බුදධජයන්තීත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලා: 44.

අභිධම්මපිටකයෙහි

04 වන ග්‍රන්ථය

කථාවත්ථුප්‍රකරණය

ප්‍රථම භාගය

ලඬකා බෞද්ධමණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

අභිනව විද්‍යාවන්ද්‍ර පරිවෙණාධිපති

පණ්ඩිත කෝදාගොඩ සද්ධාලෝක

නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ

විසින් කරන ලද

සිංහල පරිවර්තනයෙන් යුක්ත යි.

බු. ව. 2550

ක්‍රි. ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 44

The Fourth Book in the

Abhidhamma-Pitaka

4

KATHĀVASTUPRAKARANA (I)

With the Sinhala translation by

The Venerable Pandita Kodāgoda Nānāloka Thero

Chief High Priest of Southern Ceylon,

Principal of Vidyachandra Pirivena, Ahangama

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පටිහතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුවේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤුනෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිල ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වෛශාරද්‍යත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුනට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිළයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

“අපාරුතා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්චන්තු සද්ධං”

“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුනට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”

අප භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවෘද්ධිය පිණිස ම වන බව අපගේ හැඟීම ය.

සැම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ගලයෙකු නොසළකා හිදිත් ද ? චතු වෛශාරද්‍යත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ සර්ඥ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුල ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නොපිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුනු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධීධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය යුතු සියල්ල ලැබෙනු නොඅනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුල ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවනයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුත්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධම්ම දේශණාමය සහ ධම්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්නට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබලේවා !
බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !
ලෝ සත්නට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ව සෝ හෝති, යෝ ධම්මමනුසාසති"
(*යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය*)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය
මෝහ තිමිර විධ්වංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සර්ව්ඥතා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද
පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවෘද්ධිකාමී,
සමීන්ද රණසිංහ.
2009.06.28

අභිධම්මපිටකෙ

කථාවත්ථුප්පකරණං

පඨමො භාගො

අභිධම්පිටකයෙහි

කථාවත්‌ථුප්‍රකරණය

ප්‍රථම භාගය

"තථාගතප්පවෙදිතො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවටො විරොචති නො පටිච්ඡන්නො."

"මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙසනා කරණ ලද ධර්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබලයි. වැසුනේ නො බබලයි."

(අඞ්ගුත්තරනිකාය, තිකනිපාත - භරණ්ඩුවග්ග, 9 සූත්‍රය.)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 31 හි ඇතුලත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුලුවන. වම් පසින් පාළි පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහළ පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:31 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන

CONTENTS

සංඝකාරක නිවේදනය	XXI
පරිවර්තක නිවේදනය	XXIII
සංක්ෂේපය	XXV
සඞ්කේත නිරූපණය — ABBREVIATIONS	XXXXI
පාළිඅක්ෂර මාලාව — PĀLI ALPHABET	XXXXII
විෂයසූචි	XXXXIII
පෙළ හා පරිවර්තනය	2-579
ආහටසුත්තාදීනාමනුක්‍රමණිකා	583
සඤ්ඤානාමානුක්‍රමණිකා	585
විශේෂ-පදානුක්‍රමණිකා	586

සංස්කාරක නිවේදනය

අභිධම්පිටකයෙහි පස්වන ග්‍රන්ථය වූ කථාවත්ථුප්‍රකරණයෙහි ප්‍රථමභාගය බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලාවෙහි ප්‍රසාලිත් වන ග්‍රන්ථයයි. බුද්ධජයන්ති අනුසමරණ පිළිබඳ කතිවයසංවිධානය සඳහා ලංකාඥාවෙන් පත්කරණලද **ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලය** විසින් ආරාධිත වූ අභාගම් විද්‍යාවංශ පරිවේණාධිපති, දක්ෂිණලංකාවෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක පණ්ඩිතාචාර්ය **කෝදාගොඩ ඤාණාලෝක** මහාස්ථවිරයන්වහන්සේ කථාවත්ථුප්‍රකරණපාළිය සිංහල භාෂාවට නගාලූහ.

ධර්මශාස්ත්‍රයෙහි හා පාළි - සංස්කෘත - සිංහල භාෂාවිෂයෙහි නිපුණවූ "සාහිත්‍ය සරස්වතී" පණ්ඩිත ඤාණාලෝක ස්ථවිරයන්වහන්සේ, ග්‍රන්ථ-ව්‍යාඛ්‍යානයෙහි ලා සූචීවාචාර්යවරයන් හත් මග අනුගමනය කරමින් අක්ෂර-පදබ්‍යඤ්ජනසම්පත් හා ගම්භීරාර්ථ උදාවනසේ ග්‍රන්ථගෞරවයට හා සිංහල සාහිත්‍ය පොෂණයට හිත වූ ශ්‍රැතිරම්‍ය වචනසන්නිවේශයෙන් මේතාක් සියඛසට නොපත් **කථාවත්ථුප්‍රකරණය** පළමුවරට සියඛසට නගාලීමෙන් තමන් වහන්සේගේ නාමය ලක්දිව ශාසනවංශකථා සමග ඉතිහාසගත කළහ.

උන්වහන්සේගේ හිතමිත්‍ර ගිහිගුණයුත් පණ්ඩිත **ලබුගම ලංකානන්ද** නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසින් ලියා තිබෙන සංක්ෂේපනයෙන් කථාවත්ථු-ප්‍රකරණය පිළිබඳ ඉතිහාසය ද, ග්‍රන්ථතත්ත්වය හා එහි වාදමාර්ගය ද, අභිනව සිංහලපරිවර්තනයෙහි අඟය ද මැනැවින් පහළ කොට ඇත.

මේ අධිකාරයෙහි අග්‍රමහාපණ්ඩිත **බලන්ගොඩ ආනන්දමෛත්‍රේය** මහානායක ස්ථවිරයන්වහන්සේගෙන් ද උපදෙස් ලැබී ඇත. ග්‍රන්ථය මුද්‍රණයට සකස් කිරීමෙහි දී ත්‍රිපිටකපරිවර්තනකාරකමණ්ඩලයෙහි සාමාජික කාර්යක්ෂම පණ්ඩිත **කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර** ස්ථවිරයන්වහන්සේගෙන් ලැබී තිබෙන උපකාරය අතිශයින් පැසසිය යුතුය. පෙළ හා පරිවර්තනය යෙදෙන ප්‍රමාණයට සරිලනසේ කොටස් තුනකට බෙදූ පරිහරණයට ද පහසුවන පරිදි මුද්‍රණය කිරීමට සම්මත වූ කථාවත්ථුප්‍රකරණයෙහි ප්‍රථමභාගය අපගේ අවභාන සංසාරණයෙන් මේසේ මුද්‍රණයට පමුණුවාලීම මහත් ම භාග්‍යයෙකි. මෙහි දවිතීය භාගය ද දැනට මුද්‍රණයෙහි පවත්නේ වේ.

සංසාරදුඃඛයාගේ අනුත්පාදනිරෝධය වූ නිර්වාණය සාක්ෂාත් කිරීමට බාධක වූ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රභව කොට ඇති පුද්ගලවාදය (=සවෙතනික-අවෙතනික හැම වස්තුවෙක්හි ම පැහිර පවත්නා ඉන්ද්‍රියවිෂය නොවූ සවයංභූත සර්වබලධාරී ශාශ්වත සුඛස්වරූප ආත්මයෙක් ඇතැයි මායාමෝහ-නයෙන් ගත්තා අවිශුන්‍ය සංකල්පය) කථාවත්ථුප්‍රකරණයෙන් ඛණ්ඩනය කොට ඇත.

මේ මිථ්‍යාසංකල්පය නිසා සත්ත්වයා සසරදුකෙහි බැඳී නිර්‍වාණාධිගමය නොලබන බව අවබෝධ කොටගත් මහාකාරුණික බුදුරජාණන් වහන්සේ පඤ්චස්කන්ධ - ද්වාදශායතන - අෂ්ටාදශධාතු - ද්වාවිංශතීන්ද්‍රිය යන ධර්මපුඤ්ජ-යන්ගේ සත්පණස් අවයව ධර්මධාතු (හෙතුඵලනියාම) විශයෙන් විභාග කොට දක්වමින් **විභජ්‍යවාදය** (අභිධර්මය) දෙශනාකරමින් ප්‍රාකෘතක (ලෞකික) ජනයා විසින් පඤ්චස්කන්ධාදිය සත්ත්ව, පුද්ගල, ආත්ම වශයෙන් එකත්වයක් සේ ගැණීම වූ **එකාංශවාදය** හෙවත් **ශාශ්වතදෘෂ්ටිය** මිථ්‍යාවක් බව ප්‍රකාශ කොට වදළසේක.

පුද්ගල (ආත්ම) වාදදි වශයෙන් එකල පැවැති මිථ්‍යාමත බුදුරජාණන් වහන්සේ වදළ විභජ්‍යවාදය අනුව මැඩලමින්, එසේ ම මතු ඇතිවන කුතාර්කිකයන් විසින් බුද්ධධර්මය සම්බන්ධයෙන් නැගිය හෙන මතාන්තර ද මැඩලීමට කරුණු දක්වමින් **මොග්ගලිපුත්තතිස්ස** මහරහතුන් වහන්සේ විසින් සැට්දහසක් පමණ වූ සඟුන්මැද **කථාවත්ථුප්‍රකරණය** 'විභාග' යන අර්ථ ඇති **ප්‍රකරණ** නාමයෙන් ම විභාවනා කරණ ලද්දේය.

එබැවින් මේ අභිධර්ම ග්‍රන්ථය ද මිථ්‍යාදෘෂ්ටිවිනිශ්චේදනයෙන් සත්‍යාශ්‍රය උද්භාවනයෙන් තථාගතප්‍රවේදිත නිර්‍වාණාධිගමයට ප්‍රණීත වූ මාර්ගයක් බව නිවත් පසක් කරණු කැමැති සැදුහැවතුන් විසින් සැලකිය යුතු මේ. **ලඞ්කාරාජ්‍යය** මඟින් මහාජන මුදලෙන් මේ පාළිග්‍රන්ථය ඉතිහාසයෙහි පළමුවරට අපගේ සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කරවා මුද්‍රණයට පැමිණ්ම මෙහේ ජනිත වන ධර්මදානමය පුණ්‍ය මහිමයෙන් මේ අධිකාරයට සම්බන්ධ මුද්‍රණ ශිල්පීන් ඇතුළු සියල්ලෝ ම **නිදුක් වෙත්වා! සුවපත් වෙත්වා! නිවන් දකිත්වා!** යනු අපගේ ආශංසනය යි.

පරවාහැර වජිරඤාණ.

ත්‍රිපිටකපරිවර්තන කාරකසභාවෙහි ද
සංඝකාරකමණ්ඩලයෙහි ද සභ්‍යයෙක.

බුද්ධවර්ෂ 2511.
ත්‍රිපිටක කාර්‍යාලය,
174, සිරිවජිරඤාණ මාවත,
කොළඹ 9.

පරිවර්තක නිවේදනය

සුවිනේ ගෙවා දත් අප බුදුරජාණන් වහන්සේ පන්සාලිස්වසක් කෘතයුග-මහාමෙඝයක් සෙයින් සිට දහම්වහරේ වස්වනුවත් අනාගතයෙහි සද්ධම්ම ප්‍රතිරූපක උපදනා පරිදි දක්වමින් මහසුළු මහරහත්හට **සද්ධම්මප්පතිරූපක** සුත් දෙසා, දේශනාධර්ම්‍ය පරිහානා කොට ගතමනාසෙ දක්වමින් සඟනට මහාපදෙස සුත් දෙසා, සත්නට වන භය දක්වමින් අනාගතභය සුත් දෙසා, අනාගතාරක්ෂා පිණිසැ මං පහයා තබා පිරිනිවි පසු, දහම්සෝ සක්විති මහරජාණන් දවස තුන්වන සාහස්‍රිකධර්ම්සඞ්ගායනායෙහි සඞ්ඝස්ථවිර වැ සිටි **මොග්ගලිපුත්තතිස්ස** මහතෙරණුවන් මහාසඞ්ඝිකාදි සප්තදශනිකායවාසීන් තන්තන්සූත්‍රපදයෙහි අර්ථ වරදවා ගෙනැ දුර්ලබ්ධි උදහාවනා කරනසෙ දැකැ, දෙව්ලොවැ අබිදම් දෙසමින් බුදුන් දුන් නය ගෙනැ පරවාද මර්දනය පිණිසැ සඟමැද දෙසූ **කථාවත්ථුප්පකරණය** සඞ්ගීතියට නැඟීමෙන් පසු ථෙරවාදිකායවාසීන් වාචනාමාර්ගයෙන් ගෙනැ ආසෙ මැ අද ද අප අතර පවත්නේ වෙයි.

අභිධම්පිටකයෙහි සප්තප්‍රකරණයට ඇතුළත් කොට ප්‍රකරණනාමයෙන් තැබූ එ කථාවත්ථුප්පකරණය ගෙවුණු දෙවැදහස් දෙසිය පන්සැවෙහිදු සියඹසට නොං නැහුණේය. **බුද්ධජයන්ති** සංඛ්‍යානය සඳහා ලඞ්කාඤ්ඣව විසින් පිහිටුවන ලද **ලඞ්කා බෞද්ධ මණ්ඩලය** විසින් ඒ ප්‍රකරණය සියඹසට නංවා තැබීමෙහි කාර්‍යභාරය අප වෙත දක්වා දෙනලදි. අපිදු මතු සඳහන් කරන පඬිවරුන්ගේ වහල් ද ලැබැගෙනැ තෙල දුෂ්කරකාර්‍යයෙහි ව්‍යාපෘත වූමිහ.

අපගේ ප්‍රිය ශිෂ්‍ය වන අහංගම **විඳුවඤ්ඤ** පිරිවෙන්හි ආචාර්‍යවූ, ශාස්ත්‍රවේදී **පාතේගම මංගල** ස්ථවිරයෝ ද, අපගේ ශිෂ්‍ය **රාජකීය පණ්ඩිත, ශාස්ත්‍රපති ඩබ්ලිව්.ඒ.ජේ. විතාරණ** (ඇම්. ඒ.) මහතා ද මෙහිලා සහාය වූවන් අතුරෙහි පළමු මැ සඳහන් කළයුතු වෙති. විතාරණ මහතා අර්ථව්‍යාඛ්‍යානයෙහි දී බෙහෙවින් වෙහෙස දරා ඔව වෙහෙසින් කිහැයුතු වෙයි. මුද්‍රණය පිණිස දෙවනවරැ අත්ලිපි සකස් කිරීමෙහි දී වර්තමානයෙහි විඛ්ජාජනයාගේ ආදර-ගෞරවයට පාත්‍ර වූ මොල්ලිගොඩ **පූර්වාරාමෝදය** පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාචාර්‍යවූ, අපට කල්‍යාණමිත්‍ර වැ සිටුනා පණ්ඩිතාචාර්‍යවූ **ලබුගම ලඞ්කානන්ද** සඞ්ඝනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද, ධර්ම්මය ශබ්දශාස්ත්‍ර තර්කන්‍යායාදියෙහි ප්‍රවීණ පණ්ඩිතරත්නයක් වන **කරඟම්පිටියගොඩ සුමනසාර** ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද බෙහෙවින් වහල් වූහ. **ලඞ්කානන්ද** සඞ්ඝනායකස්ථවිරයන් වහන්සේ අර්ථව්‍යාඛ්‍යානයෙහි විෂමස්ථාන සකස්කිරීමෙහි ද, **සුමනසාර** ස්ථවිරයන් වහන්සේ ග්‍රන්ථාගත පුවත් – විඤ්ඤත්ති සකස් කිරීමෙහි ද, පාඨසංසන්දනා හා වාක්‍යවෙර්ද වෙත් කිරීමෙහි ද බෙහෙවින් උපකාරී වූහ.

පොත් සපයාදීමෙහි ලා මාතරැ **ශ්‍රී සුදර්ශිපරිවෙණාධිපති, පණ්ඩිතාචාර්‍ය කඩවැද්දුව සිරිනිවාස** සඞ්ඝනායකස්ථවිරයන් වහන්සේ ද, අහංගම එළුකැටියේ **බිම්බාරාමාධිපති** වැ සිටි අහංගම **පඤ්ඤාවංස** මහාස්ථවිරයන් වහන්සේ ද, ශ්‍රීමත් ඡේම එවි. බස්නායක මැතිතුමා ද කල අනුග්‍රහය කෘතඥතායෙන් සඳහන් කළයුතු වෙයි.

මෙහි සියලු දුසීටසථාන සුභට කිරීමෙහි ද ප්‍රණීතාර්ථ එළවාලීමෙහි ද එළිය දුන්නාහු නම්: විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයෙහි **සම්මාන උපකුලපති** ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාග්‍රී මහොපාධ්‍යාය, දක්ෂිණ විශාරද අභිගෞරවාර්හ **පරවාහැර සිරිවජිරඤාණ** කොළඹ නවකෝරළයේ ප්‍රධාන සඞ්ඝනායක මාහිමියන් වහන්සේ වෙති. උන්වහන්සේගේ නැණපහස නොහුන් තැනෙක් මෙහි නැත.

ග්‍රන්ථය පිළිබඳ යම් යම් වැදගත් කරුණු ගෙනැ සාකච්ඡා කිරීමෙහි දී විසිරැකිය යශොඝෝෂා ඇති අග්‍රමහාපණ්ඩිත **බලන්ගොඩ ආනන්දමෛත්‍රීය** මහානායකස්ථවිරයන් වහන්සේ ද සහභාගී වැ සිටිබව කියමිහ.

අපගේ ආචාර්‍යෝත්තම විද්‍යාවන්ද්‍රපිරිවෙන්හි අධ්‍යක්ෂ, කීර්ති ශ්‍රී වාග්විචර **පරදුව සිරි ජිනරතනාභිධාන** තල්පේපත්තුව ඇතුළු මාතරදිසාවෙහි ප්‍රධානඝඞ්ඝනායකමහාස්ථවිරයන් වහන්සේ නන් අග්‍රුරින් තෙල කෘතියෙහිලා අපට ධෛර්‍යී දුන් බව ද, ත්‍රිපිටක කාශ්‍යීමණ්ඩලයෙහි නියුක්ත, දෙරගමුයෙහි පණ්ඩිත **ධම්මපාල** ස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙහි මිහත් ආදරයෙන් ඛිතකර ව ක්‍රියා කළබව ද අවසානවශයෙන් සඳහන් කරමිහ.

කෝදාගොඩ සුමඞ්ගලොකස්ථවිර.

විද්‍යාවන්ද්‍රපිරිවෙන,
අහංගම.
දෙසැම්බර්, 1967.

සංඥාපනය

කථාවස්තු සංලක්ෂණය

සඞ්ගීති:

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනි තථාගත සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ බුදු වැ සවිතේ ගෙවා දැන පත්සාලිස් වසක් මුළුල්ලෙහි චාතුර්දවිධික මහාමෙඝයක් සෙයින් සිවිසස් දහම් අමෘවැසි වස්වා සසුන් පිහිටුවා අපමණ සත්ත්වයන්ට සම්පාදනය කොට නිරුපධිශේෂ පරිනිර්වාණධාතුයෙන් පිරිනිවන් පෑ කල්හි, ශාසනභාරධාරී වූ මහාකාශ්‍යප මහාස්ථවිරප්‍රමුඛ පන්සියයක් මහරහතුන් වහන්සේ විසින් අජාසත් මහරජු සහාය කොටගෙන ධර්මවිනය සඞ්ඛ්‍යාත ශාසනය සඞ්ග්‍රහ කොට වදරන ලද්දේ ය. මේ ප්‍රථම සඞ්ගීතිය මහාකාශ්‍යප ආනන්ද උපාලි ආදි සම්මුඛශ්‍රාවක මහතෙරවරුන් විසින් පැවැත් වූ හෙයින් ථෙරියා (ථෙරිකා) යි ද, පන්සියයක් මෑ වූ මහරහතුන් විසින් සඞ්ගීත වූ හෙයින් පඤ්චසතිකා යි ද ශාසන ඉතිහාසයෙහි පළට විය. ඒ ථෙරිය-සඞ්ගීතිය පිළිගත් ආර්‍යස්ථවිරවංශය **ථේරවාද** නම් වී.

බුදුන් පිරිනිවි සියක් ගවුරුදු ඉක්මැහිය සඳ වැදෑරට මහණහු විශාලායෙහි දී විනයානුලෝමික නොවූ සිඞ්ගිලොණකපාදි දශවස්තූන් පරිහරණය භික්ෂූනට කැප යයි ඇරැදුණ්වූහ. ඒ අසා කාකණ්ඩ නම් බ්‍රාහ්මණපුත්‍ර ආයුෂ්මත් යශ මහාස්ථවිරයන් වහන්සේ, සොරෙය්‍යවාසී **රේවත**, සාණවාසී **සම්භූත**, විසාලා වැසි **සබ්බකාමී** යන මහතෙරවරුන් ප්‍රමුඛ කොටගෙන, ඒ දශවස්තූන් මැඬැපියා, දෙලොස් දහසක් පමණ භික්ෂූන් අතුරෙන් තෙවළාඹර සිව්පිළිසිඹියා පත් සත්සියයක් මහතෙරවරුන් නොගෙන, **ශුශුනාග** ප්‍රත්‍ර **කාලාශෝක** රජහු සහාය කොටගෙන, **දෙවන සඞ්ගීතිය** කළහ. එය සත්සියයක් මහතෙරුන් විසින් කරන ලද හුයි **සත්තසතිකා** නම් වී.

ප්‍රථම සඞ්ගීතියෙහි මහතෙරුන් ධර්ම විනය විසින් පිටක විසින් නිකාය විසින් යම් සඞ්ග්‍රහයෙක් කරන ලද ද, වග්ග පණ්ණාස නිපාත පකරණ ඛන්ධකාදි යම් විභාගයෙකුත් කරන ලද ද, මේ දෙවන සඞ්ගීතියෙහි ද එ හැම එලෙසින් සඞ්කායනා කරන ලද්දේ ය. එහි කියැයුතු විශේෂයෙක් ද ඇති: පළමුවන ධර්මසඞ්කායනාවෙන් පසු වැ බුදුන් වදාළ ධර්මන්‍යායෙහි මැ සිට **මහාකච්චායන, උදෙන** ආදි මහතෙරවරුන් දෙසූ **මධුර, සොටමුඛ** ආදි සූත්‍ර කෙණකුත් හා විනයෙහි පඤ්චසතිකඛන්ධකය ද දෙවන සඞ්ගීති-යෙහි දී සඞ්කායනාවට නගාලූහ.

බුද්ධභාෂිත වූ ධර්ම විනය එලෙසින් නොපිළිගත් හෙයින් ඒ ධර්ම විනය සඞ්ග්‍රාහක මහතෙරුන් විසින් නිගන්නා ලද දසදහසක් පමණ **වජ්ජීපුත්තක** භික්ෂූහු පක්ෂ සොයන්නාහු විශාලායෙහි අවකාශ නොලැබ, කෞශාම්බියට ගොස් තමනට අනුරූප මතධාරී දුර්වල පක්ෂ ලැබ, **මහාසංඝික** යයි වෙන ම ඇදුරොලක් ඇති කළහ. ඔහු එක් වැ ගෙන ධර්මසඞ්ගීතියකුදු කළහ. එ **මහාසඞ්ගීති** නම් වී. අධර්මවාදී මහාසඞ්ගීති-කාරකයෝ බුදුසසුන විලොම් කළහ. මහසුප් ආදි මහතෙරුන් කළ මූලසඞ්ග්‍රහය බිඳ, එයට වෙනස් වූ ධර්මසඞ්ග්‍රහයක් කළහ. එක් තැනෙක

සඞ්ගෘහීත වූ සූත්‍රය එයින් අන් කැනෙක තැබූහ. විනයෙහි ද පස්මහ-සඟියෙනි ද පෙළ හා අරුත් හා බිඳලූහ. පය්‍යාය නිෂ්පය්‍යාය දේශිතය ද නෙයාර්‍ථ නීතාර්‍ථ සූත්‍රය ද නො දැන ව්‍යඤ්ජනච්ඡායායෙන් අරුත් ගෙන යථාර්‍ථය නසාපූහ. විනය හා සූත්‍ර හා එක් දෙසක් හැරපියා තමනට අනිමතයක් එයට එක් කොට සූත්‍රවිනයප්‍රතිරූපයන් කළහ. පරිවාර අපෝහධාර සඞ්ඛ්‍යාත පදභාජනීය, අනිධම් ඔව්ප්‍රකරණය, ප්‍රතිසංවිත්මාර්ග, නිදේශ, ජාතක එකදෙශයක් ද හැරැදිහ. නාම, ශ්‍රමණලිඞ්ග, ශ්‍රමණපරිෂ්කාර, ශ්‍රමණඅකල්ප යන මේ ද වෙනස් කළහ. මේ දුක්වූයේ මහාසාඞ්ඝිකයන්ගේ සඞ්ගීතිය ගෙන දීපවංශයෙහි එන වාර්‍තා සි.

ඒ අනුව ඔවුන්ගේ මහාසඞ්ගීතිය විමසා බැලුව මනා ය:

1. බුදුන් පිරිනිවි සාරසිය සුපනස් (454) වසක් ඉක්මැයන තුරු පෙළ-දහම පොතපතෙහි නො ලියැවිණ. ඇදුරු මුඛයෙන් ම මුඛපාඨ-වශයෙන් උගතයුතු ව තුබු තෙවලා පය්‍යාපන්න කොට පුනුණු කළ එක ද භික්ෂු කෙනෙක් දසදහසක් වජ්ජීපුත්තකයන් කෙරෙහි නො වූහ.

2. මහාසාඞ්ඝික නිකායිකයනට නිශ්‍රයාචාර්‍යය් වූවෝ **රේවත** මහ-තෙරණුවන්ගේ අතැවැසි උපස්ථායක ව සිටි විසිවස් ඇති **උත්තර නම් ස්ථවිර** කෙනෙකි. හෙ ද උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ සමීපයෙහි ත්‍රිපිටක ධර්මය හදාරා නිමැවූයේ හෝ ශාසනයෙහි ලද ප්‍රතිෂ්ඨා ඇතිසේ හෝ නො වේ.

3. ඔවුන් නිශ්‍රයාචාර්‍යය් කොට ගත් ඒ උත්තර නම් මහණ ආම්ඵලාහ-යෙන් පෙළැබුණේ අධර්මසමාදාන හේතුයෙන් සවකීය උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ විසින් නෙරපා හරින ලදුයේ ද වෙයි. (**සත්ත-සතිකක්ඛන්ධකය** විමසන්න.)

4. ඔවුන්ගේ සඞ්ගීතියෙහි පළමු කොට මැ ස්ථවිර භික්ෂූන් විසින් 'අධර්‍ම යැ අවිනයැ'යි ප්‍රතික්ෂෙප කළ 'සිඞ්ගිලෝණකප්පාදි' දශවස්තුව ඇතුළු විය.

5. ආචාර්‍යය්මූඛයෙන් ලත් උද්ග්‍රහණයෙහි අපරිපූර්‍ණ බව හේතු කොට-ගෙන ඔවුනට විෂය නොවූ පරිවාර පටිසම්භිදා නිද්දෙස ආදිය උන්ගේ සඞ්ගීතියෙහි සඞ්ගෘහීත නො වී ය.

6. ඇදුරුපරපුරින් ගෙන එන ලද ත්‍රිපිටක අර්‍ථකථා මාර්ගය හෝ ආචාර්‍යය්වාද හෝ ඔවුනට නො වී ය.

7. ස්ථවිර භික්ෂූන් කෙරෙහි කළ අසහනයෙන් මැඩිගිය ඔවුනට සඞ්ගීතියක ආවශ්‍යකතාව නම් ස්ථවිරවාදීනට පිළිමල් ව සිටීම විය.

මේ ආදි කරුණු විමසත් මැ මහාසාඞ්ඝිකවාදීන්ගේ මහා-සඞ්ගීතිය අපරිශුද්ධ වූවක් බව කියාපුතු ය.

නිකායාංතරෝත්පත්තිය:

මියර බුන් දියතලාවක් සෙයින් ස්ථවිරවංශයෙන් බිඳිගිය ඒ **මහාසාංඝික** ඇදුරුකුලයෙන් **ගෝකුලික** යැ **එකව්‍යවහාරික** යැ යි අන්‍ය **ආචාර්‍යවංශ** දෙකෙක් උපන. ගොකුලික නිකායෙන් බිඳී **පඤ්ඤත්තිවාදී** යැ **බාහුලික** (බාහුශ්‍රැතික) යැ යි අන්‍ය දෙනිකායෙක් ද ඇති විය. බාහුලිකයන් අතුරෙහි මැ **චෛතික්‍යවාද** නම් අනිකුදු ආචාර්‍යවාදයෙක් පහළ විය. මෙසේ මහාසාඞ්ඝිකයන් හා ආචාර්‍යවාද සයෙක් පහළ විය.

මහාසාඞ්ඝික නිකාය අනුකරණය කෙරෙමින් දෙවැනි සියවසෙහි දී මෑ සථවිරවංශයෙන් බිඳී **මහිංසාසක** යෑ **වජ්ජිපුත්තක** යෑ සි ආචාර්‍යවාද දෙකෙක් උපන. එහිදු වජ්ජිපුත්තකවාදයෙන් බිඳී **ධම්මුත්තරිය** යෑ **භද්‍රයානික** යෑ **ජනපාගරික*** යෑ **සම්මිතීය** යෑ සි අනිකුදු ආචාර්‍යවාද සතරෙක් පහළ විය. මහිංසාසකවංශයෙනුදු බිඳී **සබ්බත්ථවාදී** යෑ **ධම්මගුත්තික** යෑ සි ආචාර්‍යවාද දෙකෙක් ද, **සබ්බත්ථිවාදයෙන්** බිඳී **කාසපික** නම් වූ ද, උන්ගෙන් **සඞ්කන්තික** නම් වූ ද, එයින් **සුත්තවාද** නම් වූ ද ආචාර්‍යවාදයෝ උපන්හ. ඔහු සථවිරවාදය සමග දෙළොස් ආචාර්‍යවාද කෙනෙක් වෙති. මේ දෙළොස ද මහාසාඞ්ඝිකයන්ගේ ආචාර්‍යවාද සය දැසි අටළොස් ආචාර්‍යවාද කෙනෙක් දෙවැනි සියවස තුල පහළ වූහ. අටළොස් නිකායයනුදු අටළොස් ආචාර්‍යකුලයනුදු තුලුන්ට මෑ නමි. මෙයින් සතළොස් වැද කෙනෙක් හීන්න වූවාහු බුදු-සසුන් මහරුක්හි විසකටු සෙයින් උපන්හ. සථවිරවාදය පමණක් මෑ අසමභින්න වූයේ ය. එහි ආචාර්‍යවරයෝ දිවි දෙවැනි කොට තබා ජිනශාසනය අනූන අනධික කෙවලපරිපූණී පරිශුද්ධ කොට රක්මින් වැටෙන්නාහු වෙත්.

අශෝක සමය:

යථොක්ත අටළොස් ආචාර්‍යවාදයන්ගේ වශයෙන් සසුන් පවත්නා කල්හි දඹදිවැ දිවිපවක්‍රවර්ති අශෝක ධර්මරාජ තෙමේ උපන් සැදැහැතියේ දවසැ දවසැ පන්ලක්ෂයක් වැය කොට බුදුසසුන්හි මහත් අධිකාර පැවැත්විය. නව ලාභ ඇති තිත්‍ථිකයෝ ලාභ සත්කාර සඳහා සසුන් වැද සසුනට අනේක ප්‍රකාර අර්බුදමල කණටක උපදවාලූහ. ඔහු උපොසථ කර්මාදියෙහි දු සඟ මැදට පිවිසෙති. භික්‍ෂුසඞ්ඝයා වහන්සේ උන් සමග පොහෝ පවුරුණු නො කළහ. අශෝකාරාමයෙහි සත් අවුරුද්දක් පොහෝ පවුරුණු නැවැතිණ. රජ-අණින් පොහෝ කරවන්නට ගිය බඩිරහති ඇති බාල ඇමැතියකු විසින් බොහෝ භික්‍ෂූන් දිවියෙන් තොර කරනු ලැබු කල්හි, උපත් විපිළිසර ඇති රජ එ විපිළිසර හරනා සඳහාත් බුදුසසුන් නිරර්බුද කරනු සඳහාත් අහොගඞ්ගපථීතයෙහි වැඩහුන් **මොග්ගලිපුත්තතිස්ස** මහතෙරුන් වහන්සේ වැඩමවා, ඔබ අතින් සසුන් සමය ඉගෙන (අවුවායෙහි කී සෙයින්) සැටදහසක් අන්තොටුවත් සුදුවත් හදවා සසුනින් නෙරපියා, 'වහන්ස, දැන් සසුන ශුද්ධි ඇ, පොහෝ කළ මැනැවැ' සි සඟනට ආරාධනා කොට අරක් දී නුවරට පිවිසියේ ය. සැටදහසක් පමණ වූ සමග මහා-සඞ්ඝයා වහන්සේ අශෝකාරාමයෙහි රැස්ව පොහෝ කළහ.

කථාවත්‍ථු දේශනාව:

ඒ සමාගමයෙහි **මොග්ගලිපුත්තතිස්ස** මහරහතුන් වහන්සේ **වජ්ජිපුත්තක – සම්මිතීය** ආදි නිකායවාසීන් තත් තත් පිටක සූත්‍රපදයෙහි සමෝහයෙන් අර්‍ථ වරදවා ගෙන උපදවා තුබු **සුඛලක්ඛණා** ආදි වස්තූන් ද, ශාසන විලෝම වැ මතු උපදනා වස්තූන් ද ප්‍රතිබාහන සඳහා බුදුරදුන් වදාළ අභිධම් නය වශයෙන් මෑ කථාවත්‍ථු මාතෘකා විභාග කරමින් සකවාදයෙහි සූත්‍ර පන්සියෙකැ, පරවාදයෙහි සූත්‍ර පන්සියෙකැ'සි සූත්‍ර දහසක් ආධික වශයෙන් එළවා **කථාවත්‍ථුප්පකරණය** වදාළහ.

---

* ජනපාගාරික - බොහෝ පොත්

"මොග්ගලිපුත්තතිස්ස මහතෙරණුවන් කථාවත්ථුව ප්‍රඛ්‍යාත කරන ලදැ"යි ඇතැම් විවාරකයෝ කියති. ඒ උත්තේ මතිමාත්‍ර වත් මුත් ඔබ ප්‍රඛ්‍යාත කළ කථාවත්ථුයෙක් නැත. ධම්මසඞ්ගණී ආදි සප්ත්‍රප්‍රකරණය සැරියුත් මහතෙරණුවත් වාචනාමාර්ගයට නඟා දේශනා කළ පරිදි මෑ කථාවත්ථු-ප්‍රකරණය ද මොග්ගලිපුත්තතිස්ස මහතෙරුන් විසින් වාචනාමාර්ගයට නඟා සඟමැද දෙසන ලද්දේ ය:

බුදුරජාණන් වහන්සේ යම්මිහපෙළහර අවසන්හි තිදසපුර පරසතුරුන් මුලින් පඬුඇඹුල්සලයෙහි වැඩහිඳ මාතෘදිව්‍යරාජයා කායසාක්ෂි කොට විජම්බණ දෙසන සේක් – සැරියුත් මහ තෙරණුවන්හට එහි නය පහදා වදළාක් මෙත්, කථාවත්ථු දේශනාවසරයෙහි "අනාගතයෙහි මාගේ සව් මහපැනැති මොග්ගලිපුත්තතිස්ස නම් තෙර කෙනෙක් උපත් ශාසනමල විසෝධා පුඛලකථාදි කථාවනට වත්ථු වූ ධම්මාතය විභාග කොට දක්වති" දැන නානාප්‍රකාර ලබ්ධි විශෝධනයට දාර වූ, පෙළ විසින් බණවරක් තරම් වනසේ කථාවත්ථුමාත්‍රකා දේශනා කොට වදළ සේක. මහතෙරණුවෝ බුදුන් වදළ නයෙහි සිට ඒ මාත්‍රකා පෙළ විසින් මෑ විභාග කළහ.

එහි දැක්වූ වාදමාර්ගය යම් කිසි වාදී කෙනකුන් සමඟ උන් ඉදිරියෙහි කථාප්‍රතිකථායෙන් වාද කොට ප්‍රකාශ කරනලද්දෙකුදු නො වෙයි. තමන් වහන්සේ විසින් මෑ නිකායාන්තරිකයන්ගේ ලබ්ධි විශෝධනය සඳහා සකවාදී පරවාදී පුච්ඡා විස්සජ්ජනා වශයෙන් වදාරන ලද්දේ ය.

තෙ වන සඞ්ගීතිය:

ඒ සමාගමයෙහි රැස්වූ සැටදහසක් පමණ භික්ෂූන් වහන්සේ අතුරෙන් ත්‍රිපිටකධර වූ සිව්පිළිසිඹිඇතැපත් එක් දහසක් මහතෙරවරුන් නඟාගෙන පළමුවන දෙවන සඞ්ගීතිවලයෙහි මහාකාශ්‍යපස්ථවිරයන් වහන්සේ හා යශස්ථවිරයන් වහන්සේ හා ප්‍රමුඛ කොටගෙන ධම්මිනය සඞ්ගායනා කළ සෙයින් මෑ තුන් වැනි ධම්මසඞ්ගීතිය ද පවත්වාලූහ. මේ සඞ්ගීතිය දහසක් මහරහතුන් වහන්සේ විසින් කළ හෙයින් සාහස්සිකා නම් වී. මේහි වූ විශේෂයෙක් නම්: විනය චුල්ලවග්ගයෙහි පඤ්චසතිකක්ඛන්ධකයට අනතුරු කොට දෙවැනි සඞ්ගීති කථායෙහි ප්‍රකාශිත සත්තසතිකක්ඛන්ධකය ද, අභිධම්මසඞ්ගීතියට පැමිණ පුග්ගලපඤ්ඤත්තිප්පකරණයට අනතුරු කොට කථාවත්ථු මාත්‍රකා විභාග කොට වදළ කථාවත්ථුප්පකරණය ද සඞ්ගීතියට නඟාලීම සි.

තවද චුල්ලවග්ගපාළියෙහි භික්ඛුනීක්ඛන්ධකයට අනතුරු කොට එකාදශ ද්වාදශ ඛන්ධකයන් වශයෙන් පඤ්චසතික සත්තසතිකක්ඛන්ධකයන් (පළමුවන දෙවන සඞ්ගීති කථා) සඟහා වූ පරිදි තෙවන සඞ්ගීති කථා වශයෙන් සාහස්සිකක්ඛන්ධක නම් තෙළෙස්වැනි ඛන්ධකයක් එහි නො ආගේ කවර හෙයින යත්: මහාසඞ්ඝායනාත්‍රය මෙත් සිව්වැනි ධම්මසඞ්ගීතියක් නොපැවැත්ම එයට හේතු විය. ප්‍රථමසඞ්ගීතියෙහි සඞ්ගීතිකාරකයන් විනයානුකූල කොට සම්මත කළ සුත්තවිභඞ්ග කම්ම ද, ද්විතීයසඞ්ගීතියෙහි දශවස්තු විනිශ්චය සඳහා සම්මත කළ සුත්තවිභඞ්ග ද විනයෙහි දක්වාලීමේ යෝග්‍යත්වය නිසා විනයක්ඛන්ධක අතුරෙහි එම සඞ්ගීතිකථා සඞ්ගෘහීත වී යයි සැලැකිය යුතු ය.

භින්නනිකායවාදිහු:

බුදුන් පිරිනිවි දෙවැනි සියවස ඇතුළත උපත් සතලොස් භින්න-වාදයෝ යට දක්වන ලදහ. තුන්වැනි සඞ්ගීතියෙන් පසු ව ද කලින් කල **හෙමවතික** යැ **රාජගිරික** යැ **සිද්ධත්ථික** යැ **පුබ්බසෙලියයැ අපරසෙලිය** යැ **වජ්ජිරිය** යැ සි ආවාය්‍යීවාද සයෙක් උපන. ධම්ප්‍රදීපිකායෙහි **ගුරුළුගෝමි** ඇදුරන් විසින් "එක්බිනි මහාසාඞ්ඝිකාදි සප්තදශ නිකායවාසී බුදුසතුරන් ... පසු වැ හෙමවතාදි නවනිකායවාසී ..." යනාදියෙන් අන්‍ය නිකාය නවයෙක් පැවැති සේ දක්වන ලද්දේ ය. එ **පඤ්චප්පකරණ** අට්ඨකථායෙහි තැනින් තැනැ සඳහන් ලත් **උත්තරාපථක** යැ **වෙතුල්ලක** යැ **හෙතුවාදි** යැ යන තුන් නිකාය ද එක් කොට ගැනීමෙනි. වැඩි ගණනක් වාදකථා මිශයෙහි සඳහන් ලැබෙන **අන්ධක** යන නාමය වූ කලි පූර්‍වශෛලිය, අවරශෛලිය, රාජගිරික, සිද්ධාර්ථික යන නිකාය සතර සඳහා ව්‍යවහාර කරන ලද්දෙකි. එ මෑ කිය කථාවස්තු අට්ඨකථායෙහි: "අන්ධකා නාම – පුබ්බසෛලියා අපරසෛලියා රාජගිරිකා සිද්ධත්ථිකාති – ඉමේ පඤ්ච උපජ්ඣානිකායා"යි. **ආන්ධ්‍ර** දෙශයට සම්පයෙහි වූ **ධාන්‍යකටක**යෙහි 'පූර්‍වශිලා, අවරශිලා' යයි ආරාම දෙකක් තුබූ බව චීන සංචාරක **හියුංසාං** කියයි. එ අරමුවැසි ඇදුරන් උපදවාලූ වාද හෙයින් පූර්‍වශෛලිය අවරශෛලිය නම් වී යයි ද, රාජගිරික සිද්ධාර්ථික යන වාද ආන්ධ්‍රදෙශිකයන් මෑ උපදවාලූ එහෙයින් ද – මේ ආවාය්‍යීවාද සතර එක් කොට **අන්ධක** නාමයෙන් කථාවස්තු අට්ඨකථායෙහි හඳුන්වන ලද බව සැලැකිය යුතු ය.

නිකායාන්තර හා කථාවත්ථුව:

යට දැක්වූ සවිස්සක් පමණ භින්න නිකායවාසීන් විසින් ත්‍රිපිටක පය්‍යාපන්ති සඞ්ඛ්‍යාත ජිනශාසනය වරදවාගෙන නිපදවාලූ විවිධ ලබ්ධි විශොධනය සඳහා කථාවත්ථුමාතෘකා පාළිය විභාග කරනලද්දේ ය. එහි **පුග්ගලකථා, පරිහානිකථා** ආදි වාදඝට්ටනයෝ දෙසියසතලොස (217) ක් පමණ වෙති. අට්ඨවා ඇදුරු බුදුගොස් මහතෙරුන් වහන්සේගේ කාලය වන විට එ කී ආවාය්‍යීකුලයන් අතුරෙන් බොහෝ ගණනක් අභාවයට ගොස් හෝ නිකායාන්තරයන් හා සම්මිශ්‍රණයට පැමිණ හෝ තුබූ බව පෙනේ. ඉතිරි වැ සිටි වාදිහු නම්:

1. අන්ධක	9. මහිංසාසක
2. අපරසෙලිය	10. රාජගිරික
3. උත්තරාපථක	11. වජ්ජිපුත්තක
4. කස්සපික	12. වෙතුල්ලක
5. ගොකුලික	13. සබ්බත්ථිවාද
6. පුබ්බසෙලිය	14. සම්මිතිය
7. භද්‍රයානික	15. සිද්ධත්ථික
8. මහාසඞ්ඝික	16. හෙතුවාද

යන මොහු ය. මොවුනතුරෙහි 'අන්ධක, උත්තරාපථක, වෙතුල්ලක, හෙතු-වාද යන සතර නිකායයෝ පසුව ප්‍රකාශයට පැමිණියාහු වෙති. අන්ධක නාමයෙන් පුබ්බසෙලියාදි නිකාය සතරක් ගත් බව කියා ඇත.

අශොක සමයෙහි සසුන් වැදි සිටි අන්‍යතීර්‍ථකයන්ගේ වාද බිදුනට 'කථාවත්ථුව දෙශිතය'යි ඇතැම් සෙනෙක් කියති. එ ද උන්ගේ කල්පනා මාත්‍රයෙකි. ලාභහේතුයෙන් සසුන් වැදි සිටි තීර්‍ථකයෝ හෙළ පිළි හඳවා

සඟුනින් බැහැර කරනු ලැබූහ. දෙ වැනි සඞ්ගීතියෙන් පසු භික්ඛුවාද ගෙන සිටි සතලොස් නිකාය වාසිහු සඟුනෙහි මෑ රැඳී සිටියහ. මහාසම්ගම්-යට රැස්වූ සැටදහසක් පමණ භික්ෂූහු සථවිරවාදීහු මෑ යෑ. කථාවත්ථුව දෙසන ලදුයේ වජ්ජීපුත්තකාදි නිකායවාසීන් "අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නොා" යනාදි සූත්‍රපදයන් වරදවා ගෙන උපදවාලූ භික්ෂාලබ්ධි විශොධනය සඳහා මෑ යෑ.

කථාවත්ථුප්පකරණ:

පුද්ගලවාදකථා ආදි වාදයනට වඳුරු (හුම්) වූ කාරණ **කථාවත්ථු** නම් වෙයි. ඒ කථාවස්තූන් සඞ්ග්‍රහ කොට දේශනා කළ ප්‍රකරණය ද **කථා-වත්ථුප්පකරණ** නම් වී. මෙහි එන වාදකථා දෙසිය සතලොසෙකි. එ හැම් වගී තෙමිස්සෙක සඞ්ග්‍රහ කොට ඇත. එහි ආදි වූයේ පුග්ගලකථා යෑ. ප්‍රකරණය වාචනා මාර්ගයට නඟාලීමේ දී පුද්ගලකථාව සම්පූර්ණයෙන් විස්තර විය. එයින් මත්තෙහි 'පරිහානිකථා' ආදිය පෙය්‍යාල විසින් සංක්ෂිප්ත කරන ලද්දේය. එහෙයින් පුග්ගලකථායෙහි එන වාද ක්‍රමය අනුව හැම් වාදකථාවක් ම සුදුසු පරිදි විස්තර කළ යුතු ය.

පුග්ගලකථා විභාගය:

මෙහි මූලින් විභාග කළ පුග්ගල කථාව- 1 සුඛාසච්චිකවාද යෑ, 2. සුඛික සංඝදනා යෑ, 3. ඔපම්මසංඝදනා යෑ, 4. චතුක්කනයසංඝදනා යෑ, 5 ලක්ඛණයුත්තිකථා යෑ, 6. වචනසොධන යෑ 7. පඤ්ඤත්තානුයොග යෑ, 8. ගති – චුති – පරිඝාති අනුයොග යෑ, 9. උපාදුපඤ්ඤත්තානුයොග යෑ, 10. පුරිසකාරානුයොග යෑ, 11. අභිඤ්ඤානුයොග යෑ, 12. ඤාතක-ජානි-පති-පත්ති – උපපත්ති අනුයොග යෑ, 16. පටිවෙධානුයොග යෑ, 17. සඞ්ඛානුයොග යෑ, 18. සච්චිකවාදසභාවානුයොග ය යි අටලොස් අයුරෙකින් පුද්ගලප්‍රශ්න-විභාග කොට ඇත.

එහිදු සච්චිකවාද ප්‍රශ්නකථාව සුඛාසච්චිකවාද යෑ, ඔකාසසච්චිකවාද යෑ, කාලසච්චිකවාද යෑ, අවයව සච්චිකවාදයෑ යි සච්චිකවාද සතරෙකින් යුක්ත වෙයි.

කථාවත්ථු පාළියෙහි සුඛාසච්චිකවාදය පමණක් මෑ සම්පූර්ණයෙන් විභාග කොට දක්වන ලද්දේ ය. ඔකාසසච්චිකවාදයෙහි පටන් ප්‍රකරණය මුළුල්ල පෙය්‍යාලමුඛයෙන් සඞ්ග්‍රහ කොට ඇත. එහෙයින් සුඛාසච්චිකවාදය විස්තර කළ නයින් කථාවත්ථු ප්‍රකරණයෙහි එන වාදකථාක්‍රමය අවබොධ කටයුතු වෙයි.

සුඛාසච්චිකවාදයෙහි අනුලොමපච්චනීකපඤ්චක යෑ, පච්චනීකානුලොම-පඤ්චක ය'යි පඤ්චක දෙකෙකි. එයින් පළමුවැන්න අනුලොමපඤ්චක, පටිකම්මවතුක්ක, නිග්ගහවතුක්ක, උපනයනවතුක්ක, නිගමනවතුක්ක' යෑ යි කොටස් පසෙකින් ද, දෙ වැනි පඤ්චකය 'පච්චනීකපඤ්චක, පටිකම්ම-වතුක්ක, නිග්ගහවතුක්ක, උපනයනවතුක්ක, නිගමනවතුක්ක යෑයි කොටස් පසෙකින් ද යුක්ත වෙයි.

"පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකවාදපරමත්ථෙන? යෝ සච්චිකත්ථෝ පරමත්ථෝ, තත්ථ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකවාදපරමත්ථෙන"යි **සුවිඤ්ඤ, අනුඝොෂෙ** විසින් පරවාදී පක්ෂය ගත් වාදයෙහි හෙවත් ලබ්ධියෙහි

නිග්‍රහ (දෙම) ය නඟාලීම ය, අනුලෝම පටිලෝම වශයෙන් දෙවැදෑරුම් වූ පාපනා හෙවත් 'තෙන වත රෝ' යනාදීන් නිග්‍රහය පමුණුවාලීම ය, ආරොපනා හෙවත් "යං තත්‍ථ වදෙසි" යනාදීන් නිග්‍රහය අරොපණය කිරීම ය යන කරුණු පසින් යුක්ත වූයේ **අනුලෝම පඤ්චක** නම් වේ. මේහි අනුලෝම පටිලෝම මිසින් ඵපනා දෙකකුදු ඇතියෙන් 'සත්තක' යයි කියැයුතු යැ. එසේ නොකීමේහි යුක්ති කිම? මේහි 'ඵපනා' නම්: "මේ තොපගේ දොෂයැ"යි පරවාදි පක්‍ෂය එහි පිහිටුවාලන හෙයින් වාදඝට්ටනමාත්‍රයෙක් ම මුත් පාපනාරොපනා නොයෙන් අනුලෝම පටිලෝම පඤ්චකයෙහි ප්‍රධාන අවයවයෙක් නොවේ.

"පුඤ්ඤලොභා නුපලබ්භති" යනාදීන් පරවාදිහු මිසින් අනුලොමයෙන් හා ප්‍රතිලොමයෙන් පාපනාආරොපනා චතුෂ්කයාගේ වශයෙන් කළ ප්‍රතිකර්ම හෙයින් දෙවැන්න **පටිකම්මචතුක්ක** නම් විය. පටිකම්ම, නිග්ගහ, උපනයන, නිගමන, යන චතුෂ්කයෝ ද සිව්වැදෑරුම් පාපනාරොපනයන්ගේ වශයෙන් ලැබෙන සැටි සැලකියයුත්තාහු ය. මෙසේ "පුඤ්ඤලොභා උපලබ්භති" යනාදි අනුලෝම පඤ්චකයාගේ ද "නුපලබ්භති" යනාදි වූ පටිකම්ම – නිග්ගහ-උපනයන - නිගමන චතුෂ්කයන්ගේ ද වශයෙන් **අනුලෝම – පච්චනීක – පඤ්චක** ලැබේති.

"පුඤ්ඤලොභා නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන" යනාදීන් පච්චනීකනය පරවාදිහුගේ පුච්ඡායෙන් ඇරැඹෙයි. එහි පච්චනීක නයින් විරුද්ධපක්‍ෂය පිහිටුවාලීම යැ, අනුලෝම පටිලෝම වශයෙන් සිව්වැදෑරුම් වූ පාපනා ආරොපනා යැ යන මේ **පච්චනීකපඤ්චක** නම් වේ. යළි "උපලබ්භති පුඤ්ඤලොභා" යනාදි වූ "පටිකම්ම-නිග්ගහ-උපනයන-නිගමන චතුෂ්කයන්ගේ වශයෙන් **පච්චනීකානුලෝමපඤ්චක** නම් දෙවැනි පඤ්චකය ගැනේ.

මෙසේ මේ පළමුවැනි සච්චිකට්ඨයෙහි පඤ්චකයෝ දෙදෙනෙක් වෙති. ඒ පඤ්චකද්වයෙහි නිග්‍රහ දෙකෙකි. පළමුවැනි පඤ්චකයෙහි සකවාදි මිසින් පරවාදි හට කළ නිග්‍රහය ශුද්ධ යැ. එහි පරවාදිහු මිසින් පටිකම්ම වශයෙන් ජලවාදයෙන් ලත් ජය අශුද්ධ යැ. අධර්මයෙන් ලත් ජය හෙයිනි. දෙවැනි පඤ්චකයෙහි පරවාදි මිසින් සකවාදි හට කරන නිග්‍රහය අශුද්ධ යැ. යළි සකවාදි මිසින් ධර්මවාදයෙන් පටිකම්ම කොට ලත් ජය ශුද්ධ යැ. ධර්මවාදයෙන් ලත් ජය හෙයිනි.

කථාවත්‍ථුප්‍රකරණයෙහි එන සියලු වාදකථා මේ පළමුවැනි සච්චිකට්ඨය විභාග කළ ලෙසින් විමසා දත යුතු ය.

කථාවත්‍ථුයෙහි වාදක්‍රමය:

කථාවත්‍ථුප්‍රකරණයෙහි එන වාදක්‍රමය 'ඵපනා, පාපනා, ආරොපනා යන අවයව තුනෙකින් යුක්ත ය. එහි **ඵපනා** නම්: විරුද්ධ මතය බිඳිනු සඳහා ඉදිරිපත් කරන වාදකථාවේ පූර්වපක්‍ෂ යි – ප්‍රධාන තර්ක යි. ඵපනායෙන් පැමිණෙන ඵලය **පාපනා** නම් වෙයි. එයින් ප්‍රතිවාදියා මත නැඟෙන නිග්‍රහය හෙවත් පරාජය **ආරොපනා** නම් වේ. මේ වාදක්‍රමය තවත් පහසුවෙන් වටහාගනු සඳහා නිදසුනක් එළවාලම්හ.

(1) සකවාදි: අකාර දෙකක් එක් වැ සන්ධි වීමෙන් 'ආ' කාරයෙක් වේ ද? (පුච්ඡා)

පරවාදි: එසේ යැ (පටිඤ්ඤා – පටිඤ්ඤා)

සකවාදී: ඉකාර දෙකක් එක් වැ සන්ධි වීමෙන් ඒකාරයෙක් වේ ද? (අනුයොග)

පරවාදී: එසේ නොං කියැයුතු යැ. 'නැත' යනුයි (පටික්ඛප)

සකවාදී: අකාර දෙකක් එක් වැ සන්ධි වීමෙන් ආකාරයෙක් වේ නම්, (අනුලොම-ඨපනා.)

සකවාදී: ඉකාර දෙකක් එක් වැ සන්ධි වීමෙන් ඒකාරයෙක් වේ යයි කියැයුතු යැ. (අනුලොම පාපනා)

සකවාදී: අකාර දෙකක් එක් වැ ආකාරයක් වන බව පිළිගන්නා තෙපි ඉකාරද්වයක් එක් වැ ඒකාර වනු නොං පිළිගන්නාව එහෙයින් ඉකාරද්වයක් එක් වැ ඒකාර නොං වේ යයි තොප කියන බස සාවද්‍ය ය. තොපගේ බස වරද බව ඔප්පු වී යයි සේ සි. (අනුලොම - ආරොපනා.)

කථාවත්ථුයෙහි එන විවාදක්‍රමය මෙ බදු සි. මෙය මෑ අවරදිගැ නූතන තර්කක්‍රමය අනුව මෙසේ සිටී:

අ අ දෙක ආ වේ නම්,
ඉ ඉ දෙක ද ඒ වෙයි. (එහෙත් තොප මතයෙහි ඉ ඉ දෙක ඒ නොං වෙයි.)
එසේ නම්, අ අ දෙක ද ආ නොං වේ.

මේ දක්වන ලදුයේ අනුලොම පක්ෂ සි.

කථාවත්ථුයෙහි එන පටිලොම පක්ෂයෙහි නිදසුන් මෙසේ යැ:

(2) සකවාදී: ඉ ඉ දෙක එක් වැ ඒකාර නොං වේ නම්, (පටිලොම - ඨපනා)

සකවාදී: අ අ දෙක එක් වැ ආකාරයෙක් වේ යයි ද නොං කියැයුතු යැ. (පටිලොම - පාපනා)

සකවාදී: ඉ ඉ දෙක එක් වැ ඒකාර නොං වේ යයි තොප කියන බස මිත්‍යා වේ. (පටිලොම - ආරොපනා)

මෙය අවරදිගැ තර්කක්‍රමය අනුව මෙසේ සිටී:

ඉ ඉ දෙක ඒ නොං වේ නම්,
අ අ දෙක ද ආ නොං වේ.
එහෙත් අ අ දෙක ආ වෙයි.
එහෙයින් ඉ ඉ දෙක ද ඒ වේ.

අවරදිගැ ක්‍රමයෙහි අනුලොම ප්‍රතිලොම පක්ෂ දෙකින් ම පාපනාව බැහැර කරනලද වේ.

පූර්වපක්ෂය හෙවත් ප්‍රධාන තර්කාඞ්ගය පසුව දක්වූ ක්‍රමයට පෙරළුව හොත් ලැබෙනුයේ මෙසේ යැ:

අ අ දෙක ආ වේ නම්,
ඉ ඉ දෙක ද ඒ වෙයි.
අ අ දෙක ආ වෙයි.
එහෙයින් ඉ ඉ දෙක ඒ වේ.

දෙවැනි තර්ක්‍රමයෙන් පරවාදීන්ගේ දෙවැනි උත්තරය ගළ පිහිටුවනු ලැබෙයි.

(3) පරවාදී: අ අ දෙක ආ නොවේ නම්,
ඉ ඉ දෙක ද ඊ නොවේ.
අ අ දෙක ආ නොවේ යයි ද, එහෙත් ඉ ඉ දෙක ඊ වේ යයි ද තෙපි කියව.
අ අ දෙක ආ නොවේ නම්, ඉ ඉ දෙක ද ඊ නොවේ.

(4) ගළ පරවාදී කියයි: මේ ප්‍රතිබාහනය සාවද්‍ය ද? එය තොප කී දෑය හා සසඳ බලව එහි අපි අ අ දෙක ආ වේ යයි කීමහ. තෙපි අපගේ බස සාවද්‍ය යයි කියව. තොප අපට නැතුගේ නැති දෙසෙකි. අප දුන් පිළිතුර බලහ. එ නයින් අපට දොස් නොනැඟිය යුතු වේ. තොපගේ දෝෂාරොපණය සාවද්‍යය. අප තොපට කළ දෝෂාරොපණය නිරවද්‍ය වෙයි. අපගේ නිගමනය නිවැරදි වේ.

අට්ඨබුබ්බාදයුත්තයි:

කථාවත්ථුයෙහි පුද්ගලකථාව පිළිබඳ පළමුවැනි සව්ඨිකට්ඨයෙහි එන සිව්වැදෑරුම් සව්ඨිකට්ඨයන් අතුරෙන් එකෙකි සව්ඨිකට්ඨයෙහි 'අනුලෝම පච්චනීක ය, පච්චනීකානුලෝම' ය යන පච්චනීකයන් දෙදෙනාගේ වශයෙන් **අට්ඨබුබ්බාදයුත්තයි** දක්වන ලදු. එහි ආකෘතිය මෙසේ ය:

(1) පරමාණු වශයෙන් පුද්ගල ඇද්ද? (පුග්ගලෝ උපලබ්භති සව්ඨිකට්ඨපරමත්තෙන)

(2) හැම තන්හි පරමාණුවශයෙන් පුද්ගල ලැබේ ද? (සබ්බත්ථ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සව්ඨිකට්ඨපරමත්තෙන)

(3) (පූර්ව-පශ්චිමාදි) හැම කල්හි පරමාණු වශයෙන් පුද්ගල ලැබේ ද? (සබ්බදා පුග්ගලෝ උපලබ්භති සව්ඨිකට්ඨපරමත්තෙන)

(4) (පඤ්චඛන්ධ - ද්වාදසආයතන - අට්ඨාරසධාතු - බාවීසතින්ද්‍රිය යන සත්පනස් ධර්ම සඞ්ඛ්‍යාත) හැම විෂයෙහි පරමාණු වශයෙන් පුද්ගල ලැබේ ද? (සබ්බෙසු පුග්ගලෝ උපලබ්භති සව්ඨිකට්ඨ-පරමත්තෙන.)

මේ සතරෙහි එක්එක්හි නිග්‍රහ දෙකක් දෙකක් බැගින් ලැබෙන නිග්‍රහ අට 'අට්ඨමූල නිග්‍රහ' නම් වෙයි. 'අට්ඨමූල වාදයුත්තයි' යයි අට්ඨවාහි කියන ලද්දේ එය මැ යි. පාළියෙහි **අට්ඨකනිග්ගහය** යයි ලියනු ලැබේ.

මෙය බෙදා ඇති සැටි විස්තර වශයෙන් මෙසේ ය:

1. (i) සුඛිසව්ඨිකට්ඨයෙහි සකවාදි පක්ෂයෙන් ඇරැඹෙන ප්‍රථම නිග්‍රහකථාව වෙයි. **පුග්ගලෝ උපලබ්භති සව්ඨිකට්ඨ-පරමත්තෙන, යෝ සව්ඨිකට්ඨෝ පරමත්තෝ තත්තෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සව්ඨිකට්ඨපරමත්තෙන''** - 'පරමාණු වශයෙන් පුද්ගල ඇද්ද? යනාදිය ප්‍රශ්න යි. මෙහි සකවාදි පක්ෂයෙන් ඇරැඹෙන නිග්‍රහයෙහි අනුලෝමපඤ්චකාදි කොටස් පස වෙයි.

(ii) ඒ සුද්ධසච්චිකට්ඨයෙහි ම **"පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨ-පරමත්ථෙන, යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තත්ථෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන"** යි පරමාර්ථ වසින් පුද්ගල නැද්ද? යනාදීන් පරවාදී පක්ෂයෙන් ඇරැඹෙන දෙවැනි නිග්‍රහය වෙයි. එහි පටිලෝමපඤ්හකාදි කොටස් පස වෙයි.

(iii) **"පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන සබ්බසෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති"** යනාදීන් හැම තැන (හැම සිරුරෙක) පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල ඇද්ද? ආදි තෙවැනි නිග්‍රහ කථාව ද,

(iv) **"සබ්බදා පුග්ගලෝ උපලබ්භති"** යි හැම කල්හි (පූර්ව පශ්චිම ජාති කාලාදියෙහි) පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල ඇද්ද? යනාදි සිව්වැනි නිග්‍රහය ද,

(v) **"සබ්බේසු පුග්ගලෝ උපලබ්භති"** යි සියල්ලෙහි (සඤ්ඤාදි සත්පනස් ප්‍රභෙද ධර්මයෙහි) පරමාර්ථ වසින් පුද්ගල ඇද්ද? යනාදි පස්වැනි නිග්‍රහය ද යන අනුලෝමපඤ්හ නිග්‍රහකථා තුන ම සකවාදීපක්ෂයෙන් ඇරැඹෙයි.

(vi) අනතුරුව **"සබ්බත්ථ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති"** යි සියලු තන්හි පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නැද්ද? යනාදි සවැනි නිග්‍රහය ද,

(vii) **"සබ්බදා පුග්ගලෝ නූපලබ්භති"** යි හැම කල්හි පුද්ගල පරමාර්ථ වශයෙන් නො ලැබේ ද? යනාදි සත්වැනි නිග්‍රහය ද,

(viii) **"සබ්බේසු පුග්ගලෝ නූපලබ්භති"** යි හැම ධර්මවිෂයෙහි පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නැද්ද? යනාදි අටවැනි නිග්‍රහ කථා දැ යි අවසානයෙහි පච්චනීකානුලෝම නිග්‍රහකථා තුන පරවාදී පක්ෂයෙන් ඇරැඹෙයි. ඒ හැම තන්හි අනුලෝම පඤ්හකාදි කොටස් පස යෙදෙන සේ සැලැකිය යුතු ය.

"එත්තාවතා සුද්ධිකස්ස චෙව ඉමේසඤ්ච **නිණ්ණඤානි** චතුන්නං සච්චි-කට්ඨානං එකෙකසම්ං සච්චිකට්ඨෙ අනුලෝම පච්චනීකස්ස ච පච්චනීකානු-ලෝමස්ස චාති ද්වින්නං ද්වින්නං පච්චනීකානං වසෙන අයං අට්ඨමුඛා නාම වාදයුත්ති නිද්දිට්ඨා හොති" යනු අට්ඨ වා යි. සුද්ධික-ඨාන-කාල-ඛණ්ඩාදි විසින් සිව්වැදෑරුම් සච්චිකට්ඨ (සත්‍යාර්ථ) යන් අතුරෙහි එකෙකි සච්චිකට්ඨයෙහි යෙදෙන අනුලෝමපච්චනීක යැ, පච්චනීකානුලෝම යැ'යි දෙවදෑරුම් පච්චනීකයන්ගේ වශයෙන් **අට්ඨමුඛවාදයුත්තී** දක්වන ලදු.

කථාවත්ථුයෙහි සූත්‍ර දහයෙක් ඇත:

"මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරෝ ... සත්ථාරා දින්නනයවසෙනෙව තථාගතෙන ඨපිතමාතිකං විභජන්තෝ සකවාදෙ පඤ්චසුත්තසතානි පරවාදෙ පඤ්චාති සුත්තසහස්සං ආහරිත්වා ඉමං ... කථාවත්ථුප්පකරණං අභාසි" යනු අට්ඨ වා යැ.

මොග්ගලීපුත්තතිස්ස තෙරණුවෝ ශාස්තෘන් වහන්සේ විසින් දී වදාළ නය වශයෙන් මෑ තථාගතයන් තැබූ (කථාවත්ථු) මාතෘකාව විභාග කරමින් සකවාදයෙහි සූත්‍ර පන්සියෙක, පරවාදයෙහි සූත්‍ර පන්සියෙකැයි සූත්‍ර දහසක් ඇරැගෙන මේ කථාවත්ථුප්‍රකරණය වදාළහ යනු එහි අදහසයි.

'සකවාදයෙහි පන්සියෙක පරවාදයෙහි පන්සියෙකැ' යි සූත්‍ර දහසක් එළවා කථාවත්‍ථු දෙසූහ. කථාවත්‍ථුයෙහි වාදකථා දෙසියසතළොසෙකි. ඇතැම් ලබ්ධියක් පිහිටුවාලන්නට පරවාදී පක්‍ෂයෙන් ද, එය විශොධනය සඳහා සකවාදී පක්‍ෂයෙන් ද ඉදිරිපත් කළ සාධකදෙශනාසූත්‍ර බොහෝ ගණනෙකි. කිසි විටෙක එක් මැ සූත්‍රය කිහිපතැන යෙදී ඇත. මෙසේ කථාවත්‍ථුප්‍රකරණයෙහි සූත්‍ර දහයෙක් ඇති සේ සැලැකිය යුතු ය.

කථාවත්‍ථුප්‍රකරණයෙහි අෂ්ටමාතෘකායෙක් ඇතැ' යි කෙනෙක් කියති. හෙ ද සනාථකොට නැත. **"තථාගතෙන ඨපිත මාතිකං"** යි කථාවත්‍ථු මාතෘකාව එකක් මැ බව මේ වාක්‍යයෙන් පැවසේ. අෂ්ටමාතෘකායෙක් වී නම්, **"තථාගතෙන ඨපිතාට්ඨමාතිකායෙ"**යි බුහුබසින් පවසනු ඇත. කථාවත්‍ථු මාතෘකා කොහි වී යැ යත්: පුග්ගලපඤ්ඤත්ති මාතෘකා අවසනැ බණවරකට මදක් අඩු පුද්ගල මාතෘකා ඇත. එ මැ කථාවත්‍ථුයෙහි මාතෘකා වී යයි සිතමිහ. "අයං අට්ඨමුඛා නාම වාදයුත්ති නිද්දිට්ඨා හොති"යි කථාවත්‍ථුප්‍රපකරණ පුග්ගලකථායෙහි මුලින් මැ එන වාදමුඛ අෂ්ටකය ගෙන කථාවත්‍ථු ප්‍රකරණයට අෂ්ටමාතෘකාවක් ඇතැ'යි ගත් සේ ද? විමසන්න!

ඔඝාදිඤාණන්‍යාය:

කථාවත්‍ථු දේශනාවෙන් යට දැක්වූ පරිදි වාදයුත්ති = වාදනය්‍යාය ඉදිරිපත් කරමින් ඒ ඒ නිකායවාසීන් තථාගතසමයවිරොධි කොට ගත් ලබ්ධි විශොධනය කොට ඇත. එහෙයින් පවිත්‍ර වූ බෞද්ධන්‍යායයෙක් ඇත් නම්, මේ කථාවත්‍ථුයෙහි එන වාදයුත්තික්‍රමය මැ යි. ජිනවචනානුයායී සථවිරවාදයට විරොධී වැ සිටි **දිඩ්නාග, ධම්මකීර්ති, අසඞ්ග, වසුබන්ධු** ආදි කීර්තිමත් බෞද්ධ නෛය්‍යායිකයන් ඒ ඒ න්‍යායශාස්ත්‍ර නිපදවාලීමෙහි ප්‍රොත්සාහී වූයේ තමන් තමන් ගත් ලබ්ධිසථාන සනාථකිරීම සඳහා මැ ය. ඔවුනට ආදර්ශී වූයේත් උන් වාදෙන්මුඛ කොට යතාලූයේත් කථාවත්‍ථුප්‍රකරණය මැ යි. එහෙත් කථාවත්‍ථුයෙන් සකාරණ කොට ලබ්ධි විශෝධනය කළ ද, ඇතැම් නිකායනන්තරවාදීහු කථාවත්‍ථු නො පිළිගත්හ. සවකීය දුර්ලබ්ධිය තර කිරීමට ම මඟ සෙවූහ. මේ විමසන්න:

අනන්තරාභවකථා:

පූර්‍වශෛලීය-සම්මිතීය ඇදුරොල්ගි වූවෝ **අඞ්ගුත්තරනිකාය** තිකනිපාතයෙහි වදාළ "සෙ පඤ්චන්නං ඔරම්භාගියානං සඤ්ඤොජනානං පරික්ඛයා අන්තරාපරිනිබ්බායී හොති" යන සූත්‍රපදය තුන්වණින් ගෙන 'අන්තරාභවයෙක් ඇතැ'යි ද, මෙ ලොවින් නැවැ පරලොව ගිය සත්ත්‍වයා දිවැස් නැති වැ, දිවැස් ඇතියකු සෙයින් ද, සෘද්ධි නැති වැ සෘද්ධි ඇතියකු සෙයින් ද, මවුගේ ඔසප්කාලය ද මවුපියන්ගේ සඞ්ගමය ද බලමින් සතියක් හෝ අතිරෙක සතියක් පමණ කල් සිටුනේ යී ද, මරණයත් මවුකුස පිළිසඳ ගැනුමත් අතර කාලය **අන්තරාභව** නමැයි ද කීහු.

'අන්තරාපරිනිබ්බායී පුද්ගලයෙක් ඇතැ'යි යන හේතුවින් අන්තරාභවයක් ඇතිවත් මැ උපහච්චපරිනිබ්බායී ආදි පුද්ගලයනුදු ඇතියෙන් උපහච්චභව්‍යාදිය ද ඇති විය යුතු යැ. පරවාදීන් එබදු භවයක් ප්‍රතිඥ නො කරන හෙයිනුදු, කාමරූපාදි භවයන් අතුරෙහි අන්තරාභවයක් නැති හෙයිනුදු, කාමාදි තුන් භවයන් හැර සතරවැනි භවයන් නැති හෙයිනුදු, අන්තරාභවූපග කර්මයක් නැති හෙයිනුදු, හැම සත්නට අන්තරාභවයක්

නැති හෙයිනුදු, එ කියන අන්තරාභවයෙහි වේදනා සංඥදිය නැති හෙයිනුදු, ජරාමරණ නැති හෙයිනුදු 'අන්තරාභවයෙක් නැතැ'යි කථාවත්‍ථුයෙහි දී එ වාදය ඛණ්ඩනය කරනලද්දේ ය.

පසු වැ අන්තරාභවවාදීහු අන්තරාභවයෙක් ඇති මැ යයි දක්වන්නට තෙවළාගෙන් සාධක සොයනුවෝ "තතෝ ත්වං බාහිය, නෙව්ධ න හුරං න උභයමන්තරෙන" යන උදානපාළි ඈ බාහිය සූත්‍රපාඨයෙහි එන "උභය-මන්තරෙන" යන පදය ද, "භූතා වා සම්භවෙසී වා" යන සුත්තනිපාතයෙහි කරණීයමෙත්තසූත්‍රපාඨය ද අළු විපරීත කොට ප්‍රමාණ වශයෙන් ගත්හ. උදානපාළියට අටුවා ලියන හදන්ත ධම්මපාලඅවාරීන් විසින් තථාගතානුමත වූ අළුකථා විවරණ කරමින් එයිනුදු 'අන්තරාභවයෙක් ඇති'යි නො වදළ බව හෙළි කරනලද්දේ ය.

උදාන අටුවා සම්පාදනයෙන් කලකට පසු වැ සම්මිතීයවාදී නිකායික වූ වජ්ජිපුත්තක නම් ආචාර්‍යවරයා අන්තරාභවවාදය තව තවත් තර කරමින් යට දක්වූ සූත්‍ර හා මැදුම්සඟි ඈ මහාතණ්හාසඛ්ඛය සූත්‍රයෙහි "මාතාපිතරෝ ච සන්නිපතිතා හොන්ති, මාතා ච උතුනී හොති, ගන්ධබ්බෝ ච පච්චුපට්ඨිතෝ හොති" යි වදළ තැන්හි 'ගන්ධබ්බෝ' යනුයෙහි "ගන්ධතී = ගඳ අනුභව-කරන්නා-ගන්ධානුභවයට යන්නා" යි නිරුක්ති හෙයින් 'ගන්ධී' නම් වූ ගේ අන්තරාභවික සත්ත්වයා මැ යයි ගෙන අභිධම්මකොෂ යෙහි ලොකධාතු නිද්දේශයෙහි කාරිකා කිහිපයෙකින් අන්තරාභවවාදය නඟාලී ය. එමතු ද? සංඝකාරප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රතිසන්ධිවිඥනයාගේ සම්භවය දක්වනු සඳහා අටුවායෙහි වදළ ප්‍රතිබිම්බොපමාව ද වසුබන්ධුන් විසින් බැහැර කරනලද්දේ ය. (ප්‍රතිබිම්බං අසිද්ධතීත් අසාම්‍යාච්චානිදර්‍ශනම්.) එ ද අන්තරාභවවාදය තරකිරීමෙහි මඟක් වශයෙනි.

කථාවත්‍ථුයෙහි "අත්ථන්තරභවේ අත්ථි රූපං වේදනා සඤ්ඤා සඞ්ඛාරා විඤ්ඤාණං" යි අන්තරාභවයෙහි රූප වේදනා සංඥා සංඝකාර විඥන ඇද්ද? යන සකවාදී (ස්ථවිරවාදී) ප්‍රශ්නයට 'නැති' (න හෙවං වත්තබ්බෙ) යි පරවාදී (නිකායන්තරවාදී) පිළිතුර විය. එහෙත් අභිධම්මකොෂයෙහි (අසා-වෙෂ්‍යත් පූර්‍වකාලභවාකාතිඃ) 'අන්තරාභවිකයා පූර්‍වකාලභවයට සමාන ආකෘති දරයි ද, (සකලෝක්ෂඃ) චක්ෂුරාදි සියලු ඉන්ද්‍රිය රූපයෙන් සංයුක්ත යයි ද, කියමින් පරවාදියා මුල දී බැහැර කළ කරුණු පසුව පිළිගෙන ඇති සැටි ද, 'අන්තරාභව උපපත්තිභව පූර්‍වකාලභව මරණභව' යි භව සතරක් නිර්‍මාණය කරමින් සද්ධම්මප්‍රතිරූප මවා ඇති සැටි ද විමැසියයුතු ය.

නිරයපාලකථා:

"සකානි කම්මානි හනන්ති තත්ථ" යන නීතාර්‍ථ සූත්‍රපදය විපරීත කොට ගෙන, 'නිරයෙහි නිරයපාලයෝ නැති'යි ද, සවකීය 'නෙරයිකකම්මයෝ මැ නිරයපාලරූපයෙන් සිට නිරිසත්නට හිංසා කෙරෙති'යි ද අඞ්ගුත්තරනිකාය වාසිහු කියති. තිකඞ්ගුත්තර දේවදූත සූත්‍රයෙන් ද මජ්ඣිමනිකාය – උපරිපණ්ණාසක – මහාදේවදූත සූත්‍රයෙන් ද "තමේනං භික්ඛවෙ නිරයපාලා පඤ්චවිධබන්ධනං නාම කාරණං කාරෙන්ති" යනාදි නෙයාර්‍ථ සූත්‍ර දක්වා කථාවත්‍ථුයෙහි දී ඒ නිරයපාලවාදය බැහැර කොට ඇත. එහෙත් පපඤ්ච-සූදනී මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථා අටුවා දෙක්හි මෙ: "එකච්චෙ ථෙරා නිරයපාලා නාම නත්ථි, යන්තරූපං විය කම්මමෙව කාරණං කාරෙතීති වදන්ති. තං අත්ථි නිරයෙසු නිරයපාලාති, ආමන්තා, අත්ථි ච කාරණිකාති ආදිනා නයෙන

අභිධම්මෙ පවිසෙධිතමෙව'' යි මේ ආන්ධ්‍රකයන්ගේ වාදය ම ''එකවෙව ථෙරා'' යි එකත්‍යවාදයක් ලෙස දක්වන ලද්දේ ය. ආන්ධ්‍රක නිකාය සතරින් ඇතැම් ඇදුරොලෙක් සථවිරවාදීන්ට සමීපව සිටියා වනැ'යි සිතියැ යුතු ය. ආන්ධ්‍රකවාදයක් වූ නිරයපාලකථාව සඟිඅවුවාවට ආයේ එහෙයිනි. සමන්තපාසාදිකායෙහි ද බොහෝ තැනෙක අඞ්කයන්ගේ අවුවායෙන් නඟාගත් කරුණු සඳහන් ව ඇති සැටි ද සැලැකියැ යුතු ය.

වාදයන්ට සම්බන්ධ නිකායානන්තරිකයෝ:

කථාවත්‍ථුප්‍රකරණයෙහි විශෝධනයට භාජන වූ දෙසියසතළොසක් වාදකථාවන් අතුරෙන් එක්සැත්තැවක් පමණ වාදයන්ට සම්බන්ධ වූවාහු යථොක්ත අඞ්කය ඇදුරොලෙහි වූවෝ ය. පුබ්බසෙලීයාදි අඞ්කය නිකායානන්තරිකයන් වෙන වෙන මැ උපදවාලූ වාදකථා ද ඇත. ඒ ඒ නිකායිකයන් තමන් තමන්ගේ ලබ්ධිවශයෙන් සම්බන්ධ වූ වාදකථා කථාවත්‍ථුඅවුවායෙහි සඳහන් ලත් පරිදි මෙසේ යැ:

1. අඞ්කය	වාද	71	9. මහිංසාසක	වාද	9
2 උත්තරාපථක	,,	41	10. අපරසෙලීය	,,	5
3. මහාසංඝික	,,	32	11. වෙතුල්ලක	,,	3
4. පුබ්බසෙලීය	,,	27	12. සබ්බත්‍ථිවාදී	,,	2
5. සම්මිතිය	,,	25	13. වජ්ජිපුත්තක	,,	2
6. රාජගිරික	,,	10	14. කස්සපික	,,	1
7. සිද්ධත්‍ථික	,,	10	15. ගොකුලික	,,	1
8. හෙතුවාදී	,,	10	16. භද්‍රයානික	,,	1

මහායානඝමහවශ:

අශෝකාධිරාජ්‍යයෙහි නිකායානන්තරිකයන්ගේ පක්‍ෂබල හීන වූයෙන් ඔහු ප්‍රත්‍යන්ත ජනපදයන් කරා එළැඹැ නිශබ්දලෙශයෙන් කල් යැවූහ. **ගන්ධාර** දෙශයෙහි **පුරුෂපුරය** (පෙෂාවර්) ඔවුන්ගේ මධ්‍යස්ථානය විය. බුදුන් පිරිනිවි සවැනි සියවසෙහි **කණිෂ්කාධිරාජයා** දඹදිවැ ආධිපත්‍යයට පැමිණි කල්හි එ රජු පහදවාගත් ඔහු එ රජුගේ මැ ආරාධනායෙන් පන්සියක් භික්‍ෂූහු එක් වැ ගෙන **කුණ්ඩලවන** විහාරයෙහි සඞ්ගීතියක් කළහ. ඒ වූ කලි මහාසංඝිකාදි නිකායවාසීන් නිපදවාලූ ග්‍රන්ථයනට 'විභාෂා' නම් ටීකාග්‍රන්ථ සම්පාදනය කිරීමෙකි. එ විභාෂා ග්‍රන්ථයන් පිළිගත් හැම නිකායිකයෝ මැ එක් වැ ගෙන **වෛභාෂික** නම් එක් ඇදුරොලක්ඛවට ගියහ. ඔහු හැම බුදුබවට පැමිණීමෙන් මැ නිර්‍වාණාධිගමය කළයුතු යැයි ගෙන, තුමූ මැ **මහායාන** නම් වූහු. විභාෂා නොපිළිගත් නිකායානන්තර කිපයක් හා අසම්මිත්‍ය සථවිරවාදය හා **හීනයාන** යි නම් කළහ. ඒ උන්ගේ මානමදයෙන් කළ ආරොපණ මාත්‍රයෙකි.

කල් යාදී වෛභාෂිකයෝ විවිධ ලබ්ධිහේතුයෙන් ම **'ෂඞ්ඉෂ්ටිවාදී** යැ, **සෞත්‍රාන්තික** යැ, **විඥානවාදී** යැ, **ශූන්‍යවාදී** යැයි කොටස් සතරකට බිඳිගියහ. ලබ්ධිවශයෙන් භින්න වුව ද ඔහු **නාලන්ද, වික්‍රමශීලා ඔදන්තපුරී** ආදි සථාන මූලාශ්‍රයකය කොටගෙන මහායානිකයන් වශයෙන් එක් වැ විසූහ.

කථාවත්ථුයෙහි වාක්‍ප්‍රයෝග:

කථාවත්ථුප්‍රකරණය විභාග කරනලදුයේ බුදුන් පිරිනිවි තුන්වැනි සියවසෙහි යැ. මේ කාලානන්තරයෙහි පාළිමාගධිකව්‍යවහාරයෙහි දී ඇතැම් ශබ්දප්‍රයොගයන්ගේ යම් යම් වෙනස්වීම් සිදු වූ බව පෙනේ. තත්කාලීන-ව්‍යවහාරයෙහි පැවැති අයුරු යෙදුණු ශබ්දප්‍රයෝග කථාවත්ථුයෙහි දක්ක හැකි ය. (මෙ ද කථාවත්ථුපකරණය රචනා කළ ග්‍රන්ථයක් නොව මොග්ගලිපුත්තතිස්ස මහරහතුන් වහන්සේගේ දෙශනාවක් බවට සාධකයක් වෙයි.) එබඳු කිහිපතැනෙක් මෙසේ යැ:

සච්චිකට්ඨ:

මායා මිරිවි ආදිය සෙයින් අභූත නොවූ, භූත වූ සත්‍ය වූ අර්ථය 'සච්චට්ඨ' යනු වේ. මේ අර්ථයෙහි 'සච්චිකට්ඨ' ශබ්දය ම කථාවත්ථුයෙහි බෙහෙවින් යෙදී ඇත.

න හෙවං වත්තබ්බෙ:

'න හි+එවං' යි විග්‍රහ යි. 'න හ එවං' යි හෝ වෙයි. 'හි' කිව ද, 'හ' කිව ද වාක්‍යපූරණයෙහි නිපාත යැ: 'එසේ නොවැයුතු යැ' (න එවං වත්තබ්බෙ) යනු වේ.

වත්තබ්බෙ:

ලිඛිතාර්ථ එකත්වයෙහි 'සි' හට 'එ' වූ තැනි. සූත්‍රපාළියෙහිදු කිසිතැනෙක 'වනපථුම්බෙ ඵුස්සිතග්ගෙ' ආදියෙහි සෙයින් ඉතා විරල වැ මේ ප්‍රයෝගය ඇත ද කථාවත්ථුයෙහි 'නිග්ගහෙතබ්බෙ, දුන්නිග්ගහිතෙ, එකට්ඨෙ, තජ්ජාතෙ' ආදි ලෙසින් මේ ප්‍රයෝගය බහුල වැ දක්නට ඇත.

සඤ්ඤි:

'සචෙ' හෝ 'යදි' (ඉදින්) ශබ්දාර්ථයෙහි නිපාත යැ සූත්‍රපාළියෙහි දුර්ලභ වූ මේ අව්‍යයරූපය ද කථාවත්ථුයෙහි සුලභ වේ.

ආම භන්තා:

ප්‍රතිඥයෙහි නිපාත යැ. අත් තත්හි 'ආම, ආමෝ, එවං' යි යෙදෙන ප්‍රතිඥානාර්ථය කථාවත්ථුයෙහි මේ යෙදෙන සැටි යි.

හෙවං:

මෙහි 'හ' කාර ආගම ජ යි. 'එවං' යනු වේ. 'හෙවමෙවං, හෙතායෙ පවිසෑසුඝ' ආදි අනෙකස්ථලයෙහි පදාදි වූ ආගමහකාරය කථාවත්ථු-පාළියෙහි ඇත.

එසෙ සෙ:

'එසෝ සෝ' (තෙලෙ හේ මැ වෙයි.) නොහොත් 'එසෝ එසෝ' (තෙලෙ තෙලෙ මැ ය.) 'එසෝ එසෝ යෙව' යනු වේ.

හෙවන්ති:

මේහි දු හකාර ආගම යැ. නිග්ගහිත සවරලෝප යි. 'එවං අත්ති' යනු වේ හෙවි නත්ති 'එවං නත්ති' යනු වේ.

සෙවත්ථි සෙව නත්ථි:

'සෝ එව අත්ථි, සෝ එව නත්ථි' (හෙ මෑ ඇත, හෙ මෑ නැත) යනු වේ.

අත්ථෙඛෝ නත්ථෙඛෝ:

'අත්ථි සහාවෝ, නත්ථි සහාවෝ' අත්‍යාර්ථය නාස්ත්‍යර්ථය (ඇත යන සුභාව, නැත යන සුභාව) යනු වේ.

නත්ථි නිබ්බිතං:

'නෝ අත්ථි, නෝ අතීතං' යනු වේ.

කථාවත්ථුසංඝකරණය:

කථාවත්ථුප්පකරණය කිහිප වරෙක සංඝකරණයෙන් මුද්‍රණය වී ඇත. බුද්ධජයන්ති සමයෙහි බුරුම්රට දී සිදු කළ ඡට්ඨසඞ්ගායනාවෙහුදු සංඝකරණය ලැබ මුද්‍රණය විය. මේ වූ කලී නවීනතම සංඝකරණය විය හැකිය.

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටකපාළි සංඝකරණය නම්: ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථයන්හි දීර්ඝ-කාලාන්තරයෙහි ලේඛකදෝෂයෙන් ජනිත වූ අක්ෂර පද ව්‍යඤ්ජනයන් පිළිබඳ විපරීතතාවයක් වේ නම් එය බැහැර කොට, ත්‍රිවිධ සඞ්ගායනාවට නැඟිගිය ශුද්ධ වූ පාඨය මෑ මතු කොට ගැනීම ය. මේ කාර්‍යයෙහි ප්‍රබල වූ විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයෙහි සම්මාන උපකුලපති **පරවාහැර ශ්‍රී වජිරඤාණඛිධාන** නාහිම්පාණන් වහන්සේගේ ප්‍රමුඛත්වය ඇති බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයෙන් කථාවත්ථුප්පකරණයේ සංඝකරණය සිදු වී ඇත. මේ සංඝකර-ණයෙන් ශුද්ධියට පත් පදපාඨ ඒ ඒ පිටුයෙහි පාඨාන්තර වශයින් දක්වා ඇතියෙන් වෙන මෑ සඳහන් නොකළ මනා යැ.

කථාවත්ථුප්‍රකරණය තථාගතභාෂිතය පිළිබඳ පරවාදමර්දනය සඳහා වාද ප්‍රතිවාදලෙඛයෙන් වදරනලද්දෙකි. එහෙයින් එහි ප්‍රණීත වූ න්‍යායමාර්ග-යෙකුදු ඇත. (එය මෙහි මූල දී සැකෙවින් දක්විණි.) ග්‍රන්ථලාඝවය සඳහා ප්‍රශ්න දෙකක් තබා ප්‍රකරණය මුඑල්ල පෙශ්‍යාලමුඛයෙන් සඞ්ග්‍රහ වී ඇත. මෙසේ එහි කථාමාර්ගීය අතිශයින් දුරවබෝධය. මේ සංඝකරණයෙහි ලා හැම කථා මාර්ගයෙක මෑ සකවාදී පරවාදී දෙ පක්ෂය ද, ඒ ඒ පක්ෂයෙහි ප්‍රවර්ත්‍ය පරිජානනා (පරිඤ්ඤා) අනුයෝග පරිහෙපප හා අනුලෝම පරිලෝම වශයින් සිරි ඵපනා පාපනා ආරෝපනා හා නිග්ගහ ද වෙන් කොට දක්වෙයි. ප්‍රශ්නලකථාදි එක් එක් කථායෙහි බැසගෙන සිරි ප්‍රශ්න වෙන් කොට දක්වනු සඳහා අනුක්‍රමයෙන් අඞ්ක යොදා ඇත. එක් එක් අඞ්කය තුළ 'සකවාදී ප්‍රවර්ත්‍ය' 'පරවාදී පරිඤ්ඤා' ආදිය පිළිබඳ සංකේත පද ද පෙළ ඉදිරියෙහි යෙදිණ. ඒ ඒ පිටුවෙහි දකුණු පසින් දේශනා පාළිය ද, හැම පාළි පිටුවක් ඉදිරිපිට යට කී ලෙසින් සංලක්ෂිත වූ සිංහල පරිවර්තනය ද යොදා ඇත.

සිංහල පරිවර්තනය:

බුද්ධජයන්තී උත්සව අනුස්මරණය සඳහා ලංකාරාජ්‍යය විසින් සම්මත වූ විශිෂ්ටතම කෘත්‍යය වූයේ ත්‍රිපිටකය සිංහල භාෂාවට නගාලීම යි. ත්‍රිපිටකයෙහි ඇතැම් ග්‍රන්ථයෙක් නොයෙක්වර සන්න පිටපත් හා පරිවර්තන දහාරයෙන් නොයෙක් ලෙසින් සිංහලට නැඟි ඇත ද, ඇතැම් ග්‍රන්ථයෙක් එබදු පරිවර්තනයකට කිසිකලෙක භාජන වී නැත. කථාවත්‍ථුප්‍රකරණය ද එබදු ග්‍රන්ථයෙකි. එයට අට්ඨ කථා අනුටීකා ඇත ද එ හැම ඉතා සංක්ෂිප්ත යැ. පෙළ විසින් ද කථාවත්‍ථුප්‍රකරණය දුර්බෝධ යැ. එය පරිවර්තනය සඳහා **ලංකාබෞද්ධමණ්ඩලය** විසින් ආරාධිත වූවෝ ශ්‍රී ලඞ්කා දක්ෂිණදිශාභාග-යෙහි ප්‍රධාන සඞ්ඝනායක තන් පැමිණියෝ යැ. ව්‍යාකරණ ඡන්දොලඞ්කාර-තර්කන්‍යායෙතිහාස සහිත ප්‍රාචීන භාෂා විෂයෙහි **පණ්ඩිතොපාධිය** අයත්න-යෙන් හිමිකරගතුවහ. ලක්දිව වැ වත්මන් පඬිරුවන්වැලෙහි තරලමණි වූවහ. ලෙඛකයන් කෙරෙහි අග්‍රෙසර ව්‍යක්ත වාදීවූ, අහංගම **විදුශේඛර** පිරුවන් හිමියෝ ය. ඔබ **කෝදගොඩ ශ්‍රී ඤාණාලොකාභිධාන** මහාස්ථවිරයන් වහන්සේ යි.

කථාවත්‍ථුප්‍රකරණයෙහි සිංහල පරිවර්තනය සරල යැ, සුගම යැ. සිංහල සාහිත්‍යතරුවරයෙහි අරුත්රස වැහෙන නවතම අමාඵලයෙකි. කථාවත්‍ථු කොටාරෙහි සැඟැ වී සිටි අරුත්රුවන් පහයන මිණිපහනක් බඳු යි. එය ධර්මකාමීනට සඟපවඟ නැඟුමට හිණිපෙතෙක් වේවයි අපගේ ආශංසනය වේ.

කථාවත්‍ථු පිළිබඳ මේ සංඥපන සංලක්ෂණ සම්පාදනයෙහි දී අග්‍රමහාපණ්ඩිත **බලන්ගොඩ ආනන්දමෛත්‍රීය** මහානායකස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ අපට උපස්ථම්භක වැ සිටි බව ද, පණ්ඩිත **කරගම්පිටිගොඩ සුමනසාර** ස්ථවිරයන් වහන්සේ ඇතැම් කරුණු සංසන්දනයෙහි සහාය වූ බව ද මෙහි ලා පවසම්හ.

ලබුගම ලඞ්කානන්ද ස්ථවිර.

බුද්ධවර්ෂ 2511.
ප්‍රවචනොදය පිරිවෙන,
මොල්ලිගොඩ,
වාද්දුව.

සඞ්ඛේප නිරූපණය

[ග්‍රන්ථයෙහි යෙදී ඇති සඞ්ඛේප]

ස. පු: ... සකවාදී පුච්ඡා,

ප. පරිසුද්ධ: ... පරවාදී පරිසුද්ධ,

ස. අනු: ... සකවාදී අනුයොගො,

ප. පටි: ... පරවාදී පටික්ඛිපො,

ප. පු: ... පරවාදී පුච්ඡා,

ස. පරිසුද්ධ: ... සකවාදී පරිසුද්ධ:

ප. අනු: ... පරවාදී අනුයොගො,

ස. පටි: ... සකවාදී පටික්ඛිපො,

අනු. ඨ: ... අනුලොම ඨපනා,

අනු. පා: ... අනුලොම පාපනා,

අනු. ආ: ... අනුලොම ආරොපනා,

පටි. ඨ: ... පටිලොම ඨපනා,

පටි. පා: ... පටිලොම පාපනා,

පටි. ආ: ... පටිලොම ආරොපනා,

ස. නි: ... සකවාදී නිග්ගහො,

ප. නි: ... පරවාදී නිග්ගහො,

ස. නිග: ... සකවාදී නිගමනං,

ප. නිග: ... පරවාදී නිගමනං,

ස. වි: ... සකවාදී විස්සජ්ජනා,

ප. වි: ... පරවාදී විස්සජ්ජනා.

පොත්තක සඞ්ඛේත

සී. මු: ... සිහලක්ඛර – මුද්‍රිත පොත්තකං,

ස්‍යා: ... ස්‍යාමක්ඛර – මුද්‍රිත පොත්තකං,

මජ්ඣං: ... මරම්මජාතිඝඞ්ගීතිපිටක – පොත්තකං,

PTS. .... Pali Text Society Edition.

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS.

VOWELS

අa ආā ඉi ඊī උu ඌū එe ඔo

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa	
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤña	
ටṭa	ඨṭha	ඩḍa	ඪḍha	ණṇa	
තta	ථtha	දda	ධdha	නna	
පpa	ඵpha	බba	භbha	මma	
යya	රra	ලla	වva	සsa	හha	ළḷa	අංṃ

කka	කාkā	කිki	කීkī	කුku	කූkū	කෙke	කොko
ඛkha	ඛාkhā	ඛිkhi	ඛීkhī	ඛුkhu	ඛූkhū	ඛෙkhe	ඛොkho
ගgā	=	=	=	=	=	=	=

Conjunct - Consonants

ක්කkka	ඤ්ඤnña	ත්රtra	ම්පmpha
ක්ඛkkha	ණ්හṇha	ද්දdda	ම්බ,ම්mba
ක්යkya	ඤ්චnca	ද්ධddha	ම්භmbha
ක්රkri	ඤ්ඡ,ඦncha	ද්රdra	ම්මmma
ක්වkva	ඤ්ජ,ඥnja	ද්ව,ධ්වdva	ම්හmha
ඛ්යkhya	ඤ්ඣ,ඦ්ඣnjha	ධ්වdhva	ය්ය,යyya
ඛ්වkhya	ට්ටtta	න්තnta	ය්හyha
ග්ගgga	ත්ථ,ට්ත්thaa	න්thaa	ල්lla
ග්ඝggha	ඩ්ඩdda	න්දnda	ල්යlya
ඞ්කnka	ද්ධddha	න්ධndha	ල්හlha
ඟ්රgra	ණ්ණnna	න්නnna	ව්හwha
ඞ්ඛnkha	ණ්ටnta	න්හnha	ස්සssa
ඞ්ගnga	ණ්ඨntha	ප්පppa	ම්සmsa
ඞ්ඝngha	ණ්ඩ,ඬnda	ප්ඵppha	ස්වsva
ච්චcca	ණ්හnha	බ්බbba	ම්හmha
ච්ඡccha	ත්තtta	භ්භbbha	හ්වhva
ජ්ජjja	ත්ථtha	බ්රbra	ළ්හlha
ජ්ඣjjha	ත්වtva	ම්පmpa	

ාā ිi ීī ුu ූū ෙe ොo

අභිධම්මපිටකෙ

කථාවත්ථුපපකරණපාළියා

පඨමභාග – විසයසූචි

විසයා			පිටඞ්කා
	පඨමො වගෙහා		**2 – 422**
1.	පුග්ගලකථා	... ...	2 – 188
2.	පරිහානිකථා	... ...	190 – 250
3.	බ්‍රහ්මචරියකථා	... ...	152 – 274
4.	ඔඩිසොකථා	... ...	276 – 288
5.	ජහතිකථා	... ...	290 – 302
6.	සබ්බත්ථිකථා	... ...	304 – 372
7.	අතීතඛන්ධාදිකථා	... ..	374 – 390
8.	එකච්චං අත්ථීතිකථා	... ...	392 – 402
9.	සතිපට්ඨානකථා	... ...	404 – 412
10	හෙවත්ථිකථා	... ...	414 – 422
	මහාවගෙහා නිට්ඨිතො		
	දුතියො වගෙහා		**424 – 578**
11.	පරූපහාරකථා	... ...	424 – 444
12.	අඤ්ඤුණකථා	... ...	446 – 462
13.	කඞ්ඛාකථා	... ...	464 – 478
14.	පරවිතරණකථා	... ...	480 – 496
15.	වචීභෙදකථා	... ...	498 – 518
16.	දුක්ඛාහාරකථා	... ...	520 –
17.	චිත්තට්ඨිතිකථා	... ...	522 – 530
18	කුක්කුළකථා	... ...	532 – 540
19.	අනුපුබ්බාභිසමයකථා	... ...	542 – 560
20.	වොහාරකථා	... ...	562 – 572
21.	නිරොධකථා	... ...	574 – 578
	දුතියො වගෙහා නිට්ඨිතො.		

අභිධම්මපිටකෙ

කථාවත්ථුප්පකරණං

පඨමො භාගො

අභිධම්මපිටකෙ

කථාවත්ථුප්පකරණං

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස.

පඨමො වගෙගා

1. 1.

පුග්ගලකථා

1. සකවාදිපුච්ඡා: පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.[1]

පරවාදිපටික්ඛෙපෙ: ආමන්නා.

සකවාදිඅනුයොගෙ: යො සච්චිකත්ථෙ පරමත්ථෙ[2] තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.[1]

පරවාදිපටිඤ්ඤෙ: නගෙවං වත්තබ්බෙ.

සකවාදිනිග්ගහෙ: ආජානාහි නිග්ගහං.

---

1 සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනාති - සී॰

2. සච්චිකත්ථෙ පරමත්ථෙ - සී॰

අභිධම්මපිටකයෙහි

කථාවත්ථුප්‍රකරණය

ඒ භගවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

ප්‍රථම වර්ගය

1. 1

පුද්ගලකථා

[අප බුදුන් පිරිනිවි දෙවන සියවසෙහි 'ථේරවාද'යෙන් බිඳිගිය 'වජ්ජිපුත්තක' නම් ඇදුරොලෙකැ, තත්ප්‍රභව වූ 'සම්මිතිය' නම් ඇදුරොලෙකැ සි ඇදුරොල්හු දෙදෙනෙක් වූහ. ඔහු බුදුන් විසින් "අත්ථිපුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නො" යනාදින් සම්මතසත්‍ය විසින් සඞ්කතවචනයෙන් වදල සූත්‍රප්‍රදේශයෙහි අර්ථ වරදවා ගෙනැ භූතාර්ථයෙන් පුද්ගලයෙක් සත්වයෙක් ඇති'සි අභිනිවෙශ කොට ජලවඳුන්‍යායයෙන් විපරීතග්‍රාහ ඇති වූහ. සප්‍රත්‍යය – අප්‍රත්‍යාදි විසින් විභක්ත සපතපඤ්චායත්ත සඞ්ඛ්‍යාත උත්තමාර්ථ විශයෙන් පුද්ගලයෙක් (=ආත්මයෙක්,) උපලභ්‍යමාන වේ ද? (නුවණ ඵලවා දන්නා ලැබේ ද?)

පරවාදිපටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

සකවාදිඅනුයොග: යම් (සඞ්ඛ – ආයතන – ධාතු – ඉන්ද්‍රිය විසින් ඇති සත්පනස් ප්‍රභෙද වූ) සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද, ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද? (සත්පනස් ධර්මයන් කෙරෙහි රූපාදීන්ගේ රූපනාදි ආකාර-යෙන් දක්නා සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථයෙක් ඇත් ද? නොප කියන පුද්ගලත් ඒ ආකාරයෙන් ලැබේ ද?)

පරවාදිපටික්ඛේප: එසේ නොං කියැයුතු යැ.

සකවාදිනිග්ගහ: නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනුලොමඨපනා: භණ්ඩූ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේන,

අනුලොමපාපනා: තේන වත රේ වත්තබ්බේ යෝ සච්චිකට්ඨෝ-පරමත්ථෝ[1] තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

අනුලොම ආරොපනා: යං තත්ථ වදේසි: වත්තබ්බේ ඛෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේන, නෝ ච වත්තබ්බේ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති මිච්ඡා.

පටිලොමඨපනා: නෝ චේ පන වත්තබ්බේ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති

පටිලොමපාපනා: නෝ ච වත රේ වත්තබ්බේ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

පටිලොම ආරොපනා: යං තත්ථ වදේසි: වත්තබ්බේ ඛෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේන, නෝ ච වත්තබ්බේ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති මිච්ඡා.

අනුලෝම පඤ්හකං.

2. පරවාදිපුච්ඡා: පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති[2]

සකවාදිපටික්ඛේපෝ: ආමන්තා.

පරවාදිඅනුයොගෝ: යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති?

ස. පටික්ඛේපෝ: නහේවං වත්තබ්බේ.

පරවාදිපටිකම්මං: ආජානාහි පටිකම්මං.

---

1. සම්මිකාවෙට්ඨෝ පරමත්ථෝ - සී‍ෘ.
2. සම්මිකාවට්ඨපරමත්ථේනාති - සී‍ෘ.

අනුලෝමඨපනා: ඉදින් සත්‍යාකාර පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්,

අනුලෝමපාපනා: භවත, එහෙයින් (තොප විසින්) යම් සත්‍යාකාරයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද, එ සත්‍යාකාර පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් එ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි කියැයුතු මැ යැ.

අනුලෝම ආරොපනා: සත්‍යාකාර පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද, යම් සත්‍යාකාරයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද, ඒ සත්‍යාකාර පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් එ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි නො කියැයුතු යැ යි ද යන යම් බසක් එහි ලා කියෙහි නම් මේ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටිලෝමඨපනා. යම් සත්‍යාකාරයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද, එ සත්‍යාකාර පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් එ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි ඉදින් නො කියැයුතු නම්, භවත, (තොප විසින්) සත්‍යාකාර පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි නො ද කියැයුතු මැ යැ.

පටිලෝමපාපනා: සත්‍යාකාර පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි ද,

පටිලෝම ආරොපනා: යම් සත්‍යාකාරයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද, එ සත්‍යාකාර පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් එ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි නො කියැයුතු යැ යි ද යම් බසක් එහි ලා කියෙහි නම් මේ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

අනුලෝම පඤ්චක යි.

2. පරවාදිපුච්ඡා: සත්‍යාකාර පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ ද?

සකවාදිපටිඤ්ඤා. එසේ යැ (නො දන්නා ලැබේ)

පරවාදිඅනුයොගා: යම් සත්‍යාකාරයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද, එ හෙතුවින් සත්‍යාකාර පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් නො දන්නා ලැබේ ද?

සකවාදිපටික්ඛේපා: එසේ නො කියැයුතු යැ. (සම්මිති – පරමාර්ථ සත්‍ය දෙක මිශ්‍ර කොට ඇසූයෙන් මෙසේ ප්‍රතික්ෂේප කි).

පරවාදිපටිකම්මා: මේ ප්‍රතික්‍රියාව පිළිගනුව.

අනුලොමඨපනා: හඤ්චි පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනුලොමපාපනා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනුලොම ආරොපනා: යං තත්ථ වදෙසි: 'වත්තබ්බෙ ඛෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටිලොමඨපනා: නෝ වෙ පන වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටිලොමපාපනා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටිලොම ආරොපනා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පඨමවත්තුකථා.

8. ප. නි. එවං වෙ පන මඤ්ඤසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති, තෙන තව තත්ථ හෙතාය පටිඤ්ඤය හෙවං පටිජානන්තං හෙවං නිග්ගහෙතබ්බෙ. අථ තං නිග්ගණ්හාම. සුනිග්ගහිතෙ ච හොසි.

අනු. ඨ: හඤ්චි පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨ පරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනුලෝමඨපනා: ඉදින් සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ නම්,

අනුලෝමපාපනා: භවත, එහෙයින් (භවත්හු විසින්) යම් සත්‍යාණ්ඩ-යෙක් පරමාණ්ඩයෙක් වේ ද එ හේතුවින් සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යයි කියයුතු මැ යැ.

අනුලෝම ආරෝපනා: සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යැ යි ද, යම් සත්‍යාණ්ඩයෙක් පරමාණ්ඩයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යැ යි නොකියයුතු යැ යි ද යන යම් ඔසක් එහි ලා කියෙහි නම් එ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටිලෝමඨපනා: යම් සත්‍යාණ්ඩයෙක් පරමාණ්ඩයෙක් ඇද්ද එයින් සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යයි ඉදින් නොකියයුතු වේ නම්,

පටිලෝමපාපනා: භවත, සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යැ යි නොකියයුතු මැ යැ,

පටිලෝම ආරෝපනා: සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබෙ යැ යි ද යම් සත්‍යාණ්ඩයෙක් පරමාණ්ඩයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යැ යි නොද කියයුතු යැ යි ද එහි ලා යම් ඔසක් කියෙහි නම් එ (තොපගේ) මිථ්‍යායෙකි.

පටිකම්ම වතුක්කය සි.

8. ප. නි: සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් නොදන්නා ලැබේ යැ යි ද, යම් සත්‍යාණ්ඩයෙක් පරමාණ්ඩයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යැයි නොකියයුතු යැයි ද (යනුවෙන්) ඉදින් භවත් හඟනේ නම් එ හෙයින් ඒ ප්‍රතිඥයෙන් එසේ ප්‍රතිඥ කරන භවත් මෙසේ නිග්‍රහ කටයුතු වෙයි. එ බැවින් මෙසේ භවත්හු (මතුයෙහි එන සැවියෙන්) නිග්‍රහ කරමහ. තවද (අප විසින්) මෑනැමින් නිග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ.

අනු. ඨ: ඉදින් සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පා: භවත, එ හෙයින් (භවත්හු විසින්) යම් සත්‍යාණ්ඩ-යෙක් පරමාණ්ඩයෙක් වේ ද එ සත්‍යාණ්ඩ පරමාණ්ඩ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොදන්නා ලැබෙ යැ යි කිය යුතු මැ යැ.

අනු. ආ: යං තත්‍ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්‍ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඣ: නො චේ පන වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්‍ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙනා'ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙනා'ති.

පටි. ආ. යං තත්‍ථ වදෙසි. වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්‍ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙනා'ති ඉදං තෙ මිච්ඡා.

නිග්ගහ වත්‍ථුකථා.

4. ප. උ: එසෙ වේ දුන්නිග්ගහිතෙ හෙවමේවං තත්‍ථ දකඛ: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්‍ථො තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙනා'ති. නො ච මියං තයා තත්‍ථ හෙතුය පටිඤ්ඤය හෙවං පටිජානතො හෙවං නිග්ගහෙතබ්බා. අථ මං නිග්ගණ්හාසි, දුන්නිග්ගහිතා ච හොම.

අනු. ඣ: හඤ්චි පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්‍ථො තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්‍ථෙනා'ති.

අනු. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් පුද්ගලයෙක් නො දන්නා ලැබේ යැ යි කියැ යුතු යැ යි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් එ පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යැ යි නො කියැයුතුයැ යි ද යන යම් බසක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ හවත්හු ගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඵ: යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතු-වින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යැ යි නො කියැයුතු වෙ නම්,

පටි. පෘ: හවත, (හවත්හු විසින්) සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශ-යෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යැ යි නො කියැයුතු මැ යි.

පටි. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් නො දන්නා ලැබේ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල නො දන්නා ලැබෙ යැ යි නො කියැයුතු යැ යි ද යන යම් බසක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ හවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

නිග්‍රහ වතුක්ක යි.

4. ප. උ: ඉදින් තෙල වැරැදි සේ කළ නිග්‍රහයෙක් වේ නම් (හවත්හු විසින්) සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යැ යි ද, 'යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ ය යි නො කියයුතු යැ'යි (යනුවෙන් අනුලෝම පඤ්චකයෙහි ලා) අපට කළ නිග්‍රහයෙහි දීත් එ පරිදි මැ දක්නේ මැනැවැ. එහි ලා තෙල ප්‍රතිඥයෙන් මෙසේ ප්‍රතිඥ කරන අපි හවත්හු විසින් මෙසේ නිග්‍රහ කටයුත්තමෝ නො වම්හ. එසින් අපට මෙසේ (මතු සඳහන් වන පරිදි) නිග්‍රහ කරන්නෙහි නම් වැරැදි සේ නිග්‍රහ කරන ලද්දමෝ වම්හ.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: හවත, එහෙයින් (හවත්හු විසින්) යම් සත්‍යා-ර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වෙ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යැ.

අනු ඈ: යං තත්‍ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඣ: නො ච පන වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. පඈ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. අඈ: යං තත්‍ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති ඉදං තෙ මිච්ඡා.

උපනයනවත්තුකථා.

5 ප. නිග: න හෙවං නිග්ගහෙතබ්බෙ, තෙන හි යං නිග්ගණ්හාසි.

අනු. ඣ: හඤ්චි පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පඈ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො, තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. අඈ: යං තත්‍ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති[1] සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඣ: නො චෙ පන වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. පඈ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

1 නූපලබ්භති - P. T S.

අනු. ආ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යැයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි නො කියයුතු යැ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් එය භවත්හුගේ මිථ්‍යාවෙකි.

පටි. ඇ: යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි නො කියයුතු වේ නම්,

පටි. පා: භවත, එහෙයින් (භවත්හු විසින්) සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ය යි නො කියයුතු යැ.

පටි ආ. සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් දන්නා ලැබේ යැ යි කියයුතු යැ යි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වෙ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි නො කියයුතු යැ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් මෙය භවත්හුගේ මිථ්‍යාවෙකි.

උපනය වතුක්කය යි.

5. ප. නිග: මෙසේ මම නිග්‍රහ කටයුතුයෙම් නො වෙමි. ඒ දුර්නිග්‍රහ හේතුවින් යම් හෙයකින් නිගත්නෙහි.

අනු. ඇ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් (භවත්හු විසින්) යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද එ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යැ.

අනු. ආ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වෙ ද එ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් එය භවත්හුගේ මිථ්‍යාවෙකි.

පටි ඇ: යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු නම්,

පටි. පා: භවත, එහෙයින් (භවත්හු විසින්) සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු යැ.

පටි. අ: යං තත්‍ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති ඉදං තෙ මිච්ඡා.

නිගමනං: තෙන හි යෙ කතෙ නිග්ගහෙ සෙ නිග්ගහෙ දුක්කටෙ. සුකතෙ පටිකමෙම. සුකත පටිපාදනා'ති

නිගමන[1] වතුක්කං.

පඨමො නිග්ගහො.

6. ප. පු: පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති?

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති?

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ. හඤ්චි පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. අ: යං තත්‍ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නො වෙ පන වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

---

1. නිග්ගහිත - සී॰, ම॰ඡ॰

පටි. අ: "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නොං කියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකැ"යි යම් නිග්‍රහයක් කෙරෙහි ද එසේ නිග්‍රහ නොං කළයුතු යැ.

නිගමන: එහෙයින් යම් නිග්‍රහයෙක් කරන ලද ද එය දුෂකෘත යැ. අප විසින් කළ ප්‍රතික්‍රියාව සුකෘත යැ. කථාමාර්ග ප්‍රතිපාදනය සුකෘත යි.

නිගමන චතුර්කය යි.

ප්‍රථම නිග්‍රහ යි.

6. ප. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොං දන්නා ලැබෙ ද?

ස පටික්ඛේ: එසේ යැ. (නොං දන්නා ලැබේ)

ප. අනු: යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොං දන්නා ලැබේ ද?

ස. පටි: එසේ නොං කිය යුතු යැ. (සම්මතසත්‍ය විසින් ප්‍රතික්ෂේප නොං කට හෙන හෙයිනි.)

ප. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොං දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් (භවත්හු විසින්) යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොං දන්නා ලැබෙ යයි කිය යුතු ය.

අනු. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොං දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොං දන්නා ලැබෙ යයි නොං කියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඵ: යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොං දන්නා ලැබේ යයි නොං කියයුතු නම්, භවත, එහෙයින් (භවත්හු විසින්) සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොං දන්නා ලැබේ යයි නොං කියයුතු යැ.

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨා පරමත්ථා තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති. මිච්ඡා.

පච්චනීක පඤ්ඤකං.

7. ස. පු: පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා ආමන්තා.

ස. අනු: යො සච්චිකට්ඨා පරමත්ථා තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. පටිකම්ම: ආජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ඵ: හඤ්චි පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨා පරමත්ථා තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි· වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨා පරමත්ථා තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි ඵ: නො වේ පන වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨා පරමත්ථා තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨා පරමත්ථා තතො සො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටිකම්මවතුක්කකං.

පටි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යයි නොකියයුතු මෑ වේ නම්,

පටි. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද එ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යයි නොකියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පළමවන කථාව අවසන් විය.

7. ස. ප්‍ර: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු යැ.

ස. පටිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් (භවත්හු විසින්) යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවෙන් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු මෑ යැ.

අනු. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවෙන් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නොකියයුතු යැයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඵ: ඉදින් යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවෙන් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නොකියයුතු වේ නම්,

පටි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නොකියයුතු මෑ වෙයි.

පටි. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවෙන් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් එ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නොකියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් එ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පළමකම්ම අවසන් විය.

8. ස. නි: තුවං වේ පන මඤ්ඤසි: 'වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති, තෙන තව තත්ථ හෙතාය පටිඤ්ඤාය හෙවං පටිජානන්තං හෙවං නිග්ගහෙතබ්බෙ, අථ තං නිග්ගණ්හාම. සුනිග්ගහිතො ච හොසි.

අනු. ඨ: ඉඤ්ච් පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'යො සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: 'වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඨ: නො වේ පන වත්තබ්බෙ 'යො සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: 'වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති ඉදං තෙ මිච්ඡා.

නිග්ගහ චතුක්කං.

9. ස. උ: එසෙ වේ දුන්නිග්ගහිතෙ හෙවමේවං තත්ථ දක්ඛ: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති. නො ච මයං තයා තත්ථ හෙතාය පටිඤ්ඤාය හෙවං පටිජානන්තා හෙවං නිග්ගහෙතබ්බා. අථ මං නිග්ගණ්හාසි, දුන්නිග්ගහිතා ච හොම.

8 ස. නි: ඉදින් භවත් "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යයි කියයුතු යයි ද යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු" යයි ද හඟනේ නම්, එ හැඟීමෙන් භවත්හුගේ එහි එන තෙල ප්‍රතිඥයෙන් මෙසේ පිළින කරන භවත් මෙසේ නිග්‍රහ කටයුතු වෙයි. දැන් තොප නිගහුම්හ. මනා කොට නිගන්නා ලද්දේ ද වෙයි.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ නම්,

අනු. පෘ: භවත, ඒ හේතුවින් යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද එයින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු මැ වෙයි.

අනු. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි යන යමක් එහි ලා කියෙහි ද එ භවත්හුගේ මිථ්‍යාවෙකි.

පටි. ඵ: ඉදින් යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු වේ නම්,

පටි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු මැ වෙයි.

පටි. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් එ පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් මේ තොපගේ මිථ්‍යාවෙකි.

නිගහන වතුක්ක සි.

9. ස උ: ඉදින් මේ වැරදිසේ කළ නිග්‍රහයෙක් වේ නම් (භවත්හු විසින්) සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද එ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ ධර්ම වශයෙන් නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු යයි ද (යනුවෙන් පවවනීකපඤ්චකයෙහි දී) අපට කළ නිග්‍රහයෙහිත් එපරිදි මැ සලකන්නේ යැ. එහි ලා මේ ප්‍රතිඥයෙන් මෙසේ පිළින කරන අපි භවත්හු විසින් නිග්‍රහ කටයුත්තමෝ නො වම්හ. එබැවින් අපට මෙසේ (මතු සඳහන් වන පරිදි) නිග්‍රහ කරන්නෙහි නම් වැරැදිසේ නිග්‍රහ කරන ලද්දමෝ වම්හ.

අනු. ඣ: හඤ්චි පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙ-නා'ති මිච්ඡා.

පරි. ඣ: නෝ චේ පන වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පරි. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පරි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙ-නා'ති ඉදං තෙ මිච්ඡා.

උපනයන චතුක්කං

10 ස. නිග: න හෙවං නිග්ගහෙතබ්බෙ, තෙන හි යං නිග්ග-ණ්හාසි.

අනු. ඣ: හඤ්චි පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්ත-බ්බෙ යෝ සච්චිකට්ඨෝ පරමත්ථෝ තතෝ සෝ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

අනු. ක: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. ප: භවත, එ හෙයින් (භවත්හු විසින්) යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු මැ යැ.

අනු. ආ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ඒ පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ක: ඉදින් යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් එ පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු වේ නම්,

පටි. ප: භවත, භවත්හු විසින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු මැ වෙයි.

පටි. ආ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් එ පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු' යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් මේ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

උපනයන වතුක්ක සි.

10. ස. නිග: මෙසේ මම නිග්‍රහ කටයුතුයෙමි නො වෙමි, ඒ දුර්නිග්‍රහ හේතුවින් යම් හෙයෙකින් නිගන්නෙහි.

අනු. ක: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. ප: භවත, එ හෙයින් (භවත්හු විසින්) යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වෙ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් එ පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු මැ වෙයි.

අනු. ආ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාර්ථයෙක් පරමාර්ථයෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු ය'යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි ද ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ක:	නො වේ පන වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. පා:	නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි.ආ:	යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ යො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො තතො සො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති ඉදං තෙ මිච්ඡා.

නිගමනං:	තෙන හි යෙ කතෙ නිග්ගහෙ සෙ නිග්ගහෙ දුක්කටෙ සුකතෙ පටිකමෙම. සුකතා පටිපාදනා'ති.

නිගමන වත්‍ථුකථං

දුතියො නිග්ගහො.

11. ස. පු:	පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා:	ආමන්නා.

ස අනු:	සබ්බත්ථ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. අවජානනා:	න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි:	ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ක:	හඤ්චි පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා:	තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'සබ්බත්ථ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. ආ:	යං තත්ථ වදෙසි: 'වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ සබ්බත්ථ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ක:	නො වේ පන වත්තබ්බෙ 'සබ්බත්ථ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. ඵ: ඉදින් යම් සත්‍යාඛ්‍යියෙක් පරමාඛ්‍යියෙක් වේ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු නම්,

පටි. පෘ: භවත, සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු මැ වෙයි.

පටි. අං: සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, යම් සත්‍යාඛ්‍යියෙක් පරමාඛ්‍යියෙක් වෙ ද ඒ හේතුවින් සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් එ පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නොකියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකැ'යි මේ නිග්‍රහයක් කෙරෙයි ද එසේ නිග්‍රහ නො කළ යුතු යැ.

නිගමන: එ හෙයින් යම් නිග්‍රයෙක් කරන ලද ද එ නිග්‍රහය දුෂකෘත යැ. අප විසින් කළ ප්‍රතික්‍රියාව සුකෘත යැ. කථාමාර්ගප්‍රතිපාදනය සුකෘත යි.

නිගමන චතුෂ්ක යි.

දෙ වන නිග්‍රහ යි.

11. ස. පු: සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප පරිඝ්‍රහ: එසේ යැ.

ස. අනු: සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් හැම තන්හි (සකල ශරීරයෙහි) මැ පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් (තොප විසින්) සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් හැම තන්හි පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු මැ යැ.

අනු. අං: සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් හැම තන්හි පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඵ: සත්‍යාඛ්‍යි පරමාඛ්‍යි වශයෙන් හැම තන්හි පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු නම්,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබෙබ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබෙබ සබ්බත්ථ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා. -පෙ-

තතියො නිග්ගහො

12. ස. පු: පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: සබ්බඳ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබෙබ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඣ: හඤ්චි පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබෙබ 'සබ්බඳ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබෙබ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබෙබ සබ්බඳ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඣ: නො චේ පන වත්තබෙබ සබ්බඳ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබෙබ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබෙබ සබ්බඳ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා -පෙ-

චතුත්ථො නිග්ගහො.

පටි. පා: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි නොා කියයුතු මැ යැ.

පටි. අා: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම තන්හි පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි නොා කියයුතු' යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය ...

තුන් වන නිග්‍රහ යි.

12. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකුක්කු: එසේ යැ.

ස. අනු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්හි (පූර්ව පශ්චිම කාලයෙහි දු ඔරමානකාලයෙහි හා පිරිනිවි කල්හි දු) පුද්ගල දත්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඣ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්හි පුද්ගල දත්නා ලැබේ' යයි කියයුතු මැ වෙයි.

අනු. අා: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්හි පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි නොා කියයුතු' යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි ද ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය.

පටි. ඣ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි නොා කියයුතු වේ නම්,

පටි. පා: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි නොා කියයුතු මැ වෙයි.

පටි. අා: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්හි පුද්ගල දත්නා ලැබේ යයි නොා කියයුතු' යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි ද ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය ...

සතරවන නිග්‍රහ යි.

13. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: සබ්බේසු පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඨ: හඤ්චි පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'සබ්බේසු පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේන නෝ ච වත්තබ්බෙ සබ්බේසු පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඨ: නෝ වෙ පන වත්තබ්බෙ සබ්බේසු පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති,

පටි. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේන නෝ ච වත්තබ්බෙ සබ්බේසු පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති මිච්ඡා. -පෙ-

පඤ්චමෝ නිග්ගහෝ.

14. ප. පු: පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: සබ්බත්ථ පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඨ: හඤ්චි පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේන,

13 ස. ප්‍ර: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් (සඤ්ඤ ආයතන ආදි) සියල්ලෙහි පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එසින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සියල්ලෙහි පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු මැ යැ.

අනු. අෘ: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සියල්ලෙහි පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු' යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යාවෙකි.

පටි. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සියල්ලෙහි පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු වේ නම්,

පටි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු මැ යැ.

පටි. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සියල්ලෙහි පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි ද ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යාවෙකි. ...

පස්වන නිග්‍රහ යි.

14. ප. ප්‍ර: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ ද?

ස. පරිසුඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම තන්හි පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ ද?

ස. පටි: එසේ නො කියයුතු යැ.

ප. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ සබ්බත්ථ පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ සබ්බත්ථ පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නො චෙ පන වත්තබ්බෙ සබ්බත්ථ පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ සබ්බත්ථ පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

ඡට්ඨං නිග්ගහං.

15. ප. පු: පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ප. අනු: සබ්බද පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ: හඤ්චි පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ සබ්බද පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ සබ්බද පුග්ගලො නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

අනු. පා: භවත, එහෙයින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම තත්ගි පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු මැ වෙයි.

අනු. අං: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම තත්ගි පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු' යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි ද ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ක· ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම තත්ගි පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු වේ නම්,

පටි. පා: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු මැ වෙයි.

පටි. අං: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම තත්ගි පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

සවන නිග්‍රහ යි.

15. ප. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබෙ ද?

ඍ. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්ගි පුද්ගල නො දන්නාලැබෙ ද?

ඍ. පටි. එසේ නො කියයුතු යැ.

ප. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ක: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්ගි පුද්ගල නො දන්නා ලැබෙ යැයි කියයුතු මැ වෙයි.

අනු. අං: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබෙ යයි කියයුතු යයි ද සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්ගි පුද්ගල නො දන්නා ලැබෙ යයි නො කියයුතු' යයි ද ඉන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් එ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඣ: නො වේ පන වත්තබ්බෙ සබ්බදා පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ සබ්බදා පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා. -පෙ-

සත්තමො නිග්ගහො.

16. ප. පු: පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: සබ්බෙසු පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඣ: හඤ්චි පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ සබ්බෙසු පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

අනු. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ සබ්බෙසු පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා.

පටි. ඣ: නො වේ පන වත්තබ්බෙ සබ්බෙසු පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ සබ්බෙසු පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති මිච්ඡා -පෙ-

අට්ඨමො නිග්ගහො.

පරි. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්හි පුද්ගල නොදන්නා ලැබෙයයි නොකියයුතු වේ නම්,

පරි පෘ: භවත, එසේනම් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ' යයි නොකියයුතු මැ වෙයි.

පරි. අ. සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැම කල්හි පුද්ගල නොදන්නා ලැබෙයයි නොකියයුතු' යයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි ...

සත් වන නිග්‍රහ යි.

16. ප. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ ද?

ස. පරිඝසඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැමයෙහි පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ ද?

ස. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ.

ප. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගත්තුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් (තොප විසින්) 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැමයෙහි පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ' යැ යි නොකියයුතු මැ යැ.

අනු. අ. සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යයි කියයුතු යැයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැමයෙහි පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යැයි නොකියයුතු' යැයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඵ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැමයෙහි පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ' යැ යි නොකියයුතු වේ නම්,

පරි. පෘ: භවත, එහෙයින් (තොප විසින්) 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ' යැ යි නොකියයුතු මැ යැ.

පරි. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යැ යි කියයුතු යැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් හැමයෙහි පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ යැ යි නොකියයුතු' යැ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි....

අෂ්ටම නිග්‍රහ යි.

17. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප පරිසුද්ධෝ:

ස. අනු: අඤ්ඤං රූපං අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝති

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ: භඤ්ඤ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පං: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

අනු. අං: යං තත්ථ වදෙසි. "වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ"ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නො චෙ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති,

පටි. පං: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. අං: යං තත්ථ වදෙසි: "වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ"ති මිච්ඡා -පෙ-

18-21 ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනාච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- සඤ්ඤාච උපලබ්භති -පෙ- සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරිසුද්ධෝ: අාමන්තා.

17. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද? සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: රූප අනෙකෙක් ද, පුද්ගල අනෙකෙක් ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් 'රූපය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ'යි කියැයුතු යැ.

අනු. අා: "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබේ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද රූපය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ"යි යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඵ: ඉදින් 'රූපය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ'යි නොං කියැයුතු වේ නම්,

පරි. පා: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි ද සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබේ යැ යි ද (තොප මිසින්) නොං කියැයුතු මැ යැ.

පරි. අා: "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබේ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද රූපය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ'යි නොං කියැයුතු" යැ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි...

18-21 ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද? සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාත් දන්නා ලැබේ ද? ... සංඥත් දන්නා ලැබේ ද? ... සංස්කාරයෙත් දන්නා ලැබෙත් ද? ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඥානත් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ: හඤ්චි පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති,

අනු. ඈ: යං තත්ථ වදෙසි: "වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ"ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නො චේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති,

පටි. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙනා'ති.

පටි. ඈ: යං තත්ථ වදෙසි: "වත්තබ්බෙ ඛො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ"ති මිච්ඡා -පෙ-

22. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, චක්ඛායතනඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන. -පෙ- සොතායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ඝානායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ජිව්හායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- කායායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- රූපායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- සද්දායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ගන්ධායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- රසායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ඵොට්ඨබ්බායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- මනායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ධම්මායතනඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන -පෙ-

ස. අනු: විඤ්ඤාණය අනෙකෙක් ද? පුද්ගල අනෙකෙක් ද?

ප. පරි: එසේ නොම කියයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහ පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණත් දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෑ: භවත, එහෙයින් (තොප විසින්) විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැ යි කියයුතු යැ.

අනු. අෑ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණත් දන්නා ලැබේ යැ යි කියයුතු යැ යි ද, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි කියයුතු යැ යි ද එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඵ: ඉදින් විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැ'යි නොම කියයුතු නම්,

පරි. පෑ: භවත, එහෙයින් (තොප විසින්) සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් විඤ්ඤාණත් දන්නා ලැබේ යැ යි නොම කියයුතු යැ.

පරි. අෑ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණත් දන්නා ලැබේ යැ යි කියයුතු යැ යි ද, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොම කියයුතු යැ යි ද එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි ...

22-12 ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද? සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් චක්ඛායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... සෝතායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... ඝානායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... ජිව්හායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... කායායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... රූපායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... සද්දායතනත් දන්නාලැබේ ද? ... ගන්ධායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... රසායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... ඵොට්ඨබ්බායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... මනායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ධම්මායතනත් දන්නා ලැබේ ද? ...

84-90 ස. පු: චක්ඛුධාතු ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- සොතධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ඝානධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ජිව්හාධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- කායධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- රූපධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- සද්දධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ගන්ධධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- රසධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ඵොට්ඨබ්බධාතු ච උපලබ්භති -පෙ-

ස. පු: චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- සොතවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ඝානවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ජිව්හාවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- කායවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- මනොධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ධම්මධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- මනොවිඤ්ඤාණධාතු ච[1] උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

51. චක්ඛින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- සොතින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ඝානින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- කායින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- මනින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ජීවිතින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ඉත්ථින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- පුරිසින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- සුඛින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- දුක්ඛින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- සොමනස්සින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- දොමනස්සින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- උපෙක්ඛින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- සද්ධින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- විරියින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- සතින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- සමාධින්ද්‍රියඤ්චඋපලබ්භති -පෙ- පඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්චඋපලබ්භති -පෙ- අනඤ්ඤතඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

---

1. මනොවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති ධම්මධාතු ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- මජ්ඣං, සීමු, සයා.

34–50 ස. ප්‍ර: සත්‍යාභි පරමාභි වශයෙන් චක්ඛුධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... සොතධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... ඝානධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... ජිව්හාධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... කායධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... රූපධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... සද්දධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... ගන්ධධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... රසධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... ඵොට්ඨබ්බධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ...

ස. ප්‍ර: චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... සොතවිඤ්ඤාණධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... ඝානවිඤ්ඤාණධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... ජිව්හාවිඤ්ඤාණධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... කායවිඤ්ඤාණධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... මනොධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... ධම්මධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ... සත්‍යාභි පරමාභි වශයෙන් මනොවිඤ්ඤාණ ධාතුවත් දන්නා ලැබේ ද? ...

51. සත්‍යාභි පරමාභි වශයෙන් චක්ඛින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... සොතින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... ඝානින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... කායින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... මනින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... ජීවිතින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... ඉත්ථින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... පුරිසින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... සුඛින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... දුක්ඛින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... සොමනස්සින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... දොමනස්සින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේද, ... උපෙක්ඛින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... සද්ධින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... විරියින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... සතින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... සමාධින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේද, ... පඤ්ඤින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... අනඤ්ඤතඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... අඤ්ඤින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, ... සත්‍යාභි පරමාභි වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙක් ද? පුද්ගල අනෙකෙක් ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතුයැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඣ: හඤ්ච් පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන.

අනු. පා: තේන වත රේ වත්තබ්බේ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ස. අා: යං තත්ථ වදේසි: වත්තබ්බේ ඛෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, නෝ ච වත්තබ්බේ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති ඕචජා.

පටි. ඣ: නෝ වේ පන වත්තබ්බේ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

පටි. පා: නෝ ච පන වත්තබ්බේ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේනා'ති.

පටි. අා. යං තත්ථ වදේසි: වත්තබ්බේ ඛෝ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, නෝ ච වත්තබ්බේ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති ඕචජා. -පෙ-

74 ප. පු: පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. පු: වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ස. පටි: න හේවං වත්තබ්බේ.

ප. පටිකම්මං: ආජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ඣ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියයත් දත්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි (තොප විසින්) කියැයුතු මැ යැ.

අනු. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යැ සි කියැයුතු යැ සි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියත් දත්නා ලැබේ යැ සි කියැයුතු යැ සි ද, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොෘ කියැයුතු යැ සි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් එය භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඣ: ඉදින් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොෘ කියැයුතු වේ නම්,

පරි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යැ සි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියත් දත්නා ලැබේ යැ සි ද (තොප විසින්) නොෘ කියැයුතු මැ යැ.

පරි. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දත්නා ලැබේ යැ සි කියැයුතු යැ සි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියත් දත්නා ලැබේ යැ සි කියැයුතු යැ සි ද, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොෘ කියැයුතු යැ සි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

74. ප. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොෘ දත්නා ලැබෙ ද?

ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. පු: ආත්ම ගිතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත යනු ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දත්නා ලැබෙ යැ යනු ද භගවත්හු විසින් වදරන ලද ද?

ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ

ප. අනු: රූපය අනෙකෙක් ද, පුද්ගල අනෙකෙක් ද?

ස. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු යැ.

ප. පරිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

ප. ක. හඤ්ච් වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, රූපඤ්චුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු: පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

අනු: ආ: යං තට්ඨ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නෝ වේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප: පෘ: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප: ආ: යං තට්ඨ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා, -පෙ-

75. ප. පු: පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප පු: වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, වෙදනා ච උපලබ්භති -පෙ- සඤ්ඤා ච උපලබ්භති -පෙ- සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. පටිකම්මං: ආජානාහි පටිකම්මං.

ප. ඵ: ඉදින් ආත්මගතියට පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත යනු ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබෙ යැ යනු ද භගවත්හු විසින් වදරනලද නම්,

පෘ. භවත, එහෙයින් රූපය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි කියැයුතු මැ යැ.

ඈ: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත යනුද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබෙ යැ යනු ද භගවත්හු විසින් වදරන ලදුයි කියැයුතු යැ සි ද, රූපය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි නො කියයුතු යැ සි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් එ තොපගේ මිථ්‍යාගෙකි.

පටි ඵ: ඉදින් රූපය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි නො කියයුතු වේනම්,

පෘ: භවත, ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත යනුද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබේ යැ යනුද භගවත්හු විසින් වදරන ලදුයි නො කියයුතු මැ යැ.

ඈ: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත යනුද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපත් දන්නා ලැබෙ යැ යනුද භගවත්හු විසින් වදරන ලදුයි කියැයුතු යැ සි ද, රූපය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් එ තොපගේ මිථ්‍යාගෙකි.

75. ප. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල නො දන්නා ලැබේ ද?

ඍ. පරිඝාදකු: එසේ යැ.

ප. පු: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත යනු ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාත් දන්නා ලැබේ යැ සි යනු ද ... සංඥත් දන්නා ලැබේ යැ යනු ද ... සංස්කාරයොත් දන්නා ලැබෙති යනු ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබෙ යැ යනු ද භගවත්හු විසින් වදරන ලද ද?

ඍ. පරිඝාදකු: එසේ යැ.

ප. අනු: විඤ්ඤාණය අනෙකෙක් ද, පුග්ගල අනෙකෙක් ද?

ඍ. පරි: එසේ නො කියැයුතු යැ.

ප. පරිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

අනු: ඵ: හඤ්චි වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, මිඤ්ඤුණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු: පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං මිඤ්ඤුණං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

අනු: අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, මිඤ්ඤුණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං මිඤ්ඤුණං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නෝ චේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං මිඤ්ඤුණා, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, මිඤ්ඤුණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, මිඤ්ඤුණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං, මිඤ්ඤුණං අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා -පෙ-

79-128. ප. පු: පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. පු: වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, චක්ඛායතනඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- සොතායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ඝානායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ජිව්හායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- කායායතනඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

චක්ඛුධාතු ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- කායධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- රූපධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ඵොට්ඨබ්බධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- මනොධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ධම්මධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- මනොවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති[1] සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

---

1 මනොවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති ධම්මධාතු ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, මජ්ඣං, සිඕ, සාෂ -පෙ-.

අනු. ඣ: ඉදින් ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත යනු ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය ද දන්නා ලැබෙයැ යනු ද භගවත්හු මිසින් වදරන ලද නම්,

අනු: ප. භවත, එහෙයින් විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැ යි (තොප මිසින්) කියැයුතු මැ යැ.

අනු: ඈ: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය ද දන්නා ලැබේ යැ යනු භගවත්හු මිසින් වදරන ලදැයි කියැයුතු යැ යි ද, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නො කියැයුතු යැ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඣ: ඉදින් විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නො කියැයුතු වේ නම්,

පටි. පඈ: භවත, ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණත් ඇතැයි භගවත්හු මිසින් වදරන ලදැයි නො කියැයුතු මැ යි.

පටි. ඈ: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණත් දන්නා ලැබේ යැ යි භගවත්හු මිසින් වදරන ලදැයි කියැයුතු යයි ද, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නො කියැයුතු ය යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි ...

79–128. ප. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නො දන්නා ලැබේ ද?

ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. පු: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් චක්ඛායතනයත් දන්නා ලැබෙයි ... සොතායතනයත් දන්නා ලැබෙයි ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ධම්මායතනයත් දන්නා ලැබෙයි ... යනු භගවත්හු මිසින් වදරන ලද ...

සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් චක්ඛුධාතුවත් දන්නා ලැබෙයි ... කායධාතුවත් දන්නා ලැබෙයි ... රූප ධාතුවත් දන්නා ලැබෙයි ... ඵොට්ඨබ්බධාතුවත් දන්නා ලැබෙයි ... චක්ඛුවිඤ්ඤාණ ධාතුවත් දන්නා ලැබෙයි ... මනොධාතුවත් දන්නා ලැබෙයි ... ධම්මධාතුවත් දන්නා ලැබෙයි ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් මනොවිඤ්ඤාණධාතුවත් දන්නා ලැබෙයි ...

චක්ඛුන්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- සොතින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච[1] උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

129. ප. පු: පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ප. පු: වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ප. අනු: අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. පටිකම්මං: ආජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ඨ: භණේ වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති·

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා.

පරි. ඨ: නො වෙ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති,

පරි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පරි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා -පෙ-

සුද්ධිකසංසන්දනා.

---

1 අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච - සී පී ඉං.

සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් චක්ඛින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙයි ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සොතින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙයි ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙයි යනු වදරන ලදී.

129. ප. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබේ ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. පු: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත යනු ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ යනු ද භගවත්හු විසින් වදරන ලදී ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ

ප. අනු: අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙක් ද, පුද්ගල අනෙකෙක් ද?

ස. පටි: එසේ නොකියයුතු යැ.

ප. පටිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් භගවත්හු විසින් ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙය යනු වදරන ලදී නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් (තොප විසින්) අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි කියයුතු මැ යැ.

අනු. අ: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇතැයි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැයි කියයුතු යැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ යැ යි කියයුතු යැ යි ද, අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොකියයුතු යැ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඵ: ඉදින් අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොකියයුතු වේ නම්,

පටි. පා: භවත, ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇතැයි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැයි කියයුතු යැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ යැ යි ද නොකියයුතු යැ.

පටි. අ: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇතැයි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැයි කියයුතු යැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ යැ යි ද, අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොකියයුතු යැ යි ද යන යමක් එහිලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි ...

සුද්ධිකඝංඝඤ්ඤනය.

180 ස පු: රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා වෙදනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. පුච්ඡා: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පරි. න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඣ: හඤ්චි රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා වෙදනා, පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා වෙදනා, පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති ඕවජ්ජා.

පරි. ඣ: නො වේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

පරි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා වෙදනා, පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපංච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

180. ස. ප්‍ර: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය ද දන්නා ලැබේ ද? සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාවත් දන්නා ලැබේ ද? රූපය අනෙකෙක් ද? වේදනාව අනෙකෙක් ද?

ප. පරිඝූසූ: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද? සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසූ: එසේ යැ.

ස. අනු: රූපය අනෙකෙක් ද, පුග්ගල අනෙකෙක් ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාවත් දන්නා ලැබේ නම්, රූපය අනෙකෙක්, වේදනාව අනෙකක් වේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් රූපය අනෙකෙකැ පුග්ගල අනෙකෙකැයි කියැයුතු මැ යැ.

අනු. ආ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වෙදනාවත් දන්නා ලැබේ යයි ද, රූපය අනෙකෙකැ, වේදනාව අනෙකෙකැයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ යයි ද, රූපය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි නොං කියැයුතු යැ යි ද යන යමක් කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඵ: ඉදින් රූපය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි නොං කියැයුතු වේ නම්,

පරි. පා: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ ය යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාවත් දන්නා ලැබේ ය යි ද, රූපය අනෙකෙකැ, වේදනාව අනෙකෙකැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ ය යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ ය යි ද නොං කියැයුතු මැ යැ.

පටි. අ: යං තත්‍ථ වදෙසි: වත්තබෙබ ඛො රූපං උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, වෙදනා ච උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා වෙදනා, පුග්ගලො උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, රූපඤ්ච උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, නො ච වත්තබෙබ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා පුග්ගලො'ති මිච්ඡා -පෙ-

131-38 ස. පු: රූපං උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, සඤ්ඤා ච උපලබහති -පෙ- සඞ්ඛාරා ච උපලබහන්ති -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. පු: පුග්ගලො උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, රූපඤ්ච උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු. අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා පුග්ගලො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබෙබ.

ස නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ: හඤ්චි රූපං උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, පුග්ගලො උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, රූපඤ්ච උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන,

අනු පා: තෙන වත රෙ වත්තබෙබ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා පුග්ගලො'ති.

අනු. අ: යං තත්‍ථ වදෙසි: වත්තබෙබ ඛො රූපං උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, පුග්ගලො උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, රූපඤ්ච උපලබහති සච්ඡිකට්ඨපරමත්‍ථෙන, නො ච වත්තබෙබ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤා පුග්ගලො'ති මිච්ඡා.

පටි. අා: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ ඇ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාවත් දන්නා ලැබේ ය යි ද, රූපය අනෙකෙකැ, වේදනාව අනෙකෙකැයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ය යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ යයි ද, රූපය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නො කියැයුතු ඇ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි ...

181-88. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබෙ ද, සංඥාවත් දන්නා ලැබෙ ද ... සංඝකාරකයොත් දන්නා ලැබෙත් ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබෙ ද, රූපය අනෙකෙක්, විඤ්ඤාණය අනෙකෙක් වෙ ද?

ප. පවිඤ්ඤ. එසේ යැ.

ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබෙ ද?

ප. පවිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු. රූපය අනෙකෙක්, පුද්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය දනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබෙ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබෙ නම්, රූපය අනෙකෙක්, විඤ්ඤාණය අනෙකෙක් වෙ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබෙ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් රූපය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි කියැයුතු මැ යැ.

අනු. අා: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබෙ යැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබෙ යැ යි ද, රූපය අනෙකෙකැ, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ යයි ද, රූපය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නො කියැයුතු ඇ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි . ඣ: නො මේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලො'ති.

පරි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ රූපං උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, පුග්ගලො උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපර-මත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපර මත්ථෙනා'ති.

පරි ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො රූපං උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, පුග්ගලො උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපර-මත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපර-මත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං රූපං අඤ්ඤෙ පුග්ගලො'ති මිච්ඡා. -පෙ-

184 ස. පු: වෙදනා උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඤ්ඤා ච උපලබ්භති -පෙ- සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

සඤ්ඤා උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- රූපඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- වෙදනා ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

සඞ්ඛාරා උපලබ්භන්ති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- රූපඤ්ච උපල-බ්භති -පෙ- වෙදනා ච උපලබ්භති -පෙ- සඤ්ඤා ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

ස. පු: විඤ්ඤාණං උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- වෙදනා ච උපලබ්භති -පෙ- සඤ්ඤා ච උපලබ්භති -පෙ- සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙනා, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ සඞ්ඛාරා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

පරි. ඵ: ඉදින් රූපය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි නොකියයුතු වේ නම්,

පරි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ යැයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබේ යැ යි ද, රූපය අනෙකෙකැ, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ යැයි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ යැ යි ද නොකියයුතු මැ යැ.

පරි. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ යැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබේ යැ යි ද, රූපය අනෙකෙකැ, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ යැ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ යැ යි ද, රූපය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැ යි ද කියයුතු යැ යි යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යාවෙකි ...

184. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාව දන්නා ලැබේ ද ... සංඥාවත් දන්නා ලැබේ ද ... සංස්කාරයෝත් දන්නා ලැබෙත් ද ... විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ ද? ...

සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සංඥාව දන්නා ලැබේ ද ... සංස්කාරයෝත් දන්නා ලැබෙත් ද ... විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබේ ද ... රූපයත් දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාවත් දන්නා ලැබේ ද? ...

සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සංස්කාරයෝ දන්නා ලබෙත් ද ... විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබේ ද ... රූපයත් දන්නා ලැබේ ද ... වේදනාවත් දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සංඥාවත් දන්නා ලැබේ ද? ...

ඍ. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබේ ද රූපයත් දන්නා ලැබේ ද ... වේදනාවත් දන්නා ලැබේ ද ... සංඥාවත් දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සංස්කාරයෝත් දන්නා ලැබෙත් ද? විඤ්ඤාණය අනෙකෙක්, සංස්කාරයෝ අන්‍යයෝ වෙත් ද?

ප පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ක: හඤ්චි විඤ්ඤාණං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ සඞ්ඛාරා, පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෝ'ති.

අනු. ආ: යං තථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො විඤ්ඤාණං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ සඞ්ඛාරා, පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා.

පටි. ක: නො චේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෝ'ති.

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ විඤ්ඤාණං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ සඞ්ඛාරා, පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි ආ: යං තථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො විඤ්ඤාණං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ සඞ්ඛාරා, පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා -පෙ-.

ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ ද? සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබෙ ද?

ප. පරිසඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: විඤ්ඤාණය අනෙකෙක්, පුද්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබෙ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සංඝාරයෝත් දන්නා ලැබෙත් නම්, විඤ්ඤාණය අනෙකෙක්, සංඝාරයෝ අන්‍යයෝ වෙත් නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණයත් දන්නා ලැබෙ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි කියැයුතු මැ යැ.

අනු. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබෙ ය යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සංඝාරයෝත් දන්නා ලැබෙත් ය යි ද, විඤ්ඤාණය අන්‍ය යැ, සංඝාරයෝ අන්‍යහ යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ ය යි ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබෙ ය යි ද, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොං කියැයුතු යැ යි යන යමක් එහිලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඵ: ඉදින් විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොං කියැයුතු වේ නම්,

පරි. පෘ: භවත, තොප විසින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබෙ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සංඝාරයෝත් දන්නා ලැබෙත්, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, සංඝාරයෝ අන්‍යයහ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබෙ ය යි නොං කියැයුතු මැ යැ.

පරි. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් සංඝාරයෝ ද දන්නා ලැබෙතියි කියැයුතු ය යි ද, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ, සංඝාරයෝ අන්‍යයහ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් විඤ්ඤාණය ද දන්නා ලැබෙ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද, විඤ්ඤාණය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැයි නොං කියැයුතු යැ යි ද යන යමක් එහිලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි ...

185. ස පු: චක්ඛායතනං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, සොතායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ධම්මායතනඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන -පෙ- සොතායතනං උපලබ්භති -පෙ- ධම්මායතනං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, චක්ඛායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- මනායතනඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන -පෙ-

චක්ඛුධාතු උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, සොතධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ධම්මධාතු ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන -පෙ- සොතධාතු ච උපලබ්භති -පෙ-

ධම්මධාතු උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, චක්ඛුධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- මනොවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන -පෙ-

ස. පු: චක්ඛින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, සොතින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන -පෙ- සොතින්ද්‍රියං උපලබ්භති -පෙ-

අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, චක්ඛින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤං අඤ්ඤින්ද්‍රියන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඨ: හඤ්චි අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤං අඤ්ඤින්ද්‍රියං, පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තේන,

185. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් චක්ඛායතන දන්නා ලැබේ ද, සොතායතනයත් දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ධම්මායතනයත් දන්නා ලැබේ ද ...

සොතායතනය දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ධම්මායතනය දන්නා ලැබේ ද, චක්ඛායතනය ද දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් මනායතනයත් දන්නා ලැබේ ද ...

සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් චක්ඛුධාතු දන්නා ලැබේ ද ... සොතධාතුත් දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ධම්මධාතුත් දන්නා ලැබේ ද ... සොතධාතුත් දන්නා ලැබේ ද ...

සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් ධම්මධාතුත් දන්නා ලැබේ ද, චක්ඛුධාතුත් දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් මනොවිඤ්ඤාණධාතුත් දන්නා ලැබේ ද ...

ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් චක්ඛුන්ද්‍රිය දන්නා ලැබේ ද, සොතින්ද්‍රියයත් දන්නා ලැබේ ද .. සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබේ ද ... සොතින්ද්‍රිය දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබේ ද ... චක්ඛුන්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකොක් වේ ද, අඤ්ඤින්ද්‍රිය අනෙකොක් වේ ද?

ප. පරියන්තෘ: එසේ ය.

ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරියන්තෘ: එසේ ය.

ස. අනු: අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකොක් වේ ද? පුග්ගල අනෙ-වේද?

ස. පරි. එසේ නොය කියයුතු.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතා-වින්ද්‍රිය ලැබේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤින්ද්‍රියත් ලැබේ නම්, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙ-කොක් වේ නම්, අඤ්ඤින්ද්‍රිය අනෙකොක් වේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤ-තාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පං. තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෙ,ති.

අනු. අං: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤං අඤ්ඤින්ද්‍රියං, පුග්ගලෙ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෙ'ති ඔවජ්ජං.

පටි. ඣ: නො චේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෙ'ති.

පටි. පං: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤං අඤ්ඤින්ද්‍රියං, පුග්ගලෙ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමඅත්ථෙන'ති.

පටි. අං: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤං අඤ්ඤින්ද්‍රියං, පුග්ගලෙ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෙ පුග්ගලෙ'ති ඔවජ්ජං. -පෙ-

186. ප. ප්‍ර: රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිවට්ඨපරමත්ථෙන, අඤ්ඤං රූපං, අඤ්ඤ වෙදනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. ප්‍ර: වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෙ අත්තඝිතාය පටිපන්නා, රූපඤ්චුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. පා: භවත, එහෙයින් අසුසුතාවිඤ්ඤය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි කියැයුතු මැ යැ ...

අනු. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසුතාවිඤ්ඤය දත්නා ලැබෙ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසීන්ද්‍රිය ද දත්නා ලැබෙ, අසුසුතාවිඤ්ඤය අනෙකෙකැ, අසුසීන්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දත්නා ලැබෙ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසුතාවිඤ්ඤය ද දත්නා ලැබෙ යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් 'අසුසු-තාවිඤ්ඤය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි නො කියැයුතු යැ' යනු තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඣ: ඉදින් අසුසුතාවිඤ්ඤය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙ-කෙකැයි නො කියැයුතු වේ නම්,

පටි. පා: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසුතා-විඤ්ඤය දත්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසීන්ද්‍රිය ද දත්නා ලැබෙ, අසුසුතාවිඤ්ඤය අනෙකෙකැ, අසුසීන්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දත්නා ලැබෙ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසුතාවිඤ්ඤය ද දත්නා ලැබෙ යනු නො කියැයුතු මැ යැ.

පටි. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසුතාවිඤ්ඤය දත්නා ලැබෙ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසීන්ද්‍රිය ද දත්නා ලැබෙ, අසුසුතාවිඤ්ඤය අනෙකෙකැ, අසුසීන්ද්‍රිය අනෙකෙකැ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දත්නා ලැබෙ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසුසුතාවිඤ්ඤය දත්නා ලැබෙ යනු කියැයුතු යැ සි ද, අසුසුතාවිඤ්ඤය අනෙකෙකැ, පුග්ගල අනෙකෙකැයි නො කියැයුතු යැ සි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි ...

186 ප. පු. සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දත්නා ලැබෙ ද, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වෙදනාවත් දත්නා ලැබෙ ද, රූපය අනෙකෙක් වෙ ද වෙදනා අනෙකෙක් වෙ ද?

ඇ. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. පු: ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය ද දත්නා ලැබෙ යැයි හාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ නො වෙ ද?

ඇ. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අසතිසතං රූපං, අසතියා පුග්ගලෝ'ති.

ඝ. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. පටිකම්මං: ආජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ඨ: හසතිසතී රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අසතිසතං රූපං, අසතියා වෙදනා, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තගහිතාය පටිපන්නෝ, රූපසතිව උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අසතිසතං රූපං, අසතියා පුග්ගලෝ'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අසතිසතං රූපං, අසතියා වෙදනා, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තගහිතාය පටිපන්නෝ, රූපසතිව උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අසතිසතං රූපං, අසතියා පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා.

පටි. ඨ: නො චේ පන වත්තබ්බෙ අසතිසතං රූපං, අසතියා පුග්ගලෝ'ති.

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ රූපං, උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අසතිසතං රූපං, අසතියා වෙදනා, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තගහිතාය පටිපන්නෝ, රූපසතිව උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, අසතිසතං රූපං අසතියා වෙදනා, වුත්තං භගවතා: අත්ථිපුග්ගලෝ අත්තගහිතාය පටිපන්නෝ, රූපසතිව උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අසතිසතං රූපං, අසතියා පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා. -පෙ-

ප. අනු: රූපය අනෙකෙක් වේ ද, පුද්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ස පරි: එසේ නො කියයුතු යැ.

ප. පටිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

පරි. ඣ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ නම්, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාත් දන්නා ලැබේ නම්, රූපය අනෙකෙක් වෙ නම්, වේදනා අනෙකක් වේ නම්, ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය ද ඇතියි හාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ වේ නම්,

පරි. පා: භවත, එහෙයින් රූපය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි කියයුතු මැ යැ.

පරි. අා: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබෙයි, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාත් දන්නා ලැබෙයි, ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපයත් දන්නා ලැබේ යැයි භගවත්හු විසින් වදරන ලදී යනු කියයුතු වේ නම්, රූපය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැයි නො කියයුතු ය යනු තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඣ: ඉදින් රූපය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ යි නො කියයුතු වෙ නම්,

පරි. පා: භවත, "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනාත් දන්නා ලැබේ, රූපය අනෙකෙකැ, ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ යැයි භගවත්හු විසින් වදරන ලදී" යනු නො කියයුතු මැ යැ.

පරි. අා: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් වේදනා ද දන්නා ලැබේ, රූපය අනෙකෙකැ, වේදනා අනෙකෙකැ, ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබෙයි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැයි කියයුතු යැ යි ද රූපය අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙකැ යි නො කියයුතු යැ යි ද, යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

187. ප. පුඃ

රූපං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඤ්ඤං පි උපලබ්භති -පෙ- සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

වෙදනා උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඤ්ඤා ච උපලබ්භති -පෙ- සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- රූපඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

සඤ්ඤා උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- රූපඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- වෙදනා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

සඞ්ඛාරා උපලබ්භන්ති සච්චිපට්ඨපරමත්ථෙන, විඤ්ඤාණඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- රූපඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- වෙදනා ච උපලබ්භති -පෙ- සඤ්ඤා ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

විඤ්ඤාණං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, රූපඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- වෙදනා ච උපලබ්භති -පෙ- සඤ්ඤාච උපලබ්භති -පෙ- සඞ්ඛාරා ච උපලබ්භන්ති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

චක්ඛායතනං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සොතායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- ධම්මායතනඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

සොතායතනං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන ධම්මායතනං උපලබ්භති -පෙ- චක්ඛායතනඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- මනායතනඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

චක්ඛුධාතු උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, සොතධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- ධම්මධාතු ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

සොතධාතු උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, ධම්මධාතු උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ- චක්ඛුධාතු ච උපලබ්භති -පෙ- මනොවිඤ්ඤාණධාතු ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන -පෙ-

137 ප. පු: සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබෙ ද? සංඥාව දන්නා ලැබෙ ද ... සංස්කාරයෝ දන්නා ලැබෙත් ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබෙ ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් වේදනා දන්නා ලැබෙ ද? සංඥාව දන්නා ලැබෙ ද ... සංස්කාරයෝ දන්නා ලැබෙත් ද ... විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබෙ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් රූපය දන්නා ලැබෙ ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් සංඥා දන්නා ලැබෙ ද? ... සංස්කාරයෝ දන්නා ලැබෙත් ද ... විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබෙ ද ... රූපය දන්නා ලැබෙ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් වේදනාව දන්නා ලැබෙ ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් සංස්කාරයෝ දන්නා ලැබෙත් ද? ... විඤ්ඤාණය දන්නා ලැබේ ද ... රූපය දන්නා ලැබෙ ද ... වේදනාව දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් සංඥාව දන්නා ලැබෙ ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් විඤ්ඤාණ දන්නා ලැබෙ ද? ... රූපය දන්නා ලැබෙ ද ... වේදනාව දන්නා ලැබෙ ද ... සංඥාව දන්නා ලැබෙ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් සංස්කාරයෝ දන්නා ලැබෙත් ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් චක්ඛායතන දන්නා ලැබෙ ද? ... සෝතායතනය දන්නා ලැබෙ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් ධම්මායතනය දන්නා ලැබෙ ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් සෝතායතන දන්නා ලැබෙ ද? ... ධම්මායතන දන්නා ලැබෙ ද ... චක්ඛායතනය දන්නා ලැබෙ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් මනායතනය දන්නා ලැබෙ ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් චක්ඛුධාතු දන්නා ලැබෙ ද? ... සෝතධාතුව දන්නා ලැබේ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් ධම්මධාතුව දන්නා ලැබේ ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් සෝතධාතු දන්නා ලැබෙ ද? සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් ධම්මධාතු දන්නා ලැබෙ ද ... චක්ඛුධාතුව දන්නා ලැබෙ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාභිඤ්ඤා වශයෙන් මනෝ-විඤ්ඤාණධාතුව දන්නා ලැබෙ ද? ..

ප. පු: චක්ඛුන්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, සොතින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන -පෙ-

සොතින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපලබ්භති -පෙ- චක්ඛුන්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති -පෙ- අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤං අඤ්ඤින්ද්‍රියන්ති.

ස. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. පු: වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තඤ්ඤතාය පටිපන්නෝ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙනා'ති.

ස. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. පටිකම්ම: ආජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ක: හඤ්චි අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤං අඤ්ඤින්ද්‍රියං, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තඤ්ඤතාය පටිපන්නෝ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, අඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤින්ං අඤ්ඤින්ද්‍රියං. වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තඤ්ඤතාය පටිපන්නෝ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියඤ්ච උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙන, නෝ ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං, අඤ්ඤෝ පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා.

ප. පු: සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් චක්ඛුන්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ ද? සෝතින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙ ද? ...

සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් සෝතින්ද්‍රිය දන්නා ලැබේ ද? ... අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබේ ද ... චක්ඛුන්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙ ද ... සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙ ද ... අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙක් වෙ ද, අඤ්ඤින්ද්‍රිය අනෙකෙක්වේද?

ඇ. පරිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ප. පු: "ඇතමහිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය ද දන්නා ලැබේ" යනු භගවත්හු විසින් වදරන ලද්දේ නොෙ වේ ද?

ඇ. පරිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ප. අනු: අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙක් වේ ද, පුග්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ඇ. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු යෑ.

ප. පරිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

අනු. ඇ: ඉදින් සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ නම්, සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබෙ නම්, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙක් වේ නම්, අඤ්ඤින්ද්‍රිය අනෙකෙක් වේ නම්, "ඇතමහිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ විසින් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ" යයි භගවත්හු විසින් වදරන ලද්දේ වේ නම්,

අනු. පෑ: භවත, එහෙයින් "අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකෑ, පුග්ගල අනෙකෙකෑ"යි කියැයුතු මිෑ යෑ

අනු. අෑ: "සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබේ, සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤින්ද්‍රිය ද දන්නා ලැබේ, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකෑ, අඤ්ඤින්ද්‍රිය අනෙකෙකෑ, ඇතමහිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාභිඤ්ඤා පරමාර්ථ වශයෙන් අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියත් දන්නා ලැබේ"යෑයි භගවත්හු විසින් වදරන ලදයි කියැයුතු යෑ යි ද, අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය අනෙකෙකෑ, පුග්ගල අනෙකෙකෑයි නොෙ කියැයුතු යෑ යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යාගෙෙකි.

පරි. ක:	නො වේ පන වත්තබ්බෙ අසුසං අසුසුතාවිඤ්ඤියං, අසෙසු පුග්ගලෝ'ති,

පරි. පා:	නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ අසුසුතාවිඤ්ඤියං උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, අසුසිඤ්ඤියඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, අසුසං අසුසුතාවිඤ්ඤියං, අසුසං අසුසිඤ්ඤියං, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තඤ්ඤතාය පටිපන්නො, අසුසුතාවිඤ්ඤියඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පරි අා:	යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො අසුසුතාවිඤ්ඤියං උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, අසුසිඤ්ඤියඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, අසුසං අසුසුතාවිඤ්ඤියං, අසුසං අසුසිඤ්ඤියං, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලොඅත්තඤ්ඤතාය පටිපන්නො, අසුසුතාවිඤ්ඤියඤ්ච උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ අසුසං අසුසුතාවිඤ්ඤියං, අසෙසු පුග්ගලෝ'ති ච්ඡා -පෙ-

ඔපම්මිසංසන්දනං.

188. ස. පු:	පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරිසුසු:	ආමන්තා.

ස. අනු:	රූපං පුග්ගලෝ'ති.

ප. පරි:	න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි:	ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ක:	යස්මිඤ්ච පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා:	තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ රූපං පුග්ගලෝ'ති.

අනු. අා:	යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ රූපං පුග්ගලෝ'ති ච්ඡා.

පරි. ක:	නො වේ පන වත්තබ්බෙ 'රූපං පුග්ගලෝ'ති,

පටි. ඵ: ඉදින් අසච්චසම්මුතියා අනෙකෙකෑ, පුග්ගල අනෙකෙකෑයි නො කියයුතු වේ නම්,

පටි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසච්චසම්මුතියා දන්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසච්චසම්මුතියත් දන්නා ලැබේ, අසච්චසම්මුතියා අනෙකෙකෑ, අසච්චසම්මුතියා අනෙකෙකෑ, "ආත්ම ගීතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසච්චසම්මුතියා ද දන්නා ලැබෙ යැ යි භගවත්හු මිසින් වදරන ලදැ"යි නො කියයුතු මෑ යැ.

පටි. අ: "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසච්චසම්මුතියා දන්නා ලැබේ, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසච්චසම්මුතියා ද දන්නා ලැබේ, අසච්චසම්මුතියා අනෙකෙකෑ, අසච්චසම්මුතියා අනෙකෙකෑ, ආත්මගීතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් අසච්චසම්මුතියත්, දන්නා ලැබේ යයි භගවත්හු මිසින් වදරන ලදැයි කියයුතු යැ යි ද, අසච්චසම්මුතියා අනෙකෙකෑ, පුග්ගල අනෙකෙකෑයි නො කියයුතු යැ"යි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ භවත්හුගේ මිථ්‍යායෙකි -පෙ-.

ඔපම්මසංසන්දනා යි.

188. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රූපය පුග්ගලවේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් පුග්ගල දන්නා ලැබෙ යැ යි කියයුතු මෑ යැ.

අනු. අ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබෙ යැ යි කියයුතු යැ යි ද, රූපය පුග්ගල යැ යි නො කියයුතු යැ යි ද එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ නොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි ඵ: ඉදින් රූපය පුග්ගල යැ යි නො කියයුතු වේ නම්,

පටි. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ රූපං පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා -පෙ-.

189 ස. ප්‍ර: පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති?

ප. පරියෙසෘ. ආමන්තා.

ස. අනු: රූපසමිං පුග්ගලො -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර රූපා පුග්ගලො -පෙ- පුග්ගලසමිං රූපනති?

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඨ: ඝඤ්ඤ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං රූපනති.

අනු. අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං රූපනති මිච්ඡා.

පටි. ඨ: නො වේ පන වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං රූපනති,

පටි. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති,

පටි. අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං රූපනති මිච්ඡා -පෙ-

190. ස. ප්‍ර: පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරියෙසෘ: ආමන්තා.

ස. අනු: වෙදනා පුග්ගලො -පෙ- වෙදනාය පුග්ගලො -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර වෙදනාය පුග්ගලො -පෙ- පුග්ගලසමිං වෙදනා -පෙ-.

පරි. පෘ: භවත, (තොප විසින්) සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැ සි නො කියැයුතු මැ ශැ.

පරි. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැ සි කියැයුතු යැ සි ද, රූපය පුද්ගල යැ සි නො කියැයුතු යැ සි ද එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි. ...

189. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ස. අනු: රූපයෙහි පුද්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... රූපය හැර පුද්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... පුද්ගල කෙරෙහි රූපය දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් (තොප විසින්) පුද්ගල කෙරෙහි රූපය දන්නා ලැබේ යැ සි කියැයුතු මැ යැ.

අනු. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැසි කියැයුතු යැ සි ද, පුද්ගල කෙරෙහි රූපය ඇතැයි නො කියැයුතු යැ සි ද එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඵ: ඉදින් පුද්ගලයා කෙරෙහි රූපය ඇතැ සි නො කියැයුතු නම්,

පරි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැ සි නො කියැයුතු මැ යැ.

පරි. අෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ සි ද, පුද්ගලයා කෙරෙහි රූපය ඇතැයි නො කියැයුතු යැ සි ද එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි. ...

140 ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ස. අනු: වේදනා පුද්ගල යැසි කියැයුතු ද ... වේදනායෙහි පුද්ගල කියැයුතු ද ... වේදනාව හැර පුද්ගල කියැයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි වේදනා කියැයුතු ද? ...

සඤ්ඤං පුග්ගලෝ -පෙ- සඤ්ඤාය පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං සඤ්ඤා -පෙ-.

සඞ්ඛාරා පුග්ගලෝ -පෙ- සඞ්ඛාරෙසු පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඛාරෙහි පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං සඞ්ඛාරා -පෙ-.

විඤ්ඤාණං පුග්ගලෝ -පෙ- විඤ්ඤාණසමිං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර විඤ්ඤාණා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං විඤ්ඤාණන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ: හඤ්චි පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං විඤ්ඤාණන්ති.

අනු. අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං විඤ්ඤාණන්ති මිච්ඡා.

පරි. ඵ: නො චෙ පන වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං විඤ්ඤාණන්ති,

පරි. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පරි. අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං විඤ්ඤාණන්ති මිච්ඡා. -පෙ-

141. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: චක්ඛායතනං පුග්ගලෝ -පෙ- චක්ඛායතනසමිං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර චක්ඛායතනා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං චක්ඛායතනං -පෙ- ධම්මායතනං පුග්ගලෝ -පෙ- ධම්මායතනසමිං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර ධම්මායතනා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං ධම්මායතනං -පෙ-

සංඥ පුද්ගල යැයි කියයුතු ද ... සංඥයෙහි පුද්ගල කියයුතු ද ... සංඥව හැර පුද්ගල කියයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි සංඥව කියයුතු ද ...

සංස්කාරයෝ පුද්ගල යැයි කියයුතු ද ... සංස්කාරයන්හි පුද්ගල කියයුතු ද ... සංස්කාරයන් හැර පුද්ගල කියයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි සංස්කාරයෝ කියයුත්තාහු ද ...

විඥානය පුද්ගල යැයි කියයුතු ද ... විඥානයෙහි පුද්ගල කියයුතු ද ... විඥානය හැර පුද්ගල කියයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි විඥානය කියයුතු ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු යැ.

ස. නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් "පුද්ගලයා කෙරෙහි විඥානය ඇතැ"යි කියයුතු මැයැ.

අනු. අ: "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැ යි කියයුතු යැ යි ද, පුද්ගලයා කෙරෙහි විඥානය ඇතැ යි නොං කියයුතු යැ යි" ද එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පරි. ඵ: ඉදින් පුද්ගලයා කෙරෙහි විඥානය ඇතැ යි නොං කියයුතු නම්,

පරි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැ යි නොං කියයුතු මැ යැ.

පරි. අ: "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැ යි කියයුතු යැ යි ද, පුද්ගලයා කෙරෙහි විඥානය ඇතැ යි නොං කියයුතු යැ යි" ද එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි...

141. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ඝ අනු: චක්ඛායතනය පුද්ගල යැ යි කියයුතු ද ... චක්ඛායතනයෙහි පුද්ගල යැ යි කියයුතු ද ... චක්ඛායතනය හැර පුද්ගල යැ යි කියයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි චක්ඛායතන යැ යි කියයුතු ද ... ධම්මායතනය පුද්ගල යැ යි කියයුතු ද ... ධම්මායතනයෙහි පුද්ගල යැ යි කියයුතු ද ... ධම්මායතනය හැර පුද්ගල යැ යි කියයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි ධම්මායතන යැ යි කියයුතු ද ...

චක්ඛුධාතු පුග්ගලෝ -පෙ- චක්ඛුධාතුයා පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර චක්ඛුධාතුයා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං චක්ඛුධාතු -පෙ- මනෝවිඤ්ඤාණධාතු පුග්ගලෝ -පෙ- මනෝවිඤ්ඤාණධාතුයා පුග්ගලෝ[1] -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර මනෝවිඤ්ඤාණධාතුයා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං මනෝවිඤ්ඤාණධාතු -පෙ-

චක්ඛුන්ද්‍රියං පුග්ගලෝ -පෙ- චක්ඛුන්ද්‍රියසමිං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර චක්ඛුන්ද්‍රියා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං චක්ඛුන්ද්‍රියං -පෙ- අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියසමිං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමිං අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඨ: හඤ්චි පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියන්ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියන්ති මිච්ඡා.

පටි. ඨ: නො චෙ පන වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියන්ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන, නො ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමිං අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියන්ති මිච්ඡා -පෙ-

142. ප. පු: පුග්ගලෝ නුපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

---

1. බම්මධාතු පුග්ගලෝ-ඉච්චාදිපාඨෙ ඔසළ්හනරෙසු දිස්සතෙ.

චක්ඛුධාතු පුද්ගල යැ යි කියැයුතු ද ... චක්ඛුධාතුයෙහි පුද්ගල කියැයුතු ද ... චක්ඛුධාතුව හැර පුද්ගල කියැයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි චක්ඛුධාතු කියැයුතු ද ... මනොවිඤ්ඤාණධාතු පුද්ගල යැ යි කියැයුතු ද ... මනොවිඤ්ඤාණධාතුයෙහි පුද්ගල යැ යි කියැයුතු ද ... මනොවිඤ්ඤාණධාතුව හැර පුද්ගල යැ යි කියැයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි මනොවිඤ්ඤාණධාතු කියැයුතු ද? ...

චක්ඛුන්ද්‍රිය පුද්ගල යැ යි කියැයුතු ද ... චක්ඛුන්ද්‍රියයෙහි පුද්ගල කියැයුතු ද ... චක්ඛුන්ද්‍රිය හැර පුද්ගල කියැයුතු ද ... පුද්ගලයා කෙරෙහි චක්ඛුන්ද්‍රිය කියැයුතු ද... අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය පුද්ගල යැ යි කියැයුතු ද ... අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියයෙහි පුද්ගල කියැයුතු ද ... අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය හැර පුද්ගල කියැයුතු ද ... පුද්ගල කෙරෙහි අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය කියැයුතු ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු යැ.

සෘ: නි: මේ නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ඣ: ඉදින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එහෙයින් පුද්ගල කෙරෙහි අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ යැ යි කියැයුතු මැ යැ.

අනු. අෘ: "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද, පුද්ගල කෙරෙහි අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ යැ යි නොං කියැයුතු යැ යි"ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි.

පටි. ඣ: ඉදින් පුද්ගල කෙරෙහි අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ යැ යි නොං කියැයුතු වේ නම්,

පටි. පෘ: භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැයි නොං කියැයුතු මැ යැ.

පටි. අෘ: "සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබෙ යැ යි කියැයුතු යැ යි ද, පුද්ගල කෙරෙහි අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ යැ යි නොං කියැයුතු යැ යි"ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යායෙකි...

142. ප. පෘ: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොං දන්නා ලැබෙ ද?

ඍ. පරිඤ්ඣෘ: එසේ යැ.

ප. පු: වුත්තං භගවතා "අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ"ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: රූපං පුග්ගලෝ'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. පටිකම්මං: ආජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ඵ: හඤ්චි වුත්තං භගවතා "අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ"ති,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'රූපං පුග්ගලෝ'ති.

අනු අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, නො ච වත්තබ්බෙ රූපං පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නො වේ පන වත්තබ්බෙ 'රූපං පුග්ගලෝ'ති,

පටි. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ"ති.

පටි. අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, නො ච වත්තබ්බෙ රූපං පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා -පෙ-

148. ප. පු: පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා. ආමන්තා.

ප. පු: වුත්තං භගවතා "අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ"ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: රූපසම්ං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර රූපා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං රූපං -පෙ- වෙදනා පුග්ගලෝ -පෙ- වෙදනාය පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර වෙදනාය පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤා පුග්ගලෝ -පෙ- සඤ්ඤාය පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං සඤ්ඤා -පෙ- සඞ්ඛාරා පුග්ගලෝ -පෙ- සඞ්ඛාරෙසු පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඛාරෙහි පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං සඞ්ඛාරා -පෙ- විඤ්ඤාණං පුග්ගලෝ -පෙ- විඤ්ඤාණසම්ං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර විඤ්ඤාණා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං විඤ්ඤාණාති.

ප. ප්‍ර: "ආතමගිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැ"යි භගවත්හු විසින් වදාරන ලද්දේ නොවෙ ද?

ස. පරිකුසතු: එසේ යැ.

ප. අනු: රූප පුග්ගල වෙ ද?

ස. පටි: එසේ නොවැ කියැයුතු යැ.

ප. පටිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් "ආතමගිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැ"යි භගවත්හු විසින් වදාරනලද වේ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් රූප පුග්ගල වේ යැ යි කියැයුතු මැ යැ.

අනු. අා: "ආතමගිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැයි භගවත්හු විසින් වදාරන ලද යි කියැයුතු යැ යි ද, රූප පුග්ගල වේ යැ යි නොවැ කියැයුතු යැ යි ද" යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යාවෙකි.

පටි. ඵ: ඉදින් රූප පුග්ගල වෙ යැ යි නොවැ කියැයුතු වේ නම්,

පටි. පා: භවත, "ආතමගිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැයි" භගවත්හු විසින් වදාරන ලද යි" නොවැ කියැයුතු මැ යැ.

පටි. අා: "ආතමගිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැයි භගවත්හු විසින් වදාරන ලද යි කියැයුතු යැ යි ද, 'රූප පුග්ගල වෙ යැ'යි නොවැ කියැයුතු යැ යි" ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යාවෙකි...

148. ප. ප්‍ර: සත්‍යානුත්‍ව පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල නොවැ දන්නා ලැබේ ද?

ස. පරිකුසතු: එසේ යැ.

ප. ප්‍ර. "ආතමගිතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැ"යි භගවත්හු විසින් වදාරන ලද නොවෙ ද?

ස. පරිකුසතු: එසේ යැ.

ප. අනු: රූපයෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... රූපය හැර පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි රූපය දන්නා ලැබෙ ද ... වේදනා පුග්ගල වෙ ද ... වේදනා යෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... වේදනා හැර පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි වේදනා දන්නා ලැබෙ ද ... සංඥා පුග්ගල වෙ ද ... සංඥා කෙරෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... සංඥා හැර පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි සංඥා දන්නා ලැබෙ ද ... සංස්කාර පුග්ගල වෙ ද ... සංස්කාර කෙරෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... සංස්කාර හැර පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි සංස්කාරයෝ දන්නා ලැබෙත් ද ... විඥාන පුග්ගල වෙ ද ... විඥාන කෙරෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද ... විඥාන හැර පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි විඥාන දන්නා ලැබේ ද? ...

ස. පරි. න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. පටිකම්මං: අජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ඵ: හඤ්චි වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලසම්ං විඤ්ඤුණාතී.

අනු. අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, නො ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසම්ං විඤ්ඤුණාතී ඉිච්ඡ.

පටි. ඵ: නො චේ පන වත්තබ්බෙ පුග්ගලසම්ං විඤ්ඤුණාතී,

පටි පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ වුත්තං භගවතා 'අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ'ති.

පටි. අෘ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, නො ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසම්ං විඤ්ඤුණාතී ඉිච්ඡ -පෙ-

144 ප. පු: පුග්ගලෝ නූපලබ්භති[1] සව්විකවඵපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. පු: වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: චක්ඛායතනං පුග්ගලෝ -පෙ- චක්ඛායතනසම්ං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්ර චක්ඛායතනා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං චක්ඛායතනං -පෙ- ධම්මා-යතනං පුග්ගලෝ -පෙ- ධම්මායතනසම්ං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්ර ධම්මායතනා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං ධම්මායතනං -පෙ-

චක්ඛුධාතු පුග්ගලෝ -පෙ- චක්ඛුධාතුයා පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්ර චක්ඛුධාතුයා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං චක්ඛුධාතු -පෙ- මනොවිඤ්ඤුණධාතු පුග්ගලෝ -පෙ- මනොවිඤ්ඤුණධාතුයා පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්ර මනොවිඤ්ඤුණධාතුයා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසම්ං මනොවිඤ්ඤුණධාතු -පෙ-

1. උපලබ්භති - සිඹු.

ස. පටි: එසේ නොෟ කිඹෑ යුතු යෑ.

ප. පටිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

අනු. ඣ: ඉදින් "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතෑ"යි භගවත්හු විසින් වදරන ලද නම්,

අනු. පෘ: භවත, "පුග්ගල කෙරෙහි විඥන වේ යෑ"යි කියෑයුතු මෑ යෑ.

අනු. අෘ: "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතෑ යි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැ යි කියෑයුතු යෑ යි ද, පුග්ගල කෙරෙහි විඥන වෙයෑ යි නොෟ කියෑයුතු යෑ යි" ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් එය භවත්හුගේ මිථ්‍යාවෙකි.

පටි. ඣ: ඉදින් "පුග්ගල කෙරෙහි ලා විඥන වේ යෑ"යි නොෟ කියෑයුතු වේ නම්,

පටි. පෘ: භවත, "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතෑ යි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැ"යි නොෟ කියෑයුතු මෑ යෑ.

පටි. අෘ: "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතෑ යි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැ යි කියෑයුතු යෑ යි ද, පුග්ගල කෙරෙහි විඥනය වේ යෑ යි නොෟ කියෑයුතු යෑ යි" ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යාවෙකි. ...

144. ප. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල නොෟ දන්නා ලැබේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ප. පු: "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතෑ"යි භගවත්හු විසින් වදරන ලද නොෟ වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු. එසේ යෑ.

ප. අනු: චක්ඛායතනය පුග්ගල වේ ද ... චක්ඛායතනයෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද ... චක්ඛායතනය හැර පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි චක්ඛායතනය දන්නා ලැබේ ද ... ධම්මායතනය පුග්ගල වේ ද ... ධම්මායතනයෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද ... ධම්මායතනය හැර පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි ධම්මායතනය දන්නා ලැබේ ද? ...

චක්ඛුධාතු පුග්ගල වේ ද ... චක්ඛුධාතුයෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද .. චක්ඛුධාතු හැර පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි චක්ඛුධාතු දන්නා ලැබේ ද ... මනොවිඤ්ඤාණධාතු පුග්ගල වේ ද ... මනොවිඤ්ඤාණධාතුයෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද ... මනොවිඤ්ඤාණධාතු හැර පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි මනොවිඤ්ඤාණධාතු දන්නා ලැබේ ද? ...

චක්ඛුන්ද්‍රියං පුග්ගලෝ -පෙ- චක්ඛුන්ද්‍රියසමං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර චක්ඛුන්ද්‍රියා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමං චක්ඛුන්ද්‍රියං -පෙ- අඤ්ඤතාඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤතාඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියසමං පුග්ගලෝ -පෙ- අඤ්ඤත්‍ර අඤ්ඤතාඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියා පුග්ගලෝ -පෙ- පුග්ගලසමං අඤ්ඤතාඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියන්ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. පටිකම්මං: ආජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ඣ: හඤ්චි වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තත්ථිතාය පටිපන්නෝ,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමං අඤ්ඤතාඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියන්ති.

අනු. ඈ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තත්ථිතාය පටිපන්නෝ, නෝ ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමං අඤ්ඤතාඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියන්ති මිච්ඡා.

පටි. ඣ: නෝ චෙ පන වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමං අඤ්ඤතාඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියන්ති,

පටි. පෘ: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තත්ථිතාය පටිපන්නෝ,

පටි. ඈ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ වුත්තං භගවතා අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තත්ථිතාය පටිපන්නෝ, නෝ ච වත්තබ්බෙ පුග්ගලසමං අඤ්ඤතාඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියන්ති මිච්ඡා -පෙ-

චතුක්කනය සංසන්දනං.

145. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ සපච්චයෝ -පෙ- පුග්ගලෝ අපච්චයෝ -පෙ- පුග්ගලෝ සඞ්ඛතෝ -පෙ- පුග්ගලෝ අසඞ්ඛතෝ -පෙ- පුග්ගලෝ සඤ්ඤතෝ -පෙ- පුග්ගලෝ අසඤ්ඤතෝ -පෙ- පුග්ගලෝ සනිමිත්තෝ -පෙ- පුග්ගලෝ අනිමිත්තෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

චක්ඛුන්ද්‍රිය පුග්ගල වෙ ද ... චක්ඛුන්ද්‍රියයෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... චක්ඛුන්ද්‍රිය හැර පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... පුග්ගල කෙරෙහි චක්ඛුන්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ ද ... අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය පුග්ගල වෙ ද .. අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියයෙහි පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය හැර පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද ... පුග්ගලයා කෙරෙහි අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ ද?

ස. පරි: එසේ නොං කියැයුතු යැ.

ප. පරිකම්ම: මේ ප්‍රතිකර්මය පිළිගනුව.

අනු. ඣ: ඉදින්, "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැ"යි භගවත්හු විසින් වදරන ලද්දේ වෙ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් පුග්ගලයා කෙරෙහි අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ යැ යි කියැයුතු මැ යැ.

අනු. අා: "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැ යි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැ යි කියැයුතු යැයි ද, පුග්ගලයා කෙරෙහි අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ යැ යි නොං කියැයුතු යැ යි" ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යාවෙකි.

පරි. ඣ: ඉදින් "පුග්ගලයා කෙරෙහි අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ යැ"යි නොං කියැයුතු වෙ නම්,

පරි. පා: භවත, "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැ යි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැ"යි නොං කියැයුතු මැ යැ.

පරි. අා: "ආත්මගතය පිණිස පිළිපන් පුග්ගලයෙක් ඇතැ යි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැයි කියැයුතු යැ යි ද, පුග්ගලයා කෙරෙහි අඤ්ඤතාවින්ද්‍රිය දන්නා ලැබෙ යැ යි නොං කියැයුතු යැ යි" ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යා-යෙකි ...

වතුක්කනය සංසන්දනා යි.

145. ස. ප්‍ර. සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබෙ ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: පුග්ගල සප්‍රත්‍යය (ප්‍රත්‍යය හා බැඳී සිටුනේ) වෙ ද ... පුග්ගල අප්‍රත්‍යය (ප්‍රත්‍යය හා නොං බැඳී සිටුනේ) වෙ ද ... පුග්ගල සඞ්ඛත (ප්‍රත්‍යයන් විසින් එක් වැ කරන ලද්දේ) වෙ ද ... පුග්ගල අසඞ්ඛත (ප්‍රත්‍යයන් විසින් එක් වැ නොං කරන ලද්දේ) වෙ ද ... පුග්ගල ශාශ්වත (උත්පාද නිරොධ ලක්ෂණ රහිත වූයේ) වෙ ද ... පුග්ගල අශාශ්වත (උත්පාද නිරොධ ලක්ෂණ සහිත වූයේ) වෙ ද ... පුග්ගල සනිමිත්ත (උත්පත්ති කාරණ සහිත වූයේ) වෙ ද ... පුග්ගල අනිමිත්ත (උත්පත්ති කාරණ රහිත වූයේ) වෙ ද ...

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු යැ ...

146. ප. පු. පුග්ගලෝ නූපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති

ස. පටික්ඛිපති. ආමන්නා.

ප. පු: වුත්තං භගවතා "අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ"ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ප. අනු: පුග්ගලෝ සපච්චයෝ -පෙ- පුග්ගලෝ අපච්චයෝ -පෙ- පුග්ගලෝ සඞ්ඛතෝ -පෙ- පුග්ගලෝ අසඞ්ඛතෝ -පෙ- පුග්ගලෝ සස්සතෝ -පෙ- පුග්ගලෝ අසස්සතෝ -පෙ- පුග්ගලෝ සනිමිත්තෝ -පෙ- පුග්ගලෝ අනිමිත්තෝ'ති.

ස. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

පුග්ගලකථා.

147. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති, උපලබ්භති පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති. පුග්ගලෝ උපලබ්භති, උපලබ්භති කෙහිචි පුග්ගලෝ, කෙහිචි න පුග්ගලෝ'ති.

ස. අනු: පුග්ගලෝ කෙහිචි උපලබ්භති, කෙහිචි න උපලබ්භති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

148. ස. පු: පුග්ගලෝ සච්චිකට්ඨෝ, සච්චිකට්ඨෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: පුග්ගලෝ සච්චිකට්ඨෝ, සච්චිකට්ඨෝ කෙහිචි පුග්ගලෝ, කෙහිචි න පුග්ගලෝ'ති.

ස. අනු: පුග්ගලෝ කෙහිචි සච්චිකට්ඨෝ, කෙහිචි න සච්චිකට්ඨෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

149. ස. පු: පුග්ගලෝ විජ්ජමානෝ, විජ්ජමානෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: පුග්ගලෝ විජ්ජමානෝ, විජ්ජමානෝ කෙහිචි පුග්ගලෝ, කෙහිචි න පුග්ගලෝ'ති.

ස. අනු: පුග්ගලෝ කෙහිචි විජ්ජමානෝ, කෙහිචි න විජ්ජමානෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

146. ප. ප්‍ර: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල නොදන්නා ලැබෙ ද?

ස. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ප. ප්‍ර: "ආත්මභිනය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇතැ"යි භගවත්හු විසින් වදාරන ලද්දේ නොවෙ ද?

ස. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ප. අනු: පුද්ගල සප්‍රත්‍යය වෙ ද ... පුද්ගල අප්‍රත්‍යය වෙ ද ... පුද්ගල සඞ්ඛත වෙ ද ... පුද්ගල අසඞ්ඛත වෙ ද ... පුද්ගල ශාශ්වත වෙ ද ... පුද්ගල අශාශ්වත වෙ ද ... පුද්ගල සනිමිත්තන වෙ ද ... පුද්ගල අනිමිත්තන වෙ ද ...

ස. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ ...

ලකඛණයුත්තිකථා.

147. ස. ප්‍ර: පුද්ගල උපලබ්ධ (ප්‍රඥයෙන් අවබෝධ කොට දන්නා ලබන්නු) වේ ද, උපලබ්ධ පුද්ගල වෙ ද?

ප. පරිසුද්ධු: පුද්ගල උපලබ්ධ වෙයි, උපලබ්ධ වනුගේ කිසිවෙක් පුද්ගල වෙයි. කිසිවෙක් පුද්ගල නොවෙයි.

ස. අනු: පුද්ගල වනුගේ කිසිවෙක් උපලබ්ධ වේ ද? කිසිවෙක් උපලබ්ධ නොවේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ ...

148. ස. ප්‍ර: පුද්ගල සත්‍යාර්ථ වේ ද, සත්‍යාර්ථ පුද්ගල වේ ද ...

ප. පරිසුද්ධු: පුද්ගල සත්‍යාර්ථ වෙයි. සත්‍යාර්ථ වනුගේ කිසිවෙක් පුද්ගල වෙයි. කිසිවෙක් පුද්ගල නොවෙයි.

ස. අනු: පුද්ගල වනුගේ කිසිවෙක් සත්‍යාර්ථ වේ ද, කිසිවෙක් සත්‍යාර්ථ නොවේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ ...

149. ස. ප්‍ර: පුද්ගල විද්‍යමාන වේ ද, විද්‍යමාන වනුගේ පුද්ගල වේ ද?

ප. පරිසුද්ධු. පුද්ගල විද්‍යමාන වෙයි. විද්‍යමාන වනුගේ කිසිවෙක් පුද්ගල වෙයි. කිසිවෙක් පුද්ගල නොවෙයි.

ස. අනු. පුද්ගල වනුගේ කිසිවෙක් විද්‍යමාන වේ ද, කිසිවෙක් විද්‍යමාන නොවේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ ...

150. ස. ප්‍ර: පුග්ගලෝ සංවිජ්ජමානෝ, සංවිජ්ජමානෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටිසේධේ: පුග්ගලෝ සංවිජ්ජමානෝ, සංවිජ්ජමානෝ කෙඤ්චි පුග්ගලෝ, කෙඤ්චි න පුග්ගලෝ'ති.

ස. අනු: පුග්ගලෝ කෙඤ්චි සංවිජ්ජමානෝ, කෙඤ්චි න සංවිජ්ජමානෝ'ති.

ප: පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

151. ස. ප්‍ර: පුග්ගලෝ අත්ථි, අත්ථි පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටිසේධේ: පුග්ගලෝ අත්ථි, අත්ථි කෙඤ්චි පුග්ගලෝ, කෙඤ්චි න පුග්ගලෝ'ති.

ස. අනු: පුග්ගලෝ කෙඤ්චි අත්ථි, කෙඤ්චි නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

152. ස. ප්‍ර: පුග්ගලෝ අත්ථි, අත්ථි න සබ්බෙ පුග්ගලෝ'ති.

ස. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ නත්ථි, නත්ථි න සබ්බෙ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ධාතුසෝධනං.

153. ස. ප්‍ර: රූපධාතුයා රූපී පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: කාමධාතුයා කාමී පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

154. ස. ප්‍ර: රූපධාතුයා රූපිනෝ සත්තා'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: කාමධාතුයා කාමිනෝ සත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

155. ස. ප්‍ර: අරූපධාතුයා අරූපී පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: කාමධාතුයා කාමී පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

150 ස. ප්‍ර: පුද්ගල සංවිද්‍යමාන වේ ද, සංවිද්‍යමාන වනුයේ පුද්ගල වේ ද?

ප. පරිසුදසු: පුද්ගල සංවිද්‍යමාන වෙයි. සංවිද්‍යමාන වනුයේ කිසිවෙක් පුද්ගල වෙයි. කිසිවෙක් පුද්ගල නොවෙයි.

ස. අනු: පුද්ගල වනුයේ කිසිවෙක් සංවිද්‍යමාන වේ ද, කිසිවෙක් සංවිද්‍යමාන නොවේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු ය ...

151. ස. ප්‍ර: පුද්ගල ඇත් ද, ඇතියේ පුද්ගල වේ ද?

ප. පරිසුදසු: පුද්ගල ඇත. ඇතියේ කිසිවෙක් පුද්ගල වෙයි, කිසිවෙක් පුද්ගල නොවෙයි.

ස. අනු: පුද්ගල වනුයේ කිසිවෙක් ඇත් ද, කිසිවෙක් නැත් ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ. ...

152. ස. ප්‍ර: පුද්ගල විද්‍යමාන වේ ද, විද්‍යමාන වනුයේ හැම පුද්ගල නොවේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ ...

ස. අනු: පුද්ගල විද්‍යමාන නොවේ ද? විද්‍යමාන නොවනුයේ හැම පුද්ගල නොවේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ ...

වචනශොධන සි.

153. ස. ප්‍ර: රූපධාතුයෙහි රූපවත් වූයේ පුද්ගල වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: කාමධාතුයෙහි කාමවත් වූයේ පුද්ගල වේ ද?

ස. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ ...

154. ස. ප්‍ර: රූපධාතුයෙහි රූපවත්හු සත්ත්වයෝ වෙත් ද?

ස. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: කාමධාතුයෙහි කාමවත්හු සත්ත්වයෝ වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ ...

155. ස. ප්‍ර: අරූපධාතුයෙහි අරූපවත් වූයේ පුද්ගල වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: කාමධාතුයෙහි කාමවත් වූයේ පුද්ගල වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු යැ ...

156. ස. පු: අරූපධාතුයා අරූපිනො සත්තා'ති.

ප. පරිඤ්ඤතු: ආමන්තා.

ස. අනු: කාමධාතුයා කාමිනො සත්තා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

157. ස. පු: රූපධාතුයා රූපි පුග්ගලෝ. අරූපධාතුයා අරූපි පුග්ගලෝ. අත්ථි ච කොචි රූපධාතුයා චුතො අරූපධාතුං උපපජ්ජති'ති.

ප. පරිඤ්ඤතු: ආමන්තා.

ස. අනු: රූපි පුග්ගලෝ උපවජ්ජෙතා,[1] අරූපි පුග්ගලෝ ජාතෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

158. ස. පු: රූපධාතුයා රූපිනො සත්තා, අරූපධාතුයා අරූපිනො සත්තා. අත්ථි ච කොචි රූපධාතුයා චුතො අරූපධාතුං උපපජ්ජති'ති.

ප. පරිඤ්ඤතු: ආමන්තා.

ස. අනු: රූපි සත්තෙතා උපවජ්ජෙතා[1], අරූපි සත්තෙතා ජාතෙ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

159. ස. පු: කායෙ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෙ'ති වා, කායං අපචයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකමෙඋ සමේ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පරිඤ්ඤතු. ආමන්තා.

ස. පු: පුග්ගලෙ'ති වා ජීවෙ'ති වා, ජීවෙ'ති වා පුග්ගලෙ'ති වා පුග්ගලං අපචයං කරිත්වා එසෙ සෙ[2] එකමෙඋ සමේ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පරිඤ්ඤතු. ආමන්තා.

ස. පු: අඤ්ඤතු කායෙ අඤ්ඤතු පුග්ගලෙ'ති.

ප. පරිඤ්ඤතු: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤතං ජීවං අඤ්ඤතං සරීරන්ති.

ප. පරි. න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

---

1. උවජ්ජෙතා — PTS
2. එසෙ එසෙ - පු.

156. ස. ප්‍ර: අරූපධාතුයෙහි අරූපවත්හු සත්ත්වයෝ වෙත් ද?

ප. ප්‍රතිඥ: එසේ යැ.

ස. අනු: කාමධාතුයෙහි කාමවත්හු සත්ත්වයෝ වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු යැ ...

157. ස. ප්‍ර: රූපධාතුයෙහි රූපවත් වූයේ පුග්ගල වෙයි. අරූපධාතුයෙහි අරූපවත් වූයේ පුග්ගල වෙයි. (එසේ පිළිගත් තොප මතයෙහි දී) රූපධාතුයෙන් චුත වූ අරූපධාතුවට වදනා කිසිවෙක් ඇද් ද?

ප. පරිඝාතඥ: එසේ යැ.

ස. අනු: රූපි පුග්ගල සිදුණේ අරූපි පුග්ගල වී ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු යැ ...

158. ස. ප්‍ර: රූපධාතුයෙහි රූපවත්හු සත්ත්ව වෙති. අරූප-ධාතුයෙහි අරූපවත්හු සත්ත්ව වෙති. (එසේ පිළිගත් තොප මතයෙහි දී) රූපධාතුයෙන් චුත වූ අරූපධාතුවට වදනා කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. ප්‍රතිඥ. එසේ යැ.

ස. අනු: රූපි සත්ත්ව සිදුණේ අරූපි සත්ත්ව වී ද?

ප. ප්‍රතිඝෙප: එසේ නොා කියැ යුතු යැ ...

159. ස. ප්‍ර. කය හෝ ශරීර හෝ යැ, ශරීර හෝ කය හෝ යයි (මෙසේ) කය සිරුරින් නොා වෙත් කොට ගෙන තෙලෙ මෑ හෙ වේ ද? එකාපි සම සමභාගතජාතික වේ ද? (ඒ කය මෑ තෙල ශරීරවේ ද? යනු පිළිවිසීම යි.)

ප. ප්‍රතිඥ: එසේයැ. (නානාක්‍ෂය නොදක්නේ පිළින කෙරෙයි,)

ස. ප්‍ර: පුග්ගල හෝ ජීව හෝ යැ, ජීව හෝ පුග්ගල හෝ යයි පුග්ගල (ජීවයා කෙරෙන්) නොා වෙත් කොට ගෙන තෙල ඒ ජීව මෑ පුග්ගල වේ ද, එකාපි සම සමභාග තජ්ජාතික වේ ද?

ප. ප්‍රතිඥ: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: කය අනෙකෙක් වේ ද? පුග්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. ප්‍රතිඥ: එසේ යැ.

ස. අනු: ජීව අනෙකෙක් වේ ද? ශරීර අනෙකෙක් වේ ද?

ප. ප්‍රතිඝෙප: එසේ නොා කියැයුතු යැ.

ස. නිග්‍රහ: නිග්‍රහ පිළිගනුව.

අනු. ඵ: හඤ්චි කායෝ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා, කායං අපච්චයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඨ සමෙ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ. පුග්ගලෝ'ති වා ජීවෝ'ති වා, ජීවෝ'ති වා පුග්ගලෝ'ති වා පුග්ගලං අපච්චයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඨ සමෙ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ අඤ්ඤඤ්ඤ කායෝ අඤ්ඤඤ්ඤ පුග්ගලෝ.

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති.

අනු. අ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො කායෝ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා කායං අපච්චයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඨ සමෙ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, පුග්ගලෝ'ති වා ජීවෝ'ති වා, ජීවෝ'ති වා පුග්ගලෝ'ති වා පුග්ගලං අපච්චයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඨ සමෙ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, අඤ්ඤඤ්ඤ කායෝ අඤ්ඤඤ්ඤ පුග්ගලෝ, නෝ ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නෝ චේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති,

පටි. පෘ: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ කායෝ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා කායං අපච්චයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඨ සමෙ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, පුග්ගලෝ'ති වා ජීවෝ'ති වා, ජීවෝ'ති වා, පුග්ගලෝ'ති වා පුග්ගලං අපච්චයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඨ සමෙ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, අඤ්ඤඤ්ඤ කායෝ අඤ්ඤඤ්ඤ පුග්ගලෝ'ති.

පටි. අ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො කායෝති'වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා කායං අපච්චයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඨ සමෙ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, පුග්ගලෝ'ති වා ජීවෝ'ති වා, ජීවෝ'ති වා පුග්ගලෝ'ති වා පුග්ගලං අපච්චයං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඨ සමෙ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, අඤ්ඤඤ්ඤ කායෝ අඤ්ඤඤ්ඤ පුග්ගලෝ, නෝ ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති මිච්ඡා -පෙ-

අනු. ඣ: ඉදින් කය හෝ ශරීර හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ යයි කය (සිරුරින්) නො වෙන් කොට ගෙන තෙලෙ හෙ වෙයි, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යයි ද, පුද්ගල හෝ ජීව හෝ යෑ, ජීව හෝ පුද්ගල හෝ යයි පුද්ගල (ජීවයා කෙරෙන්) නො වෙන් කොට ගෙන තෙලෙ හෙ වෙයි, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යයි ද, කියා නම් කය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ.

අනු. පෘ. භවත, එසින් 'ජීව අනෙකෙකැ, ශරීර අනෙකෙකැ'යි කියෑයුතු මෑ යෑ.

අනු. අ: "කය හෝ ශරීරය හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ යයි කය නො වෙන් කොට ගෙන තෙලෙ හේ වෙයි, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යයි ද, පුද්ගල හෝ ජීව හෝ යෑ, ජීව හෝ පුද්ගල හෝ යයි පුද්ගල නො වෙන් කොට ගෙන තෙලෙ හේ වෙයි, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යයි ද, කය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ යි කියෑයුතු යයි ද, ජීව අනෙකෙකැ ශරීර අනෙකෙකැ යි නො කියෑයුතු යයි" ද යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යෑ.

පරි. ඣ: ජීව අනෙකෙකැ, ශරීර අනෙකෙකැ යි ඉදින් නො කියෑයුතු වේ නම්,

පරි. පෘ: කය හෝ ශරීරය හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ ය යි කය නො වෙන් කොට ගෙන තෙලෙ හෙ වෙයි, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යයි ද, පුද්ගල හෝ ජීව හෝ යෑ, ජීව හෝ පුද්ගල හෝ යෑ යි පුද්ගල නො වෙන් කොට ගෙන තෙලෙ හෙ වෙයි, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යෑ යි ද, කය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ යි ද, භවත, නො කියෑයුතු මෑ යෑ.

පරි. අ. "කය හෝ ශරීර හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ යෑ යි කය නො වෙන් කොට ගෙන තෙලෙ හෙ වෙයි, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යෑ යි ද, පුද්ගල හෝ ජීව හෝ යෑ, ජීව හෝ පුද්ගල හෝ යෑ යි පුද්ගල නො වෙන් කොට ගෙන තෙලෙ හෙ වෙයි; එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යෑ යි ද, කය අනෙකෙකැ පුද්ගල අනෙකෙකැ යි ද, ජීව අනෙකෙකැ, ශරීර අනෙකෙකැ යි නො කියෑයුතු යෑ යි" (මෙසේ) යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යෑ ...

160. ප. පු: කායෝ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා කායං අපපියං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඪ සමේ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙති.

ස. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ප. පු: වුත්තං භගවතා 'අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ'ති.

ස. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ප. පු. අඤ්ඤු කායෝ අඤ්ඤු පුග්ගලෝ'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

ප. පටිකම්මං: ආජානාහි පටිකම්මං.

අනු. ඣ: හඤ්චි කායෝ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා කායං අපපියං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඪ සමේ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ.

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ අඤ්ඤු කායෝ අඤ්ඤු පුග්ගලෝ'ති,

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො කායෝ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා කායං අපපියං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඪ සමේ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤු කායෝ අඤ්ඤු පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා.

පටි. ඣ: නො චේ පන වත්තබ්බෙ අඤ්ඤු කායෝ අඤ්ඤු පුග්ගලෝ'ති.

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ කායෝ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා කායං අපපියං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඪ සමේ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ'ති.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො කායෝ'ති වා සරීරන්ති වා, සරීරන්ති වා කායෝ'ති වා කායං අපපියං කරිත්වා එසෙ සෙ එකටෙඪ සමේ සම්භාගෙ තජ්ජාතෙ, වුත්තං භගවතා: අත්ථි පුග්ගලෝ අත්තහිතාය පටිපන්නෝ, නො ච වත්තබ්බෙ අඤ්ඤු කායෝ අඤ්ඤු පුග්ගලෝ'ති මිච්ඡා -පෙ-

පඤ්ඤත්තානුලොමෙගහං.

160. ප. ප්‍ර: කය හෝ ශරීර හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ යයි කය නොවෙත් කොට ගෙන තෙලෙහෙ වේ ද? එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ ද?

ස. පරිකල්පක: එසේ යෑ.

ප. ප්‍ර: 'ආත්මශ්‍රිතයට පිළිපන් පුග්ගලෙක් ඇති' යි භගවත්හු විසින් වදාරන ලද නොවේ ද?

ස. පරිකල්පක: එසේ යෑ.

ප. ප්‍ර: කය අනෙකෙක් වේ ද, පුග්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොවේ කියයුතු යෑ.

ප. පටිකම්ම: ප්‍රතිකර්ම පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් කය හෝ ශරීර හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ යයි කය නොවෙත් කොට ගෙන තෙලෙහෙ වේ යයි ද, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යයි ද, 'ආත්මශ්‍රිතයට පිළිපන් පුග්ගලෙක් ඇති'යි භගවත්හු විසින් වදාරන ලදුයි ද කියා නම්,

අනු. ප: භවත, එයින් 'කය අනෙකෙකැ පුග්ගල අනෙකෙකැ'යි කියැයුතු මෑ යෑ.

අනු. අ: කය හෝ ශරීර හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ යයි කය නොවෙත් කොට ගෙන 'තෙලෙහෙ වේ යයි ද, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යයි ද, 'ආත්මශ්‍රිතයට පිළිපන් පුග්ගලෙක් ඇති'යි භගවත්හු විසින් වදාරන ලදුයි ද, කය අනෙකෙකැ පුග්ගල අනෙකෙකැයි නොවේ කියැයුතු යෑ සි දුයි මෙසේ කියැයුතු යෑයි එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යෑ.

පටි. ඵ. ඉදින් 'කය අනෙකෙකැ පුග්ගල අනෙකෙකැ'යි නොවේ කියැයුතු වේ නම්,

පටි. ප: භවත 'කය හෝ ශරීර හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ යයි කය නොවෙත් කොට ගෙන තෙලෙහෙ වේ යයි ද, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ' යයි ද, 'ආත්මශ්‍රිතයට පිළිපන් පුග්ගලෙක් ඇති'යි භගවත්හු විසින් වදාරන ලදුයි ද නොවේ කියැයුතු වේ මෑ යෑ.

පටි. අ: "කය හෝ ශරීර හෝ යෑ, ශරීර හෝ කය හෝ යයි කය නොවෙත් කොට ගෙන තෙලෙහෙ වේ යයි ද, එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාතික වේ යයි ද, 'ආත්මශ්‍රිතයට පිළිපන් පුග්ගලෙක් ඇති'යි භගවත්හු විසින් වදාරන ලදුයි ද, කය අනෙකෙකැ පුග්ගල අනෙකෙකැයි කියැයුතු යෑයි ද මෙසේ කියැයුතු" යයි එහි ලා යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යෑ ...

පඤ්ඤත්තානානුයෝග සි.

161. ස. පු: පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකං පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරිසුදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝ පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකං පරං ලෝකං පරසමා ලෝකං ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරිසුදූ: ආමන්තා.

ස. අනු. අඤ්ඤදූ පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

162. ස. පු: පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරිසුදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝ ච අඤ්ඤදූ ච සඞ්ගාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

163. ස. පු: පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරිසුදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: නෙව සෝ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

164. ස. පු: පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරිසුදූ. ආමන්තා.

ස. අනු: සෝ පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති, අඤ්ඤදූ පුග්ගලෝ සඞ්ගාවති, සෝ ච අඤ්ඤදූ ච සඞ්ගාවති, නෙව සෝ සඞ්ගාවති, න අඤ්ඤදූ සඞ්ගාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

161. ස. ප්‍ර: පුද්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද (ගතිපරිවර්තනයෙන්) දුවනේ වේ ද?

ප. පරිඝාසු. එසේ යැ.

ස. අනු: (ශාශ්වත වශයෙන්) මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද ඒ පුද්ගල මෑ සංඛ්‍යවනය කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු යැ (ශාශ්වතදෘෂ්ටි භයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කෙරෙයි) ...

ස. ප්‍ර: පුද්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද (ගමනාගමන විසින්) සංඛ්‍යවන කෙරේ ද?

ප. පරිඝාසු. එසේ යැ.

ස. අනු: අන්‍ය පුද්ගලයෙක් මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යවන කෙරේ ද?

ප. පරි. එසේ නොෘ කියයුතු යැ (උච්ඡේදදෘෂ්ටි භයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කෙරෙයි) ...

162. ස. ප්‍ර: පුද්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද දුවනේ වේ ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ස. අනු: හේ පුද්ගල ද අනෙක් පුද්ගලවස්තුයෙක් ද මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යවන කෙරේ ද?

ප. පරි. එසේ නොෘ කියයුතු යැ (එකත්‍යශාශ්වතදෘෂ්ටි-භයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කෙරෙයි) ...

163. ස ප්‍ර: පුද්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යවන කෙරේ ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ස. අනු: හේ පුද්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද නොෘ මෑ සංඛ්‍යවන කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු යැ ...

164. ස. ප්‍ර: පුද්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යවන කෙරේ ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ස. අනු: මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද ඒ පුද්ගල සංඛ්‍යවන කෙරේ ද? අන්‍ය පුද්ගලයෙක් සංඛ්‍යවන කෙරේ ද? ඒ පුද්ගල ද අන්‍ය පුද්ගල වස්තුයෙක් ද සංඛ්‍යවන කෙරේ ද? ඒ පුද්ගල නොෘ මෑ සංඛ්‍යවන කෙරේ ද? අන්‍ය පුද්ගලයෙක් සංඛ්‍යවන නොෘ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු යැ ...

165. ප. පු: න වත්තබ්බං පුග්ගලෝ සඞ්කමතී අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. පු: නනු වුත්තං භගවතා: "සත්තක්ඛත්තු පරමං සඞ්කමිත්වාන පුග්ගලෝ දුක්ඛස්සන්තකරෝ හොති සබ්බසංයොජනක්ඛයා"ති. අථේව සුත්තන්තෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. නි: තෙන හි පුග්ගලෝ සඞ්කමතී අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

166. ප. ප්‍රශ්න: න වත්තබ්බං පුග්ගලෝ සඞ්කමතී අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. ප්‍රශ්න: නනු වුත්තං භගවතා: "අනමතග්ගොයං භික්ඛවෙ සංසාරෝ, පුබ්බා කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජා-නීවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සඞ්කමතං සංසරතන්ති." අථේව සුත්තන්තෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. නි: තෙන හි පුග්ගලෝ සඞ්කමතී අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති?

167. ස. පු: පුග්ගලෝ සඞ්කමතී අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අ: සෙවං පුග්ගලෝ සඞ්කමතී අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති.

ප. පටි: නහෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

168. ස. පු: සෙවං පුග්ගලෝ සඞ්කමතී අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති?

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. පු: අත්ථි කොචි මනුස්සෝ හුත්වා දෙවෝ හොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: සෙවං මනුස්සෝ සෝ දෙවෝ ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

165. ප. ප්‍ර. මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද පුග්ගල සංඛ්‍යාවන කෙරේ යයි නොකියයුතු වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. ප්‍ර: භගවත්හු විසින් තෙලෙ වදරනලද්දේ මෑ නු? "පුග්ගල සත්වයෙක් පරම කොට සංඛ්‍යාවන විසින් දිවෑ සම්‍යොජනක්ෂයෙන් දුක් කෙලවර කරන්නේ වේ" යයි. සූත්‍රාන්ත ඇත් මෑ නු?

ස. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. නිග: එකරුණින් පුග්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යාවන කෙරෙයි.

166. ස. ප්‍ර. 'පුග්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යාවන කෙරේ' යයි නොකියයුතු ද?

ස. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. ප්‍ර: "මහණෙනි, මේ සසර නොපිරිසුන් අක් ඇතිගේ යැ. අවිද්‍යායෙන් ඇවිරුණු තෘෂ්ණාසංයොජනයෙන් බැඳුණු සංඛ්‍යාවන සංසරණ කරන සත්වයන්ගේ පූර්වකොටි නොපැනේ" යයි භගවත්හු විසින් වදරන ලද්දේ මෑ නු? සූත්‍රාන්ත ඇත් මෑ නු?

ස. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. නි: ඒ කරුණින් පුග්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යාවන කෙරෙයි.

167. ස. ප්‍ර: පුග්ගල මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ පුග්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප පටි: එසේ නොකියයුතු මෑ යැ ...

168. ස. ප්‍ර: ඒ පුග්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේය. ('සෝ පුග්ගලෝ ච, න අක්ඛෙතබ්බෝ' යනාදි සූත්‍රාන්ත ඇතියෙන් දෙවන වට පිළිනෙ කෙරෙයි.)

ස. ප්‍ර: පළමු මිනිස් වැ සිට දෙවනු දෙවි වන කිසි මිනිසෙක් ඇත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ මිනිස් මෑ ඒ දෙව් මේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මෑ යැ ...

169. ස. ප්‍ර: සෙවව මනුස්සෝ සෝ දෙවෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අා: මනුස්සෝ හුත්වා දෙවෝ හොති, දෙවෝ හුත්වා මනුස්සෝ හොති, මනුස්සභූතෝ අඤ්ඤෝ, දෙවෝ අඤ්ඤෝ, මනුස්සභූතෝ සත්තායං සත්තායං සඤ්ඤාවතී'ති මිච්ඡා -පෙ-

ස. නි: සචේ හි සඤ්ඤාවති සෙවව පුග්ගලෝ ඉතෝ චුතෝ පරං ලෝකං අනඤ්ඤෝ, හෙවං[1] මරණං න හෙඝීති. පාණාතිපාතෝ'පි නූපලබ්භති. කම්මං අත්ථි, කම්මවිපාකෝ අත්ථි, කතානං කම්මානං විපාකෝ අත්ථි, කුසලාකුසලේ විපච්චමානෙ සෙවායං සඤ්ඤාවතීති මිච්ඡා.

170. ස. ප්‍ර: සෙවව පුග්ගලෝ සඤ්ඤාවති අසමා ලෝකා පරං ලෝකං පරසමා ලෝකා ඉමං ලෝකන්ති?

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි මනුස්සෝ හුත්වා යක්ඛෝ හොති --පෙ- පෙතෝ හොති -පෙ- නෙරයිකෝ හොති -පෙ- තිරච්ඡානගතෝ හොති -පෙ- ඔට්ඨෝ හොති -පෙ- ගොණෝ හොති -පෙ- ගද්‍රභෝ හොති -පෙ- සූකරෝ හොති -පෙ- මඟ්ගුසෝ[2] හොතීති?

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෙවව මනුස්සෝ සෝ මඟ්ගුසෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: සෙවව මනුස්සෝ සෝ මඟ්ගුසෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

සක. අා. මනුස්සෝ හුත්වා මඟ්ගුසෝ[2] හොති, මඟ්ගුසෝ හුත්වා මනුස්සෝ හොති, මනුස්සභූතෝ අඤ්ඤෝ, මඟ්ගුසෝ අඤ්ඤෝ, මනුස්සභූතෝ සෙවායං සඤ්ඤාවතීති මිච්ඡා -පෙ-

ස. නිග: සචේ හි සඤ්ඤාවති සෙවව පුග්ගලෝ ඉතෝ චුතෝ පරං ලෝකං අනඤ්ඤෝ, හෙවං මරණං න හෙඝීති. පාණාතිපාතෝ'පි නූපලබ්භති. කම්මං අත්ථි, කම්මවිපාකෝ අත්ථි, කතානං කම්මානං විපාකෝ අත්ථි, කුසලාකුසලේ විපච්චමානෙ සෙවායං සඤ්ඤාවතීති මිච්ඡා.

---

1. හෙනං - අට්ඨකථා.
2. මඞ්ගුසෝ - මජ්ජාරෝ.

169 ඝ. ප්‍ර: ඒ මිනිස් මෑ ඒ දෙව් වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදූ: එසේ යෑ ("අහං තෙන සමයෙන සුනෙත්තෝ නාම සත්ථා අහොසි" යනාදි සූත්‍ර විසින් දෙවන වට පිළින කෙරෙයි.)

ඝ. ආ: මිනිස් වෑ සිට දෙව් වෙයි. දෙව් වෑ සිට මිනිස් වෙයි. මිනිස් වූයේ අනෙකෙකෑ, දෙව් වූයේ අනෙකෙකෑ. මිනිස් වූ ඒ මේ පුග්ගල සංඛාවන කෙරේ යෑ යනු මිථ්‍යා යෑ ...

ඝ. නි. ඉදින් එ මෑ පුග්ගල මෙලොවින් චුත වෑ පරලොව දිවෙයි. අනෙකෙක් නො දිවෙයි යනු වත් මෑ මෙසේ මරණ නොවෙයි. ප්‍රාණාතිපාත ද නො ලැබෙයි. කම්යෙක් ඇත, කම් විපාකයෙක් ඇත, කළ කම්යන්ගේ විපාකයෙක් ඇත, 'පින් පව් පැසෙන කළ ඒ මේ පුහුල් මෑ දිවේ' යනු මිථ්‍යා යෑ.

170. ඝ. ප්‍ර: ඒ පුග්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛාවන කෙරේ ද?

ප. ප්‍රතිඤ්: එසේ යෑ.

ඝ. අනු. මිනිස් වෑ සිට යක් වන ... ප්‍රේත වෑ සිට නෙරයික වන ... තිරිසන්කිය වන ... ඔටු වන ... ගොන් වන ... ගදුබු වන ... හූරෑ වන ... මහිෂ වන ... කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. ප්‍රතිඤ්: එසේ යෑ.

ඝ. අනු: ඒ මිනිස් මෑ ඒ මහිෂ වේ ද?

ප. ප්‍රති: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

ඝ. අනු: ඒ මිනිස් මෑ ඒ මහිෂ වේ ද?

ප. ප්‍රතිඤ්: එසේ යෑ.

සඤ. ආ. මිනිස් වෑ සිට මහිෂ වෙයි, මහිෂ වෑ සිට මිනිස් වෙයි, මිනිස් වූයේ අනෙකෙකෑ, මහිෂ වූයේ අනෙකෙකෑ, මිනිස් වූ ඒ මේ පුග්ගල මෑ සංඛාවන කෙරේ, යනු මිථ්‍යායෙකි ...

ඝ. නි: ඉදින් ඒ පුග්ගල මෑ මෙයින් චුත වෑ පරලොවට සංඛාවන කෙරේ නම්, අනෙකෙක් සංඛාවන නො කෙරේ නම්, මෙසේ මරණ නො වන්නේ යෑ. ප්‍රාණාතිපාත ද නො වන්නේ යෑ, කම් ද ලැබෙයි, කම්විපාක ඇතියි ද, කළ කම්යන්ගේ විපාක ඇතියි ද, පින්පව් විවශ්නා කළ ඒ මේ පුහුල් මෑ සංඛාවන කෙරේ යනු මිථ්‍යායෙකි.

171. ස. පු: සෙවව පුග්ගලෝ සඞ්කාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං පරසමා ලොකා ඉමං ලොකන්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. පු: අත්ථි කොචි ඛත්තියෝ හුත්වා බ්‍රාහ්මණෝ හොතීති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෙවව ඛත්තියෝ සෝ බ්‍රාහ්මණෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අත්ථි කොචි ඛත්තියෝ හුත්වා වෙස්සෝ හොති -පෙ- සුද්දෝ හොතීති.

ප. පරිසුද්ධ. ආමන්තා.

ස. අනු: සෙවව ඛත්තියෝ සෝ සුද්දෝ'ති.

ප. පරිකෙඛපෝ: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අත්ථි කොචි බ්‍රාහ්මණෝ හුත්වා වෙස්සෝ හොති, සුද්දෝ හොති, ඛත්තියෝ හොතීති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෙවව බ්‍රාහ්මණෝ සෝ ඛත්තියෝති.

ප. පරිකෙඛපෝ: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අත්ථි කොචි වෙස්සෝ හුත්වා සුද්දෝ හොති, ඛත්තියෝ හොති, බ්‍රාහ්මණෝ හොතීති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෙවව වෙස්සෝ සෝ බ්‍රාහ්මණෝ'ති.

ප. පරිකෙඛපෝ: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අත්ථි කොචි සුද්දෝ හුත්වා ඛත්තියෝ හොති, බ්‍රාහ්මණෝ හොති, වෙස්සෝ හොතීති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෙවව සුද්දෝ සෝ වෙස්සෝති.

ප. පරිකෙඛපෝ: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

172. ස. පු: සෙවව පුග්ගලෝ සඞ්කාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං පරසමා ලොකා ඉමං ලොකන්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

171. ස. ප්‍ර: ඒ පුද්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍රමන කෙරේ ද?

ප. ප්‍රතිඥ: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: ක්ෂත්‍රිය වැ සිට බ්‍රාහ්මණ වන කිසිවෙක් ඇද් ද?

ප. ප්‍රතිඥ. එසේ යැ.

ස. අනු. ඒ ක්ෂත්‍රිය මෑ ඒ බ්‍රාහ්මණ වෙ ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මෑ යැ ...

ස. ප්‍ර: ක්ෂත්‍රිය වැ සිට වෛශ්‍ය වන ... ශූද්‍ර වන කිසි-වෙක් ඇද් ද?

ප. ප්‍රතිඥ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ක්ෂත්‍රිය මෑ ඒ ශූද්‍ර වේ ද?

ප. ප්‍රතික්ෂේප: එසේ නොෑ කියැයුතු මෑ යැ ....

ස. ප්‍ර: බ්‍රාහ්මණ වැ සිට වෛශ්‍ය වන, ශූද්‍ර වන, ක්ෂත්‍රිය වන කිසිවෙක් ඇද්ද ?

ප. ප්‍රතිඥ. එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ බ්‍රාහ්මණ මෑ ඒ ක්ෂත්‍රිය වේ ද?

ප. ප්‍රතික්ෂේප: එසේ නොෑ කියැයුතු මෑ යැ...

ස. ප්‍ර: වෛශ්‍ය වැ සිට ශූද්‍ර වන, ක්ෂත්‍රිය වන, බ්‍රාහ්මණ වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. ප්‍රතිඥ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ වෛශ්‍ය මෑ ඒ බ්‍රාහ්මණ වේ ද?

ප. ප්‍රතික්ෂේප: එසේ නොෑ කියැයුතු මෑ යැ ...

ප. ප්‍ර: ශූද්‍ර වැ සිට ක්ෂත්‍රිය වන, බ්‍රාහ්මණ වන, වෛශ්‍ය වන කිසිවෙක් ඇද්ද ?

ප. ප්‍රතිඥ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ශූද්‍ර මෑ ඒ වෛශ්‍ය වේ ද?

ප. ප්‍රතික්ෂේප: එසේ නොෑ කියැයුතු මෑ යැ ...

172. ස. ප්‍ර: ඒ පුද්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍රමන කෙරේ ද?

ප. පරිඝඨඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: හත්ථච්ඡින්නෝ හත්ථච්ඡින්නෝ'ව හොති, පාදච්ඡින්නෝ පාදච්ඡින්නෝ'ව හොති, හත්ථපාදච්ඡින්නෝ හත්ථපාදච්ඡින්නෝ'ව හොති. කණ්ණච්ඡින්නෝ -පෙ- නාසච්ඡින්නෝ -පෙ- කණ්ණනාසච්ඡින්නෝ -පෙ- අඞ්ගුලිච්ඡින්නෝ -පෙ- අළච්ඡින්නෝ -පෙ- කණ්ඩරච්ඡින්නෝ -පෙ- කුණිහත්ථකෝ -පෙ- ඵණහත්ථකෝ -පෙ- කුට්ඨියෝ -පෙ- ගණ්ඩියෝ -පෙ- කිලාසියෝ -පෙ- සොසියෝ -පෙ- අපමාරියෝ -පෙ- ඔට්ඨෝ -පෙ- ගොණෝ -පෙ- ගද්‍රභෝ -පෙ- සූකරෝ -පෙ- මිගිසෝ මිගිසෝව හොතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

178. ප. පු: න වත්තබ්බං සෙව පුග්ගලෝ සඞ්කාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං පරසමා ලොකා ඉමං ලොකනති.

ස. පරිසුසු: ආමන්තා.

ප. පු: නනු සොතාපන්නෝ පුග්ගලෝ මනුස්සලොකා චුතෝ දෙවලොකං උපපන්නෝ තත්ථ'පි සොතාපන්නෝ'ව හොතීති.

ස. පරිසුසු: ආමන්තා.

ප. ඵ: හඤ්ඤි සොතාපන්නෝ පුග්ගලෝ මනුස්සලොකා චුතෝ දෙවලොකං උපපන්නෝ තත්ථපි සොතාපන්නෝ'ව හොති,

ප. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ සෙව පුග්ගලෝ සඞ්කාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං පරසමා ලොකා ඉමං ලොකනති.

ස. අනු: සොතාපන්නෝ පුග්ගලෝ මනුස්සලොකා චුතෝ දෙවලොකං උපපන්නෝ තත්ථපි සොතාපන්නෝ'ව හොතීති කත්වා තෙන ච කාරණෙන සෙව පුග්ගලෝ සඞ්කාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං පරසමා ලොකා ඉමං ලොකනති.

ප. පරිසුසු: ආමන්තා.

ස. පු: සොතාපන්නෝ පුග්ගලෝ මනුස්සලොකා චුතෝ දෙවලොකං උපපන්නෝ තත්ථපි මනුස්සෝ හොතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

174. ස. පු: සෙව පුග්ගලෝ සඞ්කාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං පරසමා ලොකා ඉමං ලොකනති.

ප. පරිසුසු: ආමන්තා.

ස. අනු: හත්සුන් පුද්ගල හත්සුන් මැ වේ ද? පාසුන් පුද්ගල පාසුන් මැ වේ ද? අත්පාසුන් පුද්ගල අත්පාසුන් මැ වේ ද? කන්සුන් පුද්ගල ... නැහැසුන් පුද්ගල ... කන්නැහැසුන් පුද්ගල ... ඇඟිලිසුන් පුද්ගල ... අළසුන් පුද්ගල ... නහර සුන් පුද්ගල ... වකුන් පුද්ගල ... පණහත් පුද්ගල ... කුෂයි පුද්ගල ... ගඹුමත් පුද්ගල ... කිලාසවත් පුද්ගල ... ශොෂවත් පුද්ගල ... අපසමාරවත් පුද්ගල ... ඔටු ... ගොන් ... ගදුබු ... ඌරු ... මඟිඹ මඟිඹ මැ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

173. ප. පු: ඒ පුද්ගල මැ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍රවන කෙරේ යයි නොං කියැයුතු ද?

ස. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ප. පු: සෝවන් පුතුල් මිනිස්ලොවින් චුත වැ දෙව්ලොවට පැමිණියේ එහිදු සෝවන් වැ මැ සිටුනේ වේ ද?

ස. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ප. ඵ: ඉදින් සෝවන් පුතුල් මිනිස්ලොවින් චුත වැ දෙව්ලොව පැමිණියේ එහිදු සෝවන් වැ මැ සිටුනේ නම්,

ප. පෘ: භවත, එකරුණින් 'ඒ පුතුල් මැ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍රවන කෙරේ ය'යි කියැයුතු මැ යැ.

ස. අනු: සෝවන් පුතුල් මිනිස්ලොවින් චුත වැ දෙව්ලොව පැමිණියේ එහි දු සෝවාන් වැ මැ සිටුනේ යැ' යනු කරුණු කොට ගෙන එ කරුණින් ඒ පුද්ගල මැ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍රවන කෙරේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ප. පු. සෝවන් පුද්ගල මිනිස්ලොවින් චුත වැ දෙව්ලොව පැමිණියේ එහි දු මනුෂ්‍ය වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

174. ස. පු: ඒ පුද්ගල මැ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍රවන කෙරේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: අනඤ්ඤඤ්ඤ අවිගතෝ සඤ්ඤාවතීති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: අනඤ්ඤඤ්ඤ අවිගතෝ සඤ්ඤාවතීති.

ප. පරිඤ්ඤඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. ප්‍ර: හත්ථවජ්ජිත්තෝ හත්ථවජ්ජිත්තෝව හොති, පාදවජ්ජිත්තෝ පාදවජ්ජිත්තෝව හොති, හත්ථපාදවජ්ජිත්තෝ හත්ථපාදවජ්ජිත්තෝව හොති. කණ්ණවජ්ජිත්තෝ -පෙ- නාසවජ්ජිත්තෝ -පෙ- කණ්ණනාසවජ්ජිත්තෝ -පෙ- අඞ්ගුලිවජ්ජිත්තෝ -පෙ- අළුවජ්ජිත්තෝ -පෙ- කණ්ඩරවජ්ජිත්තෝ -පෙ- කුණිහත්ථකෝ -පෙ- ඵණහත්ථකෝ -පෙ- කුට්ඨියෝ -පෙ- ගණ්ඩියෝ -පෙ- කිලාසියෝ -පෙ- සොසියෝ -පෙ- අපමාරියෝ -පෙ- ඔට්ඨෝ -පෙ- ගොණෝ -පෙ- ගද්‍රහෝ -පෙ- සූකරෝ -පෙ- මිහිසෝ මහිසොව හොතීති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

175. ස. ප්‍ර: සෙවම පුග්ගලෝ සඤ්ඤාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං, පරසමා ලොකා ඉමං ලොකනති.

ප. පරිඤ්ඤඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. ප්‍ර: සරූපෝ සඤ්ඤවතීති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: සරූපෝ සඤ්ඤාවතීති.

ප. පරිඤ්ඤඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. ප්‍ර: තං ජීවං තං සරීරනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: සවෙදනෝ -පෙ- සඤඤඤ්ඤ -පෙ- සසඞ්ඛාරෝ -පෙ- සවිඤ්ඤඤ්ඤණෝ සඤ්ඤාවතීති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: සවිඤ්ඤඤ්ඤණෝ සඤ්ඤාවතීති.

ප. පරිඤ්ඤඤ්ඤ ආමන්තා.

ස. ප්‍ර: තං ජීවං තං සරීරනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: අනන්‍ය වෑ අවිගත වෑ සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෝ කියැයුතු මෑ යෑ ...

ස. ප්‍ර: අනන්‍ය වෑ අවිගත වෑ සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ,

ස. ප්‍ර. හත්ස්‍රුත් පුද්ගල හත්ස්‍රුත් පුද්ගල මෑ වේ ද? පාස්‍රුත් පුද්ගල පාස්‍රුත් මෑ වේ ද? අත්පාස්‍රුත් පුද්ගල අත්පාස්‍රුත් මෑ වේ ද? කත්ස්‍රුත් පුද්ගල ... නැහැස්‍රුත් පුද්ගල ... කත්නැහැස්‍රුත් පුද්ගල ... ඇඟිලිස්‍රුත් පුද්ගල ... අළස්‍රුත් පුද්ගල ... නහරස්‍රුත් පුද්ගල ... වකත් පුද්ගල ... පණහත් පුද්ගල ... කුණුවත් පුද්ගල ... ගණ්ඩවත් පුද්ගල ... කිලාසවත් පුද්ගල... ශොෂවත් පුද්ගල ... අපසම්‍රවත් පුද්ගල ... ඔවු... ගොන් ... ගදුබු ... ඌරු ... මඟිඹ මඟිඹ මෑ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෝ කියැයුතු මෑ යෑ ...

176. ස. ප්‍ර: ඒ පුද්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. ප්‍ර. සරූප (රූපකාය සහිත) වෑ සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප. පටි. එසේ නොෝ කියැයුතු මෑ යෑ.

ස. ප්‍ර: සරූප වෑ සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද? (දෙවනවට ද පිළිවිසීමයි)

ප පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. ප්‍ර: (රූපකාය හා සමඟ සංඛ්‍යාවන කරන) ජීවය හා ශරීර එකක් මෑ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෝ කියැයුතු මෑ යෑ.

ස. ප්‍ර: වෙදනා සහිත වෑ ... සංඥ සහිත වෑ ... සංඝාර සහිත වෑ .... විඥන සහිත වෑ සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප. පටි. එසේ නොෝ කියැයුතු මෑ යෑ. (අසංඥෙපපත්තිය සිහි කොට ප්‍රතිඛේප කෙරෙයි.)

ස. ප්‍ර. විඥන සහිත වෑ සංඛ්‍යාවන කෙරේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ. (අසංඥලයෙන් අන්‍ය උපපත්ති සිහි කොට පිළින කෙරෙයි.)

ස. ප්‍ර: (වෙදනාදි ශරීර හා ගමන් කරන) ජීවය හා ශරීර එකක් මෑ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෝ කියැයුතු මෑ යෑ.

176. ස. පු: සෙවව පුග්ගලෝ සඞ්ඛාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං, පරසමා ලොකා ඉමං ලොකනති.

ප. පරිසුදසු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරූපෝ සඞ්ඛාවති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අරූපෝ සඞ්ඛාවති'ති.

ප. පරිසුදසු: ආමන්තා.

ස. අනු: අසුදසුං ජීවං අසුදසුං සරීරනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අවෙදනෝ -පෙ- අසඤ්ඤෙසු -පෙ- අසඞ්ඛාරෝ -පෙ- අවිඤ්ඤුණෝ සඞ්ඛාවති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අවිඤ්ඤුණෝ සඞ්ඛාවති'ති.

ප. පරිසුදසු: ආමන්තා.

ස. අනු: අසුදසුං ජීවං අසුදසුං සරීරනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

177. ස. පු: සෙවව පුග්ගලෝ සඞ්ඛාවති අසමා ලොකා පරං ලොකං, පරසමා ලොකා ඉමං ලොකනති.

ප. පරිසුදසු: ආමන්තා.

ස. අනු: රූපං සඞ්ඛාවති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: රූපං සඞ්ඛාවති'ති.

ප. පරිසුදසු: ආමනතා.

ස. අනු: තං ජීවං තං සරීරනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ. -පෙ-

ස. අනු: වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- සඞ්ඛාරා -පෙ- විඤ්ඤුණං සඞ්ඛාවති'ති.

176. ස. ප්‍ර: ඒ පුද්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද, පරලොවින් පරලොවට ද සංඛාවන කෙරේ ද?

ප පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අරූප (රූපකාය රහිත) වූ සංඛාවන කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ. (අනන්තරාභවය ගෙන ප්‍රතික්ෂෙප කෙරෙයි.)

ස. ප්‍ර: අරූප වූ සංඛාවන කෙරේ ද? (දෙවනවට පිළිවිසීම යි.)

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ. (අරූතලය ගෙන පිළින කෙරෙයි.)

ස. අනු: (රූප සඞ්ඛ්‍යාත ශරීරය හැරපියා යන) ජීව අනෙකෙක් වේ ද? ශරීර අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: වෙදනා රහිත වූ සංඥ රහිත වූ සංඝාර රහිත වූ ... විඥන රහිත වූ සංඛාවන කෙරේ ද?

ප. ප්‍ර: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: විඥන රහිත වූ සංඛාවන කෙරේ ද? (දෙවනවට පිළිවිසීම යි.)

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: (වෙදනා'දී සඞ්ඛ්‍යාත ශරීර හැරපියා යන) ජීව අනෙකෙක් වේ ද? ශරීර අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ. ...

177. ස. ප්‍ර: ඒ පුද්ගල මෑ මෙලොවින් පරලොවට ද, පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛාවන කෙරේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: (පුද්ගල සංඛාවන කරත් මැ) රූපත් සංඛාවන කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: රූපත් සංඛාවන කෙරේ ද? (දෙවනවට යි.)

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: (සංඛාවන කරන) ජීව හා ශරීර හා එකෙක් මැ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස: අනු: වෙදනා ... සංඥ ... සංඝාර ... විඥන සංඛාවන කෙරේ ද?

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: විඤ්ඤාණං සඞ්කමතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: තං ජීවං තං සරීරන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

178. ස. පු: සෙව පුග්ගලෝ සඞ්කමති අසමා ලොකා පරං ලොකං, පරසමා ලොකා ඉමං ලොකන්ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස අනු: රූපං න සඞ්කමතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: රූපං න සඞ්කමතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- සඞ්ඛාරා -පෙ- විඤ්ඤාණං න සඞ්කමතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: විඤ්ඤාණං න සඞ්කමතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

"ඛන්ධේසු භිජ්ජමානෙසු
සො වෙ භිජ්ජති පුග්ගලෝ,
උච්ඡෙදෑ භවති දිට්ඨි
යා බුද්ධෙන විවජ්ජිතා.

ඛන්ධේසු භිජ්ජමානෙසු
නො වෙ භිජ්ජති පුග්ගලෝ,
පුග්ගලෝ සඤතො හොති
නිබ්බානෙන සමංගමෝ"ති.

කති අනුයොගෙ.

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. පු: විඤ්ඤණ සංඛාවන කෙරේ ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ජීව හා ශරීර හා එකෙක් මැ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

178. ඝ. පු: ඒ පුද්ගල මැ මෙලොවින් පරලොවට ද, පරලොවින් මෙලොවට ද සංඛාවන කෙරේ ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: රූප සංඛාවන නොෘ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසෙ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. පු: රූප සංඛාවන නොෘ කෙරේ ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ජීව අනෙකෙක් වේ ද? ශරීර අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. අනු: වෙදනාෘ ... සංඥ .... සංඝකාර ... විඤ්ඤණ සංඛාවන නොෘ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ. ...

ඝ. පු: විඤ්ඤණ සංඛාවන නොෘ කෙරේ ද? (දෙවනවට සි)

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ජීව අනෙකෙක් වේ ද? ශරීර අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ..

"සඤ්ඤියන් හිඳුමානවත් මැ ඉඳින් (තොප ගත් ඒ පුද්ගල) හිඳුමාන වේ නම් (බිඳේ නම්), බුදුන් විසින් බැහැර වූ උවෙඡ්ද දෘෂ්ටි තොපට වේ.

සඤ්ඤියන් හිඳුමානවත් මැ ඉඳින් තොප ගත් පුද්ගල නොෘ බිඳේ නම්, පුද්ගල (අහිඳුමානාදී-යෙන්) නිවන හා සමසම වූයේ ශාශ්වත වේ."

ශනි අනුයොග සි.

179. ස. පු: රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. පු: රූපං අනිච්චං සඞ්ඛතං පටිච්චසමුප්පන්නං ඛයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරෝධධම්මං විපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ'පි අනිච්චෝ සඞ්ඛතෝ පටිච්චසමුප්පන්නෝ ඛයධම්මෝ වයධම්මෝ විරාගධම්මෝ නිරෝධධම්මෝ විපරිණාමධම්මෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

180 ස. පු: වෙදනං උපාදාය -පෙ- සඤ්ඤං උපාදාය -පෙ- සඞ්ඛාරෙ උපාදාය -පෙ- විඤ්ඤාණං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා. ආමන්තා.

ස. පු: විඤ්ඤාණං අනිච්චං සඞ්ඛතං පටිච්චසමුප්පන්නං ඛයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරෝධධම්මං විපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ'පි අනිච්චෝ සඞ්ඛතෝ පටිච්චසමුප්පන්නෝ ඛයධම්මෝ වයධම්මෝ විරාගධම්මෝ නිරෝධධම්මෝ විපරිණාමධම්මෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

181. ස. පු: රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නීලං රූපං උපාදාය නීලකස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: පීතං රූපං උපාදාය -පෙ- ලොහිතං රූපං උපාදාය -පෙ- ඔදාතං රූපං උපාදාය -පෙ- අනිදස්සනං රූපං උපාදාය -පෙ- අනිදස්සනං රූපං උපාදාය -පෙ- සප්පටිඝං රූපං උපාදාය -පෙ- අප්පටිඝං රූපං උපාදාය අප්පටිඝස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

179. ස. පු: රූපය නිසා පුද්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. පු: රූප අනිත්‍ය වූයේ ප්‍රත්‍යයන් විසින් කරන ලදුයේ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න වූයේ ක්ෂයස්වභාව ඇතියේ ව්‍යයස්වභාව ඇතියේ විරාගස්වභාව ඇතියේ නිරෝධස්වභාව ඇතියේ පෙරළෙන සැහැවි ඇතියේ වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුද්ගල ද අනිත්‍ය වූයේ ප්‍රත්‍යයන් විසින් කරන ලදුයේ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න වූයේ ක්ෂයස්වභාව ඇතියේ ව්‍යයස්වභාව ඇතියේ විරාගස්වභාව ඇතියේ නිරෝධස්වභාව ඇතියේ පෙරළෙන සැහැවි ඇතියේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෝ කියැයුතු මැ යැ...

180 ස. පු: වේදනා නිසා ... සංඥ නිසා ... සංස්කාර නිසා ... විඥන නිසා පුද්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ. එසේ යැ.

ස. පු: විඥන අනිත්‍ය වූයේ ප්‍රත්‍යයන් විසින් කරන ලදුයේ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න වූයේ ක්ෂයස්වභාව ඇතියේ ව්‍යයස්වභාව ඇතියේ විරාගස්වභාව ඇතියේ නිරෝධස්වභාව ඇතියේ පෙරළෙන සැහැවි ඇතියේ වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුද්ගල ද අනිත්‍ය වූයේ ප්‍රත්‍යයන් විසින් කරන ලදුයේ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න වූයේ ක්ෂයස්වභාව ඇතියේ ව්‍යයස්වභාව ඇතියේ විරාගස්වභාව ඇතියේ නිරෝධස්වභාව ඇතියේ පෙරළෙන සැහැවි ඇතියේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෝ කියැයුතු මැ යැ ...

181. ස. පු: රූප නිසා පුද්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: නීලරූප නිසා නීලකපුද්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෝ කියැයුතු මැ යැ. ...

ස. අනු: පීතරූප නිසා ... ලෝහිතරූප නිසා ... ඔදතරූප නිසා ... සනිදර්ශන (ද්‍රව්‍යභාව සඞ්ඛ්‍යාත නිදර්ශන හා පවත්නා) රූප නිසා ... අනිදර්ශන රූප නිසා ... සප්‍රතිඝ (විෂය විෂයී සංඝට්ටන යයි කියන ලද ප්‍රතිහනන සමඟ පවත්නා) රූප නිසා ... අප්‍රතිඝ රූප නිසා අප්‍රතිඝපුද්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෝ කියැයුතු මැ යැ.

182. ස. පු: වෙදනං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: කුසලං වෙදනං උපාදාය කුසලස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: කුසලං වෙදනං උපාදාය කුසලස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා. ආමන්තා.

ස. පු: කුසලා වෙදනා සඵලා සවිපාකා ඉට්ඨඵලා කන්තඵලා මනුඤ්ඤඵලා අසෙවනකඵලා සුඛුද්‍රයා සුඛවිපාකා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: කුසලෝ'පි පුග්ගලෝ සඵලෝ සවිපාකෝ ඉට්ඨඵලෝ කන්තඵලෝ මනුඤ්ඤඵලෝ අසෙවනකඵලෝ සුඛුද්‍රයෝ සුඛවිපාකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

183. ස. පු: වෙදනං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා. ආමන්තා.

ස. අනු: අකුසලං වෙදනං උපාදාය අකුසලස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අකුසලං වෙදනං උපාදාය අකුසලස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. පු: අකුසලා වෙදනා අඵලා සවිපාකා අනිට්ඨඵලා අකන්තඵලා අමනුඤ්ඤඵලා අසෙවනකඵලා දුඃඛුද්‍රයා දුඃඛවිපාකා,ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අකුසලෝ'පි පුග්ගලෝ සඵලෝ සවිපාකෝ අනිට්ඨඵලෝ අකන්තඵලෝ අමනුඤ්ඤඵලෝ අසෙවනකඵලෝ දුඃඛුද්‍රයෝ දුඃඛවිපාකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

184 ස පු: වෙදනං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා. ආමන්තා.

ස. අනු: අබ්‍යාකතං වෙදනං උපාදාය අබ්‍යාකතස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

182. ස. ප්‍ර: වෙදනා නිසා පුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: කුශලවෙදනා නිසා කුශලපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: කුශලවෙදනා නිසා කුශලපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: කුශලවෙදනා සඵල, සවිපාක, ඉෂ්ටඵල, කාන්ත-ඵල, මනොඥඵල, අසෙවනකඵල, සුඛුදය, සුඛ-විපාක වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: කුශලපුග්ගල ද සඵල, සවිපාක, ඉෂ්ටඵල, කාන්ත-ඵල, මනොඥඵල, අසෙවනකඵල, සුඛුදය, සුඛ-විපාක වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ

183. ස. ප්‍ර: වෙදනා නිසා පුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අකුශල වෙදනා නිසා අකුශලපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: අකුශලවෙදනා නිසා අකුශල පුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද? (දෙවනවට සි)

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: අකුශල වෙදනා සඵල, සවිපාක, අනිෂ්ටඵල, අකාන්තඵල, අමනොඥඵල, සෙවනකඵල, දුකුඛු-දුය, දුක්ඛවිපාක වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අකුශල පුග්ගල ද සඵල, සවිපාක, අනිෂ්ටඵල, අකාන්තඵල, අමනොඥඵල, සෙවනකඵල, දුකුඛු-දුය දුක්ඛවිපාක වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

184. ස. ප්‍ර: වෙදනා නිසා පුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිසුදසු. එසේ යැ.

ස. අනු: අව්‍යාකෘතවෙදනා නිසා අව්‍යාකෘතපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: අබ්‍යාකතං වෙදනං උපාදාය අබ්‍යාකතස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. ප්‍ර: අබ්‍යාකතා වෙදනා අනිච්චා සඞ්ඛතා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරෝධධම්මා විපරිණාමධම්මා'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අබ්‍යාකතෝ'පි පුග්ගලෝ අනිච්චෝ සඞ්ඛතෝ පටිච්චසමුප්පන්නෝ ඛයධම්මෝ වයධම්මෝ විරාගධම්මෝ නිරෝධධම්මෝ විපරිණාමධම්මෝ' ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

185. ස. ප්‍ර: සඤ්ඤං උපාදාය -පෙ- සඞ්ඛාරේ උපාදාය -පෙ- විඤ්ඤාණං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: කුසලං උපාදාය කුසලස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: කුසලං විඤ්ඤාණං උපාදාය කුසලස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. ප්‍ර: කුසලං විඤ්ඤාණං සඵලං සවිපාකං ඉට්ඨඵලං කන්තඵලං මනුඤ්ඤඵලං අසෙවනකඵලං සුඛ්‍රුයං සුඛවිපාකන්ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: කුසලෝ'පි පුග්ගලෝ සඵලෝ සවිපාකෝ ඉට්ඨඵලෝ කන්තඵලෝ මනුඤ්ඤඵලෝ අසෙවනකඵලෝ සුඛ්‍රුයෝ සුඛවිපාකෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

186. ස. ප්‍ර: විඤ්ඤාණං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අකුසලං විඤ්ඤාණං උපාදාය අකුසලස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: අකුසලං විඤ්ඤාණං උපාදාය අකුසලස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. පු: අව්‍යාකෘතවෙදනා නිසා අව්‍යාකෘතපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. පු: අව්‍යාකෘතවෙදනා අනිත්‍ය, ප්‍රත්‍යයෙන් හිසින් කරන ලද, ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න, ක්ෂයධර්ම, ව්‍යයධර්ම, විරාගධර්ම, නිරෝධධර්ම, පෙරළෙන සැහැවි වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අව්‍යාකෘතපුග්ගල ද අනිත්‍ය වූයේ, ප්‍රත්‍යයෙන් හිසින් කරන ලදුයේ, ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න වූයේ, ක්ෂය-ස්වභාව ඇතියේ, ව්‍යයස්වභාව ඇතියේ, විරාග-ස්වභාව ඇතියේ, නිරෝධස්වභාව ඇතියේ, පෙරළෙන සැහැවි ඇතියේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

185 ස. පු. සංඥා නිසා ... සංස්කාර නිසා ... විඥාන නිසා පුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. අනු: කුශල නිසා කුශලපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: කුශලවිඥාන නිසා කුශලපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. පු: කුශලවිඥාන සඵල, සවිපාක, ඉෂ්ටඵල, කාන්ත-ඵල, මනොඥඵල, අසෙවනකඵල, සුඛ්‍රූය, සුඛ-විපාක වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. අනු: කුශලපුග්ගල ද සඵල, සවිපාක, ඉෂ්ටඵල, කාන්තඵල, මනොඥඵල, අසෙවනකඵල, සුඛ්‍රූය, සුඛවිපාක වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

186. ස. පු: විඥානය නිසා පුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අකුශලවිඥාන නිසා අකුශලපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: අකුශලවිඥාන නිසා අකුශලපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. පු: අකුසලං විඤ්ඤාණං සඵලං සවිපාකං අනිට්ඨඵලං අකන්තඵලං අමනුඤ්ඤඵලං සෙවනඝඵලං දුක්ඛුද්‍රයං දුක්ඛවිපාකන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා. ආමන්තා.

ස. අනු: අකුසලෝ'පි පුග්ගලෝ සඵලෝ සවිපාකෝ අනිට්ඨඵලෝ අකන්තඵලෝ අමනුඤ්ඤඵලෝ සෙවනඝඵලෝ දුක්ඛුද්‍රයෝ දුක්ඛවිපාකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

187. ස. පු: විඤ්ඤාණං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අබ්‍යාකතං විඤ්ඤාණං උපාදාය අබ්‍යාකතස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අබ්‍යාකතං විඤ්ඤාණං උපාදාය අබ්‍යාකතස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. පු: අබ්‍යාකතං විඤ්ඤාණං අනිච්චං සඞ්ඛතං පටිච්චසමුප්පන්නං ඛයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මං විපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අබ්‍යාකතෝ'පි පුග්ගලෝ අනිච්චෝ සඞ්ඛතෝ පටිච්චසමුප්පන්නෝ ඛයධම්මෝ වයධම්මෝ විරාගධම්මෝ නිරොධධම්මෝ විපරිණාමධම්මෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

188. ස. පු: චක්ඛුං උපාදාය 'චක්ඛුමා පුග්ගලෝ'ති වත්තබ්බෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: චක්ඛුමහි නිරුද්ධෙ 'චක්ඛුමා පුග්ගලෝ නිරුද්ධෝ'ති වත්තබ්බෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: සොතං උපාදාය -පෙ- ඝානං උපාදාය -පෙ- ජිව්හං උපාදාය -පෙ- කායං උපාදාය -පෙ- මනං උපාදාය 'මනවා පුග්ගලෝ'ති වත්තබ්බෙ'ති.

ස: පු: අකුශලවිඥන සඵල, සවිපාක, අනිෂ්ඨඵල, අකාන්තඵල, අමනොඥඵල, සෙවනඵල, දුකඛුද්‍රය, දුක්ඛවිපාක වේ ද?

ප. පරිඝසදඝ: එසේ ය.

ස. අනු: අකුශලපුග්ගල ද සඵල, සවිපාක, අනිෂ්ඨඵල, අකාන්තඵල, අමනොඥඵල, සෙවනඵල, දුකඛුද්‍රය, දුඃඛවිපාක වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

187. ස. පු: විඥන නිසා පුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිඝසදඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: අව්‍යාකෘතවිඥන නිසා අව්‍යාකෘතපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: අව්‍යාකෘතවිඥන නිසා අව්‍යාකෘතපුග්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

ප. පරිඝසදඝ: එසේ යැ.

ස. පු: අව්‍යාකෘතවිඥන අනිත්‍ය වූයේ ප්‍රත්‍යයන් විසින් කරන ලදුයේ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න වූයේ ක්ෂයසවභාව ඇතියේ ව්‍යයසවභාව ඇතියේ විරාගසවභාව ඇතියේ නිරොධසවභාව ඇතියේ පෙරළෙන සවභාව ඇතියේ වේ ද?

ප. පරිඝසදඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: අව්‍යාකෘතපුග්ගල ද අනිත්‍ය වූයේ ප්‍රත්‍යයන් විසින් කරන ලදුයේ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න වූයේ ක්ෂයසවභාව ඇතියේ ව්‍යයසවභාව ඇතියේ විරාගසවභාව ඇතියේ නිරොධසවභාව ඇතියේ පෙරළෙන සැහැවි ඇතියේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

188. ස. පු: චක්ෂුස නිසා 'චක්ෂුර්මත් පුග්ගල යැ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිඝසදඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්ෂුස නිරුද්ධ වත් මැ 'චක්ෂුර්මත් පුග්ගල නිරුද්ධයහ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: ශ්‍රොත්‍රය නිසා ... ඝ්‍රාණය නිසා ... ජිහ්වා නිසා ... කාය නිසා ... මනස නිසා 'මනස් ඇති පුග්ගලයහ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිසුද්ධෝ: ආමන්තා.

ඝ. අනු: මනමහි නිරුද්ධෝ 'මනවා පුග්ගලෝ නිරුද්ධෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෝ -පෙ-

189. ඝ. පු: මිච්ඡාදිට්ඨිං උපාදාය 'මිච්ඡාදිට්ඨියෝ පුග්ගලෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධෝ: ආමන්තා.

ඝ. අනු: මිච්ඡාදිට්ඨියා නිරුද්ධාය 'මිච්ඡාදිට්ඨියෝ පුග්ගලෝ නිරුද්ධෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෝ -පෙ-

ඝ. පු: මිච්ඡාසඞ්කප්පං උපාදාය -පෙ- මිච්ඡාවාචං උපාදාය -පෙ- මිච්ඡාකම්මන්තං උපාදාය -පෙ- මිච්ඡාආජීවං උපාදාය -පෙ- මිච්ඡාවායාමං උපාදාය -පෙ- මිච්ඡාසතිං උපාදාය -පෙ- මිච්ඡාසමාධිං උපාදාය 'මිච්ඡාසමාධියෝ පුග්ගලෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධෝ: ආමන්තා.

ඝ. අනු: මිච්ඡාසමාධිමහි නිරුද්ධෝ 'මිච්ඡාසමාධියෝ පුග්ගලෝ නිරුද්ධෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෝ -පෙ-

190. ඝ. පු: සම්මාදිට්ඨිං උපාදාය 'සම්මාදිට්ඨියෝ පුග්ගලෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධෝ. ආමන්තා.

ඝ. අනු: සම්මාදිට්ඨියා නිරුද්ධාය 'සම්මාදිට්ඨියෝ පුග්ගලෝ නිරුද්ධෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෝ -පෙ-

ඝ. පු: සම්මාසඞ්කප්පං උපාදාය පෙ- සම්මාවාචං උපාදාය -පෙ- සම්මාකම්මන්තං උපාදාය -පෙ- සම්මාආජීවං උපාදාය -පෙ- සම්මාවායාමං උපාදාය -පෙ- සම්මාසතිං උපාදාය -පෙ- සම්මාසමාධිං උපාදාය 'සම්මාසමාධියෝ පුග්ගලෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධෝ ආමන්තා.

ඝ. අනු: සම්මාසමාධිමහි නිරුද්ධෝ 'සම්මාසමාධියෝ පුග්ගලෝ නිරුද්ධෝ'ති වත්තබ්බෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෝ -පෙ-

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ඇ. අනු: මනස නිරුද්ධ වත් මැ 'මනස් ඇති පුද්ගල නිරුද්ධයහ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

189. ඇ. පු: මිථ්‍යාදෘෂ්ටි නිසා මිථ්‍යාදෘෂ්ටික පුද්ගල යැ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ඇ. අනු: මිථ්‍යාදෘෂ්ටි නිරුද්ධ වත් මැ 'මිථ්‍යාදෘෂ්ටික පුද්ගල නිරුද්ධයහ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ...

ඇ. පු: මිථ්‍යාසංකල්ප නිසා ... මිථ්‍යාවාක් නිසා ... මිථ්‍යාකර්මාන්ත නිසා ... මිථ්‍යාආජීව නිසා ... මිථ්‍යාව්‍යායාම නිසා ... මිථ්‍යාසතිය නිසා ... මිථ්‍යාසමාධි නිසා 'මිථ්‍යාසමාධිමත් පුද්ගල යැ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ඇ. අනු: මිථ්‍යාසමාධි නිරුද්ධ වත්, මැ 'මිථ්‍යාසමාධිමත් පුද්ගල නිරුද්ධයහ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

190. ඇ. පු: සම්‍යග්දෘෂ්ටි නිසා 'සම්‍යග්දෘෂ්ටික පුද්ගල යැ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ඇ. අනු: සම්‍යග්දෘෂ්ටි නිරුද්ධ වත් මැ 'සම්‍යග්දෘෂ්ටික පුද්ගල නිරුද්ධයහ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ඇ. පු: සම්‍යක් සංකල්ප නිසා ... සම්‍යග්වාක් නිසා ... සම්‍යක්කර්මාන්ත නිසා ... සම්‍යග්ආජීව නිසා ... සම්‍යග්ව්‍යායාම නිසා ... සම්‍යක්සතිය නිසා ... සම්‍යක්සමාධි නිසා 'සම්‍යක්සමාධිමත් පුද්ගල යැ'යි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ඇ. අනු: සම්‍යක්සමාධිය නිරුද්ධ වත් මැ 'සම්‍යක්සමාධිමත් පුද්ගල නිරුද්ධයහ'යි. කියැයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

191 ස. පු: රූපං උපාදාය, වේදනං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: ද්වින්නං ඛන්ධානං උපාදාය ද්වින්නං පුග්ගලානං පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ

ස. පු: රූපං උපාදාය, වේදනං උපාදාය, සඤ්ඤං උපාදාය, සඞ්ඛාරෙ උපාදාය, විඤ්ඤාණං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පඤ්චන්නං ඛන්ධානං උපාදාය පඤ්චන්නං පුග්ගලානං පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

192. ස. පු: චක්ඛායතනං උපාදාය, සොතායතනං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: ද්වින්නං ආයතනානං උපාදාය ද්වින්නං පුග්ගලානං පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ

ස. පු: චක්ඛායතනං උපාදාය -පෙ- සොතායතනං උපාදාය -පෙ- ධම්මායතනං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: ද්වාදසන්නං ආයතනානං උපාදාය ද්වාදසන්නං පුග්ගලානං පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

193. ස. පු: චක්ඛුධාතුං උපාදාය, සොතධාතුං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: ද්වින්නං ධාතූනං උපාදාය ද්වින්නං පුග්ගලානං පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ

ස. පු: චක්ඛුධාතුං උපාදාය -පෙ- සොතධාතුං උපාදාය -පෙ- මනොවිඤ්ඤාණධාතුං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

191. ඝ. පු: රූප නිසා ... වේදනා නිසා 'පුග්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සඤ්ඤයන් දෙදෙනකුන් නිසා 'ද්විපුග්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. පු: රූප නිසා ... වේදනා නිසා ... සංඥා නිසා ... සංස්කාර නිසා ... විඥාන නිසා 'පුග්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: පඤ්චස්කන්ධයන් නිසා 'පඤ්චපුග්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

192. ඝ. පු: චක්ෂුරායතන නිසා ... ශ්‍රොත්‍රායතන නිසා 'පුග්ගල ප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ආයතනයන් දෙදෙනකුන් නිසා 'ද්විපුග්ගල ප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. පු: චක්ෂුරායතන නිසා ... ශ්‍රොත්‍රායතන නිසා ... ඛණ්ඩායතන නිසා 'පුග්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: දෙළොස් ආයතනයන් නිසා 'ද්වාදශපුග්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

193. ඝ. පු: චක්ෂුර්ධාතු නිසා ... ශ්‍රොත්‍රධාතු නිසා 'පුග්ගල ප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ධාතූන් දෙදෙනකුන් නිසා 'ද්විපුග්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. පු: චක්ෂුර්ධාතු නිසා ... ශ්‍රොත්‍රධාතු නිසා ... මනොෙ-විඥානධාතු නිසා 'පුග්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ස. අනු: අවඃරඤ්ඤං ධාතූනං උපාදාය අවඃරඤ්ඤං පුග්ගලානං පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

194. ස. පු: චක්ඛුන්ද්‍රියං උපාදාය, සොතින්ද්‍රියං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: ඉත්ථීනං ඉන්ද්‍රියානං උපාදාය ඉත්ථීනං පුග්ගලානං පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: චක්ඛුන්ද්‍රියං උපාදාය -පෙ- සොතින්ද්‍රියං උපාදාය -පෙ- අඤ්ඤතාවින්ද්‍රියං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: බාවීසතියා[2] ඉන්ද්‍රියානං උපාදාය බාවීසතියා[2] පුග්ගලානං පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

195. ස. පු: එකවොකාරභවං උපාදාය එකස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: චතුවොකාරභවං උපාදාය චතුන්නං පුග්ගලානං පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: එකවොකාරභවං උපාදාය එකස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පඤ්චවොකාරභවං උපදාය පඤ්චන්නං පුග්ගලානං පඤ්ඤපේතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

196. ස. පු: එකවොකාරභවෙ එකෝ'ව පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: චතුවොකාරභවෙ චත්තාරෝ'ව පුග්ගලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: එකවොකාරභවෙ එකෝ'ව පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

---

1. ධාතූනං — ම්‍යා., ක්‍යා., සී.පී.
2. බාවීසතියා - සබ්බත්ථ.

ස. අනු: අවලෝස්ධාතුන් නිසා 'අවෝදඤපුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

194. ස. ප්‍ර: චක්ඛුරින්ද්‍රිය නිසා ... ශ්‍රොත්‍රෙන්ද්‍රිය නිසා 'පුද්ගල ප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඉන්ද්‍රියන් දෙදෙනකුත් නිසා 'ද්විපුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: චක්ඛුරින්ද්‍රිය නිසා .... ශ්‍රොත්‍රෙන්ද්‍රිය නිසා අඤ්ඤ-තාඤ්ඤින්ද්‍රිය නිසා 'පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: දෙවිසි ඉන්ද්‍රියයන් නිසා 'ද්වාවිංශත්පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

195. ස. ප්‍ර: එකවොකාරභව නිසා 'එකපුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: චතුවොකාරභව නිසා 'චතුෂ්පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: එකවොකාරභව නිසා 'එකපුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පඤ්චවොකාරභව නිසා 'පඤ්චපුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

196. ස. ප්‍ර: එකවොකාරභවයෙහි එක් මැ පුද්ගලයෙක් වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: චතුවොකාරභවයෙහි සතර පුද්ගල කෙනෙක් මැ වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: එකවොකාරභවයෙහි එක් මැ පුද්ගලයෙක් වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: පඤ්ඤවොකාරභවේ පඤ්ඤ'ව පුග්ගලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

197. ඝ. පු: යථා රුක්ඛං උපාදාය ඡායාය පඤ්ඤත්ති, එවමේවං රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්ති'ති.

යථා රුක්ඛං උපාදාය ඡායාය පඤ්ඤත්ති, රුක්ඛො'පි අනිච්චො, ඡායා'පි අනිච්චා, එවමේවං රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්ති, රූපම්පි අනිච්චං, පුග්ගලෝ'පි අනිච්චෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. පු: යථා රුක්ඛං උපාදාය ඡායාය පඤ්ඤත්ති, අඤ්ඤදූ රුක්ඛො, අඤ්ඤදූ ඡායා, එවමේවං රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්ති, අඤ්ඤදං රූපං, අඤ්ඤදූ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

198. ඝ. පු: යථා ගාමං උපාදාය ගමිකස්ස පඤ්ඤත්ති, එවමේවං රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්ති'ති.

යථා ගාමං උපාදාය ගමිකස්ස පඤ්ඤත්ති, අඤ්ඤදූ ගාමෝ, අඤ්ඤදූ ගමිකෝ, එවමේවං රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්ති, අඤ්ඤදං රූපං, අඤ්ඤදූ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

199. ඝ. පු: යථා රථං උපාදාය රඤ්ඤදූ පඤ්ඤත්ති, එවමේවං රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්ති'ති.

යථා රථං උපාදාය රඤ්ඤදූ පඤ්ඤත්ති, අඤ්ඤදං රථං, අඤ්ඤදූ රාජා, එවමේවං රූපං උපාදාය පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්ති, අඤ්ඤදං රූපං, අඤ්ඤදූ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

200. ඝ. පු: යථා න නිගළෝ නෙගළිකෝ, යස්ස නිගළෝ සෝ නෙගළිකෝ, එවමේවං න රූපං රූපවා, යස්ස රූපං සෝ රූපවා'ති.

යථා න නිගළෝ නෙගළිකෝ, යස්ස නිගළෝ සෝ නෙගළිකෝ, අඤ්ඤදූ නිගළෝ, අඤ්ඤදූ නෙගළිකෝ, එවමේවං න රූපං රූපවා, යස්ස රූපං සෝ රූපවා, අඤ්ඤදං රූපං, අඤ්ඤදූ රූපවා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඇ. අනු: පඤ්ඤවොහාරභවයෙහි පස් පුද්ගල කෙනෙක් මෑ වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

197. ඇ. ප්‍ර: යම් පරිදි වෘක්ෂය නිසා 'ඡායාප්‍රඥප්ති' වේ ද, එපරිදි මෑ රූපය නිසා 'පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද?

යම් පරිදි වෘක්ෂය නිසා 'ඡායාප්‍රඥප්ති' වේ ද; වෘක්ෂය ද අනිත්‍ය වේ ද, ඡායාවත් අනිත්‍ය වේ ද, එපරිදි මෑ රූපය නිසා 'පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද, රූපත් අනිත්‍ය වේ ද, පුද්ගලත් අනිත්‍ය වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

ඇ. ප්‍ර: යම් පරිදි වෘක්ෂය නිසා ඡායාප්‍රඥප්ති වේ ද, වෘක්ෂ අනෙකෙක් වේ ද, ඡායා අනෙකක් වේ ද, එපරිදි මෑ රූපය නිසා 'පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද, රූප අනෙකෙක් වේ ද, පුද්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

198. ඇ. ප්‍ර: යම් පරිදි ගම නිසා 'ගම්කප්‍රඥප්ති' වේ ද, එපරිදි මෑ රූප නිසා 'පුද්ගලප්‍රඥප්ති වේ ද?

යම් පරිදි ගම නිසා 'ගම්කප්‍රඥප්ති' වේ ද, 'ගම' අනෙකෙක් වේ ද, 'ගම්ක' අනෙකෙක් වේ ද, එපරිදි මෑ රූප නිසා 'පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද, රූප අනෙකෙක් වේ ද, පුද්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

199. ඇ. ප්‍ර: යම් පරිදි රට නිසා 'රාජ්‍රඥප්ති' වේ ද, එපරිදි මෑ රූප නිසා 'පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද, යම් පරිදි රට නිසා 'රාජ්‍රඥප්ති' වේ ද, රට අනෙකෙක් වේ ද, රජ අනෙකෙක් වේ ද, එපරිදි මෑ රූප නිසා 'පුද්ගලප්‍රඥප්ති' වේ ද, රූප අනෙකෙක් වේ ද, පුද්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

200. ඇ. ප්‍ර: යම් පරිදි නිගළ 'නෙගළික' නො වේ ද, යමක්හට හැකිළි බෑම් ඇත් ද, හේ 'නෙගළික' වේ ද, එපරිදි මෑ රූප 'රූපවත්' නො වේ ද, යමක්හට රූප ඇත් ද හේ 'රූපවත්' වේ ද?

යම් පරිදි නිගළ 'නෙගළික' නො වේ ද, යමක්හට හැකිළි බෑම් ඇත් ද, හේ 'නෙගළික' වේ ද; නිගළ අනෙකෙක් වේ ද, නෙගළික අනෙකෙක් වේ ද, එපරිදි මෑ රූප 'රූපවත්' නො වේ ද, යමක්හට රූප ඇත් ද, හේ 'රූපවත්' වේ ද, රූප අනෙකෙක් වේ ද, රූපවත් අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

201. ස. පු: චිත්තෙන චිත්තෙන පුග්ගලෝ පඤ්ඤත්තීති.

ප. පටි්ඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. වා: චිත්තෙන චිත්තෙන පුග්ගලෝ ජායති ජීයති මීයති චවති උපපජ්ජතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බෝ සෝති වා අඤ්ඤෝති වාති.

ප. පටි්ඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අත්ථ: දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං කුමාරකෝති වා කුමාරිකාති වාති.

ප. පටි්ඤ්ඤු: වත්තබ්බං.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ: හඤ්චි දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං සෝති වා අඤ්ඤෝති වා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං කුමාරකෝති වා කුමාරිකාති වාති,

අනු. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං සෝති වා අඤ්ඤෝති වා, දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ වත්තබ්බං කුමාරකෝති වා කුමාරිකාති වාති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: හඤ්චි වා පන දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ වත්තබ්බං කුමාරකෝති වා කුමාරිකාති වා,

පටි. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ වත්තබ්බං සෝති වා අඤ්ඤෝති වා.

පටි. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං සෝති වා අඤ්ඤෝති වා, දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ වත්තබ්බං කුමාරකෝති වා කුමාරිකාති වාති මිච්ඡා.

202. ස. පු: දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං සෝති වා අඤ්ඤෝති වාති.

ප. පටි්ඤ්ඤු: ආමන්තා.

201. ස. ප්‍ර: සිතක් සිතක් වත් මෑ 'පුද්ගල ප්‍රඥප්ති' වේ ද?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස: අනු: සිතක් සිතක් වත් මෑ පුද්ගල දෙනුයේ දිරනුයේ මියනුයේ සවනුයේ උපදනුයේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මෑ යැ.

ස: ප්‍ර: දෙවන සිත උපන් කලෑ හේ යැ හෝ අනෙකෙක් හෝ යයි නොෙ කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස. අනු: දෙවන සිත උපන් කලෑ 'කුමාරක' යයි හෝ 'කුමාරිකා' යයි හෝ නොෙ කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිකල්පක: කියැයුතු යැ.

ස. නි: නිග්‍රහ පිළිගනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් දෙවන සිත උපන් කලෑ 'හේ මෑ යැ' හෝ 'අනෙකෙක් මෑ යැ' හෝ යි නොෙ කියැයුතු යැ යි කියැයුතු වේ නම්,

අනු. පා: හවත, එහෙයින් තොප විසින් දෙ වැනි සිත උපන් කලෑ 'කුමාරයෙකැ'යි හෝ 'කුමාරියකැ'යි හෝ නොෙ කියැයුතු යැ යි කියැයුතු යැ.

අනු. අා: දෙ වැනි සිත උපන් කලෑ 'හේ මෑ යැ' හෝ 'අනෙකෙක් මෑ යැ' හෝ යි නොෙ කියැයුතු යැ යි ද, දෙ වැනි සිත උපන් කලෑ 'කුමාරයෙකැ'යි හෝ 'කුමාරියකැ'යි හෝ කියැයුතු යැ යි ද යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යා යැ.

පරි. ඵ: ඉදින් දෙ වැනි සිත උපන් කලෑ 'කුමාරයෙකැ'යි හෝ 'කුමාරියකැ'යි හෝ කියැයුතු වේ නම්,

පරි පා: හවත, එහෙයින් දෙ වන සිත උපන් කලෑ 'හේ මෑ යැ' හෝ 'අනෙකෙක් මෑ යැ' හෝයි කියැයුතු යැ.

පරි. අා: දෙ වන සිත උපන් කලෑ 'කුමාරයෙකැ'යි හෝ 'කුමාරියකැ'යි හෝ කියැයුතු යැයි ද යන යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ තොපගේ මිථ්‍යා යැ.

202. ස. ප්‍ර: දෙවන සිත උපන් කලෑ 'හේ මෑ ය' හෝ 'අනෙකෙක් මෑ යැ' 'හෝ ය නොෙ කියැයුතු යැයි ද, දෙ වන සිත උපන් කලෑ 'හේ මෑ යැ' හෝ 'අනෙකෙක් මෑ යැ' හෝයි නොෙ කියැයුතු ද?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස. අනු: දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං ඉත්ථී'ති වා පුරිසෝ'ති වා ගහට්ඨෝ'ති වා පබ්බජිතෝ'ති වා දෙවෝ'ති වා මනුස්සෝ'ති වා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: වත්තබ්බං.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ක: හඤ්චි දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං සෝ'ති වා අක්ඛෙතබ්බ'ති වා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං දෙවෝ'ති වා මනුස්සෝ'ති වා'ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං සෝ'ති වා අක්ඛෙතබ්බ'ති වා, දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ වත්තබ්බං දෙවෝ'ති වා මනුස්සෝ'ති වා'ති මිච්ඡා.

පටි. ක. හඤ්චි වා පන දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ වත්තබ්බං දෙවෝ'ති වා මනුස්සෝ'ති වා,

පටි: පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ වත්තබ්බං සෝ'ති වා අක්ඛෙතබ්බ'ති වා'ති.

ඵට්. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ බො දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ න වත්තබ්බං සෝ'ති වා අක්ඛෙතබ්බ'ති වා, දුතියෙ චිත්තෙ උපපන්නෙ වත්තබ්බං දෙවෝ'ති වා මනුස්සෝ'ති වා'ති මිච්ඡා -පෙ-

203. ප. පු: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. පු: නනු යෝ පස්සති, යං පස්සති, යෙන පස්සති, සෝ පස්සති, තං පස්සති, තෙන පස්සති'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ක: හඤ්චි යෝ පස්සති යං පස්සති, යෙන පස්සති, සෝ පස්සති තං පස්සති තෙන පස්සති,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. අනු: දෙවන සිත උපන් කලැ 'ක්‍ෂත්‍රියකැ'යි හෝ 'පුරුෂයෙකැ'යි හෝ 'ගෘහස්ථයෙකැ'යි හෝ 'ප්‍රව්‍රජිතයෙකැ'යි හෝ 'දේවයෙකැ'යි හෝ 'මනුෂ්‍යයෙකැ'යි හෝ නොං කියැ යුතු ද?

ප. පටිඤ්ඤා: කියැයුතු යි.

ස. නි: නිග්‍රහය පිළිගනුව.

අනු. ක: ඉදින් දෙවන සිත උපන් කලැ 'හේ මැ යැ' හෝ 'අනෙකෙක් මැ යැ' හෝයි නොං කියැයුතු නම්,

අනු. පා: භවත, එසින් දෙ වන සිත උපන් කලැ 'දේවයෙකැ'යි හෝ 'මනුෂ්‍යයෙකැ'යි නොං කියැයුතු යැ යි කියැයුතු යැ.

අනු. ආ: දෙ වන සිත උපන් කලැ 'හේ මැ යැ' හෝ 'අනෙකෙක් මැ යැ' හෝයි නොං කියැයුතු යැයි ද, දෙ වන සිත උපන් කලැ 'දේවයෙකැ'යි හෝ 'මනුෂ්‍යයෙකැ'යි හෝයි කියැයුතු යැ යනු කියැයුතු යයි ද යමක් එහි ලා කියෙහි නම්, ඒ මිථ්‍යා යැ.

පටි. ක: ඉදින් දෙවන සිත උපන් කලැ 'දේවයෙකැ'යි හෝ 'මනුෂ්‍යයෙකැ'යි හෝ කියැයුතු වේ නම්,

පටි. පා එසින් භවත, දෙ වන සිත උපන් කලැ 'හේ මැ යැ' හෝ 'අනෙකෙක් මැ යැ' හෝයි කියැයුතු යයි කියැයුතු යැ.

පටි. ආ: දෙ වන සිත උපන් කලැ 'හේ මැ යැ' හෝ 'අනෙකෙක් මැ යැ' හෝයි නොං කියැයුතු යයි ද දෙ වන සිත උපන් කලැ 'දේවයෙකැ'යි හෝ 'මනුෂ්‍යයෙකැ'යි හෝ කියැයුතු යනු කියැයුතු යයි යමක් එහි ලා කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යැ.

203. ප. පු: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි නොං කියැයුතු ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. පු: යම් පුද්ගයෙක් දක්නේ වේ ද, යම් රූපයක් දක්නේ වේ ද, යම් ඇසෙකින් දක්නේ වේ ද, ඒ පුද්ගල දක්නේ, ඒ රූප දක්නේ, ඒ ඇසින් දක්නේ නොං වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤා. එසේ යැ.

අනු. ක: ඉදින් යම් පුද්ගලයෙක් යම් රූපයක් යම් ඇසෙකින් දක්නේ වේ ද, ඒ පුද්ගල ඒ රූප ඒ ඇසින් දක්නේ වේ නම්,

අනු. පා. භවත, එසින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි කියැයුතු යැ.

204. ප. පු: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ස පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. පු: නනු යෝ සුණාති -පෙ- යෝ ඝායති -පෙ- යෝ සායති -පෙ- යෝ ඵුසති -පෙ- යෝ විජානාති යං විජානාති යෙන විජානාති, සෝ විජානාති තං විජානාති තෙන විජානාතී'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි යෝ විජානාති යං විජානාති යෙන විජානාති, සෝ විජානාති තං විජානාති තෙන විජානාති.

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

205. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. පු: නනු යෝ න පස්සති, යං න පස්සති, යෙන න පස්සති, සෝ න පස්සති, තං න පස්සති, තෙන න පස්සතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු ඵ: හඤ්චි යෝ න පස්සති යං න පස්සති යෙන න පස්සති, සෝ න පස්සති තං න පස්සති තෙන පස්සති,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

206. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. පු: නනු යෝ න සුණාති -පෙ- යෝ න ඝායති -පෙ- යෝ න සායති -පෙ- යෝ න ඵුසති -පෙ- යෝ න විජානාති යං න විජානාති යෙන න විජානාති, සෝ න විජානාති තං න විජානාති තෙන න විජානාතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

204. ප. පු: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි නොකියයුතු ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. පු: යම් පුද්ගලයෙක් අසන්නේ වේ නම් ... යම් පුද්ගලයෙක් ආඝ්‍රාණ කරන්නේ වේ නම් ... යම් පුද්ගලයෙක් ආස්වාද කරන්නේ වේ නම් ... යම් පුද්ගලයෙක් ස්පර්ශ කරන්නේ වේ නම් ... යම් පුද්ගලයෙක් යම් ධර්මයක් යම් විඤ්ඤාණයෙකින් විජානනා කරන්නේ වේ නම්, ඒ පුද්ගල ඒ ධර්මය ඒ විඤ්ඤාණයෙන් විජානනා කරන්නේ නොවේ ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින්, යම් පුද්ගලයෙක් යම් ධර්මයක් යම් විඤ්ඤාණයෙකින් විජානනා කෙරේ ද, ඒ පුද්ගල ඒ ධර්මය ඒ විඤ්ඤාණයෙන් විජානනා කරන්නේ වේ නම්,

අනු. පා: භවත, එහෙයින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි නොකියයුතු මැ යැ.

205. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. (අඛ්‍යාදී) යමෙක් නොදක්නේ වී නම්, යම් රූපයක් නොදක්නේ වී නම්, යමෙකින් නොදක්නේ වී නම්, හේ නොදක්නේ, එය නොදක්නේ, එයින් නොදක්නේ නොවේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් යමෙක් නොදක්නේ යමක් නොදක්නේ යමෙකින් නොදක්නේ වේ නම්, හේ නොදක්නේ එය නොදක්නේ එයින් නොදක්නේ වෙයි.

අනු. පා: භවත, එයින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දක්නා ලැබේ යයි නොකියයුතු මැ යැ.

206. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. පු: යමෙක් නොඅසන්නේ ... යමෙක් ආඝ්‍රාණ නොකරන්නේ ... යමෙක් ආස්වාද නොකරන්නේ යමෙක් ස්පර්ශ නොකරන්නේ යමෙක් විජානනා නොකරන්නේ යමක් විජානනා නොකරන්නේ යමෙකින් විජානනා නොකරන්නේ වේ ද, හේ විජානනා නොකරන්නේ ඒ ධර්ම විජානනා නොකරන්නේ ඒ විඤ්ඤාණයෙන් විජානනා නොකරන්නේ නොවේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඣ: හඤ්චි යෝ න විජානාති යං න විජානාති යෙන න විජානාති, සෝ න විජානාති තං න විජානාති තෙන න විජානාති,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

207. ප. පු: න වත්තබ්බං, 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. පු: නනු වුත්තං භගවතා: "පස්සාමහං භික්ඛවෙ දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ චවමානෙ උපපජ්ජමානෙ[1] හීනෙ පණීතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මූපගෙ සත්තෙ පජානාමී"'ති අත්ථෙව සුත්තනෙතා'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි පුග්ගලෝ උපලබ්භතී සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

208. ස. පු. වුත්තං භගවතා: "පස්සාමහං භික්ඛවෙ දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ චවමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණීතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මූපගෙ සත්තෙ පජානාමී"'ති කත්වා තෙනෙව කාරණෙන පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. පු: භගවා දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන රූපං පස්සති පුග්ගලං පස්සති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: රූපං පස්සති.

ස. අනු: රූපං පුග්ගලෝ, රූපං චවති රූපං උපපජ්ජති, රූපං යථාකම්මූපගතෙති.

ප. පටි: න හෙවා වත්තබ්බෙ -පෙ-

209. ස. පු: භගවා දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන රූපං පස්සති පුග්ගලං පස්සති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: පුග්ගලං පස්සති.

---

1. උපපජ්ජමානෙ - ම්ජස.

අනු. ඵ: ඉදින් යමෙක් විජානනා නොකරන්නේ යම් ධර්මයක් විජානනා නොකරන්නේ යම් විඤ්ඤාණයෙකින් විජානනා නොකරන්නෙ වේ නම්, හේ විජානනා නොකරන්නේ ඒ ධර්ම විජානනා නොකරන්නේ ඒ විඤ්ඤාණයෙන් විජානනා නොකරන්නේ වෙයි.

අනු. පා: භවත, එයින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි නොකියයුතු මැ යැ.

207. ප. පු: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි නොකියයුතු ද?

ස. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ප. පු: "මහණෙනි, මම විශුද්ධ වූ මිනිසැස ඉක්ම සිවි දිවැසින් චුත වන, උපදනා, හීන, ප්‍රණීත, සුවර්ණ, දුර්වර්ණ, සුගතිප්‍රාප්ත, දුර්ගතිප්‍රාප්ත, සත්ත්වයන් දක්මි, දන්මි" යි භගවත්හු විසින් වදරන ලද්දේ නොවේ ද? සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැනු?

ස. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ප. නිග: එයින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ මැ යැ.

208. ස. පු: "මහණෙනි, මම විශුද්ධ වූ මිනිසැස ඉක්මැ සිවි දිවැසින්: චුත වන, උපදනා, හීන, ප්‍රණීත, සුවර්ණ, දුර්වර්ණ, සුගතිප්‍රාප්ත, දුර්ගතිප්‍රාප්ත, යථාකර්මෝපග සත්ත්වයන් දක්මි දන්මි"යි භගවත්හු විසින් වදරන ලදැ යි ගෙන එකරුණින් මැ සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. පු: 'භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිසුදු මිනිසැස ඉක්මැ සිවි දිවැසින් රූපය දක්නාසේක් ද? පුද්ගල දන්නාසේක් ද?

ප. පරිසුද්ධු: රූපය දක්නා සේක.

ස. අනු: රූප පුද්ගල වේ ද, රූප චුත වේ ද, රූප උපදනේ ද, රූප යථාකර්මෝපග වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ..

209. ස. පු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිසුදු වූ මිනිසැස ඉක්ම සිවි දිවැසින් රූප දක්නා සේක් ද? පුද්ගල දක්නා සේක් ද?

ප. පරිසුද්ධු: පුද්ගල දක්නා සේක. ('සතෙන පස්සාම්' යන සූත්‍රප්‍රදේශ ගෙන පිළින කෙරෙයි.)

ස. අනු: පුග්ගලෝ රූපං, රූපායතනං, රූපධාතු, නීලං, පීතකං, ලොහිතකං, ඔදාතං, චක්ඛුවිඤ්ඤේය්‍යං, චක්ඛුස්මිං පටිහඤ්ඤති, චක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡතී'ති.

ප පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: භගවා දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්ත-මානුස්සකෙන රූපං පස්සති, පුග්ගලං පස්සතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: උහෝ පස්සන්ති.

ස. අනු: උහෝ රූපං, රූපායතනං, රූපධාතු, උහෝ නීලා, උහෝ පීතකා, උහෝ ලොහිතකා, උහෝ ඔදාතා, උහෝ චක්ඛුවිඤ්ඤේය්‍යා, උහෝ චක්ඛුස්මිං පටිහඤ්ඤන්ති, උහෝ චක්ඛුස්ස ආපාථං ආග-ච්ඡන්ති, උහෝ චවන්ති, උහෝ උපපජ්ජන්ති, උහෝ යථාකම්මූපගා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

උපාදූපඤ්ඤත්තානුයොගො.

210. ප. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: තස්ස කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස තස්සෙව නත්ථි දුක්ඛස්ස අනන්තකිරියා, නත්ථි වට්ටූපච්ඡේදෙ, නත්ථි අනුපාදාපරිනිබ්බා-නන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: පුද්ගල රූප වේ ද? රූපායතන, රූපධාතු, නීල, පීත, ලෝහිතක, අවදාත, චක්ඛුර්විඤ්ඤෙය, වේ ද? ඇස්හි ගැවේ ද? ඇස් හමුවට ඒ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ...

ස. ප්‍ර: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිසුදු වූ මිනිසැස ඉක්ම සිටි දිවැසින් රූප දක්නා සේක් ද? පුද්ගල දක්නා සේක් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: රූප – පුද්ගල දෙක මැ දක්නා සේක.

ස. අනු: දෙක මැ රූප, රූපායතන, රූපධාතු, වේ ද? දෙක මැ නිල් වේ ද? දෙක මැ පීතක වේ ද? දෙක මැ ලෝහිතක වේ ද? දෙක මැ අවදාත වේ ද? දෙක මැ චක්ඛුර්විඤ්ඤය වේ ද? දෙක මැ ඇස්හි ගැවේ ද? දෙක මැ ඇස් හමුවට පැමිණේ ද? දෙක මැ චුත වේ ද? දෙක මැ උපදනේ වේ ද? දෙක මැ යථාකම්මෝපග වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

උපාදුපඤ්ඤත්තානුලෝම සි.

210. ප. ප්‍ර: කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයෝ දක්නා ලැබෙන්ද?

ස. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්ම කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්ම ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්ම කරන්නෙක් කරවන්නෙක් ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: (එසේ වි නම්) ඒ කර්ම කරන්නහු කරවන්නහු පිළිබඳ වත් කරන්නෙක් කරවන්නෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: (නැවත ද) ඒ කර්ම කරන්නහු කරවන්නහු පිළිබඳ වත් කරන්නෙක් කරවන්නෙක් ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: (තොප මතය අනුව කර්මය කර්මාන්ත නොං වේ. එය කරන පුද්ගලයෙක් ඇත. ඒ පුද්ගලයා නිපදවන වෙනත් පුද්ගලයෙක් ඇත. ඔහුදු නිපදවන වෙනත් පුද්ගලයෙක් ඇත. මෙසේ පුද්ගල පරම්පරායෙක් ඇත. එසේ වත් මැ) ඒ ඒ දුඃඛයාගේ අවසන් කිරීමෙක් නැද්ද? සසර වට සිඳලීමෙක් නැද්ද? අනුපාදු පරිනිර්වාණයෙක් නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ

211. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබභන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරිකුසුදු: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ උපලබභති'ති පුග්ගලස්ස කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

212. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබභන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරිකුසුදු: ආමන්තා.

ස. අනු: නිබ්බානං උපලබභති'ති නිබ්බානස්ස කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

213. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබභන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරිකුසුදු: ආමන්තා.

ස. අනු: මහාපඨවී උපලබභති'ති මහාපඨවියා කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

214. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබභන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරිකුසුදු: ආමන්තා.

ස. අනු: මහාසම්මුදෙ, උපලබභතීති මහාසම්මුදස්ස කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

215. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබභන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප පරිකුසුදු: ආමන්තා.

ස. අනු: සිනෙරු පබබතරාජා උපලබභති'ති සිනෙරුස්ස පබබතරඤ්ඤු කත්තා කාරෙතා උපලබභති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

211. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරන්නෙක් කරවත්නෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝූසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'පුග්ගල ඇත් නු'යි පුග්ගලයා පිළිබඳ කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

212. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද.

ප. පරිඝූසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: (එසේ වී නම්) 'නිවන දක්නා ලැබේ නු'යි නිවන පිළිබඳ කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

213. ස. ප්‍ර: කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහපොළොව දක්නා ලැබේ නු'යි මහපොළොව පිළිබඳ කරන්නෙක් කරවන්නෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

214. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහමුහුද ඇත් නු'යි මහමුහුද පිළිබඳ කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

215. ස. ප්‍ර. 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'සිනෙරු පර්‍වත රාජයා ඇත් නු'යි සිනෙරු පර්‍වත රාජයා පිළිබඳ කරන්නෙක් කරවන්නෙක් දක්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

216. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති කල්‍යාණ පාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: ආපෝ උපලබ්භති'ති ආපස්ස කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

217. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: තෙජෝ උපලබ්භති'ති තෙජස්ස කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

218. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: වායෝ උපලබ්භති'ති වායස්ස කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

219. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: තිණකට්ඨවනපප්පතයෝ[1] උපලබ්භන්තීති තිණකට්ඨ-වනපත්තීනං කත්තා කාරෙතා උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

220. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්තීති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා උපලබ්භතීති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤානි කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි, අඤ්ඤෙසං කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතානි.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. වනපත්තියා - P T. S.

216. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරත්නෙක් කරවන්නෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝාසඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: 'අබ්ධාතු ඇත් නු'යි අබ්ධාතු පිළිබඳ කරත්නෙක් කරවන්නෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

217. ඝ. ප්‍ර. 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරත්නෙක් කරවන්නෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝාසඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: 'තේජෝධාතු ඇත් නු' යි තේජෝධාතු පිළිබඳ කරත්නෙක් කරවන්නෙක් ඇද් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

218. ඝ. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරත්නෙක් කරවන්නෙක් ඇද් ද?

ප. පරිඝාසඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: 'වායොධාතු ඇත් නු'යි වායොධාතු පිළිබඳ කරත්නෙක් කරවන්නෙක් ඇද් ද?

ප. පරි එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

219. ඝ. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත්නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරත්නෙක් කරවන්නෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝාසඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: 'තෘණකාෂ්ඨවනඝපතීහු ඇත් නු'යි තෘණකාෂ්ඨවනඝපතීන් පිළිබඳ කරත්නෙක් කරවන්නෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ.

220. ඝ. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් ඇත් නු'යි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් පිළිබඳ කරත්නෙක් කරවත්නෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝාසඝු: එසේ යැ.

ප. අනු: කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම්යෝ අන්‍ය වෙත් ද? කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කම් කරත්තේ කරවත්තේ අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ.....

221. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකො උපලබහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකපටිසංවෙදී උපලබහතීති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

222. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකො උපලබහතීති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකපටිසංවෙදී උපලබහතීති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා

ස. අනු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබහතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

223. ස. පු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස තසෙසව නත්ථි දුක්ඛස්ස අන්තකිරියා, නත්ථි වට්ටූපවෙජ්දෙ, නත්ථි අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

224. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකො උපලබහති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකපටිසංවෙදී උපලබහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලො උපලබහති'ති පුග්ගලස්ස පටිසංවෙදී උපලබහති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

225. ස. පු. කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකො උපලබහති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකපටිසංවෙදී උපලබහති'ති.

ප පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නිබ්බානං උපලබහති'ති නිබ්බානස්ස පටිසංවෙදී උපලබහති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

221. ස. ප්‍ර: කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාකයෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාක පටිසංවෙදකයෙක් (විඳින්නෙක්) ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොම කියැයුතු මැ යැ ...

222. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාක ඇත් නු'සි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාක පටිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුදසු එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ විපාක පටිසංවේදීහු පිළිබඳ පටිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොම කියැයුතු මැ යැ ...

223. ස. ප්‍ර: ඒ විපාක පටිසංවෙදකයා පිළිබඳ පටිසංවෙදකයෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: (තොප මතය අනුව විපාකය විපාකමාත්‍ර නොවෙයි. ඒ විඳුනා පුද්ගලයෙක් ඇත. ඔහු පිළිබඳ වත් විඳුනා පුද්ගලයෙක් ඇත. මේසේ පුද්ගල පරම්පරාවෙක් ඇත. එසේ වත් මැ) ඒ ඒ දුක් අවසන් කිරීමෙක් නැද්ද? සසර වට සිඳලීමෙක් නැද්ද? අනුපාද පරිනිර්වාණයෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොම කියැයුතු මැ යැ.

224. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාක ඇත් නු'සි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාක පටිසංවෙදකයෙක් ඇද් ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'පුද්ගල ඇත් නු'සි පුද්ගලයා පිළිබඳ ප්‍රතිසංවෙදක යෙක් ඇද් ද?

ප. පරි: එසේ නොම කියැයුතු මැ යැ ...

225. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාක ඇත් නු'සි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන් පිළිබඳ විඳෙන ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'නිර්වාණය ඇත් නු'සි නිර්වාණය පිළිබඳ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොම කියැයුතු මැ යැ ...

226. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකො උපලබ්භතී'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකපටිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු. මහාපථවී උපලබ්භතී'ති -පෙ- මහාසමුද්දෙ උපලබ්භතී'ති -පෙ- සිනෙරුපබ්බතරාජා උපලබ්භතී'ති -පෙ- ආපො උපලබ්භතී'ති -පෙ- තෙජො උපලබ්භතී'ති -පෙ- වායො උපලබ්භතී'ති -පෙ- නිණකට්ඨවනපපතයො උපලබ්භනතී'ති නිණකට්ඨ වනපපතීනං පටිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

227. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකො උපලබ්භතී'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකපටිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථෙසු කල්‍යාණපාපකානං විපාකො, අත්ථෙසු කල්‍යාණපාපකානං විපාකපටිසංවෙදී'ති.

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

228. ප. පු: දිබ්බං සුඛං උපලබ්භතී'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: දිබ්බස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

229. ස පු: දිබ්බං සුඛං උපලබ්භතී'ති දිබ්බස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

230. ස. පු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස තස්සෙ'ව නත්ථි දුක්ඛස්ස අන්තකිරියා; නත්ථි වට්ටූපවෙජ්ජෙ, නත්ථි අනුපාදාපරිනිබ්බා නන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

226. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන් පිළිබඳ විපාක ඇත් නු'සි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන් පිළිබඳ විපාක ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පයයි: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහපොළොව ඇත් නු'සි ... 'මහමුහුද ඇත් නු'සි... 'සිනෙරු පර්වත රාජයා ඇත් නු'සි ... 'අබ්ධාතු ඇත් නු'සි ... 'තෙජෝධාතු ඇත් නු'සි ... 'වායෝ ධාතු ඇත් නු'සි ... 'තෘණකාෂ්ඨවනසපතිහු ඇත් නු'සි තෘණකාෂ්ඨවනසපතීන් පිළිබඳ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

227. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන් පිළිබඳ විපාක ඇත් නු'සි කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන් පිළිබඳ විපාක ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පයයි: එසේ යැ.

ස. අනු: කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාක අනෙකෙක් මේ ද? කල්‍යාණ වූ ද පාප වූ ද කර්මයන්ගේ විපාක ප්‍රතිසංවේදක අනෙකෙක්මේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

228. ප. ප්‍ර: දිව්‍යසුඛ දන්නා ලැබේ ද?

ස. පරිකල්පයයි: එසේ යැ.

ප. අනු: දිව්‍යසුඛය පිළිබඳ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ස. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

229. ස. ප්‍ර: 'දිව්‍යසුඛ ඇත් නු'සි දිව්‍යසුඛප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පයයි: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ වේදකයා පිළිබඳ වෙනත් වේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

230. ස. ප්‍ර: ඒ වේදකයා පිළිබඳ වෙනත් වේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පයයි: එසේ යැ.

ස: අනු: ඒ ඒ දැඹයා ගේ මැ කෙළවර කිරිමෙක් නැද්ද? සසර වට සිදලීමෙක් නැද්ද? අනුපාදුපරිනිර්වාණයෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ

231. ස. ප්‍ර: දිබ්බං සුඛං උපලබ්භති'ති දිබ්බස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති'ති, පුග්ගලස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

232. ස. ප්‍ර: දිබ්බං සුඛං උපලබ්භති'ති දිබ්බස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: නිබ්බානං උපලබ්භති'ති නිබ්බානස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

233. ස. ප්‍ර: දිබ්බං සුඛං උපලබ්භති'ති දිබ්බස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: මහාපඨවී උපලබ්භති'ති -පෙ- මහාසමුද්දෝ උපලබ්භතීති -පෙ- සිනෙරු පබ්බතරාජා උපලබ්භතීති -පෙ- ආපෝ උපලබ්භතීති -පෙ- තෙජෝ උපලබ්භතීති -පෙ- වායෝ උපලබ්භතීති -පෙ- තිණකට්ඨවනප්පතයෝ උපලබ්භන්තීති තිණකට්ඨවනප්පතීනං පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

234. ස. ප්‍ර: දිබ්බං සුඛං උපලබ්භතීති දිබ්බස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු. අඤ්ඤං දිබ්බං සුඛං, අඤ්ඤෙ දිබ්බස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

235. ප. ප්‍ර: මානුසකං සුඛං උපලබ්භතීති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ප අනු: මානුසකස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

236. ස. ප්‍ර: මානුසකං සුඛං උපලබ්භතීති මානුසකස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

231. ස. ප්‍ර: 'දිව්‍යසුඛ ඇත් නු'යි දිව්‍යසුඛප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'පුද්ගල ඇත් නු'යි තත්පුද්ගල ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

232. ස. ප්‍ර: 'දිව්‍යසුඛ ඇත් නු'යි දිව්‍යසුඛප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'නිර්‍වාණය ඇත් නු'යි නිර්‍වාණප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

233. ස. ප්‍ර: 'දිව්‍යසුඛ ඇත් නු'යි දිව්‍යසුඛ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධ. එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහා පෘථිවි ඇත් නු'යි ... මහා සමුද්‍ර ඇත් නු'යි ... සිනෙරු පර්‍වතරාජ ඇත් නු'යි ... අබ්ධාතු ඇත් නු'යි ... තේජෝධාතු ඇත් නු'යි ... වායෝ ධාතු ඇත් නු'යි ... තෘණකාෂ්ඨවනසපතිහු ඇත් නු'යි තෘණකාෂ්ඨවනසපතීන්ගේ ප්‍රතිසංවෙදක-යෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

234. ස. ප්‍ර: 'දිව්‍යසුඛ ඇත් නු'යි දිව්‍යසුඛ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: දිව්‍යසුඛ අනෙකෙක් වේ ද? දිව්‍යසුඛ ප්‍රතිසංවෙදක අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

235. ප. ප්‍ර: මානුෂසුඛ ඇත් ද?

ස. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ප. අනු: මානුෂසුඛ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් ඇද් ද?

ස. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

236. ස. ප්‍ර: 'මානුෂසුඛ ඇත් නු'යි මානුෂසුඛ ප්‍රතිසංවෙදක-යෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

237. ස. පු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස තස්සෙව නත්ථි දුක්ඛස්ස අන්තකිරියා, නත්ථි වට්ටූපච්ඡෙදෙ, නත්ථි අනුපාදුපරිනිබ්බානන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

238. ස. පු: මානුසකං සුඛං උපලබ්භතීති මානුසකස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ උපලබ්භතීති පුග්ගලස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවා වත්තබ්බෙ -පෙ-

239. ස. පු: මානුසකං සුඛං උපලබ්භතීති මානුසකස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නිබ්බානං උපලබ්භතීති නිබ්බානස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

240. ස. පු: මානුසකං සුඛං උපලබ්භතීති මානුසකස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටික්ඛිපති. ආමන්තා.

ස. අනු: මහාපථවි උපලබ්භතීති -පෙ- මහාසමුද්දෙ උපලබ්භතීති -පෙ- සිනෙරු පබ්බතරාජා උපලබ්භතීති -පෙ- ආපෝ උපලබ්භතීති -පෙ- තෙජෝ උපලබ්භතීති -පෙ- වායෝ උපලබ්භතීති -පෙ- තිණකට්ඨවනප්පතයෝ උපලබ්භන්තී'ති තිණකට්ඨවනප්පතීනං පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

241 ස. පු: මානුසකං සුඛං උපලබ්භතීති මානුසකස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: ඒ ප්‍රතිසංවේදකයා පිළිබඳ වෙනත් ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

237. ස. පු: (දෙවනවට) ඒ ප්‍රතිසංවේදකයා පිළිබඳ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසූ. එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ඒ දුඃඛයා ගේ මැ කෙළවර කිරීමෙක් නැත් ද? වට සිදීමෙක් නැත් ද? අනුපාදාපරිනිර්ඵාණයෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ..

238. ස. පු: 'මානුෂසුඛ ඇත් නු'සි මානුෂසුඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසූ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'පුද්ගල ඇත් නු'සි පුද්ගලයා පිළිබඳ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

239. ස. පු: 'මානුෂසුඛ ඇත් නු'සි මානුෂසුඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසූ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'නිවන ඇත් නු'සි නිර්ඵාණ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

240. ස. පු: මානුෂසුඛ ඇත් නු'සි මානුෂසුඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසූ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහපොළොව ඇත් නු'සි ... 'මහමුහුදු ඇත් නු'සි ... 'මහමෙර ඇත් නු'සි ... 'අඛ්ධාතු ඇත් නු'සි ... 'තෙජෝධාතු ඇත් නු'සි ... 'වායොධාතු ඇත් නු'සි ... තෘණකාෂ්ඨවනසපතිහු ඇත් නු'සි තෘණකාෂ්ඨවනසපතින්ගේ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

241. ස. පු: මානුෂසුඛ ඇත් නු'සි මානුෂසුඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අඤ්ඤං මානුසකං සුඛං, අඤ්ඤං මානුසකස්ස සුඛස්ස පටිසංවෙදීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

242. ප. පු: ආපායිකං දුක්ඛං උපලබ්භතීති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති?

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

243. ස. පු: ආපායිකං දුක්ඛං උපලබ්භතී'ති ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

244. ස. පු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස තඤ්ඤෙව නත්ථි දුක්ඛස්ස අන්තකිරියා, නත්ථි වට්ටූපච්ඡෙදෙ, නත්ථි අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

245. ස. පු: ආපායිකං දුක්ඛං උපලබ්භතීති ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ උපලබ්භතීති පුග්ගලස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

246. ස. පු: ආපායිකං දුක්ඛං උපලබ්භතීති ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නිබ්බානං උපලබ්භතීති නිබ්බානස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: මානුෂසුඛ අනෙකෙක් වේ ද? මානුෂසුඛ ප්‍රතිසංවෙදක අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

242. ප. ප්‍ර. ආපායික දුඃඛ ඇත් ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: ආපායික දුඃඛ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් ඇත් ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ...

243. ස. ප්‍ර: 'අපායිකදුඃඛ ඇත් නු'සි, අපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: ඔහු පිළිබඳවත් ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු යැ ...

244. ස. ප්‍ර: ඒ ප්‍රතිසංවෙදකයා පිළිබඳවත් ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ඒ දුඃඛයාගේ මැ අවසන් කිරීමක් නැද්ද? සසරවට සිඳීමෙක් නැද්ද? අනුපාදාපරිනිර්වාණයෙක් නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ...

245. ස. ප්‍ර: 'ආපායිකදුඃඛ ඇත් නු'සි අපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'පුද්ගල ඇත් නු'සි තත්පුද්ගලප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ...

246. ස. ප්‍ර: 'ආපායිකදුඃඛ ඇත් නු'සි ආපායිකදුඃඛයාගේ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'නිවන ඇත් නු'සි නිර්වාණ ප්‍රතිසංවෙදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ...

247. ස. පු. ආපායිකං දුක්ඛං උපලබ්භති'ති ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: මහාපඨවී උපලබ්භති'ති -පෙ- මහාසමුද්දෝ, උපලබ්භති'ති -පෙ- සිනෙරුපබ්බතරාජා උපලබ්භති'ති -පෙ- ආපෝ උපලබ්භති'ති -පෙ- තෙජෝ උපලබ්භති'ති -පෙ- වායෝ උපලබ්භති'ති -පෙ- තිණකට්ඨවනප්පතයෝ උපලබ්භන්ති'ති තිණකට්ඨ වනප්පතීනං පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

248. ස. පු: ආපායිකං දුක්ඛං උපලබ්භති'ති ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස අනු: අත්ථඩං ආපායිකං දුක්ඛං අත්ථඩ ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

249 ප. පු: නෙරයිකං දුක්ඛං උපලබ්භති'ති.

ස පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: නෙරයිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: නෙරයිකං දුක්ඛං උපලබ්භති'ති නෙරයිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

250 ස. පු: තස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස තඤ්ඤෙව නත්ථි දුක්ඛස්ස අනාගතිරියා, නත්ථි වට්ටූපච්ඡෙදෝ, නත්ථි අනුප්පාදෝ පරිනිබ්බානන්ති.

ප පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

251. ස. පු: නෙරයිකං දුක්ඛං උපලබ්භති'ති නෙරයිකස්ස දුක්ඛස්ස පටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

247. ස. ප්‍ර: 'අපායිකදුඃඛ ඇත් නු'යි අපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහපොළොව ඇත් නු'යි ... 'මහමුහුදු ඇත් නු'යි... 'මහමේර ඇත් නු'යි ... 'අබ්ධාතු ඇත් නු'යි ... 'තෙජෝධාතු ඇත් නු'යි ... 'වායොධාතු ඇත් නු'යි ... 'තෘණකාෂ්ඨවනසපතීහු ඇත් නු'යි තෘණකාෂ්ඨවනසපතීන්ගේ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

248. ස. ප්‍ර: 'අපායිකදුඃඛ ඇත් නු'යි අපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අපායිකදුඃඛ අනෙකෙක් වේ ද? අපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවේදක අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

249. ප. ප්‍ර: අපායිකදුඃඛ ඇද් ද?

ස. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: අපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් ඇද්ද?

ස. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: 'අපායිකදුඃඛ ඇත් නු'යි අපායිකදුඃඛයාගේ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් ඇද්ද?

ස. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප අනු: උහු පිළිබඳ වෙනත් ප්‍රතිසංවේදකයෙක් ඇද්ද?

ස. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

250. ස. ප්‍ර: උහු පිළිබඳ වෙනත් ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ඒ දුඃඛයාගේ මැ අවසන් කිරීමෙක් නැද්ද? වට යිදීමෙක් නැද්ද? අග්‍රොපදුපරිනිර්වාණයෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

251. ස. ප්‍ර: 'අපායිකදුඃඛ ඇත් නු'යි අපායිකදුඃඛයාගේ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුග්ගලෝ උපලබ්භතී'ති පුග්ගලස්ස පවිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

252. ස. පු: නෙරයිකං දුක්ඛං උපලබ්භතී'ති නෙරයිකස්ස දුක්ඛස්ස පවිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නිබ්බානං උපලබ්භතී'ති නිබ්බානස්ස පවිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

253. ස. පු: නෙරයිකං දුක්ඛං උපලබ්භතී'ති නෙරයිකස්ස දුක්ඛස්ස පවිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: මහාපථවී උපලබ්භතී'ති -පෙ- මහාසමුද්දෙ උපලබ්භතී'ති -පෙ- සිනෙරුපබ්බතරාජා උපලබ්භතී'ති -පෙ- ආපෝ උපලබ්භතී'ති -පෙ- තෙජෝ උපලබ්භතී'ති -පෙ- වායෝ උපලබ්භතී'ති -පෙ- තිණකට්ඨවනපපතයෝ උපලබ්භන්තී'ති තිණකට්ඨවනපපතීනං පවිසංවෙදී උපලබ්භන්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

254. ස. පු. නෙරයිකං දුක්ඛං උපලබ්භතී'ති නෙරයිකස්ස දුක්ඛස්ස පවිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා..

ස. අනු: අඤ්ඤං නෙරයිකං දුක්ඛං, අඤ්ඤං නෙරයිකස්ස දුක්ඛස්ස පවිසංවෙදී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

255. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්තී'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා විපාකපවිසංවෙදී උපලබ්භතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝ කරොති සෝ පවිසංවෙදෙතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: සෝ කරොති සෝ පවිසංවෙදෙතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සයං කතං සුඛදුක්ඛන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: 'පුග්ගල ඇත් නු'යි ඒ පුග්ගලයාගේ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

252. ස. පු: 'ආපායිකදුඃඛ ඇත් නු'යි ආපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'නිජීණය ඇත් නු'යි නිජීණයාගේ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ . .

253. ස. පු: 'ආපායිකදුඃඛ ඇත් නු'යි ආපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහපොළෝ ඇත් නු'යි ... 'මහමුහුදු ඇත් නු'යි ... 'මහමෙර ඇත් නු'යි ... 'අඛ්ධාතු ඇත් නු'යි ... 'තේජෝධාතු ඇත් නු'යි ... 'වායොධාතු ඇත් නු'යි ... 'තාණකාණවනඤපතිහු ඇත් නු'යි තාණකාණවනඤපතීන්ගේ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

254. ස. පු: 'ආපායිකදුඃඛ ඇත් නු'යි ආපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවේදකයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස. අනු: ආපායිකදුඃඛ අනෙකෙක් වේ ද? ආපායිකදුඃඛ ප්‍රතිසංවේදක අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

255. ස. පු: 'කල්‍යාණපාපක කර්මයෝ ඇත් නු'යි කල්‍යාණපාපක කර්මයන් කරත්නෙක් කරවනනෙක් විපාකවිඳිනුයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස. අනු: හේ කෙරේ ද? හේ මැ විඳුනේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: හේ කෙරේ ද? හේ මැ විඳුනේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපු: (දෙවනවට) එසේ ය.

ස. අනු: සුඛදුඃඛ සවයංකෘත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

256. ස පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා විපාකපටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ඝ. අනු: අඤ්ඤම්පි කරොති, අඤ්ඤම්පි පටිසංවෙදෙති'ති.

ප. පති: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. පු: අඤ්ඤම්පි කරොති, අඤ්ඤම්පි පටිසංවෙදෙති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ඝ. අනු. පරං කතං සුඛදුක්ඛන්ති.

ප. පති: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

257. ඝ. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා විපාකපටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ඝ. අනු: සො ච අඤ්ඤම්පි ච කරොන්ති, සො ච අඤ්ඤම්පි ච පටිසංවෙදෙන්ති'ති.

ප. පති: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. පු: සො ච අඤ්ඤම්පි ච කරොන්ති, සො ච අඤ්ඤම්පි ච පටිසංවෙදෙන්ති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ඝ. අනු: සයං කතඤ්ච පරං කතඤ්ච සුඛදුක්ඛන්ති.

ප. පති: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

258. ඝ. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති'ති කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා විපාකපටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටික්ඛිපති. ආමන්තා.

ඝ. අනු: නෙව සො කරොති න සො පටිසංවෙදෙති, න අඤ්ඤම්පි කරොති න අඤ්ඤම්පි පටිසංවෙදෙති'ති.

ප. පති: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. පු: නෙව සො කරොති න සො පටිසංවෙදෙති, න අඤ්ඤම්පි කරොති න අඤ්ඤම්පි පටිසංවෙදෙති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

256. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණපාපක කම්මයෝ ඇත් නු'යි කල්‍යාණ-පාපක කම්යන්ගේ කරන්නෙක් කරවත්නෙක් විපාක විඳිනුයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප පරිඝසඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනෙකෙක් කෙරේ ද? අනෙකෙක් විපාක විඳිනුයේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: අනෙකෙක් කෙරේ ද? අනෙකෙක් විපාක විඳිනුයේ වේ ද?

ප. පරිඝසඤ්ඤු: (දෙවනවට) එසේ යැ.

ස. අනු: සුඛදුඃඛ පරකෘත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

257. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණපාපක කම්මයෝ ඇත් නු'යි කල්‍යාණ-පාපක කම්යන්ගේ කරනුවෙක් කරවනුවෙක් විපාක විඳිනුවෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝසඤ්ඤු. එසේ යැ.

ස. අනු: හෙ ද, අන්‍ය ද (දෙදෙන) කෙරෙත් ද, හෙ ද අන්‍ය ද විපාක විඳිනු වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: හෙ ද අන්‍ය ද කෙරෙත් ද? හෙ ද අන්‍ය ද විපාක විඳිනු වෙත් ද?

ප. පරිඝසඤ්ඤු: (දෙවනවට) එසේ යැ.

ස. අනු: සුඛදුඃඛ දෙක ස්වයංකෘත හා පරකෘත හා වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

258. ස. ප්‍ර: 'කල්‍යාණපාපක කම්මයෝ ඇත් නු'යි කල්‍යාණ-පාපක කම්යන්ගේ කරනුවෙක් කරවනුවෙක් විපාක විඳිනුවෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝසඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: හේ නො මැ කෙරේ ද, හේ නො විඳුනේ වේ ද, අනෙකෙක් නො කෙරේ ද, අනෙකෙක් නො විඳුනේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: හේ නො මැ කෙරේ ද, හේ නො විඳුනේ වේ ද, අනෙකෙක් නො කෙරේ ද, අනෙකෙක් නො විඳුනේ වේ ද?

ප. පරිඝසඤ්ඤු: (දෙවන වට) එසේ යැ.

ස. අනු: අසයංකාරං අපරංකාරං අධිච්චසමුප්පන්නං සුඛ-දුක්ඛන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

259. ස. පු: කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්තී'ති, කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං කත්තා කාරෙතා විපාකපටිසංවෙදී උපලබ්භති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සො කරොති සො පටිසංවෙදෙති, අඤ්ඤෙ කරොති අඤ්ඤෙ පටිසංවෙදෙති, සො ච අඤ්ඤෙ ච කරොන්ති සො ච අඤ්ඤෙ ච පටිසංවෙදෙන්ති, න අඤ්ඤෙ කරොති න අඤ්ඤෙ පටිසංවෙදෙති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: සො කරොති සො පටිසංවෙදෙති, අඤ්ඤෙ කරොති අඤ්ඤෙ සටිසංවෙදෙති, සො ච අඤ්ඤෙ ච කරොන්ති සො ච අඤ්ඤෙ ච පටිසංවෙදෙන්ති, නෙව සො කරොති න සො පටිසංවෙදෙති, න අඤ්ඤෙ කරොති න අඤ්ඤෙ පටිසංවෙදෙති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සයංකතං සුඛදුක්ඛං, පරංකතං සුඛදුක්ඛං, සයංකතඤ්ච පරංකතඤ්ච සුඛදුක්ඛං, අසයං-කාරං අපරංකාරං අධිච්චසමුප්පන්නං සුඛදුක්ඛන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

260. ප. පු: කම්මං අත්ථි'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු: කම්මකාරකො අත්ථි'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

261. ස. පු: කම්මං අත්ථි'ති කම්මකාරකො අත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස කාරකො අත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: සුඛදුඃඛ සවයංකාර නොවැ පරකාර නොවැ යදුච්ඡාසමුත්පන්න වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

259. ස. ප්‍රු: 'කල්‍යාණපාපක කර්මයෝ ඇත් නු'යි කල්‍යාණ-පාපක කර්මයන්ගේ කරනුවෙක් කරවනුවෙක් විපාක විඳිනුවෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස. අනු: හේ කෙරේ ද හේ විඳුනේ වේ ද (නොහොත්) අනෙකෙක් කෙරේ ද අනෙකෙක් විඳුනේ වේ ද, (නොහොත්) හෙ ද අනෙකෙක් දෑ යි (දෙදෙන) කෙරෙත් ද හෙ ද අනෙකෙක් දෑ යි (දෙදෙන) විඳුනු වෙත් ද, (නොහොත්) හේ නොමැ කෙරේ ද හේ නො විඳුනු වේ ද, (නොහොත්) අනෙකෙක් නොකෙරේ ද අනෙකෙක් නොවිඳිනු වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍රු: හේ කෙරේ ද හේ විඳිනු වේ ද, (නොහොත්) අනෙකෙක් කෙරේ ද අනෙකෙක් විඳිනු වේ ද, (නොහොත්) හෙ ද අනෙකෙක් දෑ යි (දෙදෙන) කෙරෙත් ද හෙ ද අනෙකෙක් දෑ යි (දෙදෙන) විඳිනු වෙත් ද, (නොහොත්) හේ නොමැ කෙරේ ද හේ නො විඳිනු වේ ද, (නොහොත්) අනෙකෙක් නොකෙරේ ද අනෙකෙක් නොවිඳිනු වේ ද?

ප. පරිකල්පයි: (දෙවන වට) එසේ යැ.

ස. අනු: සුඛදුඃඛ සවයංකෘත වේ ද, සුඛදුඃඛ පරකෘත වේ ද, සුඛදුඃඛ සවයංකෘතත් පරකෘතත් වේ ද, සුඛදුඃඛ සවයංකාර නොවී පරකාර නොවී යදුච්ඡාසමුත්පන්න වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

260. ප. ප්‍රු: කර්ම ඇද්ද?

ස. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ප. අනු: කර්ම කරනුවෙක් ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

261. ස. ප්‍රු: 'කර්ම ඇත් නු'යි කර්ම කරනුවෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස. අනු: උහුට කාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ..

262. ස. ප්‍ර: තස්ස කාරකෝ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: තස්ස තස්සෙව නත්ථි දුක්ඛස්ස අනභිකිරියා, නත්ථි වට්ටූපච්ඡේදෝ, නත්ථි අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

263. ස. ප්‍ර: කම්මං අත්ථී'ති කම්මකාරකෝ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ අත්ථී'ති පුග්ගලස්ස කාරකෝ අත්ථී'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

264. ස. ප්‍ර: කම්මං අත්ථී'ති කම්මකාරකෝ අත්ථී'ති.

ප පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නිබ්බානං අත්ථී'ති නිබ්බානස්ස කාරකෝ අත්ථී'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

265. ස. ප්‍ර: කම්මා අත්ථී'ති කම්මකාරකෝ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: මහාපඨවී අත්ථී'ති -පෙ- මහාසමුද්දෝ අත්ථී'ති -පෙ- සිනෙරුපබ්බතරාජා අත්ථී'ති -පෙ- ආපෝ අත්ථී'ති -පෙ- තෙජෝ අත්ථී'ති -පෙ- වායෝ අත්ථී'ති -පෙ- තිණකට්ඨවනප්පතයෝ අත්ථී'ති තිණකට්ඨවනප්පතීනං කාරකෝ අත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

266. ස. ප්‍ර: කම්මං අත්ථී'ති කම්මකාරකෝ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤං කම්මං, අඤ්ඤස්ස කම්මකාරකෝ'ති.

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

267. ප. ප්‍ර: විපාකෝ අත්ථී'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: විපාකපටිසංවෙදී අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

262. ත. ප්‍ර: ඒ කම්කාරයාට වෙනත් කාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: (දෙවන වට) එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ඒ දුඃඛයාගේ මෑ අවසන් කිරීමෙක් නැද්ද? වට සිඳීමෙක් නැද්ද? අනුපාදුපරිනිබ්බාණයෙක් නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

263. ස. ප්‍ර: 'කම් ඇත් නු'යි කම්කාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: 'පුග්ගල ඇත්නු'යි ඒ පුග්ගලයාගේ කාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

264. ස. ප්‍ර: 'කම් ඇත් නු'යි කම්කාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: 'නිවන ඇත් නු'යි නිබ්බාණකාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

265. ස. ප්‍ර: 'කම් ඇත් නු'යි කම්කාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහපොළෝ ඇත් නු'යි ... මහමුහුදු ඇත් නු'යි ... මහමෙර ඇත් නු'යි ... 'අබ්ධාතු ඇත් නු'යි .. 'තෙජෝධාතු ඇත් නු'යි ... 'වායෝධාතු ඇත් නු'යි ... 'තෘණකාෂ්ඨවනස්පතීහු ඇත් නු'යි තෘණකාෂ්ඨ-වනස්පතීන්ගේ කාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

266. ස. ප්‍ර: 'කම් ඇත් නු'යි කම්කාරකයෙක් ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: කම් අනෙකෙක් වේ ද? කම්කාරක අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

267. ප. ප්‍ර: විපාකයෙක් ඇත් ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: විපාක විඳිතුවෙක් ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

268. ස. පු: විපාකො අත්ථි'ති විපාකපටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස: අනු: තඤ්ඤ පටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: තඤ්ඤ පටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: තඤ්ඤ තඤ්ඤෙව නත්ථි දුක්ඛස්ස අන්තකිරියා, නත්ථි වට්ටූපච්ඡෙදෙ, නත්ථි අනුපාදා පරිනිබ්බානන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

269. ස. පු: විපාකො අත්ථි'ති විපාකපටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලො අත්ථි'ති පුග්ගලස්ස පටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

270. ස. පු: විපාකො අත්ථි'ති විපාකපටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නිබ්බානං අත්ථි'ති නිබ්බාන සටිසංවෙ අත්ථි'ති.දි

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

271. ස. පු: විපාකො අත්ථි'ති විපාකපටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: මහාපථවී අත්ථි'ති -පෙ- මහාසමුද්දෙ අත්ථි'ති -පෙ- සිනෙරු පබ්බතරාජා අත්ථි'ති -පෙ- ආපො අත්ථි'ති -පෙ- තෙජො අත්ථි'ති -පෙ- වායො අත්ථි'ති -පෙ- තිණකට්ඨවනපපතයො අත්ථි'ති තිණකට්ඨවනපපතීනං පටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

272. ස. පු: විපාකො අත්ථි'ති විපාකපටිසංවෙදී අත්ථි'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අසඤ්ඤසත්තා විපාකො, අසඤ්ඤසත්තා විපාකපටිසංවෙදී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

කළාපාරම්භකථා පඨමෙ.

268. ස. ප්‍ර: 'විපාක ඇත් නු'සි විපාක විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: උහු පිළිබඳ වත් විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ..

ස. ප්‍ර: උහු පිළිබඳවත් විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: (දෙවන වට) එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ඒ දුඃඛයාගේ මැ අවසන් කිරීමෙක් නැද්ද? වට සිඳීමෙක් නැද්ද? අනුපාදුපරිනිර්‍වාණයෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

269. ස. ප්‍ර 'විපාක ඇත් නු'සි විපාක විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'පුග්ගල ඇත් නු'සි පුග්ගලයා පිළිබඳ විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

270. ස. ප්‍ර: 'විපාක ඇත් නු'සි විපාක විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'නිවන ඇත් නු'සි නිවන් පිළිබඳ විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

271. ස. ප්‍ර: 'විපාක ඇත් නු'සි විපාක විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මහපොළොව ඇත් නු'සි 'මහමුහුදු ඇත් නු'සි ... 'මහමෙර ඇත් නු'සි ... 'අබ්ධාතු ඇත් නු'සි ... 'තෙජෝධාතු ඇත් නු'සි ... 'වායොධාතු ඇත් නු'සි ... තාණකාෂ්ටවනඝපතීහු ඇත් නු'සි තාණකාෂ්ට-වනඝපතීන් පිළිබඳ විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

272. ස. ප්‍ර: 'විපාක ඇත් නු'සි විපාක විඳිනුවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: විපාක අනෙකෙක් මේ ද? විපාක විඳින්නේ අනෙකෙක් මේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

පළමු වැනි කල්‍යාණවර්ගය සි.

273. ප. පු: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අත්ථි කොචි ඉදානිං විකුබ්බතී'ති.[1]

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අත්ථි කොචි ඉදානිං විකුබ්බති.

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

274. ප. පු: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අත්ථි කොචි දිබ්බාය සොතධාතුයා සද්දං සුණාති -පෙ- පරචිත්තං ජානාති[2] -පෙ- පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති -පෙ- දිබ්බෙන චක්ඛුනා රූපං පස්සති -පෙ- ආසවානං ඛයා සච්ඡිකරොති'ති

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අත්ථි කොචි ආසවානා ඛයං සච්ඡිකරොති.

අනු පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

275. ස. පු: අත්ථි 'කොචි ඉදානිං විකුබ්බතී'ති කත්වා තෙන ච කාරණේන පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: යො ඉදානිං විකුබ්බති සෙව පුග්ගලෝ, යො ඉදානිං න විකුබ්බති න සො පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

276. ස. පු: යො දිබ්බාය සොතධාතුයා සද්දං සුණති -පෙ- යො පරචිත්තං ජානාති -පෙ- යො පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති -පෙ- යො දිබ්බෙන චක්ඛුනා රූපං පස්සති -පෙ- යො ආසවානං ඛයං සච්ඡිකරොති සෙව පුග්ගලෝ, යො ආසවානං ඛයං න සච්ඡිකරොති න සො පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

අභිඤ්ඤානුයොගො.

---

1. ඉදානිවිකුබ්බතී'ති - PTS
2. විජානාති - මජ්ඣං.

273. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් ඇති'යි නොකියයුතු වේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

ප. අනු: සෘද්ධිවිකුර්ව්ණ කරන යම් මැ පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ නොවේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

අනු. ඒ: එ බැවින් සෘද්ධිවිකුර්ව්ණ කරන යම් මැ පුද්ගලයෙක් ඇත.

අනු. පා: භවත, එහෙයින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් ඇති'යි කියයුතු යැ.

274. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් ඇති'යි නොකියයුතු වේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

ප. අනු: දිව්‍යශ්‍රොත්‍රධාතුයෙන් ශබ්ද අසන යම් මැ පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ නොවේ ද ... පරසිත් දන්නා ... අතීත ජාතිමරණ කරන ... දිව්‍යචක්‍ෂුසින් රූප දක්නා ... ආස්‍රවක්‍ෂය ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කරන යම් මැ පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ නොවේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

අනු ඒ: එ බැවින් ආස්‍රවක්‍ෂය කරන යම් මැ පුද්ගලයෙක් ඇත.

අනු. පා: භවත, එහෙයින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් ඇති'යි කියයුතු මැ යැ.

275. ස. ප්‍ර: 'සෘද්ධිවිකුර්ව්ණ කරන යම් මැ කෙනෙක් ඇති'යි කරුණු කොට එ කරුණින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: 'යමෙක් සෘද්ධිවිකුර්ව්ණ කෙරේ නම් හෙ මැ පුද්ගල වේ ද? යමෙක් සෘද්ධිවිකුර්ව්ණ නොකෙරේ නම් හෙ පුද්ගල නොවන්නේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

276. ස. ප්‍ර: දිව්‍යශ්‍රොත්‍රධාතුයෙන් ශබ්ද අසන ... පරසිත් දන්නා ... අතීත ජාතිමරණ කරන ... දිවැසින් රූ දක්නා ... ආස්‍රවක්‍ෂය ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කරන යමෙක් ඇද්ද, හෙ මැ පුද්ගල වේ ද? ආස්‍රවක්‍ෂය ප්‍රත්‍යක්‍ෂ නොකරන යමෙක් ඇද්ද, හේ පුද්ගල නොවන්නේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

අභිඤ්ඤානුයෝග සි.

277. ප. පු: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු මාතා අත්ථි'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඨ: හඤ්චි මාතා අත්ථි.

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති'ති.

278. ප. පු: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු පිතා අත්ථි -පෙ- භාතා අත්ථි -පෙ- භගිනී අත්ථි -පෙ- ඛත්තියෝ අත්ථි -පෙ- බ්‍රාහ්මණෝ අත්ථි -පෙ- වෙස්සෝ අත්ථි -පෙ- සුද්දෝ අත්ථි -පෙ- ගහට්ඨෝ අත්ථි -පෙ- පබ්බජිතෝ අත්ථි -පෙ- දෙවෝ අත්ථි -පෙ- මනුස්සෝ අත්ථි'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඨ: හඤ්චි මනුස්සෝ අත්ථි.

අනු. පා. තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෝතා'ති.

279. ස. පු: 'මාතා අත්ථි'ති සච්චා ඤෙන ච කාරණේන පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථේනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි න මාතා හුත්වා මාතා භොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. පු: අත්ථි කොචි න පුග්ගලෝ හුත්වා පුග්ගලෝ හොති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

280. ස. පු: අත්ථි කොචි න පිතා හුත්වා -පෙ- න භාතා හුත්වා -පෙ- න භගිනී හුත්වා -පෙ- න ඛත්තියෝ හුත්වා -පෙ- න බ්‍රාහ්මණෝ හුත්වා -පෙ- න වෙස්සෝ හුත්වා -පෙ- න සුද්දෝ හුත්වා -පෙ- න ගහට්ඨෝ හුත්වා -පෙ- න පබ්බජිතෝ හුත්වා -පෙ- න දෙවෝ හුත්වා -පෙ- න මනුස්සෝ හුත්වා මනුස්සෝ භොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

277. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් දන්නා ලැබේ' යයි නොඅ කියයුතු වේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

ප. අනු: මැණියෝ ඇත්තාහු නොඅ වේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

අනු. ඵ: එ බැවින් මැණියෝ ඇත.

අනු. පෘ: එ හෙයින් භවත, 'පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි කියයුතු මැ යැ ...

278. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගලයෙක් දන්නා ලැබේ' යයි නොඅ කියයුතු වේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

ප. අනු: පියා ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... බැයා ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... බ්‍රහ්මණ ඇත්තී නොඅ වේ ද ... කෑත් ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... බමුණු ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... වෛශ්‍ය ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... ශූද්‍ර ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... ගෘහස්ථ ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... පැවිදි ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... දෙව ඇත්තේ නොඅ වේ ද ... මිනිස් ඇත්තේ නොඅ වේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

අනු. ඵ: එ බැවින් මිනිස් ඇත.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි කියයුතු මැ ය.

279. ස. ප්‍ර: 'මැණියෝ ඇති'යි කරුණු කොට එ කරුණින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: පළමු මවු නොඅ වී පසු වැ මවු වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: පළමු පුද්ගල නොඅ වී පසු වැ පුද්ගල වන කිසිවෙක් ඇද් ද?

ප. පරි: එසේ නොඅ කියයුතු මැ යැ ...

280. ස. ප්‍ර: පළමු පිය නොඅ වී ... පළමු බෑ නොඅ වී ... පළමු බ්‍රහ්මණ නොඅ වී .. පළමු කෑත් නොඅ වී ... පළමු බමුණු නොඅ වී ... පළමු වෛශ්‍ය නොඅ වී ... පළමු ශූද්‍ර නොඅ වී ... පළමු ගෘහස්ථ නොඅ වී ... පළමු ප්‍රව්‍රජිත නොඅ වී ... පළමු දෙව නොඅ වී ... පළමු මනුෂ්‍ය නොඅ වී පසු වැ මනුෂ්‍ය වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අත්ථි කොචි න පුග්ගලෝ හුත්වා පුග්ගලෝ හොතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

281. ස. පු: 'මාතා අත්ථී'ති කත්වා තෙන ච කාරණෙන 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. පු: අත්ථි කොචි මාතා හුත්වා න මාතා හොතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි පුග්ගලෝ හුත්වා න පුග්ගලෝ හොතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

282. ස. පු: අත්ථි කොචි පිතා හුත්වා -පෙ- භාතා හුත්වා -පෙ- භගිනී හුත්වා -පෙ- ඛත්තියෝ හුත්වා -පෙ- බ්‍රාහ්මණෝ හුත්වා -පෙ- වෙස්සෝ හුත්වා -පෙ- සුද්දෝ හුත්වා -පෙ- ගහට්ඨෝ හුත්වා -පෙ- පබ්බජිතෝ හුත්වා -පෙ- දෙවෝ හුත්වා -පෙ- මනුස්සෝ හුත්වා න මනුස්සෝ හොතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි පුග්ගලෝ හුත්වා න පුග්ගලෝ හොතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඤුතකානුයොගො.

283. ප. පු: න වත්තබ්බං පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු සොතාපන්නෝ අත්ථී'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

පටි. ඵ: හඤ්චි සොතාපන්නෝ අත්ථි.

පටි. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

284. ප. පු: න වත්තබ්බං පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පළමු පුද්ගල නොෑ වී පසු වෑ පුද්ගල වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියෑයුතු මෑ යෑ ...

281. ස. ප්‍ර: 'මැණියෝ ඇති'සි කරුණු කොට එකරුණෙත් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගලයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝූසඋ: එසේ යෑ.

ස. ප්‍ර: පළමු මවු වී පසු වෑ මවු නොෑ වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝූසඋ: එසේ යෑ.

ස. අනු: පළමු පුද්ගල වෑ පසු වෑ පුද්ගල නොෑ වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියෑයුතු මෑ යෑ ...

282. ස. ප්‍ර: පළමු පිය වෑ .... පළමු බෑ වෑ ... පළමු බුහුන වෑ පළමු කෑත් වෑ ... පළමු බමුණු වෑ ... පළමු වෛශ්‍ය වෑ ... පළමු ශූද්‍ර වෑ ... පළමු ගෘහස්ථ වෑ ... පළමු පෑව්දි වෑ ... පළමු දෙව් වෑ ... පළමු මිනිස් වෑ පසු වෑ මිනිස් නොෑ වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝූසඋ: එසේ යෑ.

ස. අනු: පළමු පුද්ගල වෑ පසු වෑ පුද්ගල නොෑ වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියෑයුතු මෑ යෑ ...

ඝූතඣානුයොඝ සි.

283. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ, පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි, නොෑ කියෑයුතු වේ ද?

ස. පරිඝූසඋ: එසේ යෑ.

ප. අනු: ශ්‍රෝතාපන්න පුද්ගල ඇත්තේ නොෑ වේ ද?

ස. පරිඝූසඋ: එසේ යෑ.

ප. ඣ: එබැවින් ශ්‍රෝතාපන්න පුද්ගල ඇත.

පරි. පෑ: එහෙයින් භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යයි කියෑයුතු මෑ යෑ ...

284. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි නොෑ කියෑයුතු වේ ද?

ස. පරිඝූසඋ: එසේ යෑ.

ප. අනු: නනු සකදාගාමී අත්ථි -පෙ- අනාගාමී අත්ථි -පෙ- අරහා අත්ථි -පෙ- උභතොභාගවිමුත්තො අත්ථි -පෙ- පඤ්ඤාවිමුත්තො අත්ථි -පෙ- කායසක්ඛී අත්ථි -පෙ- දිට්ඨිප්පත්තො අත්ථි -පෙ- සද්ධාවිමුත්තො අත්ථි -පෙ- ධම්මානුසාරී අත්ථි -පෙ- සද්ධානුසාරී අත්ථී'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

පටි. ඵ: ඔසක්කි සද්ධානුසාරී අත්ථි.

පටි. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

285. ස. ප්‍ර. 'සොතාපන්නො අත්ථී'ති කත්වා තෙන ව කාරණෙන 'පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි න සොතාපන්නො හුත්වා සොතාපන්නො හොති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි න පුග්ගලො හුත්වා පුග්ගලො හොති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

286. ස. ප්‍ර අත්ථි කොචි න සකදාගාමී හුත්වා -පෙ- න අනාගාමී හුත්වා -පෙ- න අරහා හුත්වා -පෙ- න උභතොභාගවිමුත්තො හුත්වා -පෙ- න පඤ්ඤාවිමුත්තො හුත්වා -පෙ- න කායසක්ඛී හුත්වා -පෙ- න දිට්ඨිප්පත්තො හුත්වා -පෙ- න සද්ධාවිමුත්තො හුත්වා -පෙ- න ධම්මානුසාරී හුත්වා -පෙ- න සද්ධානුසාරී හුත්වා සද්ධානුසාරී හොති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි න පුග්ගලො හුත්වා පුග්ගලො හොති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

287. ස. ප්‍ර: 'සොතාපන්නො අත්ථී'ති කත්වා තෙන ව කාරණෙන පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: සකෘදාගාමී පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... අනාගාමී පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... අර්හත් පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... උභතොභාගවිමුක්ත පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... ප්‍රඥාවිමුක්ත පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... කායසාක්ෂි පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... දෘෂ්ටිප්‍රාප්ත පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... ශ්‍රද්ධාවිමුක්ත පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... ධර්මානුසාරී පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද ... ශ්‍රද්ධානුසාරී පුද්ගල ඇත්තේ නොවේ ද?

ස. පටිඤ්ඤයු: එසේ යැ.

පටි. ඵ: එ බැවින් ශ්‍රද්ධානුසාරී පුද්ගල ඇත.

පටි. පෘ: එ බැවින් පින්වත, 'සත්‍යාභිඥා පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි කියැයුතු මැ යැ.

285. ස. ප්‍ර: 'ශ්‍රෝතාපන්න පුද්ගල ඇති' යි කරුණු කොට එ කරුණින් සත්‍යාභිඥා පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤයු: එසේ යැ.

ස. අනු: පළමු ශ්‍රෝතාපන්න නොවී පසු වැ ශ්‍රෝතාපන්න වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤයු: එසේ යැ.

ස. අනු: පළමු පුද්ගල නොවී පසු වැ පුද්ගල වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

286. ස. ප්‍ර: පළමු සකෘදාගාමී නොවී ... පළමු අනාගාමී නොවී ... පළමු අර්හත් නොවී ... පළමු උභතොභාගවිමුක්ත නොවී ... පළමු ප්‍රඥාවිමුක්ත නොවී ... පළමු කායසාක්ෂි නොවී ... පළමු දෘෂ්ටිප්‍රාප්ත නොවී ... පළමු ශ්‍රද්ධාවිමුක්ත නොවී ... පළමු ධර්මානුසාරී නොවී ... පළමු ශ්‍රද්ධානුසාරී නොවී පසු වැ ශ්‍රද්ධානුසාරී වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤයු: එසේ යැ.

ස. අනු: පළමු පුද්ගල නොවී පසු වැ පුද්ගල වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

287. ස. ප්‍ර: 'ශ්‍රෝතාපන්න පුද්ගල ඇති'යි කරුණු කොට එ කරුණින් 'සත්‍යාභිඥා පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤයු: එසේ යැ.

ථ. අනු: අත්ථි කොචි සොතාපන්නෝ හුත්වා න සොතාපන්නෝ හොතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි පුග්ගලෝ හුත්වා න පුග්ගලෝ හොතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

288. ස. ප්‍ර. අත්ථි කොචි සකදාගාමී හුත්වා -පෙ- අනාගාමී හුත්වා න අනාගාමී හොතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි පුග්ගලෝ හුත්වා න පුග්ගලෝ හොතී'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

පටිවෙධානුයොගෝ.

289. ප. ප්‍ර: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු වත්තාරෝ පුරිසයුගා අට්ඨපුරිසපුග්ගලා අත්ථී'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි වත්තාරෝ පුරිසයුගා අට්ඨපුරිසපුග්ගලා අත්ථි.

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

290. ස. ප්‍ර: 'වත්තාරෝ පුරිසයුගා අට්ඨපුරිසපුග්ගලා අත්ථී'ති කත්වා තෙන ච කාරණෙන පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස අනු: වත්තාරෝ පුරිසයුගා අට්ඨපුරිසපුග්ගලා බුද්ධ-පාතුභාවා පාතුභවන්තී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ බුද්ධපාතුභාවා පාතුභවතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: පළමු ශ්‍රොතාපන්න වී පසු වැ ශ්‍රොතාපන්න නො වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: පළමු පුග්ගල වී පසු වැ පුග්ගල නො වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

288. ස. ප්‍ර: පළමු සකෘදාගාමී වී ... පළමු අනාගාමී වී පසු වැ අනාගාමී නො වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: පළමු පුග්ගල වී පසු වැ පුග්ගල නො වන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ප්‍රතිවෙධානුයෝග සි.

289. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයින් පුග්ගල දන්නා ලැබේ' යයි නො කියැයුතු වේ ද?

ස. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ප. අනු: අවවාය්‍යපුරුෂපුග්ගල සඞ්ඛ්‍යාත පුරුෂයුගයෝ සතර දෙනෙක් ඇත්තාහු නො වේ ද?

ස. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

අනු. ඵ: එ බැවින් අවවාය්‍යපුරුෂපුග්ගල සඞ්ඛ්‍යාත පුරුෂ-යුගයෝ සතර දෙනෙක් ඇත.

අනු. පෑ: එහෙයින් භවත 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයින් පුග්ගල දන්නා ලැබේ' යයි කියැයුතු මැ යැ.

290. ස. ප්‍ර: 'අවවාය්‍යපුරුෂපුග්ගල සඞ්ඛ්‍යාත පුරුෂයුගයෝ සතර දෙනෙක් ඇති'යි කරුණු කොට එ කරුණින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයින් පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: 'අවවාය්‍යපුරුෂපුග්ගල සඞ්ඛ්‍යාත පුරුෂයුගයෝ සතර දෙන බුදුන් පහළ වීම හෙතුයෙන් පහළ වෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: පුග්ගල ද බුද්ධප්‍රාදුර්භාවහේතුයෙන් පහළ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

291 ස. පු: පුග්ගලෝ බුද්ධපාතුභාවා පාතුභවතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: බුද්ධස්ස භගවතෝ පරිනිබ්බුතෙ උපඡින්නෙ පුග්ගලෝ, නත්ථි පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

සඞ්ඝභානුයොගෙ.

292. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ සඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: පුග්ගලෝ අසඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: පුග්ගලෝ නෙව සඞ්ඛතෝ නාසඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

293. ස. පු: පුග්ගලෝ නෙව සඞ්ඛතෝ නාසඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු. සඞ්ඛතඤ්ච අසඞ්ඛතඤ්ච ඨපෙත්වා අට්ඨඤ්ඤු තතියා කොටී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

294. ස. පු: සඞ්ඛතඤ්ච අසඞ්ඛතඤ්ච ඨපෙත්වා අට්ඨඤ්ඤු තතියා කොටී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "දෙවිමා භික්ඛවෙ ධාතුයෝ. කතමා දෙ: සඞ්ඛතා ච ධාතු අසඞ්ඛතා ච ධාතු. ඉමා ඛෝ භික්ඛවෙ දෙ ධාතුයෝ"ති. අත්ථෙව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං "සඞ්ඛතඤ්ච අසඞ්ඛතඤ්ච ඨපෙත්වා අට්ඨඤ්ඤු තතියා කොටී"ති.

291. ස. ප්‍ර: පුද්ගල බුදුන් පහළ වීම් හේතුයෙන් පහළ වේ ද?

ප. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: භගවත් සම්බුද්ධයන්ගේ පරිනිර්වෘතියෙහි දී පුද්ගල උසුන් වේ ද? පුද්ගල නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

සඞ්ඛිප්තානුයොග සි.

292. ස. ප්‍ර: සත්‍යාවබෝධ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුද්ගල සඞ්ඛත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: පුද්ගල අසඞ්ඛත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: පුද්ගල නෙවසඞ්ඛත නාසඞ්ඛත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

293. ස. ප්‍ර: පුද්ගල නෙවසඞ්ඛත නාසඞ්ඛත වේ ද?

ප. පරිසඤ්ඤ: (දෙවන වට) එසේ යැ.

ස. අනු: සඞ්ඛතය හා අසඞ්ඛතය තබා එයින් අන්‍ය තුන් වන කොට්ඨාශ (රාශි) යෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ... (තද්‍රූපසත්‍යාවබෝධ නැතියෙනි.)

294. ස. ප්‍ර: සඞ්ඛතය හා අසඞ්ඛතය තබා එයින් අන්‍ය තුන් වන රාශියෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසඤ්ඤ. (දෙවන වට) එසේ යැ. (පුද්ගල සඳහා ප්‍රතිඥ සි.)

ස. අනු: භගවත්හු විසින් වදාරන ලද මැ නොං: "මහණෙනි මේ ධාතූහු දෙදෙනෙකි. කවර දෙදෙනෙක යත්: සඞ්ඛතධාතු යැ අසඞ්ඛතධාතු සි. මහණෙනි, මේ ධාතූහු දෙදෙන යැ"යි වදළ සූත්‍රාගතයෙක් ඇත්තේ මැ නොං වේ ද?

ප. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. නිග: එ කරුණින් "සඞ්ඛතය හා අසඞ්ඛතය තබා එයින් අන්‍ය තුන් වන රාශියෙක් ඇති"යි නොං කියැයුතු යැ.

295. ස. ප්‍ර: පුග්ගලෝ නෙව සඞ්ඛතෝ නාසඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථතෝ සඞ්ඛතං, අත්ථතෝ අසඞ්ඛතං, අත්ථතෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

296. ස. ප්‍ර: ඛන්ධා සඞ්ඛතා, නිබ්බානං අසඞ්ඛතං, පුග්ගලෝ නෙව සඞ්ඛතෝ නාසඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථතෝ ඛන්ධා, අත්ථතෝ නිබ්බානං, අත්ථතෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

297. ස. ප්‍ර: රූපං සඞ්ඛතා, නිබ්බානං අසඞ්ඛතා, පුග්ගලෝ නෙව සඞ්ඛතෝ නාසඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථතෝ රූපං, අත්ථතෝ නිබ්බානං, අත්ථතෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

298. ස. ප්‍ර: වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- සඞ්ඛාරා -පෙ- විඤ්ඤාණං සඞ්ඛතං, නිබ්බානං අසඞ්ඛතං, පුග්ගලෝ නෙව සඞ්ඛතෝ නාසඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථතෝ විඤ්ඤාණං, අත්ථතෝ නිබ්බානං, අත්ථතෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

299. ස. ප්‍ර: පුග්ගලස්ස උප්පාදෙ පඤ්ඤායති, වයෙ පඤ්ඤායති, ඨිතස්ස අත්ථඤ්ඤථත්තං පඤ්ඤායතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පුග්ගලෝ සඞ්ඛතෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

295. ස. ප්‍ර: පුද්ගල නෙවසඞ්ඛත නාසඞ්ඛත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු. එසේ යැ.

ස. අනු: සඞ්ඛත අනෙකෙක් වේ ද? අසඞ්ඛත අනෙකෙක් වේ ද? පුද්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ... (සඞ්ඛත වූ පඤ්ච-ස්කන්ධයෙන් අන්‍යථාත්වය නොං ඉස්මින් කළ ප්‍රතිඤ්ඤා යි).

296. ස. ප්‍ර: ස්කන්ධයෝ සඞ්ඛතයහ, නිර්‍වාණය අසඞ්ඛත යැ, පුද්ගල නෙවසඞ්ඛත නාසඞ්ඛත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: ස්කන්ධයෝ අන්‍යයහ, නිර්‍වාණය අන්‍ය යැ, පුද්ගල අන්‍ය වේ ද?

ප පටි. එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

297. ස. ප්‍ර: රූපය සඞ්ඛත යැ, නිර්‍වාණය අසඞ්ඛත යැ, පුද්ගල නෙවසඞ්ඛත නාසඞ්ඛත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ:

ස. අනු: රූප අනෙකෙකැ, නිවන අනෙකෙකැ, පුහුල් අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

298. ස. ප්‍ර: වේදනා ... සංඥ ... සංස්කාර ... විඥාන සඞ්ඛත යැ, නිවන අසඞ්ඛත යැ, පුද්ගල නෙවසඞ්ඛත නාසඞ්ඛත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: විඥාන අනෙකෙකැ, නිර්‍වාණ අනෙකෙකැ, පුද්ගල අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ. නොං කියැයුතු මැ යැ ...

299. ස. ප්‍ර: පුද්ගලයාගේ උත්පාදය පැනේ ද? ව්‍යය පැනේ ද? සිටියහුගේ අන්‍යථාත්වය පැනේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: පුද්ගල සඞ්ඛත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. නිග: වුත්තං භගවතා "තීණිමානි භික්ඛවෙ සඞ්ඛතස්ස සඞ්ඛතලක්ඛණානි: සඞ්ඛතානං භික්ඛවෙ ධම්මානං උප්පාදෙ පඤ්ඤායති, වයෙ පඤ්ඤායති, ඨිතානං[1] අඤ්ඤථත්තං පඤ්ඤායති" ති. පුග්ගලස්ස උප්පාදෙ පඤ්ඤායති, වයෙ පඤ්ඤායති, ඨිතස්ස අඤ්ඤථත්තං පඤ්ඤායති. තෙන හි පුග්ගලෙ සඞ්ඛතෙ'ති.

300. ස. පු: පුග්ගලස්ස න උප්පාදෙ පඤ්ඤායති, න වයෙ පඤ්ඤායති, න ඨිතස්ස අඤ්ඤථත්තං පඤ්ඤායති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: පුග්ගලෙ අසඞ්ඛතෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. නිග. වුත්තං භගවතා "තීණිමානි භික්ඛවෙ අසඞ්ඛතස්ස අසඞ්ඛතලක්ඛණානි: අසඞ්ඛතානං භික්ඛවෙ ධම්මානං න උප්පාදෙ පඤ්ඤායති, න වයෙ පඤ්ඤායති, න ඨිතානං අඤ්ඤථත්තං පඤ්ඤායති" ති. පුග්ගලස්ස න උප්පාදෙ පඤ්ඤායති, න වයෙ පඤ්ඤායති, න ඨිතස්ස අඤ්ඤථත්තං පඤ්ඤායති. තෙන හි පුග්ගලෙ අසඞ්ඛතෙ'ති.

301. ස. පු: පරිනිබ්බුතෙ පුග්ගලෙ අත්ථමහි නත්ථමහී'ති. අත්ථමහී'ති පරිනිබ්බුතෙ පුග්ගලෙ සස්සතෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: නත්ථමහී'ති පරිනිබ්බුතෙ පුග්ගලෙ උච්ඡිජ්ජතෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

සවජ්ඣකථඤ්ඤවාදානුයොගෙ.

302. ස. පු: පුග්ගලෙ කිං නිස්සාය තිට්ඨතී'ති? භවං නිස්සාය තිට්ඨතී'ති. භවෙ අනිවෙවා සඞ්ඛතෙ පටිච්චසමුප්පන්නෙ ඛයධම්මෙ වයධම්මෙ විරාගධම්මෙ නිරොධධම්මෙ විපරිණාමධම්මෙ'ති?

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

---

1. ඨිතස්ස - සිමු

ස. නිග: වදාළේ මැ නොෑ? බුදුන් විසින්: "මහණෙනි, සඞ්ඛතයාගේ මේ සඞ්ඛත ලක්ෂණයෝ තුන් දෙනෙකි: මහණෙනි, සඞ්ඛත ධර්මයන්ගේ උත්පාදය පැනෙයි, ව්‍යය පැනෙයි, සිටියවුන්ගේ අන්‍යථාත්වය පැනේ යැ"යි මෙසේ පුද්ගලයාගේ උත්පාදය පැනෙයි, ව්‍යය පැනෙයි, සිටියහුගේ අන්‍යථාත්වය පැනෙයි. එ කරුණින් පුද්ගල සඞ්ඛත වෙයි.

300. ස. පු: පුද්ගලයාගේ උත්පාදය නොෑ පැනේ ද? ව්‍යය නොෑ පැනේ ද? සිටියහුගේ අන්‍යථාත්වය නොෑ පැනේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ (දුඃඛමාත්‍ර වත් මුත් අනෙකක් නොෑ වදාළ හෙයිනි).

ස. අනු: පුද්ගල අසඞ්ඛත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ. ...

ස. නිග: වදාළේ මැ නොෑ? බුදුන් විසින්: "මහණෙනි, අසඞ්ඛතයාගේ අසඞ්ඛත ලක්ෂණයෝ තුන් දෙනෙකි: මහණෙනි, අසඞ්ඛත ධර්මයන්ගේ උත්පාදය නොෑ පැනෙයි, ව්‍යය නොෑ පැනෙයි, සිටියවුන්ගේ අන්‍යථාත්වය නොෑ පැනේ යැ"යි පුද්ගලයාගේ උත්පාදය නොෑ පැනෙයි, ව්‍යය නොෑ පැනෙයි, සිටියහුගේ අන්‍යථාත්වය නොෑ පැනෙයි. එ කරුණින් පුද්ගල අසඞ්ඛත වෙයි.

301. ස. පු: පරිනිර්වෘත පුද්ගල නිවනෙහි ඇත් ද? නොහොත් නිවනෙහි නැද්ද? 'නිවනෙහි ඇත' යන හෙතුයෙන් පිරිනිවි පුද්ගල ශාශ්වත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: 'නිවනෙහි නැත' යන හෙතුයෙන් පිරිනිවි පුද්ගල උච්ඡින්න වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

සත්‍යාඛ්‍යාසඞ්ඛාවානුයෝග සි.

302. ස. පු: පුද්ගල කුමක් ඇසිරි කොට සිටුනේ වේ ද? සි ඇසුව. 'භවය ඇසිරි කොට සිටුනේ වේ යැ' සි කිව. භවය අනිත්‍ය වේ ද, සඞ්ඛත වේ ද, ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න වේ ද, ක්ෂයස්වභාව වේ ද, ව්‍යයස්වභාව වේ ද, විරාගස්වභාව වේ ද, නිරෝධස්වභාව වේ ද, විපරිණාමස්වභාව වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: පුග්ගලෝ'පි අනිච්චෝ සඞ්ඛතෝ පටිච්චසමුප්පන්නෝ ඛයධම්මෝ වයධම්මෝ විරාගධම්මෝ නිරෝධධම්මෝ විපරිණාමධම්මෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

303. ප. පු: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා

ප. අනු: නනු අත්ථි කොචි 'සුඛං වෙදනං වෙදියමානෙ සුඛං වෙදනං වෙදියාමී'ති පජානාති'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අත්ථි කොචි 'සුඛං වෙදනං වෙදියමානෙ සුඛං වෙදනං වෙදියාමී'ති පජානාති.

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

304. ප. පු: න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අත්ථි කොචි 'දුක්ඛං වෙදනං වෙදියමානෙ -පෙ- අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදියමානෙ අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදියාමී'ති පජානාති'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අත්ථි කොචි 'අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදියමානෙ අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදියාමී'ති පජානාති.

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

305. ස. පු: "අත්ථි කොචි සුඛං වෙදනං වෙදියමානෙ සුඛං වෙදනං වෙදියාමී'ති පජානාති''ති කත්වා තෙන ච කාරණෙන පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: යෙ සුඛං වෙදනං වෙදියමානෙ සුඛං වෙදනං වෙදියාමී'ති පජානාති සෙවම පුග්ගලෝ, යෙ සුඛං වෙදනං වෙදියමානෙ සුඛං වෙදනං වෙදියාමී'ති න පජානාති න සෙ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: පුද්ගලත් අනිත්‍ය, සඞ්ඛත, ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න, ක්ෂයසඞ්ගත, ව්‍යයසඞ්ගත, විරාගසඞ්ගත, නිරෝධ සඞ්ගත, විපරිණාමසඞ්ගත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

303. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ'යි නොං කියැයුතු වේ ද?

ස. පටික්ඛේපඃ එසේ යැ.

ප. අනු: 'සුඛවේදනා විඳුනේ සුඛවේදනා විඳිමි'යි දන්නා කිසිවෙක් (වේදනාපරිග්‍රහ කල යොගාවචරයෙක්) ඇත්තේ නොං වේ ද?

ස. පටික්ඛේපඃ එසේ යැ.

අනු. ඵ: එ බැවින් 'සුඛවේදනාව විඳුනේ සුඛවේදනාව විඳිමි'යි දන්නා කිසිවෙක් ඇත.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ'යි කියැයුතු මැ යැ.

304. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ය'යි නොං කියැයුතු වේ ද?

ස. පටික්ඛේපඃ එසේ යැ.

ප. අනු: දුඃඛවේදනා විඳුනේ ... උපෙක්ෂාවේදනා විඳුනේ 'උපෙක්ෂාවේදනා විඳිමි' යි දන්නා කිසිවෙක් ඇත්තේ නොං වේ ද?

ස. පටික්ඛේපඃ එසේ යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් උපෙක්ෂාවේදනා විඳුනේ 'උපෙක්ෂාවේදනා විඳිමි'යි දන්නා කිසිවෙක් ඇත.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැ'යි කියයුතු මැ යැ.

305. ස. ප්‍ර: සුඛවේදනා විඳුනේ "සුඛවේදනා විඳුනෙමියි නුවණින් දන්නා කිසිවෙක් ඇති"යි කරුණු කොට එ කරුණින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරික්ඛේපඃ එසේ යැ.

ස. අනු: සුඛවේදනා විඳුනේ 'සුඛවේදනා විඳුනෙමි'යි නුවණින් දන්නා යමෙක් ඇද්ද, හෙ මැ පුද්ගල වේ ද? සුඛවේදනා විඳුනේ 'සුඛවේදනා විඳුනෙමි'යි නුවණින් නොං දන්නා යමෙක් ඇද්ද, හේ පුද්ගල නොං වේද?

ප පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: යෝ දුක්ඛං වේදනං වේදියමානෝ -පෙ- යෝ අදුක්ඛමසුඛං වේදනං වේදියමානෝ අදුක්ඛමසුඛං වේදනං වේදියාමී'ති පජානාති සෙව පුග්ගලෝ, යෝ අදුක්ඛමසුඛං වේදනං වේදියමානෝ අදුක්ඛමසුඛං වේදනං වේදියාමී'ති න පජානාති න සෝ පුග්ගලෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

306. ස. පු: අත්ථි කොචි සුඛං වේදනං වේදියමානෝ 'සුඛං වේදනං වේදියාමී'ති පජානාතී'ති කත්වා තෙන ච කාරණේන පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤං සුඛා වේදනා, අඤ්ඤං සුඛං වේදනං වේදියමානෝ 'සුඛං වේදනං වේදියාමීති පජානාතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අඤ්ඤං දුක්ඛා වේදනා, -පෙ- අඤ්ඤං අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, අඤ්ඤං අදුක්ඛමසුඛං වේදනං වේදියමානෝ 'අදුක්ඛමසුඛං වේදනං වේදියාමී'ති පජානාතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

307. ප. පු: න වත්තබ්බං පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අත්ථි කොචි කායෙ කායානුපස්සී විහරතී'ති.

ස. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

අනු. ඤ: හඤ්චි අත්ථි කොචි කායෙ කායානුපස්සී විහරති.

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

308. ප. පු: න වත්තබ්බං පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අත්ථි කොචි වෙදනාසු -පෙ- චිත්තෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරතීති.

ස. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: දුඃඛවෙදනා විඳුතේ ... උපෙක්ඛාවෙදනා විඳුතේ 'උපෙක්ඛාවෙදනා විඳුනෙම්'යි නුවණින් දන්නා යමෙක් ඇද්ද, හේ මෑ පුද්ගල වේ ද? උපෙක්ඛා-වෙදනා විඳුතේ 'උපෙක්ඛාවෙදනා විඳුනෙම්'යි නුවණින් නො දන්නා යමෙක් ඇද්ද, හෙ පුද්ගල නො වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

306 ස. ප්‍ර: සුඛවෙදනා විඳුතේ සුඛවෙදනා විඳුනෙම්'යි නුව-ණින් දන්නා කිසිවෙක් ඇති'යි කරුණු කොට එ කරුණින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ස. අනු: සුඛවෙදනා අනෙකක් වූ ද? සුඛවෙදනා විඳුතේ 'සුඛවෙදනා විඳුනෙම්'යි නුවණින් දන්නේ අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

ස. අනු: දුඃඛවෙදනා අනෙකක් වූ ද ... උපෙක්ඛාවෙදනා අනෙකක් වූ ද? උපෙක්ඛාවෙදනා විඳුතේ උපෙක්ඛා වෙදනා විඳුනෙම්'යි නුවණින් දන්නේ අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

307. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ය'යි නො කියයුතු වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ප. අනු: කයෙහි කය නුවණින් දක්නාසුලු වෑ විහාර කරන කිසිවෙක් ඇත්තේ නො වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

අනු. ඵ: එබැවින් කයෙහි කය නුවණින් දක්නාසුලු වෑ විහරණ කරන කිසිවෙක් ඇත.

අනු. පෘ: එබැවින් භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යැයි කියයුතු මෑ යෑ.

308. ප. ප්‍ර: 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යෑ'යි නො කියයුතු වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ප. අනු: වෙදනායෙහි ... චිත්තයෙහි ... ධර්මයෙහි ධර්ම නුවණින් දක්නාසුලු වෑ ඉරියව් කරන කිසිවෙක් ඇත්තේ නො වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

අනු. ඵ: හඤ්චි අත්ථි කොචි ධම්මානුපස්සී විහරති.

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

509. ස. ප්‍ර: අත්ථි කොචි කායෙ කායානුපස්සී විහරතී'ති කත්වා තෙන ච කාරණෙන පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨ පරමත්ථෙනාති.

ප. පරිඝූඝු: ආමන්තා.

ස. අනු: යො කායෙ කායානුපස්සී විහරති සෙව පුග්ගලො, යො න කායෙ කායානුපස්සී විහරති න සො පුග්ගලොති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

510. ස. ප්‍ර: යො වෙදනාසු -පෙ- චිත්තෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති සෙව පුග්ගලො, යො න ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති න සො පුග්ගලොති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

511. ස. ප්‍ර: අත්ථි කොචි කායෙ කායානුපස්සි විහරතී'ති කත්වා තෙන ච කාරණෙන 'පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරිඝූඝු: ආමන්තා.

ස. අනු: අඤ්ඤඤ්ඤ කායො, අඤ්ඤඤ්ඤ කායෙ කායානුපස්සී විහරතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අඤ්ඤඤ්ඤ වෙදනා -පෙ- අඤ්ඤඤ්ඤං චිත්තං -පෙ- අඤ්ඤඤ්ඤ ධම්මා, අඤ්ඤඤ්ඤ ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

512 ප. ප්‍ර: පුග්ගලො නුපලබ්භති[1] සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ස. පරිඝූඝු: ආමන්තා.

---

1. උපලබ්භති - සිමු, ඒජසං, සෘෘ, PTS.

අනු ඛ: එබැවින් ධම්මයෙහි ධම්මය නුවණින් දක්නාසුලු වැ ඉරියව් කරන කිසිවෙක් ඇත.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ යැ සි කියැයුතු මැ යැ.

809. ඝ. ප්‍ර: කයෙහි කය නුවණින් දක්නාසුලු වැ ඉරියව් කරන කිසිවෙක් ඇතියි කරණු කොට එ කරුණින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගලයෙක් දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ඝ. අනු: කයෙහි කය නුවණින් දක්නාසුලු වැ විහරණ කරන යමෙක් ඇද්ද හෙ මැ පුග්ගල වේ ද? කයෙහි කය නුවණින් නො දක්නාසුලු වැ විහරණ කරන යමෙක් ඇද්ද හේ පුග්ගල නො වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

810. ඝ. ප්‍ර: වෙදනායෙහි ... චිත්තයෙහි ... ධම්මයෙහි ධම්මය අනුව දක්නාසුලු වැ ඉරියව් පවත්වන යමෙක් ඇද්ද හෙ මැ පුද්ගල වේ ද? ධම්මයෙහි ධම්මය නුවණින් නො දක්නාසුලු වැ ඉරියව් පවත්වන යමෙක් ඇද්ද හේ පුද්ගල නො වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

811. ඝ. ප්‍ර. 'කයෙහි කය නුවණින් දක්නාසුලු වැ වාස කරන කිසිවෙක් ඇති' සි කරුණු කොට එ කරුණින් දු සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ඝ. අනු: කය අනෙකෙක් වේද? කයෙහි කය නුවණින් දක්නාසුලු වැ වාස කරනුයේ අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. අනු: වෙදනා අනෙකක් වූ ද ... චිත්තය අනෙකෙක් වේ ද ... ධම්මයෝ අන්හු වෙත් ද ... ධම්මයෙහි ධම්මය නුවණින් දක්නාසුලු වැ වාස කරනුයේ අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

812. ප. ප්‍ර: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වශයෙන් පුග්ගල නො දන්නා ලැබේ ද?

ඝ. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සු
මොඝරාජ[1] සදා සතො.
අත්තානුදිට්ඨිං ඌහච්ච[2]
එවං මච්චුතරෝ සියා.
එවං ලෝකං අවෙක්ඛන්තං
මච්චුරාජා න පස්සතී"ති
අත්ථෙව සුත්තනෙත්තා'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි[3] පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨ පරමත්ථෙනා'ති.

812. ස. පු: පුග්ගලෝ අවෙක්ඛතීති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සහ රූපෙන අවෙක්ඛති[4], විනා රූපෙන අවෙක්ඛතීති.

ප. පටිඤ්ඤ: සහ රූපෙන අවෙක්ඛති.

ස. අනු: තං ජීවං තං සරීරන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: සහ රූපෙන අවෙක්ඛති, විනා රූපෙන අවෙක්ඛතී'ති*.

ප. පටිඤ්ඤ: විනා රූපෙන අවෙක්ඛති.

ස. අනු: අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

813. ස. පු: පුග්ගලෝ අවෙක්ඛතීති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අබ්භන්තරගතෝ අවෙක්ඛති, බහිද්ධා නික්ඛම්ම අවෙක්ඛතීති.

ප. පටිඤ්ඤ: අබ්භන්තරගතෝ අවෙක්ඛති.

ස. අනු: තං ජීවං තං සරීරන්ති.

ප. පටි: න හෙ වං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1 මොඝරාජ - ම්‍යා.

2. ඔහච්ච - සී., ස්‍යා.

3. තෙන හි න වත්තබ්බං - සීමු, ම්‍යා, ස්‍යා, PTS.

4. අවෙක්ඛතීති - ස්‍යා,

* අයං පාඨෝ - සීමු, ම්‍යා, PTS. පොත්ථකෙසු න දිස්සතෙ.

ප. අනු: වදලේ මැ නොෑ? බුදුන් විසින් "මොඝරාජය, හැමදා සමාහිතිමත් වැ සකල්ලොකය සත්‍යවිශූන්‍යතා විසින් බල. මෙසේ සත්කායදෘෂ්ටිය බිඳ මාරතරණය වෙයි. මෙසේ සකල්ලොකය දක්නහු මෘත්‍යුරාජ නොෑ දක්නේ යැ'යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ නොෑ වේ ද?

ස. පරිසුදුසු: එසේ යැ.

ප. නිග: එ කරුණින් සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබෙයි.

313. ස. ප්‍ර: පුද්ගල බලන්නේ වේද? (සුඤ්ඤතෝ ලෝකං අවෙක්ඛස්සු යනාදි ගාථායෙහි දී පරවාදියා කෙරෙහි 'බලනුයේ පුද්ගල යැ' යන ලඬු ඇතියෙන් තෙල ප්‍රශ්න නැඟිණ).

ප: පරිසුදුසු: එසේ යැ.

ස අනු: රූපකාය සහිත වැ බලන්නේ වේ ද? රූපකාය රහිත වැ බලන්නේ වේ ද?

ප. පරිසුදුසු: රූපකාය සහිත වැ බලන්නේ යැ.

ස. අනු: ජීවත් එ මැ ශරීර ත් එ මැ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රූප සහිත වැ බලන්නේ වේ ද? රූප රහිත ව බලන්නේ වේ ද?

ප. පරිසුදුසු: රූප රහිත වැ බලන්නේ යැ.

ස අනු: ජීවය අනෙකෙක් ශරීරය අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

314. ස. ප්‍ර: පුද්ගල බලන්නේ වේ ද?

ප. පරිසුදුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අභ්‍යන්තරගත වැ බලන්නේ වේ ද? අභ්‍යන්තරයෙන් බැස බලන්නේ වේ ද?

ප. පරිසුදුසු: අභ්‍යන්තරගත වැ බලන්නේ යැ.

ස. අනු: ජීව එ මැ ශරීර එ මැ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: අබ්භන්තරගතො අවෙක්ඛති, බහිද්ධා නික්ඛම්මවා අවෙක්ඛතීති.

ප. පරිසුද්ධ: බහිද්ධා නික්ඛම්මවා අවෙක්ඛති.

ස. අනු: අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

315. ප. පු: න වත්තබ්බං පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨ-පරමත්ථෙනාති.

ස. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු භගවා සච්චවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනඤ්ඤථවාදීති.

ස. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ප. අනු: වුත්තං භගවතා: "අත්ථි පුග්ගලො අත්තහිතාය පටිපන්නො"ති අත්ථෙව සුත්තන්තෙතා.

ස. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨ පරමත්ථෙනා'ති.

316. ප. පු: න වත්තබ්බං පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨ-පරමත්ථෙනා'ති.

ස. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු භගවා සච්චවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනඤ්ඤථවාදීති.

ස. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ප. අනු: වුත්තං භගවතා: "එකපුග්ගලො භික්ඛවේ, ලොකෙ උපපජ්ජමාතෙ උපපජ්ජති බහුජනහිතාය බහු-ජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන"නති අත්ථෙව සුත්තන්තෙතා'ති.

ස. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි පුග්ගලො උපාලබ්භති නවච්චිකට්ඨපර-මත්ථෙනාති.

317. ස. පු: පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: අභ්‍යන්තරගත වෑ බලන්නේ වේ ද? බැහැර නික්ම බලන්නේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපු: බැහැර නික්මෑ බලන්නේ යෑ.

ප. අනු: ජීව අනෙකෙක් වේ ද? ශරීර අනෙකෙක් වේ ද?

ප. පරි. එසේ නොෑ කියෑයුතු මෑ යෑ ...

315. ප. පු: සත්‍යාඥී පරමාඥී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ යෑ' යි නොෑ කියයුතු වේ ද?

ස. පටික්ඛිපු: එසේ යෑ.

ප. අනු: බුදුහු සත්‍යවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනන්‍යථාවාදී මෑ නොෑ?

ස. පටික්ඛිපු: එසේ යෑ:

ප. අනු: වදලේ මෑ නොෑ? බුදුන් විසින්: ආත්මගත පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයෙක් ඇතැයි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නොෑ වේ ද?

ස. පටික්ඛිපු: එසේ යෑ.

ප. නිග: එ කරුණින් සත්‍යාඥී පරමාඥී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබෙයි.

316. ප. පු: 'සත්‍යාඥී පරමාඥී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ය' යි නොෑ කියෑයුතු වේ ද?

ස. පටික්ඛිපු: එසේ යෑ.

ප. අනු: බුදුහු සත්‍යවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනන්‍යථාවාදී මෑ නොෑ?

ස. පටික්ඛිපු: එසේ ඔෑ.

ප. අනු: වදලේ මෑ නොෑ? බුදුන් විසින්: "මහණෙනි, එක පුද්ගලයෙක් ලොකයෙහි උපදනේ බොහෝ දෙනාට හිත පිණිස බොහෝ දෙනාට සුව පිණිස ලොවට අනුකම්පා පිණිස දෙවිමිනිස්නට අර්ථ පිණිස හිත පිණිස සුඛ පිණිස උපදනේ යෑ"යි වදළ සූත්‍ර යෙක් ඇත්තේ මෑ නොෑ වේ ද?

ස. පටික්ඛිපු: එසේ යෑ.

ප. නිග: එ බැවින් සත්‍යාඥී පරමාඥී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ.

317. ස. පු: සත්‍යාඥී පරමාඥී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යෑ.

ස. අනු: නනු භගවා සච්චවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනඤ්ඤථවාදී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: වුත්තං භගවතා: "සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා"ති අපේව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

318. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු භගවා සච්චවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනඤ්ඤථවාදී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: වුත්තං භගවතා: "දුක්ඛමෙව උප්පජ්ජමානං උප්පජ්ජති, දුක්ඛමෙව නිරුජ්ඣමානං නිරුජ්ඣති'ති න කඞ්ඛති, න විචිකිච්ඡති, අපරප්පච්චයඤාණමෙවස්ස එත්ථ හොති. එත්තාවතා ඛො භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි හොති"ති අපේව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

319. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු **චඤ්චරා** භික්ඛුනි මාරං පාපිමන්තං එතදවොච:

"කින්නු 'සත්තෙත්තා'ති පවෙචසි
මාර දිට්ඨිගතන්නු තෙ,
සුද්ධසඞ්ඛාරපුඤ්ජොයං
නයිධ සත්තූපලබ්භති.

යථා හි අඞ්ගසම්භාරා
හොති සද්දො රථො ඉති,
එවං ඛන්ධෙසු සන්තෙසු
හොති 'සත්තෙත්තා'ති සම්මුති[1].

දුක්ඛමෙව හි සම්භොති
දුක්ඛං තිට්ඨති වෙති ච,
නාඤ්ඤත්‍ර දුක්ඛා සම්භොති
නාඤ්ඤං දුක්ඛා නිරුජ්ඣති"ති

අපේව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

1. සම්මති - සී්‍ය.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සත්‍යවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනන්‍යථාවාදී නො වේ ද?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස. අනු: වදාළේ මැ නොැ? බුදුන් විසින්: "සබ්බධම්මයෝ අනාත්තමයහ"යි මෙවන් සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මැ නු?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස නිග: එ කරුණින් 'සත්‍යාර්‍ථ පරමාර්‍ථ වසින් පුග්ගල දන්නා ලැබේ"යයි නො කියයුතු වෙයි.

318. ස. ප්‍ර: සත්‍යාර්‍ථ පරමාර්‍ථ වසින් පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සත්‍යවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනන්‍යථාවාදී නො වේ ද?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස. අනු: වදාළේ මැ නොැ? බුදුන් විසින්: "උපදනුයේ දුක් මැ උපදනේ යැ. නිරුද්ධ වනුයේ දුක් මැ නිරුද්ධ වෙතියි ගෙන සැක නො කෙරෙයි. විචිකිච්ඡා නො කෙරෙයි. ඒ ආර්‍යශ්‍රාවකයාට මෙහි ලා පරප්‍රත්‍යය රහිත ඥානය මැ උපදනේ යැ. **ඤාත්‍යායතනය,** මෙතෙකින් සම්‍යග්දෘෂ්ටි වෙයි" යනු මෙවන් සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මැ නු?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස. නිග: එ කරුණින් "සත්‍යාර්‍ථ පරමාර්‍ථ වසින් පුග්ගල දන්නා ලැබේ"යයි නො කියයුතු වෙයි.

319. ස. ප්‍ර: සත්‍යාර්‍ථ පරමාර්‍ථ වසින් පුග්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස. අනු: **වජිරා** මෙහෙණ පවිටු මරහට මෙසේ කියුවා නො වේ ද?

"මාරය, කිම 'සත්ත්වයහ'යි ගන්නෙහි යැ. තෙල තෘෂ්ණාගේ දෘෂ්ටි නො වේ ද? මේ ශුද්ධ සංසාර පුඤ්ජයෙකි. මෙහි සත්ත්වයෙක් නො ලැබෙයි.

සම්සේ අඞ්ගසම්භාර හේතුයෙන් රථ සඞ්ඛ්‍යාත ශබ්දයෙක් වේ ද, එ පරිදි විද්‍යමාන වූ පඤ්චස්කන්ධයෙහි 'සත්ත්වයහ'යි සම්මුති වෙයි.

පඤ්චස්කන්ධ දුඃඛය මැ පවත්නේ යැ. දුක මැ සිටුනේ ද නිරුද්ධවනුයේ ද වෙයි. දුක හැර අනෙකෙක් නැත. දුක හැර අනෙකෙක් නිරුද්ධ නො වෙයි" යනු මෙවන් සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මැ නු?

ප. පරිකල්පක: එසේ යැ.

ස. නිග: එ කරුණින් සත්‍යාර්‍ථ පරමාර්‍ථ වසින් පුග්ගල දන්නා ලැබේ යයි නො කියයුතු වෙයි.

320. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු ආයස්මා ආනන්දෝ භගවන්තං එතදවොච:

"සුඛෙසුඛූ ලොකොා සුඛෙසුඛූ ලොකොති භන්තෙ, වුච්චති. කිත්තාවතා නූ ඛොා භන්තෙ, සුඛෙසුඛූ ලොකොති වුච්චති'ති. 'යස්මා ඛොා ආනන්ද, සුඛසුඛං අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා, තස්මා සුඛෙසුඛූ ලොකොා'ති වුච්චති. කිඤ්චානන්ද, සුඛසුඛං අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා? චක්ඛුං[1] ඛොා ආනන්ද, සුඛසුඛං අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා. රූපා සුඛසුඛූ -පෙ- චක්ඛුවිඤ්ඤාණං සුඛසුඛං -පෙ- චක්ඛුසම්ඵස්සෝා සුඛෙසුඛූ -පෙ- යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සපච්චයා උප්පජ්ජති වෙදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි සුඛසුඛං අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා. සොතං සුඛසුඛං -පෙ- ඝාණං සුඛසුඛූ -පෙ- ඝානසම්ඵස්සෝා සුඛෙසුඛූ -පෙ- ඝානං සුඛසුඛං -පෙ- ගන්ධා සුඛසුඛූ -පෙ- ජිව්හා සුඛසුඛූ -පෙ- රසා සුඛසුඛූ -පෙ- කායෝා සුඛෙසුඛූ -පෙ- ඵොට්ඨබ්බා සුඛසුඛූ -පෙ- මනෝ සුඛෙසුඛූ -පෙ- ධම්මා සුඛසුඛූ -පෙ- මනොවිඤ්ඤාණං සුඛසුඛං -පෙ- මනොසම්ඵස්සෝා සුඛෙසුඛූ -පෙ- යම්පිදං මනොසම්ඵස්සපච්චයා උප්පජ්ජති වෙදයිතං සුඛා වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛම-සුඛං වා, තම්පි සුඛසුඛං අත්තෙන වා අත්තනි-යෙන වා. යස්මා ඛොා ආනන්ද, සුඛසුඛං අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා, තස්මා සුඛෙසුඛූ ලොකොා'ති වුච්චති"නි අත්ථෙව සුත්තන්තෙනා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති, සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා ති.

321. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු භගවා සච්චවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අව්හථවාදී අනඤ්ඤථවාදී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

1. චක්ඛු - P.T.S.

320. ස. ප්‍ර: සත්‍යාර්‍ථී පරමාර්‍ථී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝදයු: එසේ යැ.

ස. අනු: ආයුෂ්මත් ආනන්දස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල සැල කළාහු නොවේ ද?

"වහන්ස 'පඤ්චස්කන්ධ ලෝකය ශූන්‍ය යැ, පඤ්චස්කන්ධ ලෝකය ශූන්‍යයැ'යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කිපමණෙකින් පඤ්චස්කන්ධ ලෝකය 'ශූන්‍ය යැ'යි කියනු ලැබේ ද? **ආනන්දය,** යම් මැ හේතුවින් ආත්ම බැවින් ද ආත්මීය බැවින් ද සිස් වේ ද, එහෙයින් පඤ්චස්කන්ධලෝකය 'ශූන්‍ය යැ'යි කියනු ලැබේ. ආනන්දය, කිනම් දෑයෙක් ආත්ම බැවින් ද ආත්මීය බැවින් ද සිස් වේ ද? ආනන්දය, ආත්ම බැවින් ද ආත්මීය බැවින් ද ඇස සිසැ. රූපයෝ සිස්හ ... චක්ෂුර්විඥාන සිසැ ... චක්ෂුඃසංස්පර්ශය සිසැ ... චක්ෂුඃසංස්පර්ශ හේතුයෙන් සුව වේවයි දුක් වේවයි නොදුක් නොසුව වේවයි යම් වෙදයිතයෙක් උපදනේ වේ ද, එ ද ආත්ම බැවින් ද ආත්මීය බැවින් ද සිසැ. ශ්‍රොත්‍රය සිසැ ... ශබ්දයෝ සිස්හ ... ශ්‍රොතසංස්පර්ශය සිසැ ... ඝ්‍රාණය සිසැ ... ගන්ධයෝ සිස්හ ... ජිව්හා සිසැ .. රසයෝ සිස්හ ... කය සිසැ ... ස්පර්ශයෝ සිස්හ ... මනස සිසැ ... ධර්මයෝ සිස්හ ... මනොවිඥානය සිසැ ... මනඃසංස්පර්ශය සිසැ ... මනඃසංස්පර්ශ හේතුයෙන් සුව වේවයි දුක් වේවයි නොදුක් නොසුව වේවයි යම් වෙදයිතයෙක් උපදනේ වේ ද, එ ද ආත්ම බැවින් ද ආත්මීය බැවින් ද සිසැ. ආනන්දය, යම් හෙයෙකින් ආත්ම බැවින් ද ආත්මීය බැවින් ද සිස් වේ ද, එහෙයින් සකල-ලෝකය සිසැ'යි කියනු ලැබේ"යයි සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මැ නු?

ප පරිඝදයු: එසේ යැ.

ස. නිග: එ කරුණින් 'සත්‍යාර්‍ථී පරමාර්‍ථී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ" යයි නොකියයුතු වෙ.

321 ස. ප්‍ර: සත්‍යාර්‍ථී පරමාර්‍ථී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිඝදයු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සත්‍යවාදී කාලවාදී භූත-වාදී තථ්‍යවාදී අවිතථවාදී අනන්‍යථාවාදී නොවෙ ද?

ප. පරිඝදයු: එසේ යැ.

ස. අනු: වුත්තං භගවතා: "අත්තනි වා භික්ඛවෙ සති අත්තනියං මෙ'ති අස්සාති? එවං භන්තෙ අත්තනියෙ වා භික්ඛවෙ සති අත්තා මෙ'ති අස්සාති? එවං භන්තෙ. අත්තනි ච භික්ඛවෙ අත්තනියෙ ච සච්චතො තෙතතො අනුපලබ්භියමානෙ යම්පිදං[1] දිට්ඨිට්ඨානං: සො ලොකො සො අත්තා, සො පෙච්ච භවිස්සාමි නිච්චො ධ්‍රුවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො, සස්සතිසමං තථෙව ඨස්සාමී'ති, නන්වායං භික්ඛවෙ, කෙවලො පරිපූරො බාලධම්මො'ති? කිඤ්චා[2] නො සියා භන්තෙ, කෙවලො හි භන්තෙ, පරිපූරො බාලධම්මො"ති අත්තෙව සුත්තන්තෙතා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. නිග. තෙන හි න වත්තබ්බා 'පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙනා'ති.

322. ස. පු: පුග්ගලො උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්තෙනාති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු භගවා සච්චවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනඤ්ඤථවාදීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: වුත්තං භගවතා: "තයොමෙ **සෙනිය,** සත්තාරො සන්තෙතා සංවිජ්ජමානා ලොකසම්මං. කතමෙ තයො: ඉධ සෙනිය, එකච්චො සත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ අත්තානං සච්චතො තෙතතො පඤ්ඤපෙති, අභිසම්පරායඤ්ච අත්තානං සච්චතො තෙතතො පඤ්ඤපෙති. ඉධ පන සෙනිය, එකච්චො සත්තා දිට්ඨෙව හි ඛො ධම්මෙ අත්තානං සච්චතො තෙතතො පඤ්ඤපෙති, නො ච ඛො අභිසම්පරායං අත්තානං සච්චතො තෙතතො පඤ්ඤපෙති. ඉධ පන සෙනිය, එකච්චො සත්තා දිට්ඨෙ ච්ච ධම්මෙ අත්තානං සච්චතො තෙතතො න පඤ්ඤපෙති. අභිසම්පරායඤ්ච අත්තානං සච්චතො තෙතතො න පඤ්ඤපෙති. තත්‍ර සෙනිය, යාායං සත්තා දිට්ඨෙවෙව ධම්මෙ අත්තානං සච්චතො තෙතතො පඤ්ඤපෙති අභිසම්පරායඤ්ච අත්තානං සච්චතො තෙතතො පඤ්ඤපෙති, අයං වුච්චති සෙනිය, සත්තා සස්සතවාදෙ. තත්‍ර සෙනිය,

1. යම්දං - සා්‍ය.
2. කිංඤ්චි - මජ්ඣ.

ස. අනු: වදාළේ මැ නොව? බුදුන් විසින් "මහණෙනි, ආත්මය (අධ්‍යාත්මසඤ්ඤා කෙරෙහි 'මම' යන දෘෂ්ටි) ඇති වත් මැ, මාගේ අත්තනීය (බාහිරපරිෂ්කාර කෙරෙහි තමා සතු දෙය යි දෘෂ්ටි) වත්නේ ද? වහන්ස, එසේ යැ. මහණෙනි, අත්තනීය හෝ ඇති වත් මැ, මාගේ ආත්මය (යන දෘෂ්ටි) වත්නේ ද? වහන්ස, එසේ යැ. මහණෙනි, ආත්මය හා ආත්මීය (යන දෙක) සත්‍ය වශයෙන් ස්ථිර වශයෙන් නොලැබෙන කල, 'ඒ ලෝක' යැ, 'ඒ ආත්ම' යැයි ද, මම පරලොව ගොස් නිත්‍ය, ධ්‍රැව - ස්ථිර, ශාශ්වත, අවිපරිණාමධර්ම් (නොනස්නා සැහැවි ඇත්තෙම්) වෙමි. ශාශ්වතයත් (චන්ද්‍රසූර්‍යාදීවස්තූන්) සෙයින් එසේ මැ සිටිමි යි යම් මැ දෘෂ්ටිවිකල්පයෙක් වේ ද, මහණෙනි, මෙය හුදු පිරිපුන් බාලධර්මයෙක් නොව? වහන්ස, කිම නොවන්නේ වේ ද? වහන්ස, හුදු පිරිපුන් අඥධර්මයෙක් මැ යයි" වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මැ නු?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. නිග: එ කරුණින් 'සත්‍යාර්‍ථ පරමාර්‍ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ' යයි නොකියයුතු වෙයි.

822. ස. පු: සත්‍යාර්‍ථ පරමාර්‍ථ විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සත්‍යවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථ්‍යවාදී අවිතථ්‍යවාදී අනන්‍යථාවාදී නොවේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: වදාළේ මැ නොව? බුදුන් විසින්: **"සේනියෙනි,** මේ ශාස්තෘහු තුන් දෙනෙක් ලෝකයෙහි විද්‍යමාන වැ ඇත. කවර තුන් දෙනෙක යත්: සෙනියෙනි, මේ ලොව කිසි ශාස්තෘයෙක් මේලොව මැ ආත්මය සත්‍ය විසින් ස්ථිර විසින් පනවයි. පරලොව ද ආත්මය සත්‍ය විසින් ස්ථිර විසින් පනවයි. වැලිත් සෙනියෙනි, මේලොවැ කිසි ශාස්තෘයෙක් ඉහාත්ම-යෙහි ආත්මය සත්‍ය විසින් ස්ථිර විසින් පනවයි. එතෙකුදු වුව, පරලොව ආත්මය සත්‍ය විසින් ස්ථිර විසින් නොපනවයි. සෙනියෙනි, මේලොවැ කිසි ශාස්තෘයෙක් ඉහාත්මයෙහි මැ ආත්මය සත්‍ය විසින් ස්ථිර විසින් නොපනවයි. පරලෙවිහිත් ආත්මය සත්‍ය විසින් ස්ථිර විසින් නොපනවයි. සෙනිය, එහි යම් ශාස්තෘයෙක් ඉහාත්මයෙහි මැ ආත්මය සත්‍ය විසින් ස්ථිර විසින් පනවා ද, පරලොවිනි දු ආත්මය සත්‍ය විසින් ස්ථිර විසින්

යොයං සත්ථා දිට්ඨේව ගි ධෝ ධම්මේ අත්තානං සච්චතෝ ථේතතෝ පඤ්ඤපෙති, නෝ ච ඛෝ අභිසම්පරායං අත්තානං සච්චතෝ ථේතතෝ පඤ්ඤපෙති, අයං වුච්චති සෙනිය, සත්ථා උච්ඡේදවාදෝ. තත්‍ර සෙනිය, යොයං සත්ථා දිට්ඨේ වෙව ධම්මේ අත්තානං සච්චතෝ ථේතතෝ න පඤ්ඤපෙති, අභිසම්පරායඤ්ච අත්තානං සච්චතෝ ථේතතෝ න පඤ්ඤපෙති, අයං වුච්චති සෙනිය, සත්ථා සම්මාසම්බුද්ධෝ. ඉමේ ඛෝ සෙනිය, තයෝ සත්ථාරෝ සන්තෝ සංවිජ්ජමානා ලෝකස්මි"න්ති අට්ඨේව සුත්තන්තා'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන ගි න වත්තබ්බං 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමට්ථෙනා'ති.

823. ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමට්ථෙනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු භගවා සච්චවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනඤ්ඤථවාදී'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: වුත්තං ඛෝතං භගවතා: 'සපටිකුමෙහා'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කෝචි සපටිසා කුම්භං කරෝති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. නිග: තෙන ගි න වත්තබ්බං: 'පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමට්ථෙනා'ති.

824 ස. පු: පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමට්ථෙනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු භගවා සච්චවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනඤ්ඤථවාදී'ති.

ප. පරිඤ්ඤ: ආමන්තා.

පනවා ද, සේනියෙනි, මේ ශාස්තෘ 'ශාශ්වත-වාදයහ'යි කියනු ලැබේ. සේනියෙනි, එහි යම් ඒ ශාස්තෘයෙක් ඉහාත්මයෙහි ආත්මය සත්‍ය වසින් සථිර වසින් පනවා ද, එතෙකුදු වුව පරලොව්හි ආත්මය සත්‍ය වසින් සථිර වසින් නො පනවා ද, සේනියෙනි, මේ ශාස්තෘ 'උච්ඡේද-වාදයහ'යි කියනු ලැබේ. සේනියෙනි, එහි යම් ඒ ශාස්තෘයෙක් ඉහාත්මයෙහිත් ආත්මය සත්‍ය වසින් සථිර වසින් නො පනවා ද, පරලොවත් ආත්මය සත්‍ය වසින් සථිර වසින් නො පනවා ද, සේනියෙනි, මේ ශාස්තෘ සම්‍යක්සම්බුද්ධයහයි කියනු ලැබේ. සේනියෙනි, මේ ශාස්තෘහු තුන් දෙනෙක් ලෝකයෙහි විද්‍යමාන වැ ඇතැ"යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මැ නු?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. නිග: එකරුණින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වසින් පුග්ගල දත්නා ලැබේ'යයි නො කියයුතු වෙයි.

323. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වසින් පුග්ගල දත්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සත්‍යවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනන්‍යථාවාදී නො වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වසින් 'සපපිකුමහ' යයි තෙල වදළේ මැ නු?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සපපියෙන් (ගිතෙලින්) කුමහ (කළ) කරන කිසිවෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. නිග: එ කරුණින් 'සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වසින් පුග්ගල දත්නා ලැබේ' යයි නො කියයුතු යැ.

324. ස. පු: සත්‍යාර්ථ පරමාර්ථ වසින් පුග්ගල දත්නා ලැබේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සත්‍යවාදී කාලවාදී භූතවාදී තථවාදී අවිතථවාදී අනන්‍යථාවාදී නො වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: වුත්තං හෙතං භගවතා: තෙලකුමෝ -පෙ- මධුකුමෝ -පෙ- ඵාණිතකුමෝ -පෙ- ඛීරකුමෝ -පෙ- උදකකුමෝ -පෙ- පානීයථාලකං -පෙ- පානීයකොසකා -පෙ- පානීයසරාවකං -පෙ- නිච්චහත්තං-පෙ-ධ්‍රුවයාගූ'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කොචි[1] යාගූ නිච්චා ධ්‍රුවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං "පුග්ගලෝ උපලබ්භති සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙනා''ති.

(සඞ්ඛිත්තං)

අට්ඨක නිග්ගහ පෙය්‍යාලා[2]
සඞ්ගීතියා උපාදාය විත්තෙන
පඤ්චමං කල්‍යාණං
ඉද්ධි සුත්තාහරණෙන[3] අට්ඨමනති.

පුග්ගලකථා නිට්ඨිතා.

1. කොචි - PTS.
2. පෙය්‍යාල - PTS.
3. සුත්තාහාහරණ - PTS.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් "තෙල්කුඹ ... මීහිකුඹ ... පැණිකුඹ ... කිරිකුඹ ... දියකුඹ ... පැන්තලු ... පැන්කොසු ... පැන්මලා ... නිහඬත් ... ධ්‍රැවයාගු" යයි තෙල වදාළේ ඇත් මැ නු.

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස. අනු: නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාම සවභාව ඇති කියි යාගුවක් ඇත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. නිග: එ කරුණින් "සත්‍යාදී පරමාදී විසින් පුද්ගල දන්නා ලැබේ" යයි නො කියැයුතු යැ.

(සංක්ෂිප්ත යි)

නිග්‍රහ-අෂ්ටක යැ, පෙය්‍යාල යැ, (පුග්ගලෝ සඞ්ඛා-වති යනාදීන් කී) භවසඞ්ඛාවන (ගති) යැ, (රූපං උපාදාය යනාදීන් කී) උපාදාපඤ්ඤත්ති යැ, (චිත්තෙන චිත්තෙන පුග්ගලස්ස පඤ්ඤත්ති යනාදීන් කී) පස් වැනි චිත්තපඤ්ඤත්ති යැ, (කල්‍යාණපාපකානි කම්මානි යනාදීන් කී) කල්‍යාණවගී යැ, (අත්ථි කොචි ඉදඤ්ච කුබ්බති යනාදීන් කී) සාදඤ්ච (අභිඥා) යැ, අට වැනි වූ සූත්‍රාහරණ යැ යි පුද්ගලකථායෙහි අනුයෝග ස්ථාන අටෙකි.

පුද්ගලකථා නිමි.

1. 2.

පරිහානිකථා

1. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බසෝ අරහා අරහත්තා පරිහායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: සබ්බසෝ අරහා අරහත්තා පරිහායතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස අනු: සබ්බසෝ අරහතෝ පරිහානී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බදා අරහා අරහත්තා පරිහායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: සබ්බදා අරහා අරහත්තා පරිහායතී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බදා අරහතෝ පරිහානී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බෙව අරහන්තෝ අරහත්තා පරිහායන්තී'ති.

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. 2.

පරිහානිකථා

["පඤ්චිමෙ භික්ඛවෙ ධම්මා සම්මත්තනියාමස්ස භික්ඛුනො පරිහානාය සංවත්තනති." යනාදි සූත්‍රප්‍රදෙශ වරදවා ගත් සම්මිතිය වජ්ජීපුත්තක සඛ්ඛපිවාදි යන නිකායාන්තරවාසිහු ත් ඇතැම් මහාසඞ්ඝිකයෝ ත් රහත්හට ද පරිහානි කැමැති වෙති. එහෙයින් ඔහු වෙත්වයි තදන්‍යයෝ වෙත්වයි යම් කෙනකුන්ට මේ ලඛ්ධි ඇද්ද, උන්ගේ ලඛ්ධි බිඳුනා සඳහා දැන් 'පරිහායති අරහා අරහත්තා' යනාදීන් පරිහානිකථා අරඹත්.]

1. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: (සඕතාපත්තිඵලාදි) හැම තැනෙක දී රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: හැම තැනෙක දී රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: (කාමභවය පිණිස කියයි.) එසේ යැ.

ස. අනු: හැම තැනෙක දී රහත්හට පරිහාණිධර්ම ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: හැම කලෑ රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: (යොනිසො මනසිකාර කාලයෙහි පරිහානි නැතියෙන් කියයි.) එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: හැම කලෑ රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: (නුතුවණින් මෙනෙහි කරනුවහට කාලනියම නැති වැ පරිහානි ඇතියෙන් කියයි.) එසේ යැ.

ස. අනු: හැම කලෑ රහත්හට පරිහානි ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු. හැම රහත්හු මැ රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: (තීක්ෂ්ණෙන්ද්‍රියයන් සඳහා කියයි.) එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: සබ්බෝ'ව අරහන්තෝ අරහත්තා පරිහායන්ති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ස. අනු: සබ්බසඞ්ඛෙපේනව අරහන්තානං පරිහානී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ස. අනු: අරහා අරහත්තා පරිහායමානෝ චතූහි ඵලෙහි පරිහායති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ප. පු: චතූහි සතසහස්සෙහි සෙට්ඨී සෙට්ඨිත්තං කාරෙන්තෝ සතසහස්සෙ පරිහීනෙ සෙට්ඨිත්තා පරිහීනෝ'ති.

ස. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ප. අනු: සබ්බසාපතෙය්‍යා පරිහීනෝ හොති'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. පු: චතූහි සතසහස්සෙහි සෙට්ඨී සෙට්ඨිත්තං කාරෙන්තෝ සතසහස්සෙ පරිහීනෙ භබ්බෝ සබ්බසාපතෙය්‍යා පරිහායිතුන්ති.

ස. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ප. අනු: අරහා අරහත්තා පරිහායමානෝ භබ්බෝ චතූහි ඵලෙහි පරිහායිතුන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

වාදසුත්තේ නිට්ඨිතා.

7. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ඝ. ප්‍ර: හැම රහත්හු මෑ රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුදයු: (මෘදින්ද්‍රියයන් සඳහා කියයි.) එසේ යැ.

ඝ. අනු: හැම රහත්හට මෑ පරිහානි ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මෑ යැ ...

4. ඝ. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුදයු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙන්නාහු සතර ඵලයෙන් පිරිහෙත් ද?

ප පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මෑ යැ ...

5. ප. ප්‍ර: සිවු සිවිසුවහසෙකින් සිවු බව කරනුයේ සුවහසක් පිරිහීගිය කල සිවු බැවින් පරිහීන වේ ද?

ඝ. පරිඝුදයු: (එකදෙසපරිහානිය ගෙන කියයි.) එසේ යැ.

ප. අනු: හැම සැපතින් පරිහීන වේ ද?

ඝ. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මෑ යැ ...

6. ඝ. ප්‍ර. සිවු සියුසුවහසෙකින් සිවු බව කරනුයේ සුවහසක් පිරිහීගිය කල හැම සැපතින් පිරිහෙන්නට භව්‍ය වේ ද?

ප. පරිඝුදයු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙන්නාහු සතර ඵලයෙන් පිරිහෙන්නට භව්‍ය වෙත් ද?

ප. පරි. එසේ නොෘ කියැයුතු මෑ යැ ...

වාදයුඝයි නිමි.

7. ඝ ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප පරිඝුදයු: එසේ යැ.

ඝ. ප්‍ර: සෝවන් පුදුගල සොවත්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මෑ යැ ...

8. ඝ. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුදයු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සකෘදාගාමී පුදුගල සකෘදාගාම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මෑ යැ ...

9. ඝ. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුදයු: එසේ යැ.

ස. අනු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

10. ස. පු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සොතාපන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සොතාපන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: න පරිහායති සොතාපන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ස. පු: න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. පු: න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. පු: න පරිහායති සොතාපන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අනාගාමී පුද්ගල අනාගාම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

10. ස. පු: අනාගාමී පුද්ගල අනාගාම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවාන් පුද්ගල සෝවාන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

11. ස. පු: අනාගාමී පුද්ගල අනාගාම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සකෘදාගාමී පුද්ගල සකෘදාගාම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවාන් පුද්ගල සෝවාන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

12. ස. පු: සෝවාන් පුද්ගල සෝවාන්ඵලයෙන් නොං පිරිහේ ද?

ප පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු රහත් බැවින් නොං පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

13. ස. පු: සකෘදාගාමී පුද්ගල සකෘදාගාම්ඵලයෙන් නොං පිරිහේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු රහත් බැවින් නොං පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

14. ස. පු: අනාගාමී පුද්ගල අනාගාම්ඵලයෙන් නොං පිරිහේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඝ අනු: රහත්හු රහත් බැවින් නොං පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

15. ස. පු: සෝවාන් පුද්ගල සෝවාන්ඵලයෙන් නොං පිරිහේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගාමී පුද්ගල අනාගාම්ඵලයෙන් නොං පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

16. ස. පු: න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

17. ස. පු: න පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති. ආමන්තා.

ස අනු: අරහා අරහත්තා පරිහායමානො කප්ප සණ්ඨාති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: අනාගාමිඵලෙ'ති.

ස. අනු: අනාගාමී අනාගාමිඵලා පරිහායමානො කප්ප සණ්ඨාති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: සකදාගාමිඵලෙ'ති.

ස. අනු: සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා පරිහායමානො කප්ප සණ්ඨාති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: සොතාපත්තිඵලෙ'ති.

ස. අනු: සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා පරිහායමානො පුථුජ්ජනභූමියං සණ්ඨාති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ: භණ්ඩු අරහා අරහත්තා පරිහායමානො අනාගාමිඵලෙ සණ්ඨාති අනාගාමී අනාගාමිඵලා පරිහායමානො සකදාගාමිඵලෙ සණ්ඨාති, සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා පරිහායමානො සොතාපත්තිඵලෙ සණ්ඨාති,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා පරිහායමානො පුථුජ්ජනභූමියං සණ්ඨාති'ති.

16. ස. ප්‍ර: සකෘදාගාමී පුද්ගල සකෘදාගාම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගාමී පුද්ගල අනාගාම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

17. ස. ප්‍ර: සෝවාන් පුද්ගල සෝවාන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: සකෘදාගාමී පුද්ගල සකෘදාගාම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

18. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙන්නාහු කොහි සිටින් ද?

ස. පරිසුද්ධ: අනාගාම්ඵලයෙහි යැ.

ස. අනු: අනාගාමී පුද්ගල අනාගාම්ඵලයෙන් පිරිහෙනුයේ කොහි සිටී ද?

ප. පරිසුද්ධ: සකෘදාගාම්ඵලයෙහි යැ.

ස. අනු: සකෘදාගාමී පුද්ගල සකෘදාගාම්ඵලයෙන් පිරිහෙනුයේ කොහි සිටී ද?

ප. පරිසුද්ධ: සෝවාන්ඵලයෙහි යැ.

ස. අනු: සෝවාන් පුද්ගල සෝවාන්ඵලයෙන් පිරිහෙනුයේ පෘථග්ජනභූමියෙහි සිටී ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. නි: නිග්‍රහය දනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙන්නාහු අනාගාම්ඵලයෙහි සිටින් නම්, අනාගාමී පුද්ගල අනාගාම්ඵලයෙන් පිරිහෙනුයේ සකෘදාගාමී ඵලයෙහි සිටී නම්, සකෘදාගාමී පුද්ගල සකෘදාගාමී ඵලයෙන් පිරිහෙනුයේ සෝවාන්ඵලයෙහි සිටී නම්,

අනු පෘ: එ කරුණින් සෝවාන් පුද්ගල සෝවාන්ඵලයෙන් පිරිහෙනුයේ පෘථග්ජන භූමියෙහි සිටී යයි කියැයුතු මැ යැ.

19. ස. ප්‍ර: අරහා අරහත්තා පරිහායමානෝ සෝතාපත්ති-ඵලෙ සණ්ඨාති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝතාපත්තිඵලස්ස අනන්තරා අරහත්තක්ඛෙත්තද'ව සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

20. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සෝතාපන්නෝ සෝතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා අරහතෝ වා සෝතාපන්නස්ස වා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: අරහතෝ.

අනු. ඵ: හඤ්ඤි අරහතෝ බහුතරා කිලෙසා පහීනා, පරිහායති අරහා අරහත්තා,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පරිහායති සෝතා-පන්නෝ සෝතාපත්තිඵලා'ති.

21. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු. පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා අරහතෝ වා සකදාගාමිස්ස වා'ති.

ප. පටික්ඛිපති. අරහතෝ.

අනු. ඵ: හඤ්ඤි අරහතෝ බහුතරා කිලෙසා පහීනා, පරිහායති අරහා අරහත්තා,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

22. ස. ප්‍ර· පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

19. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙන්නාහු සොවත් පෙලෙහි සිටින් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සොවත්ඵලයට අනතුරු වැ අතීතඵල මැ ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

20. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ: අනු: සොවත් පුඟල සොවත්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. අනු: රහත්හුගේ හෝ සොවත් පුඟලයාගේ හෝ කවරක්හුගේ බහුතර කෙලශයෝ ප්‍රහීණ වූවාහු ද?

ප. පටික්ඛිපති: රහත්හුගේ යැ.

අනු. ඵ: එ බැවින් රහත්හුගේ බහුතර කෙලශයෝ ප්‍රහීණයහ. රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, සොවත් පුද්ගල සොවත්-ඵලයෙන් පිරිහෙති කියැයුතු මැ යැ.

21. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද.

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සකෘදගාමි පුද්ගල සකෘදගාමිඵලයෙන් පිරිහේ ද.

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැ යුතු මැ යැ ...

ඝ. අනු: සවරක්හට බහුතර කෙලශයෝ ප්‍රහීණ වෙත් ද? රහත්හට හෝ යැ? සෙදගැමිහට හෝ යැ? සි.

ප. පටික්ඛිපති: රහත්හට යැ.

අනු. ඵ: එ බැවින් රහත්හට බහුතර කෙලශයෝ ප්‍රහීණ වෙති. රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත්.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, සෙදගැමි පුහුල් සෙදගැමි ඵලයෙන් පිරිහෙති කියැයුතු මැ යැ.

22. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ. අනු. අනගැමි පුහුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ස අනු: කස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා අරහතෝ වා අනාගාමිස්ස වා'ති.

ප පරිසුදසු: අරහතෝ.

අනු. ඣ: හඤ්ඤි අරහතෝ බහුතරා කිලෙසා පහීනා, පරිහායති අරහා අරහත්තා,

අනු: පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

28. ස. පු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප පරිසුදසු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා අනාගාමිස්ස වා සොතාපන්නස්ස වා'ති.

ප. පරිසුදසු: අනාගාමිස්ස.

අනු. ඣ: හඤ්ඤි අනාගාමිස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා,

අනු: පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පරිහායති සොතා-පන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

24. ස. පු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පරිසුදසු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා අනාගාමිස්ස වා සකදාගාමිස්ස වා'ති.

ප. පරිසුදසු: අනාගාමිස්ස.

අනු. ඣ: හඤ්ඤි අනාගාමිස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

25. ස. පු: පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: ආමන්තා.

ස අනු: පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කවරක්හට බහුතර කෙලෙසයෝ ප්‍රහීණ වෙත් ද? රහත්හට හෝ යැ? අනගැමිහට හෝ යැ?

ප. පරිසුදු: රහත්හට යැ.

අනු. ඵ: එහෙයින් රහත්හට බහුතර කෙලෙසයෝ ප්‍රහීණ වෙති. රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, අනගැමි පුහුල් අනගැමි බැවින් පිරිහෙති කියැයුතු මැ යැ.

23. ස. පු: අනගැමි පුහුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුදු: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: කවරක්හට බහුතර කෙලෙසයෝ ප්‍රහීණ වෙත් ද? අනගැමිහට හෝ යැ? සොවන්හට හෝ යැ?

ප. පරිසුදු: අනගැමිහට යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් අනගැමිහට බහුතර කෙලෙසයෝ, ප්‍රහීණ වෙති. අනගැමි පුහුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහෙයි.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, සොවන්පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහෙති කියැයුතු මැ යැ.

24. ස. පු: අනගැමිපුහුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමි පුහුල් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: කවරක්හට බහුතර කෙලෙසයෝ ප්‍රහීණ වෙත් ද? අනගැමිහට හෝ යැ? සෙදගැමිහට හෝ යැ?

ප. පරිසුදු: අනගැමිහට යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් අනගැමිහට බහුතර කෙලෙසයෝ ප්‍රහීණ වෙති.

අනු. පා: අනගැමි පුහුල් අනගැම්ඵයෙන් පිරිහෙයි.
එහෙයින් භවත, සෙදගැමි පුහුල් සෙදගැම් ඵලයෙන් පිරිහෙති කියැයුතු මැ යැ.

25. ස. පු: සෙදගැමි පුහුල් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුදු: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

ස අනු: කස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා සකදාගාමිස්ස වා සොතාපන්නස්ස වා'ති.

ප. පටික්ඛිපු: සකදාගාමිස්ස.

අනු. ඵ: හඤ්චි සකදාගාමිස්ස බහුතරා කිලෙසා පහීනා පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා,

අනු. පා: නෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ පරිහායති සොතා-පන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති.

26. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති, සොතාපන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස අධිමත්තා මග්ගභාවනා අරහතො වා සොතාපන්නස්ස වා'ති.

ප. පටික්ඛිපු: අරහතො.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො අධිමත්තා මග්ගභාවිනා, පරිහායති අරහා අරහත්තා,

අනු. පා: නෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති සොතා-පන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති.

27. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සොතාපන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස අධිමත්තා සතිපට්ඨානභාවනා -පෙ- සම්මප-ධානභාවනා -පෙ- ඉද්ධිපාදභාවනා -පෙ- ඉන්ද්‍රියභාවනා -පෙ- බලභාවනා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගභාවනා අරහතො වා සොතාපන්නස්ස වා'ති.

ප. පටික්ඛිපු: අරහතො.

අනු: ඵ: හඤ්චි අරහතො අධිමත්තා බොජ්ඣඞ්ගභාවනා, පරිහායති අරහා අරහත්තා,

අනු. පා: නෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "පරිහායති සොතා-පන්නො සොතාපත්තිඵලා'ති."

28. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපු. ආමන්තා.

ස. අනු: කවරක්හට බහුතර කෙලෙසයෝ ප්‍රහීණ වෙත් ද? සෙදගැම්හට හෝ යැ? සොවන්හට හෝ යැ?

ප. පටික්ඛේපු: සෙදගැම්හට යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් සෙදගැම්හට බහුතර කෙලෙසයෝ ප්‍රහීණ වෙති. සෙදගැම් පුහුල් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහෙයි.

අනු. පා: එහෙයින් හවත, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහෙතී කියැයුතු මැ යැ.

26. ස. පු: රහන්හු රහන් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: කවරක්හට අධිමාත්‍ර මාර්ගභාවනා වේ ද? රහන්හට හෝ යැ? සොවන්හට හෝ යැ?

ප. පටික්ඛේපු: රහන්හට යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් රහන්හට අධිමාත්‍ර මාර්ගභාවනා වෙයි, රහන් රහන් බැවින් පිරිහෙයි.

අනු. පා: එහෙයින් හවත, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහෙතී කියැයුතු මැ යැ.

27. ස. පු: රහන්හු රහන්බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛේපු: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ..

ස. අනු: කවරක්හට අධිමාත්‍ර සතිපට්ඨානභාවනා ... සම්මප්පධානභාවනා ... ඉද්ධිපාදභාවනා ... ඉන්ද්‍රිය-භාවනා ... බලභාවනා ... බොජ්ඣඞ්ගභාවනා වේ ද? රහන්හට හෝ යැ? සොවන්හට හෝ යැ?

ප. පටික්ඛේපු: රහන්හට යැ.

අනු: ඵ: එබැවින් රහන්හට අධිමාත්‍ර බොජ්ඣඞ්ගභාවනා වෙයි. රහන්හු රහන්බැවින් පිරිහෙති.

අනු. පා: එහෙයින් හවත, සොවන්පුහුල සොවන්ඵලයෙන් පිරිහෙතී කියැයුතු මැ යැ.

28. ස. පු: රහන්හු රහන්බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛේපු: එසේ යැ.

ස. අනු: පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස අධිමත්තා මග්ගභාවනා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ග-භාවනා -පෙ- අරහතො වා සකදාගාමිස්ස වා'ති.

ප. පරිකුසලෝ: අරහතො.

අනු. ඵ: හඤ්ඤි අරහතො අධිමත්තා බොජ්ඣඞ්ගභාවනා, පරිහායති අරහා අරහත්තා,

අනු. පා: තෙන වතරෙ වත්තබ්බෙ "පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති."

29. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පරිකුසලෝ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස අධිමත්තා මග්ගභාවනා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ග-භාවනා, අරහතො වා අනාගාමිස්සවා'ති.

ප. පරිකුසලෝ: අරහතො.

අනු. ඵ: හඤ්ඤි අධිමත්තා අරහතො බොජ්ඣඞ්ගභාවනා, පරිහායති අරහා අරහත්තා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

30. ස. පු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පරිකුසලෝ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස අධිමත්තා මග්ගභාවනා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ග-භාවනා අනාගාමිස්ස වා සොතාපන්නස්ස වා'ති.

ප. පරිකුසලෝ: අනාගාමිස්ස.

අනු. ඵ: හඤ්ඤි අනාගාමිස්ස අධිමත්තා බොජ්ඣඞ්ගභාවනා පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "පරිහායති සොතා-පන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති."

ස. අනු: සෙදගැම්පුහුල් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: කවරක්හට අධිමාත්‍ර මග්ගභාවනා ... බොජ්ඣඞ්ග-භාවනා වේ ද? රහත්හට හෝ යැ? සෙදගැම්හට හෝ යැ?

ප. පටිඤ්ඤු: රහත්හට යැ.

අනු. ඣ: එබැවින් රහත්හට අධිමාත්‍ර බොජ්ඣඞ්ගභාවනා වෙයි.

අනු පා: එහෙයින් භවත, සෙදගැම්පුහුල් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහෙති කියැයුතු මැ යැ.

29. ස. පු: රහත්හු රහත්බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු. අනගැම් පුහුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: කවරක්හට අධිමාත්‍ර මාඝීභාවනා ... බොධ්‍යඞ්ග-භාවනා වේ ද? රහත්හට හෝ යැ? අනගැම්හට හෝ යැ?

ප. පටිඤ්ඤු: රහත්හට යැ.

අනු. ඣ: එබැවින් රහත්හට බොධ්‍යඞ්ගභාවනා අධිමාත්‍ර වෙයි. රහත්හු රහත්බැවින් පිරිහෙති.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'අනගැම්පුහුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහෙති' කියයුතු මැ යැ.

30. ස. පු. අනගැම්පුහුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස අනු: කවරක්හට අධිමාත්‍ර මාඝීනාවඤ ... බොධ්‍යඞ්ග-භාවනා වේ ද? අනගැම්හට හෝ යැ? සොවන්හට හෝ යැ?

ප. පටිඤ්ඤු: අනගැම්හට යැ.

අනු. ඣ: එබැවින් අනගැම්හට අධිමාත්‍ර බොධ්‍යඞ්ගභාවනා වෙයි. අනගැම්පුහුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහෙයි.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'සොවන්පුහුල් සොවන්පෙලෙන් පිරිහෙති' කියැයුතු මැ යැ.

31. ස. පු: පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. අනු: පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස අධිමත්තා මග්ගභාවනා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගභාවනා, අනාගාමිස්ස වා සකදාගාමිස්ස වා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: අනාගාමිස්ස.

අනු. ඤ: හඤ්චි අනාගාමිස්ස අධිමත්තා බොජ්ඣඞ්ගභාවනා, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති."

32. ස. පු: පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. අනු: පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: කස්ස අධිමත්තා මග්ගභාවනා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගභාවනා, සකදාගාමිස්ස වා අනාගාමිස්ස වා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: සකදාගාමිස්ස.

අනු. ඤ: හඤ්චි සකදාගාමිස්ස අධිමත්තා බොජ්ඣඞ්ගභාවනා, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති - පෙ-

33. ස. පු: අරහතා දුක්ඛං දිට්ඨා, පරිහායති අරහා අරහත්තාති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. අනු. සොතාපන්නෙන දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

34. ස. පු: අරහතා සමුදයො දිට්ඨා, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. අනු: සොතාපන්නෙන සමුදයො දිට්ඨා, පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

31. ස. ප්‍ර: අනගැමිපුහුල් අනගැමිපෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමිපුහුල් සෙදගැමිපෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: කවරක්හට අධිමාත්‍ර මාඝීභාවනා ... බොධ්‍යඞ්ග-භාවනා වේ ද? අනගැමිහට හෝ යැ? සෙදගැමිහට හෝ යැ?

ප්‍ර. ප්‍රතිඥ: අනගැමිහට යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් අනගැමිහට අධිමාත්‍ර බොධ්‍යඞ්ගභාවනා වෙයි. අනගැමිපුහුල් අනගැමිපෙලෙන් පිරිහෙයි.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, 'සෙදගැමිපුහුල් සෙදගැමිපෙලෙන් පිරිහෙති' කියැයුතු මැ යැ.

32. ස. ප්‍ර: සෙදගැමි පුහුල් සෙදගැමිපෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවන්පුහුල් සොවන්පෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: කවරක්හට අධිමාත්‍ර මාඝීභාවනා ... බොධ්‍යඞ්ග-භාවනා වේ ද? සෙදගැමිහට හෝ යැ? අනගැමිහට හෝ යැ?

ප. පරිසුදසු: සෙදගැමිහට යැ.

අනු. ඵ: එ බැවින් සෙදගැමිහට අධිමාත්‍ර බොධ්‍යඞ්ගභාවනා වෙයි. සෙදගැමිපුහුල් සෙදගැමිපෙලෙන් පිරිහෙයි.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, සොවන්පුහුල් සොවන්පෙලෙන් පිරිහෙති කියැයුතු මැ යැ.

33. ස. ප්‍ර: රහන්හු විසින් දුක් දන්නාලද යැ, රහන්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවන්පුහුල්හු විසින් දුක් දක්නාලද යැ, සොවන්පුහුල් සොවන්පෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

34. ස. ප්‍ර: රහන්හු විසින් සමුදය දක්නාලද යැ, රහන්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවන්පුහුල්හු විසින් සමුදය දක්නාලද යැ, සොවන්පුහුල් සොවන්පෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

35. ස. ප්‍ර: අරහතා නිරොධෝ දිට්ඨෝ, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නෙන නිරොධෝ දිට්ඨෝ, පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

36. ස. ප්‍ර: අරහතා මග්ගෝ දිට්ඨෝ, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නෙන මග්ගෝ දිට්ඨෝ, පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

37. ස. ප්‍ර: අරහතා චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නෙන චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

38. ස. ප්‍ර: අරහතා දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

39. ස. ප්‍ර: අරහතා සමුදයෝ දිට්ඨෝ -පෙ- නිරොධෝ දිට්ඨෝ -පෙ- මග්ගෝ දිට්ඨෝ -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිනා චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

40 ස. ප්‍ර: අරහතා දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

35 ස. ප්‍ර: රහත්හු විසින් නිරෝධය දක්නාලද යෑ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යෑ.

ස. අනු: සොවන්පුතුල්හු විසින් නිරෝධය දක්නාලද යෑ, සොවන්පුතුල් සොවන්පෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මෑ යෑ ...

36. ස. ප්‍ර: රහත්හු විසින් මාර්ගය දක්නාලද යෑ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යෑ.

ස. අනු: සොවන්පුතුල්හු විසින් මාර්ගය දක්නාලද යෑ, සොවන්පුතුල් සොවන්පෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මෑ යෑ ...

37. ස. ප්‍ර: රහත්හු විසින් සතර සත්‍යයෝ දක්නා ලදහ, රහත්හු රහත්බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යෑ.

ස. අනු: සොවන්පුතුල්හු විසින් සියුසස් දක්නාලද යෑ, සොවන්පුතුල් සොවන්පෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මෑ යෑ ...

38. ස. ප්‍ර: රහත්හු විසින් දුක් දන්නාලද යෑ, රහත්හු රහත්-බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යෑ.

ස. අනු: සෙදගැම්හු විසින් දුක් දක්නාලද යෑ, සෙදගැම්-පුතුල් සෙදගැම්පෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මෑ යෑ ...

39. ස. ප්‍ර: රහත්හු විසින් සමුදය දක්නාලද යෑ ... නිරෝධය දක්නාලද යෑ ... මාර්ගය දක්නාලද යෑ ... සියුසස් දක්නාලද යෑ, රහත්හු රහත්බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛේපයි. එසේ යෑ.

ස. අනු: සෙදගැම්හු විසින් සියුසස් දක්නාලද යෑ, සෙදගැම්-පුතුල් සෙදගැම්පෙලෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මෑ යෑ ...

40. ස. ප්‍ර: රහත්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යෑ.

ස. අනු: අනගැම්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නා ලදි, අනගැම්-පුතුල් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මෑ යෑ ...

41. ස. පු: අරහතා සමුදයෝ දිට්ඨෝ -පෙ- නිරොධෝ දිට්ඨෝ -පෙ- මග්ගෝ දිට්ඨෝ -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිනා චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

42. ස. පු: අනාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නෙන දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

43. ස. පු: අනාගාමිනා සමුදයෝ දිට්ඨෝ -පෙ- නිරොධෝ දිට්ඨෝ -පෙ- මග්ගෝ දිට්ඨෝ -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නෙන චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

44 ස. පු: අනාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

45. ස. පු: අනාගාමිනා සමුදයෝ දිට්ඨෝ -පෙ- නිරොධෝ දිට්ඨෝ -පෙ- මග්ගෝ දිට්ඨෝ -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිනා චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

41. ස. ප්‍ර: රහත්හු විසින් සමුදයසත්‍යය දක්නාලදි ... නිරෝධ සත්‍යය දක්නාලදි ... මාර්ගසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ. රහත්හු රහත් බැමින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැමිහු විසින් චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, අනගැමිපුහුල් අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

42. ස. ප්‍ර: අනගැමිහු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නා ලදි, අනගැමි පුහුල් අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන් පුහුල් විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නා ලදි, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

43. ස. ප්‍ර: අනගැමිහු විසින් සමුදයසත්‍යය දක්නා ලදි ... නිරෝධසත්‍යය දක්නා ලදි ... මාර්ගසත්‍යය දක්නා ලදි ... චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නා ලදහ. සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්හු විසින් චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි. එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

44. ස. ප්‍ර: අනගැමිහු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි, අනගැමි අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු· සෙදගැමිහු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි, සෙදගැමි සෙදගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

45. ස. ප්‍ර: අනගැමිහු විසින් සමුදයසත්‍යය දක්නාලදි ... නිරෝධසත්‍යය දක්නාලදි ... මාර්ගසත්‍යය දක්නා ලදි ... චතුරාර්යසත්‍යය දක්නාලදහ. අනගැමි අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමිහු විසින් චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සෙදගැමි සෙදගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

46 ස. ප්‍ර: සකදාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ඍ. අනු: සොතාපන්නෙන දුක්ඛං දිට්ඨං, පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

47. ස. ප්‍ර: සකදාගාමිනා සමුදයෝ දිට්ඨෝ -පෙ- නිරොධෝ දිට්ඨෝ -පෙ- මග්ගෝ දිට්ඨෝ -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ඍ. අනු: සොතාපන්නෙන චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

48. ස. ප්‍ර: සොතාපන්නෙන දුක්ඛං දිට්ඨං, න පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ඍ. අනු: අරහතා දුක්ඛං දිට්ඨං න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

49. ස. ප්‍ර: සොතාපන්නෙන සමුදයෝ දිට්ඨෝ -පෙ- නිරොධෝ දිට්ඨෝ -පෙ- මග්ගෝ දිට්ඨෝ -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ඍ. අනු: අරහතා චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

50. ස. ප්‍ර: සකදාගාමිනා දුක්ඛා දිට්ඨං -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: නාමන්තා.

ඍ. අනු: අරහතා චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

46. ස ප්‍ර: සෙදගැම්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදී, සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදී, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොයි කියැයුතු මැ යැ ...

47. ස. ප්‍ර: සෙදගැම්හු විසින් සමුදයසත්‍යය දක්නාලදි ... නිරෝධසත්‍යය දක්නාලදි ... මාර්ගසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්හු විසින් චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොයි කියැයුතු මැ යැ ...

48. ස. ප්‍ර: සොවන්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදී, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් නොයි පිරිහේ ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදී. රහත්හු රහත් බැවින් නොයි පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොයි කියැයුතු මැ යැ ...

49. ස. ප්‍ර: සොවන්හු විසින් සමුදයසත්‍යය දක්නාලදි ... නිරෝධසත්‍යය දක්නාලදි ... මාර්ගසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු විසින් චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ. රහත්හු රහත් බැවින් නොයි පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොයි කියැයුතු මැ යැ ...

50. ස. ප්‍ර: සෙදගැම්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් නොයි පිරිහේ ද?

ප. පටික්ඛේපයි: එසේ යැ.

ස අනු: රහත්හු විසින් චතුරාර්යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ. රහත්හු රහත් බැවින් නොයි පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොයි කියැයුතු මැ යැ ...

51. ස. පු: අනාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ඔ. අනු: අරහතා චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

52. ඔ. පු: සොතාපන්නෙන දුක්ඛං දිට්ඨං -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ඔ. අනු: අනාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

53. ඔ. පු: සකදාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ඔ. අනු: අනාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

54. ඔ, පු: සොතාපන්නෙන දුක්ඛං දිට්ඨං -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ඔ. අනු: සකදාගාමිනා දුක්ඛං දිට්ඨං -පෙ- චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

55. ඔ. පු: අරහතො රාගො පහීනො, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ඔ. අනු: සොතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

51. ස. ප්‍ර: අනගැමිහු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්‍යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, අනගැමි අනගැමිඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිඝූඋ: එසේ යැ.

ඝ අනු: රහත්හු විසින් චතුරාර්‍යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, රහත්හු රහත් බැවින් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

52 ස. ප්‍ර: සොවන්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්‍ය සත්‍යයෝ දක්නාලදහ. සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිඝූඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැමිහු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්‍ය සත්‍යයෝ දක්නාලදහ, අනගැමි පුහුල් අනගැමිඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

53. ස. ප්‍ර: සෙදගැමිහු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි. ... චතුරාර්‍යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සෙදගැමි සෙදගැමි ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිඝූඋ. එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැමිහු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්‍යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, අනගැමි අනගැමි ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

54. ඝ: ප්‍ර: සොවන්හු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්‍යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සොවන්පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමිහු විසින් දුඃඛසත්‍යය දක්නාලදි ... චතුරාර්‍යසත්‍යයෝ දක්නාලදහ, සෙදගැමි සෙදගැමි ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

55. ස. ප්‍ර: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝූඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ..

56. ස. පු: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝතාපන්නස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- සීලබ්බත පරාමාසෝ පහීනෝ -පෙ- අපායගමනියෝ රාගෝ පහීනෝ -පෙ- අපායගමනියෝ දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- අපායගමනියෝ මෝහෝ පහීනෝ, පරිහායති සෝතාපන්නෝ සෝතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

57. ස. පු: අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- අරහතෝ මෝහෝ පහීනෝ -පෙ- මානෝ පහීනෝ -පෙ- දිට්ඨි පහීනා -පෙ- විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- ථීනං පහීනං -පෙ- උද්ධච්චං පහීනං -පෙ- අහිරිකං පහීනං -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති සෝතාපන්නෝ සෝතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

58. ස. පු: අරහතෝ අනොත්තප්පං පහීනං, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝතාපන්නස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- සීලබ්බත-පරාමාසෝ පහීනෝ -පෙ- අපායගමනියෝ රාගෝ පහීනෝ -පෙ- අපායගමනියෝ දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- අපායගමනියෝ මෝහෝ පහීනෝ, පරිහායති සෝතාපන්නෝ සෝතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

59. ස. පු: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

60. ස. පු: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්තා.

56. ස. ප්‍ර: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: සොවන්හට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යෑ. ... ශීලව්‍රතපරා-මර්ශී ප්‍රහීණ යෑ ... අපායගමනීය රාගය ප්‍රහීණ යෑ .. අපායගමනීය දෙවෂය ප්‍රහීණ යෑ ... අපායගමනීය මෝහය ප්‍රහීණ යෑ, සොවන් පුහුල් සොවන්-ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියයුතු මෑ යෑ ...

57. ස. ප්‍ර: රහත්හට දෙවෂය ප්‍රහීණ යෑ ... රහත්හට මෝහය ප්‍රහීණ යෑ ... මානය ප්‍රහීණ යෑ දෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ... විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යෑ ... ස්ත්‍යානය ප්‍රහීණ යෑ .. ඖද්ධත්‍යය ප්‍රහීණ යෑ .. අහ්‍රීකය ප්‍රහීණ යෑ ... අනපත්‍රප්‍යා ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: සොවන්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ, සොවන්-පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියයුතු මෑ යෑ ...

58. ස. ප්‍ර: රහත්හට අනපත්‍රප්‍යා ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: සොවන්හට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යෑ ... ශීලව්‍රතපරා මර්ශී ප්‍රහීණ යෑ. ... අපායගමනීය රාගය ප්‍රහීණ යෑ ... අපායගමනීය දෙවෂය ප්‍රහීණ යෑ ... අපාය-ගමනීය මෝහය ප්‍රහීණ යෑ, සොවන් පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියයුතු මෑ යෑ ....

59. ස. ප්‍ර: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: සෙදගැමියාට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ, සෙදගැමි සෙදගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෑ කියයුතු මෑ යෑ ...

60. ස. ප්‍ර: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- සීලබ්බත-පරාමාසෝ පහීනෝ -පෙ- ඔළාරිකෝ කාමරාගෝ පහීනෝ -පෙ- ඔළාරිකෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

61. ස. පු: අරහතෝ දෙසෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිසුසු: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- ඔළාරිකෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

62. ස. පු: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිසුසු: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

63. ස. පු: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිසුසු: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- සීලබ්බතපරාමාසෝ පහීනෝ -පෙ- අණුසහගතෝ කාමරාගෝ පහීනෝ -පෙ- අණුසහගතෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

64. ස: පු: අරහතෝ දෙසෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- අණුසහගතෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

65. ස. පු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිසුසු: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: සෙදගැම්හට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යැ ... ශීලව්‍රත-පරාමර්ශී ප්‍රහීණ යැ ... ඔළාරික කාමරාග ප්‍රහීණ යැ ... ඔළාරික ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යැ සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

61 ස. ප්‍ර: රහත්හට දෙඹය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ ... ඔළාරික ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යැ, සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

62. ස. ප්‍ර: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ, අනගැම් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

63. ස. ප්‍ර: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැම්හට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යැ ... ශීලව්‍රතපරා-මර්ශී ප්‍රහීණ යැ ... අණුසහගත කාමරාගය ප්‍රහීණ යැ ... අණුසහගත ව්‍යාපාදය ප්‍රහීණ යැ, අනගැම් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. ප්‍ර: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

64. ස. ප්‍ර: රහත්හට දෙඹය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ ... අණු-සහගත ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යැ, අනගැම්, අනගැම් ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

65. ස. ප්‍ර: අනගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ, අනගැම් අනගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ සොවන්-පුතුල් සොවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

66. ස. පු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝතාපන්නස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- අපාය ගමනියෝ මෝහෝ පහීනෝ, පරිහායති සෝතා-පන්නෝ සෝතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පඤ්ඤපති: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

67. ස. පු: අනාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා, -පෙ- අණුසහ-ගතෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- අපායගමනියෝ මෝහෝ පහීනෝ, පරිහායති සෝතාපන්නෝ සෝතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

68. ස. පු. අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

69. ස. පු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- සීලබ්බත-පරාමාසෝ පහීනෝ -පෙ- ඔළාරිකෝ කාමරාගෝ පහීනෝ -පෙ- ඔළාරිකෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

70. ස. පු: අනාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- අණුසහගතෝ ඛ්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති අනාගාමී අනාගාමි-ඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- ඔළා-රිකෝ ඛ්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

66. ස. ප්‍ර: අනගැමිභට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ, අනගැමි අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්භට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යැ ... අපායගමනීය මොහය ප්‍රහීණ යැ, සොවන් පුහුල් සොවන් ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

67. ස. ප්‍ර: අනගැමිභට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යැ ... අණුසහගත ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යැ, අනගැමි අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන්භට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ ... අපාය-ගමනීය මොහය ප්‍රහීණ ය, සොවන් පුහුල් සොවන් ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

68. ස: ප්‍ර: අනගැමිභට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ. ... අනගැමි අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමිභට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ, සෙදගැමි සෙදගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

69. ස. ප්‍ර: අනගැමිභට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ, අනගැමි අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමිභට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යැ ... ශීලව්‍රතප-රාමර්ශී ප්‍රහීණ යැ ... ඔළාරික කාමරාග ප්‍රහීණ යැ ... ඔළාරික ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යැ, සෙදගැමි සෙදගැමි-ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

70. ස. ප්‍ර: අනගැමිභට විචිකිත්සා ප්‍රහීණ යැ ... අණුසහගත ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යැ, අනගැමි අනගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමිභට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ .... ඔළාරික ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යැ, සෙදගැමි සෙදගැමිඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

71. ස. පු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

72. ස. පු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා, -පෙ- අපායගමනියෝ මොහෝ පහීනෝ, පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

73. ස. පු: සකදාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- ඔළාරිකෝ කාමරාගෝ පහීනෝ -පෙ- ඔළාරිකෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- අපායගමනීයෝ මොහෝ පහීනෝ, පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

74. ස. පු: සොතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, න පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

75. ප. පරි: සොතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, න පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහතෝ දෙසෝ පහීනෝ -පෙ- අණෝත්තප්පං පහීනං, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

76. ස. පු: සොතාපන්නස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- අපායගමනියෝ මොහෝ පහීනෝ, න පරිහායති සොතාපන්නා සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

71. ස. ප්‍ර: සෙදගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ, සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවන්හට සත්කායදිට්ඨි ප්‍රහීණ යැ, සෝවන්-පුහුල් සෝවන්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

72. ස. ප්‍ර: සෙදගැම්හට සත්කායදිට්ඨි ප්‍රහීණ යැ සෙදගැම් පුහුල් සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු. සෝවන්හට විචිකිත්සා ප්‍රහීණ යැ ... අපායගමනීය මෝහය ප්‍රහීණ යැ ... සෝවන්පුහුල් සෝවන්-ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

73. ස. ප්‍ර: සෙදගැම්හට විචිකිත්සා ප්‍රහීණ යැ ... ඔළාරික කාමරාග ප්‍රහීණ යැ ... ඔළාරික ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යැ, සෙදගැමි සෙදගැම්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවන්හට සත්කායදිට්ඨි ප්‍රහීණ යැ ... අපාය-ගමනීය මෝහය ප්‍රහීණ යැ ... සෝවන්පුහුල් සෝවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

74. ස. ප්‍ර: සෝවන්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ. සෝවන් පුහුල් සෝවන්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ, රහත්හු රහත්බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

75. ස. ප්‍ර: සෝවන්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යැ, සෝවන්-පුහුල් සෝවන්ඵලයෙන් පිරිහේ ද?

ප පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට ද්වේෂය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ, රහත්හු රහත්බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

76. ස. ප්‍ර: සෝවන්හට විචිකිත්සා ප්‍රහීණ යැ ... අපායගමනීය මෝහය ප්‍රහීණ යැ, සෝවන්පුහුල් සෝවන්-ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ

ස. අට්ඨ: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

77. ස. පු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අට්ඨ: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

78. ස. පු: සකදාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- ඔළාරිකෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අට්ඨ: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, න පරිහායති, අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

79. ස. පු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අට්ඨ: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

80. ස. පු: අනාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- අණුසහගතෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අට්ඨ: අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, න පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

81. ස. පු: සොතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, න පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අට්ඨ: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- අණුසහගතෝ ව්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත්බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

77. ස. ප්‍ර: සෙදගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ ... සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිඝඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත්බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

78. ස. ප්‍ර: සෙදගැම්හට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යෑ ... ඕළාරික ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යෑ. සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිඝඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත්බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

79. ස. ප්‍ර. අනගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ, අනගැමී අනගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිඝඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත් බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

80. ස. ප්‍ර: අනගැම්හට විචිකිච්ඡා ප්‍රහීණ යෑ ... අණුසහගත ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යෑ, අනගැම් අනගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිඝඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යෑ, රහත්හු රහත් බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

81. ස. ප්‍ර: සොවන්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ. සොවන්-පුහුල් සොවන්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිඝඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: අනගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ ... අණුසහ-ගත ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යෑ. අනගැම් අනගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

82. ස. පු: සොතාපන්නස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- අපාය-ගමනීයෝ මොහෝ පහීනෝ, න පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා පෙ- අණුසහ-ගතෝ බ්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'නි.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ - පෙ -

83. ස. පු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'නි.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- අණු-සහගතෝ බ්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'නි.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

84. ස. පු: සකදාගාමිස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- ඔළාරිකෝ බ්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'නි.

ද. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- අණු-සහගතෝ බ්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති අනාගාමී අනාගාමිඵලා'නි.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

85. ස. පු: සොතාපන්නස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, න පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'නි.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා, -පෙ- ඔළාරිකෝ බ්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'නි.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බා -පෙ-

86. ස. පු: සොතාපන්නස්ස විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- අපාය-ගමනීයෝ මොහෝ පහීනෝ, න පරිහායති සොතාපන්නෝ සොතාපත්තිඵලා'නි.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස සක්කායදිට්ඨි පහීනා -පෙ- ඔළාරිකෝ බ්‍යාපාදෝ පහීනෝ, න පරිහායති සකදාගාමී සකදාගාමිඵලා'නි.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

82. ස. පු: සොවත්හට විචිකිත්සා ප්‍රහීණ යෑ ... අපායගමනීය මොහය ප්‍රහීණ යෑ, සොවන්පුහුල් සොවන් ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යෑ.

ස. අනු. අනගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ ... අණුසහගත ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යෑ, අනගැම් අනගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

83. ස. පු: සෙදගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ, සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යෑ.

ස. අනු: අනගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ ... අණුසහගත ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යෑ, අනගැම් අනගැම් ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

84. ස. පු. සෙදගැම්හට විචිකිත්සා ප්‍රහීණ යෑ ... ඔළාරික ව්‍යාපාදය ප්‍රහීණ යෑ, සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යෑ.

ස. අනු: අනගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ ... අණුසහගත ව්‍යාපාද ප්‍රහීණ යෑ, අනගැම් අනගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

85. ස. පු: සෝවත්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ ... සොවන්පුහුල් සොවත්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යෑ.

ස. අනු: සෙදගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ ... ඖදාරික ව්‍යාපාදය ප්‍රහීණ යෑ, සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

86. ස. පු: සොවත්හට විචිකිත්සා ප්‍රහීණ යෑ ... අපායගමනීය මොහය ප්‍රහීණ යෑ. සොවන්පුහුල් සොවත්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යෑ.

ප. අනු: සෙදගැම්හට සත්කායදෘෂ්ටි ප්‍රහීණ යෑ ... ඔළාරික ව්‍යාපාදය ප්‍රහීණ යෑ. සෙදගැම් සෙදගැම්ඵලයෙන් නො පිරිහේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

87. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ උච්ඡින්නමූලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ ආයතිං අනුප්පාදධම්මෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ උච්ඡින්නමූලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ ආයතිං අනුප්පාදධම්මෝ,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

88. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු. ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- මෝහෝ පහීනෝ -ප- මානෝ පහීනෝ -පෙ- දිට්ඨි පහීනා -පෙ- විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- ථීනං පහීනං -පෙ- උද්ධච්චං පහීනං -පෙ- අහිරිකං පහීනං -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං උච්ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ අනොත්තප්පං පහීනං උච්ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මං,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

89. ස. පු. පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ රාගප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ රාගප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ,

අනු. පා. නෝ ච වත[1] රෙ වත්තබ්බෙ, 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති

1. නෝ වත - PTS,

87. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත්බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ නොවේ ද? උසුන්මුල් වූයේ මුදුන්සුන් තලක් සේ අවඤ්ඣුක වූයේ කළ ආභාව ඇතියේ මතුයෙහි නූපදනා සැහැවි ඇතියේ නොවේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ, උසුන්මුල් ඇතියේ මුදුන්සුන් තලක් සේ අවඤ්ඣුක කරන ලද, අනුඅභාවය කරන ලද, මතුයෙහි නූපදනා සැහැවි ඇතියේ යැ.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'රහත්හු රහත්බැවින් පිරිහෙති'යි නොකියයුතු යැ.

88. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත්බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට දොෂය ප්‍රහීණ නොවේ ද? ... මොහය ප්‍රහීණ නොවේ ද? .. මානය ප්‍රහීණ නොවේ ද? ... දෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ නොවේ ද? ... විචිකිත්සා ප්‍රහීණ නොවේ ද? ... ස්ත්‍යානය ප්‍රහීණ නොවේ ද ... ඖද්ධත්‍යය ප්‍රහීණ නොවේ ද ... අහ්‍රීකය ප්‍රහීණ නොවේ ද .... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ නොවේ ද, උසුන්මුල් ඇතියේ මුදුන්සුන් තලක් සේ අවඤ්ඣුක කරන ලද්දේ අනුඅභාවය කරන ලදුයේ මතුයෙහි නූපදනා සැහැවි ඇතියේ නොවේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වෙයි, උසුන්මුල් වූයේ මුදුන්සුන් තලක් සේ කළ අවඤ්ඣුකභාව ඇතියේ කළ අනභාව ඇතියේ මතුයෙහි නූපදනා සැහැවි ඇතියේ වෙයි.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'රහත්හු රහත්බැවින් පිරිහෙති' නොකියයුතු මැ යැ.

89. ස ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත මැ නො?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත වෙයි.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති' නොකියයුතු මැ යැ.

90. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පරිඤ්ඤදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ රාගපපහානාය සතිපට්ඨානා භාවිතා -පෙ- සම්මප්පධානා භාවිතා -පෙ- ඉද්ධිපාදා භාවිතා -පෙ- ඉන්ද්‍රියා භාවිතා -පෙ- බලා භාවිතා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා'ති.

ප. පරිඤ්ඤදූ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ රාගපපහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

91. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පරිඤ්ඤදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ දෙසප්පහානාය, -පෙ- අනොත්තප්පප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා'ති.

ප. පරිඤ්ඤදූ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ අනොත්තප්පප්පහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

92. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පරිඤ්ඤදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමොහෝ කතකරණීයෝ ඔහිතභාරෝ අනුප්පත්තසදත්ථෝ පරික්ඛීණභවසංයොජනෝ සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තෝ උක්ඛිත්තපලිඝෝ සංකිණ්ණපරිඛෝ අබ්බූළ්හ-ඉසිකෝ නිරග්ගළෝ අරියෝ පන්නාඛජෝ පන්න-භාරෝ විසඤ්ඤුත්තෝ සුවිමුත්තචිත්තෝ, දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතං, සමුදයෝ පහීනෝ, නිරොධෝ සච්ඡිකතෝ, මග්ගෝ භාවිතෝ, අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤාතං, පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤාතං, පහාතබ්බං පහීනං, භාවෙතබ්බං භාවිතං, සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතන්ති.

ප. පරිඤ්ඤදූ: ආමන්තා.

90. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ ය.

ස. අනු: රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස සතර සිවටන්හු භාවිත නො වේ ද? ... සම්‍යක්ප්‍රධානයෝ භාවිත නො වේ ද? ... ඍද්ධිපාදයෝ භාවිත නො වේ ද? ... ඉන්ද්‍රියයෝ භාවිත නො වේ ද? ... බලයෝ භාවිත නො වේ ද? . බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත නො වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ ය.

අනු. ඵ: එබැවින් රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙති.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති' නො කියයුතු මෑ යැ.

91. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු විසින් දෝෂප්‍රහාණය පිණිස ... අනපත්‍රපා ප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත නො වේ ද? ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත නො වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ ය.

අනු. ඵ: එබැවින් රහත්හු විසින් අනපත්‍රපා ප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙති.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති' නො කියයුතු මෑ යැ.

92. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ජිතරාග විතදෝස විතමෝහ වූවාහු කළ කරණී ඇතියාහු ඔහාතැබූ කෙලෙස්බර ඇතියාහු පැමිණි සවාර්ථ ඇතියාහු ක්ෂය කළ භවසංයෝජන ඇතියාහු සම්‍යග්ඥානයෙන් දුන විමුක්ත වූවාහු නඟාහළ කෙලෙස්කණයම ඇත්තාහු විසුළ පරිඛා ඇතියාහු උපුළ ඉඳුඛීල ඇතියාහු අගුළු රහිත වූවාහු නිසෙලාශ වූවාහු පතිත වූ මානධජ ඇතියාහු පතිත වූ (සක්කායදි) බර ඇතියාහු (සතර යොග-යෙන්) විසංයුක්ත වූවාහු මොනොවට දිනනලද (මාර) විජය ඇතියාහු නො වෙත් ද? ඔබ විසින් දුඃඛය පරිඥාත නො වේ ද? සමුදය ප්‍රහීණ නො වේ ද? නිරොධය සාක්ෂාත්කෘත නො වේ ද? මාර්ග භාවිත නො වේ ද? සවලක්ඛණ විසින් දතයුත්ත සවලක්ඛණ විසින් දන්නා ලද නො වේද? සාමාන්‍ය ලක්ඛණ විසින් දතයුත්ත සාමාන්‍ය ලක්ඛණ විසින් දන්නා ලද නො වේ ද? ප්‍රහීණ කළයුත්ත ප්‍රහීණ නො වේ ද? භාවනා කළයුත්ත භාවිත නො වේ ද? ප්‍රත්‍යක්ෂ කළයුත්ත ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන ලද නො වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

අනු: ඣ: හඤ්ච් අරහා වීතරාගෝ වීතදෝසෝ වීතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

93. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිසේධ: සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා පරිහායති, අසමය විමුත්තෝ අරහා අරහත්තා න පරිහායති'ති.

ස. පු: සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා පරිහායති'ති.

ප. පටිසේධ: ආමන්නා.

ඝ. අනු: අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා පරිහායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. පු: අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා පරිහායතී'ති.

ප. පටිසේධ: ආමන්නා.

ඝ. අනු: සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා පරිහායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

94. ඝ. පු: සමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ, පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිසේධ: ආමන්නා.

ඝ. අනු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ, පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

95 ඝ. පු: සමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, පරිහායති සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප පටිසේධ: ආමන්නා.

ඝ. අනු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

96. ඝ. පු. සමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ, පරිහායති සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප පටිසේධ: ආමන්නා.

ඝ. අනු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ, පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

අනු. ඵ: එබැවින් රහත්හු වීතරාගයහ වීතදෝෂයහ වීත-මෝහයහ ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ.

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, 'රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති' නො කියයුතු මැ යැ.

93. ස. පු: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤ: සමයවිමුක්ත රහත්හු (මෘදවීන්ද්‍රිය හෙයින්,) රහත් බැවින් පිරිහෙති, අසමයවිමුක්ත රහත්හු (තීක්ෂ්ණේන්ද්‍රිය හෙයින්,) රහත් බැවින් නො පිරිහෙති.[1]

ස. පු: සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. පු: අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

94. ස. පු: සමයවිමුක්ත රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අසමයවිමුක්ත රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

95. ස. පු: සමයවිමුක්ත රහත්හට දෝෂය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ, සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අසමයවිමුක්ත රහත්හට දෝෂය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ, අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

96. ස. පු: සමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත ඇ. සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ ඇ.

ස. අනු: අසමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත යැ. අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

---

1. සමය - අසමය විමුක්ත පිළිබඳ යථාදිෂ්ටවිබෝධය පිණිස, ඉඤ්ජිතනිකාය- මහාසාරෝපම සූත්‍ර අට්ඨකථා - පිටුව 193, අඞ්ගුත්තර - එකාදසකනිපාත 2 වග්ග - සන්දිඨ සූත්‍ර,- අට්ඨකථා - පිටුව 864 ද බලන්න

97. ස. පු: සමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගපපහානාය සති-පට්ඨානා භාවිතා -පෙ- සම්මප්පධානා භාවිතා -පෙ- ඉද්ධිපාදා භාවිතා -පෙ- ඉන්ද්‍රියා භාවිතා -පෙ- බලා භාවිතා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, පරිහායති සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගපපහානාය සති-පට්ඨානා භාවිතා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

98. ස. පු: සමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ දෝසපපහානාය -පෙ- අනොත්තප්පපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, පරිහායති සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ අනොත්තප්පපපහා-නාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

99. ස. පු: සමයවිමුත්තෝ අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ කතකරණීයෝ ඔහිතභාරෝ අනුපත්තසදත්ථෝ පරික්ඛීණභවසංයොජනෝ සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තෝ උක්ඛිත්තපලිඝෝ සඞ්කිණ්ණ පරිඛෝ අබ්බූළ්හසිකෝ නිරග්ගළෝ අරියෝ පන්නද්ධජෝ පන්නභාරෝ විසඤ්ඤුත්තෝ සුවිමුත්ත-චිත්තෝ. දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතං, සමුදයෝ පහීනෝ, නිරෝධෝ සච්ඡිකතෝ, මග්ගෝ භාවිතෝ, අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤාතං, පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤාතං, පහාතබ්බං පහීනං, භාවෙතබ්බං භාවිතං, සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. පරිහායති සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

97 ස. ප්‍ර: සමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණයට සති-පට්ඨානයෝ භාවිතයහ. ... සම්‍යක්ප්‍රධානයෝ භාවිතයහ ... ඍද්ධිපාදයෝ භාවිතයහ. ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අසමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත යහ. අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ..

98. ස. ප්‍ර: සමයවිමුක්ත අර්හත්හු විසින් ද්වේෂප්‍රහාණය පිණිස ... අනපත්‍රපා ප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙති. සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අසමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් අනපත්‍රපා ප්‍රහාණය පිණිය මාර්ගය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙති. අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

99. ස. ප්‍ර: සමයවිමුක්ත රහත්හු විතරාගයහ, විතදෝසයහ, විතමෝහයහ, කළ කරණී ඇතියහ, බහාතැබූ කෙලෙස්බර ඇතියහ, ලැබූ සඞ්ඝ ඇතියහ, ක්ෂය වූ භවසංයෝජන ඇතියහ, මොනොවට දැන මිදුණහ, ඔසවාලූ කෙලෙස් පරිඝ ඇතියහ, විසුරුවා හළ කම්මාභිසංඝකාර සඞ්ඛ්‍යාත පරිඛා ඇතියහ, බිඳහළ තෘෂ්ණා සඞ්ඛ්‍යාත එෂිකා ඇතියහ, බිඳලූ ඔරම්භාගියසංයෝජන සඞ්ඛ්‍යාත අගුළු ඇත්තාහ, කෙලෙස් රහිතයහ, හෙලූ මානධ්වජ ඇතියහ, පතිත සකඞ්ඛභාරාදි භාර ඇතියහ, සර්වක්ලේශයන් කෙරෙන් විසංයුක්තයහ, මොනොවට දිනූ ක්ලේශවිජය ඇතියහ. ඔහු විසින් දුඃඛය පරිඥත යැ, සමුදය ප්‍රහීණ යැ, නිරෝධය සාක්ෂාත්කෘත යැ, මාර්ගය භාවිත යැ, අභිඥෙයධර්ම අභිඥත යැ, පරිඥෙයධර්ම පරිඥත යැ, ප්‍රහාතව්‍යධර්ම ප්‍රහීණ යැ, භාවිතව්‍යධර්ම භාවිත යැ, සාක්ෂාත්කර්තව්‍යධර්ම සාක්ෂාත්කෘත යැ. සමය-විමුක්ත ඒ රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අසමයවිමුත්තෝ අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

100. ස. පු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ, න පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ, න පරිහායති සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

101. ස. පු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, න පරිහායති අසමය විමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ අනොත්තප්පං පහීනං, න පරිහායති සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

102. ස. පු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, න පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ රාගපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, න පරිහායති සමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

103. ස. පු: අසමයවිමුත්තස්ස අරහතෝ දෝසපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- අනොත්තප්පපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, න පරිහායති අසමයවිමුත්තෝ අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ඝ. අනු: අසමයවිමුක්ත රහත්හු විතරාගයහ, විතදෝසයහ, විතමෝහයහ ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යඛ්මී සාක්ෂාත්-කෘත යැ. අසමයවිමුක්ත වූ ඒ රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

100. ඝ. ප්‍රු: අසමයවිමුක්ත රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ, අසමය-විමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නොෘ පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සමයවිමුක්ත රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ ය, සමය-විමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නොෘ පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

101. ඝ. ප්‍රු: අසමයවිමුක්ත රහත්හට දෙෂය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ. අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නොෘ පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සමයවිමුක්ත රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ, සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නොෘ පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

102. ඝ. ප්‍රු: අසමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙති. අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නොෘ පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙති. සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

103. ඝ: ප්‍රු: අසමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් දෙෂප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත වෙයි ... අනපත්‍රපා ප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙති. අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නොෘ පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ යැ.

ස. අනු: සමයවිමුත්තස්ස අරහතො අනොත්තප්පපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, න පරිහායති සමයවිමුත්තොත අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

104. ස. ප්‍ර: අසමයවිමුත්තොත අරහා වීතරාගො වීතදොසො වීතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, න පරිහායති අසමයවිමුත්තොත අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සමයවිමුත්තොත අරහා වීතරාගො වීතදොසො වීතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බා සච්ඡිකතං, න පරිහායති සමයවිමුත්තොත අරහා අරහත්තාති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ --පෙ-

105. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: **සාරිපුත්තොත්තා** ථෙරො පරිහායිත්ථ අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: **මොග්ගල්ලානොත්තා** ථෙරො -පෙ- **මහාකස්සපොත්තා** ථෙරො -පෙ- **මහාකච්චායනොත්තා** ථෙරො -පෙ- **මහාකොට්ඨිතොත්තා** ථෙරො -පෙ- **මහාපඤ්චකොත්තා** ථෙරො පරිහායිත්ථ අරහත්තා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: සාරිපුත්තොත්තා ථෙරො න පරිහායිත්ථ අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි සාරිපුත්තොත්තා ථෙරො න පරිහායිත්ථ අරහත්තා,

අනු පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "පරිහායති අරහා අරහත්තා"ති.

ස. අනු: මහාමොග්ගල්ලානොත්තා ථෙරො -පෙ- මහාකස්සපොත්තා ථෙරො -පෙ- මහාකච්චායනොත්තා ථෙරො -පෙ- මහාකොට්ඨිතොත්තා ථෙරො -පෙ- මහාපඤ්චකොත්තා ථෙරො න පරිහායිත්ථ අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ඝ. අනු: සමයවිමුක්ත රහත්හු විසින් අනපත්‍රපා ප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙති. සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

104. ඝ. ප්‍ර: අසමයවිමුක්ත රහත්හු චිතරාගයහ, චිතද්වේෂයහ, චිතමෝහයහ .. සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. අසමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සමයවිමුක්ත රහත්හු චිතරාගයහ, චිතද්වේෂයහ, චිතමෝහයහ ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. සමයවිමුක්ත රහත්හු රහත් බැවින් නො පිරිහෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

105. ඝ. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: **සැරියුත්** තෙරණුවෝ රහත් බැවින් පිරිහුත්හු ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. ප්‍ර: **මුගලන්** තෙරණුවෝ .. **මහකස්සප** තෙරණුවෝ ... **මහකච්චාන** තෙරණුවෝ ... **මහාකොට්ඨිත** තෙරණුවෝ ... **මහාකප්පින** තෙරණුවෝ රහත් බැවින් පිරිහුණු සේක් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. අනු: සැරියුත් තෙරණුවෝ රහත් බැවින් නො පිරිහුණු සේක් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් සැරියුත් තෙරණුවෝ රහත් බැවින් නො පිරිහුණහ.

අනු. ප: එහෙයින් භවත, "රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති" නො කියැයුතු මැ යැ.

ඝ. අනු: මහමුගලන් තෙරණුවෝ ... මහකස්සප තෙරණුවෝ ... මහකච්චාන තෙරණුවෝ ... මහාකොට්ඨිත තෙරණුවෝ ... මහාකප්පින තෙරණුවෝ රහත් බැවින් නො පිරිහුණු සේක් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ගඤ්ඡි මහාපඨවිකෝ ථෙරෝ න පරිහායිත්ථ අරහත්තා.

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ "පරිහායති අරහා අරහත්තා"ති.

අඞ්ගපුග්ගලසංසන්දනා.

106. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"උච්චාවචා[1] හි පටිපදා[2]
සමණෙන පකාසිතා,
න පාරං දිගුණං[3] යන්ති
නයිදං එකගුණං මුතනති"a

අත්ථෙව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති

107. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි ඡින්නස්ස ඡෙදියනති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

ස. පු: අත්ථි ඡින්නස්ස ඡෙදියනති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"විතතණ්හා අනාදානෙ
නිච්චං යස්ස න විජ්ජති,
ඡින්නස්ස ඡෙදියං නත්ථි
ඔඝපාසො සමූහතො"ති.

අත්ථෙව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං 'අත්ථි ඡින්නස්ස ඡෙදියනති.'

---

1 උච්චා - සීමු
2. පටිපාදා - සත්තවි.
3 දුගුණං - පු
a. සුත්තනිපාත - සාළිස්සුත්ත

අනු. ඵ: එබැවින් මහාපඨවික තෙරණුවෝ රහත් බැවින් නො පිරිහුණහ.

අනු. පෘ: එහෙයින් හවත, "රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති" නො කියයුතු මැ යි.

ආයස්මුදකලසංඝදේවා සි.

106. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝූඨඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: භගවත්හු විසින් වදරන ලද මැ නො?

"බුද්ධශ්‍රමණයන්ගේ වහන්සේ විසින් උත්තමඝින හෙද වශයෙන් උච්චාවච ප්‍රතිපදාවෝ ප්‍රකාශිතයහ. නිර්වාණපාරයට දිවගුණ කොට නො යෙති. (එක් ඝිහින් දෙවරක් නො යෙති.) මේ පාරය එකගුණ කොට සැපැහැති යයි ද නො දන්නා ලදි. (ක්ලේශ-ප්‍රහාණ මාර්ග සතරක් ඇති හෙයින් එකමාර්ගයෙන් මැ ස ක්ලේශප්‍රහාණය නො වන හෙයිනි. අර්හත්ත්වය සිද්ධවන්නේ එක් මාර්ගයකිනි)"යි වදාළ සූත්‍රාන්ත යෙක් ඇත්තේ මැ නො?

ප. පරිඝූඨඝු. එසේ යැ.

ස. නිග: එයින් 'රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

107. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිඝූඨඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: සුත් කෙලෙස්වට පිළිබඳ නැවැත සිඳියැයුතු කිසිත් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: සුත් කෙලෙස්වට පිළිබඳ නැවැත සිඳියැයුතු කිසිත් ඇද්ද?

ප. පරිඝූඨඝු: එසේ යැ. (පුන පුළුවුස්නා ලදු වැ මෘදවාදීය ප්‍රඥාලයා සඳහා පිළින කෙරෙයි.)

ස. අනු: භගවත්හු විසින් වදරන ලද මැ නො?

"යම් රහතක්හට (කළ කරණී ඇතියෙන්) සතර මඟ කිස නැද්ද, එහෙයින් තෘෂ්ණා නැතියේ වේ ද, කෙලෙස් විසින් ආදුන (ගැනුම) නැතියේ වේ ද, ක්ලේශෞඝ හා ක්ලේශපාශ සමූහත වේ ද, එබැවින් සුත් කෙලෙස්වට පිළිබඳ නැවැත සිඳියැයුතු කිසිත් ඔහුට නැති"යි වදාළ සූත්‍රාන්ත යෙක් ඇත් මැ නු?

ප. පරිඝූඨඝු: එසේ යැ.

ස. නිග: එයින් සුත් කෙලෙස්වට පිළිබඳ නැවත සිඳියැයුතු කිසිත් ඇතියි නො කියයුතු මැ යැ.

108. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කතස්ස පතිචයෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අත්ථි කතස්ස පතිචයෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"තස්ස සම්මා විමුත්තස්ස
සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනෝ,
කතස්ස පතිචයෝ[1] නත්ථි
කරණීයං න විජ්ජති"

සෙලෝ යථා එකඝනෝ
වාතෙන න සම්පවෙධති,
එවං රූපා රසා සද්දා,
ගන්ධා ඵස්සා ච කෙවලා

ඉට්ඨා ධම්මා අනිට්ඨා ච
නපපවෙධන්ති තාදිනෝ,
ඨිතං චිත්තං විපප්පමුත්තං
වයං වස්සා'නු පස්සති"'ති[a]

අත්ථෙව සුත්තන්තෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං අත්ථි කතස්ස පතිචයෝ'ති

109. ප පු: න. වත්තබ්බං පරිහායති 'අරහා අරහත්තා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "පඤ්චිමෙ භික්ඛවෙ ධම්මා සම්මාවිමුත්තස්ස භික්ඛුනෝ පරිහානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ පඤ්ච: කම්මාරාමතා භස්සාරාමතා නිද්දාරාමතා සඞ්ගණිකාරාමතා යථා විමුත්තං චිත්තං න පච්චවෙක්ඛති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මා සම්මාවිමුත්තස්ස භික්ඛුනෝ පරිහානාය සංවත්තන්තීති"[b] අත්ථෙව සුත්තන්තෙනා'ති

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

---

1. පටිචයෝ - ප.

a. අඞ්ගුත්තර - ඡක්ක - මහාවග්ග.

b. අඞ්ගුත්තර - පඤ්චක - සික්ඛාපදවග්ග.

108. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. වි: එසේ යැ.

ස. අනු: කළ හෙවත් භාවිත මාගීයාගේ නැවැත ප්‍රතිවය-භාවනායෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: භාවිත මාගීයා ගේ නැවැත භවනායෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ යැ.

ස. අනු: භගවත්හු විසින් වදරන ලද මැ නු?

සම්‍යක් විමුක්ත වූ ඥානත වූ යිත්ඇති ඒ අහීන් මහණහට භාවිත මාගීයාගේ නැවැත භාවනායෙක් නැත. එයින් කරණී නැත.

යම්සේ එකඝන ශෛලපර්‍වතයෙක් වයින් නො සැලේ ද, එසේ ඉෂ්ට වූ ත් අනිෂ්ට වූ ත් රූප රස ශබ්ද ගන්ධ ස්පර්‍ශ යන හැම අරමුණුහු ද ධර්‍මා-ලම්බනයෝ ද උහු නො සලත්. ඒ තාදීහුගේ චිත්තය ස්ථිත වෙයි. විප්‍රමුක්ත වෙයි. ව්‍යය ද නුවණින් දක්නේ" යයි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මැ නො?

ප. පටි: එසේ යැ.

ස. නිග: එයින් භාවිතමාගීයාගේ නැවැත භාවනායෙක් ඇතැ යි නො කියැයුතු මැ යැ.

109. ප. ප්‍ර: රහත්හු 'රහත් බැවින් පිරිහෙති'යි නො කියැයුතු වේ ද?

ස. පටි: එසේ යැ.

ප. අනු: භගවත්හු විසින් තෙල වදරන ලද මැ නො?

"මහණෙනි, සම්‍යව්මුක්ත මහණහුගේ පරිහාණි පිණිස මේ දහම්හු පස්දෙනෙක් ඇත. කවර පස්දෙනෙක යත්: කම්මාරාමතා යැ, භස්සාරාම-තා යැ, නිද්දාරාමතා යැ, සඞ්ගණිකාරාමතා යැ, සමාධිවිමුක්තාවිත්තය ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා නො කරන්නේ යැ යි. මහණෙනි, සම්‍යව්මුක්ත මහණහුගේ පරිහාණි පිණිස මේ දහම්හු පස්දෙනෙක් ඇති"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නො?

ස. පටිසඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. නිග: එයින් රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් මැ යැ.

110. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො කම්මාරාමතා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො කම්මාරමතා'ති.

ප. පරිඝූසඋ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො රාගො කාමරාගො කාමරාග-පරියුට්ඨානං කාමරාගසංයොජනං කාමොඝෝ කාමයොගො කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අත්ථි අරහතො හස්සාරාමතා, අත්ථි අරහතො නිද්දාරාමතා, අත්ථි අරහතො සඞ්ගණිකාරාමතා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

111. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො සඞ්ගණිකාරාමතා'ති.

ප. පරිඝූසඋ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො රාගො කාමරාගො කාමරාග-පරියුට්ඨානං කාමරාගසංයොජනං කාමොඝෝ කාමයොගො කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

112. ස. ප්‍ර: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පරිඝූසඋ: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා අරහත්තා පරිහායමානො කිං පරියුට්ඨිතො පරිහායතී'ති.

ප. පරිඝූසඋ: රාගපරියුට්ඨිතො පරිහායතී'ති.

ස. අනු: පරියුට්ඨානං කිං පටිච්ච උපපජ්ජති'ති.

ප. පරිඝූසඋ: අනුසයං පටිච්ච උපපජ්ජති'ති.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො අනුසයා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

110. ස. ප්‍ර: රහත්හට කම්මාරාමතා ඇද්ද? (පරවාදියා අල සූත්‍රයෙහි එන පඤ්චධර්මයෝ අප්‍රාප්ත පරිහාණිය පිණිසත් ලෞකිකසමාපත්ති පරිහාණිය පිණිසත් වැටෙති. ඒ වනාහි ප්‍රාප්ත අර්හත් ඵලයාගේ පරිහාණිය පිණිස යයි සැලකයි. එයින් තෙල ප්‍රශ්නය නඟයි.)

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ . . (අසමයවිමුක්තයා සඳහා ප්‍රතික්ෂේප යි.)

ස. ප්‍ර: රහත්හට කම්මාරාමතා ඇද්ද?

ප. පරිසඳයඳු: එසේ යැ. (සමයවිමුක්තයා සඳහා පිළින යි.)

ස. අනු: රහත්හට රාගයෙක් කාමරාගයෙක් කාමරාග-පර්යුත්ථානයෙක් කාමරාගසංයොජනයෙක් කාමේෂණයෙක් කාමයෝගයෙක් කාමච්ඡන්ද-නීවරණයෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

ස. අනු: රහත්හට හස්සාරාමතා ඇද්ද? රහත්හට නිද්‍රා-රාමතා ඇද්ද? රහත්හට සඞ්ඝණිකාරාමතා ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

111. ස. ප්‍ර: රහත්හට සඞ්ඝණිකාරාමතා ඇද්ද ?.

ප. පරිසඳයඳු: එසේ යැ.

ස. අනු. රහත්හට රාගයෙක් කාමරාගයෙක් කාම-රාගපර්යුත්ථානයෙක් කාමරාගසංයොජනයෙක් කාමේෂණයෙක් කාමයෝගයෙක් කාමච්ඡන්දනීවරණයෙක් ඇද් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

112. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිසඳයඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙන්නාහු කිමෙකින් පර්යුත්ථිත වැ පිරිහෙත් ද?

ප. පරිසඳයඳු: රාගපර්යුත්ථිත වැ පිරිහෙත්.

ස. අනු: පර්යුත්ථානය කුමක් නිසා උපදනේ වේ ද?

ප. පරිසඳයඳු: අනුශය නිසා උපදනේ වෙයි.

ස. අනු: රහත්හට අනුශය ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

ස. පු: අත්ථි අරහතො අනුසයා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො කාමරාගානුසයො පටිඝානුසයො මානානුසයො දිට්ඨානුසයො විචිකිච්ඡානුසයො භවරාගානුසයො අවිජ්ජානුසයොති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අරහා අරහත්තා පරිහායමානො කිං පරියුට්ඨිතො පරිහායතීති.

ප. පටිඤ්ඤු: දෙසපරියුට්ඨිතො පරිහායති -පෙ- මොහපරියුට්ඨිතො පරිහායති'ති.

ස. අනු: පරියුට්ඨානං කිං පටිච්ච උපජ්ජති'ති'

ප. පටිඤ්ඤු: අනුසයං පටිච්ච උපජ්ජති'ති.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො අනුසයා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අත්ථි අරහතො අනුසයා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො කාමරාගානුසයො -පෙ- අවිජ්ජානුසයො'ති.

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

113. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අරහතො අරහත්තා පරිහායමානස්ස කිං උපචියං ගච්ඡතී'ති, රාගො උපචියං ගච්ඡතී'ති, සක්කායදිට්ඨි උපචියං ගච්ඡතී'ති, විචිකිච්ඡා උපචියං ගච්ඡතී'ති, සීලබ්බතපරාමාසො උපචියං ගච්ඡති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: දෙසො උපචියං ගච්ඡතී'ති -පෙ- මොහො උපචියං ගච්ඡතී'ති, සක්කායදිට්ඨි උපචියං ගච්ඡතී'ති, විචිකිච්ඡා උපචියං ගච්ඡතී'ති, සීලබ්බතපරාමාසො උපචියං ගච්ඡතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

114. ස. පු: පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අරහා ආචිනතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: රහත්හට අනුශය ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ. (ශ්‍රද්ධේන්ද්‍රිය මුදින්ද්‍රිය විසින් පිළිකෙව් හා පිළිනැ යි.)

ස. අනු: රහත්හට කාමරාගානුශය පරිඝානුශය මානානුශය දිට්ඨානුශය විචිකිච්ඡානුශය භවරාගානුශය අවිජ්ජානුශය ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙන්නාහු කිමෙකින් පයිරීත්ත ව පිරිහෙත් ද?

ප. පරිසුද්ධ: දෙවෂපයිරීත්ත වැ පිරිහෙත් ... මෝහපයිරීතත්ත වැ පිරිහෙත්.

ස. අනු: පයිරීතානය කුමක් නිසා උපදනේ වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: අනුශය නිසා උපදනේ වෙයි.

ස. අනු: රහත්හට අනුශය ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රහත්හට අනුශය ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට කාමරාගානුශය ... අවිද්‍යානුශය ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

113. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් බැවින් පිරිහී යන රහත්හට කිමෙක් නම් උපවයට යේ ද? රාගය උපවයට යේ ද? සක්කායදිට්ඨි උපවයට යේ ද? විචිකිච්ඡා උපවයට යේද? සීලබ්බතපරාමාස උපවයට යේ ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: දෙවෂය උපවයට යේ ද? ... මෝහය උපවයට යේ ද? සක්කායදිට්ඨි උපවයට යේ ද? විචිකිච්ඡා උපවයට යේ ද? සීලබ්බතපරාමාස උපවයට යේ ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

114. ස. ප්‍ර: රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙත් ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු (කුශලාකුශල විපාක) රැස් කෙරෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. අනු: අරහා අපච්චනතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. අනු: අරහා පජහතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. අනු: අරහා උපාදියතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. අනු: අරහා විසිනෙතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. අනු: අරහා උස්සිනෙතී'ති.

පු. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ඝ. අනු: අරහා විධූපෙතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

115. ඝ. අනු: නනු අරහා නෙවාචිනති න අපච්චනති අපච්චිත්වා ඨිතොා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්නා.

අනු ඤ: හඤ්චි අරහා නෙවාචිනති න අපච්චනති අපච්චිත්වා ඨිතොා,

අනු. පා: නොා ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

116. ඝ. අනු: නනු අරහා නෙව පජහති න උපාදියති පජහිත්වා ඨිතොා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්නා.

අනු. ඤ: හඤ්චි අරහා නෙව පජහති න උපාදියති පජහිත්වා ඨිතොා,

අනු. පා: නොා ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

ස. අනු: රහත්හු (ඵලයෙහි සිටි වන බැවින් විපාක) නෙරත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රහත්හු කෙලෙසයන් හැරපියත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රහත්හු (තෘෂ්ණාදීන්) ගතිත් ද?

ස. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රහත්හු (තෘෂ්ණ සංසීවන වශයෙන්) බැඳෙත් ද?

ප පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රහත්හු (මාන වශයෙන්) හුවාගනිත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රහත්හු (කෙලෙසාග්නිය) නිවාපියත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

115. ස. අනු: රහත්හු (කුසලාකුසලයන් ප්‍රහීණ බැවින් උන්ගේ විපාක) වළඳ නො කරන්නාහු, (ඵලයෙහි සිටි වන බැවින්) නො නස්නාහු (ප්‍රතිප්‍රශ්‍රබ්ධිප්‍රහාණයෙහි සිටි වන බැවින් කෙලෙස නසා සිටියාහු නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු: ඵ: එසේ වන බැවින් රහත්හු (කුසලාකුසලයන් ප්‍රහීණ බැවින් උන්ගේ විපාක) වළඳ නො කරන්නාහු, (ඵලයෙහි සිටි වන බැවින් නො නස්නාහුද, (ප්‍රතිප්‍රශ්‍රබ්ධිප්‍රහාණයෙහි සිටි වන බැවින්) කෙලෙස් නසා සිටියාහු වෙති.

අනු: පා: භවත, 'රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

116. ස. අනු: රහත්හු (ප්‍රහාතව්‍යාභාවයෙන් කෙලෙසයන්) නො හරනාහු, (තෘෂ්ණා මාන දෘෂ්ටීන් ගෘහීතව්‍යාභාවයෙන්) නො ගන්නාහු, හැරපියා සිටියාහු නොවේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: එබැවින් රහත්හු නො හරනාහු නො ගන්නාහු හැරපියා සිටියාහු වෙති.

අනු. පා: භවත, 'රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති' නො කියයුතු මැ යැ.

117. ස. අනු: නනු අරහා නෙව විසිනෙති න උසසිනෙති විසිතිත්වා සීතෝ'ති.

ප. පරිසුසු: ආමන්නා.

අනු. ය: හඤ්ච් අරහා නෙව විසිනෙති, න උසසිනෙති, විසිතිත්වා සීතෝ,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

118. ස. අනු: නනු අරහා නෙව විධූපෙති, න සන්ධූපෙති, විධූපෙත්වා සීතෝ'ති.

ප. පරිසුසු: ආමන්නා.

අනු. ය: හඤ්ච් අරහා නෙව විධූපෙති න සන්ධූපෙති විධූපෙත්වා සීතෝ,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'පරිහායති අරහා අරහත්තා'ති.

පරිහානිකථා නිට්ඨිතා.

117. ස. අනු: රහත්හු **තෘෂ්ණා** යෙන් නො බිවන්නාහු, මාන යෙන් නො හුවන්නාහු, විසීවන කොට සිටියාහු නො වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. ඒ: එබැවින් රහත්හු නො බිවන්නාහු නො හුවන්නාහු විසීවන කොට සිටියාහු වෙති.

අනු. පා: භවත, 'රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

118. ස. අනු: රහත්හු කෙලෙස් ගිනි නො නිවන්නාහු, කෙලෙස් ගිනි නො දල්වන්නාහු, කෙලෙස් ගිනි නිවාපියා සිටියාහු නො වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. ඒ: එබැවින් රහත්හු නො නිවන්නාහු, නො දල්වන්නාහු, නිවාපියා සිටියාහු වෙති.

අනු. ඒ: භවත, රහත්හු රහත් බැවින් පිරිහෙති' නො කියයුතු මැ යැ.

පරිහානිකථා නිමි.

1. 3.

බ්‍රහ්මචරියකථා

1. ස. පු: නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: සබ්බෙ දෙවා ජළා එලමූගා අවිඤ්ඤූ හත්ථසංඛිත්තා න පටිබලා සුභාසිතදුබ්භාසිතානං අත්ථමඤ්ඤාතුං, සබ්බෙ දෙවා න බුද්ධෙ පසන්නා න ධම්මෙ පසන්නා න සඞ්ඝෙ පසන්නා, න බුද්ධං භගවන්තං පයිරුපාසන්ති, න බුද්ධං භගවන්තා පඤ්හං පුච්ඡන්ති, න බුද්ධෙන භගවතා පඤ්හෙ විස්සජ්ජිතෙ අත්තමනා, සබ්බෙ දෙවා කම්මාවරණෙන සමන්නාගතා කිලෙසාවරණෙන සමන්නාගතා විපාකාවරණෙන සමන්නාගතා අස්සද්ධා අච්ඡන්දිකා දුප්පඤ්ඤා අභබ්බා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, සබ්බෙ දෙවා මාතුඝාතකා පිතුඝාතකා අරහන්තඝාතකා රුහිරුප්පාදකා සඞ්ඝභෙදකා, සබ්බෙ දෙවා පාණාතිපාතිනො අදින්නාදායිනො කාමෙසු මිච්ඡාචාරිනො මුසාවාදිනො පිසුනාවාචා ඵරුසාවාචා සම්ඵප්පලාපිනො අභිජ්ඣාලුනො ව්‍යාපන්නචිත්තා මිච්ඡාදිට්ඨිකා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. 3.

බ්‍රහ්මචරියකථා

[මාණිභාවනා යෑ ප්‍රව්‍රජ්‍යා යෑ සි බ්‍රහ්මචර්‍යවාසයෝ දෙදෙනෙකි. එහි ප්‍රව්‍රජ්‍යාව දෙවියන් කෙරෙහි නැත. මාණිභාවනාව අසංඥසත්ත්‍වයන් තබා නුසු දෙවියන් කෙරෙහි ප්‍රතිෂේධ නො වෙයි. එනෙකුදු වුව සම්මිතීය නිකායවාසිහු පරනිර්මිතවශවර්ති දෙවියන් පවත් මතු මතු දෙවියන් කෙරෙහි මාණිභාවනා බ්‍රහ්මචර්‍යවාසය කැමැති නො වෙති. උන්ගේ වාද බිඳුනාට බ්‍රහ්මචර්‍යකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යවාස නැද් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යෑ.

ස. අනු: හැම දෙවියෝ ජඩ වෙත් ද? වහතොලු වෙත් ද? අවිඥ වෙත් ද? හස්තාමුද්‍රායෙන් බණනාහු වෙත් ද? සුභාෂිතදුර්භාෂිතයන්ගේ අර්ථ දන්නට ප්‍රතිබල නො වෙත් ද? හැම දෙවියෝ බුදුන් කෙරෙහි අප්‍රසන්න වෙත් ද? ධර්මය කෙරෙහි අප්‍රසන්න වෙත් ද? සඞ්ඝයා කෙරෙහි අප්‍රසන්න වෙත් ද? භාග්‍යවත් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ පඤ්චුපාදානා නො කෙරෙත් ද? භාග්‍යවත් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ අතින් පැන නො පුළුවුසිත් ද? භාග්‍යවත් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ මිසින් පැන විසඳ කල සියමත් නො වෙත් ද? හැම දෙවියෝ කර්මාවරණයෙන් සමන්විත වෙත් ද? ක්ලේශාවරණයෙන් සමන්විත වෙත් ද? විපාකාවරණයෙන් සමන්විත වෙත් ද? අශ්‍රද්ධ වෙත් ද? අවජ්ඤික වෙත් ද? දුෂ්ප්‍රාඥ වෙත් ද? කුශලධර්මයෙහි සම්‍යක්ත්ව සඞ්ඛ්‍යාත මාණීතියාමයට බැසගත්නට අභව්‍ය වෙත් ද? හැම දෙවියෝ මාතෘඝාතක පිතෘඝාතක අර්හත්ඝාතක රුධිරොත්පාදක සඞ්ඝ භෙදක වෙත් ද? හැම දෙවියෝ පණිවා කරන්නාහු අයිනාදත් ගන්නාහු කාමයෙහි මිසහසර ඇතියාහු මුසවා බණන්නාහු පෙහෙසුන් වචන ඇතියාහු පරොස්බස් ඇතියාහු පලප් බණන්නාහු ලොබ බහිලු වූවාහු ව්‍යාපත්තාසිත් ඇතියාහු මිසදිටු ඇතියාහු වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යෑ ...

ස. අනු: නනු අත්ථි දෙවා අජළා අනෙලමූගා විඤ්ඤූ නහත්ථසංවාචිකා පටිබලා සුභාසිතදුබ්භාසිතානං අත්ථමඤ්ඤාතුං, අත්ථි දෙවා බුද්ධෙ පසන්නා ධම්මෙ පසන්නා සඞ්ඝෙ පසන්නා, බුද්ධං භගවන්තං පයිරුපාසන්ති, බුද්ධා භගවන්තා පඤ්හං පුච්ඡන්ති, බුද්ධෙන භගවතා පඤ්හෙ විස්සජ්ජිතෙ අත්තමනා හොන්ති, අත්ථි දෙවා න කම්මාවරණෙන සමන්නාගතා, න කිලෙසාවරණෙන සමන්නාගතා, න විපාකාවරණෙන සමන්නාගතා, සද්ධා ඡන්දිකා පඤ්ඤවන්තා භබ්බා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, අත්ථි දෙවා න මාතුඝාතකා න පිතුඝාතකා න අරහන්තඝාතකා න රුහිරුප්පාදකා න සඞ්ඝභෙදකා. අත්ථි දෙවා න පාණාතිපාතිනො න අදින්නාදායිනො න කාමෙසු මිච්ඡාචාරිනො න මුසාවාදිනො න පිසුණාවාචා න ඵරුසාවාචා න සම්ඵප්පලාපිනො න අභිජ්ඣාලුනො න අව්‍යාපන්නචිත්තා සම්මාදිට්ඨිකා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අත්ථි දෙවා අජළා අනෙලමූගා විඤ්ඤූ නහත්ථසංවාචිකා පටිබලා සුභාසිතදුබ්භාසිතානං අත්ථමඤ්ඤාතුං -පෙ- අත්ථි දෙවා බුද්ධෙ පසන්නා -පෙ- සම්මාදිට්ඨිකා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසො"'ති.

2. ප. ප්‍ර: අත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසො'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: අත්ථි තත්ථ පබ්බජ්ජා මුණ්ඩියං කාසාවධාරණා පත්තධාරණා. දෙවෙසු සම්මාසම්බුද්ධා උපපජ්ජන්ති, පච්චෙකසම්බුද්ධා උපපජ්ජන්ති, සාවකයුගං උපපජ්ජති'ති

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. ප්‍ර: දෙවෙසු පබ්බජ්ජා නත්ථි'ති නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසො'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: ජඞ්ඝ නොවූ වහතොලු නොවූ විඥ වූ හස්තමුද්‍රායෙන් නොබණන්නා වූ සුභාෂිතදුර්භාෂිතයන්ගේ අර්ථ දන්නට ප්‍රතිබල වූ දෙවියෝ ඇත්තාහු නොවේ ද? බුදුරුවන්හි පසන්, ධම්මරුවන්හි පසන්, සඟුරුවන්හි පසන්, භගවත් සම්බුද්ධයන් පයපූජාපසඳනා කරන, භගවත් සම්බුද්ධියන් පැන පුළුවුස්නා, භගවත් සම්බුද්ධයන් මිසින් පැන විසඳූ කල සතුටු වන දෙවියෝ ඇත්තාහු නොවේ ද? කම්මාවරණයෙන් සමන්විතාගත නොවූ කෙලෙශාවරණයෙන් සමන්විතාගත නොවූ විපාකාවරණයෙන් සමන්විතාගත නොවූ සැදැහැ ඇති, කුසලවිඤ්ඤූ ඇති, ප්‍රඥ ඇති, කුශලධර්මයෙහි සම්‍යක්ත්ව සඞ්ඛ්‍යාත මාගීර්යාමධර්මයට බැසගන්නට භව්‍ය වූ දෙවියෝ ඇත්තාහු නොවේ ද? මාතෘඝාතක නොවූ, පිතෘඝාතක නොවූ, අර්හත්ඝාතක නොවූ, රුධිරොත්පාදක නොවූ, සඞ්ඝභේදක නොවූ, දෙවියෝ ඇත්තාහු නොවේ ද? පණිවිඩ නොකරන, අයිනාදන් නොගන්නා, කාමයෙහි මිසහසර නැති, මුසවා නොබණන, පිසුනුබස් නැති, පරොස්බස් නැති, පලප් නොබණන, ලොබ බිහිලි නොවූ ව්‍යාපන්නතාසින් නැති දෙවියෝ ඇත්තාහු නොවේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. ඒ: එ බැවින් ජඞ්ඝ නොවූ වහතොලු නොවූ නුවණැති, හස්තමුද්‍රායෙන් නොබණන, සුභාෂිතදුර්භාෂිතයන්ගේ අර්ථ දන්නට ප්‍රතිබල වූ ... දෙවියෝ ඇත. බුදුරුවන්හි පහන් ... සම්දිටු ඇති දෙවියෝ ඇත.

අනු. ප: භවත, දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැතැ'යි නොකියයුතු මැ යැ ...

2. ප. පු: දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස ඇත් ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: එහි පැවිද්ද, හිසමුඬු කිරීම්, කහවත් ධරීම්, පාත්‍ර ධරීම් ඇත් ද? දෙවියන් කෙරෙහි සම්‍යක් සම්බුද්ධයෝ උපදනාහු වෙත් ද? පසේබුදුහු උපදනාහු වෙත් ද? ශ්‍රාවකයුග්ම උපදනේ වේ ද?

ස. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

3. ස. පු: දෙවියන් කෙරෙහි පැවිද්ද නැතැ'යි යන හේතුයෙන් දෙවියන් කෙරෙහි' බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: යථා අත්ථි පබ්බජ්‍යා තථෙව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යථා නත්ථි පබ්බජ්‍යා නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: යථා අත්ථි පබ්බජ්‍යා තථෙව බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ, යථා නත්ථි පබ්බජ්‍යා නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්නා.

ස. අනු: යෝ පබ්බජති[1] තස්සෙව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යෝ වා පබ්බජති නත්ථි තස්ස බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: 'දෙවෙසු මුණ්ඩියං නත්ථි'ති නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්නා.

ස. අනු: යථා අත්ථි මුණ්ඩියං තථෙව'ව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යථා නත්ථි මුණ්ඩියං නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: යථා අත්ථි මුණ්ඩියං තථෙව'ව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යථා නත්ථි මුණ්ඩියං නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්නා.

ස. අනු: යෝ මුණ්ඩෝ හොති තස්සෙ'ව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යෝ මුණ්ඩෝ න හොති නත්ථි තස්ස බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. පු: "දෙවෙසු කාසාවධාරණා නත්ථි'ති" නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප පටිඤ්ඤං: ආමන්නා.

ස. අනු: යථා අත්ථි කාසාවධාරණා තථෙව බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ, යථා නත්ථි කාසාවධාරණා නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. පබ්බජති - සීමු, PTS, සහා.

ස. අනු: යම් තැනෙක පැවිද්ද ඇත් ද එහි මැ බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍ය-වාස වේ ද? යම් තැනෙක පැවිද්ද නැත් ද එහි බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යවාස නැද් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: යම් තැනෙක පැවිද්ද ඇද්ද එහි මැ බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍ය වාස වේ ද? යම් තැනෙක පැවිද්ද නැත් ද එහි බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යවාස නැද් ද?

ප. පරිඝූයෙ: එසේ යැ. (පසළ්වැස්සත් හා අසංඥසත්ත්වයන් සඳහා ප්‍රතිඥ යි.)

ස. අනු: යමෙක් පැවිදි වේ නම් ඔහුට මැ බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යවාස වේ ද? යමෙක් පැවිදි නො වේ නම් ඔහුට බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යවාස නැද් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: දෙවියන් කෙරෙහි හිස මුඩු කිරීම් නැතියි යන හේතුයෙන් දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරිඝූයෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් තැනෙක හිස මුඩු කිරීම ඇත් නම් එහි මැ බඹසරවස් ඇද්ද? යම් තැනෙක හිස මුඩු කිරීම නැත් නම් එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: යම් තැනෙක හිස මුඩු කිරීම ඇති නම් එහි මැ බඹසරවස් ඇද්ද? යම් තැනෙක හිස මුඩු කිරීම නැති නම් එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරිඝූයෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: යමෙක් මුණ්ඩ වේ නම් ඔහුට මැ බඹසරවස් වේ ද? යමෙක් මුණ්ඩ නො වේ නම් ඔහුට බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

5. ස. ප්‍ර: දෙවියන් කෙරෙහි කසාවත් ඔැරීම නැතියි යන හෙතුවින් දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරිඝූයෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් තැනෙක කහවත් ඔැරීම ඇති නම් එහි මැ බඹසරවස් වේ ද? යම් තැනෙක කහවත් ඔැරීම නැති නම් එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ..

ස. අනු: යට්ඨ අත්ථි කාසාවධාරණා තත්ථේව බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ, යට්ඨ නත්ථි කාසාවධාරණා නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරිය වාසෝ'ති.

ප. පරිභාසදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: යෝ කාසාවං ධාරෙති තඤ්ඤේව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යෝ කාසාවං න ධාරෙති නත්ථි තස්ස බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බේ -පෙ-

6. ස. පු: 'දෙවෙසු පත්තධාරණා නත්ථී'ති නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරිභාසදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: යට්ඨ අත්ථි පත්තධාරණා තත්ථේව බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ, යට්ඨ නත්ථි පත්තධාරණා නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප පරිභාසදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: යෝ පත්තං ධාරෙති තඤ්ඤේව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යෝ පත්තං න ධාරෙති නත්ථි තස්ස බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බේ -පෙ-

7. ස. පු: දෙවෙසු සම්මාසම්බුද්ධා නුපපජ්ජන්තී'ති නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරිභාසදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: යට්ඨ සම්මාසම්බුද්ධා උපපජ්ජන්ති තත්ථේව බ්‍රහ්ම-චරියවාසෝ, යට්ඨ සම්මාසම්බුද්ධා නුපපජ්ජන්ති නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බේ -පෙ-

ස. අනු: යට්ඨ සම්මාසම්බුද්ධා උපපජ්ජන්ති තත්ථේව බ්‍රහ්ම-චරියවාසෝ, යට්ඨ සම්මාසම්බුද්ධා නුපපජ්ජන්ති නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරිභාසදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: ලුම්බිනියා භගවා ජාතෝ, බෝධියා මූලේ අභි සම්බුද්ධෝ, බාරාණසියා භගවතා ධම්මචක්කං පවත්තිතං, තත්ථේව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, නත්ථඤ්ඤත්‍ර බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප පරි: න හෙවං වත්තබ්බේ -පෙ-

ස. අනු: යම් තැනෙක කහවත් ධැරීම ඇති නම් එහි මෑ බඹසරවස් වේ ද? යම් තැනෙක කහවත් ධැරීම නැති නම් එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරිකල්පයු: එසේ යැ.

ස. අනු: යමෙක් කහවත් ධරා නම් ඔහුට මෑ බඹසරවස් වේ ද? යමෙක් කහවත් නොධරා නම් ඔහුට බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මෑ යැ ...

6. ස. ප්‍ර: 'දෙවියන් කෙරෙහි පාත්‍ර ධැරීම් නැති'යි යන හෙතුවින් දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරිකල්පයු: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් තැනෙක පාත්‍ර ධැරීම ඇති නම් එහි මෑ බඹසරවස් වේ ද? යම් තැනෙක පාත්‍ර ධැරීම නැති නම් එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරිකල්පයු: එසේ යැ.

ස. අනු: යමෙක් පාත්‍රධරා නම් ඔහුට මෑ බඹසරස් වේ ද? යමෙක් පාත්‍ර නොධරා නම් ඔහුට බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මෑ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: 'දෙවියන් කෙරෙහි සම්‍යක්සම්බුද්ධියෝ නූපදිති'යි යන හෙතුයෙන් දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැද් ද?

ප. පරිකල්පයු: එසේ යැ

ස. අනු: යම් තැනෙක සම්‍යක්සම්බුද්ධියෝ උපදින් ද, එහි මෑ බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස ඇද් ද? යම් තැනෙක සම්‍යක් සම්බුද්ධියෝ නූපදින් ද, එහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මෑ යැ ...

ස. අනු: යම් තැනෙක සම්‍යක් සම්බුද්ධියෝ උපදින් ද, එහි මෑ බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස වේ ද? යම් තැනෙක සම්‍යක් සම්බුද්ධියෝ නූපදින් ද, එහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැද්ද?

ප. පරිකල්පයු. එසේ යැ.

ස. අනු: ලුම්බිනියෙහි භාග්‍යවත්හු උපන්හ. බොධිමූලයෙහි අභිසම්බුද්ධ වූහ. බරණැස්හි දී භාග්‍යවත්හු විසින් ධම්සක් පවත්වනලදි. එහි මෑ බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස වේ ද? අන්තන්හි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මෑ යැ ...

8. ස. පු: "දෙවෙසු පවෙචකඝම්බුද්ධා නුපපජ්ජන්තී"ති නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: යත්ථ පවෙචකඝම්බුද්ධා උපපජ්ජන්ති, තත්ථේ'ව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යත්ථ පවෙචකඝම්බුද්ධා නුපපජ්ජන්ති, නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: යත්ථ පවෙචකඝම්බුද්ධා උපපජ්ජන්ති, තත්ථේ ව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යත්ථ පවෙචකඝම්බුද්ධා නුපපජ්ජන්ති, නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: මජ්ඣිමේසු ජනපදෙසු පවෙචකඝම්බුද්ධා උපපජ්ජන්ති, තත්ථේ'ව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, නත්ථඤ්ඤත්‍ර බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: දෙවෙසු සාවකයුගං නුපපජ්ජති'ති නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: යත්ථ සාවකයුගං උපපජ්ජති, තත්ථේ'ව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යත්ථ සාවකයුගං නුපපජ්ජති, නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: යත්ථ සාවකයුගං උපපජ්ජති, තත්ථේව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, යත්ථ සාවකයුගං නුපපජ්ජති, නත්ථි තත්ථ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: මගධෙසු සාවකයුගං උපපත්තං, තත්ථේ'ව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, නත්ථඤ්ඤත්‍ර බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ප. පු: අත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: සබ්බදෙවෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස ප්‍ර: "දෙවියන් කෙරෙහි පසේබුදුවරු නූපදිත්" නු සි දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස නැද්ද?

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස අග්ගි: යම් තැනෙක පසේබුදුවරු උපදිත් නම් එහි මැ බඹසරවස් වේ ද? යම් තැනෙක පසේබුදුවරු නූපදිත් නම් එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පවි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: යම් තැනෙක පසේබුදුවරු උපදිත් ද, එහි මැ බඹසරවස් දේ ද? යම් තැනෙක පසේබුදුවරු නූපදිත් ද, එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස. අනු: මධ්‍යමජනපදයෙහි පසේබුදුවරු උපදිති. එහි මැ බඹසරවස් වේ ද? අන් තන්හි බඹසරවස් නැද් ද?

ප. පවි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: 'දෙවියන් කෙරෙහි ශ්‍රාවකයුගව් පහළ නො වේ' නු සි දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැද් ද?

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් තැනෙක ශ්‍රාවකයුගම් පහළ වේ නම් එහි මැ බඹසරවස් වේ ද? යම් තැනෙක ශ්‍රාවකයුගම් පහළ නො වේ නම් එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පවි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: යම් තැනෙක ශ්‍රාවකයුගම් පහළ වේ නම් එහි මැ බඹසරවස් වේ ද? යම් තැනෙක ශ්‍රාවකයුගම් පහළ නො වේ නම් එහි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ස. අනු: මගධයෙහි ශ්‍රාවකයුගම් පහළ විය. එහි මැ බඹසරවස් ඇද්ද? අන් තන්හි බඹසරවස් නැද්ද?

ප. පවි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

9. ප. ප්‍ර: දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද් ද?

ස. පටික්ඛිපු: එසේ යැ.

ප. අනු: හැම් දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද්ද?

ස. පවි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අත්ථි මනුස්සෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: සබ්බමනුස්සෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

10. ප. පු: අත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: අසඤ්ඤසත්තෙසු දෙවෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අත්ථි මනුස්සෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤු ආමන්තා.

ප. අනු: පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ මිළක්ඛුසු[1] අවිඤ්ඤුතාරෙසු යත්ථ නත්ථි ගති භික්ඛූනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානන්ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ප. පු: අත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස මී: අත්ථි යත්ථ අත්ථි, අත්ථි යත්ථ නත්ථී'ති.

ප. අනු: අසඤ්ඤසත්තෙසු දෙවෙසු අත්ථි යත්ථ අත්ථි, අත්ථි යත්ථ නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, සඤ්ඤසත්තෙසු දෙවෙසු අත්ථි යත්ථ අත්ථි, අත්ථි යත්ථ නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ප. පු: දෙවෙසු අත්ථි යත්ථ අත්ථි, අත්ථි යත්ථ නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. පු: කත්ථ අත්ථි කත්ථ නත්ථී'ති.

ස. මී: අසඤ්ඤසත්තෙසු දෙවෙසු නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, සඤ්ඤසත්තෙසු දෙවෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. පු: අසඤ්ඤසත්තෙසු දෙවෙසු නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: සඤ්ඤසත්තෙසු දෙවෙසු නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. මිළක්ඛූසු - PST, සහ

ප. පු: මිනිසුන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද් ද?

ස: පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප අනු: හැම මිනිසුන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද් ද?

ස. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

10. ප. පු: දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද් ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අසංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද් ද?

ස. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: මිනිසුන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද් ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: භික්ෂු භික්ෂුණී උපාසක උපාසිකාවන්ගේ ගමන් නැති පසල්දනවියෙහි මෙලවළ් වූ අවිඥයන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද් ද?

ස. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

11. ප. පු: දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යවාස ඇද් ද?

ස. වි: යම් තැනක ඇද් ද, එබඳු තැන් ඇත. යම් තැනක නැද් ද, එබඳු තැන් ඇති.

ප අනු: අසංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් දැනි තැන් ඇද් ද? නැති තැන් ඇද් ද? සංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇති තැන් ඇද් ද? නැති තැන් ඇද් ද?

ස. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

12. ප. පු: දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇති තැන් ඇද් ද? නැති තැන් ඇද් ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. පු: කොතැන්හි ඇද් ද? කොතැන්හි නැද් ද?

ස. වි: අසංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැත. සංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇත.

ප. පු: අසංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැද් ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: සංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැද් ද?

ස. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

13. ප. පු: සඤ්ඤසතෙනපි දෙවෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: අසඤ්ඤසතෙනපි දෙවෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ප. පු: අත්ථි මනුස්සෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. මි: අත්ථි යත්ථ අත්ථි, අත්ථි යත්ථ නත්ථී'ති.

ප. අනු: පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු අත්ථි යත්ථ අත්ථි, අත්ථි යත්ථ නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, මිළක්ඛකසු අවිඤ්ඤාතාරෙසු යත්ථ නත්ථි ගති භික්ඛූනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං, මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු අත්ථි යත්ථ අත්ථි, අත්ථි යත්ථ නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ප. පු: මනුස්සෙසු අත්ථි යත්ථ අත්ථි, අත්ථි යත්ථ නත්ථි බ්‍රහ්මචරිය වාසෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. පු: කත්ථ අත්ථි, කත්ථ නත්ථී'ති.

ස. මි: පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ මිළක්ඛකසු අවිඤ්ඤාතාරෙසු යත්ථ නත්ථි ගති භික්ඛූනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං, මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ප. අනු: පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ මිළක්ඛකසු අවිඤ්ඤාතාරෙසු යත්ථ නත්ථි ගති භික්ඛූනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානන්ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. පු: මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු නත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

16. ප. පු: මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප අනු: පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු අත්ථි බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, මිළක්ඛකසු අවිඤ්ඤාතාරෙසු යත්ථ නත්ථි ගති භික්ඛූනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානන්ති

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ප. පු: සංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස ඇද් ද?

ස. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ප. අනු: අසංඥසත්ත්ව දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස ඇද් ද?

ස. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

14. ප. පු: මිනිසුන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද් ද?

ස. වි: යම් තැනෙක ඇද් ද, එබඳු තැන් ඇත. යම් තැනෙක නැද් ද, එබඳු තැන් ඇති.

ප. අනු: මහණ-මෙහෙණ උවසු-උවැසියන්ගේ ගමන් නැති පසල්දනවියෙහි මෙලොඹ අවිඥයන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇති තැන් ඇද් ද? නැති තැන් ඇද් ද? මධ්‍යමජනපදයෙහි බඹසරවස් ඇති තැන් ඇද් ද? නැති තැන් ඇද් ද?

ස. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

15. ප. පු: මිනිසුන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇති තැන් ඇද්ද? නැති තැන් ඇද්ද?

ස. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ප. පු: කොතැන්හි ඇද්ද? කොතැන්හි නැද්ද?

ස. වි: භික්ෂු භික්ෂුණී උපාසක උපාසිකාවන්ගේ ගමන් නැති ප්‍රත්‍යන්තජනපදයෙහි මෙලොඹ අවිඥයන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැත. මධ්‍යමජනපදයෙහි බඹසරවස් ඇත.

ප. අනු: භික්ෂු භික්ෂුණී උපාසක උපාසිකාවන්ගේ ගමන් නැති ප්‍රත්‍යන්තජනපදයෙහි මෙලොඹ අවිඥයන් කෙරෙහි බඹසරවස් නැද්ද?

ස. පරිඤ්ඤූ: එසේ ඇ.

ප. පු: මධ්‍යමජනපදයෙහි බඹසරවස් නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

16. ප. පු: මධ්‍යමජනපදයෙහි බඹසරවස් ඇද්ද?

ස. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ප. අනු: භික්ෂු භික්ෂුණී උපාසක උපාසිකාවන්ගේ ගමන් නැති පසල්දනවියෙහි මෙලොඹ අවිඥයන් කෙරෙහි බඹසරවස් ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

17. ප. පු: අත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "තීහි භික්ඛවේ ඨානෙහි ජම්බුදීපකා මනුස්සා උත්තරකුරුකෙ ච මනුස්සෙ අධිගණ්හන්ති දෙවෙ ච තාවතිංසෙ. කතමෙහි තීහි? සූරා, සතිමන්තෝ, ඉධ බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති a

ස. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ප. අනු: සාවත්ථියඤ්ඤව බ්‍රහ්මචරියවාසෝ, නත්ථි අඤ්ඤත්‍ර බ්‍රහ්මචරියවාසෝ'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ස. පු: අනාගාමිස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි පහීනානි, පඤ්චුද්ධම්භාගියානි සංයොජනානි අප්පහීනානි, ඉතෝ චුතස්ස තත්ථ උපපන්නස්ස කුහිං ඵලූපපත්තී'ති,

ප. වී: තඤ්ඤෙව.

අනු. ඵ: හඤ්චි අනාගාමිස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි පහීනානි, පඤ්චුද්ධම්භාගියානි සංයොජනානි අප්පහීනානි, ඉතෝ චුතස්ස තත්ථ උපපන්නස්ස තහිං ඵලූපපත්ති.

අනු: පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ"ති.

19. ස. පු: අනාගාමිස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි පහීනානි, පඤ්චුද්ධම්භාගියානි සංයොජනානි අප්පහීනානි, ඉතෝ චුතස්ස තත්ථ උපපන්නස්ස කුහිං භාරොහරණං, කුහිං දුක්ඛ-පරිඤ්ඤුතා, කුහිං කිලෙසප්පහාණං, කුහිං නිරොධසච්ඡිකිරියා, කුහිං අකුප්පපටිවෙධෝ'ති.

ප. වී: තඤ්ඤෙව.

අනු. ඵ. හඤ්චි අනාගාමිස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි පහීනානි, පඤ්චුද්ධම්භාගියානි සංයොජනානි අප්පහීනානි, ඉතෝ චුතස්ස තත්ථ උපපන්නස්ස තහිං අකුප්පපටිවෙධෝ.

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරියවාසෝ"ති.

---

a. අංගුත්තර

17. ප. පු: දෙවියන් කෙරෙහි ඔඹසරවස් නැද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: භගවත්හු විසින් "මහණෙනි, දඹදිව්වැසි මිනිස්සු තුන් කරුණෙකින් උතුරුකුරුදිවයින් වැසි මිනිසුන් ද තව්තිසා වැසි දෙවියන් ද ඉක්මවා සිටිති. කවර තුන් කරුණෙකින යත්: ශූරයෝයැ, සමෘතිමත්හු යැ, මෙහි ඔඹසරවස් ඇත්තේ යැ යන තුන් කරුණෙනි" යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ නොවේ ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: සැවැත්නුවර මෑ ඔඹසරවස් වෙයි, අන් තන්හි ඔඹසරවස් නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

18. ස. පු: අනගැමි පුහුල්හට පඤ්ච ඔරම්භාගියසංයෝජනයෝ ප්‍රහීණයහ, පඤ්ච උද්ධම්භාගියසංයෝජනයෝ අප්‍රහීණයහ. මෙලොවින් චුත වූ එ ශුද්ධාවාසයෙහි උපන් අනගැමිහට (අර්හත්) ඵලොත්පත්ති කොහි වේ ද?

ප. මි: එ ශුද්ධාවාසයෙහි මැ යැ.

අනු. ඣ: එබැවින් අනගැමි පුහුලහට පඤ්ච ඔරම්භාගිය සංයෝජනයෝ ප්‍රහීණයහ, පඤ්ච උද්ධම්භාගිය සංයෝජනයෝ අප්‍රහීණයහ. මෙලොවින් චුත වැ එ ශුද්ධාවාසයෙහි උපන් අනගැමිහට එහි දී අර්හත්ඵලොත්පත්ති වෙයි.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'දෙවියන් කෙරෙහි ඔඹසරවස් නැතැ'යි නොකියයුතු මැ යැ.

19. ස. පු: අනගැමි පුහුල්හට පඤ්ච ඔරම්භාගිය සංයෝජනයෝ ප්‍රහීණයහ, පඤ්ච උද්ධම්භාගිය සංයෝජනයෝ අප්‍රහීණයහ. මෙලොවින් චුත වැ එ ශුද්ධාවාසයෙහි උපන් අනගැමිහට කෙලෙස්බර බහාතැබීම් කොහි යැ? දුඃඛපරිඥාව කොහි යැ? කෙලඟ ප්‍රහාණ කොහි යැ? නිරොධසාක්ෂාත්ක්‍රියා කොහි යැ? අකොප්‍යප්‍රතිවෙධ කොහි යැ?

ප. මි: එහි මැ යැ.

අනු. ඣ: එබැවින් අනගැමි පුහුල්හට පඤ්චඕරම්භාගිය සංයෝජනයෝ ප්‍රහීණයහ, පඤ්චඋද්ධම්භාගිය සංයෝජනයෝ අප්‍රහීණයහ. මෙයින් චුත වැ එහි උපන් අනගැමිහට අකොප්‍යප්‍රතිවෙධ එහි වෙයි.

අනු. පා: එහෙයින් භවත, 'දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැති'යි නොකියයුතු මැ යැ.

ස. පු: අනාගාමිස්ස පුග්ගලස්ස පඤ්චාරම්භාභියානි සංයොජනානි පහීනානි, පඤ්චුද්ධම්භාභියානි සඤ්ඤුජනානි අපහීනානි, ඉතෝ චුතස්ස තත්ථ උපපත්තිසස තඞ්ං එලුපපත්ති, තඞ්ං හාරොහරණං, තඞ්ං දුක්ඛපරිඤ්ඤුතං, තඞ්ං කිලෙසපපහාණං, තඞ්ං නිරොධසච්ඡිකිරියා, තඞ්ං අකුපපපටිවෙධෝ, කෙනවෙඤ්ඤ වදෙසි "නත්ථි දෙවෙසු බ්‍රහ්මචරිය-වාසෝ"ති.

ප. වි: හඤ්ඤ හි අනාගාමී පුග්ගලෝ ඉධ භාවිතෙන මග්ගෙන තත්ථ එලං සච්ඡිකරෝ'ති.

20. ස. පු: අනාගාමී පුග්ගලෝ ඉධ භාවිතෙන මග්ගෙන තත්ථ එලං සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: සොතාපන්නෝ පුග්ගලෝ තත්ථ භාවිතෙන මග්ගෙන ඉධ එලං සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

21. ස. පු: අනාගාමී පුග්ගලෝ ඉධ භාවිතෙන මග්ගෙන තත්ථ එලං සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: සකදාගාමී පුග්ගලෝ ඉධ පරිනිබ්බායි පුග්ගලෝ තත්ථ භාවිතෙන මග්ගෙන ඉධ එලං සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: සොතාපන්නෝ පුග්ගලෝ ඉධ භාවිතෙන මග්ගෙන ඉධ එලං සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අනාගාමී පුග්ගලෝ තත්ථ භාවිතෙන මග්ගෙන තත්ථ එලං සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: සකදාගාමී පුග්ගලෝ ඉධ පරිනිබ්බායි පුග්ගලෝ ඉධ භාවිතෙන මග්ගෙන ඉධ එලං සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: **ආමන්නා.**

ස. පු: අනගැමි පුහුල්හට පඤ්චොරම්භාගිය සංයොජනයෝ ප්‍රහීණයහ, පඤ්ච උද්ධම්භාගිය සංයොජනයෝ අප්‍රහීණයහ, මෙයින් චුත වැ එහි උපන් අනගැමි හට ඵලොත්පත්ති එහි යයි, කෙලෙසහාරාවහරණ එහි යයි, දුඃඛපරිඥත එහි යයි, කෙලෙසප්‍රහාණ එහි යයි, නිරොධ සාක්ෂාත් ක්‍රියා එහි යයි, අකොප්‍යප්‍රතිවේධ එහි යයි ගන්හි නම් "දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැති"යි කවර අර්ථයෙකින් කියහි.

ප. වි: අනාගාමී පුද්ගල මෙලොව දී භාවිත මාර්ගයෙන් ඒ ශුද්ධාවාසයෙහි දී ඵල සාක්ෂාත් කෙරේ ද, (අන්‍යමාර්ගයක් නො වේ ද) එකරුණෙනි. (එබැවින් දෙවියන් කෙරෙහි බ්‍රහ්මචර්‍යාවාස නැති'යි සේයි.)

20. ස. පු: අනාගාමී පුද්ගල මෙලොව දී භාවිත මාර්ගයෙන් ඒ ශුද්ධාවාසයෙහි දී ඵල සාක්ෂාත් කෙරේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සොවන් පුහුල් එහි භාවිත මඟින් මෙහි දී ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

21. ස. පු: අනාගාමී පුද්ගල මෙලොව දී භාවිත මාර්ගයෙන් ඒ බඹලොව දී ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ:

ස. අනු: සකෘදාගාමී පුද්ගල මෙලොව පිරිනිවන්පෑනා පුද්ගල වේ නම් එහි දී භාවිත මාර්ගයෙන් මෙහි දී ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. පු: ශ්‍රොතාපන්න පුදහල මෙලොව දී භාවිත මාර්ගයෙන් මෙලොව දී ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ

ස. අනු: අනාගාමී පුදහල එහි දී භාවිත මාර්ගයෙන් එහි දී ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. පු: සකෘදාගාමී පුදහල මෙලොව පිරිනිවන්පෑනා පුදහල වේ නම් මෙලොව භාවිත මාර්ගයෙන් මෙලොව ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගාමී පුග්ගලෝ තඤ්ච භාවිතෙන මග්ගෙන තඤ්ච ඵලං සච්ඡිකරොතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

22. ස. පු: ඉධ විහාය නිට්ඨස්ස පුග්ගලස්ස මග්ගො ච භාවියති, න ච කිලෙසා පහියන්ති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස පුග්ගලස්ස මග්ගො ච භාවියති, න ච කිලෙසා පහියන්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

23. ස. පු: ඉධ විහාය නිට්ඨස්ස පුග්ගලස්ස මග්ගො ච භාවියති, න ච කිලෙසා පහියන්ති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස පුග්ගලස්ස -පෙ- අරහත්තසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස පුග්ගලස්ස මග්ගො ච භාවියති, න ච කිලෙසා පහියන්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

24. ස. පු: සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස පුග්ගලස්ස අපුබ්බං අචරිමං මග්ගො ච භාවියති, කිලෙසා ච පහියන්ති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: ඉධ විහාය නිට්ඨස්ස පුග්ගලස්ස අපුබ්බං අචරිමං මග්ගො ච භාවියති, කිලෙසා ච පහියන්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

25. ස. පු: සකදාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස පුග්ගලස්ස -පෙ- අරහත්තසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස පුග්ගලස්ස අපුබ්බං අචරිමං මග්ගො ච භාවියති, කිලෙසා ච පහියන්ති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: ඉධ විහාය නිට්ඨස්ස පුග්ගලස්ස අපුබ්බං අචරිමං මග්ගො ච භාවියති, කිලෙසා ච පහියන්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවා වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අනාගාමී පුද්ගල එහි භාවිත මාර්ගයෙන් එහි ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

22 ස. පු: 'ඉධවිහායනිවඤ (මෙහි වැස කෙලෙස් නසන)' පුද්ගලයා විසින් මාර්ගය ද වඩනු ලැබේ. කෙලෙසයෝත් ප්‍රහීණ නො වෙත් ද?

ප. පරිඝුසඳු: එසේ යෑ.

ස. අනු: සොවත්ඵල පසක් කරනු පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයා විසින් මාර්ගය ද වඩනු ලැබේ. කෙලෙසයෝත් ප්‍රහීණ නො වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

23. ස. පු: 'ඉධවිහායනිවඤ' පුද්ගලයාහට මාර්ගයත් වැඩේ ද, කෙලෙසයෝත් ප්‍රහීණ නො වෙත් ද?

ප. පරිඝුසඳු: එසේ යෑ. (රූපාවචරමාර්ගයෙන් හේ 'ඉධවිහායනිවඤ' වූයෙන් කෙලෙසප්‍රහාණ නැති)

ස. අනු: සකෘදාගාම්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කරනු පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයාහට ... අනීඵව සාක්ෂාත් කරණය පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයාහට මාර්ගයත් වැඩේ ද, කෙලෙසයෝත් ප්‍රහීණ නො වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

24. ස. පු: සොවත්ඵල පසත් කරනු පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයා විසින් මාර්ග ද වඩනු ලැබේ. කෙලෙසයෝ ප්‍රහීන නො වෙත් ද?

ප. පරිඝුසඳු: එසේ යෑ.

ස. අනු: ඉධවිහායනිවඤ පුද්ගලයාහට පෙරපසු නො වී මාර්ගයත් වැඩේ ද, කෙලෙසයොත් ප්‍රහීන වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

25. ස. පු: සකෘදාගාම්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කරනු පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයාහට ... අනීඵය ප්‍රත්‍යක්ෂ කරනු පිණිස පිළිපන් පුද්ගලයාහට පෙරපසු නො වී මාර්ගයත් වැඩේ ද, කෙලෙසයෝත් ප්‍රහීණ වෙත් ද?

ඡ. පරිඝුසඳු: එසේ යෑ.

ස. අනු: 'ඉධවිහායනිවඤ' පුද්ගලයාහට පෙරපසු නො වී මාර්ගයත් වැඩේ ද, කෙලෙසයෝත් ප්‍රහීණ වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

26. ස. පු: අනාගාමී පුග්ගලෝ කතකරණීයෝ භාවිතභාවනෝ තත්ථ උපපජ්ජති'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා උපපජ්ජති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

27. ස. පු: අරහා උපපජ්ජති'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස අනු: අත්ථි අරහතෝ පුනබ්භවෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

28. ස. පු: අත්ථි අරහතෝ පුනබ්භවෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා භවෙන භවං ගච්ඡති, ගතියා ගතිං ගච්ඡති, සංසාරෙන සංසාරං ගච්ඡති, උපපත්තියා උපපත්තිං ගච්ඡති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

29. ස. පු: අනාගමී පුග්ගලෝ කතකරණීයෝ භාවිතභාවනෝ අනොහිතභාරෝ[1] තත්ථ උපපජ්ජති'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: භාරොහරණාය පුන මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

30. ස. පු: අනාගාමී පුග්ගලෝ කතකරණීයෝ භාවිතභාවනෝ අපරිසුද්ධුත්තුකෝ අපහීනකිලෙසෝ අසච්ඡිකතනිරොධෝ අපපටිවිද්ධාකුපෙපා තත්ථ උපපජ්ජති'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: අකුපපපටිවෙධාය පුන මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

26. ස. ප්‍ර: අනාගාමී පුද්ගල කළ කරණී ඇතියේ හැවූ බවුත් ඇතියේ ඒ බඹලොව උපදනේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති. එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් උපදනේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු යැ ...

27. ස. ප්‍ර: රහත් උපදනේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ. (එහි පිරිනිවන්පානහු සඳහා පිළින සි.)

ස. අනු: රහත්හට පුනර්භව ඇත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

28. ස ප්‍ර: රහත්හට පුනර්භව ඇත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු භවයෙන් භවයට යෙත් ද, ගතියෙන් ගතියට යෙත් ද, සංසාරයෙන් සංසාරයට යෙත් ද, උපප්‍රාප්තියෙන් උපප්‍රාප්තියට යෙත් ද?

ප පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

29. ස. ප්‍ර: අනාගාමී පුද්ගල කළ කරණී ඇති වැ වැඩූ බවුත් ඇති වැ නොෘ බහාලූ (කෙලස්) බර ඇති වැ එහි උපදනේ ද?

ප· පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: (කෙලෙස්) බර බහාලන පිණිස වටාලා මාගීය වඩා ද?

ප· පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

30. ස. ප්‍ර: අනගැමි පුහුල් කළ කරණී ඇති වැ වැඩූ බවුත් ඇති වැ අවබොධ නොෘ කළ දුක් ඇති වැ නුපුහුත් කෙලෙස් ඇති වැ ප්‍රත්‍යක්ෂ නොෘ කළ නිරොධය ඇති වැ ප්‍රතිවෙධ නොෘ කළ රහත් බව ඇති වැ එහි (ශුද්ධාවාසයෙහි) උපදී ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: අගීඵප්‍රතිවෙධය පිණිස වටාලා මාගීය වඩා ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

31. ස. ප්‍ර: අනාගාමී පුග්ගලෝ කතකරණීයෝ භාවිත-භාවනෝ අනොහිතභාරෝ[1] තත්ථ උපපජ්ජති, න ච භාරොහරණාය පුන මග්ගං භාවෙති'ති.

ප පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අනොහිතභාරෝ[1] ච තත්ථ පරිනිබ්බායති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

32. ස. ප්‍ර: අනාගාමී පුග්ගලෝ කතකරණීයෝ භාවිත-භාවනෝ අපරික්ඛීණතදුකෙඛා අපහීනකිලෙසෝ අසච්ඡිකතනිරොඛෝ අපපටිවිද්ධාකුපෙපා තත්ථ උපපජ්ජති, න ච අකුප්පපටිවෙධාය පුන මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අපපටිවිද්ධාකුපෙපා ච තත්ථ පරිනිබ්බායති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. උදාහරණං: යථා මිගෝ සලෙලන විද්ධෝ දූරම්පි ගන්ත්වා කාලං කරොති, එවමෙවං[2] අනාගාමී පුග්ගලෝ ඉධ භාවිතෙන මග්ගෙන තත්ථ ඵලං සච්ඡිකරොතීති.

ස. උදා: යථා මිගෝ සලෙලන විද්ධෝ දූරම්පි ගන්ත්වා සසලෙලා'ව කාලං කරොති, එවමෙවං[1] අනාගාමී පුග්ගලෝ ඉධ භාවිතෙන මග්ගෙන තත්ථ සසලෙලා'ව පරිනිබ්බායති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

බ්‍රහ්මචරියකථා නිට්ඨිතා.

1. අනොහවහාරෝ - මජ්ඣ., සෘා., සීඹු.
2. එව. එවං - PTS.

31. ස. ප්‍ර: අනගැමි පුහුල් කළ කරණ්ඩි ඇති වැ වැඩූ බවුත් ඇති වැ නො බහාලූ (කෙලෙස්) බර ඇති වැ එහි (ශුද්ධාවාසයෙහි) උපදී, භාරාවහරණ පිණිස වටාලා මාර්ගය නො වඩා ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: නො බහාලූ (කෙලෙස්) බර ඇති වත් එහි පිරිනිවේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

32. ස. ප්‍ර: අනගැමි පුහුල් කළ කරණ්ඩි ඇති වැ බැවූ බවුත් ඇති වැ අවබෝධ නො කළ දුක් ඇති වැ නුපුහුත් කෙලෙස් ඇති වැ ප්‍රත්‍යක්ෂ නො කළ නිරෝධය ඇති වැ ප්‍රතිවෙධ නො කළ අර්හත්වය ඇති වැ එ ශුද්ධාවාසයෙහි උපදි. අර්හත්ප්‍රතිවෙධය පිණිස වටාලා මාර්ගභාවනා නො කෙරේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රතිවෙධ නො කළ අර්හත්වය ඇති වත් එහි පිරිනිවේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ප. උදා: යම්සේ මෘග තෙම ශල්‍යයෙන් විදුනාලද්දේ දුරටත් ගොස් කලුරිය කෙරේ ද? එසෙයින් මැ අනාගාමී පුද්ගල මෙහි දී භාවිතමාර්ගයෙන් එහි (ශුද්ධාවාස-යෙහි) දී ඵලය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරෙයි.

ස. උදා: යම්සේ මෘග තෙම ශල්‍යයෙන් විදුනාලද්දේ දුරටත් ගොස් ශල්‍ය සහිත වැ මැ කලුරිය කෙරේ ද? එසෙයින් මැ අනාගාමී පුද්ගල මෙ මිනිස්ලොව දී භාවිත මාර්ගයෙන් එ ශුද්ධාවාසයෙහි දී (රාගාදි) ශල්‍ය සහිත වැ මැ පිරිනිවේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

බ්‍රහ්මචරියකථා නිමි.

1. 4.

ඔඩිසොකථා

1. ස. ප්‍ර: ඔඩිසෝ'ඩිසෝ කිලෙසෙ ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෝ පුග්ගලෝ දුක්ඛදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. ම: සක්කායදිට්ඨිං විචිකිච්ඡං සීලබ්බතපරාමාසං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං සොතාපන්නෝ එකදෙසං න සොතාපන්නෝ එකදෙසං සොතාපත්තිඵලපත්තෝ පටිලද්ධෝ අධිගතෝ සච්ඡිකතෝ උපසම්පජ්ජ විහරති. [එකදෙසං] කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති. එකදෙසං සත්තක්ඛත්තුපරමෝ, කොලංකොලෝ, එකබීජී. [එකදෙසං] බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්නාගතෝ, ධම්මෙ -පෙ- සඞ්ඝෙ -පෙ- අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්නාගතෝ, එකදෙසං අරියකන්තෙහි සීලෙහි න සමන්නාගතෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. ප්‍ර: සමුදයදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. ම: සක්කායදිට්ඨිං ජහති, විචිකිච්ඡං සීලබ්බතපරමාසං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං සොතාපන්නෝ, එකදෙසං න සොතාපන්නෝ -පෙ- එකදෙසං අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්නාගතෝ, එකදෙසං අරියකන්තෙහි සීලෙහි න සමන්නාගතෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. 4.

ඔඩිසොකථා

[සම්මිතියනිකායවැසියන් ආදි කිහි කෙනෙක් නානාකිසමය විසින් දුඃඛ දර්‍ශනාදීන් එක් එක් දෙසකින් ශ්‍රොතාපන්නාදීන්ගේ කෙලෙස-ප්‍රහාණය කැමැති වෙත් ද, උන්ගේ ලබ්ධි බිඳුනට ඔඩිසොක කථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: එක් එක් දෙසෙකින් කෙලෙසුන් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: සොවත්ඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුතුල් දුඃඛදර්‍ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. මි: සත්කායදෘෂ්ටි විචිකිත්සා ශීලව්‍රතපරාමර්‍ශී හා තදෙකසට වැ සිවුනා එකදෙශ කෙලෙශ කෙනකුන් හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් සෝවන් වූයේ ද? එකදෙශයකින් සෝවන් නො වූයේ ද? එකදෙශයකින් සොවත්-ඵලයට පැමිණියේ ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්ෂාත්-කෘත වැ එයට එළඹ වාස කෙරේ ද? එකදෙශය-කින් නාමකයින් සපර්‍ශී කොට ගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් නාමකයින් සපර්‍ශී නො කොටගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් සත්තක්ඛත්තුපරම, කොලංකොල, එකබීජී වූයේ ද? එකදෙශයකින් බුදුන් කෙරෙහි ... ධර්‍මය කෙරෙහි ... සඞ්ඝයා කෙරෙහි ... අවෙත්‍යප්‍රසාදයෙන් සමන්විත වූයේ ද? [එකදෙශයකින්] ආර්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්විත වේ ද? එකදෙශයකින් ආර්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්විත නො වේ ද?

ප. පටි: (එකදෙශයෙකින් සොවන් ආදි බව නො ලැබෙනුයෙන්) එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: සමුදයදර්‍ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. මි: සත්කායදෘෂ්ටි විචිකිත්සා ශීලව්‍රතපරාමර්‍ශී හැර-පියයි. තදෙකසට වැ සිවුනා කෙලෙශෛකදෙශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් සෝවන් වූයේ ද? එකදෙශයකින් සෝවන් නො වූයේ ද? ... එකදෙශයකින් ආර්‍ය-කාන්තශීලයෙන් සමන්විත වූයේ ද? එකදෙශය-කින් ආර්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්විත නො වූයේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

3. ස. පු: නිරොධදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි: විචිකිච්ඡං සීලබ්බතපරාමාසං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං සොතාපත්තො, එකදෙසං න සොතා-පත්තො -පෙ- එකදෙසං අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්නාගතො, එකදෙසං අරියකන්තෙහි සීලෙහි න සමන්නාගතො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: මග්ගදස්සනෙන කිං ජහතී'ති?

ප. වි: සීලබ්බතපරාමාසං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසො සොතාපත්තො, එකදෙසං න සොතා-පත්තො, එකදෙසං සොතාපත්තිඵලපත්තො පටිලද්ධො අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසංසත්තක්ඛත්තු-පරමො, කොලංකොලො, එකබීජී, [එකදෙසං] බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්නාගතො, ධම්මෙ -පෙ- සඞ්ඝෙ -පෙ- [එකදෙසං] අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්නාගතො, එකදෙසං අරියකන්තෙහි සීලෙහි න සමන්නාගතො'ති?

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. පු: සකදාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො දුක්ඛදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි: ඔළාරිකං කාමරාගං ජහති, ඔළාරිකං ව්‍යාපාදං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ ජහතී'ති

ස. අනු: එකදෙසං සකදාගාමී, එකදෙසං න සකදාගාමී, එකදෙසං සකදාගාමිඵලපත්තො පටිවිද්ධො පටිලද්ධො අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ-විහරති, එකදෙසං කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. ප්‍ර: නිරෝධ දර්ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. මි: විචිකිච්ඡා ශීලව්‍රතපරාමර්ශී හා තදෙකට්ඨ වැ සිටුනා කෙලෙසෙකදෙශයන් හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයෙන් සෝවාන් වූයේ ද? එකදෙශයකින් සෝවාන් නො වූයේ ද? .. එකදෙශයකින් ආර්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්විතත්ව වූයේ ද එකදෙශයකින් ආර්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්විතත්ව නො වූයේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: භාවනාදර්ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. මි: ශීලව්‍රතපරාමර්ශීය හා තදෙකට්ඨ වැ සිටුනා කෙලෙසයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් සෝවාන් වූයේ ද? එකදෙශයකින් සෝවාන් නො වූයේ ද? එකදෙශයකින් ශ්‍රොතාපත්තිඵලප්‍රාප්ත වූයේ ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්ෂාත්කෘත වැ උපයාගෙන වෙසේ ද? එකදෙශයකින් නාමකයින් පැහැසගෙන වෙසේ ද, එකදෙශයකින් නාමකයින් පැහැස නො ගෙන වෙසේ ද? එකදෙශයකින් සත්තක්ඛත්තු පරම, කොලංකොල, එකබීජී වූයේ ද? [එකදෙශයකින්] බුදුන් කෙරෙහි ... ධර්මය කෙරෙහි ... සඞ්ඝයා කෙරෙහි ... අවෙත්‍යප්‍රසාදයෙන් සමන්විතත්ව වූයේ ද? [එකදෙශයකින්] ආර්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්විතත්ව වූයේ ද? එකදෙශයකින් ආර්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්විතත්ව නො වූයේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

5. ස. ප්‍ර: සකෘදාගාම්ඵලය ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන පිණිස පිළිපන් පුහුල් දුඃඛදර්ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. මි: ඔළාරික කාමරාගය හැරපියයි, ඔළාරික ව්‍යාපාදය හා තදෙකට්ඨ වැ සිටුනා කෙලෙසයනුදු හැරපියයි.

ස: අනු: එකදෙශයකින් සකෘදාගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් සකෘදාගාමී නො වූයේ ද? එකදෙශයකින් සකෘදාගාම්ඵලප්‍රාප්ත වූයේ පිළිවිදිනා ලදු වැ පිළිලදු වැ දන්නා ලදුවැ පසක් කරන ලදු වැ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද? [එකදෙශයකින්] කයින් සපඊ කොට ගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් කයින් සපඊ නො කොටගෙන වාස කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

6. ස. පු: සමුදයදස්සනෙන කිං ජහතීති?

ප. වි: ඔළාරිකං කාමරාගං ජහති, ඔළාරිකං ඛ්‍යාපාදං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං සකදාගාමී, එකදෙසං න සකදාගාමී, එකදෙසං සකදාගාමිඵලපත්තො පටිලද්ධා අධිගතො සච්ඡිකතො උපසමපජ්ජ විහරති. [එකදෙසං] කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ, -පෙ-

7. ස. පු: නිරොධදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි: ඔළාරිකං ඛ්‍යාපාදං ජහති, තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං සකදාගාමී, එකදෙසං න සකදාගාමී, එකදෙසං සකදාගාමිඵලපත්තො පටිලද්ධා අධිගතො සච්ඡිකතො උපසමපජ්ජ විහරති. [එකදෙසං] කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. පු: මග්ගදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි: ඔළාරිකං ඛ්‍යාපාදං ජහති, තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ ජහතී'ති.

ප. අනු: එකදෙසං සකදාගාමී, එකදෙසං න සකදාගාමී, එකදෙසං සකදාගාමිඵලපත්තො පටිලද්ධා අධිගතො සච්ඡිකතො උපසමපජ්ජ විහරති. [එකදෙසං] කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ස. පු: අනාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපත්තො පුග්ගලො දුක්ඛදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි: අනුසහගතං කාමරාගං ජහති, අණුසහගතං ඛ්‍යාපාදං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති

6. ස. ප්‍ර: සමුදය දර්‍ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. ම්: ඔළාරික කාමරාගය හැරපියයි, ඔළාරික ව්‍යාපාදය හා තදෙකසළු වැ සිටුනා කෙලෙසෙකදෙශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් සකෘදාගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් සකෘදාගාමී නො වූයේ ද? එකදෙශයකින් සකෘදාගාම්ඵලප්‍රාප්ත වූයේ ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්ෂාත්කෘත වැ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද? [එකදෙශයකින්] නාමකයින් සපර්‍ශී කොටගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් නාමකයින් සපර්‍ශී නො කොටගෙන වාස කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: නිරෝධදර්‍ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. ම්: ඔළාරික ව්‍යාපාද හැරපියයි. තදෙකසළු වැ සිටුනා කෙලෙසෙකදෙශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් සකෘදාගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් සකෘදාගාමී නො වූයේ ද? එකදෙශයකින් සකෘදාගාම්ඵලප්‍රාප්ත වූයේ ද? ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්ෂාත්කෘත වැ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද, එකදෙශයකින් නාමකයින් සපර්‍ශී කොටගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් නාමකයින් සපර්‍ශී කොට නො ගෙන වාස කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

8. ස. ප්‍ර: මාර්‍ගදර්‍ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. ම්: ඔළාරික ව්‍යාපාද හැරපියයි. තදෙකසළු වැ සිටුනා කෙලෙශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් සකෘදාගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් සකෘදාගාමී නො වූයේ ද? එකදෙශයකින් සකෘදාගාම්ඵලසළු වූයේ ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්ෂාත්කෘත වැ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද? [එකදෙශයකින්] නාමකයින්සපර්‍ශී කොටගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයක් නාමකයින් සපර්‍ශී නො කොට ගෙන වාස කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

9. ස. ප්‍ර: අනාගාම්ඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් දුඃඛදර්‍ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. ම්: අණුසහගත කාමරාගය හැරපියයි. අණුසහගත ව්‍යාපාදය හා තදෙකසළු වැ සිටුනා එකදෙශකෙලෙශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙසං අනාගාමී, එකදෙසං න අනාගාමී, එකදෙසං අනාගාමිඵලපත්තො පටිලද්ධා අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති. [එකදෙසං] කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං අන්තරාපරිනිබ්බායී -පෙ- උපහච්චපරිනිබ්බායී -පෙ- අසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී -පෙ- සසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී -පෙ- උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී, එකදෙසං න උද්ධං සොතො-අකනිට්ඨගාමී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

10. ස. ප්‍ර: සමුදයදස්සනෙන කිං ජහති'ති.

ප. ච්: අණුසහගතං කාමරාගං ජහති, අණුසහගතං ව්‍යාපාදං, තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහති'ති.

ස. අනු: එකදෙසං අනාගාමී, එකදෙසං න අනාගාමී -පෙ- එකදෙසං උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී, එකදෙසං න උද්ධංසොතොඅකනිට්ඨගාමී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. ප්‍ර: නිරොධදස්සනෙන කිං ජහති'ති.

ප. ච්: අණුසහගතං ව්‍යාපාදං ජහති, තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහති'ති.

ස. අනු: එකදෙසං අනාගාමී, එකදෙසං න අනාගාමී -පෙ- එකදෙසං උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී, එකදෙසං න උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. ප්‍ර: මග්ගදස්සනෙන කිං ජහති'ති.

ප. ච්: තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ ජහති'ති.

ස. අනු: එකදෙසං අනාගාමී, එකදෙසං න අනාගාමී, එකදෙසං අනාගාමිඵලපත්තො පටිලද්ධා අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති. [එකදෙසං] කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, එකදෙසං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති. එකදෙසං අන්තරාපරිනිබ්බායී -පෙ- උපහච්චපරිනිබ්බායී -පෙ- අසංඛාරපරිනිබ්බායී -පෙ- සසංඛාරපරිනිබ්බායී -පෙ- උද්ධංසොතො-අකනිට්ඨගාමී -පෙ- එකදෙසං න උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: එකදෙශයකින් අනාගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් අනාගාමී නො වූයේ ද? එකදෙශයකින් අනාගාමී-ඵලප්‍රාප්ත වූයේ ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්ෂාත්-කෘත වැ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද, [එකදෙශය-කින්] නාමකයින් සපශී කොටගෙන වාස කෙරේ ද, එකදෙශයකින් නාමකයින් සපශී කොට නො ගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් අන්තරාපරිනිබ්බායී ... උපහච්චපරිනිබ්බායී ... අසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී ... සසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී ... උද්ධංසෝතඅකනිට්ඨ-ගාමී වේ ද? එකදෙශයකින් උද්ධංසෝතඅකනිට්ඨ-ගාමී නොවේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

10. ස. ප්‍රු: සමුදය දර්ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. වි: අණුසහගත කාමරාගය හැරපියයි. අණුසහගත ව්‍යාපාදය හා තදෙකසට වැ සිටුනා එකදෙශ-ක්ලේශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් අනාගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් අනාගාමී නො වූයේ ද? ... එකදෙශයකින් උද්ධං-සෝතඅකනිට්ඨගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් උද්ධංසෝතඅකනිට්ඨගාමී නො වූයේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

11. ස. ප්‍රු: නිරෝධදර්ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. වි: අණුසහගත ව්‍යාපදය හැරපියයි, තදෙකසට ක්ලේශෛකදෙශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් අනාගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් අනාගාමී නො වූයේ ද? ... එකදෙශයකින් උද්ධං-සෝත අකනිට්ඨගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් උද්ධංසෝතඅකනිට්ඨගාමී නොවූ යේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

12. ස. ප්‍රු: මාර්ගදර්ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. වි: තදෙකසට ක්ලේශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් අනාගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් අනාගාමී නො වූයේ ද? එකදෙශයකින් අනාගාමී-ඵලප්‍රාප්ත වූයේ ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්ෂාත්-කෘත වැ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද? [එකදෙශය-කින්] නාමකයින් සපශී කොට ගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් නාමකයින් සපශී නො කොටගෙන වාස කෙරේද? එකදෙශයකින් අන්තරාපරිනිබ්බායී වූයේ ද? එකදෙශයකින් උපහච්ච පරිනිබ්බායී ... අසංඛාර පරිනිබ්බායී ... සසංඛාර පරිනිබ්බායී ... උද්ධංසෝතඅකනිට්ඨගාමී වූයේ ද? එකදෙශයකින් උද්ධංසෝතඅකනිට්ඨගාමී නො වූයේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

13. ස. ප්‍ර: අරහත්තසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නා පුග්ගලෝ දුක්ඛදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි. රූපරාගං අරූපරාගං මානං උද්ධච්චං අවිජ්ජං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං අරහා, එකදෙසං න අරහා, එකදෙසං අරහත්තාපපත්තිං පටිලද්ධා අධිගතෝ සච්ඡිකතෝ උපසම්පජ්ජ විහරති. [එකදෙසං] කායෙන ඵුසිත්වා විහරති. එකදෙසං චිතරාගෝ චිතදෝසෝ චිත-මෝහෝ කතකරණීයෝ ඔහිතභාරෝ අනුප්පත්ත-සදත්ථෝ පරික්ඛීණභවසංයොජනෝ සම්මදඤ්ඤා විමුත්තෝ උක්ඛිත්තපලිඝෝ සංකිණ්ණපරිඛෝ අබ්බුළ්හසිකෝ නිරග්ගළෝ අරියෝ පන්නද්ධජෝ පන්නභාරෝ විසඤ්ඤුත්තෝ සුවිමුත්තචිත්තෝ, දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතං, සමුදයෝ පහීනෝ, නිරොධෝ සච්ඡිකතෝ, මග්ගෝ භාවිතෝ අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤාතං, පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤාතං, පහාතබ්බං පහීනං, භාවෙතබ්බං භාවිතං, සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, (එකදෙසං සච්ඡිකාබ්බං සච්ඡිකතං,) එකදෙසං සච්ඡිකාතබ්බං න සච්ඡිකතන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස ප්‍ර: සමුදයදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි: රූපරාගං අරූපරාගං ජහති, මානං උද්ධච්චං අවිජ්ජං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං අරහා, එකදෙසං න අරහා -පෙ- එකදෙසං සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, එකදෙසං සච්ඡිකාතබ්බං න සච්ඡිකතන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ස. පු: අර්හත්ඵල සාක්ෂාත් කරන පිණිස පිළිපන් පුහුල් දුඃඛ දර්ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. වි: රූපරාග යැ අරූපරාග යැ මාන යැ උද්ධච්ච යැ අවිජ්ජා හා තදෙකාවී වූ කෙලෙශෛකදේශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදේශයකින් අර්හත් වූයේ ද? එකදේශයකින් අර්හත් නොවූයේ ද? එකදේශයකින් අර්හත්ඵලප්‍රාප්ත වූයේ ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්ෂාත්කෘත වැ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද? [එකදේශයකින්] නාමකයින් සහගී කොටගෙන වාස කෙරේ ද? එකදේශයකින් නාමකයින් සහගී නොකොටගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙසෙකින් විතරාග, විතදෝස විතමෝහ වේ ද? එකදේශයකින් කළකරණීය ඇතියේ බහා තැබූ කෙලෙස් බර ඇතියේ පැමිණි සවාර්ථ ඇතියේ ක්ෂය කළ භවසංයෝජන ඇතියේ සම්යග්ඥානයෙන් දැන කෙලෙසුන් කෙරෙන් විමුක්ත වූයේ නහා හළ අවිද්‍යාපරිඝ (අගුළු) ඇතියේ විසුළ (කර්මනිඃසංස්කාර සඞ්ඛ්‍යාත) ඉන්ද්‍රඛීල ඇතියේ ඔරම්භාගිය සංයෝජන සඞ්ඛ්‍යාත අගුළු රහිත වූයේ ආර්‍ය වූයේ හෙළූ මානධ්වජ ඇතියේ බහාලූ (සඤ්ඣාදී) බර ඇතියේ (යෝගයෙන් හා කෙලෙශයෙන්) විසංයුක්ත වූයේ මොනොවට දිනූ කෙලෙශවිජය ඇතියේ වේ ද? ඔහු විසින් දුඃඛය පරිඥාත යැ, සමුදය ප්‍රහීණ යැ, නිරෝධය සාක්ෂාත්කෘත යැ, මාර්ග භාවිතද, අභිඥෙයය අභිඥාත යැ, පරිඥෙයය පරිඥාත යැ ප්‍රහාතව්‍යය ප්‍රහීණ යැ භාවිතව්‍යය භාවිත ද සාක්ෂාත්කර්තව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ (සාක්ෂාත්කර්තව්‍යය එකදේශයකින් සාක්ෂාත්කෘත වේ ද,) සාක්ෂාත්කර්තව්‍යය එකදේශයෙකින් සාක්ෂාත්කෘත නොවේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

14. ස. පු: සමුදයදර්ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. වි: රූපරාගය අරූපරාගය හැරපියයි. මාන යැ උද්ධච්ච යැ අවිද්‍යා හා තදෙකාවූ කෙලෙශෛකදේශයනුදු හැරපියයි.

ස: අනු: එකදෙශයකින් රහත් වූයේ ද? එකදේශයකින් රහත් නොවූයේ ... පසක් කළ යුතු දෑය එකදේශයකින් පසක් කෙළේ ද? පසක් කළයුතු දෑය එකදේශයකින් පසක් නොකෙළේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

15. ස. පු: නිරොධදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි: මානං ජහති උද්ධච්චං අවිජ්ජං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ එකදෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං අරහා, එකදෙසං න අරහා -පෙ- එකදෙසං සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, එකදෙසං සච්ඡිකාතබ්බං න සච්ඡිකතන්ති.

ප පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

16. ස. පු: මග්ගදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. වි: උද්ධච්චං ජහති, අවිජ්ජං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ ජහතී'ති.

ස. අනු: එකදෙසං අරහා, එකදෙසං න අරහා, එකදෙසා අරහත්තපපත්තා පටිලද්ධා අධිගතා සච්ඡිකතා උපසම්පජ්ජ විහරති. [එකදෙසං] කායෙන ඵුසිත්වා විහරති එකදෙසං, න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති. එකදෙසං වීතරාගා විතදොසා වීතමොහා කතකරණීයා ඔහිතභාරා අනුපත්තසදත්ථා පරික්ඛීණභවසංයොජනා සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තා උක්ඛිත්තපලිඝා සංකිණ්ණපරිඛා අබ්බූළ්හසිකා නිරග්ගලා අරියා පන්නද්ධජා පන්නභාරා විසඤ්ඤුත්තා සුවිජිතවිජයා, දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතා සමුදයා පහීනා නිරොධා සච්ඡිකතා මග්ගා භාවිතා, අනියෙඤ්ඤයං අනීඤ්ඤාතං පරියෙඤ්ඤයං පරිඤ්ඤාතං පහාතබ්බං පහීනං භාවෙතබ්බං භාවිතං සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, (එකදෙසා සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං,) එකදෙසං සච්ඡිකාතබ්බං න සච්ඡිකතන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

17. ප. පු: න වත්තබ්බං ඔධිසෝ'ධිසෝ කිලෙසෙ ජහතී'ති.

ස. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

15. ස. ප්‍ර: නිරොධදර්‍ශනයෙන් කුමක් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. වි: මානය හැරපියයි උඩුවව අවිද්‍යා දෙක හා තදෙකසට වැ සිටුනා එකදෙශක්‍ෂෙලශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් රහත් වූයේ ද? එකදෙශයකින් රහත් නො වූයේ ද ... පසක් කලයුතු දැය එකදෙශයකින් පසක් කළේ ද, පසක් කලයුතු දැය එකදෙශයකින් පසක් නො කෙළේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

16 ස. ප්‍ර: මාර්‍ගදර්‍ශනයෙන් කුමක්, හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. වි: උඩුවවය හැරපියයි අවිද්‍යාව හා තදෙකාමී වැ සිටුනා ක්‍ෂෙලශයනුදු හැරපියයි.

ස. අනු: එකදෙශයකින් රහත් වූයේ ද? එකදෙශයකින් රහත් නො වූයේ ද? එකදෙශයකින්. රහත් බවට පැමිණීමේ ප්‍රතිලබ්ධ වැ අධිගත වැ සාක්‍ෂාත්කෘත වැ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් නාමකයින් සපර්‍ශී කොටගෙන වාස කෙරේ ද, [එක-දෙශයකින්] නාමකයින් සපර්‍ශී නො කොට වාස කෙරේ ද? එකදෙශයකින් පුහුන් රාග ඇතියේ පුහුන් දොෂ ඇතියේ පුහුන් මොහ ඇතියේ කළ කරණී ඇතියේ බහා තැබූ කෙලෙස් බර ඇතියේ පැමිණි සවාමී ඇතියේ ක්‍ෂය කළ භවසංයොජන ඇතියේ මොනොවට දැන මිදුණේ නහාලූ අවිද්‍යා පරිඝ ඇතියේ විසුළ කර්‍මාභිසංස්කාර පරිඛා ඇතියේ උපුළ තෘෂ්ණ සඞ්ඛ්‍යාත ඉන්ද්‍රඛීල ඇතියේ නෙරුලූ ඔරම්භාගියසංයොජන නමැති අඟුළු ඇතියේ නිෂ්ක්‍ලෙශ වූයේ හෙලූ මානධ්වජ ඇතියේ හෙලූ (සකක්‍ඛාදි) බර ඇතියේ (යොගයෙන් හා ක්‍ලෙශ-යෙන්) විසංයුක්ත වූයේ මොනොවට දිනූ ක්‍ලෙශ-විජය ඇතියේ වේ ද? ඔහු විසින් දුඃඛය පරිඥත යැ, සමුදය ප්‍රහීණ යැ, නිරොධය සාක්‍ෂාත්කරන ලද යැ, මාර්‍ගය භාවිත යැ, අභිඥෙයය අභිඥත යැ, පරිඥෙයය පරිඥත යැ, ප්‍රහාතව්‍යය ප්‍රහීණ යැ, භාවිතව්‍යය භාවිත යැ, සාක්‍ෂාත්කර්‍තව්‍යය සාක්‍ෂාත්කෘත යැ, (සාක්‍ෂාත්කර්‍තව්‍යය එකදෙශ-යෙකින් සාක්‍ෂාත්කෘත වේ ද,) සාක්‍ෂාත්කර්‍තව්‍යය එකදෙශයෙකින් සාක්‍ෂාත්කෘත නො වේ ද?

ප. ප්‍ර: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

17. ප. ප්‍ර: 'එක් එක් දෙයෙකින් කෙලෙසුන් හැරපියන්නේ වේ'යයි නො කියැයුතු වේ ද?

ස. පරිඝසඤ්: එසේ යැ.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"අනුපුබ්බෙන මේධාවී ථොකං ථොකං
ඛණේ ඛණේ
කම්මාරෝ රජතස්සේව නිද්ධමේ
මලමත්තනෝ'නි.a

අත්ථේව සුත්තනෙත්තා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි වත්තබ්බං:[1] ඔඩිස්සෝ'ඩිස්සෝ කිලෙසෙ ජහති''ති.

18. ස. පු: ඔඩිස්සෝ'ඩිස්සෝ කිලෙසෙ ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා:

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"සහාවස්ස දස්සනසම්පදාය
තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්ති:
සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡිතඤ්ච
සීලබ්බතං වා'පි යදත්ථි කිඤ්චි.
චතූහපායෙහි ච විප්පමුත්තෝ
ඡ චාභිඨානානි අභබ්බෝ කාතුන්ති"b

අත්ථේව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං "ඔඩිස්සෝ'ඩිස්සෝ කිලෙසෙ ජහති''ති.

19. ස. පු: ඔඩිස්සෝ'ඩිස්සෝ කිලෙස ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "යස්මිං භික්ඛවෙ සමයෙ අරියසාවකස්ස විරජං විතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි: 'යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මං'නති. සහ දස්සනුප්පාදා භික්ඛවෙ අරියසාවකස්ස තීණි සඤ්ඤොජනානි පහීයනති: සක්කායදිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, සීලබ්බතපරාමාසෝ''ති අත්ථේ'ව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං ඔඩිස්සෝ'ඩිස්සෝ කිලෙස ජහති'ති.

ඔඩිස්සෝ කථා නිට්ඨිතා.

---

1. න වත්තබ්බං - සිමු, මජ්ඣං, PTS, සාහා.

a. ධම්මපද

b. රතනසුත්තං.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් වදාළේ නොවේ ද?

"නුවණැත්තේ රිදියෙහි මලහරනා තරහල්-පුතක්හු සෙයින් තමාගේ (රාගාදි කෙලෙස්) මල අනුක්‍රමයෙන් ක්ෂණක්ෂණයෙහි ටික ටික බැහැර කරන්නේ යයි"

වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ස. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ප. නිග: එසේ නම් එක් එක් දෙසෙකින් කෙලෙසුන් හැර-පියන්නේ වේ' යයි කියාගනු මැ යැ.

18. ස. පූ: එක් එක් දෙසෙකින් කෙලෙසුන් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: භග්‍යවතුන් විසින් වදරන ලද නොවේ ද?

"ඒ සොවත් ඵල පසක් කරනුවට පිළිපන් පුහුල්හු විසින් ශ්‍රොතාපත්තිමාර්ගසම්පත්තිය හා, සමග මැ සත්කායදෘෂ්ටි ද විචිකිත්සා ද යම් කිසි ශීලව්‍රතයෙක් හෝ ඇත් නම් එ දූ සි තුන් ධර්ම කෙනෙක් හැරපියන ලද්දාහු වෙති. සතර අපායෙන් ද මිදුණේ ඔළාරික කරුණු සයක් ද කරන්නට නොවේ නිසි වේ"යයි

වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. නිග: එසේ නම් "එක් එක් දෙසෙකින් කෙලෙසුන් හැර-පියන්නේ වේ"යයි නොවේ කියාගනු මැ යැ.

19. ස. පූ: එක් එක් දෙසෙකින් කෙලෙසුන් හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් වදාළේ නොවේ ද?

"මහණෙනි, යම් කලෙකැ ආර්‍යශ්‍රාවකහට 'සමුදය සභාවය ඇති යම් කිසිවක් ඇත් නම් එ හැම නිරොධසභාවය ඇතැ'යි විරජ වූ විතමල වූ දහම් ඇස උපන්නේ වේ ද, මහණෙනි, මාගෝතපාදය හා සමග ආර්‍යශ්‍රාවකහට සත්කායදෘෂ්ටි යැ විචිකිත්සා යැ ශීලව්‍රතපරාමර්ශ යැ යන තුන් සංයොජනයෝ ප්‍රහීණ වෙති"යි වදාළ සූත්‍රාන්ත-යෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. නිග: එසේ නම් "එක් එක් දෙසෙකින් කෙලෙසුන් හැර-පියන්නේ වේ"යයි නොවේ කියාගනු මැ සි.

ඔඩිස්සෝ කථා නිමි.

1. 5.

ජහති කථා.

1. ස. ප්‍ර: ජහති පුථුජ්ජනො කාමරාගව්‍යාපාදන්ති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස අනු: අච්චන්තං ජහති, අනවසෙසං ජහති, අපපරිසඤ්ඤියං ජහති, සමූලං ජහති, සතණ්හං ජහති, සානුසයං ජහති, අරියෙන ඤාණෙන ජහති, අරියෙන මග්ගෙන ජහති, අකුපපං පටිවිජ්ඣන්තො ජහති, අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්තො ජහති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. ප්‍ර: විකඛමෙහති පුථුජ්ජනො කාමරාගව්‍යාපාදන්ති

ප. පරි: ආමන්තා.

ස අනු: අච්චන්තං විකඛමෙහති, අනවසෙසං විකඛමෙහති, අපපරිසඤ්ඤියං විකඛමෙහති, සමූලං විකඛමෙහති, සතණ්හං විකඛමෙහති, සානුසයං විකඛමෙහති, අරියෙන ඤාණෙන විකඛමෙහති, අරියෙන මග්ගෙන විකඛමෙහති, අකුපපං පටිවිජ්ඣන්තො විකඛමෙහති, අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්තො විකඛමෙහති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. ප්‍ර: ජහති අනාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො කාමරාගව්‍යාපාදං, සො ච අච්චන්තං ජහති, අනවසෙසං ජහති -පෙ- අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්තො ජහති'ති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස. අනු: ජහති පුථුජ්ජනො කාමරාගව්‍යාපාදං, සො ච අච්චන්තං ජහති, අනවසෙසං ජහති -පෙ- අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්තො ජහති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. 5.

ජහති කථා.

[දැහැන් ලද පුහුදුන් පුහුල් සත්‍යාභිසමය කරන්නා හා මැ අනාගැමි නම් වෙයි. 'පුහුදුන් කල්හි මැ උහුගේ කාමරාගව්‍යාපාදයෝ ප්‍රහීණයහ'යි ලබ්ධි ගත් සම්මිතියනිකායවාසීන්ගේ විවාද බිඳුනාම ජහතිකථා එසි.]

1. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල් කාමරාග ව්‍යාපාද හැරපියා ද?

ප. පරිකල්පයි: (ධ්‍යානයෙන් විෂ්කම්භිත ඒ ක්ලේශයන්ගේ පයුත්ථානය නො දක්මින් කරන පිළින-) එසේ යැ.

ස. අනු: (ධ්‍යානවිෂ්කම්භිත ඒ ක්ලේශයන්ගේ අනාගාම්මාගී-යෙන් මැ අත්‍යන්තප්‍රහාණ වේ ද, එහෙයින් නහන අනුයොග-) අත්‍යන්ත කොට හැරපියා ද? අනවශේෂ කොට හැරපියා ද? අප්‍රතිසන්ධික කොට හැර-පියා ද? මූල සහිත කොට හැරපියා ද? තෘෂ්ණා සහිත කොට හැරපියා ද? අනුශය සහිත කොට හැරපියා ද? ආර්‍යශූන්‍යයෙන් හැරපියා ද? ආර්‍යමාගීයෙන් හැරපියා ද? අකෝපන කොට පිළිවිදුමින් හැරපි-යා ද? අනාගාම්ඵලය පසක්කරනුයේ හැරපියා ද?

ප. ප්‍රති: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල් කාමරාග ව්‍යාපාද (අත්‍යන්ත-විෂ්කම්භණයෙන්) විෂ්කම්භණ කෙරේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අත්‍යන්ත කොට විෂ්කම්භණය කෙරේද? අනවශේෂ කොට විෂ්කම්භණ කෙරේ ද? අප්‍රතිසන්ධික කොට විෂ්කම්භණ කෙරේ ද? මූල සහිත කොට විෂ්කම්භණ කෙරේ ද? තෘෂ්ණා සහිත කොට විෂ්කම්භණ කෙරේ ද? අනුශය සහිත කොට විෂ්කම්භණ කෙරේ ද? ආර්‍යශූන්‍යයෙන් විෂ්කම්භණ කෙරේ ද? ආර්‍යමාගීයෙන් විෂ්කම්භණය කෙරේ ද? අකෝපන කොට පිළිවිදුනේ විෂ්කම්භණ කෙරේ ද? අනාගාම්ඵල පසක් කරනුයේ විෂ්කම්භණ කෙරේ ද?

ප. ප්‍රති: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: අනාගාම්ඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් කාමරාග ව්‍යාපාද හැරපියා ද? හෙ ද අත්‍යන්ත කොට හැරපියා ද, අනවශේෂ කොට හැරපියා ද ... අනාගාම්ඵල පසක් කරනුයේ හැරපියා ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන් පුහුල් කාමරාග ව්‍යාපාද හැරපියා ද? හෙ ද අත්‍යන්ත කොට හැරපියා ද, අනවශේෂ කොට හැරපියා ද ... අනාගාම්ඵල පසක් කරනුයේ හැරපියා ද?

ප. ප්‍රති: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ..

4 ස. පු: විකඛමෙහති අනාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නා පුග්ගලෝ කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච අච්චන්තං විකඛමෙහති අනවසෙසං විකඛමෙහති -පෙ- අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්නෙනා විකඛමෙහති'ති.

ප. පරිසුඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: විකඛමෙහති පුථුජ්ජනෝ කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච අච්චන්තං විකඛමෙහති, අනවසෙසං විකඛමෙහති -පෙ- අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්නෙනා විකඛමෙහති'ති

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. පු: ජහති පුථුජ්ජනෝ කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච න අච්චන්තං ජහති, න අනවසෙසං ජහති -පෙ- න අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්නෙනා ජහති'ති.

ප. පරිසුඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: ජහති අනාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නා පුග්ගලෝ කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච න අච්චන්තං ජහති -පෙ- න අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්නෙනා ජහති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. පු: විකඛමෙහති පුථුජ්ජනෝ කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච න අච්චන්තං විකඛමෙහති, න අනවසෙසං විකඛමෙහති -පෙ- න අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්නෙනා විකඛමෙහති'ති.

ප. පරිසුඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: විකඛමෙහති අනාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නා පුග්ගලෝ කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච න අච්චන්තං විකඛමෙහති න අනවසෙසං විකඛමෙහති -පෙ- න අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්නෙනා විකඛමෙහති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. ප්‍ර: අනාගාමීඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද විෂකම්භණ කෙරේ ද? හෙ ද අත්‍යනත කොට විෂකම්භණ කෙරේ ද? අනවශෙෂ කොට විෂකම්භණ කෙරේ ද? ... අනාගාමීඵල පසක් කරනුයේ විෂකම්භණ කෙරේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ ය.

ස. අනු: පුහුදුන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද විෂකම්භණ කෙරේ ද? හෙ ද අත්‍යනත කොට විෂකම්භණ කෙරේ ද? අනවශෙෂ කොට විෂකම්භණ කෙරේ ද? ... අනාගාමීඵල පසක් කරනුයේ විෂකම්භණ කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

5. ස: ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියා ද? හෙ ද අත්‍යනත නො කොට හැරපියා ද? අනවශෙෂ නො කොට හැරපියා ද ... අනාගාමීඵල පසක් නො කරනුයේ හැරපියා ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ ය.

ස. අනු: අනාගාමීඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියා ද? හෙ ද අත්‍යනත නො කොට හැරපියා ද? ... අනාගාමීඵල පසක් නො කරනුයේ හැරපියා ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

6. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද විෂකම්භණ කෙරේ ද, හෙ ද අත්‍යනත කොට විෂකම්භණ නො කෙරේ ද? අනවශෙෂ කොට විෂකම්භණ නො කෙරේ ද? ... අනාගාමීඵල පසක් නො කරනුයේ විෂකම්භණ කෙරේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ ය.

ස. අනු: අනාගාමීඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් කාමරාග ව්‍යාපාද විෂකම්භණ කෙරේ ද? හෙ ද අත්‍යනත කොට විෂකම්භණ නො කෙරේ ද? අනවශෙෂ කොට විෂකම්භණ නො කෙරේ ද ... අනාගාමීඵල පසක් නො කරනුයේ විෂකම්භණ කෙරේ ද?

ප පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ

7. සං. පු: ජහති පුථුජ්ජනො කාමරාගව්‍යාපාදනති.

ප. පරිකප්පදු: ආමන්නා.

සං. පු: කතමෙන මග්ගෙනා'ති.

ප. වි: රූපාවචරෙන මග්ගෙනා'ති.

සං. අනු: රූපාවචරෝ මග්ගෝ නියානිකෝ ඛයගාමී බොධගාමී අපචයගාමී අනාසවෝ අසඤ්ඤුජ්-තියෝ අගළනියෝ[1] අනොඝනියෝ[2] අයොග-නියෝ[3] අනීවරණියෝ[4] අපරාමට්ඨා අනුපාදු-තියෝ අසංකිලෙසියෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

සං. අනු: නනු රූපවචරෝ මග්ගෝ අනියානිකෝ න ඛයගාමී න බොධගාමී න අපචයගාමී සාසවෝ සඤ්ඤුජ්තියෝ -පෙ- සංකිලෙසියෝ'ති.

ප. පරිකප්පදු: ආමන්නා.

අනු. ඨ: හඤ්චි රූපාවචරෝ මග්ගෝ අනියානිකෝ න ඛයගාමී -පෙ- සංකිලෙසියෝ,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "ජහති පුථුජ්ජනෝ රූපාවචරෙන මග්ගෙන කාමරාගව්‍යාපාදනති."

8. සං. පු: ජහති අනාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෝ පුග්ගලෝ අනාගාමිමග්ගෙන කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච මග්ගෝ නියානිකෝ ඛයගාමී බොධගාමී අපචයගාමී අනාසවෝ -පෙ- අසංකිලෙසියෝ'ති.

ප. පරිකප්පදු: ආමන්නා.

සං අනු: ජහති පුථුජ්ජනෝ රූපාවචරෙන මග්ගෙන කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච මග්ගෝ නියානිකෝ ඛයගාමී බොධගාමී අපචයගාමී අනාසවෝ -පෙ- අසංකිලෙසියෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. සං. පු: ජහති පුථුජ්ජනෝ රූපාවචරෙන මග්ගෙන කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච මග්ගෝ අනියානිකෝ න ඛයගාමී න බොධගාමී න අපචයගාමී සාසවෝ -පෙ- සංකිලෙසියෝ'ති.

ප. පරිකප්පදු: ආමන්නා.

---

1. අගළනියා - සී්මු, ඉජ්ම., ඤා.
2. අනොඝනියා - සී්මු, ඉජ්ම., ඤා.
3. අයොගනියා - සී්මු, ඉජ්ම. ඤා.
4. අනීවරණියා P.T.S

7. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියා ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: කවර මඟෙකින්?

ප. වි: රූපාවචර මඟිනි.

ස අනු: රූපාවචර මාගීය නෛයර්‍යාණික වේ ද, ක්‍ෂයගාමී වේ ද, බොධගාමී වේ ද, අපචයගාමී වේ ද, අනාස්‍රව වේ ද, සඤ්ඤුජනිය වේ ද, අගඤ්ඤනීය වේ ද, අනොඝනීය වේ ද, අයොගනීය වේ ද, අනීවරණීය වේ ද, අපරාමර්‍ශී වේ ද, අනුපාදනීය වේ ද, අසංකිලෙසිය වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රූපාවචර මාගීය අනෛයර්‍යාණික නො වේ ද, ක්‍ෂයගාමී නො වනු නො වේ ද, බොධගාමී නො වනු නො වේ ද, අපචයගාමී නො වනු නො වේ ද, සාස්‍රව, සඤ්ඤුජනිය ... සංකිලෙසිය නො වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රූපාවචර මාගීය අනෛයර්‍යාණික වේ නම්, ක්‍ෂයගාමී නො වනු වේ නම් ... සංකිලෙසිය වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'පුහුදුන් පුහුල් රූපාවචර මාගීයෙන් කාම-රාගව්‍යාපාද හැරපියති'යි නො කියැයුතු මැ යැ.

8. ස. ප්‍ර: අනාගාමිඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් අනාගාමී මාගීයෙන් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියා ද, ඒ මඟ ද නෛයර්‍යාණික වේ ද, ක්‍ෂයගාමී වේ ද, බොධගාමී වේ ද, අපචයගාමී වේ ද, අනාස්‍රව වේ ද ... අසංක්ලිෂ්ට වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන් පුහුල් රූපාවචරමාගීයෙන් කාමරාග-ව්‍යාපාද හැරපියා ද, ඒ මාගීයත් නෛයර්‍යාණික වේ ද, ක්‍ෂයගාමී වේ ද, බොධගාමී වේ ද, අපචය-ගාමී වේ ද, අනාස්‍රව වේ ද ... අසංක්ලිෂ්ට වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

9. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් රූපාවචරමාගීයෙන් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියා ද, ඒ මඟත් අනෛයර්‍යාණික වේ ද, ක්‍ෂයගාමී නො වනු වේ ද, බොධගාමී නො වනු වේ ද, අපචයගාමී නො වනු වේ ද, සාස්‍රව වේ ද .. සංක්ලිෂ්ට වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤදු: එසේ යැ.

ස. අනු: ජහති අනාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නා පුග්ගලෝ අනාගාමිමග්ගෙන කාමරාගව්‍යාපාදං, සෝ ච මග්ගෝ අනියාන්තිකෝ න ඛයගාමී න බොධගාමී න අපචයගාමී සාසවෝ -පෙ- සංකිලෙසියෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

10. ස. පු: පුථුජ්ජනෝ කාමෙසු වීතරාගෝ සහ ධම්මාභිසමයා අනාගාමිඵලේ සණ්ඨාති'ති.

ප. පටිසේධෙතු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහත්තෙ සණ්ඨාති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: පුථුජ්ජනෝ කාමෙසු වීතරාගෝ සහ ධම්මාභිසමයා අනාගාමිඵලේ සණ්ඨාති'ති.

ප. පටිසේධෙතු: ආමන්තා.

ස. අනු අපුබ්බං අචරිමං තයෝ මග්ගෙ භාවෙන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: අපුබ්බං අචරිමං තයෝ මග්ගෙ භාවෙති'ති.

ප. පටිසේධෙතු: ආමන්තා.

ස. අනු: අපුබ්බං අචරිමං තීණි සාමඤ්ඤඵලානි සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ස. පු: අපුබ්බං අචරිමං තීණි සාමඤ්ඤඵලානි සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පටිසේධෙතු. ආමන්තා.

ස. අනු: තිණ්ණං ඵස්සානං තිස්සන්නං[1] වෙදනානං තිස්සන්නං[1] සඤ්ඤානං තිස්සන්නං[1] චෙතනානං තිණ්ණං චිත්තානං තිස්සන්නං[1] සද්ධානං තිණ්ණං විරියානං තිස්සන්නං සතීනං තිණ්ණං සමාධීනං තිස්සන්නං[1] පඤ්ඤානං සමොධානං හොති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. පු: පුථුජ්ජනෝ කාමෙසු වීතරාගෝ සහ ධම්මාභිසමයා අනාගාමිඵලේ සණ්ඨාති'ති.

ප. පටිසේධෙතු: ආමන්තා.

---

1 තිණ්ණං - සීහ, ඉජෆ, PTS

ස. අනු: අනාගාමිඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් අනගැමි මහින් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියා ද, එ මහත් අනෙයය්‍යාණික වේ ද, ක්ෂයගාමී නො වනු වේ ද, බොධගාමී නො වනු වේ ද, අපවයගාමී නො වේ ද, සාස්‍රව වේ ද ... සංක්ලිෂ්ට වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

10. ස. පු: පුහුදුන් පුහුල් කාමයෙහි විතරාග වූයෙ ධර්‍මාභි-සමය කරන්නා හා මැ අනාගාමි ඵලයෙහි පිහිටා ද?

ප. පරිඝූඝු: (ධ්‍යානාභාගාම්භිය සඳහා පිළින සි.) එසේ යැ.

ස. අනු: අර්හත්වයෙහි පිහිටා ද?

ප. පරි: (දර්‍ශන මාර්‍ගයෙන් උර්ධ්වභාගිය සංයොජනයන්ගේ ප්‍රහාණ නැතියෙන් කරන පිළිකෙව්-) එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

11. ස. පු: පුහුදුන් පුහුල් කාමයෙහි විතරාග වූයේ ධර්‍මාභි-සමය කරන්නා හා මැ අනාගාමිඵලයෙහි පිහිටා ද?

ප. පරිඝූඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: පෙර පසු නො කොට තුන්මඟ වඩා ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

12. ස. පු: පෙර පසු නො කොට තුන්මඟ වඩා ද?

ප. පරිඝූඝු: (මාර්‍ගත්‍රයාගේ කෘත්‍යසඛභාවය සඳහා පිළින-) එසේ යැ.

ස. අනු: පෙර පසු නො කොට ත්‍රිවිධ ශ්‍රාමණ්‍යඵල පසක් කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

13. ස. පු: පෙර පසු නො කොට ත්‍රිවිධ ශ්‍රාමණ්‍යඵල පසක් කෙරේ ද?

ප. පරිඝූඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: ත්‍රිවිධ සඳශීයන්ගේ ත්‍රිවිධ වෙදනාවන්ගේ ත්‍රිවිධ සංඥුවන්ගේ ත්‍රිවිධ චෙතනාවන්ගේ ත්‍රිවිධ චිත්ත-යන්ගේ ත්‍රිවිධ ශ්‍රද්ධාවන්ගේ ත්‍රිවිධ වීර්‍යයන්ගේ ත්‍රිවිධ සඹෘතීන්ගේ ත්‍රිවිධ සමාධීන්ගේ ත්‍රිවිධ ප්‍රඥුවන්ගේ සමොධාන වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

14. ස. පු: පුහුදුන් පුහුල් කාමයෙහි විතරාග වූයේ ධර්‍මාභි-සමය කරන්නා හා මැ අනාගාමිඵලයෙහි පිහිටා ද?

ප. පරිඝූඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: සොතාපත්තිමඤ්ඤනා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: සකදාගාමිම්ඤ්ඤනා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. ප්‍ර: කතමෙන මඤ්ඤනා'ති.

ප. මි: අනාගාමිම්ඤ්ඤනා'ති.

ස. අනු: අනාගාමිම්ඤ්ඤන සක්කායදිට්ඨිං විචිකිච්ඡං සීලබ්බතපරාමාසං ජහති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

16. ස. ප්‍ර: අනාගාමිම්ඤ්ඤන සක්කායදිට්ඨිං විචිකිච්ඡං සීලබ්බතපරාමාසං ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු තිණ්ණං සඤ්ඤොජනානං පහානා සොතාපත්තිඵලං වුත්තං භගවතා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු: ඣ: හඤ්චි තිණ්ණං සඤ්ඤොජනානං පහානා සොතාපත්තිඵලං වුත්තං භගවතා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ අනාගාමිම්ඤ්ඤන සක්කායදිට්ඨිං විචිකිච්ඡං සීලබ්බතපරාමාසං ජහති'ති.

17. ස. ප්‍ර: අනාගාමිම්ඤ්ඤන ඔළාරිකා කාමරාගා ඔළාරිකං බ්‍යාපාදං ජහති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අනාගාමිම්ඤ්ඤන ඔළාරිකා කාමරාගා ඔළාරිකං බ්‍යාපාදං ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු කාමරාගබ්‍යාපාදානං තනුභාවා සකදාගාමිඵලං වුත්තං භගවතා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඣ: හඤ්චි කාමරාගබ්‍යාපාදානං තනුභාවා සකදාගාමිඵලං වුත්තං භගවතා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අනාගාමිම්ඤ්ඤන ඔළාරිකා කාමරාගා ඔළාරිකං බ්‍යාපාදං ජහති"ති.

ස. අනු: ශ්‍රෝතාපත්තිමාඟියෙන් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු. සකෘදාගාමි මාඟියෙන් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

15. ස. පු: කවර මාඟියෙකින?

ප. මි: අනාගාමි මාඟියෙනි.

ස. අනු: අනාගාමිමාඟියෙන් සත්කායදෘෂ්ටිය විචිකිත්සාව ශීලව්‍රත පරාමර්ශය හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

16. ස. පු: අනාගාමිමාඟියෙන් සත්කායදෘෂ්ටිය විචිකිත්සාව ශීලව්‍රත පරාමර්ශය හැරපියන්නේ වේ ද?

ප පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: තුන් සංයොජනයන්ගේ ප්‍රහාණයෙන් ශ්‍රෝතාපත්ති ඵලය භාග්‍යවතුන් විසින් වදරන ලද නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් 'තුන් සංයොජනයන්ගේ ප්‍රහාණයෙන් ශ්‍රෝතාපත්තිඵලය' භාග්‍යවතුන් විසින් වදරනලද වෙ නම්,

අනු. පා: භවත, 'අනාගාමිමාඟියෙන් සත්කායදෘෂ්ටිය විචිකිත්සාව ශීලව්‍රතපරාමර්ශය හැරපියන්නේ වේ' යයි නො කියයුතු මැ යැ.

17. ස. පු: අනාගාමිමාඟියෙන් ඔළාරික කාමරාගය ඔළාරික ව්‍යාපාදය හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. පු: අනාගාමිමාඟියෙන් ඔළාරික කාමරාගය ඔළාරික ව්‍යාපාදය හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් 'කාමරාගව්‍යාපාදයන්ගේ තුනී වීමෙන් සකෘදාගාම්ඵලය' වදරන ලද නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් භාග්‍යවතුන් විසින් 'කාමරාගව්‍යාපාදයන්ගේ තුනී වීමෙන් සකෘදාගාම්ඵලය' වදරනලද වේ නම්,

අනු පා: භවත, 'අනාගාමිමාඟියෙන් ඔළාරික කාමරාගය ඔළාරික ව්‍යාපාදය හැරපියන්නේ වේ' යයි නො කියයුතු මැ යැ.

18. ස. ප්‍ර: පුථුජ්ජනෝ කාමේසු වීතරාගෝ සහ ධම්මාභිසමයා අනාගාමිඵලෙ සණ්ඨාති'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: යෙ කෙචි ධම්මං අභිසමෙනති සබ්බෙ තෙ සහ ධම්මාභිසමයා අනාගාමිඵලෙ සණ්ඨහන්ති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

19. ප. ප්‍ර: න වත්තබ්බං 'ජහති පුථුජ්ජනෝ කාමරාග-ව්‍යාපාදනති'.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනුයොගෝ: නනු වුත්තං භගවතා:

"අභිංසෙ තෙ[1] අතිතංසෙ
ජ සත්ථාරෝ යසස්සිනෝ,
නිරාමගන්ධා කරුණෙ
විමුත්තා[2] කාමසඤ්ඤුජනාතිගා.[3]

කාමරාගං විරාජෙත්වා
බ්‍රහ්මලොකූපගා අහු,
අඤ්ඤං සාවකා තෙසං
සාවකාති සත්තානි'පි.

නිරාමගන්ධා කරුණෙ
විමුත්තා[2] කාමසඤ්ඤුජනාතිගා[3]
කාමරාගං විරාජෙත්වා
බ්‍රහ්මලොකූපගා අහූ'ති"[4]

අත්ථෙව සුත්තන්තෝ'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි 'ජහති පුථුජ්ජනෝ කාමරාගබ්‍යාපාදනති".

20. ස. ප්‍ර: ජහති පුථුජ්ජනෝ කාමරාගබ්‍යාපාදනති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"සෙ හි නාම භික්ඛවෙ සුනොත්තෝ සත්ථා එවං දිඝායුකෝ සම්මතෝ එවං චිරට්ඨිතිකෝ අපරි-මුත්තා අඤ්ඤාසි ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි, අපරිමුත්තා දුක්ඛස්මා'ති වදාමි. තං කිස්ස හෙතු?

---

1. අඤ්ඤං තෙ - සීහ, මජ්ඣං, PTS, ඡස්ස අභිංසකා - අඞ්ගුත්තර.
2. කරුණාගිමුත්තා - සීහ,
කරුණෙහි මුත්තා - මජ්ඣං, කරුණාවිමුත්තා- - PTS
3. කාමඤ්ඤුජනා-ඡස්ස, කාමඤ්ඤුජනාති - PTS.
4. අඞ්ගුත්තර ඡක්කනිපාත - ධම්මිකසුත්ත.

18. ඝ. ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල් කාමයෙහි වීතරාග වූයේ ධම්මාභිසමය හා සමඟ අනාගාමී ඵලයෙහි පිහිටා ද?

ප. පවිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: යම් කෙනෙක් ධර්‍මය අභිසමය කෙරෙත් ද, ඒ හැම ධම්මාභිසමය කරත්නා හා මැ අනාගාමී-ඵලයෙහි පිහිටත් ද?

ප. පවි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ....

19. ප. ප්‍ර: 'පුහුදුන්, පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියති'යි නො කියැයුතු ද?

ඝ. පවිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: භගවත්හු විසින් වදරන ලද්දේ මැ නු:

"අතීතාංසයෙහි දී ක්‍රෝධාමගන්ධයෙන් නිරාමගන්ධ වූ, කරුණාධ්‍යාන නිමිත්තෙහි විමුක්ත වූ, කාමසංයොජන ඉක්ම සිටි, යශසවී වූ, අහිංසක වූ තෙල භවිශ්‍යත්හ කෙනෙක් වූහු ද,

ඔහු කාමරාග හැරපියා බ්‍රහ්මලොකූපග වූහු. උන්ගේ ශ්‍රුතසඞ්ඛ්‍යාත ශ්‍රාවක කෙනෙක් වූහු ද, නිරාමගන්ධ වූ කරුණාධ්‍යානයෙහි විමුක්ත වූ කාමසංයොජන ඉක්ම සිටි ඔහු ද කාමරාග හැරපියා බ්‍රහ්මලොකොපග වූහ"යි.

වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නො?

ඝ. පවිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. නිග: එහෙයින් මැ 'පුහුදුන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියයි.

20. ඝ. ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියා ද?

ප. පවිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: භගවත්හු විසින් වදරන ලද්දේ මැ නු:

"මහණෙනි, ඒ **සුනෙත්‍ර** නම් ශාස්තෘ මෙ බඳු දීඝායුෂ ඇතිගේ මැ මෙ බඳු විරසථිති ඇතිගේ මැ ජාති ජරා මරණ ශොක- පරිදෙව- දුඃඛ- දෞර්මනස්‍ය උපායාසයෙන් අපරිමුක්ත වී 'දුකින්' අපරිමුක්තයහ'යි කියමි. ඒ කවර හෙයින යත්:

චතුන්නං ධම්මානං අනනුබොධා අපපටිවෙධා. කතමෙසං චතුන්නං? අරියස්ස සීලස්ස අනනුබොධා අපපටිවෙධා. අරියස්ස සමාධිස්ස අරියාය පඤ්ඤාය අරියාය විමුත්තියා අනනුබොධා අපපටිවෙධා. තයිදං භික්ඛවෙ අරියං සීලං අනුබුද්ධං පටිවිද්ධං. අරියෝ සමාධි අනුබුද්ධෝ පටිවිද්ධෝ. අරියා පඤ්ඤා අනුබුද්ධා පටිවිද්ධා. අරියා විමුත්ති අනුබුද්ධා පටිවිද්ධා. උච්ඡින්නා භවතණ්හා ඛීණා භවනෙත්ති. නත්ථි දානි පුනබ්භවෝ''ති.

"සීලං සමාධි පඤ්ඤා ච
විමුත්ති ච අනුත්තරා,
අනුබුද්ධා ඉමෙ ධම්මා
ගොතමෙන යසස්සිනා.

ඉති බුද්ධා අභිඤ්ඤාය
ධම්මමක්ඛාසි භික්ඛුනං,
දුක්ඛස්සන්තකරෝ සත්ථා
චක්ඛුමා පරිනිබ්බුතෝ''ති[a].

අත්ථෙව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං "ජහති පුථුජ්ජනෝ කාමරාගසඤ්ඤොජනානි".

ජහතිකථා නිට්ඨිතා

a. අඞ්ගුත්තර - සත්තකනිපාත - සුභසුත්තසුත්ත

සතර දහමුන් පිළිබඳ අනනුබොධ හෙතුයෙන, අප්‍රතිවෙධ හෙතුයෙන. කවර සතර දෙනකුන් පිළිබඳ වෑ යත්: ආර්‍යශීලය පිළිබඳ අනනුබොධයෙන, අප්‍රතිවෙධයෙන. ආර්‍යසමාධි යෑ ආර්‍යප්‍රඥ යෑ ආර්‍යවිමුක්තී යෑ යන දහමුන් පිළිබඳ අනනුබොධයෙන, අප්‍රතිවෙධයෙන. මහණෙනි, ඒ ආර්‍යශීලය අනුබුද්ධ වෙයි, ප්‍රතිවිදිත වෙයි. ආර්‍යසමාධිය අනුබුද්ධ වෙයි, ප්‍රතිවිදිත වෙයි. ආර්‍යප්‍රඥව අනුබුද්ධ වෙයි, ප්‍රතිවිදිත වෙයි. ආර්‍යවිමුක්තිය අනුබුද්ධ වෙයි, ප්‍රතිවිදිත වෙයි. භවතෘෂ්ණා උසුත් විය. භවනෙත්තිය ක්ෂීණ විය. දැන් පුනර්භවය නැති''යි.

''ශීලයෑ සමාධි යෑ ප්‍රඥ යෑ අනුත්තරවිමුක්තී යෑ යි මෙ සතර දහම්හු යශස්වී ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් අනුබුද්ධයහ.

මෙසේ ගෞතම සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විශිෂ්ටඥනයෙන් අවබොධ කොටගෙන මහඡනට සිව්සස් දහම් දෙසූසේක. දුඃඛයාගේ අන්තකර වූ පසැසින් වක්‍ෂුර්මත් වූ ඒ ශාස්තෘන් වහන්සේ පිරිනිවිසේකැයි'' වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොෑ?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යෑ.

ස. නිග: ඒ හෙතුවින් 'පුහුදුන් පුහුල් කාමරාගව්‍යාපාද හැරපියති'යි නොෑ කියැයුතු යෑ.

ජහතිකථා නිමි.

1. 6.

සබ්බමත්ථිකථා

1. සා. ප්‍ර: සබ්බමත්ථී'ති.

ප පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

සා. අනු: සබ්බත්ථ සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. සා. ප්‍ර: සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

සා. අනු: සබ්බදා සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. සා. ප්‍ර: සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස අනු: සබ්බෙන සබ්බං සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. සා. ප්‍ර: සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා:

සා. අනු: සබ්බෙසු සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. සා. ප්‍ර: සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස අනු: අයොගනඤ්ච කත්වා සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. සා. ප්‍ර: සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

1. 6.

සබ්බමත්ථිකථා

[සර්‍වාස්තිවාදීහු අතීතාදි භෙද නිනය හැම දහම්හු සකසඩසභාවය නො හරිත් ද, ඒ හෙතුවින් 'හැම ඇත් මැ' යයි ලබ්ධි ගත්හ. උන්ගේ ලබ්ධි විශොධනය පිණිස සබ්බමත්ථිකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: හැම ඇත් ද?

ප. පරිසුසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: සර්‍වශරීරයෙහි හැම ඇත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: හැම ඇත් ද?

ප. පරිසුසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: සර්‍වකාලයෙහි හැම ඇත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: හැම ඇත් ද?

ප. පරිසුසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: සර්‍වාකාරයෙන් හැම ඇත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: හැම ඇත් ද?

ප. පරිසුසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: සර්‍වධර්‍මයෙහි හැම ඇත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

5. ස. ප්‍ර: හැම ඇත් ද?

ප. පරිසුසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: (යොග නම් නානාසභාව ධර්‍මයන් සතු වෙයි. එක සභාවධර්‍මයන් සතු නො වෙයි. එයින් මේ ප්‍රශ්නයෙහි ලා 'රූපය වේදනා හා‍ත් වේදනාව හෝ රූපය හා‍ත් නානාසභාව නැත්තේ නු යි' එකලක්ෂණ මැ නු යි කොටගෙන, අසංයුක්ත නු යි කොටගෙන) හැම ඇත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

6. ස. ප්‍ර: හැම ඇත් ද?

ප. පරිසුසඋ: එසේ යැ.

ස. අනු: යම්පි නත්ථි තම්පත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. පු: සබ්බමත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: සබ්බමත්ථී'ති යා දිට්ඨි, සා දිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨී'ති යා දිට්ඨි, සා දිට්ඨි සම්මාදිට්ඨී'ති හෙවමත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

වෙදනුත්තති.

8. ස. පු: අතීතං අත්ථී'ති

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු අතීතං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං අත්ථඞ්ගතං අබ්භත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අතීතං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං අත්ථඞ්ගතං අබ්භත්ථඞ්ගතං,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අතීතං අත්ථී"ති.

9. ස. පු: අනාගතං අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ඝ. අනු: නනු අනාගතං අජාතං අභූතං අසඤ්ජාතං අනිබ්බත්තං අනභිනිබ්බත්තං අපාතුභූතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අනාගතං අජාතං අභූතං අසඤ්ජාතං අනිබ්බත්තං අනභිනිබ්බත්තං අපාතුභූතං,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අනාගතං අත්ථී'ති.

10. ස. පු: පච්චුප්පන්නං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං අනිරුද්ධං අවිගතං අවිපරිණතං න අත්ථඞ්ගතං න අබ්භත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: (සවන සඤ්ඤාදියෙක් හෝ යැ, ඝඝවිඤ්ඤාණාදියෙක් හෝ) යම් කිසි දෑයෙක් නැති වී සිඳුණ ද, එ ද තොපට ඇත් ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: හැම් ඇත් ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'හැම් ඇති'යි තොපගේ යම් සම්මාදිට්ඨියෙක් ඇත් ද, ඒ සම්මාදිට්ඨිය යාථාවක නොං වනුයෙන් 'මිසදිටුහ'යි මෙසේ ගත් යම් අපගේ දිට්ඨියෙක් ඇත් ද, ඒ අපගේ දිට්ඨිය යාථාවක වනුයෙන් 'සම්දිටුහ'යි මෙසේ තොප සමයෙහි ඇත් ද?

ප. පටි. එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

වාදයුගාහි.

8. ස. ප්‍ර: අතීතයෙක් ඇත් ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතය නිරුද්ධ වූයේ පහවගියේ විපරිණාම වූයේ අස්තයට ගියේ අභ්‍යස්තයට ගියේ නොං වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අතීතය නිරුද්ධ වූයේ පහවගියේ විපරිණත වූයේ අස්තයට ගියේ අභ්‍යස්තයට ගියේ වී නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'අතීතය ඇතැ'යි නොං කියැයුතු මැ යැ.

9. ස. ප්‍ර: අනාගතයෙක් ඇත් ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතය නූපන්නේ, නොං වූයේ, නොං හටගත්තේ, නොං නිපන්නේ, අභිනිඊත නොං වූයේ, නොං පහළ වූයේ නොං වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අනාගතය නූපන්නේ නොං වූයේ නොං හටගත්තේ නොං නිපන්නේ අභිනිඊත නොං වූයේ නොං පහළ වූයේ වී නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'අනාගතය ඇතැ'යි නොං කියැයුතු මැ යැ

10 ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නයෙක් ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අනිරුද්ධ වූයේ අවිගත වූයේ අවිපරිණත වූයේ අස්තයට නොං ගියේ අභ්‍යස්තයට නොං ගියේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතං අත්ථි, අතීතං අනිරුද්ධං අවිගතං අවිපරිණතං න අත්ථඞ්ගතං න අබභත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: පච්චුපන්නං අත්ථි, පච්චුපන්නං ජාතං භූතං සඤ්ජාතං නිබ්බත්තං අභිනිබ්බත්තං පාතුභූතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්නා.

ස. අනු: අනාගතං අත්ථි, අනාගතං ජාතං භූතං සඤ්ජාතං නිබ්බත්තං අභිනිබ්බත්තං පාතුභූතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: අතීතං අත්ථි, අතීතං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං අත්ථඞ්ගතං අබභත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්නා.

ස. අනු: පච්චුපන්නං අත්ථි, පච්චුපන්නං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං අත්ථඞ්ගතං අබභත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ස. පු: අනාගතං අත්ථි, අනාගතං අජාතං අභූතං අසංඤ්ජාතං අනිබ්බත්තං අනභිනිබ්බත්තං අපාතුභූතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්නා.

ස. අනු: පච්චුපන්නං අත්ථි, පච්චුපන්නං අජාතං අභූතං අසඤ්ජාතං අනිබ්බත්තං අනභිනිබ්බත්තං අපාතුභූතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. පු: අතීතං රූපං අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු අතීතං රූපං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං අත්ථඞ්ගතං අබභත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්නා.

අනු. ඨ: හඤ්චි අතීතං රූපං නිරුද්ධං -පෙ- අබභත්ථඞ්ගතං,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අතීතං රූපං අත්ථී"ති

ස. අනු: අතීතයෙක් ඇත් ද? අතීතය අනිරුද්ධ වූයේ අවිගත වූයේ අවිපරිණත වූයේ අස්තයට නො ගියේ අභාවයට නො ගියේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

11. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නයෙක් ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ජාත භූත සඤ්ජාත නිබ්බත්ත අභිනිබ්බත්ත ප්‍රාදුර්භූත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතයෙක් ඇද්ද? අනාගතය ජාත භූත සඤ්ජාත නිබ්බත්ත අභිනිබ්බත්ත ප්‍රාදුර්භූත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

12. ස. ප්‍ර: අතීතය ඇත් ද? අතීතය නිරුද්ධ වේ ද? විගත වේ ද? පෙරළී යේ ද? අස්තඛගත වේ ද? නිඃශෙෂයෙන් අස්තඛගත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නය නිරුද්ධ වේ ද? විගත වේ ද? පෙරළී යේ ද? අස්තඛගත වේ ද? නිඃශෙෂයෙන් අස්තඛගත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

13. ස. ප්‍ර: අනාගතය ඇත් ද? අනාගතය නො දිනි ද? නොවී ද? නො හටගැනි ද? නො නිපති ද? සාකල්‍යයෙන් නො නිපති ද? නො පහළ වී ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නය නො දිනි ද? නොවී ද? නො හටගැනි ද? නො නිපති ද? සාකල්‍යයෙන් නො නිපති ද? නො පාළු වී ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

14. ස. ප්‍ර: අතීත වූ රූප ඇත් ද?

ප. ප්‍ර: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත රූප නිරුද්ධ වූයේ නො වේ ද? විගත වූයේ විපරිණත වූයේ අස්තඛගත වූයේ සාකල්‍යයෙන් අස්තඛගත වූයේ නො වේද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අතීතරූපය නිරුද්ධ වේ නම් ... සාකල්‍යයෙන් අස්තඛගත වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'අතීතරූප ඇති'යි නො කියයුතු මෑ යැ.

15. ස. පු: අනාගතං රූපං අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු අනාගතං රූපං අජාතං අභූතං අසංඤ්ජාතං අනිබ්බත්තං අනභිනිබ්බත්තං අපාතුභූතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අනාගතං රූපං අජාතං -පෙ- අපාතුභූතං,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අනාගතං රූපං අත්ථී"ති.

16. ස. පු: පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං රූපං අනිරුද්ධං අවිගතං අවිපරිණතං න අත්ථඞ්ගතං න අබභත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අනිරුද්ධං අවිගතං අවිපරිණතං න අත්ථඞ්ගතං න අබභත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

17. ස. පු: පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං රූපං ජාතං භූතං සඤ්ජාතං නිබ්බත්තං අභිනිබ්බත්තං පාතුභූතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අනාගතං රූපං අත්ථි, අනාගතං රූපං ජාතං භූතං සඤ්ජාතං නිබ්බත්තං අභිනිබ්බත්තං පාතුභූතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ස. පු: අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං අත්ථඞ්ගතං අබභත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං රූපං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං අත්ථඞ්ගතං අබභත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. ප්‍ර: අනාගතරූප ඇත් ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතරූපය, අජාත වූයේ අභූත වූයේ අසඤ්ජාත වූයේ නිබ්බත්ත නොවූයේ සාකල්‍යයෙන් නිබ්බත්ත නොවූයේ ප්‍රාදුර්භූත නොවූයේ නොවේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අනාගතරූපය, අජාත වූයේ ... ප්‍රාදුර්භූත නොවූයේ වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'අනාගතරූප ඇති'යි නොකියයුතු මැ යැ.

16. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය නිරුද්ධ නොවී ද? විගත නොවී ද? නොපෙරළිණී ද? අසන්ඛත නොවී ද? සාකල්‍යයෙන් අසන්ඛත නොවී ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතරූපය ඇත් ද? අතීතරූපය නිරුද්ධ නොවී ද? විගත නොවී ද? විපරිණත නොවී ද? අසන්ඛත නොවී ද? සාකල්‍යයෙන් අසන්ඛත නොවී ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

17. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය දිනි ද? වී ද? හටගැනි ද? නිපනි ද? සාකල්‍යයෙන් නිපනි ද? පාළ වී ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතරූපය ඇත් ද? අනාගතරූපය දිනි ද? වී ද? හටගැනි ද? නිපනි ද? සාකල්‍යයෙන් නිපනි ද? පහළ වී ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

18. ස. ප්‍ර: අතීතරූපය ඇත් ද? අතීතරූපය නිරුද්ධ වී ද? විගත වී ද? පෙරළිණී ද? අසන්ඛත වී ද? සාකල්‍යයෙන් අසන්ඛත වී ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය නිරුද්ධ වී ද? විගත වී ද? විපරිණත වී ද? අසන්තයට ගියේ ද? සාකල්‍යයෙන් අසන්තයට ගියේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

19. ස. පු: අනාගතං රූපං අත්ථි, අනාගතං රූපං අජාතං අභූතං අසඤ්ජාතං අනිබ්බත්තං අනභිනිබ්බත්තං අපාතුභූතන්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං රූපං අජාතං අභූතං අසඤ්ජාතං අනිබ්බත්තං අනභිනිබ්බත්තං අපාතුභූතන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

20. ස. පු: අතීතා වෙදනා අත්ථි -පෙ- සඤ්ඤා අත්ථි -පෙ- සඞ්ඛාරා අත්ථි -පෙ- විඤ්ඤාණං අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අතීතං විඤ්ඤාණං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං අත්ථඞ්ගතං අබ්භත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. ඵ. හඤ්චි අතීතං විඤ්ඤාණං නිරුද්ධං -පෙ- අබ්භත්ථඞ්ගතං,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථී"ති.

21. ස. පු: අනාගතං විඤ්ඤාණං අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අනාගතං විඤ්ඤාණං අජාතං අභූතං අසංඤ්ජාතං අනිබ්බත්තං අනභිනිබ්බත්තං අපාතුභූතන්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අනාගතං විඤ්ඤාණං අජාතං -පෙ- අපාතුභූතං,

,, පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අනාගතං විඤ්ඤාණං අත්ථී"ති.

22. ස. පු: පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං අනිරුද්ධං, -පෙ- න අබ්භත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං අනිරුද්ධං -පෙ- න අබ්භත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බං -පෙ-

19. ස. ප්‍ර: අනාගතරූපය ඇත් ද? අනාගතරූපය නො දිනි ද? නො වී ද? නො හටගැනි ද? නො නිපනි ද? සාකල්‍යයෙන් නො නිපනි ද? නො පහළ වී ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය නො දිනි ද? නො වී ද? නො හැවී ද? නො නිපනි ද? සාකල්‍යයෙන් නො නිපනි ද? නො පහළ වී ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

20. ස. ප්‍ර: අතීතවෙදනා ඇත් ද? ... සංඥා ඇත් ද? ... සංස්කාරයෝ ඇත් ද? ...විඥානය ඇත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතවිඥානය නිරුද්ධ වී නො? විගත වී නො? විපරිණත වී නො? අස්තඞ්ගත වී නො? නිශේෂයෙන් අස්තඞ්ගත වී නො මේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු: ඛ: ඉදින් අතීත විඥානය නිරුද්ධ වී නම් ... නිශේෂයෙන් අස්තඞ්ගත වී නම්,

අනු. පා: භවත, අතීතවිඥානය ඇතියි නො කියැයුතු යැ.

21. ස. ප්‍ර: අනාගතවිඥානය ඇත් ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතවිඥානය නො දිනි නො? නො වී නො? නො හටගැනි නො? නො නිපනි නො? නිශේෂයෙන් නො නිපනි නො? නො පහළ වී නො වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. ඛ: ඉදින් අනාගතවිඥානය නො දිනි නම් ... නො පහළ වී නම්,

අනු. පා: භවත, අනාගතවිඥානය ඇතියි නො කියැයුතු යැ.

22. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඥානය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඥානය නිරුද්ධ නො වී ද? ... සාකල්‍යයෙන් අස්තඞ්ගත නො වී ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ ය.

ස. අනු: අතීතවිඥානය ඇත් ද? අතීතවිඥානය නිරුද්ධ නො වී ද? ... නිශේෂයෙන් අස්තඞ්ගත නො වී ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

23. ස. පු: පච්චුපන්නං විඤ්ඤාණං අත්ථි, පච්චුපන්නං විඤ්ඤාණං ජාතං -පෙ- පාතුභූතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අනාගතං විඤ්ඤාණං ජාතං -පෙ- පාතුභූතන්ති:

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

24. ස. පු: අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං නිරුද්ධං -පෙ- අබ්භත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුපන්නං විඤ්ඤාණං අත්ථි, පච්චුපන්නං විඤ්ඤාණං නිරුද්ධං -පෙ- අබ්භත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

25. ස. පු: අනාගතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අනාගතං විඤ්ඤාණං අජාතං -පෙ- අභූතං අපාතුභූතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා

ස. අනු: පච්චුපන්නං විඤ්ඤාණං අත්ථි, පච්චුපන්නං අජාතං -පෙ- අපාතුභූතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

26. ස. පු: පච්චුපන්නානන්ති වා රූපන්ති වා, රූපන්ති වා පච්චුපන්නානන්ති වා, පච්චුපන්නං රූපං අපපියං කරිත්වා එසෙසෙ එකථෙය සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුපන්නං රූපං නිරුජ්ඣමානං පච්චුපන්නභාවං ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: රූපභාවං ජහති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

27. ස. පු: පච්චුපන්නානන්ති වා රූපන්ති වා, රූපන්ති වා පච්චුපන්නානන්ති වා පච්චුපන්නං රූපං අපපියං කරිත්වා එසෙසෙ එකථෙය සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

23. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්න-විඤ්ඤාණය දිනී ද? ... පහළ වී ද?

ප පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතවිඤ්ඤාණය ඇත් ද? අනාගතවිඤ්ඤාණය දිනී ද? ... පහළ වී ද?

ප පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

24. ස. ප්‍ර: අතීතවිඤ්ඤාණ ඇත් ද? අතීතවිඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වී ද ... නිශෙෂයෙන් අස්තඞ්ගත වී ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වී ද? .... නිශෙෂයෙන් අස්තඞ්ගතවී ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ..

25. ස. ප්‍ර: අනාගතවිඤ්ඤාණය ඇත් ද? අනාගතවිඤ්ඤාණය නොෙ දිනී ද? ... නොෙ වී ද? නොෙ පහළ වී ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය නොෙ දිනී ද? ... නොෙ පහළ වී ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ.

26. ස. ප්‍ර: 'ප්‍රත්‍යුත්පන්න' යයි හෝ 'රූප' යයි හෝ, 'රූප' යයි හෝ 'ප්‍රත්‍යුත්පන්න' යයි හෝ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ රූපය අජීණ කළයුතු (නොෙ බෙදියයුතු) කොට තෙල හෙ මැ වේ ද? එකාබ්‍ධ සම සමභාග තජ්ජාත වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය නිරුද්ධ වනුයේ ප්‍රත්‍යුත්පන්න-භාවය හැරපියන්නේ වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: රූපභාවය හැරපියා ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

27. ස. ප්‍ර: 'ප්‍රත්‍යුත්පන්න' යයි හෝ 'රූප' යයි හෝ, 'රූප' යයි හෝ 'ප්‍රත්‍යුත්පන්න' යයි හෝ ප්‍රත්‍යුත්පන්න-රූපය අජීණ කළයුතු කොට තෙල හෙ මැ වේ ද? එකාබ්‍ධ සම සමභාග තජ්ජාත (එයින් උපන්නේ) වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පච්චුප්පන්නං රූපං නිරුජ්ඣමානං රූපභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා

ස. අනු: පච්චුප්පන්නභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

28. ප. පු: ඔදාතන්ති වා වත්ථන්ති වා, වත්ථන්ති වා ඔදාතන්ති වා, ඔදාතං වත්ථං අපපියං කරිත්වා එසෙසෙ එකටෙඨ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: ඔදාතං වත්ථං රජමානං ඔදාතභාවං ජහති'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: වත්ථභාවං ජහති'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

29. ප. පු: ඔදාතන්ති වා වත්ථන්ති වා, වත්ථන්ති වා ඔදාතන්ති වා ඔදාතං වත්ථං අපපියං කරිත්වා එසෙසෙ එකටෙඨ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ස පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: ඔදාතං වත්ථං රජමානං වත්ථභාවං න ජහති'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: ඔදාතභාවං න ජහති'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

30. ස. පු: රූපං රූපභාවං න ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: රූපං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: නනු රූපං රූප භාවං න ජහති'ති. රූපං අනිච්චං අධ්‍රුවං අසස්සතං විපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

---

1 රූපං රූපභාවං න ජහතීති - PTS පොත්තෙ නත්ථි

ස. අනු: ප්‍රතියුත්පන්නාරූපය නිරුද්ධ වනුයේ රූපභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යෑ.

ස: අනු: ප්‍රතියුත්පන්නාභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

28. ප. පු. 'අවදූත' (සුදුපෑහැ) යයි හෝ 'වත්‍ථ' යයි හෝ, 'වත්‍ථ' යයි හෝ 'අවදූත' යයි හෝ අවදූතවත්‍ථය නො බෙදියයුතු කොට තෙල හෙ මෑ වේ ද? එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාත වේ ද?

ස. පු: එසේ යෑ.

ප. අනු: අවදූත වත්‍ථය රඳනු ලබන්නේ අවදූතභාවය හැරපියා ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යෑ.

ප. අනු: වත්‍ථභාවය හැරපියා ද?

ස. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ. ...

29. ප. පු: 'අවදූත' යයි හෝ 'වත්‍ථ' යයි හෝ, 'වත්‍ථ' යයි හෝ 'අවදූත' යයි හෝ අවදූතවත්‍ථය නො බෙදියයුතු කොට තෙල හෙ මෑ වේ ද? එකාර්ථ සම සමභාග තජ්ජාත වේ ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යෑ.

ප. අනු: අවදූතවත්‍ථය රඳනු ලබනුයේ වත්‍ථභාවය නො හැරපියා ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යෑ.

ප. අනු: අවදූත භාවය නො හැරපියා ද?

ස. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ. ...

30. ස. පු: රූපය රූපභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යෑ.

ස. අනු: රූපය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාම ස්වභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

ස. අනු: රූපය රූපභාවය නො හැරපියන්නේ නො වේ ද? රූපය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාම-ස්වභාව ඇත්තේ නො වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යෑ.

අනු. ඵ: හඤ්චි රූපං අනිච්චං අද්ධුවං අසස්සතං විපරිණාම-ධම්මං,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "රූපං රූපභාවං න ජහති"ති.

31. ස. ප්‍ර: 'නිබ්බානං නිබ්බානභාවං න ජහති'ති, නිබ්බානං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මනති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: 'රූපං රූපභාවං න ජහති'ති[1] රූපං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මනති.

ප. පවි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

32. ස. ප්‍ර: 'රූපං රූපභාවං න ජහති'ති.,[2] රූපං අනිච්චං අද්ධුවං අසස්සතං විපරිණාමධම්මනති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නිබ්බානං නිබ්බානභාවං න ජහති'ති. නිබ්බානං අනිච්චං අද්ධුවං අසස්සතං විපරිණාමධම්මනති.

ප. පවි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

33. ස. ප්‍ර: අතීතං අත්ථි, අතීතං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගතං අත්ථි, අනාගතං අනාගතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පවි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

34. ස. ප්‍ර: අතීතං අත්ථි, අතීතං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුපන්නං අත්ථි, පච්චුපන්නං පච්චුපන්න-භාවං න ජහතී'ති.

ප. පවි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

35. ස. ප්‍ර: අනාගතං අත්ථි, අනාගතං අනාගතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

---

1 න ජහති - සෘ,
2. න ජහති - සීමු, මජ්ඣ.

අනු. ඵ: ඉදින් රූපය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාම-ස්වභාව ඇති වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'රූපය රූපභාවය නො හැරපියති'යි නො කියයුතු යැ.

81 ස. පු: නිර්‍වාණය නිර්‍වාණස්වභාවය නො හැරපියා ද? නිර්‍වාණය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාමස්වභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරිභූයසූ: එසේ යැ.

ස. අනු: රූපය රූපභාවය නො හැර පියා ද රූපය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාම ස්වභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

82. ස. පු: රූපය රූපභාවය නො හැරපියා ද? රූපය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමස්වභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරිභූයසූ: එසේ යැ.

ස. අනු: නිර්‍වාණය නිර්‍වාණභාවය නො හැරපියා ද? නිර්‍වාණය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමස්වභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

83. ස. පු: අතීතය ඇත් ද? අතීතය අතීතභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පරිභූයසූ: එසේ යැ.

ස අනු: අනාගතය ඇත් ද? අනාගතය අනාගතභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

84. ස. පු: අතීතය ඇත් ද? අතීතය අතීතභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පරිභූයසූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ප්‍රත්‍යුත්පන්නභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

85. ස. පු: අනාගතය ඇත් ද? අනාගතය අනාගතභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පරිභූයසූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතං අත්ථි, අතීතං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

86. ස. පු: පච්චුප්පන්නං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං පච්චුප්පන්නභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං අත්ථි, අතීතං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

87. ස. පු: අතීතං අත්ථි, අතීතං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: නනු අතීතං අනිච්චං අධ්‍රුවං අසස්සතං විපරිණාම-ධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්නා.

අනු. ඣ: හඤ්චි අතීතං අනිච්චං අධ්‍රුවං අසස්සතං විපරිණාම ධම්මං,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අතීතං අත්ථි, අතීතං අතීතභාවං න ජහති"ති.

88. ස. පු: නිබ්බානං අත්ථි, නිබ්බානං නිබ්බානභාවං න ජහතී'ති, නිබ්බානං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරි-ණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං අත්ථි, අතීතං අතීතභාවං න ජහති, අතීතං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

89. ස. පු: අතීතං අත්ථි, අතීතං අතීතභාවං න ජහතී'ති. අතීතං අනිච්චං අධ්‍රුවං අසස්සතං විපරිණාම-ධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්නා.

ස. අනු: නිබ්බානං අත්ථි, නිබ්බානං නිබ්බානභාවං න ජහති, නිබ්බානං අනිච්චං අධ්‍රුවං අසස්සතං විපරිණාම-ධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අතීතය ඇත් ද? අතීතය අතීතභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

86. ස. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ප්‍රත්‍යුත්පන්නභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ස. අනු: අතීතය ඇත් ද? අතීතය අතීතභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

87. ස. පු: අතීතය ඇත් ද? අතීතය අතීතභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ස. අනු: අතීතය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

ස. අනු: අතීතය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාම ධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

අනු. ඵ: ඉදින් අතීතය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාම ධර්මභාව ඇත්තේ වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'අතීතය ඇත, අතීතය අතීතභාවය නො හැරපියතී'යි නො කියයුතු යෑ.

88. ස. පු: නිර්‍වාණය ඇත් ද? නිර්‍වාණය නිර්‍වාණභාවය නො හැරපියා ද? නිර්‍වාණය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ස. අනු: අතීතය ඇත් ද? අතීතය අතීතභාවය නො හැරපියා ද? අතීතය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි. එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

89. ස. පු: අතීතය ඇත් ද? අතීතය අතීතභාවය නො හැරපියා ද? අතීතය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ස. අනු: නිර්‍වාණය ඇත් ද? නිර්‍වාණය නිර්‍වාණභාවය නො හැරපියා ද? නිර්‍වාණය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

40. ස. පු: අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: අනාගතං රූපං අත්ථි, අනාගතං රූපං අනාගතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

41. ස. පු: අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථි, පච්චුප්පන්නරූපං පච්චුප්පන්නභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

42. ස. පු: අනාගතං රූපං අත්ථි, අනාගතං රූපං අනාගතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

43. ස. පු: පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං රූපං පච්චුප්පන්නභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

44. ස. පු: අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං රූපං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරිණාම ධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: නනු අතීතං රූපං අනිච්චං අධ්‍රුවං අසස්සතං විපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අතීතං රූපං අනිච්චං -පෙ- විපරිණාමධම්මං,

අනු. පා: නො චේ වත රෙ වත්තබ්බෙ "අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අතීතභාවං න ජහතී"ති.

40. ස. පු: අතීත රූපය ඇත් ද? අතීතරූපය අතීතභාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතරූපය ඇත් ද? අනාගතරූපය අනාගත භාවය නො හැරපියා ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

41. ස. පු: අතීතරූපය ඇත් ද? අතීතරූපය අතීතභාවය නො පියා ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ප්‍රත්‍යුත්පන්නභාවය නො පියා ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

42. ස. පු: අනාගතරූප ඇත් ද? අනාගතරූපය අනාගත-භාවය නො පියා ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතරූපය ඇත් ද? අතීතරූපය අතීතභාවය නො පියා ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

43. ස. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇත් ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ප්‍රත්‍යුත්පන්නභාවය නො පියා ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතරූපය ඇත් ද? අතීතරූපය අතීතභාවය නො පියා ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

44. ස. පු: අතීතරූපය ඇත් ද? අතීතරූපය අතීතභාවය නො පියා ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතරූපය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාම-ධර්මභාව ඇත්තේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: අතීතරූපය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාම-ධර්මභාව ඇත්තේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අතීතරූපය අනිත්‍ය ... විපරිණාමධර්මභාව වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'අතීතරූපය ඇති, අතීතරූපය අතීත-භාවය නො පියති'යි නො කියැයුතු යැ.

45. ස. පුः නිබ්බානං අත්ථි, නිබ්බානං නිබ්බානභාවං න ජහති, නිබ්බානං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤාः ආමන්තා.

ස. අනුः අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අතීතභාවං න ජහති, අතීතං රූපං නිච්චං ධ්‍රුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මන්ති.

ප පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

46. ස. පුः අතීතං රූපං අත්ථි, අතීතං රූපං අතීතභාවං න ජහති, අතීතං රූපං අනිච්චං අධ්‍රුවං අසස්සතං විපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤාः ආමන්තා.

ස. අනුः නිබ්බානං අත්ථි, නිබ්බානං නිබ්බානභාවං න ජහති, නිබ්බානං අනිච්චං අධ්‍රුවං අසස්සතං විපරිණාම-ධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

47. ස. පුः අතීතා වෙදනා අත්ථි -පෙ- අතීතා සඤ්ඤා අත්ථි -පෙ-අතීතා සඞ්ඛාරා අත්ථි -පෙ- අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං අතීතභාවං න ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤාः ආමන්තා.

ස. අනුः අනාගතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අනාගතං විඤ්ඤාණං අනාගතභාවං න ජහති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

48. ස. පුः අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං අතීත-භාවං න ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤාः ආමන්තා.

ස. අනුः පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං අත්ථි, පච්චුප්පන්නා විඤ්ඤාණං පච්චුප්පන්නභාවං න ජහති'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

49. ස. පුः අනාගතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අනාගතං විඤ්ඤාණං අනාගතභාවං න ජහති'ති.

ප. පටිඤ්ඤාः ආමන්තා.

ස. අනුः අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං අතීතභාවං න ජහති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

45. ස. ප්‍ර: නිජීණය ඇත් ද? නිජීණය නිජීණභාවය නොපියා ද? නිජීණය නිත්‍ය, ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාම-ස්වභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අතීතරූපය ඇත් ද? අතීතරූපය අතීතභාවය නොපියා ද? අතීත රූපය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාමස්වභාව ඇත්තේ වේද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

46. ස. ප්‍ර: අතීතරූපය ඇත් ද? අතීතරූපය, අතීතභාවය නොපියා ද? අතීතරූපය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමස්වභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: නිජීණය ඇත් ද? නිජීණය නිජීණභාවය නොපියා ද? නිජීණය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමස්වභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

47. ඝ ප්‍ර: අතීත වෙදනා ඇත් ද ... අතීත සංඥ ඇත් ද ... අතීත සංඝාරයෝ ඇත් ද, ... අතීත විඥනය ඇත් ද, අතීත විඥනය අතීතභාවය නොපියා ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අනාගත විඥනය ඇත් ද, අනාගතවිඥනය අනාගතභාවය නොපියා ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ..

48. ඝ. ප්‍ර: අතීත විඥනය ඇත් ද, අතීතවිඥනය අතීත-භාවය නොපියා ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්න විඥනය ඇත් ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න-විඥනය ප්‍රත්‍යුත්පන්නභාවය නොපියා ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

49. ඝ. ප්‍ර: අනාගතවිඥනය ඇත් ද, අනාගතවිඥනය අනාගතභවය නොපියා ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අතීත විඥනය ඇත් ද, අතීතවිඥනය අතීත-භාවය නොපියා ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

50. ස. පු: පවවුපපන්නං විඤ්ඤාණං අත්ථි, පවවුපපන්නං විඤ්ඤාණං පවවුපපන්නභාවං න ජහතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

51. ස. පු: අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං අතීතභාවං න ජහතී'ති.

ප පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං විඤ්ඤාණං නිච්චං ධුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: නනු අතීතං විඤ්ඤාණං අනිච්චං අධුවං අසස්සතං විපරිණාමධම්මන්ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

අනු. ඤ: හඤ්චි අතීතං විඤ්ඤාණං අනිච්චං අධුවං අසස්සතං විපරිණාමධම්මං,

අනු. පා. නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං අතීතභාවං න ජහතී"ති.

52. ස. පු: නිබ්බානං අත්ථි, නිබ්බානං නිබ්බානභාවං න ජහති, නිබ්බානං නිච්චං ධුවං සස්සතං අවිපරිණාම-ධම්මන්ති

ප. පටි: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං විඤ්ඤාණං අතීත-භාවං න ජහති, අතීතං විඤ්ඤාණං නිච්චං ධුවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

53. ස. පු: අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථි, අතීතං – විඤ්ඤාණං අතීතභාවං න ජහති, අතීතං විඤ්ඤාණං අනිච්චං අධුවං අසස්සතං විපරිණාමධම්මන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: නිබ්බානං අත්ථි, නිබ්බානං නිබ්බානභාවං න ජහති, නිබ්බානං අනිච්චං අධුවං අසස්සතං විපරිණාම-ධම්මන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

සාලම්බසඤ්ඤනං.

50. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය ඇත් ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න විඤ්ඤාණය ප්‍රත්‍යුත්පන්නභාවය නොෘ පියා ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතවිඤ්ඤාණය ඇත් ද, අතීතවිඤ්ඤාණය අතීතභාවය නොෘ පියා ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

51 ස. ප්‍ර: අතීතවිඤ්ඤාණය ඇත් ද, අතීතවිඤ්ඤාණය අතීතභාවය නොෘ පියා ද?

ප. පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතවිඤ්ඤාණය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: අතීතවිඤ්ඤාණය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ නොෘ වේ ද?

ප: පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

අනු. ඣ: ඉදින්, අතීතවිඤ්ඤාණය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමධර්මභාව, ඇත්තේ වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, "අතීතවිඤ්ඤාණය ඇත, අතීතවිඤ්ඤාණය අතීතභාවය නොෘ පියති" නොෘ කියැයුතු මැ යැ.

52. ස. ප්‍ර: නිර්‍වාණය ඇත් ද, නිර්‍වාණය නිර්‍වාණභාවය නොෘ පියා ද, නිර්‍වාණය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතවිඤ්ඤාණය ඇත් ද, අතීතවිඤ්ඤාණය අතීතභාවය නොෘ පියා ද, අතීතවිඤ්ඤාණය නිත්‍ය ධ්‍රැව ශාශ්වත අවිපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

53. ස. ප්‍ර: අතීතවිඤ්ඤාණය ඇත් ද, අතීතවිඤ්ඤාණ අතීතභාවය නොෘ පියා ද, අතීතවිඤ්ඤාණය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: නිර්‍වාණය ඇත් ද, නිර්‍වාණය නිර්‍වාණභාවය නොෘ පියා ද? නිර්‍වාණය අනිත්‍ය අධ්‍රැව අශාශ්වත විපරිණාමධර්මභාව ඇත්තේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

කාල සංඝෘතිය සි.

54. ස. පු: අතීතං නත්ථී'ති.[1]

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

අනු. අ: හඤ්චි අතීතං නත්ථි, 'අතීතං අත්ථී'ති මිච්ඡා. හඤ්චි වා පන අත්ථි නත්ථිතං, 'අත්ථි අතීතනති' මිච්ඡා.

55. ස. පු: අනාගතං නත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

අනු. අ: හඤ්චි අනාගතං නත්ථි, 'අනාගතං අත්ථී'ති මිච්ඡා. හඤ්චි වා පන අත්ථි නත්ථනාගතං, 'අත්ථි අනාගතනති' මිච්ඡා.

56 ස. පු: අනාගතං හුත්වා පච්චුපජ්ජන්නං හොතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: තඤ්ඤේවඤ්ඤ අනාගතං තං පච්චුපජ්ජන්නනති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: තඤ්ඤේවඤ්ඤ අනාගතං තං පච්චුපජ්ජන්නනති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. පු: හුත්වා හොති, හුත්වා හොතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: හුත්වා හොති, හුත්වා හොතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස පු: න හුත්වා න හොති, න හුත්වා න හොතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: පච්චුපජ්ජන්නං හුත්වා අතීතං හොතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: තඤ්ඤේවඤ්ඤ පච්චුපජ්ජන්නං තං අතීතනති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. නත්ථී'ති - ප අ.

54. ස. ප්‍ර: අතීතය 'නාඝි' වේ ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ආ: ඉදින් 'අතීතය නාඝි' වේ නම් 'අතීතය අඝි වෙයි' යනු මිථ්‍යා යැ. නොහොත් ඉදින් 'අඝි' අතීත නො වේ නම් 'අඝි' 'අතීත වෙයි' යනු මිථ්‍යා යි.

55. ස. ප්‍ර: අනාගතය 'නාඝි' වේ ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ආ: ඉදින් අනාගතය 'නාඝි' වේ නම් 'අනාගතය අඝි' වෙයි යනු මිථ්‍යා යැ. නොහොත් ඉදින් 'අඝි' අනාගත නො වේ නම් 'අඝි අනාගත වෙයි' යනු මිථ්‍යා යි

56. ස. ප්‍ර: අනාගත වැ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: (උපපත්තියට පෙර අනාගත වී උපපන්න-කාලයෙහි ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ යැයි ගෙන කරන පිළින) එසේ යැ.

ස. අනු: එ මැ අනාගත එ මැ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: එ මැ අනාගත එ මැ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: (උපතට පෙර අනාගතයත් උපන් කල්හි ප්‍රත්‍යුත්පන්නයත් ගෙන කරන පිළින) එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: (අනාගත) වී (ප්‍රත්‍යුත්පන්න) වෙයි, (එ ප්‍රත්‍යුත්පන්න-ය ද අනාගත) වී (ප්‍රත්‍යුත්පන්න) වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ... (වූවහු වටාලා නො වන බැවින් ප්‍රතික්ෂිප්ත යි.)

ස. ප්‍ර: අනාගත වැ තිබී ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ. ('අනාගත වැ සිටියහු ප්‍රත්‍යුත්පන්නයෙහි වේ' යන ලබ්ධි මිසින් පිළින යි)

ස. ප්‍ර: (ශශවිශාණ සෙයින්) අවිද්‍යමාන වැ තිබී අවිද්‍යමාන වේ ද? (එ ද යළි) අවිද්‍යමාන වැ තිබී අවිද්‍යමාන නො වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ අතීත වේ ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: එ මැ ප්‍රත්‍යුත්පන්න එ මැ අතීත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: තඤ්ඤේව පච්චුපපන්නං තං අතීතනති

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. පු: හුත්වා හොති, හුත්වා හොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: හුත්වා හොති, හුත්වා හොති'ති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. පු: න හුත්වා න හොති, න හුත්වා න හොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අනාගතං හුත්වා පච්චුපපන්නං හොති, පච්චුපපන්නං හුත්වා අතීතං හොති'ති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: තඤ්ඤේව අනාගතං තං පච්චුපපන්නං තං අතීතනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: තඤ්ඤේව අනාගතං තං පච්චුපපන්නං තං අතීතනති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. පු: හුත්වා හොති, හුත්වා හොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: හුත්වා හොති, හුත්වා හොති'ති.

ප. පරිසඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. පු: න හුත්වා න හොති, න හුත්වා න හොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

වචනසෝධනා නිට්ඨිතා.

ස. ප්‍ර: එ මැ ප්‍රත්‍යුත්පන්න එ මැ අතීත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ අතීත වේ ද, (එ ද යළි) ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ අතීත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ..

ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ අතීත වෙයි. එ ද ප්‍රත්‍යුත්පන්න ව අතීත වේ ද?

ප. පටි: එසේ යැ ('ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ සිටියහු අතීත වෙයි' යන ලඛයි විසින් කළ පිළින යි).

ස. ප්‍ර: (ඥඥවිඥාණ සෙයින් ප්‍රත්‍යුත්පන්නයෙහි) අවිද්‍යමාන වැ තිබී (අතීතයෙහි) අවිද්‍යමාන වේ ද? (එ ද යළි) අවිද්‍යමාන වැ තිබී අවිද්‍යමාන වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: අනාගත වැ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ අතීත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: එ මැ අනාගත එ මැ ප්‍රත්‍යුත්පන්න එ මැ අතීත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ ය ...

ස. ප්‍ර: එ මැ අනාගත එ මැ ප්‍රත්‍යුත්පන්න එ මැ අතීත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: අනාගත ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ සිට අතීත වේ ද, එ ද අනාගත ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ සිට අතීත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: අනාගත ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ සිට අතීත වේ ද? එ ද යළි අනාගත ප්‍රත්‍යුත්පන්න වැ සිට අතීත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: අවිද්‍යමාන වැ සිට අවිද්‍යමාන වේ ද? (එ ද යළි) අවිද්‍යමාන වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

වචනසෝධනා නිමි.

57. ස. පු: අතීතං චක්ඛුං[1] අත්ථි, රූපා[2] අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකෝ අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතෙන චක්ඛුනා අතීතං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

58. ස. පු: අතීතං සොතං අත්ථි, සද්දා අත්ථි, සොතවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආකාසෝ අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතෙන සොතෙන අතීතං සද්දං සුණාතී'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

59. ස. පු: අතීතං ඝානං අත්ථි, ගන්ධා අත්ථි, ඝානවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වායෝ අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතෙන ඝානෙන අතීතං ගන්ධං ඝායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

60. ස. පු: අතීතං ජිව්හා අත්ථි, රසා අත්ථි, ජිව්හාවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආපෝ අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතාය ජිව්හාය අතීතං රසං සායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

61. ස. පු: අතීතෝ කායෝ අත්ථි, ඵොට්ඨබ්බා අත්ථි, කායවිඤ්ඤාණං අත්ථි, පඨවී අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතෙන කායෙන අතීතං ඵොට්ඨබ්බං ඵුසතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

62. ස. පු: අතීතෝ මනෝ අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථුං අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතෙන මනෙන අතීතං ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. චක්ඛු - ප.අ
2. රූපා - සීමු.

57. ස. ප්‍ර: අතීත වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්-විඤ්ඤාණය ඇද්ද, ආලෝකය ඇද්ද? මනසිකාරය ඇද්ද?

ප. පරිඝූසඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතචක්ඛුයින් අතීතරූපය දකී ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

58. ස. ප්‍ර: අතීත වූ ශ්‍රොත්‍රය ඇද්ද, ශබ්දයෝ ඇද්ද, ශ්‍රොත්‍ර-විඤ්ඤාණය ඇද්ද, ආකාශය ඇද්ද, මනසිකාරය ඇද්ද?

ප. පරිඝූසඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතශ්‍රොත්‍රයෙන් අතීතශබ්දය අසා ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

59 ස. ප්‍ර: අතීත වූ ඝ්‍රාණය ඇද්ද, ගන්ධයෝ ඇද්ද, ඝ්‍රාණ-විඤ්ඤාණය ඇද්ද, වායුව ඇද්ද, මනසිකාරය ඇද්ද?

ප. පරිඝූසඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතඝ්‍රාණයෙන් අතීත ගන්ධය ආඝ්‍රාණ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

60. ස. ප්‍ර: අතීත වූ ජිහ්වාව ඇත් ද, රසයෝ ඇත් ද, ජිහ්වාවිඤ්ඤාණය ඇද්ද, අප් ඇද්ද, මනසිකාරය ඇද්ද?

ප. පරිඝූසඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතජිහ්වායෙන් අතීතරසය විඳුනේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

61. ස. ප්‍ර: අතීත වූ කාය ඇද්ද, සප්‍රෂ්ඨයෝ ඇද්ද:, කාය විඤ්ඤාණය ඇද්ද, පෘථිවී ඇද්ද; මනසිකාර ඇද්ද?

ප· පරිඝූසඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත කයින් අතීත ඝ්‍රෂ්ටව්‍ය සප්‍රෂ්ඨ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

62. ස. ප්‍ර: අතීත වූ මනස ඇද්ද, ධර්මයෝ ඇද්ද, මනෝ-විඤ්ඤාණය ඇද්ද, හෘදයවස්තු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද?

ප. පරිඝූසඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත මනසින් අතීත ධර්මය දැනගනී ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

63. ස. පු: අනාගතං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකො අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථී'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අනාගතෙන චක්ඛුනා අනාගතං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

64. ස. පු: අනාගතං සොතං අත්ථි, -පෙ- ඝානං අත්ථි -පෙ- ජිව්හා අත්ථි -පෙ- කායො අත්ථි -පෙ- මනො අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථුං අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථී'ති.

පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අනාගතෙන මනෙන අනාගතං ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

65. ස. පු: පච්චුප්පන්නං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකො අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, පච්චුප්පන්නෙන චක්ඛුනා පච්චුප්පන්නං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකො අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, අතීතෙන චක්ඛුනා අතීතං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

66. ස. පු: පච්චුප්පන්නං සොතං අත්ථි -පෙ- ඝානං අත්ථි -පෙ- ජිව්හා අත්ථි -පෙ- කායො අත්ථි -පෙ- මනො අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, පච්චුප්පන්නෙන මනෙන පච්චුන්නං ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අතීතො මනො අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථුං අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, අතීතෙන මනෙන අතීතං ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

67. ස. පු: පච්චුප්පන්නං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකො අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, පච්චුප්පන්නෙන චක්ඛුනා පච්චුප්පන්නං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

63. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤාණය ඇද්ද, ආලෝකය ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගත චක්ඛුසින් අනාගත රූපය දක්නේ මේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

64. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ ශ්‍රොත්‍රය ඇද්ද ... ඝ්‍රාණය ඇද්ද ... ජිහ්වාව ඇද්ද ... කාය ඇද්ද ... මනස ඇද්ද, ධම්මාලම්බනයෝ ඇද්ද, මනොවිඤ්ඤාණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතමනසින් අනාගත ධම්මාලම්බනය දැනගනී ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

65. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්න චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤාණය ඇද්ද, ආලෝකය ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න චක්ඛුසින් ප්‍රත්‍යුත්පන්න රූපය දකී ද?

ප. පරිඤ්ඤෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤාණය ඇද්ද, ආලෝකය ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අතීතචක්ඛුසින් අතීතරූපය දකී ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

66. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්න ශ්‍රොත්‍රය ඇද්ද ... ඝ්‍රාණය ඇද්ද ... ජිහ්වා ඇද්ද ... කාය ඇද්ද ... මනස ඇද්ද ධම්මෙයෝ ඇද්ද මනොවිඤ්ඤාණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න මනසින් ප්‍රත්‍යුත්පන්න ධම්මය දැනගනී ද?

ප. පරිඤ්ඤෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත මනස ඇද්ද, ධම්මෙයෝ ඇද්ද මනොවිඤ්ඤාණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අතීත මනසින් අතීත ධම්මය දැනගනී ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

67. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤාණය ඇද්ද, ආලෝකය ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්නචක්ඛුසින් ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය දකී ද?

ප. පරිඤ්ඤෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකො අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, අනාගතෙන චක්ඛුනා අනාගතං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

68. ස. පු: පච්චුප්පන්නං සොතං අත්ථි, -පෙ- ඝානං අත්ථි -පෙ- ජිව්හා අත්ථි -පෙ- කායො අත්ථි -පෙ- මනො අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථු අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, පච්චුප්පන්නෙන මනෙන පච්චුප්පන්නං ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගතො මනො අත්ථි ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථු අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, අනාගතෙන මනෙන අනාගතං ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

69. ස. පු: අතීතං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකො අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, න ච අතීතෙන චක්ඛුනා අතීතං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු. පච්චුප්පන්නං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකො අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, න ච පච්චුප්පන්නෙන චක්ඛුනා පච්චුප්පන්නං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

70. ස. පු: අතීතං සොතා අත්ථි -පෙ- ඝානං අත්ථි -පෙ- ජිව්හා අත්ථි -පෙ- කායො අත්ථි -පෙ- මනො අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථු අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි, න ච අතීතෙන මනෙන අතීතා ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුප්පන්නො මනො අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථු අත්ථි, මනසිකාරො අත්ථි න ච පච්චුප්පන්නෙන මනෙන පච්චුප්පන්නා ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අනාගත වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤණය ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අනාගත චක්ඛුසින් අනාගත රූපය දකී ද?

ප. පටි. එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

68. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ ශ්‍රොත්‍රය ඇද්ද ... ඝ්‍රාණය ඇද්ද ... ජිව්හා ඇද්ද ... කාය ඇද්ද ... මනස ඇද්ද, ධම්මෙයෝ ඇද්ද, මනොවිඤ්ඤණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න මනසින් ප්‍රත්‍යුත්පන්න ධම්මය දනගනී ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගත වූ මනස ඇද්ද, ධම්මෙයෝ ඇද්ද, මනොවිඤ්ඤණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අනාගත මනසින් අනාගත ධම්මය දනගනී ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

69. ස. ප්‍ර: අතීත වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤණය ඇද්ද, ආලොකය ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අතීත චක්ඛුසින් රූපය නොෙ දක්නේත් වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤණය ඇද්ද, ආලොකය ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න චක්ඛුසින් ප්‍රත්‍යුත්පන්න රූපය නොෙ දක්නේත් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

70. ස. ප්‍ර: අතීත වූ ශ්‍රොත්‍රය ඇද්ද ... ඝ්‍රාණය ඇද්ද ... ජිව්හා ඇද්ද ... කාය ඇද්ද ... මනස ඇද්ද, ධම්මෙයෝ ඇද්ද, මනොවිඤ්ඤණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අතීත මනසින් අතීත ධම්මය නොෙ දක්නේත් වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු' ප්‍රත්‍යුත්පන්න මනස ඇද්ද, ධම්මෙයෝ ඇද්ද, මනොවිඤ්ඤණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අතීත මනසින් අතීත ධම්මය නොෙ දක්නේත් වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

71. ස. පු: අනාගතං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, අලොකො අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථි, න ච අනාගතෙන චක්ඛුනා අනාගතං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුප්පන්නං චක්ඛුං අත්ථි, රූපා අත්ථි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි, ආලොකො අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථි, න ච පච්චුප්පන්නෙන චක්ඛුනා පච්චුප්පන්නං රූපං පස්සතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

72. ස. පු: අනාගතං සොතං අත්ථි, -පෙ- ඝානං අත්ථි -පෙ- ජිව්හා අත්ථි -පෙ- කායෝ අත්ථි -පෙ- මනෝ අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථු අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථි, න ච අනාගතෙන මනෙන අනාගතං ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුප්පන්නෝ මනෝ අත්ථි, ධම්මා අත්ථි, මනොවිඤ්ඤාණං අත්ථි, වත්ථු අත්ථි, මනසිකාරෝ අත්ථි, න ච පච්චුප්පන්නෙන මනෙන පච්චුප්පන්නං ධම්මං විජානාතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

73. ස. පු: අතීතං ඤාණං අත්ථී'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදයං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

74. ස. පු: පච්චුප්පන්නං ඤාණං අත්ථි, තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතං ඤාණං අත්ථි, තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

71. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤාණය ඇද්ද, ආලෝකය ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අනාගත චක්ඛුසින් අනාගත රූපය නො දක්නේත් වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ චක්ඛුස ඇද්ද, රූපයෝ ඇද්ද, චක්ඛුර්විඤ්ඤාණය ඇද්ද, ආලෝකය ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න චක්ඛුසින් ප්‍රත්‍යුත්පන්න රූපය නො දක්නේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

72. ස. ප්‍ර: අනාගත ශ්‍රොත්‍රය ඇද්ද ... ඝ්‍රාණය ඇද්ද ... ජිහ්වා ඇද්ද ... කාය ඇද්ද ... මනස ඇද්ද, ධර්මයෝ ඇද්ද, මනෝවිඤ්ඤාණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, අනාගත මනසින් අනාගත ධර්මය නො දැනගන්නේත් වේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ මනස ඇද්ද, ධර්මයෝ ඇද්ද, මනෝවිඤ්ඤාණය ඇද්ද, හෘදයවත්ථු ඇද්ද, මනසිකාර ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්නමනසින් ප්‍රත්‍යුත්පන්නධර්මය නො දැනගන්නේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

73. ස. ප්‍ර: අතීත ඥානය ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ඥානයෙන් ඥානකරණී කෙරේ ද?

ප: පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ....

ස ප්‍ර: ඒ ඥානයෙන් ඥානකරණී කෙරේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ඥානයෙන් දුක දැනගනී ද, සමුදය දුරු කෙරේ ද, නිරෝධය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද, මාර්ගය වඩා ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

74 ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නඥානය ඇද්ද, ඒ ඥානයෙන් ඥානකරණී කෙරේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීතඥානය ඇද්ද? ඒ ඥානයෙන් ඥාන කරණී කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

75. ස. පුඃ පච්චුප්පන්නං ඤාණං අත්ථි, තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදයං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පරිඤ්ඤඃ ආමන්නා.

ස. අනුඃ අතීතං ඤාණං අත්ථි, තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදයං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පටිඃ න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

76. ස. පුඃ පච්චුප්පන්නං ඤාණං අත්ථි, තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොති'ති.

ප. පරිඤ්ඤඃ ආමන්නා.

ස. අනුඃ අනාගතං ඤාණං අත්ථි, තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොති'ති.

ප. පටිඃ න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

77. ස. පුඃ පච්චුප්පන්නං ඤාණං අත්ථි, තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදයං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පටිඃ ආමන්නා.

ස. අනුඃ අනාගතං ඤාණං අත්ථි, තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදයං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පටිඃ න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

78. ස. පුඃ අතීතං ඤාණං අත්ථි, න ච තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොති'ති.

ප. පරිඤ්ඤඃ ආමන්නා.

ස. අනුඃ පච්චුප්පන්නං ඤාණං අත්ථි, න ච තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොති'ති.

ප. පටිඃ න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

79. ස. පුඃ අතීතං ඤාණං අත්ථි, න ච තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදයං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පරිඤ්ඤඃ ආමන්නා.

ස. අනුඃ පච්චුප්පන්නං ඤාණං අත්ථි, න ච තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදයං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පටිඃ න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

75. ඝ. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් දුඃඛය පරිඤ්ඤ කෙරේ ද, සමුදය දුරු කෙරේ ද, නිරෝධය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද, මාර්ගය වඩා ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අතීතඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් දුඃඛ පරිඤ්ඤ කෙරේ ද, සමුදය දුරු කෙරේ ද, නිරෝධය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද, මාර්ගය වඩා ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

76. ඝ. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් ඤාණ-කරණී කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අනාගතඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් ඤාණකරණී කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

77. ඝ. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් දුඃඛය පරිඤ්ඤ කෙරේ ද, සමුදය දුරු කෙරේ ද, නිරෝධය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද? මාර්ගය වඩා ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අනාගතඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් දුඃඛය පරිඤ්ඤ කෙරේ ද, සමුදය දුරු කෙරේ ද, මාර්ගය වඩා ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

78. ඝ. ප්‍ර: අතීතඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් ඤාණකරණී නොං කරත්තේත් වේ ද?

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් ඤාණ-කරණී නොං කරත්තේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

79. ඝ. ප්‍ර: අතීතඤාණය ඇද්ද, ඒ, ඤාණයෙන් දුඃඛය පරිඤ්ඤ නොං කරත්තේත් සමුදය දුරු නොං කරත්නෙත් නිරෝධය ප්‍රත්‍යක්ෂ නොං කරත්තේත් මාර්ගය නොං වඩත්තේත් වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නඤාණය ඇද්ද, ඒ ඤාණයෙන් දුඃඛය පරිඤ්ඤ නොං කරත්තේත් සමුදය දුරු නොං කරත්තේත් නිරෝධය ප්‍රත්‍යක්ෂ නොං කරත්තේත් මාර්ගය නොං වඩත්තේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

80. ස. පු: අනාගතං ඤාණං අත්ථි, න ච තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුපපන්නං ඤාණං අත්ථි, න ච තෙන ඤාණෙන ඤාණකරණීයං කරොතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

81. ස. පු: අනාගතං ඤාණං අත්ථි, න ච තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදය පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුපපන්නං ඤාණං අත්ථි, න ච තෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පරිජානාති, සමුදයං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙතී'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

82. ස. පු: අරහතො අතීතො රාගො අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තෙන රාගෙන සරාගො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

83. ස. පු: අරහතො අතීතො දොසො අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා

ස. අනු: අරහා තෙන දොසෙන සදොසො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

84. ස. පු: අරහතො[1] අතීතො මොහො අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තෙන මොහෙන සමොහො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

85. ස. පු: අරහතො අතීතො මානො අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තෙන මානෙන සමානො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. අරහතං - PTS.

80. ස. ප්‍ර: අනාගතඤාණය ඇද්ද, ඒ ඥානයෙන් ඥානකරණී නොකරන්නේත් වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නඤාණය ඇද්ද, ඒ ඥානයෙන් ඥානකරණී නොකරන්නේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

81. ස. ප්‍ර: අනාගතඤාණය ඇද්ද, ඒ ඥානයෙන් දුඃඛපරිඥ නොකරන්නේත් සමුදයප්‍රහාණ නොකරන්නේත් නිරෝධය ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරන්නේත් මාර්ගය භාවනා නොකරන්නේත් වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ. එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නඤාණය ඇද්ද, ඒ ඥානයෙන් දුඃඛය පරිඥ නොකරන්නේත් සමුදයප්‍රහාණ නොකරන්නේත් නිරෝධය ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරන්නේත් මාර්ගය නොවඩන්නේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

82. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීතරාගය ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ඒ රාගයෙන් සරාග වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

83. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීතද්වේෂය ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ඒ ද්වේෂයෙන් සද්වේෂ වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

84. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීතමෝහය ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ඒ මෝහයෙන් සමෝහ වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

85. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීතමානය ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ඒ මානයෙන් මානසහිත වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

86. ස. පු: අරහතො අතීතා දිවසී අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තාය දිවසියා සදිවසීකො'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

87. ස. පු: අරහතො අතීතා විවිකිච්ඡා අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තාය විවිකිච්ඡාය සවිවිකිච්ඡෝ'ති.[1]

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

88. ස. පු: අරහතො අතීතං පීනං අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තෙන පීනෙන සපීනෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

89. ස. පු: අරහතො අතීතං උද්ධච්චං අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තෙන උද්ධච්චෙන සඋද්ධච්චෝ'ති.[2]

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

90. ස. පු: අරහතො අතීතං අහිරිකං අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු. ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තෙන අහිරිකෙන සඅහිරිකෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

91. ස. පු: අරහතො අතීතං අනොත්තප්පං අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා තෙන අනොත්තප්පෙන සඅනොත්තප්පී'ති.[3]

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

92. ස. පු: අනාගාමිස්ස අතීතා සක්කායදවසී අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස අනු: අනාගාමී තාය දිවසියා සදිවසීකො'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. සවිවිච්ඡිකිච්ඡා'ති - PTS.
2. සඋද්ධතො - සිඕ, මජ්ඣං. සඋද්ධච්චකෝ - PTS.
3. අනොත්තාපී - PTS.

86. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීත දෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිසඳුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ඒ දෘෂ්ටියෙන් සදෘෂ්ටික වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

87. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීතවිචිකිත්සා ඇද්ද?

ප. පරිසඳුසු: එසේ යැ.

ස: අනු: රහත්හු ඒ විචිකිත්සායෙන් සවිචිකිත්ස වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

88. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීත ඊනය ඇද්ද?

ප. පරිසඳුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ඒ ඊනයෙන් සඊන වෙත් ද?

ප. ප්‍ර: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

89. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීත උදධිච්චය ඇද්ද?

ප. පරිසඳුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ඒ උදධිච්චයෙන් සඋදධිච්ච වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

90. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීත අශ්‍රීකය ඇද්ද?

ප. පරිසඳුසු: එසේ යැ.

ස අනු: රහත්හු ඒ අශ්‍රීකයෙන් අශ්‍රීක සහිත වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

91. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීත අනපත්‍රපා ඇද්ද?

ප. පරිසඳුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු ඒ අනපත්‍රපායෙන් අනපත්‍රපා සහිත වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

92. ස. ප්‍ර: අනගැම්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිසඳුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැම් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

93. ස. පු: අනාගාමිස්ස අත්ථි විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අත්ථි සීලබ්බතපරාමාසෝ අත්ථි -පෙ- අත්ථි අනුසහගතෝ කාමරාගෝ අත්ථි -පෙ- අත්ථි අනුසහගතෝ බ්‍යාපාදෝ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමී තෙන බ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපන්නාචිත්තෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

94. ස. පු: සකදාගාමිස්ස අත්ථි සක්කායදිට්ඨි අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමී තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

95. ස. පු: සකදාගාමිස්ස අත්ථි විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අත්ථි සීලබ්බතපරාමාසෝ අත්ථි -පෙ- අත්ථි ඔළාරිකෝ කාමරාගෝ අත්ථි -පෙ- අත්ථි ඔළාරිකෝ බ්‍යාපාදෝ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමී තෙන බ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපන්නාචිත්තෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

96. ස. පු: සොතාපන්නස්ස අත්ථි සක්කායදිට්ඨි අත්ථී'ති

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නෝ තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

97. ස. පු: සොතාපන්නස්ස අත්ථි විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අත්ථි සීලබ්බතපරාමාසෝ අත්ථි -පෙ- අත්ථි අපායගමනීයෝ රාගෝ අත්ථි -පෙ- අත්ථි අපායගමනීයෝ දෝසෝ අත්ථි -පෙ- අත්ථි අපායගමනීයෝ මෝහෝ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතාපන්නෝ තෙන මෝහෙන සමෝහෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

98. ස. පු: පුථුජ්ජනස්ස අත්ථි රාගෝ අත්ථි, පුථුජ්ජනෝ තෙන රාගෙන සරාගෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහතෝ අත්ථි රාගෝ අත්ථි, අරහා තෙන රාගෙන සරාගෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

93. ස ප්‍ර: අනගැමිහට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද? ... අතීත සීලව්‍රතපරාමර්ශී ඇද්ද ... අතීත අනුසහගිය කාමරාග ඇද්ද ... අතීත අනුසහගිය ව්‍යාපාද ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැමි ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

94. ස. ප්‍ර: සෙදගැමිහට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස අනු: සෙදගැමි ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

95. ස. ප්‍ර: සෙදගැමිහට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද ... අතීත සීලව්‍රතපරාමර්ශී ඇද්ද ... අතීත ඕළාරික කාමරාග ඇද්ද ... අතීත ඕළාරික ව්‍යාපාද ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමි ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

96. ස. ප්‍ර: සෝවන් පුහුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප පටික්ඛිපයි: එසේ යැ

ස. අනු: සෝවන් පුහුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

97. ස. ප්‍ර: සෝවන්පුහුල්හට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද ... අතීත සීලව්‍රතපරාමර්ශී ඇද්ද ... අතීත වූ අපායගමනීය රාගය ඇද්ද ... අතීත වූ අපායගමනීය දෙවිෂය ඇද්ද ... අතීත වූ අපායගමනීය වූ මොහය ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවන් පුහුල් ඒ මොහයෙන් සමොහ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

98. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල්හට අතීත රාගය ඇද්ද? පුහුදුන්-පුහුල් ඒ රාගයෙන් සරාග වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට අතීත රාගය ඇද්ද, රහත්හු ඒ රාග-යෙන් සරාග වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

99. ස. ප්‍ර: පුථුජ්ජනස්ස අතීතෝ දෙසෝ අත්ථි, -පෙ- අතීතං අනොත්තපපං අත්ථි, පුථුජ්ජනෝ තෙන අනොත්තපෙන අනොත්තපී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහතෝ අතීතං අනොත්තපපං අත්ථි, අරහා තෙන අනොත්තපෙන අනොත්තපී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

100. ස. ප්‍ර: පුථුජ්ජනස්ස අතීතා සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, පුථුජ්ජනෝ තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගාමිස්ස අතීතා සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, අනාගාමී තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

101. ස. ප්‍ර: පුථුජ්ජනස්ස අතීතා විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අතීතෝ අනුසහගතෝ බ්‍යාපාදෝ අත්ථි, පුථුජ්ජනෝ තෙන බ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපන්නචිත්තෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස: අනු: අනාගාමිස්ස අතීතෝ අනුසහගතෝ බ්‍යාපාදෝ අත්ථි, අනාගාමී තෙන බ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපන්නචිත්තෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

102. ස. ප්‍ර: පුථුජ්ජනස්ස අතීතා සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, පුථුජ්ජනෝ තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමිස්ස අතීතා සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, සකදාගාමී තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

103. ස. ප්‍ර: පුථුජ්ජනස්ස අතීතා විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අතීතෝ ඔළාරිකෝ බ්‍යාපාදෝ අත්ථි, පුථුජ්ජනෝ තෙන බ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපන්නාචිත්තෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සකදාගාමී තෙන බ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපන්නාචිත්තෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

99. ස ප්‍ර: පුහුදුන් පුතුල්හට අතීත දෙඅය ඇද්ද ... අතීත අනපත්‍රපා ඇද්ද, පුහුදුන් පුතුල් ඒ අනපත්‍රපායෙන් අපත්‍රපා නැත්තේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ

ස. අනු: රහත්හට අතීත අනපත්‍රපා ඇද්ද, රහත්හු ඒ අනපත්‍රපායෙන් අපත්‍රපා නැත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

100. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුතුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, පුහුදුන් පුතුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැමිහට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, අනගැමි ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

101. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුතුල්හට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද .. අතීත වූ අනුසහගත ව්‍යාපාද ඇද්ද, පුහුදුන් පුතුල් ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනගැමිහට අතීත වූ අනුසහගත ව්‍යාපාද ඇද්ද, අනගැමි ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

102. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුතුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, පුහුදුන් පුතුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමිහට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, සෙදගැමි ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

103. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුතුල්හට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද, ... අතීත වූ ඔළාරික ව්‍යාපාද ඇද්ද, පුහුදුන් පුතුල් ඒ ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සෙදගැමි ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

104. ස. පු: පුථුජ්ජනස්ස අත්ථි සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, පුථුජ්ජනෝ තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝතාපන්නස්ස අත්ථි සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, සෝතාපන්නෝ තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

105. ස. පු: පුථුජ්ජනස්ස අත්ථි විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අත්ථි අපායගමනීයෝ මොහෝ අත්ථි, පුථුජ්ජනෝ තෙන මොහෙන සමොහෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: සෝතාපන්නස්ස අත්ථි අපායගමනීයෝ මොහෝ අත්ථි, සෝතාපන්නෝ තෙන මොහෙන සමොහෝ'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

106. ස. පු: අරහතෝ අත්ථි රාගෝ අත්ථි, න ච අරහා තෙන රාගෙන සරාගෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පුථුජ්ජනස්ස අත්ථි රාගෝ අත්ථි, න ච පුථුජ්ජනෝ තෙන රාගෙන සරාගෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

107. ස. පු: අරහතෝ අත්ථි දෝසෝ අත්ථි -පෙ- අත්ථි අනොත්තප්පං අත්ථි, න ච අරහා තෙන අනොත්තප්පෙන අනොත්තප්පී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පුථුජ්ජනස්ස අත්ථි අනොත්තප්පං අත්ථි, න ච පුථුජ්ජනෝ තෙන අනොත්තප්පෙන අනොත්තප්පී'ති.[1]

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

108. ස. පු: අනාගාමිස්ස අත්ථි සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, න ච අනාගාමී තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පුථුජ්ජනස්ස අත්ථි සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, න ච පුථුජ්ජනෝ තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. අනොත්තාපී - PTS.

104. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුතුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, පුහුදුන්පුතුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවන් පුතුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, සෝවන් පුතුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

105. ස. ප්‍ර: පුහුදුන්පුතුල්හට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද, ... අතීත වූ අපායගමනීය මෝහය ඇද්ද, පුහුදුන් පුතුල් ඒ මෝහයෙන් සමෝහ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: සෝවන්පුතුල්හට අතීත වූ අපායගමනීය මෝහය ඇද්ද, සෝවන්පුතුල් ඒ මෝහයෙන් සමෝහ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

106. ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීත රාගය ඇද්ද, රහත්හු ඒ රාගයෙන් සරාග නොෙ වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්පුතුල්හට අතීතරාගය ඇද්ද, පුහුදුන්පුතුල් ඒ රාගයෙන් සරාග නොෙ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

107 ස. ප්‍ර: රහත්හට අතීතදෝෂය ඇද්ද, ... අතීත අනපත්‍රපා ඇද්ද, රහත්හු ඒ අනපත්‍රපායෙන් අනපත්‍රප නොෙ වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්පුතුල්හට අතීත අනපත්‍රපා ඇද්ද, පුහුදුන්පුතුල් ඒ අනපත්‍රපායෙන් අනපත්‍රප නොෙ වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

108. ස. ප්‍ර: අනගැමිහට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, අනගැමි ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත නොෙ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්පුතුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, පුහුදුන්පුතුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත නොෙ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

109. ස. පු. අනාගාමිස්ස අතීතා විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අතීතෝ අනුසහගතෝ ඛ්‍යාපාදෝ අත්ථි, න ච අනාගාමී තෙන ඛ්‍යාපාදෙන ඛ්‍යාපත්තාවිත්තෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: පුථුජ්ජනස්ස අතීතෝ අනුසහගතෝ ඛ්‍යාපාදෝ අත්ථි, න ච පුථුජ්ජනෝ තෙන ඛ්‍යාපාදෙන ඛ්‍යාපත්තාවිත්තෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ

110. ස. පු: සකදාගාමිස්ස අතීතා සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, න ච සකදාගාමී තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: පුථුජ්ජනස්ස අතීතා සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, න ච පුථුජ්ජනෝ තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

111. ස. පු: සකදාගාමිස්ස අතීතා විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අතීතෝ ඔළාරිකෝ ඛ්‍යාපාදෝ අත්ථි, න ච සකදාගාමී තෙන ඛ්‍යාපාදෙන ඛ්‍යාපත්තාවිත්තෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: පුථුජ්ජනස්ස අතීතෝ ඔළාරිකෝ ඛ්‍යාපාදෝ අත්ථි, න ච පුථුජ්ජනෝ තෙන ඛ්‍යාපාදෙන ඛ්‍යාපත්තාවිත්තෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

112. ස. පු: සොතාපන්නස්ස අතීතා සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, න ච සොතාපන්නස්ස තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: පුථුජ්ජනස්ස අතීතා සක්කායදිට්ඨි අත්ථි, න ච පුථුජ්ජනෝ තාය දිට්ඨියා සදිට්ඨිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

113. ස. පු: සොතාපන්නස්ස අතීතා විචිකිච්ඡා අත්ථි -පෙ- අතීතෝ අපායගමනීයෝ මොහෝ අත්ථි, න ච සොතාපන්නෝ තෙන මොහෙන සමොහෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: පුථුජ්ජනස්ස අතීතෝ අපායගමනීයෝ මොහෝ අත්ථි, න ච පුථුජ්ජනෝ තෙන මොහෙන සමොහෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

109. ස. ප: අනගැමිහට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද ... අතීත වූ අනුසහගත ව්‍යාපාද ඇද්ද, අනගැමි ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්පුහුල්හට අතීත වූ අනුසහගත ව්‍යාපාද ඇද්ද, පුහුදුන්පුහුල් ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ නො වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

110. ස. ප්‍ර: සෙදගැමිහට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, සෙදගැමි ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්පුහුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, පුහුදුන් පුහුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත නො වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

111. ස. ප්‍ර: සෙදගැමිහට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද ... අතීත වූ ඖදාරික ව්‍යාපාද ඇද්ද, සෙදගැමි ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඖ. අනු: පුහුදුන්පුහුල්හට අතීත වූ ඖදාරික ව්‍යාපාද ඇද්ද, පුහුදුන්පුහුල් ඒ ව්‍යාපාදයෙන් ව්‍යාපන්න සිත් ඇත්තේ නො වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

112. ස. ප්‍ර: සෝවන්පුහුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, සෝවන්පුහුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඖ. අනු: පුහුදුන්පුහුල්හට අතීත සත්කායදෘෂ්ටි ඇද්ද, පුහුදුන් පුහුල් ඒ දෘෂ්ටියෙන් දෘෂ්ටි සහිත නො වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

113. ස. ප්‍ර: සෝවන්පුහුල්හට අතීත විචිකිච්ඡා ඇද්ද ... අතීත වූ අපායගමනීය මොහය ඇද්ද, සෝවන්පුහුල් ඒ මොහයෙන් සමොහ නොවේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ඖ. අනු: පුහුදුන්පුහුල්හට අතීත වූ අපායගමනීය මොහය ඇද්ද, පුහුදුන්පුහුල් ඒ මොහයෙන් සමොහ නො වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

114. ස. පු: අතීතා හත්ථා අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතෙසු හත්ථෙසු සති ආදුනනිනෙකපනං පඤ්ඤායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

115. ස. පු: අතීතා පාදා අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතෙසු පාදෙසු සති අභික්කමපටික්කමෙ පඤ්ඤායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

116. ස. පු: අතීතා පබ්බා අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතෙසු පබ්බෙසු සති සම්මිඤ්ජනපසාරණං පඤ්ඤායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

117. ස. පු: අතීතෙ කුච්ඡි අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතඤ්මිං කුච්ඡිස්මිං සති ජීඤඣා පිපාසා පඤ්ඤායතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

118. ස. පු: අතීතෙ කායෙ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා

ස. අනු: අතීතෙ කායෙ පඤ්ඤහනීඤ්ඤහූපඝෙ, ඡෙදනභෙදනූපඝෙ, කායෙඝි ගිලෙඤ්ඣි කුලලෙඝි සාධාරණෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අතීතෙ කායෙ විසං කමෙය්‍ය, සප්පං කමෙය්‍ය, අග්ගිං කමෙය්‍ය'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: ලබ්භා අතීතෙ කායෙ අඳුබන්ධනෙන[1] බන්ධිතුං, රජ්ජුබන්ධනෙන බන්ධිතුං, සඞ්ඛලිකබන්ධනෙන බන්ධිතුං, ගාමබන්ධනෙන බන්ධිතුං, නිගමබන්ධනෙන බන්ධිතුං, නගරබන්ධනෙන බන්ධිතුං, ජනපද බන්ධනෙන බන්ධිතුං, කණ්ඨබන්ධනෙන බන්ධිතුනති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. අදුබන්ධනෙන - සීමු, ඉජං, අනුබන්ධනෙන - PTS

114. ස. ප්‍ර: අතීත වූ හත්‍ථායෝ ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ හත්‍ථායන් ඇති කල නහාගැනුම් හා බහාතැබුම් හා පැනේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

115. ස. ප්‍ර: අතීත වූ පාදයෝ ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ පාදයන් ඇති කල ඉදිරියට යැම් හා පෙරළා ඒම් හා පැනේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

116. ස. ප්‍ර: අතීත වූ පඨියෝ ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස අනු: අතීත වූ පඨියන් ඇති කල හැකිළීම් දිගුකිරීම් පැනේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

117. ස. ප්‍ර: අතීත වූ කුක්ඛි ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ කුක්ඛිය ඇති කල බඩසා හා පවස පැනේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

118. ස. ප්‍ර: අතීත වූ කයෙක් ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ කය ප්‍රග්‍රහ නිග්‍රහ දෙකට පැමිණියේ, ඡේදනභෙදනුපගත වූයේ, කවුඩු ගිජුලිහිණි කුරර පක්ෂීන් හා සාධාරණ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: අතීත වූ කයෙහි විඤ්ඤාණ වැදගනී ද? ශබ්ද වැදගනී ද? ගිනි වැදගනී ද?

ප පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: අතීත වූ කය අන්‍දුබන්ධනයෙන් බඳින්නට, රජ්ජු-බන්ධනයෙන් බඳින්නට, ඝාඩ්ඛලබන්ධනයෙන් බඳින්නට, ග්‍රාමබන්ධනයෙන් බඳින්නට, නිගමබන්ධනයෙන් බඳින්නට, නගරබන්ධනයෙන් බඳින්නට, ජනපද බන්ධනයෙන් බඳින්නට, කණ්ඩබන්ධනයෙන් බඳින්නට ලැබේ ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතුමැ යැ ...

119. ස. ප්‍ර: අතීතො ආපො අත්ථි'ති.

ප. පරිභාසකු: ආමන්තා.

ස. අනු: තෙන ආපෙන ආපකරණීයං කරොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: අතීතො තෙජො අත්ථි'ති.

ප. පරිභාසකු: ආමන්තා.

ස. අනු: තෙන තෙජෙන තෙජකරණීයං කරොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: අතීතො වායො අත්ථි'ති.

ප. පරිභාසකු: ආමන්තා.

ස. අනු: තෙන වායෙන වායකරණීයං කරොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

120. ස. ප්‍ර: අතීතො රූපක්ඛන්ධො අත්ථි, අනාගතො රූපක්ඛන්ධො අත්ථි, පච්චුප්පන්නො රූපක්ඛන්ධො අත්ථි'ති.

ප. පරිභාසකු: ආමන්තා.

ස. අනු: තයො රූපක්ඛන්ධා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: අතීතා පඤ්චක්ඛන්ධා අත්ථි, අනාගතා පඤ්චක්ඛන්ධා අත්ථි, පච්චුප්පන්නා පඤ්චක්ඛන්ධා අත්ථි'ති.

ප. පරිභාසකු: ආමන්තා.

ස. අනු: පණ්ණරසක්ඛන්ධා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

121. ස. ප්‍ර: අතීතං චක්ඛායතනං අත්ථි, අනාගතං චක්ඛායතනං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං චක්ඛායතනං අත්ථි'ති.

ප. පරිභාසකු: ආමන්තා.

ස. අනු: තීණි චක්ඛායතනානි'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

122. ස. ප්‍ර: අතීතානි ද්වාදසායතනානි අත්ථි, අනාගතානි ද්වාදසායතනානි අත්ථි, පච්චුප්පන්නානි ද්වාදසායතනානි අත්ථි'ති.

ප. පරිභාසකු: ආමන්තා.

ස. අනු: චතුවීසායතනානි'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

119. ඝ. ප්‍ර: අතීත වූ ආපය ඇද්ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ඒ ආපයෙන් අප්කරණි කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. ප්‍ර: අතීත වූ තෙජස් ඇද්ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ඒ තෙජසින් තෙදකරණි කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. ප්‍ර: අතීත වූ වායු ඇද් ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ඒ වායුවෙන් වායුකරණි කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

120. ඝ. ප්‍ර: අතීත වූ රූපඝණ ඇද්ද, අනාගත වූ රූපඝණ ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ රූපඝණ ඇද්ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: රූපඝණයෝ තිදෙනෙක් ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ඝ. අනු: අතීත වූ පඤ්චඝණයෝ ඇද්ද, අනාගත වූ පඤ්චඝණයෝ ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ පඤ්චඝණයෝ ඇද්ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: පසළොස් ඝණ කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

121. ඝ. ප්‍ර: අතීත වූ චක්ඛුරායතනය ඇද්ද, අනාගත වූ චක්ඛුරායතනය ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ චක්ඛුරායතනය ඇද්ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: චක්ඛුරායතනයෝ තිදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

122. ඝ. ප්‍ර: අතීත වූ ද්වාදශායතනයෝ ඇද්ද, අනාගත වූ ද්වාදශායතනයෝ ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ ද්වාදශායතනයෝ ඇද්ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ආයතනයෝ සතිස්දෙනෙක් වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

123. ස. පු: අතීතා චක්ඛුධාතු අත්ථි, අනාගතා චක්ඛුධාතු අත්ථි, පච්චුප්පන්නා චක්ඛුධාතු අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: තිස්සෝ චක්ඛුධාතුයෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

124. ස. පු: අතීතා අට්ඨාරසධාතුයෝ අත්ථි, අනාගතා අට්ඨාරසධාතුයෝ අත්ථි, පච්චුප්පන්නා අට්ඨාරසධාතුයෝ අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: චතුපණ්ණාසධාතුයෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ - පෙ-

125. ස පු· අතීතං චක්ඛුන්ද්‍රියං අත්ථි, අනාගතං චක්ඛුන්ද්‍රියං අත්ථි, පච්චුප්පන්නං චක්ඛුන්ද්‍රියං අත්ථී'ති.

ප. පරි: ආමන්නා.

ස. අනු: තීණි චක්ඛුන්ද්‍රියානී'ති.

ප. පරි· න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

126. ස. පු: අතීතානි බාවීසතින්ද්‍රියානි අත්ථි, අනාගතානි බාවීසතින්ද්‍රියානි අත්ථි, පච්චුප්පන්නානි බාවීසතින්ද්‍රියානි අත්ථී'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: ඡසට්ඨින්ද්‍රියානී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

127. ස. පු: අතීතෙ රාජා චක්කවත්තී අත්ථි, අනාගතෙ රාජා චක්කවත්තී අත්ථි, පච්චුප්පන්නෙ රාජා චක්කවත්තී අත්ථී'ති.

ප පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: තිණ්ණං[1] රාජූනං[2] චක්කවත්තීනං සම්මුඛීභාවෙ හොති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. තිණ්ණන්නං - මජ්ඣං, සිමු, P.T.S.
2. රාජානං - P.T S.

123. ස. ප්‍ර: අතීත වූ චක්ඛුධාතු ඇද්ද, අනාගත වූ චක්ඛුධාතු ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ චක්ඛුධාතු ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්ඛුධාතුහු තිදෙනෙක් වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

124. ස. ප්‍ර: අතීත වූ අට්ඨලොස්ධාතුහු ඇද්ද, අනාගත වූ අට්ඨලොස්ධාතුහු ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ අට්ඨලොස්-ධාතුහු ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: සිව්පනස් ධාතු කෙනෙක් වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

125. ස. ප්‍ර: අතීත වූ චක්ඛුරින්ද්‍රිය ඇද්ද, අනාගත වූ චක්ඛුරින්ද්‍රිය ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ චක්ඛුරින්ද්‍රිය ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්ඛුරින්ද්‍රියයෝ තිදෙනෙක් වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

126. ස. ප්‍ර: අතීත වූ දෙවිසි ඉන්ද්‍රියයෝ ඇද්ද, අනාගත වූ දෙවිසි ඉන්ද්‍රියයෝ ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ දෙවිසි ඉන්ද්‍රියයෝ ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: සතැට ඉන්ද්‍රිය කෙනෙක් වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

127. ස. ප්‍ර: අතීත වූ සක්විති රජ ඇද්ද, අනාගත වූ සක්විති රජ ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ සක්විති රජ ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: තුන් සක්විති රජුන්ගේ හඹුවිමෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මැ යැ ...

128. ස. පුः අතීතෝ සම්මාසම්බුද්ධෝ අත්ථි, අනාගතෝ සම්මාසම්බුද්ධෝ අත්ථි, පච්චුපපන්නෝ සම්මා-සම්බුද්ධෝ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤඃ ආමන්නා.

ස. අනුः තිණ්ණං[1] සම්මාසම්බුද්ධානං සම්මුඛීභාවෝ හොතී'ති.

ප. පරිः න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

129. ස. පුः අතීතං අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤඃ ආමන්නා.

ස. අනුः අත්ථි අතීතන්ති.

ප. චිः අත්ථි සියා අතීතං සියා භූතීන්ති

ස. නිः ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඣ: හඤ්චි අතීතං අත්ථි, අත්ථි සියා අතීතං සියා භූතීතං,

අනු. පාः තෙනාතීතං භූතීතං, භූතීතං අතීතන්ති.

අනු. ආः යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ අතීතං අත්ථි, අත්ථි සියා අතීතං සියා භූතීතං, තෙනාතීතං භූතීතං, භූතීතං අතීතන්ති මිච්ඡා.

පටි. ඣ: නො වෙ පනාතීතං භූතීතං, භූතීතං අතීතන්ති,

පටි. පාः නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අතීතා අත්ථි, අත්ථි සියා අතීතං සියා භූතීතන්ති".

පටි: ආः යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛෝ අතීතං අත්ථි, අත්ථි සියා අතීතං සියා භූතීතං, තෙනාතීතං භූතීතං, භූතීතං අතීතන්ති මිච්ඡා.

130. ස. පුः අනාගතං අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤඃ ආමන්නා.

ස. අනුः අත්ථි අනාගතන්ති.

ප. චිः අත්ථි සියා අනාගතං සියා භූනාගතන්ති

ස. නිः ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඣ: හඤ්චි අනාගතං අත්ථි, අත්ථි සියා අනාගතං සියා භූනාගතං,

අනු. පාः තෙනානාගතං භූනාගතං, භූනාගතං අනාග-තන්ති.

1 තිණ්ණන්නං - සීමු, මජ්ඣං, PTS.

128. ස. ප්‍ර: අතීත වූ සම්‍යක්සම්බුද්ධයෝ ඇද්ද, අනාගත වූ සම්‍යක්සම්බුද්ධයෝ ඇද්ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ සම්‍යක්-සම්බුද්ධයෝ ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: තුන් සම්‍යක්සම්බුද්ධයන්ගේ හමුවීමෙක් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

129. ස. ප්‍ර: අතීතය ඇත්තේ (අස්ති) වේ ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'අස්ති' අතීත වේ ද?

ප. මි: 'අස්ති' අතීත ද වන්නේ යැ, අනතීත ද වන්නේ යැ.

ස. නි: නිග්‍රහය දුනගනුව.

අනු: ඵ: ඉදින් අතීතය අස්ති වේ නම්, අස්ති අතීතත් වන්නේ නම්, අනතීතත් වන්නේ නම්,

අනු. පෘ: එසින් අතීතය අනතීත වෙයි, අනතීතය අතීත වෙයි.

අනු. අෘ: එහි ලෘ: "අතීතය අස්ති යැ. අස්ති අතීතත් වන්නේ යැ, අනතීතත් වන්නේ යැ. එසින් අතීතය අනතීත ද, අනතීතය අතීත ද වේ යැ යි කියැයුතු යැ" යි යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යෘ යැ.

පරි. ඵ: තවද, ඉදින් අතීතය අනතීතත්, අනතීතය අතීතත් නොෙ වේ නම්,

පරි. පෘ: හවත, 'අතීතය අස්ති යැ. අස්ති අතීතත් වන්නේ යැ, අනතීතත් වන්නේ යැ'යි නොෙ කියැයුතු මැ යැ.

පරි. අෘ: එහි ලෘ: "අතීතය අස්ති යැ, අස්ති අතීතත් වන්නේ යැ, අනතීතත් වන්නේ යැ. එසින් අතීතය අනතීත වෙයි, අනතීතය අතීත වේ යයි කියැයුතු යැ"යි යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යෘ යි.

130. ස. ප්‍ර: අනාගතය අස්ති වේ ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: අස්ති අනාගත වේ ද?

ප. මි: අස්ති අනාගතත වන්නේ යැ, අනාගත නොෙ වන්නේත් වන්නේ ය.

ස. නි: නිග්‍රහය දුනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් අනාගතය අස්ති වේ නම්, අස්ති අනාගතත් වී නම්, අනාගත නොෙ වන්නේත් වී නම්,

අනු. පෘ: එසින් අනාගතය භාගත වෙයි, භාගතය අනාගත වෙයි.

අනු. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො අනාගතං අත්ථි, අත්ථි සියා අනාගතං සියා භූතාගතං, තෙනානාගතං භූතාගතං, භූතාගතං අනාගතන්ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නො වෙ පනානාගතං භූතාගතං, භූතාගතං අනාගතන්ති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අනාගතං අත්ථි, අත්ථි සියා අනාගතං සියා භූතාගතන්ති.

පටි. අා: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො අනාගතං අත්ථි, අත්ථි සියා අනාගතං සියා භූතාගතං, තෙනානාගතං භූතාගතං භූතාගතං, අනාගතන්ති මිච්ඡා.

131. ස. පු: පච්චුපන්නං අත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤෑ: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි පච්චුපන්නන්ති.

ප. මි: අත්ථි සියා සච්චුපන්නං සියා නො පච්චුපන්නන්ති.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු ඵ: භණ්ඩි පච්චුපන්නං අත්ථි, අත්ථි සියා පච්චුපන්නං සියා නො පච්චුපන්නං,

අනු. පා: තෙන පච්චුපන්නං නො පච්චුපන්නං, නො පච්චුපන්නං පච්චුපන්නන්ති.

අනු. අා: යං තත්ථ වදෙසි. වත්තබ්බෙ ඛො පච්චුපන්නං අත්ථි, අත්ථි සියා පච්චුපන්නං සියා නො පච්චුපන්නං, තෙන පච්චුපන්නං නො පච්චුපන්නං, නො පච්චුපන්නං පච්චුපන්නන්ති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නො වෙ පන පච්චුපන්නං නො පච්චුපන්නං, නො පච්චුපන්නං පච්චුපන්නන්ති,

පටි: පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: පච්චුපන්නං අත්ථි, අත්ථි සියා පච්චුපන්නං සියා නො පච්චුපන්නන්ති.

අනු. අ: එහි ලා: "අනාගතය අත්‍ථි වෙයි, අත්‍ථි අනාගතත් වන්නේ යැ, භූතාගතත් වන්නේ යැ, එයින් අනාගතය භූතාගත වෙයි, භූතාගතය අනාගත වේයයි කියැයුතු යැ"යි. යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යි.

පටි. ඵ: ඉදින් අනාගතය භූතාගත ද, භූතාගතය අනාගත ද නොවේ නම්,

පටි. පා: භවත, "අනාගතය අත්‍ථි යැ, අත්‍ථි අනාගතත් වන්නේ යැ, භූතාගතත් වන්නේ යැ"යි නොද කියැයුතු මැ යැ.

පටි. අ: එහි ලා: "අනාගතය අත්‍ථි යැ, අත්‍ථි අනාගතත් වන්නේ යැ, භූතාගතත් වන්නේ යැ, එයින් අනාගතය භූතාගත වෙයි, භූතාගතය අනාගත වේ යයි කියැයුතු යැ"යි යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යි.

131. ඝ. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අත්‍ථි වේ ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අත්‍ථි ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ ද?

ප. මි: අත්‍ථි ප්‍රත්‍යුත්පන්නත් වන්නේ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවනුයේත් වන්නේ යැ.

ඝ. නි: නිග්‍රහය දනුව.

අනු. ඵ: ඉදින් ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අත්‍ථි වී නම්, අත්‍ථි ප්‍රත්‍යුත්පන්නත් වී නම්, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේත් වී නම්,

අනු. පා: එයින් ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවෙයි, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වෙයි.

අනු. අ: එහි ලා: "ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අත්‍ථි යැ, අත්‍ථි ප්‍රත්‍යුත්පන්නත් වන්නේ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේත් වන්නේ යැ, එයින් ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවෙයි, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ යයි කියැයුතු යැ" යි යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යි.

පටි. ඵ: ඉදින් ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේත්, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වන්නේත් නොවේ නම්,

පටි. පා: භවත, "ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අත්‍ථි යැයි ද, අත්‍ථි ප්‍රත්‍යුත්පන්නත් වන්නේ යැයි ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේත් වන්නේ යැ"යි ද නොකියැයුතු යැ.

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: "වත්තබ්බෙ ඛො පවුපපන්නං අත්ථි, අත්ථි සියා පවුපපන්නං සියා නො පවුපපන්නං, තෙන පවුපපන්නං නො පවුපපන්නං, නො පවුපපන්නං පවුපපන්නනති මිච්ඡා.

182. ස. පු: නිබ්බානං අත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි නිබ්බානනති[1].

ප. වි: අත්ථි සියා නිබ්බානං සියා නො නිබ්බානනති.

ස. නි: ආජානාහි නිග්ගහං.

අනු. ඵ: හඤ්චි නිබ්බානං අත්ථි, අත්ථි සියා නිබ්බානං සියා නො නිබ්බානං,

අනු. පා: තෙන නිබ්බානං නො නිබ්බානං, නො නිබ්බානං නිබ්බානන්ති.

අනු. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො නිබ්බානං අත්ථි, අත්ථි සියා නිබ්බානං සියා නො නිබ්බානං, තෙන නිබ්බානං නො නිබ්බානං, නො නිබ්බානං නිබ්බානනති මිච්ඡා.

පටි. ඵ: නො වේ පන නිබ්බානං නො නිබ්බානං, නො නිබ්බනං නිබ්බානනති,

පටි. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "නිබ්බානං අත්ථි, අත්ථි සියා නිබ්බානං සියා නො නිබ්බානනති".

පටි. ආ: යං තත්ථ වදෙසි: වත්තබ්බෙ ඛො නිබ්බානං අත්ථි, අත්ථි සියා නිබ්බානං සියා නො නිබ්බානං, තෙන නිබ්බානං නො නිබ්බානං, නො නිබ්බානං නිබ්බානනති මිච්ඡා.

183. ප. පු: න වත්තබ්බං "අතීතං අත්ථි, අනාගතං අත්ථි"නි

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

---

1. අත්ථි අතීතන්ති - PTS

පරි. අ: එහි ලා: "ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අත්‍ථි යැයි ද, අත්‍ථි ප්‍රත්‍යුත්පන්නත් වන්නේ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේත් වන්නේ යැ, එයින් ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවෙයි, ප්‍රත්‍යුත්පන්න නොවන්නේ ප්‍රත්‍යුත්පන්න වේ යැයි ද කියැයුතු යැ"යි යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යි.

182. ස. ප්‍ර: නිට්ඨානය අත්‍ථි වේ ද?

ප. පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: අත්‍ථි නිට්ඨාන වේ ද?

ප. ම: අත්‍ථි නිට්ඨානත් වන්නේ ය, නිට්ඨාන නොවන්නේත් වන්නේ යැ.

ස. නි: නිග්‍රහය දැනගතුව.

අනු. ඨ: ඉදින් නිට්ඨානය අත්‍ථි වි නම්, අත්‍ථි නිට්ඨානත් වි නම්, නිට්ඨාන නොවන්නේත් වි නම්,

අනු. පා: එයින් නිට්ඨානය නිට්ඨාන නොවන්නේත් නිට්ඨාන නොවන්නේ නිට්ඨානත් වෙයි.

අනු. අ: එහි ලා: "නිට්ඨාන අත්‍ථි යැයි ද, අත්‍ථි නිට්ඨානත් වන්නේ යැ, නිට්ඨාන නොවන්නේත් වන්නේ යැ, එයින් නිට්ඨානය නිට්ඨාන නොවෙයි, නිට්ඨාන නොවන්නේ නිට්ඨාන වේ යයි ද කියැයුතු යැ"යි යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යි.

පරි. ඨ: ඉදින් නිට්ඨානය නිට්ඨාන නොවේ නම්, නිට්ඨාන නොවනුයේත් නිට්ඨාන නොවේ නම්,

පරි. පා: හවත, "නිට්ඨානය අත්‍ථි යැ යි ද, අත්‍ථි නිට්ඨානත් වන්නේ යැ, නිට්ඨාන නොවනුයේත් වන්නේ යැ"යි ද නොකියැයුතු මැ යැ.

පරි. අ: එහි ලා: "නිට්ඨානය අත්‍ථි යැ යි ද, අත්‍ථි නිට්ඨානත් වන්නේ යැ, නිට්ඨාන නොවනුයේත් වන්නේ යැ, එයින් නිට්ඨානය නිට්ඨාන නොවෙයි, නිට්ඨාන නොවන්නේ නිට්ඨාන වේ යයි කියැයුතු යැ"යි ද යමක් කියෙහි නම් ඒ මිථ්‍යා යි.

183. ප. ප්‍ර: "අතීතය ඇත, අනාගතය ඇතැ"යි නොකියැයුතු ද?

ස. පරි: එසේ යැ.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "යං කිඤ්චි භික්ඛවෙ රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුඛුමං වා හීනං වා පණීතං වා, යං දූරෙ සන්තිකෙ වා, අයං වුච්චති රූපක්ඛන්ධො. යා කාචි වෙදනා -පෙ- යා කාචි සඤ්ඤා -පෙ- යෙ කෙචි සඞ්ඛාරා -පෙ- යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුඛුමං වා හීනං වා පණීතං වා, යං දූරෙ සන්තිකෙ වා, අයං වුච්චති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො'ති"[a] අත්ථෙව සුත්තන්තො'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි අතීතං අත්ථි, අනාගතං අත්ථීති.

184. ස ප්‍ර: අතීතං අත්ථි, අනාගතං අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "තයෝ මෙ භික්ඛවෙ, නිරුත්තිපථා අභිවචනපථා පඤ්ඤත්තිපථා අසඞ්කිණ්ණා අසඞ්කිණ්ණපුබ්බා න සඞ්කියන්ති න සඞ්කියිස්සන්ති[1] අප්පටිකුට්ඨා[2] සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤූහි. කතමෙ තයෝ: යං භික්ඛවෙ රූපං අතීතං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං, 'අහොසී'ති තස්ස සඞ්ඛා, 'අහොසී'ති තස්ස සමඤ්ඤා, 'අහොසී'ති තස්ස පඤ්ඤත්ති. න තස්ස සඞ්ඛා 'අත්ථී'ති, න තස්ස සඞ්ඛා 'භවිස්සති'ති. යා වෙදනා -පෙ- යා සඤ්ඤා -පෙ- යෙ සඞ්ඛාරා -පෙ- යං විඤ්ඤාණං අතීතං නිරුද්ධං විගතං විපරිණතං, 'අහොසී'ති තස්ස සඞ්ඛා, 'අහොසී'ති තස්ස සමඤ්ඤා, 'අහොසී'ති තස්ස පඤ්ඤත්ති. න තස්ස සඞ්ඛා 'අත්ථී'ති, න තස්ස සඞ්ඛා 'භවිස්සති'ති.

යං භික්ඛවෙ රූපං අජාතං අපාතුභූතං, 'භවිස්සති'නී තස්ස සඞ්ඛා, 'භවිස්සති'ති තස්ස සමඤ්ඤා, 'භවිස්සති'ති තස්ස පඤ්ඤත්ති. න තස්ස සඞ්ඛා 'අත්ථී'ති, න තස්ස සඞ්ඛා 'අහොසී'ති. යා වෙදනා -පෙ- යා සඤ්ඤා -පෙ- යෙ සඞ්ඛාරා -පෙ- යං විඤ්ඤාණං අජාතං අපාතුභූතං, 'භවිස්සති'නී තස්ස සඞ්ඛා, 'භවිස්සති'ති තස්ස සමඤ්ඤා, 'භවිස්සති'ති තස්ස පඤ්ඤත්ති. න තස්ස සඞ්ඛා 'අත්ථී'ති, න තස්ස සඞ්ඛා 'අහොසී'ති.

---

1. න සඞ්කියන්ති න සඞ්කියිස්සන්ති - සීමු, මජ්ඣං.
2 අපපටිකුට්ඨා - මජ්ඣං
ඛණ්ඩ සංයුත්ත - ඛණ්ඩ සුත්ත.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින්: "මහණෙනි, අතීතානාගත-ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ අධ්‍යාත්ම වේවයි බාහ්‍ය වේවයි ඖදාරික වේවයි සූක්ෂ්ම වේවයි හීන වේවයි ප්‍රණීත වේවයි යම් කිසි රූපයෙක් ඇද්ද, දුරු වේවයි ළඟ වේවයි යම් රූපයෙකුත් ඇද්ද, මේ 'රූපස්කන්ධ' යයි කියනු ලැබේ. ... යම් කිසි වෙදනාවක් ... යම් කිසි සංඥාවක් ... යම් කිසි සංස්කාර කෙනෙක් ... අතීතානාගතප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ අධ්‍යාත්ම වේවයි බාහ්‍ය වේවයි ඖදාරික වේවයි සූක්ෂ්ම වේවයි හීන වේවයි ප්‍රණීත වේවයි යම් කිසි විඤ්ඤාණයෙක් ඇද්ද, දුරු වූ හෝ ළඟ වූ හෝ යම් විඤ්ඤාණයෙකුත් ඇද්ද, මේ 'විඤ්ඤාණස්කන්ධ' යයි කියනු ලැබේ"යයි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නොවැ?

ස. පරිසුද්ධං: එසේ යැ.

ප. නිග: එසේ වී නම් අතීතය ඇත, අනාගතය ඇති.

134. ස. පු: අතීතය ඇද්ද, අනාගතය ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධං: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින්: "මහණෙනි සංඛීණ නොවූ, සංඛීණ නොවූ විරූ මේ නිරුක්තිපථයෝ අධිවචනපථයෝ ප්‍රඥප්තිපථයෝ තිදෙනෙක් නුවණැති මහණබමුණන් විසින් සෑක නොකරනු ලැබෙත්, සෑක නොකරනු ලබන්නාහ, බැහැර නොකරනු ලබන්නාහ. කවර තුන් දෙනෙක යත්: මහණෙනි, යම් රූපයෙක් අතීත වී ද, නිරුද්ධ වී ද, විගත වී ද, විපරිණාම වී ද, 'වූයේ' යැ යනු එයට නමෙකි, 'වූයේ' යැ යනු එයට සංඥා ය, 'වූයේ' යැ යනු එයට ප්‍රඥප්තියෙකි. 'ඇතැ'යි එයට නමෙක් නොවෙයි. 'වන්නේ' යැයි එයට නමෙක් නොවෙයි. යම් වෙදනාවක් ... යම් සංඥාවක් ... යම් සංස්කාර කෙනෙක් ... යම් විඤ්ඤාණයෙක් අතීත වී නම් නිරුද්ධ වී නම් විගත වී නම් විපරිණාම වී නම්, 'වූයේ' යැ යනු එයට නමෙකි, 'වූයේ' යැ යනු එයට සංඥයෙකි, 'වූයේ' යැ යනු එයට ප්‍රඥප්තියෙකි. 'ඇතැ'යි එයට නමෙක් නොවෙයි. 'වන්නේ' යැයි එයට නමෙක් නොවෙයි.

මහණෙනි, යම් රූපයෙක් නොඋපන් ද, නොපහළ වී ද, 'වන්නේ' යැ යනු එයට නමෙකි, 'වන්නේ' යැ යනු එයට සංඥයෙකි, 'වන්නේ' යැ යනු එයට ප්‍රඥප්තියෙකි. 'ඇත' යනු එයට නමෙක් නොවෙයි. 'වූයේ' යැ යනු එයට නමෙක් නොවෙයි. යම් වෙදනාවක් ... යම් සංඥාවක් ... යම් සංස්කාර කෙනෙක් ... යම් විඤ්ඤාණයෙක් නොඋපන් ද නොපහළ වී ද, 'වන්නේ' යැ යනු එයට නමෙකි, 'වන්නේ' යැ යනු එයට සංඥයෙකි, 'වන්නේ' යැ යනු එයට ප්‍රඥප්තියෙකි. 'ඇත' යනු එයට නමෙක් නොවෙයි, 'වූයේ' යැ යනු එයට නමෙක් නොවෙයි.

යං භික්ඛවෙ රූපං ජාතං පාතුභූතං, 'අත්ථී'ති තස්ස සඞ්ඛා, 'අත්ථී'ති තස්ස සමඤ්ඤා, 'අත්ථී'ති තස්ස පඤ්ඤත්ති. න තස්ස සඞ්ඛා 'අහොසී'ති, න තස්ස සඞ්ඛා 'භවිස්සතී'ති. යා වෙදනා -පෙ- යා සඤ්ඤා -පෙ- යෙ සඞ්ඛාරා -පෙ- යං විඤ්ඤාණං ජාතං පාතුභූතං, 'අත්ථී'ති තස්ස සඞ්ඛා, 'අත්ථී'ති තස්ස සමඤ්ඤා, 'අත්ථී'ති තස්ස පඤ්ඤත්ති. න තස්ස සඞ්ඛා 'අහොසී'ති, න තස්ස සඞ්ඛා 'භවිස්සතී'ති.

ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො නිරුත්තිපථා අධිවචනපථා පඤ්ඤත්තිපථා අසඞ්කිණ්ණා අසඞ්කිණ්ණපුබ්බා න සඞ්කීයන්ති න සඞ්කීයිස්සන්ති අපතිකුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤූහි. යෙ'පි තෙ භික්ඛවෙ, අහෙතුං **උකාලා වස්ස**-භඤ්ඤා[1] අහෙතුකවාදා, අකිරියවාදා[2] නත්ථිකවාදා, තෙපි' මෙ තයො නිරුත්තිපථෙ අධිවචනපථෙ පඤ්ඤත්තිපථෙ න ගරහිතබ්බං න පරිභාසිතබ්බං අමඤ්ඤිංසු. තං කිස්ස හෙතු: නිත්‍ථු ඛ්‍යාරොසනා උපාරම්භභයා'ති''a අපෙ'ව සුත්තන්තෙනා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි "න වත්තබ්බං අතීතං අත්ථි, අනාගතං අත්ථී"ති.

185. ස. පු: අතීතං අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු ආයස්මා **එහෙතුකෙනා** භගවන්තං එතදවොච: "අත්ථි නු ඛො තං භන්තෙ, චක්ඛුං යෙන චක්ඛුනා අතීතෙ බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ ඡින්නාපපඤ්චෙ ඡින්නවට්ටුමෙ පරියාදින්නවට්ටෙ[3] සබ්බදුක්ඛවීතිවත්තෙ පඤ්ඤාපයමානෙ පඤ්ඤාපෙය්‍යා'ති. [අත්ථි නු ඛො තං භන්තෙ, සොතං -පෙ- අත්ථි නු ඛො තං භන්තෙ, ඝාණං -පෙ-] අත්ථි නු ඛො සා භන්තෙ ජිව්හා -පෙ- [අත්ථි නු ඛො සො භන්තෙ, කායො -පෙ-] අත්ථි නු ඛො සො භන්තෙ, මනො යෙන මනෙන අතීතෙ බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ ඡින්නාපපඤ්චෙ ඡින්නවට්ටුමෙ පරියාදින්නවට්ටෙ[3] සබ්බදුක්ඛවීතිවත්තෙ පඤ්ඤාපයමානෙ පඤ්ඤාපෙය්‍යා'ති. නත්ථි ඛො තං එහගුණ,

---

1. උකාලා වස්සඤ්ඤා - සීමු, උකාලවස්සභඤ්ඤා - P.T.S
2. අකිරියාවාදා - සිමු.
3 පරියාදිණ්ණවට්ටෙ - සීමු, P.T.S.
4. වත්තබ්බං - සිමු.

a ඛණ්ඩ සංයුත්ත - උපයවග්ග - නිරුත්තිපථසුත්ත.

මහණෙනි, යම් රූපයෙක් ඉපැද සිටුනේ ද, පහළ වැ සිටුනේ ද, 'ඇත' යනු එයට නමෙකි. 'ඇත' යනු එයට සංඥයෙකි. 'ඇත' යනු එයට ප්‍රඥප්තියෙකි. 'වූයේ' යැ යනු එයට නමෙක් නොවෙයි. 'වන්නේ' යැ යනු එයට නමෙක් නොවෙයි. යම් වේදනාවක් ... යම් සංඥාවක් ... යම් සංස්කාර කෙනෙක් ... යම් විඥානයෙක් ඉපැද සිටුනේ ද, පහළ වැ සිටුනේ ද, 'ඇත' යනු එයට නමෙකි. 'ඇත' යනු එයට සංඥයෙකි. 'ඇත' යනු එයට ප්‍රඥප්තියෙකි. 'වූයේ' ය යනු එයට නමෙක් නොවෙයි. 'වන්නේ' යැ යනු එයට නමෙක් නොවෙයි.

මහණෙනි, සංකිණ්ණ නොවූ, සංකිණ්ණ නොවූ විරූ මේ තුන් නිරුක්තිපථයෝ අධිවචනපථයෝ ප්‍රඥප්තිපථයෝ නුවණැති මහණබමුණන් විසින් සෑක නොකරනු ලැබෙත්, සෑක නොකරනු ලබන්නාහ, බැහැර නොකරනු ලබන්නාහ. මහණෙනි, **උක්කල** දනව්වැසි අහෙතුකවාද ඇති අක්‍රියවාද ඇති නාස්තිකවාද ඇති **'වඤ්ඣය'** යැ **'හඤ්ඤද'** යැ යන යම් (ශාස්තෘ) කෙනෙක් වූහු නම් ඔහු දු මේ තුන් නිරුක්තිපථයත් අධිවචනපථයත් ප්‍රඥප්තිපථයත් නොගැරහිය යුතු කොට නොපිළිකෙව් කටයුතු කොට සිතූහ. ඒ කවර හෙයින යත්: (තමනට) නිදූ-ඝටන-උපවාද බියෙනැසි'' වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොවැ?

ප. පවිසඳසු: එසේ යැ.

ඝ. නිග: එසේ වී නම් 'අතීතය ඇත, අනාගතය ඇතැ'යි නොකියැයුතු මැ යැ.

185. ඝ. ප්‍ර: අතීතය ඇද්ද?

ප. පවිසඳසු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ආයුෂ්මත් **එහගුණ** තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල සැලකළාහු නොවැ: "වහන්ස, සිදහළ (තෘෂ්ණා මාන දෘෂ්ටි සඤ්ඤාත) ප්‍රපඤ්චයත් ඇති, සිදලූ (කුශලාකුශලකර්ම්) වතීයත් ඇති, මැඩගත් (සංසාර) වතීයත් ඇති, සියලු (විපාකවතී සඤ්ඤාත) දුඃඛය ඉක්මැ වූ, පිරිනිවි අතීත බුදුවරයන් යම් චක්ෂුසෙකින් පනවත්නේ නම් එබඳු චක්ෂුසෙක් ඇද්ද? වහන්ස ... යම් ශ්‍රොත්‍රයෙකින් පනවත්නේ නම් එබඳු ශ්‍රොත්‍රයෙක් ඇද්ද ... යම් ඝ්‍රාණයෙකින් පනවත්නේ නම් එබඳු ඝ්‍රාණයෙක් ඇද්ද ... යම් ජිහ්වායෙකින් පනවන්නේ නම් එබඳු ජිහ්වායෙක් ඇද්ද ... යම් කයෙකින් පනවත්නේ නම් එබඳු කයෙක් ඇද්ද ... යම් මනසෙකින් පනවන්නේ නම් එබඳු මනසෙක් ඇද්ද? එහගුණය, සිදහළ ප්‍රපඤ්චයත් ඇති,

චකඛුං යෙන චකඛුනා අතීතෙ බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ ඤාතාපපඤ්ඤෙ ඤාතාවටුමෙ පරියාදිඤ්ඤාවථෙ[3] සබ්බදුක්ඛවීතිවත්තෙ පඤ්ඤුපයමානො පඤ්ඤුපෙය්‍ය. [නත්ථි ඛො තං එගගුණ, සොතං -පෙ- නත්ථි ඛො තං එගගුණ, ඝාණං -පෙ-] නත්ථි ඛො සා එගගුණ, ජිවහා -පෙ- [නත්ථි ඛො සො එගගුණ, කායො -පෙ-] නත්ථි ඛො සො එගගුණ මනො යෙන මනෙන අතීතෙ බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ ඤාතාපපඤ්ඤෙ ඤාතාවටුමෙ පරියාදිඤ්ඤාවථෙ සබ්බදුක්ඛවීතිවත්තෙ පඤ්ඤුපයමානො පඤ්ඤුපෙය්‍යා"තිa අථෙව සුත්තානන්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං[1] 'අතීතං අත්ථි'ති.

136. ස. ප්‍ර: අතීතං අත්ථිති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු ආයස්මා **නාගසෙනො** එතදවොච: අහු පුබ්බෙ ලොභො. තදහු අකුසලං. සො එතරහි නත්ථි. ඉවෙවතං කුසලං. අහු පුබ්බෙ දොසො -පෙ- අහු පුබ්බෙ මොහො. තදහු අකුසලං. සො එතරහි නත්ථි. ඉවෙවතං කුසල"නති.b අථෙව සුත්තානන්තාති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං අතීතං අත්ථිති.

137. ප: ප්‍ර: න වත්තබ්බං අනාගතං අත්ථිති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "කබළීකාරෙ[2] වෙ භික්ඛවෙ, ආහාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දි, අත්ථි තණ්හා. පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළ්හං. යත්ථ පතිට්ඨිතං විඤ්ඤාණං විරුළ්හං, අත්ථි තත්ථ නාමරූපස්ස අවක්කන්ති. යත්ථ අත්ථි නාමරූපස්ස අවක්කන්ති, අත්ථි තත්ථ සඞ්ඛාරානං වුද්ධි.[3] යත්ථ අත්ථි සඞ්ඛාරානං වුද්ධි, අත්ථි තත්ථ ආයතිං පුනබ්භවාභිනිබ්බත්ති. යත්ථ අත්ථි ආයතිං පුනබ්භවාභිනිබ්බත්ති, අත්ථි තත්ථ ආයතිං ජාතිජරාමරණං. යත්ථ අත්ථි ආයතිං ජාතිජරාමරණං, සඋපායාසන්ති

1. වත්තබ්බං - සීමු.
2. කබළිංකාරෙ PTS
3. සඞ්ඛාරානං වුද්ධි - PTS
4. සරජං - සීමු, මජ්ඣං, ඤ්‍යා, PTS

a. සළායතන සංයුත්ත - එගගුණ පඤ්ඤ සුත්තං
b තික්ඛඩගුත්තර - මහාවග්ග - 16 සුත්ත

සිදලූ කම්වතීයත් ඇති, මැඩලූ සංසාරවතීයත් ඇති, සියලු වතීදුඃඛය ඉක්මැ වූ, පිරිනිවි අතීත බුදුවරයන් යම් ඇසෙකින් පනවන්නේ නම් එවන් ඇසෙක් නැත. එගුණය, ... එවන් ශ්‍රොත්‍රයෙක් නැත ... එවන් ඝ්‍රාණයෙක් නැත ... එගුණය, ... එවන් ජිහ්වායෙක් නැත ... එවන් කයෙක් නැත ... එගුණය, සිදහළ ප්‍රපඤ්චයත් ඇති, සිදලූ කම්වතීයත් ඇති, මැඩලූ සංසාරවතීයත් ඇති, සියලු වතීදුඃඛය ඉක්මැ වූ, පිරිනිවි අතීත බුදුවරයන් යම් මනසෙකින් පනවන්නේ නම් එවන් මනසෙක් නැතැ''යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොැ?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. නිග: එසේ වී නම් 'අතීතය ඇතැ'යි නොැ කියැයුතු මැ යැ.

130. ස. පු: අතීතය ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: ආයුෂ්මත් **නාගසේන** තෙරණුවෝ තෙල වදළාහු නොැ: ''පෙර ලොභ වී. එ අකුසල් වී. එ ලොභ දැන් නැති. මෙසේ මේ මැනැවි. පෙර දොෂ වී . . පෙර මොහ වී. එ අකුසල් වී. එ මොහය දැන් නැති. මෙසේ මේ මැනැවැ''යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. නිග: එහෙයින් 'අතීතය ඇතැ'යි නොැ කියැයුතු මැ යැ.

131. ප. පු: 'අනාගතය ඇතැ'යි නොැ කියැයුතු ද?

ස. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් වදරන ලද නොැ: ''මහණෙනි, ඉදින් කවලිකාරාහාරයෙහි රාගය ඇද්ද, නන්දිය ඇද්ද, තෘෂ්ණාව ඇද්ද, එහි විඤ්ඤාණය විරූඪ වැ (මුල්බැස) පිහිටියේ වෙයි. යම් තැනෙක විඤ්ඤාණය විරූඪ වැ පිහිටියේ වේ ද, එහි නාමරූපයාගේ බැසගැනීම ඇත. යම් තැනෙක නාමරූපයාගේ බැසගැනීම ඇද්ද, එහි සංඝකාරයන්ගේ වෘද්ධිය ඇත. යම් තැනෙක සංඝකාරයන්ගේ වෘද්ධිය ඇද්ද, එහි ආයතිපුනර්භවාභිනිර්වෘත්ති ඇත. යම් තැනෙක ආයතිපුනර්භවාභිනිර්වෘත්ති ඇද්ද, එහි ආයතිජාතිජරාමරණ ඇත. යම් තැනෙක ආයති ජාතිජරාමරණ ඇද්ද, මහණෙනි, එය ශොක

වදමි. එසෙස වේ භික්ඛවෙ ආහාරෙ -පෙ- මනොසඤ්චෙතනාය වේ භික්ඛවෙ ආහාරෙ -පෙ- විඤ්ඤාණෙ වේ භික්ඛවෙ ආහාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දි අත්ථි තණ්හා -පෙ- සසොකං තං භික්ඛවෙ සදරං සළුපායාසනන්ති වදමී''ති[a] අත්ථෙව සුත්තනෙත්තා.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. නිග: තෙන හි අනාගතං අත්ථීති.

188. ස. පු: අනාගතං අත්ථීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: ''කබළීකාරෙ වේ භික්ඛවෙ ආහාරෙ නත්ථි රාගො, නත්ථි නන්දි, නත්ථි තණ්හා, අපපතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං අවිරුළ්හං. යත්ථ විඤ්ඤාණං අපපතිට්ඨිතං අවිරුළ්හං, නත්ථි තත්ථ නාමරූපස්ස අවක්කන්ති. යත්ථ නත්ථි නාම-රූපස්ස අවක්කන්ති, නත්ථි තත්ථ සඞ්ඛාරානං වුද්ධි. යත්ථ නත්ථි සඞ්ඛාරානං වුද්ධි, නත්ථි තත්ථ ආයතිං පුනබ්භවාභිනිබ්බත්ති. යත්ථ නත්ථි ආයතිං පුනබ්භවා'භිනිබ්බත්ති, නත්ථි තත්ථ ආයතිං ජාති-ජරාමරණං. යත්ථ නත්ථි ආයතිං ජාතිජරාමරණං, අසොකං තං භික්ඛවෙ අජරං අනුපායාසන්ති වදමි. එසෙස වේ භික්ඛවෙ ආහාරෙ -පෙ- මනොසඤ්චෙතනාය වේ භික්ඛවෙ ආහාරෙ -පෙ- විඤ්ඤාණෙ වේ භික්ඛවෙ, ආහාරෙ නත්ථි රාගො, නත්ථි නන්දි, නත්ථි තණ්හා, අසොකං තං භික්ඛවෙ අජරං අනුපායාසන්ති වදමී''ති[a] අත්ථෙව සුත්තනෙත්තා'ති?

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. නිග: තෙන හි න වත්තබ්බං ''අනාගතං අත්ථී''ති.

සබ්බමත්තිකථා නිට්ඨිතා.

---

a නිදාන සංයුත්ත - මහාවග්ග - අභිරාධසුත්ත.

සහිත යැ දරථ සහිත යැ උපායාස සහිත යැ යි කියමි. මහණෙනි, ඉදින් සපඨිහාරයෙහි ... මහණෙනි, ඉදින් මනෝ සඤ්චේතනාහාරයෙහි ... මහණෙනි, ඉදින් විඤ්ඤාණාහාරයෙහි රාගය ඇද්ද, නන්දිය ඇද්ද, තෘෂ්ණාව ඇද්ද ... මහණෙනි, එය ශෝක සහිත යැ දරථ සහිත යැ උපායාස සහිත යැ යි කියමි"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොවැ?

ස. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ප. නිග: එහෙයින් අනාගතය ඇත.

188. ස. පු: අනාගතය ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤූ. එසේ යැ.

ස. අනු: බුදුන් විසින් වදාළේ මැ නොවැ: "මහණෙනි, ඉදින් කවලීකාරාහාරයෙහි රාග නැද්ද, නන්දි නැද්ද, තෘෂ්ණා නැද්ද, එහි විඤ්ඤාණය නොපිහිටියේ විරූඪ නොවූයේ වෙයි. යම් තැනෙක විඤ්ඤාණය නොපිහිටියේ විරූඪ නොවූයේ වේ ද, එහි නාම-රූපයාගේ අවක්‍රාන්ති නැත. යම් තැනෙක නාමරූප දෙදෙනාගේ අවක්‍රාන්ති නැද්ද, එහි සංස්කාරයන්ගේ වෘද්ධි නැත. යම් තැනෙක සංස්කාරයන්ගේ වෘද්ධි නැද්ද, එහි ආයතිපුනර්භවාභිනිර්වෘත්ති නැත. යම් තැනෙක ආයතිපුනර්භවාභිනිර්වෘත්ති නැද්ද, එහි ආයති ජාතිජරාමරණ නැත. යම් තැනෙක ආයති ජාතිජරාමරණ නැද්ද, මහණෙනි, එය අශෝක යැ අජර යැ අනුපායාස යැ යි කියමි. මහණෙනි, ඉදින් සපඨිහාරයෙහි ... මහණෙනි, ඉදින් මනෝ සඤ්චේතනාහාරයෙහි ... මහණෙනි, ඉදින් විඤ්ඤාණාහාරයෙහි රාගය නැද්ද, නන්දිය නැද්ද, තෘෂ්ණා නැද්ද, මහණෙනි, එය අශෝක යැ අජර යැ අනුපායාස යැ යි කියමි"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොවැ?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. නිග: එහෙයින් අනාගතය ඇතැයි නොකියයුතු මැ යැ

සබ්බමත්ථිකථා නිමි.

1. 7.

අතීතඛන්ධාදිකථා

1. ප. පු: අතීතං ඛන්ධා'ති.
ඝ. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
ප. අනු: අතීතං අත්ථී'ති.
ඝ. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-
ප. පු: අතීතං ආයතනානි.
ඝ. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
ප. අනු: අතීතං අත්ථී'ති.
ඝ. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-
ප. පු: අතීතං ධාතූ'ති.
ඝ. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
ප. අනු: අතීතං අත්ථී'ති.
ඝ. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-
ප. පු: අතීතං ඛන්ධා ධාතූ ආයතනානි
ඝ. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
ප. අනු: අතීතං අත්ථී'ති.
ඝ. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ප. පු: අනාගතං ඛන්ධා'ති.
ඝ. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
ප. අනු: අනාගතං අත්ථී'ති.
ඝ. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-
ප. පු: අනාගතං ආයතනානි.
ඝ. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
ප. අනු: අනාගතං අත්ථී'ති.
ඝ. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-
ප. පු: අනාගතං ධාතූ'ති.
ඝ. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
ප. අනු: අනාගතං අත්ථී'ති
ඝ. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. 7.

අතීතඛන්ධාදිකථා

[සකඛාදිභාවය නො හරනෙන් අතීතානාගතයන් ඇති සේ කැමැති වන පරවාදිහුගේ පෘච්ඡා වශයෙන් 'අතීතං ඛන්ධාති' ආදි කථා එයි]

1. ප. පු: අතීතය සකඛ ද?
ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.
ප. අනු: අතීතය ඇත් ද?
ස. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...
ප. පු: අතීතය ආයතන ද?
ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.
ප. අනු: අතීතය ඇත් ද?
ස. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...
ප. පු: අතීතය ධාතු ද?
ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.
ප. අනු: අතීතය ඇත් ද?
ස. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...
ප. පු: අතීතය සකඛ ධාතු ආයතන වේ ද?
ප. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.
ප. අනු: අතීතය ඇත් ද?
ස. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

2. ප. පු: අනාගතය සකඛ ද?
ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.
ප. අනු: අනාගතය ඇත් ද?
ස. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ . .
ප. පු: අනාගතය ආයතන ද?
ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.
ප. අනු: අනාගතය ඇත් ද?
ස. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...
ප. පු: අනාගතය ධාතු ද?
ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.
ප. අනු: අනාගතය ඇත් ද?
ස. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ..

ප. පු: අනාගතං ඛන්ධා ධාතු ආයතනානි.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: අනාගතං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ප. පු: පච්චුපන්නං ඛන්ධා, පච්චුපන්නං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: අතීතං ඛන්ධා, අතීතං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුපන්නං ආයතනං, පච්චුපන්නං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: අතීතං ආයතනං, අතීතං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුපන්නං ධාතු, පච්චුපන්නං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: අතීතං ධාතු, අතීතං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුපන්නං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුපන්නං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු. ආමන්තා.

ප. අනු: අතීතං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අතීතං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ප. පු: පච්චුපන්නං ඛන්ධා, පච්චුපන්නං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: අනාගතං ඛන්ධා, අනාගතං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුපන්නං ආයතනං, පච්චුපන්නං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: අනාගතං ඛන්ධා, අනාගතං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුපන්නං ධාතු, පච්චුපන්නං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: අනාගතං ඛන්ධා, අනාගතං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. ප්‍ර: අනාගතය සඤ්ඤා ධාතු ආයතන වේ ද?

ප. පටික්ඛේපය: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතය ඇත් ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

3. ප. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤා යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ස. පටික්ඛේපය: එසේ යැ.

ප. අනු. අතීතය සඤ්ඤා යැ, අතීතය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ආයතන යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ස. පටික්ඛේපය: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතය ආයතන යැ, අතීතය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ධාතු යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ස. පටික්ඛේපය: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතය ධාතු යැ, අතීතය ඇද්ද?

ස පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤා ධාතු ආයතන වෙයි. ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ස. පටික්ඛේපය: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතය සඤ්ඤා ධාතු ආයතන වෙයි. අතීතය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

4. ප. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤා යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ස. පටික්ඛේපය: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතය සඤ්ඤා යැ, අනාගතය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ආයතන යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ස. පටික්ඛේපය: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතය සඤ්ඤා යැ, අනාගතය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ධාතු යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ස. පටික්ඛේපය: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතය සඤ්ඤා යැ, අනාගතය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ප. පු: පච්චුප්පන්නං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං අත්ථී'ති.

ස. පරිසුදසු: ආමන්නා.

ප. අනු: අනාගතං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අනාගතං අත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ප. පු: අතීතං ඛන්ධා, අතීතං නත්ථී'ති.

ස. පරිසුදසු: ආමන්නා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං ඛන්ධා, පච්චුප්පන්නං නත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං ආයතනං, අතීතං නත්ථී'ති.

ස. පරිසුදසු: ආමන්නා.

ප. අනු. පච්චුප්පන්නං ආයතනං, පච්චුප්පන්නං නත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං ධාතු, අතීතං නත්ථී'ති.

ස. පරිසුදසු: ආමන්නා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං ආයතනං, පච්චුප්පන්නං නත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අතීතං නත්ථී'ති.

ස. පරි: ආමන්නා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං නත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ප. පු: අනාගතං ඛන්ධා, අනාගතං නත්ථී'ති.

ස. පරිසුදසු: ආමන්නා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං ඛන්ධා, පච්චුප්පන්නං නත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ පෙ-

ප. පු: අනාගතං ආයතනං, අනාගතං නත්ථී'ති.

ස. පරි: ආමන්නා.

ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන යැ. ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි. අනාගතය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

5. ප. පු: අතීතය සඤ්ඤ යැ, අතීතය නැද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පපන්නය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අතීතය ආයතන යැ, අතීතය නැද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ආයතන යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අතීතය ධාතු යැ, අතීතය නැද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ආයතන යැ, ප්‍රත්‍යුන්නය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අතීතය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි. අතීතය නැද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි. ප්‍රත්‍යුත්පන්නය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

6. ප. පු: අනාගතය සඤ්ඤ යැ, අනාගතය නැද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අනාගතය ආයතන යැ, අනාගතය නැද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: පච්චුපන්නං ඛන්ධා, පච්චුපන්නං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අනාගතං ධාතු, අනාගතං නත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු. පච්චුපන්නං ඛන්ධා, පච්චුපන්නං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අනාගතං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අනාගතං නත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු: පච්චුපන්නං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුපන්නං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ප. පු: අතීතං රූපං ඛණ්ඩෝ'ති?

ස. පටිඤ්ඤ: ඇමන්තා.

ප. අනු: අතීතං රූපං අත්ථී'ති?

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං රූපං ආයතනන්ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප අනු: අතීතං රූපං අත්ථී'ති.

ස පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං රූපං ධාතූ'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු: අතීතං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනන්ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු: අතීතං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ප. පු: අනාගතං රූපං ඛණ්ඩෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: අනාගතය ධාතු යැ, අනාගතය නැද්ද?

ස. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: අනාගතය සඤ්ඤ ධාතු අයතන වෙයි. අනාගතය නැද්ද?

ස. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි. ප්‍රත්‍යුත්පන්න නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

7. ප. ප්‍ර: අතීත රූපය සඤ්ඤ වේ ද?

ස. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීත රූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: අතීතරූපය ආයතන වේ ද?

ස. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතරූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: අතීතරූපය ධාතු වේ ද?

ස. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතරූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ප. ප්‍ර: අතීතරූපය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වේද?

ස. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතරූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

8. ප. ප්‍ර: අනාගතරූපය සඤ්ඤ වේ ද?

ස. පරිසඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතං රූපං අත්ථීති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අනාගතං රූපං ආයතනං -පෙ- අනාගතං රූපං ධාතු -පෙ- අනාගතං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනන්ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අනාගතං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ප. පු: පච්චුප්පන්නං රූපං ඛණෙඃ, පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අතීතං රූපං ඛණෙඃ, අතීතං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුප්පන්නං රූපං ආයතනං -පෙ- පච්චුප්පන්නං රූපං ධාතු -පෙ- පච්චුත්තං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පනං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අතීතං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අතීතං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

10. ප පු: පච්චුප්පන්නං රූපං ඛණෙඃ, පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අනාගතං රූපං ඛණෙඃ, අනාගතං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුප්පන්නං රූපං ආයතනං -පෙ- පච්චුප්පන්නං රූපං ධාතු -පෙ- පච්චුප්පන්නං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අනාගතං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අනාගතං රූපං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ප. පු: අතීතං රූපං ඛණෙඃ, අතීතං රූපං නත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අනාගතරූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අනාගතරූපය ආයතන ... අනාගතරූපය ධාතු ... අනාගතරූපය සඞ්ඛ ධාතු ආයතන වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගත රූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

9. ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය සඞ්ඛ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතරූපය සඞ්ඛ යැ, අතීතරූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ආයතන යැ ... ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ධාතු යැ ... ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය සඞ්ඛ ධාතු ආයතන වෙයි. ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතරූපය සඞ්ඛ ධාතු ආයතන වෙයි. අතීතරූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

10. ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය සඞ්ඛ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතරූපය සඞ්ඛ යැ, අනාගතරූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ආයතන යැ ... ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ධාතු යැ ... ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය සඞ්ඛ ධාතු ආයතන වෙයි. ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය ඇද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතරූපය සඞ්ඛ ධාතු ආයතන වෙයි. අනාගතරූපය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

11. ප. පු: අතීතරූපය සඞ්ඛ යැ, අතීතරූපය නැද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං රූපං ඛණො, පච්චුප්පන්නං රූපං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං රූපං ආයතනං -පෙ- අතීතං රූපං ධාතු -පෙ- අතීතං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අතීතං රූපං නත්ථී'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං රූපං නත්ථී'ති

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ප. පු: අනාගතං රූපං ඛණො, අනාගතං රූපං නත්ථී'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං රූපං ඛණො, පච්චුප්පන්නං රූපං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අනාගතං රූපං ආයතනං, -පෙ- අනාගතං රූපං ධාතු -පෙ- අනාගතා රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අනගතං රූපං නත්ථී'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං රූපං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං රූපං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ප. පු: අතීතා වෙදනා -පෙ- අතීතා සඤ්ඤු -පෙ- අතීතා සඞ්ඛාරා -පෙ- අතීතං විඤ්ඤාණං ඛණො'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං විඤ්ඤාණං ආයතනං -පෙ- අතීතං විඤ්ඤාණං ධාතු -පෙ- අතීතං විඤ්ඤාණං ඛන්ධා ධාතු ආයතනන්ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ප. අනු: අතීතං විඤ්ඤාණං අත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය සඤ්ඤ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අතීතරූපය ආයතන යැ ... අතීතරූපය ධාතු යැ ... අතීතරූපය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි. අතීතරූපය නැද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි, ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

12. ප. පු: අනාගතරූපය සඤ්ඤ යැ, අනාගතරූපය නැද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය සඤ්ඤ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අනාගතරූපය ආයතන යැ, ... අනාගතරූපය ධාතු යැ .. අනාගතරූපය සඤ්ඤධාතු ආයතන වෙයි, අනාගතරූපය නැද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි, ප්‍රත්‍යුත්පන්නරූපය නැද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

13. ප. පු: අතීත වේදනාව ... අතීත සංඥව ... අතීත සංඝාරයෝ ... අතීත විඤ්ඤණය සඤ්ඤ වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීත විඤ්ඤණය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අතීත විඤ්ඤණය ආයතන යැ ... අතීත විඤ්ඤණය ධාතු යැ ... අතීත විඤ්ඤණය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු එසේ යැ.

ප. අනු: අතීත විඤ්ඤණය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

14. ප. පු: අනාගතං ඛන්ධං ඛන්ධා'ති.

ස. පරිඝාතා: ආමන්තා.

ප. අනු: අනාගතං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අනාගතං ඛන්ධං ආයතනං -පෙ- අනාගතං ඛන්ධං ධාතු -පෙ- අනාගතං ඛන්ධා ධාතු ආයතනන්ති.

ස. පරිඝාතා: ආමන්තා.

ප. අනු: අනාගතං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ප. පු: පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං ඛන්ධා, පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරිඝාතා: ආමන්තා.

ප. අනු: අතීතං ඛන්ධං ඛන්ධා, අතීතං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං ආයතනං -පෙ- පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං ධාතු -පෙ- පච්චුප්පන්නං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරිඝාතා: ආමන්තා.

ප. අනු: අතීතං ඛන්ධං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අතීතං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

16. ප. පු: පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං ඛන්ධා, පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරිඝාතා: ආමන්තා.

ප. අනු: අනාගතං ඛන්ධං ඛන්ධා, අනාගතං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං ආයතනං -පෙ- පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං ධාතු -පෙ- පච්චුප්පන්නං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරිඝාතා: ආමන්තා.

ප. අනු: අනාගතං ඛන්ධං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අනාගතං ඛන්ධං අත්ථී'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ප. පු: අනාගත විඤ්ඤාණය සඤ්ඤ වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගත විඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අනාගත විඤ්ඤාණය ආයතන යැ ... අනාගත විඤ්ඤාණය ධාතු යැ ... අනාගත විඤ්ඤාණය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගත විඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

15. ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්න-විඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප අනු: අතීත විඤ්ඤාණය සඤ්ඤ යැ, අතීත විඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය ආයතන යැ ... ප්‍රත්‍යුත්පන්න-විඤ්ඤාණය ධාතු යැ ... ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි, ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීත විඤ්ඤාණය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන යැ, අතීත විඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

16. ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤ යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්න-විඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤ යැ, අනාගතවිඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ප. පු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය ආයතන යැ ... ප්‍රත්‍යුත්පන්න විඤ්ඤාණය ධාතු යැ ... ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගතවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤ ධාතු ආයතන වෙයි, අනාගත විඤ්ඤාණය ඇද්ද?

ස. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

17. ප. පු: අතීතං විඤ්ඤාණං ඛන්ධො, අතීතං විඤ්ඤාණං නත්ථී'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං ඛන්ධො, පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං නත්ථීති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අතීතං විඤ්ඤාණං ආයතනං -පෙ- අතීතං විඤ්ඤාණං ධාතු -පෙ- අතීතං විඤ්ඤාණං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අතීතං විඤ්ඤාණං නත්ථී'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18 ප. පු: අනාගතං විඤ්ඤාණං ඛන්ධො, අනාගතං විඤ්ඤාණං නත්ථී'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං ඛන්ධො, පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ප. පු: අනාගතං විඤ්ඤාණං ආයතනං -පෙ- අනාගතං විඤ්ඤාණං ධාතු -පෙ- අනාගතං විඤ්ඤාණං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, අනාගතං විඤ්ඤාණං නත්ථී'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං නත්ථී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

19. ස. පු: න වත්තබ්බං "අතීතානාගතා ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, නත්ථි වෙතෙ"ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "තයො මේ භික්ඛවෙ නිරුත්තිපථා අධිවචනපථා පඤ්ඤත්තිපථා -පෙ- විඤ්ඤූහී'ති -පෙ-"[a] අපෙ'ව සුත්තනෙතා'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි වත්තබ්බං[1] "අතීතානාගතා ඛන්ධා ධාතු ආයතනංනත්ථි වෙතෙ"ති.

---

1. න වත්තබ්බං - සිමු, ඡජං, ඤා, PTS.

a ඛණ්ඩසංයුත්ත - නිරුත්තිපථ සුත්ත.

17. ප. පු: අතීතවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤා යැ, අතීතවිඤ්ඤාණය නොවේද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤා යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය නොවේද?

ස. පටි: එසේ නොවේ කියයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අතීතවිඤ්ඤාණය ආයතන යැ ... අතීතවිඤ්ඤාණය ධාතු යැ ... අතීතවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤා ධාතු ආයතන යැ, අතීතවිඤ්ඤාණය නොවේද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤා ධාතු ආයතන වෙයි, ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය නොවේද?

ස. පටි: එසේ නොවේ කියයුතු මැ යැ ...

18. ප. පු: අනාගතවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤා යැ, අනාගතවිඤ්ඤාණය නොවේද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤා යැ, ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය නොවේද?

ස. පටි: එසේ නොවේ කියයුතු මැ යැ ...

ප. පු: අනාගතවිඤ්ඤාණය ආයතන යැ ... අනාගතවිඤ්ඤාණය ධාතු යැ ... අනාගතවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤා ධාතු ආයතන යැ, අනාගත විඤ්ඤාණය නොවේද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. අනු: ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය සඤ්ඤා ධාතු ආයතන වෙයි, ප්‍රත්‍යුත්පන්නවිඤ්ඤාණය නොවේද?

ස. පටි: එසේ නොවේ කියයුතු මැ යැ ...

19. ස. පු: "අතීතානාගතයෝ සඤ්ඤාධාතු ආයතන වෙති'සි ද, තුලුහු නැතැ"යි ද නොවේ කියයුතු වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින්: "මහණෙනි, නුවණැති (මහණ බමුණන්) විසින් බැහැර නොකළ ... මේ තුන් නිරුක්තිපථ කෙනෙක් අධිවචනපථ කෙනෙක් ප්‍රඥප්තිපථ කෙනෙක් ඇතැ"යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු පා: එසින් "අතීතානාගතයෝ සඤ්ඤා ධාතු ආයතන වෙති'සි ද, තුලුහු නැතැ"යි ද කියයුතු යැ.

20. ප. පුඃ අතීතානාගතා ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, නත්ථි වේතෙ'ති.

ඝ. පටිඤ්ඤඃ ආමන්තා.

ප. අනුඃ නනු වුත්තං භගවතාඃ "යං කිඤ්චි භික්ඛවෙ, රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුඛුමං වා හීනං වා පණීතං වා, යං දූරෙ සන්තිකෙ වා, අයං වුච්චති රූපක්ඛන්ධොඃ. යා කාචි වෙදනා -පෙ- යා කාචි සඤ්ඤා -පෙ- යෙ කෙචි සඞ්ඛාරා -පෙ- යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං -පෙ- අයං වුච්චති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධොඃ"'ති[a] අත්ථේව සුත්තන්නෙනාඃ'ති.

ඝ. පටිඤ්ඤඃ ආමන්තා.

අනු. පාඃ තෙන හි න වත්තබ්බං: "අතීතානාගතා ඛන්ධා ධාතු ආයතනං, නත්ථි වේතෙ'ති.

අතීතඛන්ධාදිකථා නිට්ඨිතා.

[a] ඛණඃසුත්ත - ඛණිසුත්ත.

20. ප. ප්‍ර: අතීතානාගත සකඛ ධාතු ආයතන යන තුළුහු නැද්ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරනලද මැ නොඃ "මහණෙනි, ආධ්‍යාත්මික වේවයි බාහිර වේවයි ඔළාරික වේවයි සූක්ෂම වේවයි හීන වේවයි ප්‍රණීත වේවයි අතීතානාගතප්‍රත්‍යුත්පන්න යම් රූපයෙක් ඇද්ද, දුරු වේවයි ළඟ වේවයි යම් රූපයෙක් වේ ද, මේ රූපඝකඛ කියනු ලැබේ. යම්කිසි වෙදනායෙක් ... යම්කිසි සංඥයෙක් ... යම්කිසි සංඝාර කෙනෙක් ... අතීතානාගත-ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ ... යම්කිසි විඥනයෙක් ඇද්ද, මේ විඥනඝකඛ කියනුලැබේ"යයි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මැ නු?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. පඃ 'එකරුණින් අතීතානාගත සකඛ – ධාතු – ආයතන යන තුළුහු නැති'යි නො කියැයුතු මැ යැ.

අතීතඛන්ධාදිකථා නිමි.

1. 8.

එකච්චං අත්ථිකථා

1. ස. පු: අතීතං අත්ථී'ති.

ප. මි: එකච්චං අත්ථි එකච්චං නත්ථී'ති.

ස. අනු: එකච්චං නිරුද්ධං, එකච්චං න නිරුද්ධං, එකච්චං විගතං, එකච්චං අවිගතං, එකච්චං අත්ථඞ්ගතං, එකච්චං න අත්ථඞ්ගතං, එකච්චං අඛහත්ථඞ්ගතං, එකච්චං න අඛහත්ථඞ්ගතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. පු: අතීතං එකච්චං අත්ථි, එකච්චං නත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා එකච්චෙ අත්ථි, එකච්චෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. පු: අතීතං එකච්චං අත්ථි, එකච්චං නත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා විපක්කවිපාකා ධම්මා එකච්චෙ අත්ථි, එකච්චෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: අතීතං එකච්චං අත්ථි, එකච්චං නත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා අවිපාකා ධම්මා එකච්චෙ අත්ථි, එකච්චෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. පු: අතීතං එකච්චං අත්ථි, එකච්චං නත්ථී'ති.

ප පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: කිං අත්ථි, කිං නත්ථී'ති.

ප. මි: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ අත්ථි, අතීතා විපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ නත්ථී'ති.

1. 8.

එකච්චං අත්ථිකථා

[කාශ්‍යපීයනිකායවාසීහු 'කිසි අතීතයෙක් ඇති'යි ලබයි කියහ. උන්ගේ ලබයි ඔඳුනම 'එකච්චං අත්ථී'ති කථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: අතීතය ඇද්ද?

ප. වි: කිසි අතීතයෙක් ඇත, කිසි අතීතයෙක් නැත.

ස. අනු: කිසි අතීතයෙක් නිරුද්ධ ද? කිසි අතීතයෙක් අනිරුද්ධ ද? කිසි අතීතයෙක් විගත ද? කිසි අතීතයෙක් අවිගත ද? කිසි අතීතයෙක් අඤ්ඤථත ද? කිසි අතීතයෙක් අනඤ්ඤථත ද? කිසි අතීතයෙක් වෙසෙසින් අඤ්ඤථත ද? කිසි අතීතයෙක් වෙසෙසින් අඤ්ඤථත නොවේ ද?

ප. පරි: එසේ නොවිය යුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: කිසි අතීතයෙක් ඇද්ද? කිසි අතීතයෙක් නැද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ කිසි අවිපක්ක (නොපැසුණු) විපාක ධර්ම කෙනෙක් ඇද්ද? කිසි (අවිපක්කවිපාක) ධර්ම කෙනෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොවිය යුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: කිසි අතීතයෙක් ඇද්ද? කිසි අතීතයෙක් නැද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ කිසි විපක්ක (පැසුණු) විපාකධර්ම කෙනෙක් ඇද්ද? කිසි ධර්ම කෙනෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොවිය යුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: කිසි අතීතයෙක් ඇද්ද? කිසි අතීතයෙක් නැද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ කිසි අවිපාකධර්ම කෙනෙක් ඇද්ද? කිසි ධර්ම කෙනෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොවිය යුතු මැ යැ ...

5. ස. ප්‍ර: කිසි අතීතයෙක් ඇද්ද? කිසි අතීතයෙක් නැද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: කුමක් ඇද්ද? කුමක් නැද්ද?

ප. වි: අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධර්ම කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ඇත. අතීත වූ විපක්කවිපාකධර්ම කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු නැත.

ස. අනු: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා විපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. පු: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ අත්ථී'ති.

ප පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා අවිපාකා[1] ධම්මා තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. පු: අතීතා විපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. පු: අතීතා අවිපාකා ධම්මා තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ස. පු: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා තෙ අත්ථී'ති

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අතීතා අවිපක්ක-විපාකා ධම්මා තෙ අත්ථී'ති.

---

1. අවිපක්කවිපාකා - සී. ම.

ස. අනු: අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධර්ම කෙනෙක් වෙත් නම් ඔහු ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ විපක්කවිපාකධර්ම කෙනෙක් වෙත් නම් ඔහු ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

6. ස. පු: අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධර්ම කෙනෙක් ඇත් නම් ඔහු ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ අවිපාකධර්මයෝ ඇත් නම් ඔහු ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. පු: අතීත වූ විපක්කවිපාකධර්මයෝ ඇත් නම් ඔහු නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධර්මයෝ වෙත් නම් ඔහු නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

8. ස. පු: අතීත වූ අවිපාකධර්මයෝ වෙත් නම් ඔහු නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධර්මයෝ වෙත් නම් ඔහු නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

9. ස. පු: අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධර්මයෝ වෙත් නම් ඔහු ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත වූ අවිපක්කවිපාක ධර්මයෝ නිරුද්ධ වූවාහු නොං?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධර්මයෝ නිරුද්ධ වූවාහු නම්,

අනු. පෘ: එකරුණින් භවත, 'අතීත අවිපක්කවිපාක-ධර්මයෝ වෙත් නම් ඔහු ඇතැ'යි නොං කියැයුතු මැ යැ.

10. ස. පුः අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා විපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ අත්ථී'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පුः අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා අවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පුः අතීතා විපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ නත්ථී'ති

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ස. පුः අතීතා විපක්කවිපාකා[1] ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අතීතා අවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. පුः අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටි: ආමන්තා.

ස. පුः අතීතා විපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. පුः අතීතා එකදෙසං විපක්කවිපාකා ධම්මා, නිරුද්ධා, එකදෙසං අවිපක්කවිපාකා ධම්මා නිරුද්ධා, තෙ එකවෙව අත්ථී එකවෙව නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1 අ පක්කවිපාකා - සීමු

10. ස. ප: අතීත අවිපක්ඛවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත විපක්ඛවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

11. ස. පු: අතීත අවිපක්ඛවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත අවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

12. ස. පු: අතීත විපක්ඛවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත අවිපක්ඛවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

13. ස. පු: අතීත විපක්ඛවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: අතීත අවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

14. ස. පු: අතීත අවිපක්ඛවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. පු: අතීත විපක්ඛවිපාකධම්මයෝ නිරුද්ධයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. පු: අතීත වූ විපක්ඛවිපාකධම්මයෝ එකදෙශ වශයෙන් නිරුද්ධයහ, අවිපක්ඛවිපාකධම්මයෝ එකදෙශ වශයෙන් නිරුද්ධයහ. එහි කිසි කෙනෙක් ඇද්ද? කිසි කෙනෙක් නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

15. ප. පු: න වත්තබ්බං: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා, තෙ අත්ථී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා විපච්චිස්සන්තීති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චී අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා විපච්චිස්සන්ති,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ: අතීතා අවිපක්ක-විපාකා ධම්මා, තෙ අත්ථී'ති.

16 ස. පු: අතීතා අවිපක්කවිපාකා ධම්මා විපච්චිස්සන්තී'ති කත්වා තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: විපච්චිස්සන්තී'ති කත්වා පච්චුපන්නා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -ෙප-

ස. පු: විපච්චිස්සන්තී'ති කත්වා පච්චුපන්නා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පච්චුපන්නා ධම්මා නිරුජ්ඣිස්සන්තී'ති කත්වා තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -ෙ'ප-

17. ස. පු: අනාගතං අත්ථී'ති.

ප. ම්: එකච්චං අත්ථි, එකච්චං නත්ථී'ති.

ස. අනු. එකච්චා ඤාතං එකච්චං අඤාතං, එකච්චං සඤ්ඤාතං එකච්චං අසඤ්ඤාතං, එකච්චං නිබ්බත්තං එකච්චං අනිබ්බත්තං, එකච්චං පාතුභූතං එකච්චං අපාතුභූතනති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -ෙප-

18. ස. පු: අනාගතං එකච්චං අත්ථි, එකච්චං නත්ථී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගත උපපාදිනො ධම්මා, එකච්චෙ අත්ථි එකච්චෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -ෙප-

15. ප. පු: 'අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධම්මයහ. ඔහු ඇති'යි නොෘ කියැයුතු ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධම්මයෝ විපාක දෙන්නාහු නොෘ ?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු: ඵ: ඉදින් අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධම්මයෝ විපාක දෙත් ද?

අනු. පෘ: එයින් භවත, 'අතීත වූ අවිපක්කවිපාකධම්මයහ. ඔහු ඇති'යි කියැයුතු මැ යැ ...

16. ස. පු: 'අතීත අවිපක්කවිපාකධම්මයෝ විපාක දෙති'යි කොට ඔහු ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: 'විපාක දෙති'යි කොට ප්‍රත්‍යුත්පන්න වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: 'විපාක දෙති'යි කොට ප්‍රත්‍යුත්පන්න වෙත් ද?

ප. පටික්ඛිපති. එසේ යැ.

ස. අනු: 'ප්‍රත්‍යුත්පන්නධම්මයෝ නිරුද්ධ වෙති'යි කොට ඔහු නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

17. ස. පු: අනාගතය ඇද්ද?

ප. ම්: කිසිවෙක් ඇත. කිසිවෙක් නැත.

ස. අනු: කිසිවෙක් ජාත යැ කිසිවෙක් අජාත යැ? කිසිවෙක් සඤ්ජාත යැ කිසිවෙක් අසඤ්ජාත යැ? කිසිවෙක් හටගැනිණ කිසිවෙක් නොෘ හටගැනිණ? කිසිවෙක් පහළ වී කිසිවෙක් නොෘ පහළ වී?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ..

18. ස. පු: අනාගත වූ කිසිවෙක් ඇද්ද? කිසිවෙක් නැද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතයෙහි උපදනාසුලු ධම්මයහ. එහි කිසිවෙක් ඇද්ද? කිසිවෙක් නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

19. ස. පු: අනාගතං එකච්චං අත්ථි, එකච්චං නත්ථී'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගතා අනුපපාදිනෝ ධම්මා, එකමේව අත්ථි එකමේව නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

20. ස. පු: අනාගතං එකච්චං අත්ථි, එකච්චං නත්ථී'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා

ස. අනු: කිමත්ථි කිං නත්ථී'ති.

ප. ම්: අනාගතා උපපාදිනෝ ධම්මා තෙ අත්ථි, අනාගතා අනුපපාදිනෝ ධම්මා තෙ නත්ථී'ති.

ස. අනු: අනාගතා උපපාදිනෝ ධම්මා තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගතා අනුපපාදිනෝ ධම්මා තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

21. ස. පු: අනාගතා අනුපපාදිනෝ ධම්මා, තෙ නත්ථීති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගතා උපපාදිනෝ ධම්මා, තෙ නත්ථී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

22. ස. පු: අනාගතා උපපාදිනෝ ධම්මා තෙ අත්ථී'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අනාගතා උපපාදිනෝ ධම්මා අජාතාති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: භවේව අනාගතා උපපාදිනෝ ධම්මා අජාතාති,

අනු. පා: නෝ චෙ වත රෙ වත්තබ්බෙ අනාගතා උපපාදිනෝ ධම්මා, තෙ අත්ථී'ති.

19. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ කිසිවෙක් ඇද්ද? කිසිවෙක් නැද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගතයෙහි නූපදනා සැහැවි ධර්මයහ. එහි කිසිවෙක් ඇද්ද? කිසිවෙක් නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

20. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ කිසිවෙක් ඇද්ද? කිසිවෙක් නැද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: කිමෙක් ඇද්ද? කිමෙක් නැද්ද?

ප. මි: අනාගත වූ උපදනා සැහැවි ධර්මයහ. ඔහු ඇත. අනාගත වූ නූපදනා සැහැවි ධර්මයහ. ඔහු නැත.

ස. අනු: අනාගත වූ උපදනා සැහැවි ධර්මයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගත වූ නූපදනා සැහැවි ධර්මයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

21. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව රහිත ධර්මයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

22. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයෝ නූපන්නාහු නොං ?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයෝ අජාත වෙත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයහ. ඔහු ඇති'යි නොං කියයුතු මැ යැ.

23. ස. පු: අනාගතා උපපාදිනො ධම්මා අජාතා, තෙ අත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගතා අනුපපාදිනො ධම්මා අජාතා, තෙ අත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

24. ස. පු: අනාගතා අනුපපාදිනො ධම්මා අජාතා, තෙ නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අනාගතා උපපාදිනො ධම්මා අජාතා, තෙ නත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

25. ප. පු: න වත්තබ්බං 'අනාගතා උපපාදිනො ධම්මා, තෙ අත්ථි'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අනාගතා උපපාදිනො ධම්මා උපපජ්ජිස්සන්ති'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අනාගතා උපපාදිනො ධම්මා උපපජ්ජිස්සන්ති,

අනු. පා: නෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ: අනාගතා උපපාදිනො ධම්මා, තෙ අත්ථි'ති.

26. ස. පු: අනාගතා උපපාදිනො ධම්මා උපපජ්ජිස්සන්ති'ති කත්වා තෙ අත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: උපපජ්ජිස්සන්ති'ති කත්වා පවුපපන්නා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: උපපජ්ජිස්සන්ති'ති කත්වා පවුපපන්නා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පවුපපන්නා ධම්මා නිරුජ්ඣිස්සන්ති'ති කත්වා තෙ නත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

එකවවං අත්ථිකකථා නිට්ඨිතා.

23. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයෝ අප්‍රාප්තයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව රහිත ධර්මයෝ අප්‍රාප්තයහ. ඔහු ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

24. ස. ප්‍ර: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව රහිත ධර්මයෝ අප්‍රාප්තයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයෝ අප්‍රාප්තයහ. ඔහු නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

25. ප. ප්‍ර: 'අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයහ. ඔහු ඇති'යි නොං කියයුතු වේ ද?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

ප. අනු: අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයෝ උපදනාහු නොං ?

ස. පරිහරයි: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයෝ උපදනාහු නම්,

අනු: පෘ: භවත, එකරුණින් 'අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයහ. ඔහු ඇති'යි කියයුතු මැ යැ.

26. ස. ප්‍ර: 'අනාගත වූ උත්පාදස්වභාව ඇති ධර්මයෝ උපදනාහ'යි කොට ගෙන ඔහු ඇද්ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මතු උපදිනි'යි කොටගෙන මේ වත්මනුයෙහි ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: 'මතු උපදිනි' යි කොටගෙන මේ වත්මනුයෙහි ඇද්ද?

ප. පරිහරයි: එසේ යැ.

ස. අනු: ප්‍රතිඝාතප්‍රාප්ත වූ ධර්මයෝ මතු නිරුද්ධ වෙති'යි කොටගෙන ඔහු නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

එකච්චං අත්ථිකථා නිමි.

1. 9.

සතිපට්ඨානකථා

1. ස. පු: සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: සබ්බෙ ධම්මා - සති, සතින්ද්‍රියං, සතිබලං, සම්මාසති-සතිසම්බොජ්ඣඞ්ගො, එකායනමග්ගො ඛයගාමී බොධගාමී[1] අපචයගාමී[2] අනාසවා අසඞ්ඛතගාමිජනියා[3] අගන්ථනියා[4] අනොඝනියා[5] අයොගනියා[6] අනීවරණියා[7] අපරාමට්ඨා අනුපාදානියා, අසඞ්කිලෙසිකා? සබ්බෙ ධම්මා-බුද්ධානුස්සති, ධම්මානුස්සති, සඞ්ඝානුස්සති, සීලානුස්සති, චාගානුස්සති, දෙවතානුස්සති, ආනාපානසති,[8] මරණානුස්සති, කායගතාසති, උපසමානුස්සති'ති?

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. පු: සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: චක්ඛායතනං සතිපට්ඨානන්ති.

ප පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. පු: චක්ඛායතනං සතිපට්ඨානන්ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: චක්ඛායතනං-සති, සතින්ද්‍රියං, සතිබලං, සම්මාසති, සතිසම්බොජ්ඣඞ්ගො, එකායනමග්ගො ඛයගාමී බොධගාමී අපචයගාමී අනාසවං අසඞ්ඛතගාමිජනියං -පෙ- අසඞ්කිලෙසිකං? චක්ඛායතනා-බුද්ධානුස්සති, ධම්මානුස්සති, සඞ්ඝානුස්සති, සීලානුස්සති චාගානුස්සති, දෙවතානුස්සති, ආනාපානසති[8] මරණානුස්සති, කායගතාසති, උපසමානුස්සති'ති.?

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. බොධගාමී - සීමු.
2. අපචයගාමී - සීමු.
3. අසඞ්ඛතගාමිජනියා - සීමු, PTS.
4. අගන්ථනියා - සීමු, මජ්ඣ., සය්‍හ.
5. අනොඝනියා - සීමු, මජ්ඣ., සය්‍හ.
6. අයොගනියා - සීමු, මජ්ඣ සය්‍හ.
7. අනීවරණියා - සීමු, PTS.
8 ආනාපානස්සති - මජ්ඣ.

1. 9.

සතිපට්ඨානකථා

[සමෘතිගොචරය ද 'සතිපට්ඨාන' නම් වෙයි. සමෘතීහුදු සතිපට්ඨාන නම් වෙති. එසේ වතුදු අඞ්ගුත්තරාදි නිකායාන්තරවාසී කිසි කෙනෙක් හැම දහම්හු 'සතිපට්ඨානයහ'යි නිශ්චය කෙරුම කියත්. උන්ගේ වාද බිඳුනාට සතිපට්ඨාන කථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස. අනු: සත්‍ත ධම්මයෝ - සමෘති, සමෘතීන්ද්‍රිය, සමෘතිබල, සම්‍යක්සමෘති, සමෘතිසම්බොධ්‍යඞ්ග, ඒකායනමාර්ග වෙත් ද? ක්ෂයගාමී වෙත් ද, බොධගාමී වෙත් ද, අපචයගාමී වෙත් ද, අනාස්‍රව වෙත් ද, සංයොජනයනට හිතකර නොවෙත් ද, සංසාර ඝටන, නොකළ යුත්තෝ වෙත් ද, සසරවටහි අවගාහ නොකළ යුත්තෝ වෙත් ද, සසරෙහි යුක්‍ත්‍රන නොකළ යුත්තෝ වෙත් ද, නීවරණයට හිතයෝ නොවෙත් ද, පරාමාස රහිත වෙත් ද, උපාදාන රහිත වෙත් ද, සංක්ලේශ රහිත වෙත් ද? හැම දහම්හු-බුද්ධානුස්මෘති, ධම්මානුස්මෘති, සඞ්ඝානුස්මෘති, ශීලානුස්මෘති, ත්‍යාගානුස්මෘති, දෙවතානුස්මෘති, ආනාපානස්මෘති, මරණානුස්මෘති, කායගතාස්මෘති, උපශමානුස්මෘති වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස අනු: චක්ඛායතනය සතිපට්ඨාන වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: චක්ඛායතනය සතිපට්ඨාන වේ ද?

ප. පරිකල්පයි: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්ඛායතනය - සමෘති, සමෘතීන්ද්‍රිය, සමෘතිබල, සම්‍යක්සමෘති, සමෘතිසම්බොධ්‍යඞ්ග, ඒකායනමාර්ග වේ ද? ක්ෂයගාමී වේ ද, බොධගාමී වේ ද, අපචයගාමී වේ ද, අනාස්‍රව වේ ද, සංයොජනයනට හිත නොවේ ද? සංසාරඝටනා නොකළ යුතු වේ ද, සසරවටහි අවගාහ නොකළයුතු වේ ද, සසරෙහි යුක්‍ත්‍රන නොකළයුතු වේ ද, නීවරණයට හිත නොවේ ද, පරාමාස රහිත වේ ද, උපාදාන රහිත වේ ද, සංක්ලේශ රහිත වේ ද? චක්ඛායතනය-බුද්ධානුස්මෘති වේ ද? ධම්මානුස්මෘති, සඞ්ඝානුස්මෘති ශීලානුස්මෘති, ත්‍යාගානුස්මෘති, දෙවතානුස්මෘති, ආනාපානස්මෘති, මරණානුස්මෘති, කායගතාස්මෘති, උපශමානුස්මෘති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

4. ස. පු: සොතායතනං -පෙ- ඝානායතනං -පෙ- ජිව්හා-යතනං -පෙ- කායායතනං -පෙ- රූපායතනං -පෙ- සද්දායතනං -පෙ- ගන්ධායතනං -පෙ- රසායතනං -පෙ- ඵොට්ඨබ්බායතනං -පෙ- රාගො -පෙ- දෙසො -පෙ- මොහො -පෙ- මානො -පෙ- දිට්ඨි -පෙ- විචිකිච්ඡා -පෙ- ථීනං -පෙ- උද්ධච්චං -පෙ- අහිරිකං -පෙ- අනොත්තප්පං සතිපට්ඨා-නන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. පු: සන්ති සතිපට්ඨානා, සා ච සතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: චක්ඛායතනං සතිපට්ඨානං, තඤ්ච සතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. පු: සන්ති සතිපට්ඨානා, සා ච සතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: සොතායතනං -පෙ- ඝානායතනං -පෙ- ජිව්හා-යතනං -පෙ- කායායතනං -පෙ- රූපායතනං -පෙ- ඵොට්ඨබ්බායතනං -පෙ- රාගො -පෙ- දෙසො -පෙ- මොහො -පෙ- අනොත්තප්පං සතිපට්ඨානං, තඤ්ච සතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. පු: චක්ඛායතනං සතිපට්ඨානං, තඤ්ච සතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: සන්ති සතිපට්ඨානා, සා ච න සතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. පු: සොතායතනං -පෙ- කායායතනං -පෙ- රූපා-යතනං -පෙ- ඵොට්ඨබ්බායතනං -පෙ- රාගො -පෙ- දෙසො -පෙ- මොහො -පෙ- අනොත්තප්පං සතිපට්ඨානං, තඤ්ච න සතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: සන්ති සතිපට්ඨානා, සා ච න සතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. ප්‍ර: ශ්‍රෝත්‍රායතනය... ඝ්‍රාණායතනය... ජිහ්වායතනය... කායායතනය ... රූපායතනය ... ශබ්දායතනය ... ගන්ධායතනය ... රසායතනය .. ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යායතනය ... රාගය .. ද්වේෂය ... මෝහය ... මානය ... දෘෂ්ටිය ... විචිකිත්සාව ... ස්ත්‍යානය ... ඖද්ධත්‍යය ... අහ්රීකය ... අනපත්‍රපාව සතිපට්ඨාන වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

5. ස. ප්‍ර: සමෘතිය සතිපට්ඨාන වේ ද? හෝ ද සමෘති වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්ෂායතනය සතිපට්ඨාන වේ ද? එ ද සමෘති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

6. ස. ප්‍ර: සමෘතිය සතිපට්ඨානා වේ ද? එ (සමෘති) ද සමෘති වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: ශ්‍රෝත්‍රායතන ... ඝ්‍රාණායතන ... ජිවහායතන ... කායායතන ... රූපායතන ... ඵොට්ඨබ්බායතන ... රාගය ... ද්වේෂය ... මෝහය ... අනොත්තප්පය සතිපට්ඨාන වේ ද? එ ද සමෘති වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: චක්ෂායතන සතිපට්ඨාන වේ ද? එ ද සමෘති වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සමෘතිය සතිපට්ඨාන වේ ද? හෝ ද සමෘති නො වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

8. ස. ප්‍ර: ශ්‍රෝත්‍රායතනය ... කායායතනය ... රූපායතනය ... ඵොට්ඨබ්බායතනය ... රාගය ... ද්වේෂය ... මෝහය ... අනොත්තප්පය සතිපට්ඨාන වේ ද? එ ද සමෘති නො වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සමෘතිය සතිපට්ඨාන වේ ද? හෝ ද සමෘති නො වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යැ ...

9. ප. පු: න වත්තබ්බං "සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා"ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු සබ්බෙ ධම්මෙ ආරබ්භ සති සන්තිට්ඨතී'ති

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි සබ්බෙ ධම්මෙ ආරබ්භ සති සන්තිට්ඨති,[1]

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා"ති.

10. ස. පු: "සබ්බං ධම්මං ආරබ්භ සති සන්තිට්ඨතී"ති සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බං ධම්මං ආරබ්භ එසෙසා සන්තිට්ඨතී'ති සබ්බෙ ධම්මා එසෙසපට්ඨානා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: සබ්බං ධම්මං ආරබ්භ සති සන්තිට්ඨතී'ති සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: "සබ්බං ධම්මං ආරබ්භ වෙදනා සන්තිට්ඨති -පෙ- සඤ්ඤු සන්තිට්ඨති -පෙ- චෙතනා සන්තිට්ඨති -පෙ- චිත්තං සන්තිට්ඨතී"ති සබ්බෙ ධම්මා චිත්තපට්ඨානා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බෙ සත්තා උපට්ඨිතසතිනො සතියා සමන්නා-ගතා සතියා සමංගිතා[2] සබ්බසං සත්තානං සති පච්චුපට්ඨිතා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ස. පු: සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

---

1. සන්තිට්ඨතීති - සිමූ, ඉජසං.
2. සමඞ්ගිතා - ඉජසං, PTS

9. ප. ප්‍ර: 'හැම දහම්හු සතිපට්ඨානහ'යි නොකියයුතු ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. අනු: හැම දහමුත් අරහයා සමාධිය පිහිටා සිටුනී නොවේ ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඣ: ඉදින් හැම දහම් අරහයා සමාධිය ලැබසිටුනී නම්,

අනු. පා: එසින් භවත, 'හැම දහම්හු සතිපට්ඨානයහ'යි කියයුතු මැ යැ.

10. ස. ප්‍ර: 'හැම දහම් අරහයා සිහි ලැබසිටුනේ යැ'යි ප්‍රමාණ කොට ගෙන හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ ඇ.

ස. අනු: 'හැම දහම් අරහයා පහස පැහැස සිටුනේ යැ'යි ප්‍රමාණ කොට ගෙන හැම දහම්හු ඵස්සපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

11 ස. ප්‍ර: 'හැම් දහම් අරහයා සිහි ලැබසිටුනේ යැ'යි ප්‍රමාණ කොටගෙන හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ යැ.

ස. අනු: 'හැම දහම් අරහයා වේදනා වැදසිටුනී යැ ... සඤ්ඤා වැදසිටුනී යැ ... චේතනා වැදසිටුනී යැ ... චිත්තය වැදසිටුනේ යැ'යි ප්‍රමාණ කොටගෙන හැම දහම්හු චිත්තපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

12. ස. ප්‍ර: හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: හැම සත්ත්වයෝ ලැබසිටි සති ඇත්තාහු සතියෙන් සම්පන්න වූවාහු සතියෙන් සමාහිත වූවාහු යැ. හැම සත්නට සතිය ලැබසිටියා වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

13. ස. ප්‍ර: හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "අමතන්තෙ භික්ඛවෙ න පරිභුඤ්ජන්ති යෙ කායගතං[1]සතිං න පරිභුඤ්ජන්ති, අමතන්තෙ භික්ඛවෙ පරිභුඤ්ජන්ති යෙ කායගතං සතිං පරිභුඤ්ජන්ති'ති"[a] අත්ථෙ'ව සුත්තන්තෙනාති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බෙ සත්තා කායගතං සතිං පරිභුඤ්ජන්ති, පටිලභන්ති ආසෙවන්ති භාවෙන්ති බහුලීකරොන්තීති.

ප පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. ප්‍ර: සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "එකායනො අයං භික්ඛවෙ මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිදෙවානං[2] සමතික්කමාය දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඞ්ගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං චත්තාරො සතිපට්ඨානා'ති"[b] අත්ථෙ'ව සුත්තන්තෙනා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බෙ ධම්මා එකායනමග්ගා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. ප්‍ර: සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "රඤ්ඤෙ භික්ඛවෙ චක්කවත්තිස්ස පාතුභාවා සත්තන්නං රතනානං පාතුභාවෙ හොති. කතමෙසං සත්තන්නං: චක්කරතනස්ස පාතුභාවෙ හොති, හත්ථිරතනස්ස පාතුභාවෙ හොති, අස්සරතනස්ස -පෙ- මණිරතනස්ස -පෙ- ඉත්ථිරතනස්ස -පෙ- ගහපතිරතනස්ස -පෙ- පරිනායකරතනස්ස පාතුභාවෙ හොති. රඤ්ඤෙ භික්ඛවෙ චක්කවත්තිස්ස පාතුභාවා ඉමෙසං සත්තන්නං රතනානං පාතුභාවෙ හොති.

---

1. කායගතාසතිං - සීමු, මජ්ඣං.
2. සොකපරිදෙවානං - මජ්ඣං, PTS

a අඞ්ගුත්තර - එකකනිපාත.
b දීඝනිකාය - මජ්ඣිමනිකාය - සතිපට්ඨානසුත්ත.

ස. අනු: වදරන ලද්දේ මෑ නු බුදුන් විසින්: "මහණෙනි, යම් කෙනෙක් කායගතාසතිය වළඳ නොකෙරෙත් ද, ඔහු අමෘතය වළඳ නොකෙරෙති. මහණෙනි, යම් කෙනෙක් කායගතාසතිය වළඳ කෙරෙත් ද, ඔහු අමෘතය වළඳ කෙරෙති"යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නොෑ.

ප. පරිඝාසු: එසේ යෑ.

ස. අනු: හැම සත්ත්වයෝ කායගතාසතිය වළඳ කෙරෙත් ද, ලබත් ද, ආසෙවනා කෙරෙත් ද, භාවනා කෙරෙත් ද, බහුලී කෙරෙත් ද?

ප. ප්‍රු: එසේ නොෑ කියැයුතු මෑ යෑ ...

14. ස. ප්‍රු: හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යෑ.

ස. අනු: වදරනලද්දේ මෑ නු බුදුන් විසින්: "මහණෙනි, සත්ත්වයන්ගේ විශුද්ධියට ශෝකපරිදෙවයන්ගේ සමතික්‍රමණයට දුඃඛදෞර්මනස්‍යයන්ගේ අස්තඞ්ගමයට න්‍යායධර්මයාගේ අධිගමයට නිර්ඉණයාගේ සාක්ෂාත්කරණයට මේ එකායනමාර්ගී යි, ඒ කිමෙක: සතරසීවටනි"යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නොෑ?

ප. පරිඝාසු: එසේ යෑ.

ස. අනු: හැම දහම්හු එකායනමාර්ගී වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෑ කියැයුතු මෑ යෑ ...

15. ස. ප්‍රු: හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යෑ.

ස. අනු: වදරන ලද්දේ මෑ නු බුදුන් විසින්: "මහණෙනි, සක්විති රජ්හු පහළ වීමෙන් රත්නයන් සත් දෙනකුත්ගේ පහළවීම් වෙයි කවර සත් දෙනකුන්ගේ යෑ යත්: චක්‍රරත්න පහළ වෙයි, හස්තිරත්න පහළ වෙයි, අශ්වරත්න...මණිරත්න... ස්ත්‍රීරත්න...ගෘහපතිරත්න...පරිනායකරත්න පහළ වෙයි. මහණෙනි, සක්විති රජ්හුගේ පහළ වීමෙන් මේ සත්රුවන් පහළ වෙයි.

තථාගතස්ස භික්ඛවෙ පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සත්තන්නං බොජ්ඣඞ්ගරතනානං පාතුභාවෝ හොති. කතමෙසං සත්තන්නං: සතිසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනස්ස පාතුභාවෝ හොති, ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනස්ස පාතුභාවෝ හොති, විරියසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනස්ස පාතුභාවෝ හොති, පීතිසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනස්ස පාතුභාවෝ හොති, පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනස්ස පාතුභාවෝ හොති, සමාධිසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනස්ස පාතුභාවෝ හොති, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනස්ස පාතුභාවෝ හොති. තථාගතස්ස භික්ඛවෙ පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඉමෙසං සත්තන්නං බොජ්ඣඞ්ගරතනානං පාතුභාවෝ හොති''ති [a] අපෙ'ව සුත්තන්තෙ'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: තථාගතස්ස පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සබ්බෙ ධම්මා සතිසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනා'ව හොන්තී'ති.[1]

ප. පට: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

16. ස. ප්‍ර: සබ්බෙ ධම්මා සතිපට්ඨානා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බෙ ධම්මා සම්මප්පධානා, ඉද්ධිපාදා, ඉන්ද්‍රියා, බලා, බොජ්ඣඞ්ගා'ති.

ප. පට: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

සතිපට්ඨානකථා නිට්ඨිතා.

---

a බොජ්ඣඞ්ග සංයුත්ත - විසාඛවග්ගසුත්ත.

1. සබ්බෙ සතිසම්බොජ්ඣඞ්ගරතනා'ව හොති'ති - සීමු.

මහණෙනි, අතීත් සම්‍යක් සම්බුද්ධ තථාගතයන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් බොධ්‍යඞ්ගරත්නයන් සත් දෙනකුන්ගේ පහළවීම වෙයි. කවර සත් දෙනකුන්ගේ යැ යත්: සමාධිසම්බොධ්‍යඞ්ගරත්න පහළ වෙයි, ධම්මවිචය සම්බොධ්‍යඞ්ගරත්න පහළ වෙයි වීර්‍යසම්බොධ්‍යඞ්ගරත්න පහළ වෙයි, ප්‍රීති-සම්බොධ්‍යඞ්ගරත්න පහළ වෙයි, ප්‍රශ්‍රබ්ධිසම්බොධ්‍යඞ්ගරත්න පහළ වෙයි, සමාධිසම්බොධ්‍යඞ්ගරත්න පහළ වෙයි, උපෙක්ඛාසම්බොධ්‍යඞ්ගරත්න පහළ වෙයි. මහණෙනි, අතීත් සම්‍යක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් මේ සත් බොධ්‍යඞ්ගරත්නයන්ගේ පහළවීම වේය” යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොැ?

ප. පරිඝූසූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අතීත් සම්‍යක් සම්බුද්ධ තථාගතයන් වහන්සේ ගේ පහළ වීමෙන් හැම දහම්හු සමාධිසම්බොධ්‍යඞ්ගරත්නයෝ මැ වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

16. ඝ. පු: හැම දහම්හු සතිපට්ඨාන වෙත් ද?

ප. පරිඝූසූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: හැම දහම්හු සම්‍යක්ප්‍රධාන – ඍද්ධිපාද – ඉන්‍ද්‍රිය – බල – බොධ්‍යඞ්ගයෝ වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නොැ කියැයුතු මැ යැ ...

සතිපට්ඨානකථා නිමි.

1. 10.

හෙවත්තී කථා

1. ස. ප්‍ර: අතීතං අත්ථි'ති.

   ප. පරිකප්පදෝ: හෙවත්ථි හෙව නත්ථි'ති.

   ස. අනු: සෙවත්ථි සෙව නත්ථි'ති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. ප්‍ර: සෙවත්ථි සෙව නත්ථි'ති.

   ප. පටි: ආමන්නා.

   ස. අනු: අත්ථෙඨා නත්ථෙඨා, නත්ථෙඨා අත්ථෙඨා, අත්ථිභාවෝ නත්ථිභාවෝ, නත්ථිභාවෝ අත්ථිභාවෝ, අත්ථි'ති වා නත්ථි'ති වා, නත්ථි'ති වා අත්ථි'ති වා, එසෙසෙ එකට්ඨෙ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. ප්‍ර: අනාගතං අත්ථි'ති.

   ප. ච්: හෙවත්ථි හෙව නත්ථිති.

   ස. අනු: සෙවත්ථි සෙව නත්ථි'ති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. ප්‍ර: සෙවත්ථි, සෙව නත්ථි'ති.

   ප. පරිකප්පදෝ: ආමන්නා.

   ස. අනු: අත්ථෙඨා නත්ථෙඨා, නත්ථෙඨා අත්ථෙඨා, අත්ථිභාවෝ නත්ථිභාවෝ, නත්ථිභාවෝ අත්ථිභාවෝ, අත්ථි'ති වා නත්ථි'ති වා, නත්ථි'ති වා අත්ථි'ති වා, එසෙසෙ එකට්ඨෙ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. 10

හෙවත්තිකථා.

[අතීතාදි භෙදගිනන වූ හැම දහමිහු රූපාදි වශයෙන් ඇත. අනාගත ප්‍රත්‍යුත්පන්න වශයෙන් අතීතයත්, අතීතාදි වශයෙන් අනාගත ප්‍රත්‍යුත්පන්නයෝත් නැත. එකරුණින් මේ හැම 'මෙසේ' ඇත. මෙසේ නැතැ'යි විවාද කරන අන්ධකයන්ගේ විවාද බිඳුනාට හෙවත්තී කථා එයි]

1. ස. ප්‍ර. අතීතය ඇද්ද?

ප. වි: මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත.

ස. අනු: (ඉදින් අතීතය මෑ 'මෙසේ ඇත, මෙසේ නැතැ'යි ලබ්ධි ඇත් නම් එසේ වත් මැ) එය මෑ ඇද්ද? එය මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: එය මෑ ඇද්ද, එය මෑ නැද්ද?

ප පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අසත්‍යාර්ථය නාසත්‍යාර්ථ වේ ද? නාසත්‍යාර්ථය අසත්‍යාර්ථය වේ ද? අසත්භාවය නාසත්භාව වේ ද? නාසත්භාවය අසත්භාව වේ ද? අසත්ධර්ම හෝ නාසත්ධර්ම හෝ වේ ද, නාසත්ධර්ම හෝ අසත්ධර්ම හෝ වේ ද, තෙලෙ මෑ හෙ වේ ද? (එයින් මෑ) එකාර්ථ වේ ද, සම වේ ද, සමභාග වේ ද, එයින් මෑ උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: අනාගතය ඇද්ද?

ප. වි: මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත.

ස. අනු: එය මෑ ඇද්ද, එය මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: එය මෑ ඇද්ද, එය මෑ නැද්ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: අසත්‍යාර්ථය නාසත්‍යාර්ථ වේ ද? නාසත්‍යාර්ථය අසත්‍යාර්ථ වේ ද? අසත්භාවය නාසත්භාව වේ ද? නාසත්භාවය අසත්භාව වේ ද? අසත්ධර්ම හෝ වේ ද? නාසත්ධර්ම හෝ අසත්ධර්ම හෝ වේ ද? තෙලෙ මෑ හෙ වේ ද? (එයින් මෑ) එකාර්ථ වේ ද, සම වේ ද, සමභාග වේ ද, එයින් මෑ උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

5. ස. ප්‍ර: පච්චුප්පන්නං අත්ථි'ති.

ප. වි. හෙවත්ති හෙව නත්ථි'ති.

ස. අනු: සෙවත්ති සෙවනත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. ප්‍ර: සෙවත්ති සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස අනු: අත්ථවෙඨා නත්ථවෙඨා -පෙ- සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. ප්‍ර: අතීතං හෙවත්ති හෙව නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. ප්‍ර: කිත්තත්ති කිනති නත්ථි'ති.

ප. වි: අතීතං අතීතනති හෙවත්ති, අතීතං අනාගතනති හෙව නත්ති, අතීතං පච්චුප්පන්නානති හෙව නත්ථි'ති.

ස. අනු: සෙවත්ති සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. ප්‍ර: සෙවත්ති සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථවෙඨා නත්ථවෙඨා, නත්ථවෙඨා අත්ථවෙඨා, අත්තිභාවෙඨා නත්තිභාවෙඨා, නත්තිභාවෙඨා අත්තිභාවෙඨා, අත්ථි'ති වා නත්ථි'ති වා, නත්ථි'ති වා අත්ථි'ති වා, එසෙසෙ එකවෙඨ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ස. ප්‍ර: අනාගතං හෙවත්ති හෙව නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. ප්‍ර: කිත්තත්ති කිනති නත්ථි'ති.

ප. වි: අනාගතං අනාගතනති හෙවත්ති, අනාගතං අතීතනති හෙව නත්ති, අනාගතං පච්චුප්පන්නානති හෙව නත්ථි'ති.

ස. අනු: සෙවත්ති සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ඇද්ද?

ප. වි: මෙසේ ඇත., මෙසේ නැත.

ස. අනු: එය මෑ ඇද්ද, එය මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මෑ යැ ..

6. ස. ප්‍ර: එය මෑ ඇද්ද? එය මෑ නැද්ද?

ප. පරිඝූසඃ: එසේ යැ.

ස. අනු: අසත්‍යාඪිය නාසත්‍යාඪි වේ ද ... සම වේ ද? සමභාග වේ ද? එයින් මෑ උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මෑ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: අතීතය මෙසේ ඇද්ද, මෙසේ නැද්ද?

ප. පරිඝූසඃ: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: කෙසේ නම් ඇද්ද, කෙසේ නම් නැද්ද?

ප. වි: අතීතය අතීත කොට ගෙන මෙසෙයින් ඇත. අතීතය අනාගත කොට ගෙන මෙසෙයින් නැත. අතීතය ප්‍රත්‍යුත්පන්න කොට ගෙන මෙසෙයින් නැත.

ස. අනු: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මෑ යැ ...

8. ස. ප්‍ර: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරිඝූසඃ: එසේ යැ.

ස. අනු: අසත්‍යාඪිය නාසත්‍යාඪි වේ ද, නාසත්‍යාඪිය අසත්‍යාඪි වේ ද, අසතිභාවය නාසතිභාව වේ ද, නාසතිභාවය අසතිභාව වේ ද, අසතිධම් හෝ නාසතිධම් හෝ වේ ද, නාසතිධම් හෝ අසතිධම් හෝ වේ ද, තෙලෙ මෑ හෙ වේ ද, (එයින් මෑ) එකාඪි වේ ද, සම වේ ද, සමභාග වේ ද, එයින් මෑ උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මෑ යැ ...

9. ස. ප්‍ර: අනාගතය මෙසේ ඇද්ද, මෙසේ නැද්ද?

ප. පරිඝූසඃ: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: කෙසේ නම් ඇද්ද, කෙසේ නම් නැද්ද?

ප. වි: අනාගතය අනාගත කොටගෙන මෙසෙයින් ඇත. අනාගතය අතීත කොටගෙන මෙසෙයින් නැත. අනාගතය ප්‍රත්‍යුත්පන්න කොටගෙන මෙසේ නැත

ස. අනු: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මෑ යැ ...

10. ස. පු: හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථෙඤ්ඤ නත්ථෙඤ්ඤ, නත්ථෙඤ්ඤ අත්ථෙඤ්ඤ -පෙ- සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: පච්චුපන්නං හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. පු: කිත්තත්ති කිත්තති නත්ති'ති.

ප. මි: පච්චුපන්නං පච්චුපන්නන්ති හෙවත්ති, පච්චුපන්නං අතීතන්ති හෙව නත්ති, පච්චුපන්නං අනාගතන්ති හෙව නත්ති'ති.

ස. අනු: හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථෙඤ්ඤ නත්ථෙඤ්ඤ -පෙ- සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ප. පු: න වත්තබ්බං අතීතං හෙවත්ති හෙව නත්ති, අනාගතං හෙවත්ති හෙව නත්ති, පච්චුපන්නං හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති.

ස. පරිසුද්ධු: ආමන්නා.

ප. අනු: අතීතං අනාගතන්ති හෙවත්ති, අතීතං පච්චුපන්නන්ති හෙවත්ති, අනාගතං අතීතන්ති හෙවත්ති, අනාගතං පච්චුපන්නන්ති හෙවත්ති, පච්චුපන්නං අතීතන්ති හෙවත්ති, පච්චුපන්නං අනාගතන්ති හෙවත්ති'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

අනු. පා: තෙන හි අතීතං හෙවත්ති හෙව නත්ති, අනාගතං හෙවත්ති හෙව නත්ති, පච්චුපන්නං හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති.

10. ස. ප්‍ර: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අඤ්ඤාඵීය නාඤ්ඤාඵී වේ ද, නාඤ්ඤාඵීය අඤ්ඤාඵී වේ ද ... සම වේ ද, සමභාග වේ ද, එයින් මෑ උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යැ ...

11. ස. ප්‍ර: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය මෙසේ ඇද්ද? මෙසේ නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: කෙසේ නම් ඇද්ද, කෙසේ නම් නැද්ද?

ප. වි: ප්‍රත්‍යුත්පන්නය ප්‍රත්‍යුත්පන්න කොටගෙන මෙසෙයින් ඇත. ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අතීත කොට-ගෙන මෙසෙයින් නැත. ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අනාගත කොටගෙන මෙසෙයින් නැත.

ඝ. අනු: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යැ ...

12. ස. ප්‍ර: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: අඤ්ඤාඵීය නාඤ්ඤාඵී වේ ද? .. සම වේ ද, සමභාග වේ ද, එයින් උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යැ ...

13. ප. ප්‍ර: 'අතීතය මෙසෙයින් ඇත, මෙසෙයින් නැතැයි ද, අනාගතය මෙසෙයින් ඇත, මෙසෙයින් නැතැයි ද, ප්‍රත්‍යුත්පන්නය මෙසෙයින් ඇත, මෙසෙයින් නැතැයි'දැ යි නො කියැයුතු වේ ද?

ඝ. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ප. අනු: අතීතය අනාගත කොටගෙන මෙසේ ඇද්ද? අතීතය ප්‍රත්‍යුත්පන්න කොටගෙන මෙසේ ඇද්ද? අනාගතය අතීත කොටගෙන මෙසේ ඇද්ද? අනාගතය ප්‍රත්‍යුත්පන්න කොටගෙන මෙසේ ඇද්ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අතීත කොටගෙන මෙසේ ඇද්ද? ප්‍රත්‍යුත්පන්නය අනාගත කොටගෙන මෙසේ ඇද්ද?

ඝ. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යැ ..

අනු. පෘ: එයින් අතීතය මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත. අනාගතය මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත. ප්‍රත්‍යුත්පන්නය මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත.

14. ස. පු: රූපං අත්ථි'ති.

ප. මි: හෙට්ඨි හෙව නත්ථි'ති.

ස. අනු: සෙට්ඨි සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. පු: සෙට්ඨි සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථටෙඨා නත්ථටෙඨා, නත්ථටෙඨා අත්ථටෙඨා, අත්ථිභාවො නත්ථිභාවො, නත්ථිභාවො අත්ථිභාවො, අත්ථිති'වා නත්ථිති'වා, නත්ථිති'වා අත්ථිති'වා, එසෙසෙ එකටෙඨ සමෙ සමහාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

16. ස. පු: වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- සඞ්ඛාරා -පෙ. විඤ්ඤාණං අත්ථි'ති.

ප. මි: හෙට්ඨි හෙව නත්ථි'ති.

ස. අනු: සෙට්ඨි සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

17. ස. පු: සෙට්ඨි සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථටෙඨා නත්ථටෙඨා -පෙ- සමෙ සමහාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ස. පු: රූපං හෙට්ඨි හෙව නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. පු: කින්නට්ඨි කින්නි නත්ථි'ති.

ප. මි: රූපං රූපන්නි හෙට්ඨි, රූපං වෙදනා'ති හෙව නත්ථි -පෙ- රූපං සඤ්ඤ'ති හෙව නත්ථි -පෙ- රූපං සඞ්ඛාරා'ති හෙව නත්ථි -පෙ- රූපං විඤ්ඤාණන්නි හෙව නත්ථි'ති.

ස. අනු: සෙට්ඨි සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටි: න හෙවා වත්තබ්බෙ -පෙ-

19. ස. පු: සෙට්ඨි සෙව නත්ථි'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

14. ස. ප්‍ර: රූප ඇද්ද?

ප. වි: මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත.

ස. අනු: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

15. ස. ප්‍ර: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරිඝූසඃ: එසේ යෑ.

ස. අනු: අසත්‍යජීය නාසත්‍යජී වේ ද? නාසත්‍යජීය අසත්‍යජී වේ ද? අසතිභාවය නාසතිභාව වේ ද? නාසතිභාවය අසතිභාව වේ ද? අසතිධම් හෝ නාසතිධම් හෝ වේ ද? නාසතිධම් හෝ අසතිධම් හෝ වේ ද? තෙලෙ මෑ හෙ වේ ද? (එයින් මෑ) එකාජී වේ ද? සම වේ ද? සමභාග වේ ද? එයින් මෑ උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

16. ස. ප්‍ර: වෙදනා ... සංඥ ... සංඝකාර ... විඥන ඇද්ද?

ප. වි: මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත.

ස. අනු. හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

17. ස. ප්‍ර: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරිඝූසඃ: එසේ යෑ.

ස. අනු: අසත්‍යජීය නාසත්‍යජී වේ ද? ... සම වේ ද? සමභාග වේ ද, එයින් උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

18. ස. ප්‍ර. රූපය (යට කී හෙයින්) මෙසේ ඇද්ද, මෙසේ නැද්ද?

ප. පරිඝූසඃ: එසේ යෑ.

ස. ප්‍ර: කෙසේ නම් ඇද්ද, කෙසේ නම් නැද්ද?

ප. වි: 'රූපය රූප යෑ'යි මෙසේ ඇත, 'රූපය වෙදනා යෑ'යි මෙසේ නැත ... 'රූපය සංඥ යෑ'යි මෙසේ නැත ... 'රූපය සංඝකාර යෑ'යි මෙසේ නැත ... 'රූපය විඥන යෑ'යි මෙසේ නැත.

ස. අනු: හෙ මෑ ඇද්ද, හෙ මෑ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

19. ස. ප්‍ර: එ මෑ ඇද්ද, එ මෑ නැද්ද?

ප. පරිඝූසඃ: එසේ යෑ.

ස. අනු: අත්ථතෝඅ නත්ථතෝඅ -පෙ- සමේ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

20. ස. පු: වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- සඞ්ඛාරා -පෙ- විඤ්ඤාණං හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. පු: කින්නත්ති කිනති නත්ති'ති.

ප. වි: විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණන්ති හෙවත්ති, විඤ්ඤාණං රූපන්ති හෙව නත්ති -පෙ- විඤ්ඤාණං වෙදනා'ති හෙව නත්ති -පෙ- විඤ්ඤාණං සඤ්ඤ'ති හෙව නත්ති -පෙ- විඤ්ඤාණං සඞ්ඛාරා'ති හෙව නත්ති'ති.

ස. අනු: සෙවත්ති සෙව නත්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

21. ස. පු: සෙවත්ති සෙව නත්ති'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථතෝඅ නත්ථතෝඅ -පෙ- සමේ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

22. ප. පු: න වත්තබබං: "රූපං හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති, වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- සඞ්ඛාරා -පෙ- විඤ්ඤාණං හෙවත්ති හෙව නත්ති"ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු: රූපං වෙදනා'ති හෙවත්ති -පෙ- රූපං සඤ්ඤ'ති හෙවත්ති -පෙ- රූපං සඞ්ඛාරා'ති හෙවත්ති -පෙ- රූපං විඤ්ඤාණන්ති හෙවත්ති -පෙ- වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- සඞ්ඛාරා -පෙ- විඤ්ඤාණං රූපන්ති හෙවත්ති -පෙ- විඤ්ඤාණං වෙදනා'ති හෙවත්ති -පෙ- විඤ්ඤාණං සඤ්ඤ'ති හෙවත්ති -පෙ- විඤ්ඤාණං සඞ්ඛාරා'ති හෙවත්ති'ති.

ස. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

අනු. පා: තෙන හි රූපං හෙවත්ති හෙව නත්ති, වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤ - සඞ්ඛාරා - විඤ්ඤාණං හෙවත්ති, හෙව නත්ති'ති.

හෙවත්තිකථා නිට්ඨිතා.

මහාවග්ගො.

තස්ස උද්දානං:

උපලබ්භා පරිහානං බ්‍රහ්මචරියවාසො ඔඩිසො
පරිඤ්ඤ කාමරාගපපහානං සබ්බත්ථිවාදෙ ආයතනං
අතීතානාගතො සුභඤ්ඤා සබ්බ ධම්මා සන්තිපඨානා
හෙවත්ති හෙව නත්ති'ති.

ස. අනු: අත්‍යාත්මීය නාත්‍යාත්මී වේ ද? ... සම වේ ද, සමභාග වේ ද, එයින් උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

20. ස. ප්‍ර: වේදනා ... සංඥ ... සංස්කාර ... විඥන මෙසේ ඇද්ද, මෙසේ නැද්ද?

ප. පරිභාෂයයි: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: කෙසේ නම් ඇද්ද, කෙසේ නම් නැද්ද?

ප. මි: 'විඥනය විඥන යැ'යි මෙසේ ඇත. 'විඥනය රූප යැ'යි මෙසේ නැත ... 'විඥනය වේදනා යැ'යි මෙසේ නැත ... 'විඥනය සංඥ යැ'යි මෙසේ නැත ... 'විඥනය සංස්කාර යැ'යි මෙසේ නැත.

ස. අනු: එ මැ ඇද්ද, එ මැ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

21. ස. ප්‍ර: එ මැ ඇද්ද, එ මැ නැද්ද?

ප. පරිභාෂයයි: එසේ යැ.

ස. අනු: අත්‍යාත්මීය නාත්‍යාත්මී වේ ද? ... සම වේ ද සමභාග වේ ද, එයින් උපනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

22. ප. ප්‍ර: 'රූපය මෙසේ ඇත, මෙසේ නැති'යි, වේදනා... සංඥ ... සංස්කාර ... 'විඥන මෙසේ ඇත, මෙසේ නැති'යි නො කියැයුතු වේ ද?

ස. පරිභාෂයයි: එසේ යැ.

ප. අනු: 'රූපය වේදනා යැ'යි මෙසේ ඇත ... 'රූපය සංඥ යැ'යි මෙසේ ඇත ... 'රූපය සංස්කාර යැ'යි මෙසේ ඇත ... 'රූපය විඥන යැ'යි මෙසේ ඇත... වේදනා ... සංඥ ... සංස්කාර ...'විඥනය රූප යැ'යි මෙසේ ඇත ... 'විඥනය වේදනා යැ'යි මෙසේ ඇත ... 'විඥනය සංඥ යැ'යි මෙසේ ඇත ... 'විඥනය සංස්කාර යැ'යි මෙසේ ඇති'යි කියැයුතු ද?

ස. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ

අනු. පා. එකරුණින් 'රූපය මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත. වේදනා ... සංඥ ... සංස්කාර ... විඥන මෙසේ ඇත, මෙසේ නැත.

හෙවත්තිකථා නිමි.

මහාවගි සි.

එහි උද්දානය:

'පුග්ගලෝ උපලබ්භති' යනාදීන් ඇරැඹෙ පුද්ගලකථා යැ, පරිහානිකථා යැ, බ්‍රහ්මචර්‍යවාසකථා යැ, ඔඩ්ඩොකථා යැ, 'ජහති පුථුජ්ජනෝ කාමරාග-ව්‍යාපාදං'යි දක්වූ ජහතිකථා යැ, සබ්බමත්ථිකථා යැ, 'අත්ථි අතීතං අනීතං ධාතු ආයතනං' ආදීන් සඳහන් කළ අතීතඛණ්ඩාදිකථා යැ, 'අත්ථි අනාගතං' යනාදීන් අතීතානාගතයන් ගැන විභාග කළ එකච්චං අත්ථිකථා යැ, සතිපට්ඨානකථා යැ, හෙවත්තිහෙව නම් කථා සි.

2. 1.

පරූපහාරකථා.

1. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

   ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

   ස. අනු: අත්ථි අරහතො රාගො කාමරාගො කාමරාග-පරියුට්ඨානං කාමරාග සඤ්ඤුජ්ජනං කාමොඝො කාමයොගො කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. පු: නත්ථි අරහතො රාගො කාමරාගො කාමරාග-පරියුට්ඨානං කාමරාගසඤ්ඤුජ්ජනං කාමොඝො කාමයොගො කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති.

   ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

   අනු. ඣ: හඤ්චි නත්ථි අරහතො රාගො කාමරාගො කාමරාගපරියුට්ඨානං කාමරාගසඤ්ඤුජ්ජනං කාමොඝො කාමයොගො කාමච්ඡන්දනීවරණං,

   අනු. පං: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: "අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී"ති.

3. ස. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසුචි සුක්කවිසවට්ඨී, අත්ථි තස්ස රාගො කාමරාගො කාමරාගපරියුට්ඨානං කාමරාගසඤ්ඤුජ්ජනං කාමොඝො කාමයොගො කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති.

   ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

   ස අනු: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී, අත්ථි තස්ස රාගො කාමරාගො කාමරාගපරියුට්ඨානං -පෙ- කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4 ස. පු: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී, නත්ථි තස්ස රාගො කාමරාගො කාමරාගපරියුට්ඨානං -පෙ කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති.

   ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

   ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසුචි සුක්කවිසවට්ඨී, නත්ථි තස්ස රාගො කාමරාගො කාමරාගපරියුට්ඨානං -පෙ- කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. 1.

පරූපහාරකථා.

[අශීත්‌ඵලයට අප්‍රාප්ත වූ අශීත්‌යක්ෂරූපය පාතවුන් වෙත ශුක්‍ර මොවන දැක මාරකාශිඛ දෙවියන් රහත්නට සමභවය ඵලවාලතිසි ගිතන පූළිගෙලාදි නිකායවාසීන්ගේ වාද බිඳුනට පරූපහාරකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: රහත්හට ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිඝූඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය කාමරාගය කාමරාගපර්‍යුත්ථානය කාමරාගසංයෝජනය කාමෝඝය කාමයෝගය කාමච්ඡන්දනීවරණය ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

2 ස. ප්‍ර: රහත්හට රාගය කාමරාගය කාමරාගපර්‍යුත්ථානය කාමරාගසංයෝජනය කාමෝඝය කාමයෝගය කාමච්ඡන්දනීවරණය නැද්ද?

ප පරිඝූඝු: එසේ යැ.

අනු. ඨ. ඉදින් රහත්හට රාගය කාමරාගය කාමරාග-පර්‍යුත්ථානය කාමරාගසංයෝජනය කාමෝඝය කාමයෝගය කාමච්ඡන්දනීවරණය නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇති'යි නොෙ කියැයුතු මැ යැ.

3. ස. ප්‍ර: පුහුදුන් පුහුල්හට ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද? ඔහට රාගය කාමරාගය කාමරාගපර්‍යුත්ථානය කාමරාග සංයෝජනය කාමෝඝය කාමයෝගය කාමච්ඡන්ද-නීවරණය ඇද්ද?

ප. පරිඝූඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද? ඔබට රාගය කාමරාගය කාමරාගපර්‍යුත්ථානය ... කාමච්ඡන්ද-නීවරණය ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: රහත්හට ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද? ඔබට රාගය කාමරාගය කාමරාගපර්‍යුත්ථානය ... කාමච්ඡන්ද-නීවරණය නැද්ද?

ප. පරිඝූඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්හට ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද? ඔහුට රාගය කාමරාගය කාමරාගපර්‍යුත්ථානය ... කාමච්ඡන්ද-නීවරණය නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

6. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨි'ති.

ප. පරිකුදඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. පු: කෙනචෙඤ්ඤා'ති.

ප. වි: හන්ද හි මාරකායිකා දෙවතා අරහතො අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති'ති.

ස. පු: මාරකායිකා දෙවතා අරහතො අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති'ති.

ප. පරිකුදඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි මාරකායිකානං දෙවතානං අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: නත්ථි මාරකායිකානං දෙවතානං අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පරිකුදඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි නත්ථි මාරකායිකානං දෙවතානං අසුචි සුක්කවිසට්ඨි,

අනු. පා: නො ච වත[1] රෙ වත්තබ්බෙ: 'මාරකායිකා, දෙවතා[2] අරහතො අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති'ති.

7. ස. පු: මාරකායිකා දෙවතා අරහතො අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති'ති.

ප. පරිකුදඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: මාරකායිකා දෙවතා අත්තනො අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති, අඤ්ඤසං අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති, තස්ස අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. පු: මාරකායිකා දෙවතා නෙව අත්තනො න අඤ්ඤසං න තස්ස අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති'ති.

ප. පරිකුදඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි මාරකායිකා දෙවතා නෙව අත්තනො න අඤ්ඤසං න තස්ස අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: "මාරකායිකා දෙවතා අරහතො අසුචිං සුක්කවිසට්ඨිං උපසංහරන්ති"ති.

---

1. නො වත - PTS.
2. මාරකායිකානං දෙවතානං PTS

5. ස. පු: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. පු: කිනම් අර්ථයෙකින?

ප. වි· මාරකායික දෙවියෝ රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය එළවා ළති.

ස. පු: මාරකායික දෙවියෝ රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය එළවාලත් ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: මාරකායික දෙවියනට අශුටි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: මාරකායික දෙවියනට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් මාරකායික දෙවියනට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'මාරකායික දෙවියෝ රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි එළවාලති' යනු නොෙ කියැයුතු මැ යැ.

6. ස. පු: මාරකායික දෙවියෝ රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි එළවාලත් ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: මාරකායික දෙවියෝ තමන්ගේ අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි එළවාලත් ද? මෙරමාගේ අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි එළවා-ලත් ද? ඔහුගේ අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි එළවාලත් ද?

ප. පටි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. පු: මාරකායික දෙවියෝ තමන්ගේ ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නොෙ එළවාලත් ද? මෙරමාගේ ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නොෙ එළවාලත් ද? ඔහුගේ අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නොෙ එළවාලත් ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ. (නිමිණ කොට එළවති යනු සිත තබා පිළිනෙ කෙරෙති.)

අනු. ඵ: ඉදින් මාරකායික දෙවියෝ තමන්ගේ ශුක්‍ර නොෙ එළවත් නම් මෙරමාගේ ශුක්‍ර නොෙ එළවත් නම් ඔහුගේ අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නොෙ එළවත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'මාරකායික දෙවියෝ රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි එළවාලති' යනු නොෙ කියැයුතු මැ යැ.

8. ස. පු: මාරකායිකා දෙවතා අරහතෝ අසුචිං සුක්ඛවිසට්ඨිං උපසංහරන්තී'ති.

ප. පරිඝාසකෝ: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොමකූපෙහි උපසංහරන්තී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ස. පු: මාරකායිකා දෙවතා අරහතෝ අසුචිං සුක්ඛවිසට්ඨිං උපසංහරන්තී'ති.

ප. පරිඝාසකෝ: ආමන්තා.

ස. පු: කිං කාරණා'ති.

ප. මි: හන්ද හි විමුත්තිං ගාහයිස්සාමා'ති.

ස. අනු: අත්ථි අරහතෝ විමුත්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

10. ස. පු: අත්ථි අරහතෝ විමුත්ති'ති.

ප. පරිඝාසකෝ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතෝ සත්ථරි විමුත්ති, ධම්මෙ විමුත්ති, සඞ්ඝෙ විමුත්ති, සික්ඛාය විමුත්ති, පුබ්බන්තෙ විමුත්ති, අපරන්තෙ විමුත්ති, පුබ්බන්තාපරන්තෙ විමුත්ති, ඉදප්පච්චයතා-පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු විමුත්ති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: නත්ථි අරහතෝ සත්ථරි විමුත්ති, ධම්මෙ විමුත්ති, සඞ්ඝෙ විමුත්ති, සික්ඛාය විමුත්ති, පුබ්බන්තෙ විමුත්ති, අපරන්තෙ විමුත්ති, පුබ්බන්තාපරන්තෙ විමුත්ති, ඉදප්පච්චයතා-පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු විමුත්ති'ති.

ප. පරිඝාසකෝ: ආමන්තා.

අනු. ඨ: හඤ්චි නත්ථි අරහතෝ සත්ථරි විමුත්ති -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු විමුත්ති,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: "අත්ථි අරහතෝ විමුත්ති"ති.

12. ස. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස විමුත්ති, අත්ථි තස්ස සත්ථරි විමුත්ති -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු විමුත්ති'ති.

ප. පරිඝාසකෝ: ආමන්තා.

8. ස. ප්‍ර: මාරකායික දෙවියෝ රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි එළවාලත් ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: ලෝමකූපයෙන් එළවාලත් ද?

ප පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ ඇ ...

9. ස. ප්‍ර: මාරකායික දෙවියෝ රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි එළවාලත් ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. ප්‍ර: කවර කරුණින.

ප. වි: 'විමති ගත්වම්හ'යි.

ස. අනු: රහත්හට විමති ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

10. ස. ප්‍ර: රහත්හට විමති ඇද්ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට ඥාණයෙන් කෙරෙහි විමති ඇද්ද? දහමෙහි විමති ඇද්ද? සඟුන් කෙරෙහි විමති ඇද්ද? ශික්ෂායෙහි විමති ඇද්ද? පූර්‍වාන්තයෙහි විමති ඇද්ද? අපරාන්තයෙහි විමති ඇද්ද? පූර්‍වාන්තාපරාන්තයෙහි විමති ඇද්ද? ඉදම්ප්‍රත්‍ය-යතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි විමති ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ ඇ ...

11. ස. ප්‍ර: රහත්හට ඥාණයෙන් කෙරෙහි විමති නැද්ද? දහමෙහි විමති නැද්ද? සඟුන් කෙරෙහි විමති නැද්ද? ශික්ෂායෙහි විමති නැද්ද? පූර්‍වාන්තයෙහි විමති නැද්ද? අපරාන්තයෙහි විමති නැද්ද? පූර්‍වාන්තාපරාන්තයෙහි විමති නැද්ද? ඉදම්ප්‍රත්‍ය-යතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයෙහි විමති නැද්ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට ඥාණයෙන් කෙරෙහි විමති නැත් නම් ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයෙහි විමති නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට විමති ඇත' යනු නොෙ කියැයුතු මැ යැ.

12. ස. ප්‍ර: පුහුදුනට විමති ඇද්ද? ඔහුට ඥාණයෙන් කෙරෙහි විමති ඇද්ද? ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයෙහි විමති ඇද්ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො විමිති, අත්ථි තස්ස සත්ථරි විමිති -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු විමිති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ස. පු: අත්ථි අරහතො විමිති, නත්ථි තස්ස සත්ථරි විමිති -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු විමිති'ති.

ප. පටිසෙධෙ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස විමිති, නත්ථි තස්ස සත්ථරි විමිති -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු විමිති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ.

14. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිසෙධෙ: ආමන්තා.

ස. පු: අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී කිස්ස නිස්සන්දෙ'ති.

ප. වි: අසිතපීතඛායිතසායිතස්ස නිස්සන්දෙ'ති.

ස. පු: අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී අසිතපීතඛායිත-සායිතස්ස නිස්සන්දෙ'ති.

ප. පටිසෙධෙ: ආමන්තා.

ස. අනු: යෙ කෙචි අසනානි පිවනානි ඛාදනානි1 සායනානි, සබ්බෙසඤ්ඤෙව අත්ථි අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. පු: යෙ කෙචි අසනානි පිවනානි ඛාදනානි සායනානි, සබ්බෙසඤ්ඤෙව අත්ථි අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිසෙධෙ: ආමන්තා.

ස අනු: දුරකා අසනානි පිවනානි ඛාදනානි සායනානි, අත්ථි දුරකානං අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස අනු: පණ්ඩකා අසනානි පිවනානි ඛාදනානි සායනානි, අත්ථි පණ්ඩකානං අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: දෙවා අසනානි පිවනානි ඛාදනානි1 සායනානි, අත්ථි දෙවානං අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. ඛායනති - PTS.

ස. අනු: රහත්හට වීමති ඇද්ද? ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි වීමති ඇද්ද? ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයෙහි වීමති ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

13. ස. පු: රහත්හට වීමති ඇද්ද? ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි වීමති නැද්ද?... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍ය සමුත්පන්න-ධර්මයෙහි වීමති නැද්ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුනට වීමති ඇද්ද? ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි වීමති නැද්ද? .. ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න-ධර්මයෙහි වීමති නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

14. ස. පු: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. පු: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි කුමක්හුගේ විපාක-යෙක් වේ ද?

ප. මි: අසිත පීත ඛායිත සායිතයන්ගේ විපාක යැ.

ස. පු: රහත්හට වන අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි අසිත පීත ඛායිත සායිතයන්ගේ විපාක වේ ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් කෙනෙක් හොජ්‍ය විසින් වළඳත් ද, පෙය විසින් බොත් ද, ඛාද්‍ය විසින් කත් ද, ලෙය විසින් ආඝ්‍රාද කෙරෙත් ද, එ හැමට මැ අශුචි ශුක්‍ර-විසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිසුසු: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

15. ස. පු: යම් කෙනෙක් අසන පිවන ඛාදන සායන කෙරෙත් ද, එ හැමට මැ අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: දරුවෝ අසන පිවන ඛාදන සායන කෙරෙති, ඒ දරුවනට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: පණ්ඩකයෝ අසන පිවන ඛාදන සායන කෙරෙති, ඒ පණ්ඩකයනට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: දෙවියෝ අසන පිවන ඛාදන සායන කෙරෙත්. ඒ දෙවියනට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

16. සං. පු. අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨි අසිතපීතඛායිත-සායිතස්ස නිස්සන්දෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධා: ආමන්තා.

සං. අනු: අත්ථි තස්ස ආසවෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

17. සං. පු: අරහතෝ උච්චාරපස්සාවෝ අසිතපීතඛායිතසායිතස්ස නිස්සන්දෝ, අත්ථි තස්ස ආසවෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධා: ආමන්තා.

සං. අනු: අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨි අසිතපීතඛායිත-සායිතස්ස නිස්සන්දෝ, අත්ථි තස්ස ආසවෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. සං. පු: අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨි අසිතපීතඛායිතසායිතස්ස නිස්සන්දෝ, නත්ථි තස්ස ආසවෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධා: ආමන්තා.

සං. අනු: අරහතෝ උච්චාරපස්සාවෝ අසිතපීතඛායිතසායිතස්ස නිස්සන්දෝ, නත්ථි තස්ස ආසවෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

19. සං. පු: අත්ථි අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පරිසුද්ධා: ආමන්තා.

සං. අනු: අරහා මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවෙය්‍ය, මෙථුනං ධම්මං උපපාදෙය්‍ය, පුත්තසම්බාධසයනං අජ්ඣාවසෙය්‍ය, කාසිකචන්දනං පච්චනුභවෙය්‍ය, මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙය්‍ය, ජාතරූපරජතං සාදියෙය්‍යා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

20. සං. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨි, පුථුජ්ජනෝ මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවෙය්‍ය, මෙථුනං ධම්මං උපපාදෙය්‍ය, පුත්තසම්බාධසයනං අජ්ඣාවසෙය්‍ය, කාසිකචන්දනං පච්චනුභවෙය්‍ය, මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙය්‍ය, ජාතරූපරජතං සාදියෙය්‍යා'ති

ප. පරිසුද්ධා: ආමන්තා.

සං. අනු: අත්ථි අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨි, අරහා මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවෙය්‍ය, මෙථුනං ධම්මං උපපාදෙය්‍ය, පුත්තසම්බාධසයනං අජ්ඣාවසෙය්‍ය, කාසිකචන්දනං පච්චනුභවෙය්‍ය, මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙය්‍ය, ජාතරූපරජතං සාදියෙය්‍යා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

16. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය අසිත පීත ඛායිත සායිතයන්ගේ විපාක වේ ද?

ප. පරිඝසඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ශුක්‍රයාගේ ආශයස්ථාන ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

17. ස. ප්‍ර: රහත්හට අසිත පීත ඛායිත සායිතයන්ගේ විපාක වූ අස්පස් වෙයි. ඒ මලමූත්‍ර දෙදෙනාගේ ආශයස්ථාන ඇද්ද?

ප පරිඝසඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට අසිත පීත ඛායිත සායිතයන්ගේ විපාක වූ අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි වෙයි. ඒ ශුක්‍රයාගේ ආශයස්ථාන ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

18. ස ප්‍ර: රහත්හට අසිත පීත ඛායිත සායිතයන්ගේ විපාක වූ අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි වෙයි. ඒ ශුක්‍රයාගේ ආශයස්ථාන නැද්ද?

ප. පරිඝසඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට අසිත පීත ඛායිත සායිතයන්ගේ විපාක වූ අස්පස් වෙයි. ඒ මලමූත්‍ර දෙදෙනාගේ ආශයස්ථාන නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

19. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිඝසඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් මෙවුන්දම් සෙවුනේ වේ ද? මෙවුන්දම් උපදවනු වේ ද, පුත්‍රසම්බාධශයනයෙහි වාස කෙරේ ද, කසිසඳුන් ගල්ද කෙරේ ද, මල්ගඳ-විලෙවුන් දරා ද, රන්රිදී ඉවසා ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

20. ස ප්‍ර. පුහුදුනට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇත, පුහුදුන් මෙවුන්-දම් සෙවුනේ වේ ද, මෙවුන්දම් උපදවනු වේ ද, පුත්‍රසම්බාධශයනයෙහි වාස කෙරේ ද, කසිසඳුන් ගල්ද කෙරේ ද, මල්ගඳවිලෙවුන් දරා ද, රන්රිදී පිළිගනී ද?

ප. පරිඝසඝ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇත. රහත් මෙවුන්-දම් සෙවුනේ වේ ද, මෙවුන්දම් උපදවනු වේ ද, පුත්‍රසම්බාධශයනයෙහි වාස කෙරේ ද, කසිසඳුන් ගල්ද කෙරේ ද, මල්ගඳවිලෙවුන් දරා ද, රන්රිදී පිළිගනීද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියයුතු මැ යැ ...

21. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨි, න ච අරහා මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවෙය්‍ය, මෙථුනං ධම්මං උපපාදෙය්‍ය, පුත්තසම්බාධසයනං අජ්ඣාවසෙය්‍ය, කාසිකචන්දනං පච්චනුභවෙය්‍ය, මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙය්‍ය, ජාතරූපරජතං සාදියෙය්‍යා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨි, න ච පුථුජ්ජනො මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවෙය්‍ය, මෙථුනං ධම්මං උපපාදෙය්‍ය, පුත්තසම්බාධසයනං අජ්ඣාවසෙය්‍ය, කාසිකචන්දනං පච්චනුභවෙය්‍ය, මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙය්‍ය, ජාතරූපරජතං සාදියෙය්‍යා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

22. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතො රාගො පහීනො උච්ඡින්නමූලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ ආයතිං අනුප්පාදධම්මෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඣ: හඤ්චි අරහතො රාගො පහීනො උච්ඡින්නමූලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ ආයතිං අනුප්පාදධම්මෝ,

අනු පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨි'ති.

23. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨි'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු. නනු අරහතො දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- මෝහෝ පහීනෝ -පෙ- මානෝ පහීනෝ -පෙ- දිට්ඨි පහීනා -පෙ- විචිකිච්ඡා පහීනා -පෙ- ථීනං පහීනං -පෙ- මිද්ධං පහීනං පෙ- උද්ධච්චං පහීනං -පෙ- අහිරිකං පහීනං -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං උච්ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මන්ති.

ප පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

21. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇත, රහත් මෙවුන්දම් නො සෙවුනේ වේ ද, මෙවුන්දම් නො උපදවනු වේ ද, පුත්‍රසම්බාධශයනයෙහි වාස නො කරනු වේ ද, කසීසඳුන් වළඳ නො කරනු වේ ද, මල්ගදමිලෙවුන් නො ධරනු වේ ද, රන්රිදී නො පිළිගනු වේ ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුනට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇත, පුහුදුන් මෙවුන්දම් නො සෙවුනේ වේ ද, මෙවුන්දම් නො උපදවනු වේ ද, පුත්‍රසම්බාධශයනයෙහි වාස නො කෙරේ ද, කසීසඳුන් වළඳ නො කරනු වේ ද, මල්ගදමිලෙවුන් නො දරනු වේ ද, රන්රිදී නො පිළිගනු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

22. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ස. පරිසුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ නො වේ ද, උසුන්මුල් නො වේ ද, මුදුන්සුන් තලක් සෙයින් කළ අවසානකභාව ඇති නො වේ ද, කළ අභාව ඇති නො වේ ද, මතු නූපදනා සැහැවි ඇති නො වේ ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යැ.

අනු ඵ: ඉදින් රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ වේ නම්, තාලවත්‍ථු කෘත වේ නම්, අභාවකෘත වේ නම්, මතුයෙහි අනුත්පාදධම්ම වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇති' යනු නො කියැයුතු මැ යැ ...

23. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට දෙෂය ප්‍රහීණ නො වේ ද ... මොහය ප්‍රහීණ නො වේ ද ... මානය ප්‍රහීණ නො වේ ද ... දෘෂ්ටි ප්‍රහීණ නො වේ ද ... විචිකිත්සා ප්‍රහීණ නො වේ ද ... සත්‍යාන ප්‍රහීණ නො වේ ද ... මිද්ධය ප්‍රහීණ නො වේ ද .. ඔදධත්‍ය ප්‍රහීණ නො වේ ද ... අහ්රික ප්‍රහීණ නො වේ ද ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ නො වේ ද උසුන්මුල් නො වේ ද, තාලාවත්‍ථුකෘත නො වේ ද, අභාවකෘත නො වේ ද, මතුයෙහි අනුත්පාදධම්ම නො වේ ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො අනොත්තප්පං පහීනං උච්ඡින්න-මූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

24 ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතො රාගප්පහානාය මග්ගො භාවිතො'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො රාගප්පහානාය මග්ගො භාවිතො,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

25. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතො රාගප්පහානාය සතිපට්ඨානා භාවිතා -පෙ- සම්මප්පධානා භාවිතා -පෙ- ඉද්ධිපාදා භාවිතා -පෙ- ඉන්ද්‍රියා භාවිතා -පෙ- බලා භාවිතා -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො රාගප්පහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

26. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතො දොසප්පහානාය -පෙ- මොහප්පහා-නාය -පෙ- අනොත්තප්පප්පහානාය -පෙ- මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො අනොත්තප්පහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතො අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වේ නම්, උසුන්මුල් වේ නම්, මුදුන්සුන් තලක් සෙයින් කළ අවත්‍රාසකභාව ඇත් නම්, පුනපුනා කළ අභාව ඇත් නම්, මතුයෙහි නූපදනා සැහැවි ඇත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇති'යි නොකියයුතු යැ.

24. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත නොවේ ද?

ප. පරිසුද්ධ. එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය ඇති' යනු නොකියයුතු මැ යැ.

25. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස අනු: රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස සිවටන්හු භාවිත නොවෝ? ... සම්‍යක්ප්‍රධානයෝ භාවිත නොවෝ? ... සෘද්ධිපාදයෝ භාවිත නොවෝ? ... ඉන්ද්‍රියයෝ භාවිත නොවෝ? බල භාවිත නොවෝ? ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත නොවෝ?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇත' යනු නොකියයුතු මැ යැ

26. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට දොෂප්‍රහාණය පිණිස ... මොහප්‍රහාණය පිණිස ... අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත නොවේ ද ... බොධ්‍යඞ්ග භාවින නොවේ ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වෙත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටිය ඇත' යනු නොකියයුතු මැ යැ.

27. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ කතකරණීයෝ ඔහිතභාරෝ අනුප්පත්තසදත්ථෝ පරික්ඛීණභවසංයොජනෝ සම්මදඤ්ඤා විමුත්තෝ උක්ඛිත්තපලිඝෝ සංකිණ්ණපරිඛෝ අබ්බූළ්හෙසිකෝ නිරග්ගළෝ අරියෝ පන්නද්ධජෝ පන්නභාරෝ විසඤ්ඤුත්තෝ සුවිමුත්තචිත්තෝ, දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතං සමුදයෝ පහීනෝ නිරෝධෝ සච්ඡිකතෝ මග්ගෝ භාවිතෝ, අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤාතං පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤාතං පහාතබ්බං පහීනං භාවෙතබ්බං භාවිතං සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතන්ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු: ඨ: හඤ්චි අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ කතකරණීයෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අත්ථි අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

28. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතෝ ද'සුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. වි: සඩ්ඩමකුසලස්ස අරහතෝ අත්ථි අසුචි සුක්කවිසට්ඨී, පරඩ්ඩමකුසලස්ස අරහතෝ නත්ථි අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ස. ප්‍ර: සඩ්ඩමකුසලස්ස අරහතෝ අත්ථි අසුචි සුක්කවිසට්ඨීති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පරඩ්ඩමකුසලස්ස අරහතෝ අත්ථි අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති

ස පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

29. ස. ප්‍ර: පරඩ්ඩමකුසලස්ස අරහතෝ නත්ථි අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සඩ්ඩමකුසලස්ස අරහතෝ නත්ථි අසුචිසුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

27. ස. පු: රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් වනාහි විතරාග වූයේ විතදොෂ වූයේ විතමොහ වූයේ කළ කරණී ඇතියේ ඔහාලූ කෙලෙස්බර ඇතියේ පැමිණී රහත්ඵල ඇතියේ පරික්ෂීණභවසංයොජන ඇතියේ මොනොවට දැන මිදී සිටියේ පෙරළු කෙලෙස් කනයම ඇතියේ විසුරුවාලූ කෙලෙස් පිරි ඇතියේ උගුළුවාලූ කෙලෙස් නමැති ඉඳුකිල ඇතියේ අපගත කෙලඟාශීල ඇතියේ ආර්‍ය්‍ය වූයේ හෙළු මානඛජ ඇතියේ හිළිහුණු කෙලෙස්බර ඇතියේ විසංයුක්ත වූයේ මොනවට දුනු කෙලෙස්විජය ඇතියේ නොවේ ද? ඔහු විසින් දුඃඛය පරිඥත නොවේ ද? සමුදය ප්‍රහීණ නොවේද? නිරොධය සාක්ෂාත්කෘත නොවේ ද? මාර්ගය භාවිත නොවේ ද? අභිඥෙයධර්ම අභිඥත නොවේ ද? පරිඥෙයධර්ම පරිඥත නොවේ ද? ප්‍රහාතව්‍ය ධර්ම ප්‍රහීණ නොවේ ද? භාවිතව්‍යධර්ම භාවිත නොනොවේ ද? සාක්ෂාත්කර්තව්‍යධර්ම සාක්ෂාත්කෘත නොවේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු: ඵ: ඉදින් රහත් විතරාග විතදොෂ විතමොහ කෘතකරණීය වේ නම් ... (ඔහු විසින්) සාක්ෂාත්කර්තව්‍යධර්ම සාක්ෂාත්කෘත වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇති' යනු නොකියැයුතු මැ යැ.

28. ස. පු: රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. මි: සඛර්මිකුශල (ප්‍රඥවිමුක්ත) වූ රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇත. පරඛර්මිකුශල (උභතොභාගවිමුක්ත) වූ රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැත.

ස. පු: සඛර්මිකුශල (තමා සතු රහත්දහම් මතුයෙහි දක්ෂ) වූ රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඛර්මිකුශල (සිය දහමින් අන්‍ය වූ අෂ්ටසමාපත්ති ඛර්මයෙහි දක්ෂ) රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

29. ස. පු: පරඛර්මිකුශල රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: සඛර්මිකුශල රහත්හට අඟුවි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

80. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො, අත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො, අත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

81. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො දෙසො පහීනො -පෙ- මොහො පහීනො -පෙ- අනොත්තපපං පහීනං, අත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො අනොත්තපපං පහීනං, අත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

82. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගපපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ- දෙසපපහානාය -පෙ- මොහපපහානාය -පෙ- අනොත්තපපපපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, අත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො අනොත්තපපපපහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, අත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

83. ස. පු: සධම්මකුසලො අරහා වීතරාගො වීතදෙසො වීතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, අත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලො අරහා වීතරාගො වීතදෙසො වීතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, අත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

84. ස. පු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො, නත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො, නත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

30. ස. ප්‍ර: සඩඪමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිශුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩඪමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

31. ස. ප්‍ර: සඩඪමීකුශල රහත්හට ද්වේෂ ප්‍රහීණ වෙයි ... මෝහ ප්‍රහීණ වෙයි ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිශුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩඪමීකුශල රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වෙයි, ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

32. ස. ප්‍ර. සඩඪමීකුශල රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස මාගීය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ ... ද්වේෂප්‍රහාණය පිණිස ... මෝහප්‍රහාණය පිණිස ... අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස මාගීය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ, ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිශුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩඪමීකුශල රහත්හට අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

33. ස. ප්‍ර: සඩඪමීකුශල රහත් විතරාග විතද්වේෂ විතමෝහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කතව්‍යධර්ම සාක්ෂාත්කෘත වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිශුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩඪමීකුශල රහත් විතරාග විතද්වේෂ විතමෝහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කතව්‍යධර්ම සාක්ෂාත්කෘත වෙයි ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

34. ස. ප්‍ර: පරඩඪමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. පරිශුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: සඩඪමීකුශල රහත්හට රාගප්‍රහීණ වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

35. ස. පුः පරධම්මකුසලස්ස අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ -පෙ- මෝහෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං, නත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤායः ආමන්තා.

ස. අනුः සධම්මකුසලස්ස අරහතෝ අනොත්තප්පං පහීනං, නත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිः න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

36. ස. පුः පරධම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- දෝසප්පහානාය -පෙ- මෝහප්පහානාය -පෙ- අනොත්තප්පප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගෝ භාවිතෝ, නත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤායः ආමන්තා.

ස. අනුः සධම්මකුසලස්ස අරහතෝ අනොත්තප්පප්පහානාය බොජ්ඣඞ්ගෝ භාවිතෝ, නත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිः න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

37. ස. පුः පරධම්මකුසලෝ අරහා වීතරාගෝ වීතදෝසෝ වීතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, නත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤායः ආමන්තා.

ස. අනුः සධම්මකුසලෝ අරහා වීතරාගෝ වීතදෝසෝ වීතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, නත්ථි තස්ස අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිः න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

38. ස. පුः අත්ථි අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

ප. පටිඤ්ඤායः ආමන්තා.

ස. අනුः නනු වුත්තං භගවතා "යෙ කෙචි භික්ඛවෙ භික්ඛූ පුථුජ්ජනා සීලසම්පන්නා සතා සම්පජානා නිද්දං ඔක්කමන්ති, තෙසං අසුචි න මුච්චති. යෝ'පි තෙ භික්ඛවෙ, බාහිරකා ඉසයෝ කාමෙසු වීතරාගා, තෙසම්පි අසුචි න මුච්චති. අට්ඨානමෙතං භික්ඛවෙ, අනවකාසෝ යං අරහතෝ අසුචි මුච්චෙය්‍යා'ති"[a] අපෙ'ව සුත්තන්තොති.

---

[a] මහාවග්ගපාළියං විවරණඛන්ධෙ නිසීදනානුඤ්ඤාතකථා සම්භතාහරිතබ්බා.

85. ස. ප්‍ර: පරධම්කුශල රහත්හට දෙවෂය ප්‍රහීණ වෙයි ... මොහය ප්‍රහීණ වෙයි ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඩධම්කුශල රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. ප්‍ර: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

86. ස. ප්‍ර: පරධම්කුශල රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස මාගීය භාවිත වෙයි ... බොධ්‍යඩගයෝ භාවිතයහ .. දෙෂප්‍රහාණය පිණිසු .. මොහප්‍රහයාණය පිණිස... අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස මාගීය භාවිත වෙයි... බොධ්‍යඩගයෝ භාවිතයහ. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඩධම්කුශල රහත්හට අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඩගයෝ භාවිතයහ. ඔහුට අශුචි ශුක්‍ර-විසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. ප්‍රි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

87. ස. ප්‍ර: පරධම්කුශල රහත් විතරාග විතදෙෂ විතමොහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යධම් සාක්ෂාත්කෘත වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඩධම්කුශල රහත් විතරාග විතදෙෂ විතමොහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යධම් සාක්ෂාත්කෘත වෙයි. ඔහුට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි නැද්ද?

ප. ප්‍රි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

88. ස. ප්‍ර: රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘෂ්ටි ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරනලද මැ නු: "මහණෙනි, යම් මැ මහණ කෙනෙක් පුහුදුන් වූවාහු සිල් සපන් වූවාහු සිහි ඇතියාහු සම්ප්‍රඥන ඇත්තාහු නිද්‍රාවට බැසගතීත් ද, උනට අසුචි නොෘ මිදේ. මහණෙනි, කාමයෙහි විතරාග වූ කාමවිෂයෙහි පැහු රාග ඇති යම් ඒ බාහිර සෘෂිහු වෙත් ද, උනට ද අසුචි නොෘ මිදේ. මහණෙනි, 'රහත්හට අසුචි මිදේ' යන යම් කරුණෙක් ඇද්ද, තෙල කරුණ අසථාන යැ. වත්නට අවකාශ ද නැතැ"යි වදළ සූත්‍රාන්ත ඇත්තේ මැ නොෘ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤයු:- ආමන්තා.

අනු. පා:- තෙන හි න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහතෝ අසුචි සුක්කවිසට්ඨී'ති.

39. ප. පු:- න වත්තබ්බං අත්ථි අරහතෝ පරූපහාරෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤයු:- ආමන්තා.

ප. අනු:- නනු අරහතෝ චීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලාන-පච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරං පරෙ උපසංහරෙය්‍යුන්ති.

ස. පටිඤ්ඤයු:- ආමන්තා.

අනු. ඣ:- හඤ්චි අරහතෝ චීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලාන-පච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරං පරෙ උපසංහරෙය්‍යුං,

අනු. පා:- තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "අත්ථි අරහතෝ පරූපහරෝ"ති.

40. ස. පු:- "අරහතෝ චීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලාන-පච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරං පරෙ උපසං-හරෙය්‍යුන්ති" අත්ථි අරහතෝ පරූපහාරෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤයු:- ආමන්තා.

ස. අනු:- අරහතෝ සොතාපත්තිඵලං වා සකදාගාමිඵලං වා අනාගාමිඵලං වා අරහත්තං වා පරෙ උපසං-හරෙය්‍යුන්ති.

ප. පටි:- න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

පරූපහාරකථා නිට්ඨිතා.

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. ප. එකරුණින් 'රහත්හට අශුචි ශුක්‍රවිසෘටි ඇති, යනු නොකියැයුතු යැ.

89. ප. පු: 'රහත්හට පරූපහාර ඇති'යි නොකියැයුතු ද?

ඝ. පටික්ඛිපති: එසේ ඇ.

ප. අනු: රහත්හට සිවුරු පිඬුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර අන්හු එළවාලන්නාහු නොවේ ද?

ඝ. පටික්ඛිපති: එසේ ඇ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට චීවර පිණ්ඩපාත ශයනාසන ගිලානප්‍රත්‍යය භෛෂජ්‍යපරිෂ්කාර අන්හු එළවාලන්නාහු නම්,

අනු. පෘ: භවත, එකරුණින් 'රහත්හට පරූපහාර ඇති'යි කියැයුතු මැ යැ.

40. ඝ. පු: 'රහත්හට සිවුරු පිඬුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර අනුන් එළවති'යි රහත්හට පරූපහාර ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ. අනු: 'රහත්හට සොවත්එල වේවයි සෙදගැම්එල වේවයි අනගැම්එල වේවයි රහත්බව වේවයි පරහු එළවාලත් ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

පරූපහාරකථා නිමි.

2. 2.

අසෑඋණ්ණකථා.

1. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑඋණ්ණන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො අවිජ්ජා අවිජ්ජාඔඝො අවිජ්ජා-යොගොඝ අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජාපරියුට්ඨානං අවිජ්ජාඅක්ඛන්ධජනං අවිජ්ජානීවරණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. පු: නත්ථි අරහතො අවිජ්ජා අවිජ්ජාඔඝො අවිජ්ජා-යොගොඝ අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජාපරියුට්ඨානං අවිජ්ජාඅක්ඛන්ධජනං අවිජ්ජානීවරණන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

අනු. ඵ: හඤ්චි නත්ථි අරහතො අවිජ්ජා අවිජ්ජාඔඝො අවිජ්ජායොගොඝ අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජාපරි-යුට්ඨානං අවිජ්ජාඅක්ඛන්ධජනං අවිජ්ජානීවරණං,

අනු. පා. නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අත්ථි අරහතො අසෑඋණ්ණන්ති".

3. ස. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසෑඋණ්ණං, අත්ථි තස්ස අවිජ්ජා අවිජ්ජාඔඝො අවිජ්ජායොගොඝ අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජා පරියුට්ඨානං අවිජ්ජාඅක්ඛන්ධජනං අවිජ්ජානීවරණන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො අසෑඋණ්ණං, අත්ථි තස්ස අවිජ්ජා අවිජ්ජාඔඝො අවිජ්ජායොගොඝ අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජාපරියුට්ඨානං අවිජ්ජාඅක්ඛන්ධජනං අවිජ්ජා-නීවරණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑඋණ්ණං, නත්ථි තස්ස අවිජ්ජා අවිජ්ජාඔඝො අවිජ්ජායොගොඝ අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජාපරියුට්ඨානං අවිජ්ජාඅක්ඛන්ධජනං අවිජ්ජා-නීවරණන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසෑඋණ්ණං, නත්ථි තස්ස අවිජ්ජා අවිජ්ජාඔඝො අවිජ්ජායොගොඝ අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජාපරියුට්ඨානං අවිජ්ජාඅක්ඛන්ධජනං අවිජ්ජා-නීවරණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. 2.

අසෑඩ්ඪකථා.

[සත්‍පුරුෂාදීන්ගේ නාමගොත්‍රාදියෙහි ඥානප්‍රවෘත්ති නැතියෙන් 'රහත්නම අඥාන ඇති'යි ගත් පුබ්බසෛලීයාදි නිකායාන්තරවාසීන්ගේ ලබ්ධි බිඳුනාට අසෑඩ්ඪකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: රහත්හට අඥාන ඇද්ද?

ප. පරිඝාඩ්: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට අවිද්‍යා අවිද්‍යෞඝ අවිද්‍යායෝග අවිද්‍යානුශය අවිද්‍යාපර්‍යුත්ථාන අවිද්‍යාසංයෝජන අවිද්‍යානීවරණ ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: රහත්හට අවිද්‍යා අවිද්‍යෞඝ අවිද්‍යායෝග, අවිද්‍යානුශය අවිද්‍යාපර්‍යුත්ථාන අවිද්‍යාසංයෝජන අවිද්‍යානීවරණ නැද්ද?

ප. පරිඝාඩ්: එසේ යැ.

අනු. ඣ: ඉදින් රහත්හට අවිද්‍යා අවිද්‍යෞඝ අවිද්‍යායෝග අවිද්‍යානුශය අවිද්‍යාපර්‍යුත්ථාන අවිද්‍යාසංයෝජන අවිද්‍යානීවරණ නැත් නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'රහත්හට අඥාන ඇති' යනු නොකියයුතු මැ යැ.

3. ස. ප්‍ර: පුහුදුන්හට අඥාන ඇත. උහුට අවිද්‍යා අවිද්‍යෞඝ අවිද්‍යායෝග අවිද්‍යානුශය අවිද්‍යාපර්‍යුත්ථාන අවිද්‍යාසංයෝජන අවිද්‍යානීවරණ ඇද්ද?

ප. පරිඝාඩ්: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට (තොප මතයෙහි) අඥාන ඇත උහුට අවිද්‍යා අවිද්‍යෞඝ අවිද්‍යායෝග අවිද්‍යානුශය අවිද්‍යාපර්‍යුත්ථාන අවිද්‍යාසංයෝජන අවිද්‍යානීවරණ ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: රහත්හට (තොප මතයෙහි) අඥාන ඇත. ඔහුට අවිද්‍යා අවිද්‍යෞඝ අවිද්‍යායෝග අවිද්‍යානුශය අවිද්‍යාපර්‍යුත්ථාන අවිද්‍යාසංයෝජන අවිද්‍යානීවරණ නැද්ද?

ප. පරිඝාඩ්: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්හට අඥාන ඇත. ඔහුට අවිද්‍යා අවිද්‍යෞඝ අවිද්‍යායෝග අවිද්‍යානුශය අවිද්‍යාපර්‍යුත්ථාන අවිද්‍යාසංයෝජන අවිද්‍යානීවරණ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

5. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑසුණන්ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා "අසෑසුණාපකතො පාණං හනෙය්‍ය, අදින්නං ආදියෙය්‍ය, මුසා භණෙය්‍ය, පිසුනං භණෙය්‍ය, ඵරුසං භණෙය්‍ය, සම්ඵං පලපෙය්‍ය[1] සඤ්ඤං ජනෙය්‍ය, නිල්ලාපං හරෙය්‍ය, එකාගාරිකං කරෙය්‍ය, පරිපන්ථේ තිට්ඨෙය්‍ය, පරදාරං ගච්ඡෙය්‍ය, ගාමඝාතං කරෙය්‍ය, නිගමඝාතං කරෙය්‍ය"ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසෑසුණං, පුථුජ්ජනො අසෑසුණාපකතො පාණං, හනෙය්‍ය අදින්නං ආදියෙය්‍ය, මුසා භණෙය්‍ය -පෙ- ගාමඝාතං කරෙය්‍ය, නිගමඝාතං කාරෙය්‍ය'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො අසෑසුණං, අරහා අසෑසුණාපකතො පාණං හනෙය්‍ය, අදින්නං ආදියෙය්‍ය -පෙ- ගාමඝාතං කරෙය්‍ය, නිගමඝාතං කරෙය්‍ය'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑසුණං, න ච අරහා අසෑසුණාපකතො පාණං හනෙය්‍ය, අදින්නං ආදියෙය්‍ය -පෙ- ගාමඝාතං කරෙය්‍ය, නිගමඝාතං කරෙය්‍ය'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසෑසුණං, න ච පුථුජ්ජනො අසෑසුණාපකතො පාණං හනෙය්‍ය, අදින්නං ආදියෙය්‍ය -පෙ- ගාමඝාතං කරෙය්‍ය, නිගමඝාතං කරෙය්‍ය'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑසුණන්ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො සත්ථරි අසෑසුණං ධම්මෙ අසෑසුණං සඞ්ඝෙ අසෑසුණං සික්ඛාය අසෑසුණං පුබ්බන්තෙ අසෑසුණං අපරන්තෙ අසෑසුණං පුබ්බන්තාපරන්තෙ අසෑසුණං ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අසෑසුණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1 සම්ඵපලාපෙය්‍ය - PTS.

6. ස පු: රහත්හට අඥාන ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් අඥානයෙන් උපද්‍රැත වූයේ පණ නසන්නේ වේ ද, අයිනාදන් ගන්නේ වේ ද, මුසවා බණන්නේ වේ ද, පෙහෙසුන් බණන්නේ වේ ද, පරොස්බස් බණන්නේ වේ ද, පලප් බණන්නේ වේ ද, ගෘහසඤ්ඤි සිදුනේ වේ ද, ගම් වොලොහන්නේ වේ ද, එකාගාරික කම් කරන්නේ වේ ද, කඛපලාඝොරකම්ඛි සිටුනේ වේ ද, පරදාරයට යේ ද, ගාමඤාත කෙරේ ද, නිගමඤාත කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

6. ස. පු: පුහුදුනට අඥාන ඇත. පුහුදුන් අඥානයෙන් මඛනා ලදුයේ පණ නසා ද, අයිනාදන් කෙරේ ද, මුසවා බෙණේ ද ... ගාමඤාත කම් කෙරේ ද, නිගමඤාත කම් කෙරේ ද?

ප පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට (තොප මතයෙහි) අඥාන ඇත. රහත් අඥානයෙන් මඛනා ලදුයේ පණ නසා ද, අයිනාදන් ගනී ද. ගම්පැහැරීම් කෙරේ ද, නියම්ගම් පැහැරීම් කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. පු: රහත්හට (තොප මතයෙහි) අඥාන ඇත. රහත් අඥයෙන් උපද්‍රැත වූයේ පණ නොා නසන්නේ වේ ද, අයිනාදන් නොා ගන්නේ වේ ද, ... ගම්පැහැරීම් නොා කරන්නේ වේ ද, නියම්ගම් පැහැරීම් නොා කරන්නේ වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුනට අඥාන ඇත. පුහුදුන් අඥානයෙන් උපද්‍රැත වූයේ පණ නොා නසන්නේ වේ ද, අයිනාදන් නොා ගන්නේ වේ ද, ... ගාමඤාතකම් නොා කරන්නේ වේ ද, නිගමඤාතකම් නොා කරනේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

8. ස. පු: රහත්හට අඥාන ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට ශාසනයන් කෙරෙහි අඥාන ඇද්ද? දහමෙහි අඥාන ඇද්ද, සඟුන් කෙරෙහි අඥාන ඇද්ද, ශික්ෂායෙහි අඥාන ඇද්ද, පූර්‍වාන්තයෙහි අඥාන ඇද්ද, අපරාන්තයෙහි අඥාන ඇද්ද, පූර්‍වාන්තාපරාන්තයෙහි අඥාන ඇද්ද, ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි අඥාන ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

9. ස. පු: නත්ථි අරහතෝ සත්ථරි අසෑසුණං, ධම්මෙ අසෑසුණං, සඞ්ඝෙ අසෑසුණං, සික්ඛාය අසෑසුණං, පුබ්බන්තෙ අසෑසුණං, අපරන්තෙ අසෑසුණං, පුබ්බන්තාපරන්තෙ අසෑසුණං, ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අසෑසුණන්ති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි නත්ථි අරහතෝ සත්ථරි අසෑසුණං, ධම්මෙ අසෑසුණං, සඞ්ඝෙ අසෑසුණං -පෙ- ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අසෑසුණං,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණන්ති.

10. ස. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසෑසුණං, අත්ථි තස්ස සත්ථරි අසෑසුණං, ධම්මෙ අසෑසුණං, සඞ්ඝෙ අසෑසුණං, -පෙ- ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අසෑසුණන්ති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණං, අත්ථි තස්ස සත්ථරි අසෑසුණං, ධම්මෙ අසෑසුණං, සඞ්ඝෙ අසෑසුණං, -පෙ- ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අසෑසුණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණං, නත්ථි තස්ස සත්ථරි අසෑසුණං, ධම්මෙ අසෑසුණං, සඞ්ඝෙ අසෑසුණං, -පෙ- ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අසෑසුණන්ති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස අසෑසුණං, නත්ථි තස්ස සත්ථරි අසෑසුණං, ධම්මෙ අසෑසුණං, සඞ්ඝෙ අසෑසුණං, -පෙ- ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අසෑසුණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණන්ති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ උච්ඡින්නමූලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ ආයතිං අනුප්පාද-ධම්මෝ'ති.

9. ස. ප්‍ර: රහත්හට ශාස්තෘන් කෙරෙහි අඥන නැද්ද? දහමෙහි අඥන නැද්ද, සඟුන් කෙරෙහි අඥන නැද්ද, ශික්ෂාවෙහි අඥන නැද්ද, පූර්‍වාන්තයෙහි අඥන නැද්ද, අපරාන්තයෙහි අඥන නැද්ද, පූර්‍වාන්තාපරාන්තයෙහි අඥන නැද්ද, ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි අඥන නැද්ද?

ප. පරිසඳහ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට ශාස්තෘන් කෙරෙහි අඥන නැත් නම්, දහමෙහි අඥන නැත් නම්, සඟුන් කෙරෙහි අඥන නැත් නම් ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි අඥන නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට අඥන ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

10 ස. ප්‍ර: පුහුදුනට අඥන ඇත. උහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි අඥන ඇද්ද, දහමෙහි අඥන ඇද්ද, සඟුන් කෙරෙහි අඥන ඇද්ද ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයෙහි අඥන ඇද්ද?

ප. පරිසඳහ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට (තොප මතයෙහි) අඥන ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි අඥන ඇද්ද, දහමෙහි අඥන ඇද්ද, සඟුන් කෙරෙහි අඥන ඇද්ද ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි අඥන ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

11. ස. ප්‍ර: රහත්හට (තොප මතයෙහි) අඥන ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි අඥන නැද්ද, දහමෙහි අඥන නැද්ද, සඟුන් කෙරෙහි අඥන නැද්ද .... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි අඥන නැද්ද?

ප. පරිසඳහ: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුනට අඥන ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි අඥන නැද්ද, දහමෙහි අඥන නැද්ද, සඟුන් කෙරෙහි අඥන නැද්ද ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි අඥන නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

12. ස. ප්‍ර: රහත්හට අඥන ඇද්ද?

ප. පරිසඳහ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ නො වේ ද? උසුන්මුල් ඇතියේ මුදුන්සුත් තලක් මෙන් අවසානක කරන ලද්දේ අනුඅභාවය කරන ලද්දේ මතුයෙහි නූපදනාසෘභැවි ඇතියේ නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ උච්ඡින්නමූලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ ආයතිං අනුප්පාදධම්මෝ,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණනති.

18. ස. පු: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණනති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ දෙසෝ පහීනෝ -පෙ- මොහෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං උච්ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මනති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ අනොත්තප්පං පහීනං උච්ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණනති.

14. ස. පු: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණනති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ රාගප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ රාගප්පහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණනති.

15. ස පු: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණනති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතෝ දෙසප්පහානාය -පෙ- මොහප්පහානාය -පෙ- අනොත්තප්පප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා'ති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතෝ අනොත්තප්පප්පහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා,

අනු. පා: නෝ ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතෝ අසෑසුණනති.

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ වී නම් උසුන්මුල් ඇතිගේ නම් මුදුන්සුන් තලක් සෙයින් අවඤ්ඤාකෘත නම් අනුඅභාවය කරනලද නම් මතුයෙහි නූපදනා-සැහැවි ඇති වී නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'රහත්හට අඤ්ඤා ඇති'යි නොකියැයුතු මැ යැ.

18. ඝ. පු: රහත්හට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ඝ අනු: රහත්හට දෙෂය ප්‍රහීණ නොවේ ද ... මොහය ප්‍රහීණ නොවේ ද ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ නොවේ ද, උසුන්මුල් ඇතිගේ තාලාවත්ථුකෘත අනභාවකෘත මතුයෙහි නූපදනා සැහැවි ඇතිගේ නොවේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වී නම් උසුන්මුල් ඇති වී නම් තාලාවත්ථුකෘත වී නම් අනුඅභාවය කරනලද වී නම් මතුයෙහි නූපදනා-සැහැවි ඇති වී නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'රහත්හට අඤ්ඤා ඇති'යි නොකියැයුතු මැ යැ.

14. ඝ. පු: රහත්හට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ඝ. අනු: රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත නොවේ ද ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත නොවේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඵ. ඉදින් රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වූවාහු නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'රහත්හට අඤ්ඤා ඇති'යි නොකියැයුතු මැ යැ.

15. ඝ. පු: රහත්හට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ඝ. අනු: රහත්හු විසින් දෙෂප්‍රහාණය පිණිස ... මොහ-ප්‍රහාණය පිණිස ... අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත නොවේ ද ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත නොවේ?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හු විසින් අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිත වූවාහු නම්,

අනු. ඵ: භවත, 'රහත්හට අඤ්ඤා ඇති'යි නොකියැයුතු මැ යැ.

16. ස. පුः අත්ථි අරහතො අසෑසුණනති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු අරහා වීතරාගො වීතදොසො වීතමොහො -පෙ- සවජ්ජිකාතබ්බං සවජ්ජිකතනති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්නා.

අනු. ඣ: හඤ්චි අරහා වීතරාගො -පෙ- සවජ්ජිකාතබ්බං සවජ්ජිකතං,

අනු. පා: නො ව වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතො අසෑසුණනති.

17. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑසුණනති.

ප. මි: සධම්මකුසලස්ස අරහතො අත්ථි අසෑසුණං, පරධම්මකුසලස්ස අරහතො නත්ථි අසෑසුණනති.

ස. පු. සධම්මකුසලස්ස අරහතො අත්ථි අසෑසුණනති

ප පරිසෑසු: ආමන්නා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො අත්ථි අසෑසුණනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

18. ස. පු සධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො. අත්ථි තස්ස අසෑසුණනති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්නා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො. අත්ථි තස්ස අසෑසුණනති.

ප. පරිසෑසු: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

19. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො දොසො පහීනො. -පෙ- මොහො පහීනො -පෙ- අනොත්තපපං පහීනං. අත්ථි තස්ස අසෑසුණනති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්නා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො අනොත්තපපං පහීනං. අත්ථි තස්ස අසෑසුණනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

20. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගපපහානාය මිගෙහා භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. අත්ථි තස්ස අසෑසුණනති.

ප. පරිසෑසු: ආමන්නා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගපපහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. අත්ථි තස්ස අසෑසුණනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

16. ස. ප්‍ර: රහත්හට අඤ්ඤාණ ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් විතරාග විතදෝෂ විතමෝහ නොවේ ද ... සාක්ෂාත් කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත නොවේ ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත් විතරාග ... සාක්ෂාත්කතීව්‍ය සාක්ෂාත්කෘත වී නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට අඤ්ඤා ඇති'යි නොකියයුතු මැ යැ.

17. ස. ප්‍ර: රහත්හට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. වි: සඩඛමීකුශල රහත්හට අඤ්ඤා ඇත, පරඩඛමීකුශල රහත්හට අඤ්ඤා නැති.

ස. ප්‍ර: සඩඛමීකුශල රහත්හට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩඛමීකුශල රහත්හට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

18. ස. ප්‍ර: සඩඛමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩඛමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

19. ස. ප්‍ර: සඩඛමීකුශල රහත්හට දෝෂය ප්‍රහීණ යැ .... මෝහය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ. ඔහට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩඛමීකුශල රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ. ඔහට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

20. ස. ප්‍ර: සඩඛමීකුශල රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත යැ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔබට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩඛමීකුශල රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔහට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

21. ස. පු: සඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ දෙසපපහානාය -පෙ- මෝහපපහානාය -පෙ- අනොත්තපපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. අත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ අනොත්තපපපහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. අත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

22. ස. පු: සඛම්මකුසලෝ අරහා විතරාගෝ විතදෙසෝ විතමොහෝ -පෙ- සවජ්ජාතබ්බං සවජ්ජතං. අත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරඛම්මකුසලෝ අරහා විතරාගෝ විතදෙසෝ විතමොහෝ පෙ- සවජ්ජාතබ්බං සවජ්ජතං. අත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

23. ස. පු: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ. නත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ස. අනු: සඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ. නත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

24. ස. පු: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ දෙසෝ පහීනෝ -පෙ- මොහෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තපපං පහීනං. නත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ස. අනු: සඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ අනොත්තපපං පහීනං. නත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

25. ස පු: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ- දෙසපපහානාය -පෙ- මොහපපහානාය -පෙ- අනොත්තපපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා නත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරිසුද්ධු: ආමන්තා.

ස අනු: සඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ අනොත්තපපපහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා නත්ථි තස්ස අසුද්ධණනති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

21. ස. ප්‍ර: සඩඪමීකුශල රහත්හට දොෂප්‍රහාණය පිණිස ... මොහප්‍රහාණය පිණිස ... අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත යෑ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔහට අඥන ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: පරඩඪමීකුශල රහත්හට අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔහට අඥන ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියයුතු මෑ යෑ ...

22. ස. ප්‍ර: සඩඪමීකුශල රහත් විතරාග යෑ, විතදොෂ යෑ, විතමොහ යෑ ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යි. ඔහට අඥන ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: පරඩඪමීකුශල රහත් විතරාග විතදොෂ විතමොහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත වෙයි. ඔහට අඥන ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියයුතු මෑ යෑ ...

23. ස. ප්‍ර: පරඩඪමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ. ඔහට අඥන නැද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: සඩඪමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යෑ. ඔහට අඥන නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියයුතු මෑ යෑ ...

24. ස. ප්‍ර: පරඩඪමීකුශල රහත්හට දොෂය ප්‍රහීණ යෑ ... මොහය ප්‍රහීණ යෑ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යෑ. ඔහට අඥන නැද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: සඩඪමීකුශල රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යෑ ඔහට අඥන නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියයුතු මෑ යෑ ...

25. ස. ප්‍ර: පරඩඪමීකුශල රහත්හු විසින් රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත යෑ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ ... දොෂප්‍රහාණය පිණිස ... මොහප්‍රහාණය පිණිස අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත යෑ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔහුට අඥන නැද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යෑ.

ස. අනු: සඩඪමීකුශල රහත්හු විසින් අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔහට අඥන නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියයුතු මෑ යෑ ...

26. ස. ප්‍ර: පරඛම්මකුසලෝ අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. නත්ථි තස්ස අසඤ්ඤිනන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: සඛම්මකුසලෝ අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. නත්ථි තස්ස අසඤ්ඤිනන්ති.

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

27. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතෝ අසඤ්ඤිනන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "ජානතෝ'හං[1] භික්ඛවෙ, පස්සතෝ ආසවානං ඛයං වදාමි. නෝ අජානතෝ නෝ අපස්සතෝ. කිඤ්ච භික්ඛවෙ, ජානතෝ කිං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති: "ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයෝ, ඉති රූපස්ස අත්ථඞ්ගමෝ, ඉති වෙදනා -පෙ- ඉති සඤ්ඤා -පෙ- ඉති සඞ්ඛාරා -පෙ- ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ, ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථඞ්ගමෝ'ති. එවං ඛෝ භික්ඛවෙ ජානතෝ එවං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති"ති.a අථෙ'ව සුත්තන්නා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

අනු. පා: තෙන හි නවත්තබ්බං: අත්ථි අරහතෝ අසඤ්ඤිනන්ති.

28. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතෝ අසඤ්ඤිනන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "ජානතෝ'හං[1] භික්ඛවෙ පස්සතෝ ආසවානං ඛයං වදාමි. නෝ අජානතෝ නෝ අපස්සතෝ. කිඤ්ච භික්ඛවෙ ජානතෝ කිං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති: ඉදං දුක්ඛන්ති භික්ඛවෙ ජානතෝ පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති. අයං දුක්ඛසමුදයෝ'ති ජානතෝ පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති. අයං දුක්ඛනිරොධෝ'ති ජානතෝ පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති. අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනීපටිපදා'ති ජානතෝ පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති.

---

1 ජානතහං - සීමු. ජානතාහං - PTS

a ඛණ්ඩංසුත්ත - පුප්ඵවග්ග - මාසිජ්ජසුත්ත.

26. ස. ප්‍ර: පරඛීණකුශල රහත් විතරාග විතදෝෂ විතමෝහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කර්තව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. ඔහට අඥන නැද්ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඛඛීණකුශල රහත් විතරාග විතදෝෂ විතමෝහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කර්තව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. ඔහට අඥන නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

27. ස. ප්‍ර: රහත්හට අඥන ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරනලද මැ නු: "මහණෙනි, මම නුවණින් දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය කියමි. නොං දන්නාහට නොං දක්නාහට නොං කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්නාහට කුමක් දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වේ ද යත්: රූප මෙසේ යැ, රූපසමුදය මෙසේ යැ, රූපයාගේ අස්තඛ්ගම මෙසේ යැ, වෙදනා මෙසේ යැ ... සංඥ මෙසේ යැ ... සංස්කාර මෙසේ යැ ... විඥන මෙසේ යැ, විඥනසමුදය මෙසේ යැ, විඥනයාගේ අස්තඛ්ගම මේසේ ය යි, මහණෙනි, මෙසේ දන්නාහට මෙසේ දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වෙති"යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොං?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් 'රහත්හට අඥන ඇති'යි නොං කියැයුතු මැ යැ.

28. ස. ප්‍ර: රහත්හට අඥන ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරනලද මැ නොං: "මහණෙනි, මම දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය කියමි. නොං දන්නාහට නොං දක්නාහට නොං කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්නාහට කුමක් දක්නාහට අස්‍රාවක්ෂය වේ ද යත්: මහණෙනි, දුක මේ යයි දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වෙයි. දුඃඛසමුදය මේ යයි දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වෙයි. දුඃඛනිරොධ මේ යයි දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වෙයි. දුඃඛනිරොධගාමිනී-ප්‍රතිපත් මේ යයි දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වෙයි.

එවං ඛො භික්ඛවෙ ජානතො එවං පස්සතො ආසවානං ඛයො හොති'තිa අපෙව සුත්තනෙතා''ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහතො අසෑසෑණනති.

29. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑසෑණනති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: ''සබ්බං භික්ඛවෙ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අපපජහං අභබ්බා දුක්ඛක්ඛයාය -පෙ- ඉදං ඛො භික්ඛවෙ.[1] අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජහං භබ්බා දුක්ඛක්ඛයාය''න්තිb අපෙ'ව සුත්තනෙතා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහරතො අසෑසෑණනති.

30. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑසෑණනති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

''සහාවස්ස දස්සනසම්පදාය
තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්ති:
සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡිතඤ්ච
සීලබ්බතං වා'පි යදත්ථි කිඤ්චි,
චතූහපායෙහි ච විප්පමුත්තො,
ඡ චාභිඨානානි අභබ්බා කාතුනති.''c

අපෙ'ව සුත්තනෙතා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහතො අසෑසෑණනති.

31. ස. පු: අත්ථි අරහතො අසෑසෑණනති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

---

1. සබ්බං ච ඛො භික්ඛවෙ - මජ්ඣ..
a සම්බසංයුත්ත - ආසවඛයසුත්ත.
b සළායතනසංයුත්ත - අපරිජානසුත්ත.
c සුත්තනිපාත - රතනසුත්ත.

මහණෙනි, මෙසේ දන්නාහට මෙසේ දක්නා-හට ආස්‍රවක්ෂය වෙති''යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නු?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් 'රහත්හට අඥන ඇති' යි නො කියයුතු මැ යැ.

29. ස. පු: රහත්හට අඥන ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මෑ නු: "මහණෙනි, හැම නුවණින් නො දන්නේ වෙසෙසින් නො දන්නේ විරාග විසින් නො පියන්නේ නුවණින් නො දුරු කරන්නේ දුඃඛක්ෂය පිණිස අභව්‍ය වෙයි. මහණෙනි, මේ හැම නුව-ණින් දන්නේ වෙසෙසින් දන්නේ විරාග විසින් පියන්නේ දුරුකරන්නේ දුඃඛක්ෂය පිණිස භව්‍ය වෙයි"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නො?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් 'රහත්හට අඥන ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

30. ස. පු: රහත්හට අඥන ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වරදුනලද මෑ නු "ඒ ආයුෂ්මාන්ශ්‍රාවකයාගේ දර්ශනඋපත් (සොවුන් මගනුවණ) පහළ වන්නා හා මෑ ධර්මයෝ තුන් දෙනෙක් ප්‍රහීණ වූවාහු වෙති: සත්කායදෘෂ්ටිය, විචිකිත්සාය, යම් මෑ ශීලව්‍රතයෙක් හෝ ඇද්ද, මොහු සි. සතර අපායයෙන්ද විප්‍රමුක්ත වූයේ, (පඤ්චානන්තර්‍යඃ, මිථ්‍යාදෘෂ්ටි යන) ෂට් අභිස්ථාන-(මහාසංවදූකර්ම) යනුදු කරන්නට අභව්‍ය වෙති"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නු?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් 'රහත්හට අඥන ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

31. ස. පු: රහත්හට අඥන ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ යැ.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "යස්මිං භික්ඛවෙ සමයෙ අරියසාවකස්ස විරජං වීතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි: යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මන්ති, සහ දස්සනුප්පාදා භික්ඛවෙ අරියසාවකස්ස තීණි සඤ්ඤොජනානි පහීයන්ති: සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො"ති. අපෙ'ව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහතො අඤ්ඤාණන්ති.

32. ප. ප්‍ර: න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහතො අඤ්ඤාණන්ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අරහා ඉත්ථිපුරිසානං නාමගොත්තං න ජානෙය්‍ය, මඝාමඝං න ජානෙය්‍ය, තිණකට්ඨවනපපතීනං නාමං න ජානෙය්‍යා'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. ඵ: යඤ්චි අරහා ඉත්ථිපුරිසානං නාමගොත්තං න ජානෙය්‍ය, මඝාමඝං න ජානෙය්‍ය, තිණකට්ඨවනපපතීනං නාමං න ජානෙය්‍ය,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ: අත්ථි අරහතො අඤ්ඤාණන්ති.

33. ස. ප්‍ර: "අරහා ඉත්ථිපුරිසානං නාමගොත්තං න ජානෙය්‍ය, මඝාමඝං න ජානෙය්‍ය, තිණකට්ඨවනපපතීනං නාමං න ජානෙය්‍යා"ති අත්ථි අරහතො අඤ්ඤාණන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා සොතාපත්තිඵලං වා සකදාගාමිඵලං වා අනාගාමිඵලං වා අරහත්තං වා න ජානෙය්‍යා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

අසෑසුණකථා නිට්ඨිතා.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරනලද මෑ නු: "මහණෙනි, යම් කලෙකැ ආර්‍යශ්‍රාවකයාහට රාගාදි රජස් රහිත පෑහූ මල ඇති ධර්මචක්ෂුස පහළ වී ද: 'යම් මෑ සමුදයධර්මයෙක් වේ නම් ඒ හැම නිරෝධස්වභාව වෙති'යි. මහණෙනි, ඒ දර්ශනොත්පත්ති හා මෑ ආර්‍යශ්‍රාවකයාහට සත්කාය-දෘෂ්ටි, විචිකිත්සා, ශීලව්‍රතපරාමර්ශ යන ත්‍රිවිධ සංයොජනයෝ ප්‍රහීණ වෙති"යි වදළ සූත්‍රාන්ත-යෙක් ඇත්තේ මෑ නු?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් 'රහත්හට අඤ්ඤා ඇති'යි නොකියැයුතු මෑ යැ.

32. ප. ප්‍ර: 'රහත්හට අඤ්ඤා ඇති'යි නොකියැයුතු ද?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ප. අනු: රහත් වනාහි ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නාමගොත්‍ර නොදන්නේ නොවැ? මාඝීමාඝී නොදන්නේ නොවැ? තෘණකාෂ්ඨවනඝපතීන්ගේ නම් නොදන්නේ නොවැ?

ස. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත් වනාහි ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නම්ගොත් නොදන්නේ මේ නම්, මඟ නොමඟ නොදන්නේ වේ නම්, තෘණකාෂ්ඨ වනඝපතීන්ගේ නම් නොදන්නේ මේ නම්,

අනු. පා: භවත, එකරුණින් 'රහත්හට අඤ්ඤා ඇති'යි කියැයුතු මෑ යැ.

33. ස. ප්‍ර: රහත් වනාහි ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නම්ගොත් නොදන්නේ යැ, මඟ නොමඟ නොදන්නේ යැ, තෘණකාෂ්ඨවනඝපතීන්ගේ නම් නොදන්නේ යැයි ගෙන රහත්හට අඤ්ඤා ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් සොවත්ඵල හෝ සෙදගැමිඵල හෝ අනාගැමිඵල හෝ රහත්ඵල හෝ නොදන්නේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියැතු මෑ යැ ...

අඤ්ඤුණකථා නිමි.

2. 3

කඞ්ඛාකථා

1. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො විචිකිච්ඡා, විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨානං, විචිකිච්ඡාසඤ්ඤොජනං, විචිකිච්ඡානීවරණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. පු: නත්ථි අරහතො විචිකිච්ඡා, විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨානං, විචිකිච්ඡාසඤ්ඤොජනං, විචිකිච්ඡානීව. ණන්ති.

ප පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි නත්ථි අරහතො විචිකිච්ඡා, විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨානං, විචිකිච්ඡාසඤ්ඤොජනං, විචිකිච්ඡානීවරණං,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා"'ති.

3. ස. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස කඞ්ඛා, අත්ථි තස්ස විචිකිච්ඡා, විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨානං, විචිකිච්ඡා සඤ්ඤොජනං, විචිකිච්ඡානීවරණන්ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා, අත්ථි තස්ස විචිකිච්ඡා, විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨානං, විචිකිච්ඡාසඤ්ඤොජනං, විචිකිච්ඡානීවරණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා. නත්ථි තස්ස විචිකිච්ඡා, විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨානං, විචිකිච්ඡාසඤ්ඤොජනං, විචිකිච්ඡානීවරණන්ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස කඞ්ඛා. නත්ථි තස්ස විචිකිච්ඡා, විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨානං, විචිකිච්ඡාසඤ්ඤොජනං, විචිකිච්ඡානීවරණන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. 8.

කඞ්ඛාකථා

[අකුසලමූලකථායෙහි නිදානය මෙනි.]

1. ස. පු: රහත්හට සැක ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට විචිකිච්ඡා ඇද්ද? විචිකිච්ඡාපයට්ඨාන විචිකිච්ඡා සංයොජන විචිකිච්ඡානීවරණ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

2. ස. පු: රහත්හට විචිකිච්ඡා නැද්ද? විචිකිච්ඡාපයට්ඨාන විචිකිච්ඡා සංයොජන විචිකිච්ඡානීවරණ නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට විචිකිච්ඡා නැත්නම් විචිකිච්ඡාපයට්ඨාන විචිකිච්ඡාසංයොජන විචිකිච්ඡානීවරණ නැත් නම්,

අනු. පං: භවත, 'රහත්හට සැක ඇති'යි නොං කියැයුතු මැ යැ.

3. ස. පු: පුහුදුන්හට සැක ඇද්ද? ඔහුට විචිකිච්ඡා ඇද්ද? විචිකිච්ඡාපයට්ඨාන විචිකිච්ඡාසංයොජන විචිකිච්ඡානීවරණ ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට සැක (තොප මතයෙහි) ඇත. ඔහුට විචිකිච්ඡා ඇද්ද? විචිකිච්ඡාපයට්ඨාන විචිකිච්ඡාසංයොජන විචිකිච්ඡානීවරණ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

4. ස. පු: රහත්හට සැක ඇද්ද? ඔහුට විචිකිච්ඡා නැද්ද? විචිකිච්ඡාපයට්ඨාන, විචිකිච්ඡාසංයොජනා විචිකිච්ඡානීවරණ නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඔ. අනු: පුහුදුන්හට සැක ඇද්ද? ඔහුට විචිකිච්ඡා නැද්ද? විචිකිච්ඡාපයට්ඨාන විචිකිච්ඡාසංයොජනා විචිකිච්ඡානීවරණ නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

5. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්කා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො සත්ථරි කඞ්කා ධම්මෙ කඞ්කා සඞ්ඝෙ කඞ්කා සික්ඛාය කඞ්කා පුබ්බන්තෙ කඞ්කා අපරන්තෙ කඞ්කා පුබ්බාපරන්තෙ කඞ්කා ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඞ්කා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: නත්ථි අරහතො සත්ථරි කඞ්කා ධම්මෙ කඞ්කා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඞ්කා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

අනු. ඵ: හඤ්චි නත්ථි අරහතො සත්ථරි කඞ්කා ධම්මෙ කඞ්කා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඞ්කා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අත්ථි අරහතො කඞ්කා'ති.

6. ස. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස කඞ්කා. අත්ථි තස්ස සත්ථරි කඞ්කා ධම්මෙ කඞ්කා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්ච-සමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඞ්කා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො කඞ්කා. අත්ථි තස්ස සත්ථරි කඞ්කා ධම්මෙ කඞ්කා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්ච-සමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඞ්කා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්කා. නත්ථි තස්ස සත්ථරි කඞ්කා ධම්මෙ කඞ්කා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්ච-සමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඞ්කා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස කඞ්කා. නත්ථි තස්ස සත්ථරි කඞ්කා ධම්මෙ කඞ්කා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්ච-සමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඞ්කා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. ප්‍ර: රහත්හට සැක ඇද්ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට ශාස්තෘන් කෙරෙහි සැක ඇද්ද? ධර්මයෙහි සැක ඇද්ද, සඞ්ඝයා කෙරෙහි සැක ඇද්ද, ශික්ෂාවෙහි සැක ඇද්ද, පූර්‍වාන්තයෙහි සැක ඇද්ද, අපරාන්තයෙහි සැක ඇද්ද, පූර්‍වාන්තාපරාන්තයෙහි සැක ඇද්ද, ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි සැක ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: රහත්හට ශාස්තෘන් කෙරෙහි සැක නැද්ද, ධර්මයෙහි සැක ... ඉදම්ප්‍රත්‍යතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයෙහි සැක නැද්ද?

ප. පරිසුසඳු. එසේ යැ.

අනු. ඒ: ඉදින් රහත්හට ශාස්තෘන් කෙරෙහි සැක නැත් නම්, ධර්මයෙහි සැක නැත්නම් ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි සැක නැත් නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'රහත්හට සැක ඇතැ'යි නොං කියයුතු මැ යැ.

6. ස. ප්‍ර: පුහුදුන්හට සැක ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි සැක ඇද්ද? ධර්මයෙහි සැක ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍ය සමුත්පන්නධර්මයෙහි සැක ඇද්ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට (තොප මතයෙහි) සැක ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි සැක ඇද්ද? ධර්මයෙහි සැක ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි සැක ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: රහත්හට (තොප මතයෙහි) සැක ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි සැක නැද්ද? ධර්මයෙහි සැක... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි සැක නැද්ද?

ප. පරිසුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්හට සැක ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් කෙරෙහි සැක නැද්ද? ධර්මයෙහි සැක ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි සැක නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියයුතු මැ යැ ...

8. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතො රාගො පහීනො උච්ඡින්නමූලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවකතො ආයතිං අනුප්පාදධම්මො'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො රාගො පහීනො උච්ඡින්නමූලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවකතො ආයතිං අනුප්පාදධම්මො,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා'ති.

9. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතො දොසො පහීනො -පෙ- මොහො පහීනො -පෙ- අනොතප්පං පහීනං -පෙ- රාගපපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ- දොසපපහානාය -පෙ- අනොතනපපපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා, නනු අරහා වීතරාගො වීතදොසො වීතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහා වීතරාගො වීතදොසො වීතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා'ති.

10. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා'ති.

ප. වි: සඛම්මකුසලස්ස අරහතො අත්ථි කඞ්ඛා, පරඛම්මකුසලස්ස අරහතො නත්ථි කඞ්ඛා'ති.

ස. අනු: සඛම්මකුසලස්ස අරහතො අත්ථි කඞ්ඛා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතො අත්ථි කඞ්ඛා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ඔ. ප්‍ර: රහත්හට සෑක ඇද්ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඔ. අනු: රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ වූයේ උසුන්මුල් වූයේ මූදුන්සුන් තලක් සේ කළ අවඝතුකභාව ඇතියේ නුවණින් කළ අභාව ඇතියේ මතුයෙහි නූපදනා සැහැවි ඇතියේ නොවේ ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ වේ නම්, උසුන්මුල් වේ නම්, මූදුන්සුන් තලක් සේ කළ අවඝතුකභාව ඇතියේ වේ නම්, නුවණින් කළ අභාව ඇතියේ වේ නම්, මතුයෙහි නූපදනා සැහැවි ඇතියේ වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'රහත්හට සෑක ඇති'යි නොකියැයුතු මැ යැ.

9. ඔ. ප්‍ර: රහත්හට සෑක ඇද්ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඔ. අනු: රහත්හට දෝෂය ප්‍රහීණ වූයේ නොවේ ද ... මෝහය ප්‍රහීණ වූයේ නොවේ ද ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වූයේ නොවේ ද ... රාගප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත නොවේ ද ... බොධ්‍යඞ්ග භාවිත නොවේ ද ... දෝෂප්‍රහාණයට ... අනපත්‍රපා ප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත නොවේ ද ... බොධ්‍යඞ්ග භාවිත නොවේ ද? රහත් ප්‍රහීණරාග ප්‍රහීණදෝෂ ප්‍රහීණමෝහ නොවේ ද ... (රහත්හු විසින්) පසක් කළයුතු දැය පසක් කරන ලද නොවේ ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත් ප්‍රහතරාග වේ නම්, ප්‍රහතදෝෂ වේ නම් ... සාක්ෂාත් කතව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත වේ නම්,

අනු: පෘ: භවත, 'රහත්හට සෑක ඇති'යි නොකියැයුතු මැ යැ.

10. ඔ. ප්‍ර: රහත්හට සෑක ඇද්ද?

ප. වි: ප්‍රඥාවිමුක්ත රහත්හට සෑක ඇත. උභතොභාග විමුක්ත රහත්හට සෑක නැත.

ඔ. අනු: සඛඩ්ගීකුශල රහත්හට සෑක ඇද්ද?

ප. පරිඝුඤ්ඤු: එසේ යැ.

ඔ. අනු: පරඛඩ්ගීකුශල රහත්හට සෑක ඇද්ද?

ප. පවි: එසේ නොකියැයුතු මැ ඇ ...

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො නත්ථි කඞ්කා'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො නත්ථි කඞ්කා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො. අත්ථි තස්ස කඞ්කා'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො. අත්ථි තස්ස කඞ්කා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො දෙසෙො පහීනො -පෙ- මොහො පහීනො -පෙ- අනොත්තපපං පහීනං -පෙ- රාගපපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ- දෙසපපහානාය -පෙ- මොහපපහානාය -පෙ- අනොත්තපපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ-

13. ස. පු: සධම්මකුසලො අරහා විතරාගො විතදෙසො විතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. අත්ථි තස්ස කඞ්කා'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලො අරහා විතරාගො විතදෙසො විතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. අත්ථි තස්ස කඞ්කා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. පු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො. නත්ථි තස්ස කඞ්කා'ති.

ප. පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: සධම්මකුසලස්ස අරහතො රාගො පහීනො. නත්ථි තස්ස කඞ්කා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතො දෙසො පහීනො -පෙ- මොහො පහීනො -පෙ- අනොත්තපපං පහීනං -පෙ- රාගපපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ- දෙසපපහානාය -පෙ- මොහපපහානාය -පෙ- අනොත්තපපපහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ- පරධම්මකුසලො අරහා විතරාගො විතදෙසො විතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං නත්ථි තස්ස කඞ්කා'ති.

ප පටිසේධේ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්කුශල රහත්හට සැක නැද්ද?

ප පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඛධම්කුශල රහත්හට සැක නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

11. ස. පු: සඛධම්කුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට සැක ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: පරධම්කුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට සැක ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ..

12. ස. පු: සඛධම්කුශල රහත්හට දෙවෂය ප්‍රහීණ යැ ... මෝහය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ ... රාගප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත යැ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ ... දෙවෂප්‍රහාණයට ... මෝහ-ප්‍රහාණයට ... අනපත්‍රපාප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත යැ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ ...

13. ස. පු: සඛධම්කුශල රහත් විතරාග වෙයි, විතදෙවෂ වෙයි, විතමෝහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්-කෘත යැ. ඔහුට සැක ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: පරධම්කුශල රහත් විතරාග වෙයි, විතදෙවෂ වෙයි, විතමෝහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. ඔහුට සැක ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

14. ස. පු: පරධම්කුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට සැක නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඛධම්කුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට සැක නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: පරධම්කුශල රහත්හට දෙවෂය ප්‍රහීණ යැ ... මෝහය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ ... රාගප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත යැ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ ... දෙවෂප්‍රහාණයට ... මෝහ-ප්‍රහාණයට ... අනපත්‍රපාප්‍රහාණයට මාර්ගය භාවිත යැ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ ... පරධම්කුශල රහත් විතරාග වෙයි, විතදෙවෂ වෙයි, විතමෝහ වෙයි ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. ඔහුට සැක නැද්ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඞ්ඝමකුසලෝ අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බා සච්ඡිකතා. නත්ථි තඤ්ඤ කඞ්ඛා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. පු: අත්ථි අරහතෝ කඞ්ඛා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "ජානතෝ'හං[1] භික්ඛවෙ පස්සතෝ ආසවානං ඛයං වදාමි, නෝ අජානතෝ නෝ අපස්සතෝ. කිඤ්චු භික්ඛවෙ ජානතෝ කිං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති: 'ඉතිරූපං -පෙ- ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථඞ්ගමෝ'ති. එවං ඛෝ භික්ඛවෙ ජානතෝ එවං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති"ති[a] අත්ථෙව සුත්තනෙතා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං 'අත්ථි අරහතෝ කඞ්ඛා'ති.

16. ස. පු: අත්ථි අරහතෝ කඞ්ඛා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "ජානතෝ'හං" භික්ඛවෙ පස්සතෝ ආසවානං ඛයං වදාමි, නෝ අජානතෝ නෝ අපස්සතෝ, කිඤ්චු භික්ඛවෙ ජානතෝ කිං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති. "ඉදං දුක්ඛන්ති භික්ඛවෙ -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධ-ගාමිනී පටිපදාති ජානතෝ පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති. එවං ඛෝ භික්ඛවෙ ජානතෝ එවං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හොති"ති.[b] අත්ථෙව සුත්තනෙතා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඣ: තෙන හි න වත්තං "අත්ථි අරහතෝ කඞ්ඛා"ති.

17. ස පු: අත්ථි අරහතෝ කඞ්ඛා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා

---

1. ජානතොහං - සීමු, සෘ PTS

a ඛණසංයුත්ත - වෘසිජ්ජසුත්ත.

b සළායතනසංයුත්ත - ආසවක්ඛයසුත්ත.

ස. අනු: සඛඩමීකුශල රහත් විතරාග වෙයි, විතදොෂ වෙයි, විතමොහ වෙයි .. සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. ඔහුට සැක නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ..

15. ස. ප්‍ර: රහත්හට සැක ඇද්ද?

ප. පරිකුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද මැ නු. "මහණෙනි, මම දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය කියමි. නො දන්නාහට නො කියමි. නොදක්නාහට නො කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්නාහට කුමක් දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වේ ද: රූපය මෙසේ යැ ... විඥානයාගේ අස්තඩගමය මෙසේ යැ'යි. මහණෙනි, මෙසේ දන්නාහට මෙසේ දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වෙති"යි වදළ සූත්‍රාන්ත යෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිකුසඳු. එසේ යැ.

අනු. පෘ: එකරැණින් 'රහත්හට සැක ඇති' යි නො කියයුතු මැ යැ.

16. ස. ප්‍ර: රහත්හට සැක ඇද්ද?

ප. පරිකුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාගවතුන් වහන්සේ විසින් වදරනලද මැ නු: "මහණෙනි, මම දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය කියමි. නො දන්නාහට නො කියමි. නො දක්නාහට නො කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්නාහට කුමක් දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වේ ද? මහණෙනි 'මේ දුකැ'යි ... 'මේ දුඃඛනිරොධගාමිනී පිළිවෙතැ'යි දන්නාහට දක්නාහට අස්‍රවක්ෂය කියමි. මහණෙනි, මෙසේ දන්නාහට මෙසේ දක්නාහට අස්‍රවක්ෂය වෙති"යි වදළ සූත්‍රාන්ත යෙක් ඇත්තේ මැ නොැ?

ප. පරිකුසඳු: එසේ යැ.

අනු. පෘ: එකරැණින් 'රහත්හට සැක ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

17. ස. ප්‍ර: රහත්හට සැක ඇද්ද?

ප. පරිකුසඳු: එසේ යැ.

ස. අනු. නනු වුත්තං භගවතා: "සබ්බං භික්ඛවෙ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අපපජහං අභබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය -පෙ- ඉදං බො භික්ඛවෙ[1] අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජහං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය'ති.a අථෙව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං "අත්ථි අරහතො කඞ්කා"ති.

18. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්කා'ති

ප. පරිසුද්ධ. ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"සහාවස්ස දස්සනසම්පදාය -පෙ-
ඡ ඨාභිඨානානි අභබ්බො කාතුන්ති"

අථෙ'ව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං "අත්ථි අරහතො කඞ්කා"ති.

19. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්කා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "යස්මිං භික්ඛවෙ සමයෙ අරියසාවකස්ස විරජං වීතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි: 'යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මන්ති' සහදස්සනුප්පාදා භික්ඛවෙ අරියසාවකස්ස තීණි සඤ්ඤුජ්ජන්ති පහීයන්ති: 'සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො'ති" අථෙ'ව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං "අත්ථි අරහතො කඞ්කා"ති.

20. ස. පු: අත්ථි අරහතො කඞ්කා'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

---

1. සබ්බඤ්ච බො භික්ඛවෙ - මජ්ඣං

a සළායතනසංයුත්ත - අපරිජානාසුත්ත

ස.අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මෑ නුː "මහණෙනි, හැම සකසා අභිඥ වශයෙන් නොදන්නේ පරිඥ වශයෙන් නොදන්නේ විරාග වශයෙන් නොහරතේ ප්‍රහාණ වශයෙන් නොහරතේ දුඃඛක්ෂයට අභව්‍ය වෙයි ... මහණෙනි, මෙ හැම අභිඥන වශයෙන් දන්නේ පරිඥන වශයෙන් දන්නේ විරාග වශයෙන් හරතේ ප්‍රහාණ වශයෙන් හරතේ දුඃඛක්ෂයට භව්‍ය වෙති"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නොʔ

ප. පරිඝූසකඃ එසේ යෑ.

අනු. පෘː එ කරුණින් 'රහත්හට සෑක ඇති'යි නොකියයුතු මෑ යෑ.

18. ස. පුː රහත්හට සෑක ඇද්දʔ

ප. පරිඝූසකඃ එසේ යෑ.

ස. අනුː භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මෑ නුː "ඒ ආර්‍යශ්‍රාවකයාගේ දර්ශනසම්පත් පහළ වන්නා හා මෑ ... අභිසම්පාන සදෙනකුදු කරන්නට අභව්‍ය වෙයි"යි (වදාළ) සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නුʔ

ප. පරිඝූසකඃ. එසේ යෑ.

අනු. පෘː එ කරුණින් 'රහත්හට සෑක ඇති'යි නොකියයුතු මෑ යෑ.

19. ස. පරි. රහත්හට සෑක ඇද්දʔ

ප. පරිඝූසකඃ එසේ යෑ.

ස. අනුː භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මෑ නුː "මහණෙනි, යම් සමයෙක ආර්‍යශ්‍රාවකයාහට 'යම් කිසි සමුදයධර්මයෙක් ඇද්ද, එ හැම නිරෝධ-සභාව යැ'යි විරජ විතමල ධර්මචක්ෂුස පහළ වී ද; මහණෙනි, ඒ දර්ශන සම්පත් පහළ වන්නා හා මෑ ත්‍රිවිධ සංයොජන කෙනෙක් ප්‍රහීණ වෙත්ː (එනම්) සත්කායදෘෂ්ටි යෑ විචිකිත්සා යෑ ශීලව්‍රත-පරාමර්ශී යෑ"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නුʔ

ප. පරිඝූසකඃ එසේ යෑ

අනු. පෘː එ කරුණින් 'රහත්හට සෑක ඇති'යි නොකියයුතු මෑ යෑ.

20. ස. පුː රහත්හට සෑක ඇද්දʔ

ප. පරිඝූසකඃ එසේ යෑ

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"යදා හවේ පාතුභවන්ති ධම්මා
ආතාපිනෝ ඣායතෝ බ්‍රාහ්මණස්ස,
අථස්ස කඞ්කා වපයන්ති සබ්බා
යතෝ පජානාති සහෙතුධම්මන්ති.

යදා හවේ පාතු භවන්ති ධම්මා
ආතාපිනෝ ඣායතෝ බ්‍රාහ්මණස්ස,
අථස්ස කඞ්කා වපයන්ති සබ්බා
යතෝ ඛයං පච්චයානං අවෙදී'ති.

යදා හවේ පාතුභවන්ති ධම්මා
ආතාපිනෝ ඣායතෝ බ්‍රාහ්මණස්ස,
විධූපයං තිට්ඨති මාරසෙනං
සුරියෝ'ව ඔභාසයමන්තලික්ඛන්ති. a.

යා කාචි කඞ්කා ඉධ වා හුරං වා
සකවෙදියා වා පරවෙදයා වා,
ඣායිනෝ තා පජහන්ති සබ්බා
ආතාපිනෝ බ්‍රහ්මචරියං චරන්තා'ති.b

යෙ කඞ්කා සම්පතිකඤ්ඤා
කඞ්කා භූතෙසු පාණිසු,
අසංසයා විසංයුත්තා
තෙසු දිත්තං මහප්ඵලන්ති.

එතාදිසී ධම්මපකාසනෙපථ
න තපථ කිං[1] කඞ්ඛති කොචි සාවකෝ,
නිත්තිණ්ණඔඝං[2] විවිකිච්ඡජිත්තං
බුද්ධං නමස්සාම ජිනං ජනින්දන්ති.[3]c

අථෙව'ම සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටික්ඛෙපෝ: ආමන්තා

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං "අත්ථි අරහතෝ කඞ්කා"ති.

---

a. මජ්ඣිමනිකායපාළි, උදානපාළි - බොධිසුත්තාදි.
b උදාන පාළි - රෙවතසුත්තාදි.
1. කිඤ්චි තපථ කඞ්ඛති PTS, ඡසං
2. නිත්තිණ්ණඔඝං - සීමු, PTS
3. ජනින්දාති - සීමු, PTS, මජසං.
c. දීඝනිකායෙ - සඞ්ගීතිපරියායසුත්තාදි.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මෑ නොවැ:

"යම් කලෙකැ කෙලෙස් තවන වැර ඇති ධ්‍යාන කරන බාහිතපාපී වූ රහත්හට (අනුලෝම ප්‍රත්‍යයාකාරප්‍රතිවෙධක වූ) බෝපැකි දහම්හු උපදින් ද, එකල ඔහුට හෑම සැකයෝ පහව යෙති. යම් හෙයෙකින් සහෙතුක වූ දුඃඛස්කන්ධ-ධර්මය දන්නේ වේ ද, එහෙයිනි.

යම කලෙකැ කෙලෙස් තවන වැර ඇති ධ්‍යාන කරන බාහිතපාපී වූ ක්ෂීණාස්‍රවයාහට එකැනින් බොධිපාක්ෂිකධර්මයෝ උපදින් ද එසඳ ඔහුට හෑම සැකයෝ නිරුද්ධ වෙති. යම්-හෙයෙකින් අවිද්‍යාදි ධර්මයන්ගේ (අනුත්පාදනිරෝධ සඞ්ඛ්‍යාත වූ) ක්ෂය දන්නේ වේ ද, එහෙයිනි.

යම් කලෙකැ කෙලෙස් තවන වැර ඇති ධ්‍යාන කරන බාහිතපාප ක්ෂීණාස්‍රවයාහට එකැනින් බෝපැකිදහම්හු උපදින් ද, (ඒ බොධි-පාක්ෂිකධර්මාඟයෙන්) මරසෙන් නහ්මින් හිරු අහස බබුළුවන්නාක් සෙයින් සිටුනේ යැ."

සඵකිය ආත්මභාවයෙහි ලා (ආලම්බන වශයෙන්) දතයුතු වූ හෝ පරාත්මභාවයෙහි ලා දතයුතු වූ හෝ මේ ප්‍රත්‍යුත්පන්න ආත්මභාවයෙහි වැටෙන හෝ අතීතානාගත ආත්මභාවයෙහි වැටෙන හෝ යම් කිසි විචිකිත්සා කෙනෙක් ඇද්ද, කෙලෙස් තවන වැර ඇති බ්‍රහ්මචර්‍යය පුරන ධ්‍යායීහු එ හෑම සැක හැරපියත්.

උපන් සැක ඇති ප්‍රාණීන් කෙරෙහි යම් කෙනෙක් සැක ඉක්මැසිටියාහු ද, එහෙයින් සංශය රහිත වූවාහු රාගාදීන් හා විසංයුක්ත වූවාහු වෙත් ද, ඔවුන් විෂයෙහි දුන් දෑය මහත්ඵල යි.

මෙහි මෙ බදු ධර්මප්‍රකාශ වෙයි. එහිලා කිසිදු ආර්‍යශ්‍රාවකයෙක් කිමැයි සැක නොකෙරෙයි. තරණය කළ බඹ ඇති, සිදැලූ විචිකිත්සා ඇති, ජනෙන්ද්‍ර වූ ජිතපඤ්චමාර බුදුන් වදනම්හ.

වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් මෑ කු?

ප පරිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. පෑ: එ කරුණින් 'රහත්හට සැක ඇති'යි නොකියයුතු මී යැ.

21. ප. ප්‍ර: න වත්තබ්බං අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අරහා ඉත්ථිපුරිසානං නාමගොත්තෙන කඞ්ඛෙය්‍ය, මහාමග්ගෙ කඞ්ඛෙය්‍ය, තිණකට්ඨ-වනපතීනං නාමෙ කඞ්ඛෙය්‍යා'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහා ඉත්ථිපුරිසානං නාමගොත්තෙන කඞ්ඛෙය්‍ය, මහාමග්ගෙ කඞ්ඛෙය්‍ය, තිණකට්ඨ-වනපතීනං නාමෙ කඞ්ඛෙය්‍ය,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "අත්ථි අරහතො කඞ්ඛා"ති.

22. ස. ප්‍ර: අරහා ඉත්ථිපුරිසානං නාමගොත්තෙන කඞ්ඛෙය්‍ය, මහාමග්ගෙ කඞ්ඛෙය්‍ය, තිණකට්ඨවනපතීනං නාමෙ කඞ්ඛෙය්‍යා'ති අත්ථි අරහතො කඞ්ඛෙය්‍යා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහා සොතාපත්තිඵලෙ වා සකදාගාමිඵලෙ වා අනාගාමි ඵලෙ වා අරහත්තෙ වා කඞ්ඛෙය්‍යා'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

කඞ්ඛාකථා නිට්ඨිතා.

21 ප. ප්‍ර: 'රහත්හට සෑක ඇති'යි නොකියයුතු වේ ද?

ස. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ප. අනු: රහත් වනාහි ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නම්ගොත්හි සෑක කරන්නේ නොවේ ද? මාඝීමාඝීයෙහි සෑක කරන්නේ නොවේ ද? තාණකාෂටවනඍපතීන්ගේ නම්හි සෑක කරන්නේ නොවේ ද?

ස. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත් ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නම්ගොත්හි සෑක කරන්නේ වේ නම්, මාඝීමාඝීයෙහි සෑක කරන්නේ වේ නම්, තාණකාෂටවනඍපතීන්ගේ නම්හි සෑක කරන්නේ වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, එකරුණින් 'රහත්හට සෑක ඇති'යි කියයුතු මැ යැ.

22. ස. ප්‍ර: රහත් ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නම්ගොත්හි සෑක කරන්නේ යැ, මාඝීමාඝීයෙහි සෑක කරන්නේ යැ, තාණකාෂටවනඍපතීන්ගේ නම්හි සෑක කරන්නේ යැ'යි ගෙන රහත්හට සෑක ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපයි: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් වනාහි සොවත්ඵලයෙහි හෝ සෙදගැමිඵලයෙහි හෝ අනගැමිඵලයෙහි හෝ අර්හත්වයෙහි හෝ සෑක කරන්නේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ.

කඞ්ඛාකථා නිමි

2. 4.

පරවිතරණකථා[1]

1. ස. පු: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.[2]

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. අනු: අරහා පරනෙය්‍යා පරපත්තියො පරපච්චයො පරපටිබද්ධඤ්ඤු න ජානාති න පස්සති සම්මුළ්හා අසම්පජානො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: නනු අරහා න පරනෙය්‍යා න පරපත්තියො න පරපටිබද්ධඤ්ඤු ජානාති පස්සති අසම්මුළ්හා සම්පජානො'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

අනු. ඵ: ඡඤ්ඤ අරහා න පරනෙය්‍යා න පරපත්තියො න පරපච්චයො න පරපටිබද්ධඤ්ඤු ජානාති පස්සති අසම්මුළ්හා සම්පජානො,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

2. ස. පු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස පරවිතරණා, නො ච පරනෙය්‍යා පරපත්තියො පරපච්චයො පරපටිබද්ධඤ්ඤු, න ජානාති න පස්සති සම්මුළ්හා අසම්පජානො'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්නා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා, නො ච පරනෙය්‍යා පරපත්තියො පරපච්චයො පරපටිබද්ධඤ්ඤු න ජානාති න පස්සති සම්මුළ්හා අසම්පජානො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. පරවිතාරණකථා - සිඹු, මජඣ., PTS, සය්‍යා.
2 පරවිතාරණා' - සිඹු, මජඣ., PTS. සය්‍යා.

2. 4.

පරවිතරණකථා.

[මෙ ද අඤ්ඤාණකථායෙහි නිදානය මෙනි]

1. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණය (පරා බසින් දූන් මෑ) ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත් වනාහි පරනෙය වූයේ මෙරමා නිසා ප්‍රාපනීය (දතයුතු) වූයේ ඌරප්‍රත්‍යය (අනුන්ඔස් පිහිට කොට ඇති) වූයේ පරප්‍රතිබද්ධ වූයේ සම්මූඪ වූයේ සම්ප්‍රඥන නැතියේ නො දන්නේ වේ ද, නො දක්නේ වේ ද?

ප පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස අනු: රහත් වනාහි පරනෙය නො වූයේ මෙරමා නිසා ප්‍රාපනීය නො වූයේ පරප්‍රත්‍යය නො වූයේ පරප්‍රතිබද්ධ නො වූයේ සම්මූඪ නො වූයේ සම්ප්‍රඥන ඇතියේ දන්නේ වේ ද, දක්නේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

අනු. ඒ: ඉදින් රහත් වනාහි පරනෙය නො වූයේ මෙරමා නිසා ප්‍රාපනීය නො වූයේ පරප්‍රත්‍යය නො වූයේ පරප්‍රතිබද්ධ නො වූයේ සම්මූඪ නො වූයේ සම්ප්‍රඥන ඇතියේ දන්නේ වේ නම්, දක්නේ වේ නම්,

අනු. පා: භවත, රහත්හට පරවිතරණා ඇති'යි නො කියැයුතු මැ යැ.

2. ස. ප්‍ර: පෘථග්ජනයාහට පරවිතරණා ඇත. ඒ පෘථග්-ජනත් පරනෙය වූයේ පරා නිසා ප්‍රාපනීය වූයේ පරා හෙතු කොට දැතියේ පරා අයත් කොට ඇතියේ සම්මූඪ වූයේ සම්ප්‍රඥන නැතියේ නො-දන්නේ වේ ද, නො දක්නේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: (තොප මතයෙහි) රහත්හට පරවිතරණා ඇත. ඒ රහත් ද පරනෙය වූයේ පරා මඟින් ප්‍රාපනීය වූයේ පරප්‍රත්‍යය වූයේ පරප්‍රතිබද්ධ වූයේ සම්මූඪ වූයේ සම්ප්‍රඥන නැතියේ නො දන්නේ වේ ද, නො දක්නේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා. සො ච න පරනෙය්‍යා න පරපත්තියො න පරපච්චයො න පරපච්චයුප්පන්නා ඉරියාපථා ඤාණාති පස්සති අසම්මුළ්හො සම්පජානොත්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස පරවිතරණා සො ච න පරනෙය්‍යා න පරපත්තියො න පරපච්චයුප්පන්නා ඉරියාපථා ඤාණාති පස්සති අසම්මුළ්හො සම්පජානොත්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො පරවිතරණාත්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො සත්ථරි පරවිතරණා. ධම්මෙ පරවිතරණා සඞ්ඝෙ පරවිතරණා සික්ඛාය පරවිතරණා පුබ්බන්තෙ පරවිතරණා අපරන්තෙ පරවිතරණා පුබ්බන්තාපරන්තෙ පරවිතරණා ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු පරවිතරණාත්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: නත්ථි අරහතො සත්ථරි පරවිතරණා ධම්මෙ පරවිතරණා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු පරවිතරණාත්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි නත්ථි අරහතො සත්ථරි පරවිතරණා ධම්මෙ පරවිතරණා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු පරවිතරණා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ත්ති.

5. ස. ප්‍ර: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස පරවිතරණා. අත්ථි තස්ස සත්ථරි පරවිතරණා ධම්මෙ පරවිතරණා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු පරවිතරණාත්ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

3. ස. ප්‍ර: (තොප මතයෙහි) රහත්හට පරවිතරණා ඇත. ඒ රහත් ද පරනෙය නොවූයේ පරා මඟින් ප්‍රාප්තව්‍ය නොවූයේ පරප්‍රත්‍යය නොවූයේ පරප්‍රතිබද්ධ නොවූයේ සම්මූඪ නොවූයේ සම්ප්‍රඥන ඇතියේ දන්නේ වේ ද, දක්නේ වේ ද?

ප. පරි‍ඝ්‍රහ: එසේ යැ.

ස. අනු: පෘථග්ජනයාහට පරවිතරණා ඇත. ඒ පුහුදුනුන් පරනෙය නොවූයේ පරා මඟින් ප්‍රාප්තව්‍ය නොවූයේ පරහෙතු නැතියේ පරප්‍රතිබද්ධ නොවූයේ සම්මූඪ නොවූයේ සම්ප්‍රඥන ඇතියේ දන්නේ වේ ද, දක්නේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණා ඇද්ද?

ප. පරි‍ඝ්‍රහ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, ධර්මයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, සඟුන් කෙරෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, ශික්ෂාවෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, පූර්‍වාන්තයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, අපරාන්තයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, පූර්‍වාන්තාපරාන්තයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: රහත්හට ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි පරවිතරණ නැද්ද, ධර්මයෙහි පරවිතරණ නැද්ද ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරි‍ඝ්‍රහ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි පරවිතරණ නැත් නම්, ධර්මයෙහි පරවිතරණ නැත් නම් ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි පරවිතරණ නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට පරවිතරණා ඇති'යි නොකියයුතු මැ යැ.

5. ස. ප්‍ර: පුහුදුන්හට පරවිතරණ ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, ධර්මයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරි‍ඝ්‍රහ: එසේ යැ.

ස. අනු: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා. අත්ථි තස්ස සත්ථරි පරවිතරණා, ධම්මෙ පරවිතරණා පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු පරවිතරණා'ති.

ප. පටි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා. නත්ථි තස්ස සත්ථරි පරවිතරණා, ධම්මෙ පරවිතරණා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු පරවිතරණා'ති

ප. පරිකුසු: ආමන්තා.

ස: අනු: අත්ථි පුථුජ්ජනස්ස පරවිතරණා. නත්ථි තස්ස සත්ථරි පරවිතරණා ධම්මෙ පරවිතරණා -පෙ- ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. පරිකුසු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහ්තො රාගො පහීනො උච්ඡින්නමූලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවකතො ආයතිං අනුප්පාදධම්මොති.

ප. පරිකුසු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො රාගො පහීනො උච්ඡින්නමූලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවකතො ආයතිං අනුප්පාදධම්මො,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "අත්ථි අරහතො පරවිතරණා"ති.

8. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. පරිකුසු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතො දොසො පහීනො -පෙ- මොහො පහීනො -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං උච්ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මන්ති.

ප. පරිකුසු: ආමන්තා.

ස. අනු: රහත්හට පරවිතරණ ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි පරවිතරණ ඇද්ද, ධර්මයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍ය-සමුත්පන්නධර්මයෙහි පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

6. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි පරවිතරණ නැද්ද, ධර්මය කෙරෙහි පරවිතරණ නැද්ද ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතා-ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්නධර්මයෙහි පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරිඝූඝූ· එසේ යැ.

ස. අනු: පුහුදුන්හට පරවිතරණ ඇත. ඔහුට ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි පරවිතරණ නැද්ද, ධර්මයෙහි පරවිතරණ නැද්ද ... ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍ය-සමුත්පන්නධර්මයෙහි පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට රාගය පුහුන් නො වේ ද, උසුන්මුල් නො වේ ද, මුදුන්සුත් තලක් සෙයින් කළ අවසානකභාව ඇතියේ නො වේ ද, ප්‍රඥයෙන් කළ අභාව ඇතියේ නො වේ ද, මතුයෙහි නූපදනා සැහැව් ඇතියේ නො වේ ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ වේ නම්, උසුන්-මුල් වේ නම්, තාලාවත්ථුකෘත වේ නම්, කළ අභාව ඇතියේ වේ නම්, මතු නූපදනා සැහැව් ඇතියේ වේ නම්,

අනු. ප: භවත, 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති' යි නො කියයුතු මැ යැ.

8. ස ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ

ස. අනු: රහත්හට ද්වේෂය ප්‍රහීණ නො වේ ද ... මෝහය ප්‍රහීණ නො වේ ද ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ නො වේ ද, උසුන්මුල් නො වේ ද, තාලාවත්ථුකෘත නො වේ ද, කළ අභාව ඇතියේ නො වේ ද, මතුයෙහි නූපදනා සැහැව් ඇතියේ නො වේ ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

අනු: ඵ. හඤ්චි අරහතො අනොත්තප්පං පහීනං උච්ඡින්න-මූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

9. ස. ප්‍රු: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහතො රාගප්පහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ- දොසප්පහානාය -පෙ- අනොත්තප්පප්පහානාය මග්ගො භාවිතො -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො රාගප්පහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

10. ස. ප්‍රු: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අරහා විතරාගො විතදොසො විතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහා විතරාගො විතදොසො විතමොහො -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතා,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

11. ස. ප්‍රු: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. මි: සඛම්මකුසලස්ස අරහතො අත්ථි පරවිතරණා. පරඛම්මකුසලස්ස අරහතො නත්ථි පරවිතරණා'ති.

ස. අනු: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතො අත්ථි පරවිතරණා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

අනු. ඣ: ඉදින් රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ වේ නම්, උසුන්මුල් වේ නම්, තාලාවත්‍රකෘත වේ නම්, කල අභාව ඇතියේ වේ නම්, මතු නූපදනා සැහැව් ඇතියේ වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

9. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත නො වේ ද ... බොධ්‍යඞ්ග භාවිත නො වේ ද ... දෝෂප්‍රහාණය පිණිස .. අනපත්‍රපා ප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත නො වේ ද ... බොධ්‍යඞ්ග භාවිත නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. ඣ: ඉදින් රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ග භාවිත වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

10. ස. ප්‍ර. රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස අනු: රහත් වනාහි විතරාග විතදෝෂ විතමෝහ නො වේ ද ... සාක්ෂාත්කර්තව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. ඣ: ඉදින් රහත් විතරාග විතදෝෂ විතමෝහ වේ නම් ... සාක්ෂාත්කර්තව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

11. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. වි: සවධර්මකුශල රහත්හට පරවිතරණ ඇත. පරධර්මකුශල රහත්හට පරවිතරණ නැත.

ස. අනු: පරධර්මකුශල රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ..

ස. අනු. පරධම්මකුසලස්ස අරහතෝ නත්ථි පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: සධම්මකුසලස්ස අරහතෝ නත්ථි පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ, මොහෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතෝ අනොත්තප්පං පහීනං. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. පු: සධම්මකුසලස්ස අරහතෝ දෝසපපහානාය -පෙ- අනොත්තප්පපපහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: පරධම්මකුසලස්ස අරහතෝ අනොත්තප්පපප-හානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: පරධම්කුශල රහත්හට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ අනු: සඩධම්කුශල රහත්හට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

12. ස. ප්‍ර: සඩධම්කුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ. අනු: පරධම්කුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

13. ස. ප්‍ර: සඩධම්කුශල රහත්හට දොෂය ප්‍රහීණ යැ, මොහය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ. අනු: පරධම්කුශල රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

14. ස. ප්‍ර: සඩධම්කුශල රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත යැ ... බොධ්‍යඩ්ග භාවිත යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ. අනු: පරධම්කුශල රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත යැ ... බොධ්‍යඩ්ග භාවිත යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

15. ස. ප්‍ර: සඩධම්කුශල රහත්හට දොෂප්‍රහාණය පිණිස ... අනපත්‍රපා ප්‍රහාණය පිණිස මාර්ග භාවිත යැ ... බොධ්‍යඩ්ග භාවිත යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ඝ. අනු: පරධම්කුශල රහත්හට අනපත්‍රපාප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඩ්ග භාවිත යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

16. ස. ප්‍ර: සඛම්මකුසලෝ අරහා විතරගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ -ප- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. අත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: පරඛම්මකුසලෝ අරහා විතරාගෝ විතදෝසෝ විතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

17. ස. ප්‍ර: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගෝ පහීනෝ. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ස. ප්‍ර: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ, -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ දෝසෝ පහීනෝ, මෝහෝ පහීනෝ -පෙ- අනොත්තප්පං පහීනං. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -ප-

19. ස. ප්‍ර: පරඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ රාගප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා -පෙ- දෝසප්පහානාය -පෙ- අනොත්තප්පප්පහානාය මග්ගෝ භාවිතෝ -පෙ- බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: සඛම්මකුසලස්ස අරහතෝ අනොත්තප්පප්පහානාය බොජ්ඣඞ්ගා භාවිතා. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

20. ස. ප්‍ර: පරඛම්මකුසලෝ අරහා විතරාගෝ, විතදෝසෝ විතමෝහෝ -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

16. ස. ප්‍ර: සඩ්ඪමීකුශල රහත් වීතරාග යැ, වීතදෝෂ යැ, වීතමෝහ යැ ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරිඝසූසු: එසේ යැ.

ස. අනු: පරඩ්ඪමීකුශල රහත් වීතරාග යැ, වීතදෝෂ යැ, වීතමෝහ යැ ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. ඔහුට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

17. ස. ප්‍ර: පරඩ්ඪමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: සඩ්ඪමීකුශල රහත්හට රාගය ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

18. ස. ප්‍ර: පරඩ්ඪමීකුශල රහත්හට දෝෂය ප්‍රහීණ යැ, මෝහය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ යැ.

ස. අනු: සඩ්ඪමීකුශල රහත්හට දෝෂය ප්‍රහීණ යැ මෝහය ප්‍රහීණ යැ ... අනපත්‍රපා ප්‍රහීණ යැ. ඔහුට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

19. ස. ප්‍ර: පරඩ්ඪමීකුශල රහත්හට රාගප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත යැ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ ... දෝෂප්‍රහාණය පිණිස ... අනපත්‍රපා ප්‍රහාණය පිණිස මාර්ගය භාවිත යැ ... බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔහුට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරිඝසූසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඩ්ඪමීකුශල රහත්හට අනපත්‍රපා ප්‍රහාණය පිණිස බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවිතයහ. ඔහුට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

20. ස. ප්‍ර: පරඩ්ඪමීකුශල රහත් වීතරාග යැ, වීතදෝෂ යැ, වීතමෝහ යැ ... සාක්ෂාත්කතීව්‍යය සාක්ෂාත්කෘත යැ. ඔහුට පරවිතරණ නැද්ද?

ප. පරිඝසූසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සඛම්මකුසලෝ අරහා විතරාගෝ, විතදෝසෝ, විතමෝහෝ -පෙ- සවජ්ඣිකාතබ්බං සවජ්ඣිකතං. නත්ථි තස්ස පරවිතරණා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

21. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතෝ පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "ජානතෝ'හං[1] භික්ඛවෙ පස්සතෝ ආසවානං ඛයං වදාමි, නෝ අජානතෝ නෝ අපස්සතෝ. කිඤ්ච භික්ඛවෙ ජානතෝ කිං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හෝති 'ඉති රූපං -පෙ- ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථඞ්ගමෝ'ති. එවං ඛෝ භික්ඛවෙ ජානතෝ එවං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හෝතී"ති.a අත්ථෙව සුත්තන්තෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං 'අත්ථි අරහතෝ පරවිතරණා'ති.

22. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතෝ පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "ජානතෝ'හං භික්ඛවෙ පස්සතෝ ආසවානං ඛයං වදාමි, නෝ අජානතෝ නෝ අපස්සතෝ. කිඤ්ච භික්ඛවෙ ජානතෝ කිං පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හෝති 'ඉදං දුක්ඛන්ති භික්ඛවෙ ජානතෝ පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හෝති, අයං දුක්ඛසමුදයෝ'ති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධෝ'ති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා'ති ජානතෝ පස්සතෝ ආසවානං ඛයෝ හෝතී"ති.b අත්ථෙව සුත්තන්තෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං "අත්ථි අරහතෝ පරවිතරණා"ති.

23. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතෝ පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

---

1 ජානම්හං - සී‍මු.

a. ඛණසංයුත්ත - වෘසිජ්ජසුත්ත.

b. සවජ්ඣසංයුත්ත - ආසවක්ඛයසුත්ත.

ස. අනු: සවඩමීකුශල රහත් විතරාග යැ, විතදෝෂ යැ, විතමෝහ යැ ... සාසෙෂාත්කතීව්‍යය සාසෙෂාත්-කෘත යැ. ඔහුට පරවිතණ නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

21. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් වදරනලද මැ නු "මහණෙනි, මම (නුවණින්) දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය කියමි. නොං දන්නාහට නොං දක්නාහට නොං කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්නාහට කුමක් දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වේ ද යත්: මහණෙනි, 'රූපය මෙසේ යැ ... විඤ්ඤාණයාගේ අස්තඛ්ඛමය මෙසේ යැ'යි මෙසේ දන්නාහට මේසේ දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වේ" යයි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොං?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

අනු. පා: එ කරුණින් 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නොං කියැයුතු මැ යැ.

22. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් වදරනලද මැ නු "මහණෙනි, මම දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය කියමි. නොං දන්නාහට නොං දක්නාහට නොං කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්නාහට කුමක් දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වේ ද යත්: මහණෙනි, 'මේ දුඃඛ යැ'යි දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වෙයි. 'මේ දුඃඛසමුදය යැ'යි ... 'මේ දුඃඛනිරොධ යැ'යි ... 'මේ දුඃඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදා යැ'යි දන්නාහට දක්නාහට ආස්‍රවක්ෂය වේ'යයි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නොං?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

අනු. පා: එ කරුණින් 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නොං කියැයුතු යැ.

23. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරිසුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "සබ්බං භික්ඛවෙ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අපපජහං අභබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය -පෙ- ඉදං බො භික්ඛවෙ[1] අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජහං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය"ති.a අත්ථේව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

24. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා

"සහාවස්ස දස්සනසම්පදාය -පෙ-
ජ චාභිඨානානි අභබ්බො කාතුනති".

අත්ථේව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

25. ස ප්‍ර: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "යස්මිං භික්ඛවෙ සමයෙ අරියසාවකස්ස විරජං වීතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මන්ති. සහදස්සනුප්පාදා භික්ඛවෙ අරියසාවකස්ස තීණි සංයොජනානි පහීයන්ති: සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසොති අත්ථේව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

---

1 සබ්බඤ්ඤු බො භික්ඛවෙ - ම්‍යා.
සළායතනසංයුත්ත - අපරිජානසූත්ත.

ඝ. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් වදාරනලද මෑ නොෑ "මහණෙනි, සියල්ල අභිඤ්ඤ නොෑ කරනුයේ පරිඤ්ඤ නොෑ කරනුයේ විරාග වශයෙන් දුරු නොෑ කරනුයේ නොෑ හැරපියනුයේ දුඃඛක්ෂයට අභව්‍ය වෙයි ... මහණෙනි, මෙසියල්ල අභිඤ්ඤ කරනුයේ පරිඤ්ඤ කරනුයේ විරාග වශයෙන් දුරු කරනුයේ හැරපියනුයේ දුඃඛක්ෂයට භව්‍ය වේ ය"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නොෑ?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යෑ.

අනු. පෑ: එ කරුණින් 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නොෑ කියැයුතු යෑ.

24. ඝ. පු: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යෑ.

ඝ. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරනලද මෑ නු "ඒ ආර්‍යශ්‍රාවකයාහට දර්‍ශනසම්පත් පහළ වන්නා හා මෑ ... අභිඤ්ඤා සෙදෙන කරන්නට අභව්‍ය වෙයි" වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නු?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යෑ.

අනු. පෑ: එ කරුණින් 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නොෑ කියැයුතු මෑ යෑ.

25. ඝ. පු: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යෑ.

ඝ. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරනලද මෑ නු "මහණෙනි, යම් කලෙක ආර්‍යශ්‍රාවකයාහට 'යම් කිසිවක් සමුදයස්වභාවය ඇද්ද, එ හැම නිරෝධ-ස්වභාවය ඇති'යි විතරජ්ඣක වූ විතමල වූ ධර්‍මචක්ෂුස පහළ වේ ද, මහණෙනි, ඒ දර්‍ශනොත්පත්තිය පහළ වන්නා හා මෑ ආර්‍ය-ශ්‍රාවකයාහට තුන් වැදෑරුම් සංයොජන කෙනෙක් ප්‍රහීණ වෙති: සත්කායදෘෂ්ටි යෑ, විචිකිත්සා යෑ, ශීලව්‍රතපරාමර්ශ යෑ"යි මෙසේ වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නු?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යෑ.

අනු. පෑ: එ කරුණින් 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නොෑ කියැයුතු මෑ යෑ.

26. ස. ප්‍ර: අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා

"නාහං සභිස්සාමි[1] පමොචනාය
කථංකථිං[2] ඛොතකා කඤ්චි ලොකෙ,
ධම්මඤ්ච සෙට්ඨං අභිජානමානො
එවං තුවං ඔඝමිමං තරෙසී"ති.a

අථෙ'ව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං 'අත්ථි අරහතො පර-විතරණා'ති.

27. ප. ප්‍ර: න වත්තබ්බං 'අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අරහතො ඉත්ථිපුරිසානං නාමගොත්තං පරෙ විතරෙය්‍යුං[3], මඤ්ඤාමඤ්ඤං පරෙ විතරෙය්‍යුං,[3] තිණකට්ඨවනපපතීනං නාමං පරෙ විතරෙය්‍යුන්ති.[3]

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අරහතො ඉත්ථි පුරිසානං නාමගොත්තං පරෙ විතරෙය්‍යුං, මඤ්ඤාමඤ්ඤං පරෙ විතරෙය්‍යුං, තිණකට්ඨවනපපතීනං නාමං පරෙ විතරෙය්‍යුං,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබෙබ 'අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

28. ස. ප්‍ර: 'අරහතො ඉත්ථිපුරිසානං නාමගොත්තං පරෙ විතරෙය්‍යුං, මඤ්ඤාමඤ්ඤං පරෙ විතරෙය්‍යුං, තිණකට්ඨවනපපතීනං නාමං පරෙ විතරෙය්‍යුන්ති' අත්ථි අරහතො පරවිතරණා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අරහතො සොතාපත්තිඵලං වා සකදාගාමිඵලං වා අනාගාමිඵලං වා අරහත්තං[4] වා පරෙ විත-රෙය්‍යුන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

පරවිතරණකථා නිට්ඨිතා.

---

1. ගම්භස්සාමි - සිමු, PTS.
2. කථංකථී - සිමු.
3. විතරෙය්‍යුං - සිමු, ඉජ්ජං, සහ, PTS.
4 අරහත්තඵලං වා - සිමු.
a සුත්තනිපාතෙ - ඛොතකසුත්තං

26. ස. ප්‍ර: රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරියනුයුං: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මැ නු:

"ඛෘතකඝ, ලොකයෙහි කෙසේ කෙසේදැ'යි සැක සහගිය යම් මැ පුදුගලයකු මුදන්නට මම අසමර්ථයෙමි. උතුම් දහම නුවණින් දන්මින් තෝ මෙසේ මේ ඔසය තරණය කරව"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරියනුයුං: එසේ යැ.

අනු. පා: එ කරුණින් රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නො කියැයුතු මැ යැ.

27. ප. ප්‍ර: 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි නො කියැයුතු ද?

ස. පරියනුයුං: එසේ යැ.

ප. අනු: රහත්හට අන්‍යයෝ ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නම්ගොත් කියන්නාහු නො වෙත් ද, අන්‍යයෝ මාඝීමාඝී කියන්නාහු නො වෙත් ද, අන්‍යයෝ තෘණ-කාෂ්ඨවනසපතීන්ගේ නම් කියන්නාහු නො වෙත් ද?

ස. පරියනුයුං: එසේ යැ.

අනු: ඊ: ඉදින් රහත්හට අන්‍යයෝ ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නම්ගොත් කියත් නම්, අන්‍යයෝ මාඝීමාඝී කියත් නම්, අන්‍යයෝ තෘණකාෂ්ඨවනසපතීන්ගේ නම් කියත් නම්,

අනු. පා: භවත, එ කරුණින් 'රහත්හට පරවිතරණ ඇති'යි කියැයුතු මැ යැ.

28. ස. ප්‍ර: "රහත්හට අන්‍යයෝ ස්ත්‍රීපුරුෂයන්ගේ නම්ගොත් කියති. අන්‍යයෝ මාඝීමාඝී කියති. අන්‍යයෝ තෘණකාෂ්ඨවනසපතීන්ගේ නම් කියති" යනු ප්‍රමාණ කොට රහත්හට පරවිතරණ ඇද්ද?

ප. පරියනුයුං: එසේ යැ.

ස. අනු: රහත්හට අන්‍යයෝ සොවන්එල හෝ සෙදගැම්එල හෝ අනගැම්එල හෝ රහත්එල හෝ කියත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

පරවිතරණකථා නිමි.

2. 5.

වවිහෙදකථා.

1. ස. පුः සමාපත්තාසස අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.
   ප. පරිසුසු. ආමන්තා.
   ස. අනුः සබබත්ථ සමාපත්තානං අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.
   ප. පරිः න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

2. ස. පුः සමාපන්නාසස අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.
   ප. පරිසුසුः ආමන්තා.
   ස. අනුः සබබදා සමාපත්තානං අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.
   ප. පරිः න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

3. ස. පුः සමාපත්තාසස අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.
   ප. පරිසුසුः ආමන්තා.
   ස. අනුः සබෙබසං සමාපත්තානං අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.
   ප. පරිः න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

4. ස. පුः සමාපත්තාසස අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.
   ප. පරිසුසුः ආමන්තා.
   ස. අනුः සබබසමාපත්තීසු අත්ථි වවිහෙදෙ'ති
   ප. පරිः න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

5. ස. පුः සමාපත්තාසස අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.
   ප. පරිසුසුः ආමන්තා.
   ස. අනුः සමාපත්තාසස අත්ථි කායහෙදෙ'ති.
   ප. පරිः න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

2. 5.

වචීභෙදකථා.

[සෝතාපත්තිමාර්ගක්ෂණයෙහි දී පළමු දහැන් සමවන් අරිපුග්ගල් 'දුක්ඛයි කියා වාග්භෙද කෙරෙති'යි පූර්වශෛලීය නිකායාදීන් සෙසින් ලක්ඛිතත් වාදී කෙනෙකුන්ගේ විරුද්ධවාද බිඳුනට වචීභෙදකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: දුහැන් සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: හැම භවයෙහි මැ සමවත්නවුනට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: (අරූපභවය පියනු පිණිස පිළිතුරු දෙයි:) එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: හැම සමාපත්තිකාලයෙහි මැ සමවත්නවුනට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: (ප්‍රථම්මාර්ක්ෂණයෙහි ප්‍රථමධ්‍යානික සමාපත්ති-කාලය තබා තදන්‍ය සමාපත්තිකාල සඳහා පිළිතුරු දෙයි:) එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: හැම සමවත් සමවත්නවුනට මැ වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: (ලෞකිකසමවත් සමවත්නවුන් සඳහා පිළිතුරු දෙයි:) එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

4. ස. ප්‍ර: සමවත්නවුනට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: හැම සමවත්හි වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: (ලොකොත්තර ද්විතීයධ්‍යානාදිය හා හැම ලෞකිකසමවත් සඳහා පිළිතුරු දෙයි:) එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

5. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදුසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සමවත්නහුට කායභෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

6. ස. ප්‍ර: සමාපන්නස්ස නත්ථි කායෙහෙදෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්නා.

ස. අනු: සමාපන්නස්ස නත්ථි වග්ගෙහෙදෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. ප්‍ර: සමාපන්නස්ස අත්ථි වාචා, අත්ථි වග්ගෙහෙදෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්නා.

ස. අනු: සමාපන්නස්ස අත්ථි කායෝ, අත්ථි කායෙහෙදෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. ප්‍ර: සමාපන්නස්ස අත්ථි කායෝ, නත්ථි කායෙහෙදෝ'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්නා.

ස. අනු: සමාපන්නස්ස අත්ථි වාචා, නත්ථි වග්ගෙහෙදෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ස. ප්‍ර: දුක්ඛන්ති ජානන්තා දුක්ඛන්ති වාචං භාසති'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්නා.

ස. අනු: සමුදයෝ'ති ජානන්තා සමුදයෝ'ති වාචං භාසති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

10. ස. ප්‍ර: දුක්ඛන්ති ජානන්තා දුක්ඛන්ති වාචං භාසති'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්නා.

ස. අනු: නිරොධෝ'ති ජානන්තා නිරොධෝ'ති වාචං භාසති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. ප්‍ර: දුක්ඛන්ති ජානන්තා දුක්ඛන්ති වාචං භාසති'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්නා.

ස. අනු: මග්ගෝ'ති ජානන්තා මග්ගෝ'ති වාචං භාසති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. ප්‍ර: සමුදයෝ'ති ජානන්තා න ච සමුදයෝ'ති වාච භාසති'ති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්නා.

ස. අනු: දුක්ඛන්ති ජානන්තා න ච දුක්ඛන්ති වාචං භාසති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. ප්‍රු: සම්මත්තහුට කායහෙද නැද්ද?

ප. පරිසඳසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සම්මත්තහුට වාග්හෙද නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. ප්‍රු: සම්මත්තහුට වාචා ඇත. වාග්හෙද ඇද්ද?

ප. පරිසඳසු: එසේ යැ.

ස. අනු සම්මත්තහුට කාය ඇත. කායහෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

8. ස. ප්‍රු: සම්මත්තහුට කාය ඇත. කායහෙද නැද්ද?

ප. පරිසඳසු: එසේ යැ.

ස. අනු: සම්මත්තහුට වාචා ඇත. වාග්හෙද නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

9. ස. ප්‍රු: (ඉදින් හේ දුඃඛ යැ'යි බෙණේ නම් 'සමුදය' ආදියද බණන්නේ යැ. එ ද නොෘ බෙණේ නම්, අනෙකක් ද නොෘ බණන්නේ යැ'යි වොදනා කරන පිණිස) 'දුකැ' යි දන්නේ දුක යන බස බෙණේ ද?

ප. පරිසඳසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'සමුදයැ' යි දන්මින් 'සමුදයැ' යි බස් බෙණේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

10. ස. ප්‍රු: 'දුකැ' යි දන්මින් 'දුකැ' යි බස් බෙණේ ද?

ප. පරිසඳසු. එසේ යැ.

ස. අනු: 'නිරොඛ යැ'යි දන්මින් 'නිරොඛ යැ'යි බස් බෙණේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ....

11. ස. ප්‍රු: 'දුඃඛ' යැයි දන්මින් 'දුඃඛ' යයි බස් බෙණේ ද?

ප. පරිසඳසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'මාඝී' යයි දන්මින් 'මාඝී' යයි බස් බෙණේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

12. ස. ප්‍රු: 'සමුදය' යි දන්මින් 'සමුදය'යි බස් නොෘ බෙණේද?

ප. පරිසඳසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'දුඃඛ' යයි දන්මින් 'දුඃඛ' යයි බස් නොෘ බෙණේ ද?

ප. පරි: එසේ නොෘ කියැයුතු මැ යැ ...

18. ස. පු: නිරොධො'ති ජානන්තො න ච නිරොධො'ති වාචං භාසතී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: දුක්ඛනති ජානන්තො න ච දුක්ඛනති වාචං භාසතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. පු: මග්ගො'ති ජානන්තො න ච මග්ගො'ති වාචං භාසතී'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: දුක්ඛනති ජානන්තො න ච දුක්ඛනති වාචං භාසතී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. පු: සමාපත්තාසා අත්ථි වජිරබුද්ධෙ'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: ඝානං කිං ගොචරන්ති.

ප. වි: ඝානං සබ්බගොචරන්ති.

ස. අනු: සොතං සබ්බගොචරන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

16 ස. පු: සමාපත්තාසා අත්ථි වජිරබුද්ධෙ'ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

ස. අනු: සොතං කිං ගොචරන්ති.

ප. වි: සොතං සද්දගොචරන්ති.

ස. අනු: ඝානං සද්දගොචරන්ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

17. ස. පු: සමාපත්තාසා අත්ථි වජිරබුද්ධෙ, ඝානං සබ්බ-ගොචරං, සොතං සද්දගොචරන්ති.

ප. පරිසුද්ධපු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි ඝානං සබ්බගොචරං, සොතං සද්දගොචරා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: සමාපත්තාසා අත්ථි වජිරබුද්ධෙ'ති.

13. ස. ප්‍ර: 'නිරොධ' යයි දන්මින් 'නිරොධ' යයි ඔස් නො බෙණේ ද?

ප. පරිහරයා: එසේ යෑ.

ස. අනු: 'දුඃඛ' යයි දන්මින් 'දුඃඛ' යයි ඔස් නො බෙණේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

14. ස. ප්‍ර: 'මාර්ග' යයි දන්මින් 'මාර්ග' යයි ඔස් නො බෙණේ ද?

ප. පරිහරයා: එසේ යෑ.

ස. අනු: 'දුඃඛ' යයි දන්මින් 'දුඃඛ' යයි ඔස් නො බෙණේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

15. ස. ප්‍ර: සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිහරයා: එසේ යෑ.

ස. අනු. ඥානය කුමක් ගොවර කොට ඇද්ද?

ප. මි: ඥානය සත්‍යගොවර වෙයි.

ස. අනු: ශ්‍රොත්‍රවිඥානය සත්‍යගොවර වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

16. ස. ප්‍ර: සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිහරයා: එසේ යෑ.

ස. අනු: ශ්‍රොත්‍රය කුමක් ගොවර කොට ඇද්ද?

ප. මි: ශ්‍රොත්‍රය ශබ්දගොවර වෙයි.

ස. අනු: ඥානය ශබ්දගොවර වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මෑ යෑ ...

17. ස. ප්‍ර: සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇත. ඥානය සත්‍ය-ගොවර වේ. ශ්‍රොත්‍රවිඥානය ශබ්දගොවර වේ ද?

ප. පරිහරයා: එසේ යෑ.

අනු. ඵ: ඉදින් ඥානය සත්‍යගොවර වේ නම්, ශ්‍රොත්‍ර-විඥානය ශබ්දගොවර වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නො කියයුතු මෑ යෑ.

18. ස. ප්‍ර: සමාපත්තාසස අත්ථි වත්තිහෙදෙ, ඤාණං සව්ව-ගොචරං, සොතං සද්දගොචරනති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: ද්වින්නං ඵස්සානං ද්වින්නං වෙදනානං ද්වින්නං සඤ්ඤානං ද්වින්නං චෙතනානං ද්වින්නං චිත්තානං සමොධානං හොතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

19. ස. ප්‍ර: සමාපත්තාසස අත්ථි වත්තිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: පඨවීකසිණං[1] සමාපත්තිං සමාපත්තාසස අත්ථි වත්තිහෙදෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

20. ස. ප්‍ර: සමාපත්තාසස අත්ථි වත්තිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: ආපොකසිණං -පෙ- තෙජොකසිණං -පෙ- වායොකසිණං -පෙ- නීලකසිණං -පෙ- පීත-කසිණං -පෙ- ලොහිතකසිණං -පෙ- ඔදාතකසිණං -පෙ- ආකාසානඤ්චායතනං -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්චා යතනං -පෙ- ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං -පෙ- නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපත්තාසස අත්ථි වත්තිහෙදෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

21. ස. ප්‍ර: පඨවීකසිණං සමාපත්තිං සමාපත්තාසස නත්ථි වත්තිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු: ඵ: ඔඤ්ඤි පඨවීකසිණං[1] සමාපත්තිං සමාපත්තාසස නත්ථි වත්තිහෙදෙ,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "සමාපත්තාසස අත්ථි වත්තිහෙදෙ"ති.

22. ස. ප්‍ර: ආපොකසිණං -පෙ- තෙජොකසිණං -පෙ- වායොකසිණං -පෙ- නීලකසිණං -පෙ- පීත-කසිණං -පෙ- ලොහිතකසිණං -පෙ- ඔදාත-කසිණං -පෙ- අකාසානඤ්චායතනං -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්චායතනං -පෙ- ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං -පෙ- නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපත්තාසස නත්ථි වත්තිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

---

1. පඨවීකසිණං - මජ්ඣ.

18. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇත. ඥානය සත්‍ය-ගොචර වේ. ශ්‍රොත්‍රවිඥානය ශබ්දගොචර වේ ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ස. අනු: ඝ්‍රාණ දෙදෙනකුත්ගේ, වේදනා දෙදෙනකුත්ගේ, සංඥ දෙදෙනකුත්ගේ, චේතනා දෙදෙනකුත්ගේ, චිත්ත දෙදෙනකුත්ගේ සමොධානය වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

19. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ස. අනු: පඨවීකසිණ සමාපත්ති සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

20. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

ස. අනු: ආපොකසිණයට ... තෙජොකසිණයට ... වායොකසිණයට ... නීලකසිණයට ... පීතකසිණයට ... ලොහිතකසිණයට ... ඔදාතකසිණයට ... ආකාසානඤ්චායතනයට ... විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට ... ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයට ... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැ යැ ...

21. ස. ප්‍ර: පඨවීකසිණසමාපත්තියට සමවත්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

අනු. ඨ: ඉදින් පඨවීකසිණසමාපත්තියට සමවත්නහුට වාග්භෙද නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නොකියැයුතු මැ යැ.

22. ස. ප්‍ර: ආපොකසිණ ... තෙජොකසිණ ... වායොකසිණ ... නීලකසිණ ... පීතකසිණ ... ලොහිතකසිණ ... ඔදාතකසිණ ... ආකාසානඤ්චායතන ... විඤ්ඤාණඤ්චායතන ... ආකිඤ්චඤ්ඤායතන ... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සමවත්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිඝාසු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: හඤ්චි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපත්තාසස නත්ථි වළිහෙදෙ,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

23. ස. පු: සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකියසමාපත්තිං සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

24. ස. පු: සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකියං පඨමං ඣානං සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

25. ස. පු: සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකියං දුතියං ඣානං[1] -පෙ- තතියං ඣානං[2] -පෙ- චතුත්ථං ඣානං[3] සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

26. ස. පු: ලොකියං සමාපත්තිං සමාපත්තාසස නත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි ලොකියං සමාපත්තිං සමාපත්තාසස නත්ථි වළිහෙදෙ,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

27. ස. පු: ලොකියං පඨමං ඣානං[4] සමාපත්තාසස නත්ථි වළිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි ලොකියං පඨමං ඣානං සමාපත්තාසස නත්ථි වළිහෙදෙ,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: සමාපත්තාසස අත්ථි වළිහෙදෙ'ති

---

1. දුතියජ්ඣානං - සී්මු.
2. තතියජ්ඣානං - සී්මු.
3. චතුත්ථජ්ඣානං - සී්මු.
4. පඨමජ්ඣානං - සී්මු.

අනු. ඵ: ඉදින් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සමවත්නහුට වාග්භෙද නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

23. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොව් සමවත් සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

24. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ලෞකික ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

25. ස. ප්‍ර: සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ලෞකික දුතියධ්‍යාන ... තතියධ්‍යාන ... චතුර්ථධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

26. ස. ප්‍ර: ලොව් සමවත් සමවත්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් ලොව් සමවත් සමවත්නහුට වාග්භෙද නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

27. ස. ප්‍ර: ලෞකික ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් ලෞකික ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නො කියයුතු මැ යැ.

28. ස. පු: ලෞකියං දුතියං ඣානං -පෙ- තතියං ඣානං -පෙ- චතුත්ථං ඣානං සමාපන්නස්ස නත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤසූ: ආමන්නා.

අනු. ඵ: හඤ්ඤි ලෞකියං චතුත්ථං ඣානං සමාපන්නස්ස නත්ති වම්මෙදෝ,

අනු. පෘ: නෝ ච වත රෝ වත්තබෙබ: සමාපන්නස්ස අත්ති වම්මෙදෝ'ති.

29. ස. පු: ලෞකුත්තරං පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤසූ: ආමන්නා.

ස. අනු: ලෞකියං පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

30. ස. පු: ලෞකුත්තරං පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤසූ: ආමන්නා.

ස. අනු: ලෞකියං දුතියං ඣානං -පෙ- තතියං ඣානං -පෙ- චතුත්ථං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

31. ස. පු: ලෞකියං පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස නත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤසූ: ආමන්නා.

ස. අනු: ලෞකුත්තරං පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස නත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

32. ස. පු: ලෞකියං දුතියං ඣානං -පෙ- තතියං ඣානං -පෙ- චතුත්ථං ඣානං සමාපන්නස්ස නත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤසූ: ආමන්නා.

ස. අනු: ලෞකුත්තරං පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස නත්ති වම්මෙදෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබෙබ -පෙ-

28. ඝ. ප්‍ර: ලෞකික දුතියධ්‍යාන ... තතියධ්‍යාන ... චතුත්ථධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිඝුයඝු: එසේ යැ.

අනු. ඊ: ඉදින් ලෞකික චතුත්ථධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද නැත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නොකියයුතු මැ යැ.

29. ඝ. ප්‍ර: ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිඝුයඝු: එසේ යැ.

ඝ අනු: ලෞකික ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

30. ඝ. ප්‍ර: ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිඝුයඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ලෞකික දුතියධ්‍යාන ... තතියධ්‍යාන ... චතුත්ථධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

31. ඝ. ප්‍ර: ලෞකික ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්හුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිඝුයඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

32. ඝ. ප්‍ර: ලෞකික දුතියධ්‍යාන ... තතියධ්‍යාන ... චතුත්ථධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිඝුයඝු: එසේ යැ.

ඝ. අනු: ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිඝුයඝු: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

83. ස. පු: ලොකුත්තරං පඨමං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකුත්තරං දුතියං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

ප. පවි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

84. ස. පු: ලොකුත්තරං පඨමං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකුත්තරං තතියං ඣානං -පෙ- චතුත්ථං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

ප. පවි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

85. ස. පු: ලොකුත්තරං දුතියං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ නත්ථි වවිහෙදෙ''ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකුත්තරං පඨමං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ නත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

ප. පවි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

86. ස. පු: ලොකුත්තරං දුතියං ඣානං -පෙ- තතියං ඣානං -පෙ- චතුත්ථං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ නත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකුත්තරං පඨමං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ නත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

ප. පවි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

87. ප. පු: න වත්තබ්බං: සමාපජ්ජාසඃ අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

ස පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු විතක්කවිචාරා වවිසඞ්ඛාරා වුත්තා භගවතා, පඨමං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ අත්ථි විතක්කවිචාරා'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඨ: හඤ්චි විතක්කවිචාරා වවිසඞ්ඛාරා වුත්තා භගවතා, පඨමං ඣානං සමාපජ්ජාසඃ අත්ථි විතක්කවිචාරා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ: සමාපජ්ජාසඃ අත්ථි වවිහෙදෙ'ති.

83 ස. ප්‍ර: ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිහැසයි: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකොත්තර දුතියධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියයුතු මැ යැ ...

84. ස. ප්‍ර: ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිහැසයි: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකොත්තර තතියධ්‍යාන ... චතුත්ථධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියයුතු මැ යැ ...

85. ස. ප්‍ර: ලොකොත්තර දුතියධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිහැසයි: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියයුතු මැ යැ ...

86. ස. ප්‍ර: ලොකොත්තර දුතියධ්‍යාන ... තතියධ්‍යාන ... චතුත්ථධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරිහැසයි: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට වාග්භෙද නැද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියයුතු මැ යැ ...

87. ප. ප්‍ර: 'සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නොය කියයුතු ද?

ස. පරිහැසයි: එසේ යැ.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් "විතක්කවිචාරයෝ වාක්සංඝාරයහ (=වචනොපත්තති හෙතු)"යි වදරනලද නොවේ ද? ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට විතක්කවිචාර ඇත්තේ මැනු?

ස. පරිහැසයි: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් "විතක්කවිචාරයෝ වාක්සංඝාරයහ"යි වදරනලද නම් ප්‍රථමධ්‍යාන සමවත්නහුට විතක්කවිචාරයෝ ඇත් නම්,

අනු. පෑ: එහෙයින් හවත, 'සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි කියයුතු මැ යැ.

38. ස. පු: 'විතක්කවිචාරා වචීසඞ්ඛාරා වුත්තා භගවතා, පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි විතක්කවිචාරා'ති අත්ථි තස්ස වචීභෙදෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: පඨවිකසිණං පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි විතක්කවිචාරා, අත්ථි තස්ස වචීභෙදෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

39 ස. පු: 'විතක්කවිචාරා වචීසඞ්ඛාරා වුත්තා භගවතා, පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි විතක්කවිචාරා'ති අත්ථි තස්ස වචීභෙදෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: ආපොකසිණං -පෙ- තෙජෝ කසිණං -පෙ- වායොකසිණං -පෙ- නීලකසිණං -පෙ- පීතකසිණං -පෙ- ලොහිතකසිණං -පෙ- ඔදාතකසිණං පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි විතක්කවිචාරා, අත්ථි තස්ස වචීභෙදෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

40. ප පු: න වත්තබ්බං: සමාපන්නස්ස අත්ථි වචීභෙදෝ'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු විතක්කසමුට්ඨානා වාචා වුත්තා භගවතා, පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි විතක්ක-විචාරා'ති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි විතක්කසමුට්ඨානා වාචා වුත්තා භගවතා, පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි විතක්ක-විචාරා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ: සමාපන්නස්ස අත්ථි වචීභෙදෝ'ති.

41. ස. පු: විතක්කසමුට්ඨානා වාචා වුත්තා භගවතා. පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි විතක්කවිචාරාති. අත්ථි තස්ස වචීභෙදෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සඤ්ඤාසමුට්ඨානා වාචා වුත්තා භගවතා. දුතියං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි සඤ්ඤා. අත්ථි තස්ස විතක්කවිචාරා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

38. ස. ප්‍ර. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'විතක්කවිචාරයෝ වාක්සංඛාරයහ'යි වදාරනලදි. 'ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්කවිචාර ඇති'යි ගෙන ඔහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිහරයෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: පඨවීකසිණ ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්ක-විචාරයෝ ඇත. ඔහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප පරි. එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

39. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් විතක්කවිචාරයෝ වාක්සංඛාරයහ'යි වදාරනලදි. 'ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්කවිචාර ඇති'යි ගෙන ඔහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිහරයෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: 'ආපොකසිණ ... තෙජොකසිණ ... වායොකසිණ ... නීලකසිණ ... පීතකසිණ ... ලොහිතකසිණ... ඔදාතකසිණ ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්ක-විචාරකයෝ ඇති'යි ගෙන ඔහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරි. එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

40. ප. ප්‍ර: 'සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නොෙ කියැයුතු ද?

ස. පරිහරයෙ: එසේ යැ.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'වාක් තොමෝ විතක්කසමුට්ඨානය'යි වදාරන ලද නොෙ වේ ද? ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්කවිචාරයෝ ඇත.

ස. පරිහරයෙ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වාක් තොමෝ විතක්කසමුට්ඨාන යයි වදාරනලද නම්, ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්කවිචාරයෝ ඇත් නම්,

අනු. පෘ: එහෙයින් භවත, 'සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි කියැයුතු මැ යැ.

41. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වාක් තොමෝ විතක්කසමුට්ඨානයයි වදාරන ලදි. 'ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්කවිචාර ඇති'යි ගෙන ඔහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිහරයෙ: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'වාක් තොමෝ සංඥාසමුට්ඨානය'යි වදාරන ලදි. 'ද්වීතීයධ්‍යාන සමවන්නහුට සංඥා ඇත, ඔහුට විතක්කවිචාරයෝ ඇද්ද?

ප පරි: එසේ නොෙ කියැයුතු මැ යැ ...

42. ස. පු: විතක්කසම්පයුත්තානං වාචා වුත්තා භගවතා, පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස අත්ථි විතක්කවිචාරා'ති අත්ථි තස්ස වචීභෙදෝ'ති.

ප. පරිහානියං.

ස. අනු: සඤ්ඤාසම්පයුත්තානං වාචා වුත්තා භගවතා. තතියං ඣානං -පෙ- චතුත්ථං ඣානං -පෙ- ආකාසානඤ්චායතනං -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්චායතනං -පෙ- ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස අත්ථි සඤ්ඤා. අත්ථි තස්ස විතක්කවිචාරා'ති.

ප. පරි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

43. ස. පු: සමාපන්නස්ස අත්ථි වචීභෙදෝ'ති.

ප. පරිහානියං: ආමන්නා.

ස. අනු: නනු "පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හොතී"ති අපෙ'ව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පරිහානියං: ආමන්නා.

අනු. ඵ: හඤ්චි "පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හොතී"ති අපෙ'ව සුත්තනෙත්තා,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ "සමාපන්නස්ස අත්ථි වචීභෙදෝ"ති.

44. ස. පු: "පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හොතී"ති අපෙ'ව සුත්තනෙත්තා'ති අත්ථි තස්ස වචීභෙදෝ'ති.

ප. පරිහානියං: ආමන්නා.

ස. අනු: "දුතියං ඣානං සමාපන්නස්ස විතක්කවිචාරා නිරුද්ධා හොන්තී"ති අපෙ'ව සුත්තනෙත්තා'ති අත්ථි තස්ස විතක්කවිචාරා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

45. ස. පු: "පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හොතී"ති අපෙ'ව සුත්තනෙත්තා'ති අත්ථි තස්ස වචීභෙදෝ'ති.

ප. පරිහානියං: ආමන්නා.

42. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'වචනය විතක්ක-සමුට්ඨානය'යි වදරන ලදි. 'ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්කවිචාරයෝ ඇති'යි ගෙන ඔහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'වචනය සංඥා සමුට්ඨානය'යි වදරන ලදි. තෘතීයධ්‍යාන ... චතුර්ථධ්‍යාන ... ආකාසානඤ්චායතන ... විඤ්ඤාණඤ්චායතන ... ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමවන්නහුට සංඥා ඇත. ඔහුට විතක්කවිචාරයෝ ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

43. ස. ප්‍ර: සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වචන නිරුද්ධ වෙති'යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් 'ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වචන නිරුද්ධ වෙති'යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත් නම්,

අනු. පෘ: භවත, සමවන්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නොය කියැයුතු මැ යැ.

44. ස. ප්‍ර: 'ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වචන නිරුද්ධ වෙති'යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු'යි ගෙන ඔහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: 'දුතියධ්‍යාන සමවන්නහුට විතක්කවිචාර නිරුද්ධ-යහ'යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු'යි ගෙන ඔහුට විතක්කවිචාරයෝ ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොය කියැයුතු මැ යැ ...

45. ස. ප්‍ර: 'ප්‍රථමධ්‍යාන සමවන්නහුට වචන නිරුද්ධ වෙති'යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු'යි ගෙන ඔහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: "තතියං ඣානං සමාපන්නස්ස පීති නිරුද්ධා හොති -පෙ- චතුත්ථං ඣානං සමාපන්නස්ස අස්සාස-පස්සාසා නිරුද්ධා හොන්ති -පෙ- ආකාසානඤ්චා-යතනං සමාපන්නස්ස රූපසඤ්ඤා නිරුද්ධා හොති -පෙ- ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස විඤ්ඤාණඤ්චායතනසඤ්ඤා නිරුද්ධා හොති -පෙ- නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුද්ධා හොති -පෙ- සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච නිරුද්ධා හොන්තී"ති අත්ථෙව සුත්තන්තෝ'ති අත්ථි තස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා චාති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

46. ප. ප්‍ර: න වත්තබ්බං සමාපන්නස්ස අත්ථි වච්ඡගොත්තෙ'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු පඨමස්ස ඣානස්ස සඤ්ඤා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා'ති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. ඣ: හඤ්චි පඨමස්ස ඣානස්ස සඤ්ඤා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ "සමාපන්නස්ස අත්ථි වච්ඡගොත්තෙ"'ති.

47. ස. ප්‍ර: "පඨමස්ස ඣානස්ස සඤ්ඤා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා"'ති සමාපන්නස්ස අත්ථි වච්ඡගොත්තෙ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: දුතියස්ස ඣානස්ස විතක්කවිචාරා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා -පෙ- තතියස්ස ඣානස්ස පීති කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා -පෙ- චතුත්ථස්ස ඣානස්ස අස්සාසපස්සාසා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා -පෙ- ආකාසානඤ්චායතනං සමාපන්නස්ස රූපසඤ්ඤා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා -පෙ- විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමාපන්නස්ස ආකාසා-නඤ්චායතනසඤ්ඤා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා -පෙ- ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස විඤ්ඤා-ණඤ්චායතනසඤ්ඤා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා -පෙ- නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා -පෙ- සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමා-පන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච කණ්ඨකෝ වුත්තෝ භගවතා,[a] අත්ථි තස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා චා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

a දසකඛත්තුපරෙ සණ්ඨාසුත්තං සමන්තාහරිතබ්බං.

ස. අනු: "තෘතීයධ්‍යාන සමවත්නහුට ප්‍රීති නිරුද්ධ වෙති'යි ... චතුර්ථධ්‍යාන සමවත්නහුට ආශ්වාස-ප්‍රශ්වාස නිරුද්ධ වෙති'යි ... 'ආකාසානඤ්චායතන සමවත්නහුට රූපසංඥා නිරුද්ධ වෙති'යි ... 'ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමවත්නහුට විඤ්ඤාණඤ්චා-යතනසංඥා නිරුද්ධ වෙති'යි ... නෙවසඤ්ඤා-නාසඤ්ඤායතන සමවත්නහුට ආකිඤ්චඤ්ඤා-යතනසංඥා නිරුද්ධ වෙති'යි ... සඤ්ඤාවේදයිත-නිරෝධ සමවත්නහුට සංඥාවේදනා දෙදෙන නිරුද්ධ වෙති"යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නු'සි ගෙන ඔහුට සංඥාත් වේදනාත් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

46. ප. පු: 'සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි නොං කියැයුතු ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'ප්‍රථමධ්‍යානයට ශබ්දය කණ්ටකය'යි වදාරනලද්දේ නොං වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'ප්‍රථමධ්‍යානයට ශබ්දය කණ්ටකය'යි වදාරනලද නම්,

අනු. පා: එහෙයින් භවත, සමවත්නහුට වාග්භෙද ඇති'යි කියැයුතු මැ යැ.

47. ස. පු: "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'ප්‍රථමධ්‍යානයට ශබ්දය කණ්ටකය'යි වදාරනලද්ද"යි ගෙන සමවත්-නහුට වාග්භෙද ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙවතීයධ්‍යානයට විතක්කවිචාර කණ්ටකයැ'යි වදාරනලදි ... භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ විසින් තෘතීයධ්‍යානයට ප්‍රීතිය කණ්ටකයැ'යි වදාරනලදි ... භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් චතුර්ථධ්‍යානයට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස දෙක කණ්ටකයැ'යි වදාරනලදි ... භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආකාසානඤ්චායතන සමවත් සමවත්නහුට රූපසංඥාව කණ්ටකයැ'යි වදාරනලදි ... භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ විසින් විඤ්ඤාණඤ්චායතන සමවත් සමවත්නහුට ආකාසානඤ්චායතන-සංඥාව කණ්ටකයැ'යි වදාරනලදි ... භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමවත් සමවත්නහුට විඤ්ඤාණඤ්චායතනසංඥාව කණ්ටක යැ'යි වදාරනලදි ... භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සමවත් සමවත්නහුට ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසංඥාව කණ්ටකයැ'යි වදාරන ලදි ... භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සඤ්ඤා-වේදයිතනිරෝධ සමවත් සමවත්නහුට සංඥා වේදනා දෙක කණ්ටකයැ'යි වදාරන ලදි. ඔහුට සංඥාත් වේදනාත් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

48. ප. ප්‍ර: න වත්තබ්බං ''සමාපන්නස්ස අත්ථි වච්ඡගොත්තේ''ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා ''සිඛිස්ස ආනන්ද භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස[1] අභිභූ නාම සාවකෝ බ්‍රහ්මලෝකෙ ඨිතෝ දසසහස්සිලෝකධාතුං සරෙන විඤ්ඤාපෙසි.a –

''ආරභථ නික්ඛමථ යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙ
ධුනාථ මච්චුනෝ සෙනං නළාගාරං
ව කුඤ්ජරෝ

යෝ ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ අප්පමත්තෝ
විහෙස්සති[2]
පහාය ජාතිසංසාරං දුක්ඛස්සන්තං
කරිස්සති'' ති.b

අත්ථෙ'ව සුත්තන්තෝ'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි ''සමාපන්නස්ස අත්ථි වච්ඡගොත්තේ''ති.

වච්ඡගොත්තකථා නිට්ඨිතා.

---

1. භගවතෝ ආනන්ද සිඛිස්ස - අ.නි.
2. විහස්සති - මජ්ඣ.

a. නික්ඛමථාර - අංගුත්තරට්ඨ
b බ්‍රහ්මජාලසුත්තා - අරුණවතීසුත්තා.

48. ප. පු: 'සම්මත්තනියාමට වාග්භෙද ඇති'යි නොඅනුදනිමුතු ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. අනු: ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'ආනන්දය, සිඛී නම් වූ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්‍යක්සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ අභිභූ නම් ශ්‍රාවකතෙමේ බඹලොව සිටියේ දසසහස්‍රීලෝකධාතුව ස්වරයෙන් විඥාපනය කෙළේ -

"ආරම්භවීර්‍යය කරව, නිෂ්ක්‍රමණවීර්‍යය කරව, බුද්ධශාසනයෙහි (සතතප්‍රවෘත්තියෙන්) යෙදෙව. ඇතැම් බටදඹුයෙන් කළ ගෙයක් වනසන්නාක් මෙන් කෙලෙස් මරසෙන් නසව.

යමෙක් මෙසස්නෙහි නොපමාව වෙසේ ද, හේ ජාතිය හා සංසාරය දුරු කොට දුක් කෙළවර කරන්නේ යැ"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නොවේ ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් සම්මත්තනියාමට වාග්භෙද ඇත. (සිඛිභාග්‍ය ආනන්ද - යනාදීන් එළැවූ සාධකසූත්‍රයෙහි යම් සම්පත්තිවිත්තයෙකින් ඒ වාග්භෙද උපන්නේ නම්, එසිතින් කායභෙදත් උපදනේ මෑ යැ. එසිත ලොකොත්තර ප්‍රථමධ්‍යාන චිත්ත නොවෙයි. එසිත් මෑ සාධකත් නොවේ.)

වච්ඡගොත්තකථා නිමි.

2. 6.

දුක්ඛාහාරකථා.

1. ස. ප්‍ර: දුක්ඛාහාරෝ මග්ගඞ්ගං මග්ගපරියාපන්නානි.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: යෙ කෙචි දුක්ඛානි වාචං භාසන්ති, සබ්බෙ තෙ මග්ගං භාවෙන්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. ප්‍ර: යෙ කෙචි දුක්ඛානි වාචං භාසන්ති, සබ්බෙ තෙ මග්ගං භාවෙන්තී'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: බාලපුථුජ්ජනා දුක්ඛානි වාචං භාසන්ති, බාල-පුථුජ්ජනා මග්ගං භාවෙන්තී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: මාතුඝාතකෝ -පෙ- පිතුඝාතකෝ -පෙ- අරහන්ත-ඝාතකෝ -පෙ- ලොහිතුප්පාදකෝ -පෙ- සඞ්ඝ-භෙදකෝ දුක්ඛානි වාචං භාසති, සඞ්ඝභෙදකෝ මග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

දුක්ඛාහාරකථා නිට්ඨිතා.

2. 6.

දුක්ඛාහාරකථා.

[‘දුඃඛ යැ’ දුඃඛ යැ’යි බස් බණනුයේ දුඃඛයෙහි ඤනය එළවාලයි. ඒ දුඃඛාහාර නම්. තෙල දුඃඛාහාරය ‘මාඝාඩඛයෙකැයි, මාඝිපයඃපාපනය යැ’යි ලබයි කත් වාදිහු ඇත. සුළිඝෙලියයන් යෙයිනි. උන්ගේ වාද බිඳුනාට දුඃඛාහාරකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: දුඃඛාහාරය මාඝාඩඛ, මාඝිපඃපාපනය වේ ද?

ප. පරිඤඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් කෙනෙක් ‘දුඃඛ’ යයි වචන බෙණෙත් නම්, ඔහු හැම මාඝිය වඩත් ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...
(අවිදඝීකයන් සඳහා ප්‍රතික්ෂෙප යි.)

2. ස. ප්‍ර: (නැවතත්) යම් කෙනෙක් ‘දුඃඛ’ යයි බස් බෙණෙත් නම් ඔහු හැම මාඝිය වඩත් ද?

ප. පරිඤඤ: එසේ යැ. (විදඝීකයන් සඳහා ප්‍රතිඤ යි.)

ස. අනු: බාල පෘථග්ජනයෝ ‘දුඃඛ’ යයි වචන බෙණෙති. බාල පෘථග්ජනයෝ මාඝිය වඩත් ද?

ප පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: මාතුඝාතක ... පිතුඝාතක ... අරහන්තඝාතක ... ලොහිතුප්පාදක ... සඞ්ඝභෙදක ‘දුඃඛ’ යයි වචන බෙණෙයි. සඞ්ඝභෙදක මාඝිය වඩා ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

දුඃඛාහාරකථා නිමි.

2. 7.

චිත්තවග්ගිනිකථා.

1. ස. ප්‍ර: එකං චිත්තං දිවසං තිට්ඨතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: උපඩ්ඪදිවසෝ උප්පාදක්ඛණෝ, උපඩ්ඪදිවසෝ වයක්ඛණෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. ප්‍ර: එකං චිත්තං දෙ දිවසෙ තිට්ඨතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤදූ: ආමන්තා.

ස. අනු: දිවසෝ උප්පාදක්ඛණෝ, දිවසෝ වයක්ඛණෝ'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. ප්‍ර: එකං චිත්තං චත්තාරෝ දිවසෙ තිට්ඨති -පෙ- අට්ඨ දිවසෙ තිට්ඨති -පෙ- දස දිවසෙ තිට්ඨති -පෙ- වීසති දිවසානි තිට්ඨති -පෙ- මාසං තිට්ඨති -පෙ- දෙ මාසෙ තිට්ඨති -පෙ- චත්තාරෝ මාසෙ තිට්ඨති -පෙ- අට්ඨ මාසෙ තිට්ඨති -පෙ- දස මාසෙ තිට්ඨති -පෙ- සංවච්ඡරං තිට්ඨති -පෙ- දෙ වස්සානි තිට්ඨති -පෙ- චත්තාරි වස්සානි තිට්ඨති -පෙ- අට්ඨ වස්සානි තිට්ඨති -පෙ- දස වස්සානි තිට්ඨති -පෙ- වීසති වස්සානි තිට්ඨති -පෙ- තිංස වස්සානි තිට්ඨති -පෙ- චත්තාරීස වස්සානි තිට්ඨති -පෙ- පඤ්ඤාස වස්සානි තිට්ඨති -පෙ- වස්සසතං තිට්ඨති -පෙ- දෙ වස්සසතානි තිට්ඨති -පෙ- චත්තාරි වස්සසතානි තිට්ඨති -පෙ- පඤ්ච වස්සසතානි තිට්ඨති -පෙ- වස්සසහස්සං තිට්ඨති -පෙ- දෙ වස්සසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- චත්තාරි වස්සසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- අට්ඨ වස්ස-සහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- සොළස වස්සසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- කප්පං තිට්ඨති -පෙ- දෙ කප්පෙ තිට්ඨති -පෙ- චත්තාරෝ කප්පෙ තිට්ඨති -පෙ- අට්ඨ කප්පෙ තිට්ඨති -පෙ- සොළස කප්පෙ තිට්ඨති -පෙ- බත්තිංස කප්පෙ තිට්ඨති -පෙ- චතුසට්ඨි කප්පානි තිට්ඨති -පෙ- පඤ්චකප්පසතානි තිට්ඨති -පෙ- කප්පසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ-

2. 7.

චිත්තවඞ්කතිකථා.

[සමාපත්තිචිත්තය හා භවාඞ්ගචිත්තය හා දෙකදන අනුප්‍රබන්ධ වියෙන් වැටෙනු දැක එක් මෑ සිතෙක බොහෝකල් පවතියි ලබ්ධි ගත් වාදිහු ඇත. අඞ්කයන් පෙසිනි. උන්ගේ වාද බිඳුනාට චිත්තවඞ්කතිකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: එක් සිතෙක් දවසක් පවතින්නේ වේ ද?

   ප. පරිසුඤ්ඤ: එසේ යැ.

   ස. අනු: අඩ දිනක් උත්පාදක්ෂණයෙහිත් අඩදිනක් ව්‍යයක්ෂණයෙහිත් පවතින්නේ වේ ද?

   ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: එක් සිතෙක් දෙදිනක් පවතින්නේ වේ ද?

   ප. පරිසුඤ්ඤ: එසේ යැ.

   ස. අනු: දවසක් උත්පාදක්ෂණයෙහිත් දවසක් ව්‍යයක්ෂණයෙහිත් පවතින්නේ වේ ද?

   ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: එක් සිතෙක් සතර දිනක් පවතින්නේ වේ ද? ... අටදිනක් පවතින්නේ වේ ද ... දස දිනක් පවතින්නේ වේ ද ... විසිදිනක් පවතින්නේ වේ ද ... මසක් පවතින්නේ වේ ද ... දෙමසක් පවතින්නේ වේ ද ... සාරමසක් පවතින්නේ වේ ද ... අටමසක් පවතින්නේ වේ ද ... දසමසක් පවතින්නේ වේ ද ... හවුරුද්දක් පවතින්නේ වේ ද ... දෙවුරුද්දක් පවතින්නේ වේ ද ... සාරවසක් පවතින්නේ වේ ද ... අට වසක් පවතින්නේ වේ ද ... දසවසක් පවතින්නේ වේ ද ... විසිවසක් පවතින්නේ වේ ද ... තිස්වසක් පවතින්නේ වේ ද ... සතලිස් වසක් පවතින්නේ වේ ද ... පනස්වසක් පවතින්නේ වේ ද .... සියක් වසක් පවතින්නේවේ ද ... දෙසියවසක් පවතින්නේ වේ ද ... සිවිසියවසක් පවතින්නේ වේ ද ... පන්සියවසක් පවතින්නේ වේ ද ... දහස්වසක් පවතින්නේ වේ ද ... දෙදහස්වසක් පවතින්නේ වේ ද ... සාරදහස්වසක් පවතින්නේ වේ ද ... අටදහස්වසක් පවතින්නේ වේ ද ... සොළොස්දහස් වසක්. පවතින්නේ වේ ද ... කපක් පවතින්නේ වේ ද ... දෙකපක් පවතින්නේ වේ ද ... සාරකපක් පවතින්නේ වේ ද ... අටකපක් පවතින්නේ වේ ද ... සොළොස් කපක් පවතින්නේ වේ ද ... දෙතිස්කපක් පවතින්නේ වේ ද ... සූසැට කපක් පවතින්නේ වේ ද ... පන්සියකපක් පවතින්නේ වේ ද ... දහසක් කප් පවතින්නේ වේ ද ...

දෙව කපසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- චත්තාරි කපසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- අට්ඨ කපසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- සොළස කපසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- වීසති කපසහස්සානි තිට්ඨති-පෙ-චත්තාරීස කපසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- සට්ඨි කපසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- චතුරාසීති කපසහස්සානි තිට්ඨති'ති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස. අනු: දෙව චත්තාරීස කපසහස්සානි උපපාදක්ඛණෝ දෙව චත්තාරීස කපසහස්සානි වයක්ඛණෝති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: එකං චිත්තං දිවසං තිට්ඨතීති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස. පු: අත්ථඤ්ඤෙව ධම්මා එකාහං බහුම්පි උපපජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්තීති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස. අනු: තෙ ධම්මා චිත්තෙන ලහුපරිවත්තාති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. පු: තෙ ධම්මා චිත්තෙන ලහුපරිවත්තාති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි යං එවං ලහුපරිවත්තං, යථයිදං චිත්තං. යාවඤ්හිදං භික්ඛවෙ, උපමාපි න සුකරා යාව ලහුපරිවත්තං චිත්තන්ති"a අත්ථෙව සුත්තන්තෙනාති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං 'තෙ ධම්මා චිත්තෙන ලහුපරිවත්තා'ති.

ස. පු: තෙ ධම්මා චිත්තෙන ලහුපරිවත්තාති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ මක්කටෝ අරඤ්ඤෙ පවනෙ චරමානෝ සාඛං ගණ්හාති, තං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං ගණ්හාති, තං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං ගණ්හාති, එවමෙවං ඛෝ භික්ඛවෙ යදිදං වුච්චති චිත්තං ඉතිපි මනෝ ඉතිපි විඤ්ඤාණං ඉතිපි තං රත්තියා ච දිවසස්ස ච අඤ්ඤදෙව උපජ්ජති අඤ්ඤං නිරුජ්ඣති'ති අත්ථෙව සුත්තන්තෙනා'නි.a

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස. නිගං: තෙන හි න වත්තබ්බං: තෙ ධම්මා චිත්තෙන ලහුපරිවත්තාති.

6. ස. පු: එකං චිත්තං දිවසං තිට්ඨතීති.

ප. පරිසුද්ධං: ආමන්තා.

ස. අනු: චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දිවසං තිට්ඨතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

a. එකක අඞ්ගුත්තර - පඤ්චවග්ග.

දෙදහස් කප් සිටුනේ වේ ද ... සාරදහස්කප් සිටුනේ වේ ද ... අටදහස්කප් සිටුනේ වේ ද ... සොළොස්දහස්කප් සිටුනේ වේ ද ... විසිදහස්කප් සිටුනේ වේ ද ... සතලිස්දහස්කප් සිටුනේ වේ ද ... සැටදහස්කප් සිටුනේ වේ ද .. සුවාසූදහස්කප් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස අනු: දෙසාලිස් දහස්කප් උත්පාදක්ෂණයෙහිත් දෙසාලිස් දහස්කප් ව්‍යයක්ෂණයෙහිත් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

4. ස. පු: එක් සිතෙක් දවසක් කල් සිටුනේ වේද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසෙ යැ.

ස. පු: එක් දින බොහෝ වර ඉපිද නිරුද්ධ වන අන්‍ය ධර්මයෝ ඇද්ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: ඒ ධර්මයෝ සිතට වඩා වහා පෙරැලෙනසුලු වෙත් ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

5. ස. පු: ඒ ධර්මයෝ සිතට වඩා වහා පෙරැලෙනසුලු වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ. (චිත්තයාගේ දීඝසන්තතිය පිණිස ප්‍රතිඥ කි.)

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් "මහණෙනි, යමෙක් මෙසේ වහා ඉපැද නස්නාසුලු වේ නම්, සිත බදු අන් එක ධර්මයකුදු මම නොං දක්මි. මහණෙනි, සිත තෙතරම් වහා පෙරැලෙනසුලු වේ ද යත්: (එයට) උපමාවකුදු අතිශය දුෂ්කර වෙහි"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. පා. එසින් මැ "ඒ දහම්හු සිතට වඩා වහා පෙරැලෙන සුල්ලහ"යි නොං කියැයුතු.

6. ස පු: ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ප. පටි, ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මෙනු: "මහණෙනි, යම් පරිදි මකුළුයෙක් අරණ්‍ය මහවල්හි ඇවිදුනේ ශාඛාවක් ගන්නේ වේ ද, එ පියා අනෙකක් ගන්නේ වේ ද, එ පියා

ස. අනු

ප. පටි අනෙකක් ගන්නේ වේ ද, මහණෙනි, එ පරිදි මෙ 'චිත්ත' යයි ද 'මන' යයි ද 'විඤ්ඤාණ' යයි ද යම් දෙයක් කියනා ලද ද, එය රැය ද දහවල ද අනෙකෙක්ව මැ උපදනේ යැ, අනෙකෙක්ව මැ නිරුද්ධ වේ"යයි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. නිග: එ කරුණින් 'ඒ දහම්හු සිතට වඩා වහා පෙරළෙන සුල්ලහ'යි නොං කියැයුතු මැ යැ.

6. ස පු: එක් සිතෙක් දවසක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්ඛුර්විඤ්ඤාණය දවසක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස අනු: සොතවිඤ්ඤාණං -පෙ- ඝානවිඤ්ඤාණං -පෙ- ජිව්හාවිඤ්ඤාණං -පෙ- කායවිඤ්ඤාණං -පෙ- අහොසලචිත්තං -පෙ- රාගසහගතං -පෙ- දෝසසහගතං -පෙ- මෝහසහගතං -පෙ- මානසහගතං -පෙ- දිට්ඨිසහගතං -පෙ- විචිකිච්ඡාසහගතං -පෙ- පීනසහගතං -පෙ- උද්ධච්චසහගතං -පෙ- අහිරිකසහගතං -පෙ- අනොත්තප්පසහගතං චිත්තං දිවසං තිට්ඨතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. ප්‍ර: එකං චිත්තං දිවසං තිට්ඨතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤං. ආමන්තා.

ස. අනු: යෙනෙව චිත්තෙන චක්ඛුනා රූපං පස්සති, තෙනෙව චිත්තෙන සොතෙන සද්දං සුණාති, -පෙ- ඝානෙන ගන්ධං ඝායති -පෙ- ජිව්හාය රසං සායති -පෙ- කායෙන ඵොට්ඨබ්බං ඵුසති -පෙ- මනසා ධම්මං විජානාති පෙ- යෙනෙව චිත්තෙන මනසා ධම්මං විජානාති, තෙනෙව චිත්තෙන චක්ඛුනා රූපං පස්සති -පෙ- සොතෙන සද්දං සුණාති -පෙ- ඝානෙන ගන්ධං ඝායති -පෙ- ජිව්හාය රසං සායති -පෙ- කායෙන ඵොට්ඨබ්බං ඵුසතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. ප්‍ර: එකං චිත්තං දිවසං තිට්ඨතීති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: යෙනෙව චිත්තෙන අභික්කමති, තෙනෙව චිත්තෙන පටික්කමති. යෙනෙව චිත්තෙන පටික්කමති, තෙනෙව චිත්තෙන අභික්කමති. යෙනෙව චිත්තෙන ආලොකෙති, තෙනෙව චිත්තෙන විලොකෙති. යෙනෙව චිත්තෙන විලොකෙති, තෙනෙව චිත්තෙන ආලොකෙති. යෙනෙව චිත්තෙන සම්මිඤ්ජති[1] තෙනෙව චිත්තෙන පසාරෙති. යෙනෙව චිත්තෙන පසාරෙති තෙනෙව චිත්තෙන සම්මිඤ්ජතී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ස. ප්‍ර: ආකාසානඤ්චායතනූපගානං දෙවානං එකං චිත්තං යාවතායුකං තිට්ඨතීති.

ප. පටිඤ්ඤං: ආමන්තා.

ස. අනු: මනුස්සානං එකං චිත්තං යාවතායුකං තිට්ඨතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. සම්සෙත්‍ථති - ම්‍යා.

ස. අනු: ශ්‍රොත්‍රවිඥානය ... ඝ්‍රාණවිඥානය ... ජිහ්වාවිඥානය ... කායවිඥානය ... අකුශලචිත්තය ... රාගසහගත චිත්තය ... දෙවුසහගතචිත්තය ... මෝහසහගත චිත්තය ... මානසහගතචිත්තය ... දෘෂ්ටිසහගත චිත්තය ... විචිකිත්සාසහගතචිත්තය ... ස්ත්‍යාන සහගතචිත්තය ... ඕද්ධත්‍යසහගතචිත්තය ... අහ්රීකසහගතචිත්තය ... අනපත්‍රාපාසහගතචිත්තය දවසක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: එක් සිතෙක් දවසක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් මැ සිතෙකින් ඇසින් රූ දක්නේ ද, එයිනින් මැ කනින් ශබ්ද අසා ද? ... ඝ්‍රාණයෙන් ගඳ අසා ද? ... දිවින් රස ආස්වාද කෙරේ ද? ... කයින් පහස සපශී කෙරේ ද? ... මනසින් දහම් දන්නේ ද? ... යම් මැ සිතෙකින් මනසින් දහම් දන්නේ නම් එ මැ සිතින් ඇසින් රූ දක්නේ ද? ... කනින් ශබ්ද අසා ද? ... නැහැයෙන් ගඳ අසා ද? ... දිවින් රස ආස්වාද කෙරේ ද? ... කයින් පහස සපශී කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

8. ස. ප්‍ර: එක් සිතෙක් දවසක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: යම් මැ සිතෙකින් ඉදිරි බලා යේ නම්, එයිනින් මැ පසුබැස ඒ ද? යම් මැ සිතෙකින් පසුබැස ඒ නම් එයිනින් මැ ඉදිර බලා යේ ද? යම් මැ සිතෙකින් ඉදිරි බලා නම්, එ සිතින් මැ ඔබමොබ බලා ද? යම් මැ සිතෙකින් ඔබමොබ බලා නම් එ සිතින් මැ ඉදිරි බලා ද? යම් මැ සිතෙකින් සම්ඤ්ජන කෙරේ නම් එ සිතින් මැ ප්‍රසාරණ කෙරේ ද? යම් මැ සිතෙකින් ප්‍රසාරණ කෙරේ නම්, එ සිතින් මැ සම්ඤ්ජන කෙරේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

9. ස. ප්‍ර: ආකාසානඤ්චායතනොපග දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් ආයු ඇති තාක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: මනුෂ්‍යයන්ගේ එක් සිතෙක් ආයු ඇති තාක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

10. ස. පු: ආකාසානඤ්චායතනූපගානං දෙවානං එකං චිත්තං යාවතායුකං තිට්ඨතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: චාතුම්මහාරාජිකානං දෙවානං -පෙ- තාවතිංසානං දෙවානං -පෙ- යාමානං දෙවානං -පෙ- තුසිතානං දෙවානං -පෙ- නිම්මානරතීනං දෙවානං -පෙ- පරනිම්මිතවසවත්තීනං දෙවානං -පෙ- බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජානං දෙවානං -පෙ- බ්‍රහ්මපුරෝහිතානං දෙවානං -පෙ- මහාබ්‍රහ්මානං දෙවානං -පෙ- පරිත්තාභානං දෙවානං -පෙ- අප්පමාණාභානං දෙවානං -පෙ- ආභස්සරානං දෙවානං -පෙ- පරිත්තසුභානං දෙවානං -පෙ- අප්පමාණසුභානං දෙවානං -පෙ- සුභකිණ්හානං දෙවානං -පෙ- වෙහප්ඵලානං දෙවානං -පෙ- අභිභූනං දෙවානං -පෙ- අතප්පානං දෙවානං -පෙ- සුදස්සානං දෙවානං -පෙ- සුදස්සීනං දෙවානං -පෙ- අකණිට්ඨානං දෙවානං එකං චිත්තං යාවතායුකං තිට්ඨතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: ආකාසානඤ්චායතනූපගානං දෙවානං වීසති කප්පසහස්සානි ආයුප්පමාණං. ආකාසානඤ්චායතනූපගානං දෙවානං එකං චිත්තං වීසති කප්පසහස්සානි තිට්ඨතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: මනුස්සානං වස්සසතං ආයුප්පමාණං. මනුස්සානං එකං චිත්තං වස්සසතං තිට්ඨතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12 ස. පු: ආකාසානඤ්චායතනූපගානං දෙවානං වීසති කප්පසහස්සානි ආයුප්පමාණං. ආකාසානඤ්චායතනූපගානං දෙවානං එකං චිත්තං වීසති කප්පසහස්සානි තිට්ඨතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: චාතුම්මහාරාජිකානං දෙවානං පඤ්ච වස්සසතානි ආයුප්පමාණං. චාතුම්මහාරාජිකානං දෙවානං එකං චිත්තං පඤ්ච වස්සසතානි තිට්ඨති -පෙ- [තාවතිංසානං දෙවානං එකං චිත්තං] වස්සසහස්සං තිට්ඨති -පෙ- දෙ වස්සසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- චත්තාරි වස්සසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- අට්ඨ වස්සසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- සොළස වස්සසහස්සානි තිට්ඨති -පෙ- කප්පස්ස තතියභාගං තිට්ඨති -පෙ- අඩ්ඪකප්පං තිට්ඨති -පෙ- එකං කප්පං තිට්ඨති -පෙ- දෙ කප්පෙ තිට්ඨති -පෙ-

10. ස. ප්‍ර: ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් ආයු ඇති තාක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: චාතුම්මහාරාජික දෙවියන්ගේ ... තාවතිංස දෙවියන්ගේ ... යාම දෙවියන්ගේ ... තුසිත දෙවියන්ගේ ... නිම්මානරති දෙවියන්ගේ ... පරනිම්මිතවසවත්ති දෙවියන්ගේ ... බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජ දෙවියන්ගේ ... බ්‍රහ්මපුරෝහිත දෙවියන්ගේ ... මහාබ්‍රහ්ම දෙවියන්ගේ ... පරිත්තාභ දෙවියන්ගේ ... අප්පමාණාභ දෙවියන්ගේ ... ආභස්සර දෙවියන්ගේ ... පරිත්තසුභ දෙවියන්ගේ ... අප්පමාණසුභ දෙවියන්ගේ ... සුභකිණ්හ දෙවියන්ගේ ... වෙහප්ඵල දෙවියන්ගේ ... අවිහ දෙවියන්ගේ ... අතප්ප දෙවියන්ගේ ... සුදස්ස දෙවියන්ගේ ... සුදස්සී දෙවියන්ගේ ... අකණිට්ඨ දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් ආයු ඇති තාක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

11. ස. ප්‍ර: ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියනට විසිකප්දහසක් ආයු පමණ වෙයි. ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් විසිකප්දහසක් සිටුනේ වේ ද?

ප පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: මනුෂ්‍යයනට සියක් හවුරුද්දක් ආයුෂ්ප්‍රමාණ වෙයි. මිනිසුන්ගේ එක් සිතෙක් සියක් හවුරුද්දක් කල් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

12. ස. ප්‍ර: ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියනට විසිකප්දහසක් ආයු පමණ වෙයි. ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් විසිකප්දහසක් කල් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: චාතුම්මහාරාජික දෙවියනට පන්සියක් හවුරුදු ආයුප්‍රමාණ වෙයි. චාතුම්මහාරාජික දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් පන්සියක් හවුරුදු සිටුනේ වේ ද ... තාවතිංස දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් දහසක් හවුරුදු සිටුනේ ද ... දෙදහසක් හවුරුදු සිටුනේ ද ... සිවුදහසක් හවුරුදු සිටුනේ ද ... අටදහසක් හවුරුදු සිටුනේ ද ... සොළොස් දහසක් හවුරුදු සිටුනේ ද ... කල්පය පිළිබඳ තුන්වන භාගය සිටුනේ ද ... අර්ධකල්පයක් සිටුනේ ද ... එක්කපක් සිටුනේ ද ... දෙකපක් සිටුනේ ද ..

චිත්තාරෝ කප්පෙ තිට්ඨන්ති -පෙ- අට්ඨ කප්පෙ තිට්ඨන්ති -පෙ- සොළස කප්පෙ තිට්ඨන්ති -පෙ- බත්තිංස කප්පෙ තිට්ඨන්ති -පෙ- චතුසට්ඨි කප්පෙ තිට්ඨන්ති -පෙ- පඤ්ච කප්පසතානි තිට්ඨන්ති -පෙ- කප්පසහස්සං තිට්ඨන්ති -පෙ- දෙ කප්පසහස්සානි තිට්ඨන්ති -පෙ- චත්තාරිකප්පසහස්සානි තිට්ඨන්ති -පෙ- අට්ඨ කප්පසහස්සානි තිට්ඨන්ති -පෙ- අකණිට්ඨානං[1] දෙවානං සොළස කප්පසහස්සානි ආයුප්පමාණං. අකණිට්ඨානං දෙවානං එකං චිත්තං සොළස කප්පසහස්සානි තිට්ඨතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ප. පු: ආකාසානඤ්චායතනූපගානං දෙවානං චිත්තං මුහුත්තං මුහුත්තං උපපජ්ජති, මුහුත්තං මුහුත්තං නිරුජ්ඣතීති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: ආකාසානඤ්චායතනූපගා දෙවා මුහුත්තං මුහුත්තං චවන්ති, මුහුත්තං මුහුත්තං උපපජ්ජන්තීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

14. ස. පු: ආකාසානඤ්චායතනූපගානං දෙවානං එකං චිත්තං යාවතායුකං තිට්ඨතීති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: ආකාසානඤ්චායතනූපගා දෙවා යෙනෙව චිත්තෙන උපපජ්ජන්ති, තෙනෙව චිත්තෙන චවන්තීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

චිත්තවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. අකණිට්ඨකානං - සීමු, අකනිට්ඨගානං - PTS

සුකපක් සිටුනේ ද ... අටසපක් සිටුනේ ද ... සොළොස්කපක් සිටුනේ ද ... දෙතිස්කපක් සිටුනේ ද ... සූසැටකපක් සිටුනේ ද ... පන්සිය කපක් සිටුනේ ද ... කප්දහසක් සිටුනේ ද ... දෙකප්දහසක් සිටුනේ ද ... සාරකප්දහසක් සිටුනේ ද ... අටසප්දහසක් සිටුනේ ද ... අසඤ්ඤීඨ දෙවියනට සොළොස්කප්දහසක් ආයු පමණ වෙයි. අසඤ්ඤීඨ දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් සොළොස්කප්දහසක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පව්: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ..

13. ප. පු: ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියන්ගේ සිත මොහොතක් පාසා උපදී ද? මොහොතක් පාසා නිරුද්ධ වේ ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. අනු: ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියෝ මොහොතක් පාසා චුත වෙත් ද? මොහොතක් පාසා උපදිත් ද?

ස. පව්: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

14 ස. පු: ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියන්ගේ එක් සිතෙක් ආයු ඇති තාක් සිටුනේ වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: ආකාසානඤ්චායතනූපග දෙවියෝ යම් මැ සිතෙකින් උපදින් ද? එසිතින් මැ චුත වෙත් ද?

ප. පව්: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

චිත්තවග්ගවණ්ණනා නිමි.

2. 8.

කුක්කුළකථා.

1. ස. පු: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා[1] කුක්කුළාති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අත්ථි සුඛා වෙදනා: කායිකං සුඛං චෙතසිකං සුඛං දිබ්බං සුඛං මානුසකං සුඛං ලාභසුඛං[2] සක්කාරසුඛං යානසුඛං සයනසුඛං ඉස්සරියසුඛං ආධිපච්චසුඛං[3] ගිහීසුඛං සාමඤ්ඤසුඛං සාසවං සුඛං අනාසවං සුඛං උපධිසුඛං නිරුපධිසුඛං සාමිසං සුඛං නිරාමිසං සුඛං සපීතිකං සුඛං නිපීතිකං සුඛං ඣානසුඛං විමුත්තිසුඛං කාමසුඛං නෙක්ඛම්මසුඛං පවිවෙකසුඛං[4] උපසමසුඛං සම්බොධිසුඛන්ති.[5]

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ඨ: හඤ්චි අත්ථි සුඛා වෙදනා කායිකං සුඛං -පෙ- සම්බොධිසුඛං,[5]

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

2. ස. පු: සබ්බෙ සංඛාරා අනොධිං කත්වා[1] කුක්කුළාති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා දුක්ඛා වෙදනා කායිකං දුක්ඛං චෙතසිකං දුක්ඛං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසාති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. පු: න වත්තබ්බං සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

---

1. අනොධිකත්වා - PTS.
2. ලාභ සුඛං - සීමු.
3. අධිපච්චසුඛං - සීමු, PTS.
4. විවෙකසුඛං - මජ්ඣං.
5. සම්බොධිසුඛං - PTS.
6. ආදිත්තා - සීමු

2. 8.

කුක්කුලකථා.

[“සබ්බං භික්ඛවෙ ආදිත්තං, සඞ්ඛ සඞ්ඛාරා දුක්ඛා”යි - මහණෙනි, හැම ආදිපත යෑ, සළු සංඝඛාරයෝ දුඃඛයහයි වදළ මේ ආදි සූත්‍රයන් නුනුවණින් ගෙන නිඝපයඃයවශඝයන් “සළුසංඝඛාරයෝ ඝාලඟුරුඹුසු ඝුණුඅළු වැනියහ”යි ලබයි ගත් වාදිනු ඇත. ඝොකුලිකයන් ඝෙයිනි. උන්ගේ වාද විවෙවනා කරන්නට කුක්කුල කථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: සළුසංඝඛාරයෝ කොටස් විසින් බෙදුම් නො කොට ඝුණුහළු වැනි වෙත් ද?

   ප. පරිඝුඝු: එසේ යෑ.

   ස. අනු: සුඛවෙදනා ඇත්තේ මෑ නු: ඛායිකසුඛ යෑ චෙතසිකසුඛ යෑ දිව්‍යසුඛ යෑ මානුෂසුඛ යෑ ලාභසුඛ යෑ සත්කාරසුඛ යෑ යානසුඛ යෑ ශයනසුඛ යෑ ඓශ්වර්‍යසුඛ යෑ ආධිපත්‍යසුඛ යෑ ගෘහිසුඛ යෑ ශ්‍රාමණ්‍යසුඛ යෑ ඛාස්‍රවසුඛ යෑ අනාස්‍රවසුඛ යෑ උපධිසුඛ යෑ නිරුපධිසුඛ යෑ ඛාමිෂසුඛ යෑ නිරාමිෂසුඛ යෑ සප්‍රීතිකසුඛ යෑ නිෂප්‍රීතිකසුඛ යෑ ධ්‍යානසුඛ යෑ විමුක්තිසුඛ යෑ කාමිසුඛ යෑ නෛෂ්ක්‍රම්‍යසුඛ යෑ ප්‍රවිවෙකසුඛ යෑ උපශමසුඛ යෑ සම්බොධසුඛ යෑ කියා යි.

   ප. පරිඝුඝු: **එසේ යෑ.**

   අනු. ඵ: ඉදින් ඛායිකසුඛ යෑ ... සම්බොධසුඛ යෑ’යි සුඛවෙදනා ඇත් නම්,

   අනු. පා: භවත, එකරුණින් සළුසංඝඛාරයෝ අවයි නො කොට උෂණහෂ්මසදෘශයහයි නො කියැයුතු.

2. ස. ප්‍ර: සළුසංඝඛාරයෝ අනවයි කොට උෂණහෂ්මසදෘශ වෙත් ද?

   ප. පරිඝුඝු: **එසේ යෑ.**

   ස. අනු: ‘ඛායිකදුඃඛ යෑ චෙතසිකදුඃඛ යෑ ශොකපරිදෙවදුඃඛදෞර්මනස්‍යඋපායාසයහ’යි මෙසේ සළුසංඝඛාරයෝ දුඃඛවෙදනා සහගත වෙත් ද?

   ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මෑ යෑ ...

3. ප. ප්‍ර: ‘සළුසංඝඛාරයෝ අවයි නො කොට කුක්කුල සදෘශයහ’යි නො කියැයුතු ද?

   ප. පරිඝුඝු: **එසේ යෑ.**

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "සබ්බං භික්ඛවෙ ආදිත්තං. කිඤ්ච භික්ඛවෙ, සබ්බං ආදිත්තං: චක්ඛු භික්ඛවෙ ආදිත්තං, රූපා ආදිත්තා, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං ආදිත්තං, චක්ඛුසම්ඵස්සෝ ආදිත්තෝ, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සපච්චයා උප්පජ්ජති වෙදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ආදිත්තං. කෙන ආදිත්තං: රාගග්ගිනා දෝසග්ගිනා මොහග්ගිනා ආදිත්තං. ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෝමනස්සෙහි උපායාසෙහි ආදිත්තන්ති වදාමි. සොතං ආදිත්තං, සද්දා ආදිත්තා -පෙ- ඝානං ආදිත්තං, ගන්ධා ආදිත්තා -පෙ- ජිව්හා ආදිත්තා. රසා ආදිත්තා -පෙ- කායෝ ආදිත්තෝ, ඵොට්ඨබ්බා ආදිත්තා -පෙ- මනෝ ආදිත්තෝ, ධම්මා ආදිත්තා -පෙ- මනොවිඤ්ඤාණං ආදිත්තං, මනොසම්ඵස්සෝ ආදිත්තෝ, යම්පිදං[1] මනොසම්ඵස්සපච්චයා උප්පජ්ජති වෙදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ආදිත්තං. කෙන ආදිත්තං: රාගග්ගිනා දෝසග්ගිනා මොහග්ගිනා ආදිත්තං, ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෝමනස්සෙහි උපායාසෙහි ආදිත්තන්ති වදාමි"[a]ති අත්ථෙව සුත්තන්තෙනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි 'සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුසකුලා'ති.

4. ස. ප්‍ර: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුසකුලා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "පඤ්චිමෙ භික්ඛවෙ කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ච: චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, සොත විඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා -පෙ- ඝානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා -පෙ- ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා -පෙ- කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකාමගුණා"ති[b] අත්ථෙව සුත්තන්තෙනා'ති.

ප. පරිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුසකුලාති.

---

1 යම්දං - ම්ජා.

a. සළායතනසංයුත්ත - සබ්බවග්ග - ආදිත්තසුත්ත.

b. මජ්ඣිමනිකාය - මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්ත.

ප. අනු: "මහණෙනි, හැම ආදීපත යැ. මහණෙනි, කිනම් හැම ආදීපත ද? මහණෙනි, චක්ඛුස ආදීපත යැ. රූපයෝ ආදීපතයහ. චක්ඛුර්විඤ්ඤාණය ආදීපත යැ. චක්ඛුඃසංඵපඡීය ආදීපත යැ චක්ඛුඃසංඵපඡී-හෙතුයෙන් සුඛ වේවයි දුඃඛ වේවයි අදුඃඛාසුඛ වේවයි යම් මැ වෙදයිතයෙක් උපදනේ වේ ද, එ ද ආදීපත යැ. කුමකින් ආදීපත වේ ද? රාගාග්නි-යෙන් දොෂාග්නියෙන් මොහාග්නියෙන් ආදීපත යැ. ජාති ජරා මරණ ශොකපරිදෙවදුඃඛදොමනස්‍ය උපායාසයෙන් ආදීපත යැ යි කියම්. ශ්‍රොත්‍රය ආදීපත යැ ශබ්දයෝ ආදීපතයහ ... ඝ්‍රාණය ආදීපත යැ ගන්ධයෝ ආදීපතයහ ... ජිහ්වා ආදීපත යැ රසයෝ ආදීපතයහ ... කාය ආදීපත යැ ඵපඡීයෝ ආදීපතයහ ... මනස ආදීපත යැ ධම්මයෝ ආදීපතයහ ... මනොවිඤ්ඤාණ ආදීපත යැ මනඃ-සංඵපඡී ආදීපත යි. මනඃසංඵපඡී හෙතුයෙන් සුඛ වේවයි දුඃඛ වේවයි අදුඃඛාසුඛ වේවයි යම් මැ වෙදයිතයෙක් උපදනේ වේ ද, එ ද ආදීපත යි. කුමකින් ආදීපත වේ ද, රාගාග්නියෙන් දොෂාග්නි-යෙන් මොහාග්නියෙන් ආදීපත යැ. ජාති ජරා මරණ ශොකපරිදෙවදුඃඛදොමනස්‍ය උපායාසයෙන් ආදීපත යැ යි කියම්" භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිසුද්ධයි: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් 'සඵිඤ්ඤාසඤ්ඤාරයෝ අනවඩි කොට ඵුණ්ණබහස්ම වැනියහ' යි කියම්.

4. ස. පු: සඵිඤ්ඤාසඤ්ඤාරයෝ අනවඩි කොට උෂ්ණහස්ම සදෘශ වෙත් ද?

ප. පරිසුද්ධයි: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මැ නොඃ "මහණෙනි, කාමගුණයෝ මොහු පස්දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙක යත්: ඉෂ්ට වූ කාන්ත වූ මනාප වූ ප්‍රියසඤ්ඤරූප වූ කාමොපසංහිත වූ රජනීය වූ චක්ඛුර්විඤ්ඤෙය රූපයෝ යැ, ශ්‍රොත්‍රවිඤ්ඤෙය ශබ්දයෝ යැ ... ඝ්‍රාණවිඤ්ඤෙය ගන්ධයෝ යැ ... ජිහ්වාවිඤ්ඤෙය රසයෝ යැ ... ඉෂ්ට වූ කාන්ත වූ මනාප වූ ප්‍රියසඤ්ඤරූප වූ කාමොපසංහිත වූ රජනීය වූ කායවිඤ්ඤෙය සඵිඤ්ඤයෝ යි. මහණෙනි, මුහු පඤ්චකාමගුණයහ"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිසුද්ධයි: එසේ යැ.

අනු. පා: එ කරුණින් "සඵිඤ්ඤාසඤ්ඤාරයෝ අවඩි රහිත කොට උෂ්ණහස්ම සදෘශයහ යි නොඃ කියාඋත්තු යැ.

5. ප. පු· න වත්තබ්බං: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

ස. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "ලාභා වො භික්ඛවෙ සුලද්ධං වො භික්ඛවෙ, ඛණො වො පටිලද්ධො[1] බ්‍රහ්මචරියවාසාය. දිට්ඨා මයා භික්ඛවෙ ඡ ඵස්සායතනිකා නාම නිරයා. තත්ථ යං කිඤ්චි චක්ඛුනා රූපං පස්සති අනිට්ඨරූපඤ්ඤ'ව පස්සති නො ඉට්ඨරූපං, අකන්තරූපඤ්ඤ'ව පස්සති නො කන්තරූපං, අමනාපරූපඤ්ඤ'ව පස්සති නො මනාපරූපං. යා කිඤ්චි සොතෙන සද්දං සුණාති -පෙ- ඝානෙන ගන්ධං ඝායති -පෙ- ජිව්හාය රසං සායති -පෙ- කායෙන ඵොට්ඨබ්බං ඵුසති -පෙ- මනසා ධම්මං විජානාති, අනිට්ඨරූපඤ්ඤ'ව විජානාති නො ඉට්ඨරූපං, අකන්තරූපඤ්ඤ'ව විජානාති නො කන්තරූපං, අමනාපරූපඤ්ඤ'ව විජානාති නො මනාපරූපන්ති"[a] අත්ථි'ව සුත්තන්තොති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි වත්තබ්බං: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

6. ස. පු: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළා'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "ලාභා වො භික්ඛවෙ, සුලද්ධං වො භික්ඛවෙ, ඛණො වො පටිලද්ධො බ්‍රහ්මචරියවාසාය, දිට්ඨා මයා භික්ඛවෙ ඡ ඵස්සායතනිකා නාම සඟා. තත්ථ යං කිඤ්චි චක්ඛුනා රූපං පස්සති ඉට්ඨරූපඤ්ඤ'ව පස්සති නො අනිට්ඨරූපං, කන්තරූපඤ්ඤ'ව පස්සති නො අකන්තරූපං, මනාපරූපඤ්ඤ'ව පස්සති නො අමනාපරූපං. යං කිඤ්චි සොතෙන සද්දං සුණාති -පෙ- ඝානෙන ගන්ධං ඝායති -පෙ- ජිව්හාය රසං ඝායති -පෙ-

1 පටිවිද්ධො - PTS.

a. සළායතනසංයුත්ත - දෙවදහවග්ග - ඛණසුත්ත.

5. ප. ප්‍ර: 'සඤ්ඤාසංඛාරයෝ මය්හං, රඤ්ඤ කොට හුණුහළු වැනියහ'යි නො කියයුතු ද?

ප. පරියුදස්: එසේ යැ.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරනලද මෑ නු "මහණෙනි, තොපට ලාභයෙක. මහණෙනි, තොපට මනා ලැබීමෙක. බඹසරවස් පිණිස තොපට සෝණයෙක් ලැබිණ. මහණෙනි, මා විසින් එසඤායතනික නිරයයෝ සදෙනෙක් දක්නා ලදහ. එහි ඇසින් යම් මෑ රූපයක් දක්නේ ද, අනිෂ්ට රූපයක් (සවභාවයක්) මෑ දක්නේ යැ. ඉෂ්ට-රූපයක් නො දක්නේ යැ. අකාන්තරූපයක් මෑ දක්නේ යැ. කාන්තරූපයක් නො දක්නේ යැ. අමනාපරූපයක් මෑ දක්නේ යැ. මනාපරූපයක් නො දක්නේ යැ. කනින් යම් මෑ ශබ්දයක් අසා ද ... නැහැයෙන් යම් මෑ ගන්ධයක් අසා ද ... දිවින් යම් මෑ රසයක් ආඝ්‍රාණ කෙරේ ද .. කයින් යම් මෑ ඵෝෂ්ඨබ්බයක් ඵෝෂ්ඨබ්බ කෙරේ ද ... සිතින් යම් මෑ දන්නේ ද, අරමුණ අනිෂ්ටරූපයක් මෑ දන්නේ යැ, ඉෂ්ටරූපයක් නො දන්නේ යැ. අකාන්තරූපයක් මෑ දන්නේ යැ, කාන්තරූපයක් නො දන්නේ යැ. අමනාපරූපයක් මෑ දන්නේ යැ, මනාපරූපයක් නො දන්නේ යැ"යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නු?

ස. පරියුදස්: එසේ යැ.

අනු. පෘ: එ කරුණින් 'සඤ්ඤාසංඛාරයෝ නිෂ්පරියාය කොට හුණුඅළු වැනියහ'යි කියයුතු යැ.

6 ස. ප්‍ර: සඤ්ඤාසංඛාරයෝ අවිශෙෂ කොට කුකුල සදෘශ වෙත් ද?

ස පරියුදස්: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරනලද මෑ නු: "මහණෙනි, තොපට ලාභයෙක. මහණෙනි, තොපට මනා ලැබීමෙක. තොප විසින් බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යා-වාසය සඳහා සෝණයෙක් ලැබිණ. මහණෙනි, මා විසින් එසඤායතනික නම් වූ සවභාවයෝ සදෙනෙක් දක්නාලදහ. එහි දී ඇසින් යම් මෑ රූපයක් දක්නේ නම් ඉෂ්ට රූපයක් (සවභාවයක්) මෑ දක්නේ යැ, අනිෂ්ටරූපයක් නො දක්නේ යැ. කාන්තරූපයක් මෑ දක්නේ යැ, අකාන්තරූපයක් නො දක්නේ යැ. මනාපරූපයක් මෑ දක්නේ යැ, අමනාපරූපයක් නො දක්නේ යැ. කනින් යම් මෑ ශබ්දයක් අසා නම් ... නැහැයෙන් යම් මෑ ගන්ධයක් අසා නම් ... දිවින් යම් මෑ රසයක් ආඝ්‍රාණ කෙරේ නම් ...

කායෙන ඵොට්ඨබ්බං ඵුසති -පෙ- මනසා ධම්මං විජානාති, ඉට්ඨරූපඤ්ඤ'ව විජානාති නො අනිට්ඨරූපං, කන්තරූපඤ්ඤ'ව විජානාති නො අකන්තරූපං, මනාපරූපඤ්ඤ'ව විජානාති නො අමනාපරූපන්ති."[a] අත්ථේව සුත්තන්තෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

7. ප. ප්‍ර: න වත්තබ්බං: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු "යදනිච්චං තං දුක්ඛං" වුත්තං භගවතා. සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනිච්චාති.

ස. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි "යදනිච්චං තං දුක්ඛං" වුත්තං භගවතා, සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනිච්චාති,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

8. ස. ප්‍ර: සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

ස. අනු: දුනං අනිට්ඨඵලං අකන්තඵලං අමනුඤ්ඤඵලං සෙවනකඵලං දුක්ඛුද්‍රයං[1] දුක්ඛවිපාකන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: සීලං -පෙ- උපොසථො -පෙ- භාවනා -පෙ- බ්‍රහ්මචරියං අනිට්ඨඵලං අකන්තඵලං අමනුඤ්ඤඵලං සෙවනකඵලං දුක්ඛුද්‍රයන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: නනු දුනං ඉට්ඨඵලං කන්තඵලං මනුඤ්ඤඵලං අසෙවනකඵලං සුඛුද්‍රයං[2] සුඛවිපාකන්ති.

ප. පටිඤ්ඤ: ආමන්තා.

---

1. දුක්ඛිංඵලියං - PTS.
2. සුඛිංඵලියං - PTS.

a. සළායතන සංයුත්ත - දෙවදහවග්ග - ඛණසුත්ත

කයින් යම් මෑ සපාශීයක් සපාශී කෙරේ නම්...සිතින් යම් මෑ දහමක් දන්නේ නම්, ඉෂ්ටරූපයක් මෑ දන්නේ යෑ, අනිෂ්ටරූපයක් නොදන්නේ යෑ. කාන්තරූපයක් මෑ දන්නේ යෑ, අකාන්තරූපයක් නොදන්නේ යෑ. මනාපරූපයක් මෑ දන්නේ යෑ, අමනාපරූපයක් නොදන්නේ යෑ'' යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නුවූ?

ප. පරිසුදසු: එසේ යෑ.

අනු. පා: එ කරුණින් සවිඤ්ඤාණකයෝ අවිශෙෂ කොට හුණුහළු වැනියහයි නොකියයුතු යෑ.

7. ප. ප්‍ර: 'සවිඤ්ඤාණකයෝ අනවධි කොට හුණුහළු, වැනියහ'යි නොකියයුතු ද?

ඍ. පරිසුදසු: එසේ යෑ.

ප. අනු: 'යමක් අනිත්‍ය වේ නම් ඒ දුඃඛ' යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මෑ නොවූ? සවිඤ්ඤාණකයෝ අනිත්‍ය වෙත් ද?

ඍ. පරිසුදසු: එසේ යෑ.

අනු. ඵ: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ''යමක් අනිත්‍ය වේ නම් එය දුඃඛ යෑ'' යි වදාරන ලද වේ නම්, සවිඤ්ඤාණකයෝ අනිත්‍ය වෙත් නම්,

අනු. පා: භවත, සවිඤ්ඤාණකයෝ අනවධි කොට උණුහළු වැනියහ'යි කියයුතු මෑ යෑ.

8. ඍ ප්‍ර: සවිඤ්ඤාණකයෝ මය්‍හංදෑ හෙද කොට කුක්කුළ වැනි වෙත් ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යෑ.

ඍ. අනු: දැනය අනිෂ්ටඵල වේ ද, අකාන්තඵල වේ ද, අමනොඥඵල වේ ද, සෙවනකඵල වේ ද, දුක් වඩන්නේ වේ ද, දුඃඛවිපාක වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මෑ යෑ ...

ඍ. අනු: සීලය ... උපොෂථය ... භාවනාව ... බ්‍රහ්මචර්‍යය අනිෂ්ටඵල වේ ද, අකාන්තඵල වේ ද, අමනොඥඵල වේ ද, සෙවනකඵල වේ ද, දුක් වඩන්නේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මෑ යෑ ...

ඍ. අනු: දැනය ඉෂ්ටඵල කාන්තඵල මනොඥඵල අසෙවනකඵල ඇත්තේ වේ ද, සුව වඩන්නේ වේ ද, සුඛවිපාක වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යෑ.

අනු. ඵ: හඤ්චි දුනං ඉට්ඨඵලං කන්තඵලං මනුඤ්ඤඵලං අසෙවනකඵලං සුබ්බුද්‍රයං සුඛවිපාකං,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: සබෙබ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

ස අනු: නනු සිලං -පෙ- උපොසථො -පෙ- භාවනා -පෙ- බ්‍රහ්මචරියං ඉට්ඨඵලං කන්තඵලං මනුඤ්ඤඵලං අසෙවනකඵලං සුබ්බුද්‍රයං සුඛවිපාකන්ති..

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි බ්‍රහ්මචරියං ඉට්ඨඵලං කන්තඵලං මනුඤ්ඤඵලං අසෙවනකඵලං සුබ්බුද්‍රයං සුඛවිපාකං.

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබෙබ: සබෙබ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

9. ඔ. පු: සබෙබ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

ඔ. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"සුඛො විවෙකො තුට්ඨස්ස
සුතධම්මස්ස පස්සතො,
අබ්‍යාපජ්ජං සුඛං ලොකෙ
පාණභූතෙසු සංයමො.

සුඛා විරාගතා ලොකෙ
කාමානං සමතික්කමෙ,
අස්මිමානස්ස යො විනයො
එතං වෙ පරමං සුඛං"a

"නං සුබෙන සුඛං පත්තා
අච්චන්තසුඛමෙව තං,
නිස්සෙසා විජ්ජා අනුප්පත්තා
එතං වෙ පරමං සුඛන්ති"

අථෙව සුත්තනෙතා'නි.

ප. පරිසුද්ධ: ආමන්තා.

අනු. පෘ: තෙන හි න වත්තබබං: සබෙබ සඞ්ඛාරා අනොධිං කත්වා කුක්කුළාති.

කුක්කුළකථා නිට්ඨිතා.

---

1. සුඛවිපාකන්ති - සී‍ම්.

a. උදානපාළි - ඉතිවුත්තකෙ, පඨමසුත්තෙ.

අනු. ඇ: ඉදින් දුනය ඉෂ්ටඵල කාන්තඵල මනොඥඵල අසෙවනකඵල ඇත්තේ වේ නම්, සුව වඳින්නේ වේ නම්, සුඛවිපාක වේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, සියලු සංස්කාරයෝ මය්‍යිංද, නො කොට උණුහළු වැන්නහ' යි නො කියයුතු යැ.

ස. අනු: ශීලය ... උපොසථය ... භාවනාව ... බ්‍රහ්මචය්‍යය ඉෂ්ටඵල කාන්තඵල මනොඥඵල අසෙවනකඵල ඇත්තේ වේ ද, සුව වඳින්නේ වේ ද, සුඛවිපාක වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. ඇ: ඉදින් බ්‍රහ්මචය්‍යය ඉෂ්ටඵල කාන්තඵල මනොඥඵල අසෙවනකඵල ඇති නම්, සුව වඳින්නේ නම්, සුඛවිපාක වේ නම්,

අනු. ඇ: භවත, 'සඊසංස්කාරයෝ මය්‍යිංද, නො කොට උණුඅළු වැනියහ' යි නො කියයුතු යැ.

9. ස. ප්‍රු: සඊසංස්කාරයෝ අනවඩි කොට කුකුල සදෘශ වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද මැ නො:

"(චතුර්ථ්‍යානලාභයෙන්) තුෂ්ට වූ ප්‍රකාශිත ධර්ම ඇති (ව්‍යය්‍යබලාධිගතඥාන චක්ෂුසින්) බලන්නහුට නිර්වාණ සඞ්ඛ්‍යාත උපධිවිවෙකය සුඛ වෙයි. ලෝකයෙහි ප්‍රාණීන් කෙරෙහි සංයම යයි කියන ලද නො කිපෙන බව සුඛ වෙයි.

කාමයන්ගේ සමතික්‍රම සඞ්ඛ්‍යාත විරාගතාව ලෝකයෙහි සුඛ වෙයි. අස්මිමානයාගේ යම් ප්‍රතිප්‍රශ්‍රබ්ධිවිනයෙක් ඇද්ද, තෙල එකාන්තයෙන් පරමසුඛ වෙයි"

"එහෙයින් සුඛයෙන් සුඛයට පැමිණීමෙක් ඇද්ද, ඒ අත්‍යන්තසුඛ මැ වෙයි. ත්‍රිවිධ විද්‍යාවෝ ලඬන ලදහු ද තෙල එකාන්තයෙන් පරමසුඛ වෙති"යි සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

අනු. පෘ: එකරුණින් 'සඊසංස්කාරයෝ අනවඩි කොට උඟුණහසම සදෘශයහ'යි නො කියයුතු යැ.

කුක්කුලකථා නිමි.

2. 9.

අනුපුබ්බාභිසමයකථා.

1. ස. පුः අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.
   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
   ස. අනු: අනුපුබ්බෙන සෝතාපත්තිමග්ගං භාවෙති'ති.
   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-
   ස. පුः අනුපුබ්බෙන සෝතාපත්තිමග්ගං භාවෙති'ති.
   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
   ස. අනු: අනුපුබ්බෙන සෝතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොති'ති.
   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. පුः අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.
   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
   ස. අනු: අනුපුබ්බෙන සකදාගාමිමග්ගං භාවෙති'ති.
   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-
   ස. පුः අනුපුබ්බෙන සකදාගාමිමග්ගං භාවෙති'ති.
   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
   ස. අනු: අනුපුබ්බෙන සකදාගාමිඵලං සච්ඡිකරොති'ති.
   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. පුः අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.
   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
   ස. අනු: අනුපුබ්බෙන අනාගාමිමග්ගං භාවෙති'ති.
   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-
   ස. පුः අනුපුබ්බෙන අනාගාමිමග්ගං භාවෙති'ති.
   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.
   ස. අනු. අනුපුබ්බෙන අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොති'ති.
   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. 9.

අනුපුබ්බාභිසමයකථා.

['සොවත්ථාපන්න පසක් කරන්නට පිළිපන් පුගුල්හට දුඃඛදර්‍ශනයෙන් ද, සමුදය නිරෝධ මාර්ගදර්‍ශනයෙන් ද සි මෙසේ සොළොස් ආකාරයෙකින් අනුක්‍රමයෙන් කෙලෙසුප්‍රහාණ කොට අර්හත්ඵලප්‍රතිලාභ ඇති'සි නානාභිසමය ලබයි කෙනෙක් වාදීහු ඇත. අප්‍රාප්ත සම්බන්ධිත සම්මිශ්‍රිත හේතුයාදීන් යන් කෙයිනි. උන්ගේ ලබයි විවෙචනයට අනුපුබ්බාභිසමයකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: අනුපූර්‍වාභිසමයයෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝාදක: එසේ යැ.

ස. අනු: අනුපූර්‍ව වශයෙන් ශ්‍රෝතාපත්තිමාර්ගය භවා ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: අනුපූර්‍ව වශයෙන් ශ්‍රෝතාපත්තිමාර්ගය භවා ද?

ප. පරිඝාදක: එසේ යැ.

ස. අනු: අනුපූර්‍ව වශයෙන් ශ්‍රෝතාපත්තිඵලය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ

2. ස. ප්‍ර: අනුපූර්‍වාභිසමයෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝාදක: එසේ යැ.

ස. අනු: අනුපූර්‍ව වශයෙන් සකෘදාගාම්මාර්ගය භවා ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: අනුපූර්‍ව වශයෙන් සකෘදාගාම්මාර්ගය භවා ද?

ප. පරිඝාදක: එසේ යැ.

ස. අනු: අනුපූර්‍ව වශයෙන් සකෘදාගාම්ඵලය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

3. ස. ප්‍ර: අනුපූර්‍වාභිසමයයෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝාදක: එසේ යැ.

ස. අනු: අනුපූර්‍ව වශයෙන් අනාගාම්මාර්ගය භවා ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: අනුපූර්‍ව වශයෙන් අනාගාම්මාර්ගය භවා ද?

ප. පරිඝාදක: එසේ යැ.

ස. අනු: අනුපූර්‍ව වශයෙන් අනාගාම්ඵලය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ....

4. ස. පු: අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අනුපුබ්බෙන අරහත්තමග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. පු: අනුපුබ්බෙන අරහත්තමග්ගං භාවෙති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අනුපුබ්බෙන අරහත්තඵලං සච්ඡිකරොති'ති.

ප. පරි. න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. පු: සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායපටිපන්නො පුග්ගලො දුක්ඛදස්සනෙන කිං ජහති'ති.

ප. වි: සක්කායදිට්ඨිං විචිකිච්ඡං සීලබ්බතපරාමාසං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ චතුභාගං ජහතී'ති.

ස. අනු: චතුභාගං සොතාපන්නො, චතුභාගං න සොතාපන්නො, චතුභාගං සොතාපත්තිඵලපන්නො පටිලද්ධො අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, චතුභාගං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති. චතුභාගං සත්තක්ඛත්තුපරමො කොලංකොලො එකබීජී, බුද්ධි අවෙච්චපසාදෙන සමන්නාගතො ධම්මෙ -පෙ- සඞ්ඝෙ -පෙ- අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්නාගතො, චතුභාගං න අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්නාගතො'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. පු: සමුදයදස්සනෙන -පෙ- නිරොධදස්සනෙන -පෙ- මග්ගදස්සනෙන කිං ජහති'ති.

ප. වි: සක්කායදිට්ඨිං විචිකිච්ඡං සීලබ්බතපරාමාසං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ චතුභාගං ජහතී'ති.

ස. අනු: චතුභාගං සොතාපන්නො, චතුභාගං න සොතාපන්නො, චතුභාගං සොතාපත්තිඵලපන්නො පටිලද්ධො අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, චතුභාගං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති. චතුභාගං සත්තක්ඛත්තුපරමො කොලංකොලො එකබීජී, බුද්ධි අවෙච්චපසාදෙන සමන්නාගතො ධම්මෙ -පෙ- සඞ්ඝෙ -පෙ- අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්නාගතො. චතුභාගං න අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්නාගතො'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: අනුපූර්‍වාභිසමයයෙක් ඇද්ද?

ප පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනුපූර්‍වී වශයෙන් අර්‍හත්මාර්‍ගය හවා ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

ස. පු: අනුපූර්‍වී වශයෙන් අර්‍හත්මාර්‍ගය හවා ද?

ප. පටිඤ්ඤු: එසේ යැ.

ස. අනු: අනුපූර්‍වී වශයෙන් අර්‍හත්ඵලය ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

5. ස. පු: සොවත්ඵල පසක් කරනු පිණිස පිළිපන් පුහුල් දුඃඛ දර්‍ශනයෙන් කුමක් බැහැර කෙරේ ද?.

ප. වි: සත්කායදෘෂ්ටි විචිකිත්සා ශීලව්‍රතපරාමර්‍ශී තදෙකසථ කෙලෙශ දැ යි (මෙහි) චතුර්‍භාගයක් බැහැර කෙරෙයි.

ස. අනු: චතුර්‍භාගයක් සෝවන් වූයේත් චතුර්‍භාගයක් සෝවන් නොා වූයේත් චතුර්‍භාගයක් ශ්‍රොතාපත්තිඵලප්‍රාප්ත වූයේත් ප්‍රතිලබ්ධ වූයේත් අධිගත වූයේත් සාක්‍ෂාත්කෘත වූයේත් උපයාගෙන වාස කෙරේ ද, නාමකයින් සපෘී කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍භාගයක් නාමකයින් සපෘී නොා කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍භාගයක් සත්තක්‍ඛත්තුපරම සොතාපන්න වූයේත් කොලංකොල සොතාපන්න වූයේත් එකබීජී සොතාපන්න වූයේත්, බුද්ධරත්නයෙහි අවෙත්‍යප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වූයේත්, ධර්‍මරත්නයෙහි ... සඞ්ඝරත්නයෙහි ... ආර්‍යකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වූයේත්, චතුර්‍භාගයක් ආර්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත නොා වූයේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

6. ස. පු: සමුදයදර්‍ශනයෙන් ... නිරොධදර්‍ශනයෙන් ... මාර්‍ගදර්‍ශනයෙන් කුමක් බැහැර කෙරේ ද?

ප. වි: සත්කායදෘෂ්ටි විචිකිත්සා ශීලව්‍රතපරාමර්‍ශී තදෙකසථ කෙලෙශ දැ යි මෙහි චතුර්‍භාගයක් බැහැර කෙරෙයි.

ස. අනු: චතුර්‍භාගයක් සෝවන් වූයේ ද චතුර්‍භාගයක් සෝවන් නොා වූයේ ද චතුර්‍භාගයක් සොතාපත්ති ඵලප්‍රාප්ත වූයේ ද ප්‍රතිලබ්ධ වූයේ අධිගත වූයේ සාක්‍ෂාත්කෘත වූයේ උපයාගෙන වාස කෙරේ ද, නාම කයින් සපෘී කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍භාගයක් නාමකයින් සපෘී නොා කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍භාගයක් සත්තක්‍ඛත්තුපරම සොතාපන්න වූයේත් කොලංකොලසොතාපන්න වූයේත් එකබීජීසොතාපන්න වූයේත්, බුද්ධරත්නයෙහි අවෙත්‍යප්‍රසාදයෙන් යුක්ත වූයේත්, ධර්‍මරත්නයෙහි ... සඞ්ඝරත්නයෙහි ... ආර්‍යකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වූයේත් චතුර්‍භාගයක් ආර්‍යකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත නොා වූයේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොා කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. පු: සකදාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො දුක්ඛදස්සනෙන කිං ජහති'ති.

ප. වි: ඔළාරිකං කාමරාගං ඔළාරිකං ඛ්‍යාපාදං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ වතුභාගං ජහති'ති.

ස. අනු: වතුභාගං සකදාගාමී වතුභාගං න සකදාගාමී, වතුභාගං සකදාගාමිඵලපත්තො පටිලද්ධා අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, වතුභාගං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. පු: සමුදයදස්සනෙන -පෙ- නිරොධදස්සනෙන -පෙ- මග්ගදස්සනෙන කිං ජහති'ති.

ප. වි: ඔළාරිකං කාමරාගං ඔළාරිකං ඛ්‍යාපාදං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ වතුභාගං ජහති'ති.

ස. අනු: වතුභාගං සකදාගාමී, වතුභාගං න සකදාගාමී, වතුභාගං සකදාගාමිඵලපත්තො පටිලද්ධා අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, වතුභාගං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

9. ස. පු: අනාගාමිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො දුක්ඛදස්සනෙන කිං ජහති'ති.

ප. වි: අණුසහගතං කාමරාගං අණුසහගතං ඛ්‍යාපාදං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ වතුභාගං ජහති'ති.

ස. අනු: වතුභාගං අනාගාමී, වතුභාගං නඅනාගාමී, වතුභාගං අනාගාමිඵලපත්තො පටිලද්ධා අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, වතුභාගං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, වතුභාගං අන්තරාපරිනිබ්බායී -පෙ- උපහච්චපරිනිබ්බායී -පෙ- අසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී -පෙ- සසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී -පෙ- උද්ධංසොතො අකණිට්ඨගාමී, වතුභාගං න උද්ධංසොතො අකණිට්ඨගාමී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. පු: සෙදගැම්ඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් දුඃඛදර්‍ශනයෙන් කුමක් බැහැර කෙරේ ද?

ප. වි: ඔළාරිකකාමරාග ඔළාරිකව්‍යාපාද තදෙකසථ කෙලෙශ දැයි (මෙහි) චතුර්‍ථඵලයක් බැහැර කෙරෙයි.

ස. අනු: චතුර්‍ථඵලයක් සකෘදාගාමී වූයේත් චතුර්‍ථඵලයක් සකෘදාගාමී නොවූයේත් චතුර්‍ථඵලයක් සකෘදාගාමී-ඵලප්‍රාප්ත වූයේත් ප්‍රතිලබ්ධ වූයේත් අධිගත වූයේත් සාක්ෂාත්කෘත වූයේත් උපයාගෙන වාස කෙරේ ද, නාමකයින් සපර්‍ශී කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් නාමකයින් සපර්‍ශී නොකොට වාස කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

8. ස. පු: සමුදයදර්‍ශනයෙන් ... නිරෝධදර්‍ශනයෙන් ... මාර්ග-දර්‍ශනයෙන් කුමක් බැහැර කෙරේ ද?

ප. වි: ඔළාරික කාමරාග ඔළාරික ව්‍යාපාද තදෙකසථ කෙලෙශ දැයි (මෙහි) චතුර්‍ථඵලයක් බැහැර කෙරෙයි.

ස. අනු: චතුර්‍ථඵලයක් සකෘදාගාමී වූයේත් චතුර්‍ථඵලයක් සකෘදාගාමී නොවූයේත් චතුර්‍ථඵලයක් සකෘදාගාමී-ඵලප්‍රාප්ත වූයේත් ප්‍රතිලබ්ධ වූයේත් අධිගත වූයේත් සාක්ෂාත්කෘත වූයේත් උපයාගෙන වාස කෙරේ ද, නාමකයින් සපර්‍ශී කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් නාමකයින් සපර්‍ශී නොකොට වාස කෙරේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

9. ස. පු: අනාගැම්ඵල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුහුල් දුඃඛදර්‍ශනයෙන් කුමක් බැහැර කෙරේ ද?

ප. වි: අණුසහගත කාමරාග අණුසහගත ව්‍යාපාද තදෙකසථ කෙලෙශ දැයි මෙහි චතුර්‍ථඵලයක් බැහැර කෙරෙයි.

ස. අනු: චතුර්‍ථඵලයක් අනාගාමී වූයේත් චතුර්‍ථඵලයක් අනාගාමී නොවූයේත් චතුර්‍ථඵලයක් අනාගාම්ඵල-ප්‍රාප්ත වූයේත් ප්‍රතිලබ්ධ වූයේත් අධිගත වූයේත් සාක්ෂාත්කෘත වූයේත් උපයා වාස කෙරේ ද, නාමකයින් සපර්‍ශී කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් නාමකයින් සපර්‍ශී නොකොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් අන්තරාපරි-නිබ්බායී වූයේත් ... උපහච්චපරිනිබ්බායී වූයේත් ... අසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී වූයේත් ... සසඞ්ඛාරපරි-නිබ්බායී වූයේත් ... උද්ධංසොතඅකනිට්ඨගාමී වූයේත් චතුර්‍ථඵලයක් උද්ධංසොතඅකනිට්ඨගාමී නොවූයේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ...

10. ස. ප්‍ර: සමුදයදස්සනෙන -පෙ- නිරොධදස්සනෙන -පෙ- මග්ගදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. මි: අණුසහගතං කාමරාගං අණුසහගතං ඛ්‍යාපාදං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ චතුභාගං ජහතී'ති.

ස. අනු: චතුභාගං අනාගාමී, චතුභාගං න අනාගාමී, චතුභාගං අනාගාමිඵලපත්තො පවිලද්ධො අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, චතුභාගං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, චතුභාගං අන්තරාපරිනිබ්බායී -පෙ- උපහච්චපරිනිබ්බායී -පෙ- අසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී -පෙ- සසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී -පෙ- උද්ධංසොතො අකණිට්ඨගාමී, චතුභාගං න උද්ධංසොතො අකණිට්ඨගාමී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. ප්‍ර: අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො දුක්ඛදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. මි: රූපරාගං අරූපරාගං මානං උද්ධච්චං අවිජ්ජං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ චතුභාගං ජහතී'ති.

ස. අනු: චතුභාගං අරහා, චතුභාගං න අරහා, චතුභාගං අරහත්තපත්තො පවිලද්ධො අධිගතො සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, චතුභාගං න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, චතුභාගං විතරාගො -පෙ- විතදොසො -පෙ- විතමොහො -පෙ- කතකරණීයො ඔහිතභාරො අනුපත්තසදත්ථො පරික්ඛීණභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තො උක්ඛිත්තපලිඝො සඩ්ඪිඛණ-පරිඛො අබ්බූළ්හසිකො නිරග්ගළො අරියො පඤ්ඤාධජො පඤ්ඤාභාරො විසඤ්ඤුත්තො සුවිජිත-විජයෝ, දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතං සමුදයො පහීනො නිරොධො සච්ඡිකතො මග්ගො භාවිතො, අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤාතං පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤාතං පහාතබ්බං පහීනං භාවෙතබ්බං භාවිතං -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, චතුභාගං සච්ඡිකාතබ්බං න සච්ඡිකතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

10. ස. ප්‍ර: සමුදයදර්‍ශනයෙන් ... නිරෝධ දර්‍ශනයෙන් ... මාර්ග දර්‍ශනයෙන් කුමක් බැහැර කෙරේ ද?

ප. වි: අණුසහගත කාමරාග අණුසහගත ව්‍යාපාද තදෙකසට කෙලෙස දෑයි මෙහි චතුර්‍ථාංශයක් බැහැර කෙරෙයි.

ස. අනු: චතුර්‍ථාංශයක් අනාගාමී වූයේත් චතුර්‍ථාංශයක් අනාගාමී නොවූයේත් චතුර්‍ථාංශයක් අනාගාමී-ඵලප්‍රාප්ත වූයේත් ප්‍රතිලබ්ධ වූයේත් අධිගත වූයේත් සාක්ෂාත්කෘත වූයේත් උපයා වාස කෙරේ ද, නාමකයින් සපෂී කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථාංශයක් නාමකයින් සපෂී නොකොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථාංශයක් අන්තරාපරිනිබ්බායී වේ ද .. උපහච්චපරිනිබ්බායී වූයේත්... අසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී වූයේත් ... සසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී වූයේත් ... උද්ධංසෝත අකණිට්ඨගාමී වූයේත් වේ ද, චතුර්‍ථාංශයක් උද්ධංසෝත අකණිට්ඨගාමී නොවූයේත් වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැයැ ...

11. ස. ප්‍ර: අර්‍හත්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන්නට පිළිපන් පුතුල් දුඃඛ දර්‍ශනයෙන් කුමක් බැහැර කෙරේ ද?

ප. වි: රූපරාග අරූපරාග මාන ඖද්ධත්‍ය අවිද්‍යා ද තදෙකසට කෙලෙස දෑයි මෙහි චතුර්‍ථාංශයක් බැහැර කෙරෙයි.

ස. අනු: චතුර්‍ථාංශයක් රහත් වූයේත් චතුර්‍ථාංශයක් රහත් නොවූයේත් චතුර්‍ථාංශයක් අර්‍හත්ඵප්‍රාප්ත වූයේත් ප්‍රතිලබ්ධ වූයේත් අධිගත වූයේත් සාක්ෂාත්කෘත වූයේත් නිපයා වාස කෙරේ ද, නාමකයින් සපෂී කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථාංශයක් නාමකයින් සපෂී නොකොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථාංශයක් වීතරාග වූයේ ... වීතදෝෂ වූයේ ... වීතමෝහ වූයේ .. කළ කරණී ඇතියේ බහාලූ කෙලෙස්බර ඇතියේ පැමිණි සවාර්ථ ඇතියේ භවසංයෝජන ඇතියේ මනාව දැන මිදුණේ ඔසවාලූ කෙලෙස් කණයම ඇතියේ විසුරුවාලූ කෙලෙස් පිරි ඇතියේ උගුළුවාලූ කෙලෙස් ඉන්ද්‍රකීල ඇතියේ අගුළු රහිත වූයේ ආර්‍ය්‍ය වූයේ පතිතමානධ්වජ ඇතියේ පතිත කෙලෙසහාර ඇතියේ විසංයුක්ත වූයේ මොනවට දිනූ කෙලෙස් විජය ඇතියේ, ඔහු විසින් දුඃඛය පරිඥත වූයේ සමුදය ප්‍රහීණ වූයේ නිරෝධය සාක්ෂාත්කෘත වූයේ මාර්ගය භාවිත වූයේ, අභිඥෙය ධර්‍ම අභිඥත වූයේ පරිඥෙයධර්‍ම පරිඥත වූයේ ප්‍රහාතව්‍යධර්‍ම ප්‍රහීණ වූයේ භාවිතව්‍යධර්‍ම භාවිත වූයේ .. සාක්ෂාත්කර්‍තව්‍ය ධර්‍ම සාක්ෂාත්කෘත වූයේ ද, චතුර්‍ථාංශයක් සාක්ෂාත් කර්‍තව්‍යධර්‍ම සාක්ෂාත්කෘත නොවූයේ වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියැයුතු මැයැ ..

12. ස. ප්‍ර: සමුදයදස්සනෙන -පෙ- නිරොධදස්සනෙන -පෙ- මග්ගදස්සනෙන කිං ජහතී'ති.

ප. මි: රූපරාගං අරූපරාගං මානං උද්ධච්චං අවිජ්ජං තදෙකට්ඨෙ ච කිලෙසෙ චතුභාගං ජහතී'ති.

ස. අනු: චතුභාගං අරහා, චතුභාගං න අරහා, චතුභාගා අරහත්තපත්තා පවිලද්ධා අධිගතා සච්ඡිකතා උපසම්පජ්ජ විහරති, කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, චතුභාගා න කායෙන ඵුසිත්වා විහරති, චතුභාගං විතරාගො -පෙ- විතදොසො -පෙ- විතමොහො -පෙ- කතකරණීයො ඔහිතභාරො අනුපපත්තසදත්ථො පරික්ඛීණභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තො උක්ඛිත්තපලිඝො සංකිණ්ණපරිඛො අබ්බූළ්හෙසිකො නිරග්ගළො අරියො පන්නද්ධජෙ පන්නභාරෙ විසඤ්ඤුත්තෙ සුච්ඡිතවිජයෙ, දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතං සමුදයො පහීනො නිරොධො සච්ඡිකතො මග්ගො භාවිතො, අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤාතං පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤාතං පහාතබ්බං පහීනං භාවෙතබ්බං භාවිතං -පෙ- සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, චතුභාගං සච්ඡිකාතබ්බං න සච්ඡිකතන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

13. ස. ප්‍ර: සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො දුක්ඛං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: දුක්ඛෙ දිට්ඨෙ, ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. ප්‍ර: සමුදයං දක්ඛන්තො -පෙ- නිරොධං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නිරොධෙ දිට්ඨෙ, ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

12. ස. පු: සමුදයදර්‍ශනයෙන් ... නිරෝධදර්‍ශනයෙන් ... මාර්ගදර්‍ශනයෙන් කුමක් බැහැර කෙරේ ද?

ප. වි: රූපරාග අරූපරාග මාන ඖද්ධත්‍ය අවිද්‍යා තදෙකසථ කෙලඟ දැයි මෙහි චතුර්‍ථඵලයක් බැහැර කෙරෙයි.

ස. අනු: චතුර්‍ථඵලයක් රහත් වූයේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් රහත් නො වූයේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් අර්‍හත්ත්වප්‍රාප්ත වූයේ ප්‍රතිලබ්ධ වූයේ අධිගත වූයේ සාක්‍ෂාත්කෘත වූයේ උපයෘ වාස කෙරේ ද, නාමකයින් සපර්‍ශී කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් නාමකයින් සපර්‍ශී නො කොට වාස කෙරේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් විතරාග වූයේ ... විතදොෂ වූයේ ... විතමෝහ වූයේ ... කළ කරණී ඇතියේ ඔහාවූ කෙලෙස් බර ඇතියේ ලැබූ සවාර්‍ථ ඇතියේ ක්‍ෂය වැ ගිය භවසංයෝජන ඇතියේ මොනොවට දැන මිදුණේ පෙරළූ කෙලෙස් කණයම ඇතියේ විසුරුවාහළ කෙලෙස් පිරි ඇතියේ උපුල කෙලෙස් නමැති ඉන්ද්‍රකීල ඇතියේ කෙලෙස් අගුළු නැතියේ ආඝර්‍ණී වූයේ පතිතමානධ්වජ ඇතියේ පතිතක්ලෙශභාර ඇතියේ විසංයුක්ත වූයේ මොනොවට දිනූ කෙලෙස් විජය ඇතියේ, ඔහු විසින් දුඃඛය පරිඥත වූයේ සමුදය ප්‍රහීණ වූයේ නිරෝධය සාක්‍ෂාත්කෘත වූයේ මාර්ගය භාවිත වූයේ, අභිඥෙයධර්‍ම අභිඥත වූයේ පරිඥෙයධර්‍ම පරිඥත වූයේ ප්‍රහාතව්‍යධර්‍ම ප්‍රහීණ වූයේ භාවිතව්‍යධර්‍ම භාවිත වූයේ ... සාක්‍ෂාත්කර්‍තව්‍යධර්‍ම සාක්‍ෂාත්කෘත වූයේ ද, චතුර්‍ථඵලයක් සාක්‍ෂාත්කර්‍තව්‍යධර්‍ම සාක්‍ෂාත්කෘත නො වූයේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

13. ස. පු: සොවත්ථල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුතුල් දුක් දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියයුතු වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. අනු. දුක් දුටු කල 'ඵලයෙහි සිටියෙකැ'යි කියයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

ස. පු: සමුදය දක්නේ ... නිරෝධය දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියයුතු වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ස. අනු: නිරෝධය දුටු කලැ 'ඵලයෙහි සිටියෙකැ'යි කියයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ යැ ...

14. ස. ප්‍ර: සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො මග්ගං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. මග්ගෙ දිට්ඨෙ ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: දුක්ඛං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. දුක්ඛෙ දිට්ඨෙ ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බ -පෙ-

15. ස. ප්‍ර: මග්ගං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. මග්ගෙ දිට්ඨෙ ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: සමුදයං දක්ඛන්තො -පෙ- නිරොධං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. නිරොධෙ දිට්ඨෙ ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බ -පෙ-

16. ස. ප්‍ර: සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො දුක්ඛං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. දුක්ඛෙ දිට්ඨෙ න වත්තබ්බං ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: මග්ගං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. මග්ගෙ දිට්ඨෙ න වත්තබ්බං ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බ -පෙ-

ස. ප්‍ර: සමුදයං දක්ඛන්තො -පෙ- නිරොධං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. නිරොධෙ දිට්ඨෙ න වත්තබ්බං ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: මග්ගං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. මග්ගෙ දිට්ඨෙ න වත්තබ්බං ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බ -පෙ-

17. ස. ප්‍ර: සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො දුක්ඛං දක්ඛන්තො 'පටිපන්නකො'ති වත්තබ්බො. දුක්ඛෙ දිට්ඨෙ න වත්තබ්බං ඵලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

14. ස. ප්‍ර: සොවත්ථල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුතුල් මාඝීය දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. මාඝීය දුටු කලැ ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: දුක් දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. දුක දුටු කලැ ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු යැ ...

15. ස. ප්‍ර: මාඝීය දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. මාඝීය දුටු කල ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු වේ ද?

ප පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: සමුදය දක්නේ ... නිරොධය දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. නිරොධය දුටු කල ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

16. ස. ප්‍ර: සොවත්ථල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුතුල් දුක දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. දුක දුටු කල ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු යැ යනු නොං කියැයුතු ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: මාඝීය දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. මාඝීය දුටු කල ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු යැ යනු නොං කියැයුතු ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

ස. ප්‍ර: සමුදය දක්නේ ... නිරොධයදක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. නිරොධය දුටු කලැ ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු යැ යනු නොං කියැයුතු ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: මාඝීය දක්නේ 'පිළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. මාඝීය දුටු කල ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු යැ යනු නොං කියැයුතු ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

17. ස. ප්‍ර: සොවත්ථල පසක් කරන්නට පිළිපන් පුතුල් දුක් දක්නේපි 'ළිපන්නෙකැ'යි කියැයුතු යැ. දුක් දුටු කල ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු යැ යනු නොං කියැයුතු ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: නිරත්තියං[1] දුක්ඛදස්සනන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ස. පු: සමුදයං දක්ඛන්තො -පෙ- නිරෝධං දක්ඛන්තො 'පටිප්පන්නකො'ති වත්තබ්බො. නිරෝධෙ දිට්ඨෙ න වත්තබ්බං එලෙ ඨිතො'ති වත්තබ්බො'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නිරත්තියං නිරෝධදස්සනන්ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

19. ප. පු: දුක්ඛෙ දිට්ඨෙ චත්තාරි සච්චානි දිට්ඨානි හොන්තී'ති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: දුක්ඛසච්චං චත්තාරි අරියසච්චානී'ති.

ස. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

20. ස. පු: රූපක්ඛන්ධෙ අනිච්චතො දිට්ඨෙ පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චතො දිට්ඨා හොන්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: රූපක්ඛන්ධො පඤ්චක්ඛන්ධො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

21. ස. පු: චක්ඛායතනෙ අනිච්චතො දිට්ඨෙ ද්වාදසායතනානි අනිච්චතො දිට්ඨානි හොන්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: චක්ඛායතනං ද්වාදසායතනානී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

22. ස. පු: චක්ඛුධාතුයා අනිච්චතො දිට්ඨාය අට්ඨාරසධාතුයො අනිච්චතො දිට්ඨා හොන්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: චක්ඛුධාතු අට්ඨාරස ධාතුයො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

23 ස. පු: චක්ඛින්ද්‍රියෙ අනිච්චතො දිට්ඨෙ බාවීසතින්ද්‍රියානි අනිච්චතො දිට්ඨානි හොන්තී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: චක්ඛින්ද්‍රියං බාවීසතින්ද්‍රියානී'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

1. නිදස්සියං - සී.

ස. අනු: දුඃඛදර්‍ශනය නිරර්‍ථක වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

18. ස. ප්‍ර: සමුදය දක්නේ ... නිරෝධය දක්නේ 'පිළිපත්නොකැ'යි කියැයුතු යැ. නිරෝධය දුටු කල ඵලයෙහි සිටියෙකැයි කියැයුතු යැ යනු නොං කියැයුතු ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: නිරෝධදර්‍ශනය නිරර්‍ථක වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

19. ප. ප්‍ර: දුඃඛය දුටු කල චතුරාර්‍යසත්‍යයෝ දක්නා ලද්දාහු වෙත් ද?

ස. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ප. අනු: දුඃඛසත්‍යය චතුරාර්‍යසත්‍ය වේ ද?

ස. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

20. ස. ප්‍ර: රූපස්කන්ධය අනිත්‍ය වියින් දුටු කල පඤ්චස්කන්ධයෝ අනිත්‍ය වියින් දක්නා ලද්දාහු වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: රූපස්කන්ධය පඤ්චස්කන්ධ වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

21. ස. ප්‍ර: චක්‍ෂුරායතනය අනිත්‍ය වියින් දුටු කල ද්වාදශායතනයෝ අනිත්‍ය වියින් දක්නා ලද්දාහු වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්‍ෂුරායතනය ද්වාදශායතන වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

22. ස. ප්‍ර: චක්‍ෂුර්ධාතු අනිත්‍ය වියින් දුටු කල අට්ලෙස් ධාතූහු අනිත්‍ය වියින් දක්නා ලද්දාහු වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්‍ෂුර්ධාතු අෂ්ටාදශධාතු වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

23. ස. ප්‍ර: චක්‍ෂුරින්ද්‍රිය අනිත්‍ය වියින් දුටු කල දෙවිසි ඉන්ද්‍රියයෝ අනිත්‍ය වියින් දුටුවාහු වෙත් ද?

ප. පටිඤ්ඤා: එසේ යැ.

ස. අනු: චක්‍ෂුරින්ද්‍රිය දෙවිසි ඉන්ද්‍රිය වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

24 ස. පු: චතූහි ඤාණේහි සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්නා.

ස. අනු: චත්තාරි සොතාපත්තිඵලානී'ති.

ප පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

25. ස. පු: අට්ඨහි ඤාණේහි සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්නා.

ස. අනු: අට්ඨ සොතාපත්තිඵලානී'ති.

ප පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

26. ස. පු: ද්වාදසහි ඤාණේහි සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්නා.

ස. අනු: ද්වාදස සොතාපත්තිඵලානී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

27. ස. පු: චතුවත්තාරීසාය ඤාණේහි සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්නා.

ස. අනු: චතුවත්තාරීසං සොතාපත්තිඵලානී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

28. ස. පු: සත්තසත්තතියා ඤාණේහි සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්නා.

ස. අනු: සත්තසත්තති සොතාපත්තිඵලානී'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

29. ප. පු: න වත්තබ්බං අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.

ස. පරිඤ්ඤූ: ආමන්නා.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා "සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ මහාසමුද්දෙ අනුපුබ්බනිම්නා අනුපුබ්බපොණෙ අනුපුබ්බපබ්භාරෙ න ආයතකෙනෙව පපාතෙ, එවමෙව ඛො භික්ඛවේ ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ අනුපුබ්බසික්ඛා අනුපුබ්බකිරියා අනුපුබ්බපටිපදා න ආයතකෙනෙව අඤ්ඤාපටිවෙධෙ"[1] තී අපෙ'ව සුත්තන්නෙනා'ති.

ස. පරිඤ්ඤූ: ආමන්නා.

අනු. පා: තෙන හි අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.

---

1. අට්ඨකඛුත්තාර - මහාවග්ග - උපොසථසුත්ත.

24. ස. ප්‍ර: සියුනැණින් සොවත්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: සතර සොවත්ඵල කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

25. ස. ප්‍ර: (සව්වනට ඝාඨාරණ සත්‍යඥානයෙන් හා ප්‍රතිඝාංවිත් ඥානයෙන් ද'යි) අටනැණින් සොවත්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: අෂ්ටප්‍රකාර සොවත්ඵල කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

26. ස. ප්‍ර. (ද්වාදශාඞ්ගප්‍රතීත්‍යසමුත්පාදයෙහි එන) දෙලොස්-නැණින් සොවත්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: ද්වාදශප්‍රකාර සොවත්ඵල කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

27. ස. ප්‍ර: (ජරාමරණඥානාදි) සියුඝාලිස් නුවණින් සොවත්-ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: චතුශ්චත්වාරිංශත් ශ්‍රොතාපත්තිඵල කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ..

28. ස. ප්‍ර: සත්ඝැත්තැනුවණින් සොවත්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරේ ද?

ප. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ස. අනු: සත්ඝැත්තැ සොවත්ඵල කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

29. ප. ප්‍ර: අනුපූර්ව්වාභිසමය (අභිසමය අනුපූර්ව්ව යයි) නො කියැයුතු ද?

ස. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද මැ නු: "මහණෙනි, යම්සේ මහාසමුද්‍රය අනුපූර්ව්වනිම්න වේ ද, අනුපූර්ව්වප්‍රවණ වේ ද, අනුපූර්ව්වප්‍රාග්භාර වේ ද, ආයතමාඝීයෙන් (එකඵල්ලේ) මැ ප්‍රපාත නො වේ ද, මහණෙනි, එසේ මැ මේ ධර්ම්වනයෙහි අනුපූර්ව්වශික්ෂා අනුපූර්ව්ක්‍රියා අනුපූර්ව්ප්‍රතිපත් ඇත. ආයතමාඝීයෙන් මැ අර්හත්ත්වප්‍රතිවෙධ නො වෙතියි"යි වදළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ස. පරිඝූඝූ: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් අනුපූර්ව්වාභිසමය ඇත.

80. ප. පු: න වත්තබ්බං අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"අනුපුබ්බෙන මේධාවී
ථොකථොකං ඛණෙ ඛණෙ
කම්මාරෝ රජතස්සෙ'ව
නිද්ධමේ මලමත්තනෝ"තිa

අත්ථේ'ව සුත්තන්තෙතා'ති.

ස. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.[1]

81. ස. පු: අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නන්වායස්මා **ගවම්පති** ථෙරෝ භික්ඛූ එතදවොච: "සම්මුඛා මෙතං ආවුසෝ භගවතෝ සුතං, සම්මුඛා පටිග්ගහිතං: යෝ භික්ඛවෙ දුක්ඛං පස්සති දුක්ඛසමුදයම්පි සෝ පස්සති දුක්ඛනිරොධම්පි පස්සති දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදම්පි පස්සති. යෝ දුක්ඛසමුදයං පස්සති දුක්ඛම්පි සෝ පස්සති දුක්ඛනිරොධම්පි පස්සති දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදම්පි පස්සති. යෝ දුක්ඛනිරොධං පස්සති දුක්ඛම්පි සෝ පස්සති දුක්ඛසමුදයම්පි පස්සති දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදම්පි පස්සති. යෝ දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදං පස්සති දුක්ඛම්පි සෝ පස්සති දුක්ඛසමුදයම්පි පස්සති දුක්ඛනිරොධම්පි පස්සති"තිb අත්ථේ'ව සුත්තන්තෙතා'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං "අනුපුබ්බාභිසමයෝ"ති.

82 ස. පු: අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.

ප. පරිඤ්ඤු: ආමන්තා.

---

1 තෙන හි න වත්තබ්බං අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති - සීම්.

a. ධම්මපද - මලවග්ග

b. සච්චසංයුත්ත - සෝවිභාගවග්ග - ගවම්පතිසුත්ත

80. ප. ප්‍ර: අනුපූර්වාභිසමය නොෑ කියැයුතු ද?

ස. පරිභාසයි: එසේ යැ.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් විසින් වදාරනලද මෑ නුෑ:

"කඛුරා සඛණ්ඩියාගේ මල හරනාක් සෙයින් ප්‍රඥාතබුදුහු ඇති ශ්‍රාවක පිළිවෙළින් කෙණෙහි කෙණෙහි මඳ මඳ කොට තමාගේ කෙලෙස්මල නහාපියන්නේය"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නුෑ?

ස. පරිභාසයි: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් අනුපූර්වාභිසමය ඇත.

81. ස. ප්‍ර: අනුපූර්වාභිසමය ඇද්ද?

ප. පරිභාසයි: එසේ යැ.

ස. අනු: ආයුෂ්මත් **ඛවම්පති** තෙරණුවෝ භික්ෂූන්ට තෙල කිවාහු නොෑ වේ ද: "ඇවැත්නි, බුදුන් හමියෙහි තෙල අසන ලද, හමියෙහි පිළිගත්නා ලද: මහණෙනි, යම් සවිවෙක් දුක් දක්නේ වේ නම්, හේ දුඃඛසමුදයත් දක්නේ යැ, දුඃඛනිරොධයත් දක්නේ යැ, දුඃඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපත්ති දු දක්නේ යැ. යම් සවිවෙක් දුඃඛසමුදය දක්නේ වේ නම්, හේ දුඃඛයත් දක්නේ යැ, දුඃඛනිරොධයත් දක්නේ යැ, දුඃඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපත්ති දු දක්නේ යැ. යම් සවිවෙක් දුඃඛනිරොධය දක්නේ වේ නම්, හේ දුඃඛය ද දක්නේ යැ, දුඃඛසමුදය ද දක්නේ යැ, දුඃඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපත් ද දක්නේ යැ. යම් සවිවෙක් දුඃඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපත්ති දක්නේ වේ නම්, හේ දුඃඛය ද දක්නේ යැ, දුඃඛසමුදය ද දක්නේ යැ, දුඃඛනිරොධය ද දක්නේ යැ"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මෑ නුෑ?

ප. පරිභාසයි: එසේ යැ.

අනු. පා: එ කරුණින් අනුපූර්වාභිසමය නොෑ කියැයුතු යැ.

82. ස. ප්‍ර: අනුපූර්වාභිසමය ඇද්ද?

ප පරිභාසයි: එසේ යැ.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා:

"සහාවස්සදස්සනසම්පදාය
තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්ති:
සක්කායදිට්ඨිවිචිකිච්ඡිතඤ්ච
සීලබ්බතං වා'පි යදත්ථි කිඤ්චි,
චතූහපායෙහි ච විප්පමුත්තෝ
ඡ චාභිඨානානි අභබ්බෝ කාතුන්ති.a

අත්ථේ'ව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං 'අනුපුබ්බාභිසමයෝ'ති.

88. ස. පු: අනුපුබ්බාභිසම්යෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු වුත්තං භගවතා: "යස්මිං භික්ඛවෙ සමයෙ අරියසාවකස්ස විරජං විතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි: 'යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මන්ති'. සහදස්සනුප්පාදා භික්ඛවෙ අරියසාවකස්ස තීණි සඤ්ඤුජනානි පහීයන්ති: සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො"ති අත්ථේ'ව සුත්තනෙත්තා'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං "අනුපුබ්බාභිසමයෝ"ති..

අනුපුබ්බාභිසමයකථා නිට්ඨිතා.

a. සුත්තනිපාත - රතනසුත්ත.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරනලද මැ නු:

"උහුට දර්ශනසම්පත් උදා වන්නා හා මැ ධර්මයෝ තුන් දෙනෙක් හරන ලද වෙත්: සත්කායදෘෂ්ටි යැ විචිකිත්සා යැ, යම් ශීලව්‍රතයෙක් හෝ ඇද්ද, එ ද වෙයි. සිව් අවායෙන් විප්‍රමුක්ත ද වූයේ භවිඅභිස්ථාන කරන්නට ද හේ නොහිසි මේ ය"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

අනු. පා: එකරුණින් අනුපූර්වාභිසමය නොකියැයුතු යැ.

88. ස. ප්‍ර: අනුපූර්වාභිසමය ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද මැ නු:

"මහණෙනි, යම් කලෙක ආර්‍යශ්‍රාවකයකු හට පහ කළ කෙලසරජස් ඇති පහවැ ගිය කෙලසමල ඇති ධර්මචක්ෂුස උදා දින් ද, කෙසේ යැ යත්: 'යම්කිසි සමුදය ස්වභාවයෙක් ඇත් නම් එ හැම නිරෝධස්වභාව ඇති'යි කියා සි. මහණෙනි, ඒ දර්ශනොත්පාද උදාවත් වන්නා හා මැ ආර්‍යශ්‍රාවකයාහට ත්‍රිවිධ සංයොජනයෝ ප්‍රහීණ වැ යෙති: සත්කායදෘෂ්ටි යැ විචිකිත්සා යැ ශීලව්‍රතපරාමර්ශ යැ"යි වදාළ සූත්‍රාන්තයෙක් ඇත්තේ මැ නු?

ප. පරිසුද්ධු: එසේ යැ.

අනු. පා: එ කරුණින් 'අනුපූර්වාභිසමය ඇති'යි නොකියැයුතු සි.

අනුපූර්වාභිසමයකථා නිමි.

2. 10.

වොහාරකථා

1. ස. පු: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකුත්තරොති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකුත්තරෙ සොතෙ පරිහඤ්ඤතී නො ලොකියෙ, ලොකුත්තරෙන ඤාණෙන පරිඤ්ඤාතී නො ලොකියෙන, සාවකා පරිඤ්ඤාතී නො පුථුජ්ජනා'ති.

ප. පරි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. පු: නනු බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකියෙ සොතෙ පරිහඤ්ඤතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකියෙ සොතෙ පරිහඤ්ඤති,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකුත්තරො'ති.

3. ස. පු: නනු බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරං ලොකියෙන ඤාණෙන පරිඤ්ඤාතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරං ලොකියෙන ඤාණෙන පරිඤ්ඤාතී,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකුත්තරො'ති.

4. ස. පු: නනු බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරං පුථුජ්ජනා පරිඤ්ඤාතී'ති.

ප. පරිඤ්ඤූ: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරං පුථුජ්ජනා පරිඤ්ඤාතී,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකුත්තරො'ති.

2. 10.

වොහාරකථා.

[භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලොකොත්තර ව්‍යවහාරයෙන් ව්‍යවහාර කෙරෙති'යි අඞ්ගකනිකායවාසීන් සෙසින් ලබ්ධි ගත් වාදීන්ගේ වාද බිඳුනට වොහාරකථා එයි.]

1. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකොත්තර ශ්‍රොත්‍රයෙහි ව්‍යවහාරය ගැවේ ද, ලෞකික ශ්‍රොත්‍රයෙහි නො ගැවේ ද, ලොකොත්තර විඤ්ඤයෙන් ව්‍යවහාරය දනිත් ද, ලෞකික විඤ්ඤයෙන් නො දනිත් ද, ආර්‍යශ්‍රාවකයෝ ව්‍යවහාරය දනිත් ද, පුහුදුන්හු නො දනිත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

2. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන් ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකික-ශ්‍රොත්‍රයෙහි ගැටෙන්නේ නො වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

අනු. ඣ: ඉදින් භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකිකශ්‍රොත්‍රයෙහි ගැවේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ'යයි නො කියැයුතු යැ.

3. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකික-විඤ්ඤයෙන් දනිත් ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

අනු. ඣ: ඉදින් භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකික විඤ්ඤයෙන් දනිත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ' යයි නො කියැයුතු මැ යැ.

4. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය පුහුදුන්හු දන්නාහු නො වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤෑ: එසේ යැ.

අනු. ඣ: ඉදින් භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය පුහුදුන්හු දනිත් නම්,

අනු. පා: භවත, 'භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ' යයි නො කියැයුතු මැ යැ.

5. ස. පු: 'බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකුත්තරො'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: මග්ගො ඵලං නිබ්බානං සොතාපත්තිමග්ගො සොතාපත්තිඵලං සකදාගාමිමග්ගො සකදාගාමිඵලං අනාගාමිමග්ගො අනාගාමිඵලං අරහත්තමග්ගො අරහත්තඵලං සතිපට්ඨානං සම්මප්පධානං ඉද්ධිපාදෙ ඉන්ද්‍රියං බලං බොජ්ඣඞ්ගො'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. පු: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකුත්තරො'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු. අපි කෙචි බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරං සුණන්ති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකුත්තරො ධම්මා සොතවිඤ්ඤෙය්‍යෙ සොතසම්ං පටිහඤ්ඤන්ති, සොතස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. පු: නනු ලොකුත්තරො ධම්මා න සොතවිඤ්ඤෙය්‍යෙ න සොතසම්ං පටිහඤ්ඤන්ති, න සොතස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති'ති

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි ලොකුත්තරො ධම්මා න සොත-විඤ්ඤෙය්‍යෙ න සොතසම්ං පටිහඤ්ඤන්ති න සොතස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකුත්තරොති.

8. ස. පු: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකුත්තරො'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අපි කෙචි බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරෙ රජ්ජෙය්‍යුන්ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකුත්තරො ධම්මා රාගට්ඨානියා රජනීයා කමනීයා මදනීයා බන්ධනීයා මුච්ඡනීයා'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

6. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරජුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: මාගී යැ ඵල යැ නිබ්බාන යැ ශ්‍රොතාපත්තිමාගී යැ ශ්‍රොතාපත්තිඵල යැ සකෘදාගාම්මාගී යැ සකෘදාගාම් ඵල යැ අනාගාම්මාගී යැ අනාගාම්ඵල යැ අර්හත්ව-මාගී යැ අර්හත්වඵල යැ සිවටනැ සම්‍යක්ප්‍රධාන යැ ඍද්ධිපාදයෝ යැ ඉන්ද්‍රිය යැ බල යැ බොධ්‍යඞ්ගයෝ යැ යනු ව්‍යවහාර වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාර අසන යම් මැ කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකොත්තරධර්මය ශ්‍රොත්‍රවිඥෙය වේ ද, ශ්‍රොත්‍ර-යෙහි ගැවේ ද, ශ්‍රොත්‍රයට අපාථගත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

8. ස. ප්‍ර: ලොකොත්තරධර්මය ශ්‍රොත්‍රවිඥෙය නො වන්නේ මැ වේ ද, ශ්‍රොත්‍රයෙහි නො ගැටෙන්නේ නො වේ ද, ශ්‍රොත්‍රයට ආපාථ වැ නො එන්නේ නො වේ ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් ලොකොත්තරධර්මය ශ්‍රොත්‍රවිඥෙය නො වේ නම්, ශ්‍රොත්‍රයෙහි නො ගැවේ නම්, ශ්‍රොත්‍රයට ආපාථ වැ නො පැමිණේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ'යයි නො කියැයුතු මැ යැ.

9. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරයෙහි ඇලෙන යම් මැ කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඝුඝු: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකොත්තරධර්මය රාගස්ථානයට යොග්‍ය වේ ද, රජනයට යොග්‍ය වේ ද, කමනයට හිත වේ ද, මදනයට හිත වේ ද, බන්ධනයට හිත වේ ද, මූඡනයට හිත වේ ද?

ප. පරි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

9. ස. ප්‍ර: නනු ලොකුත්තරෝ ධම්මෝ න රාගට්ඨානියෝ න රජනීයෝ න කමනීයෝ න මදනීයෝ න බන්ධනීයෝ න මුච්ඡනීයෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ඨ: හඤ්චි ලොකුත්තරෝ ධම්මෝ න රාගට්ඨානියෝ න රජනීයෝ න කමනීයෝ න මදනීයෝ න බන්ධනීයෝ න මුච්ඡනීයෝ,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෝ: බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෝ ලොකුත්තරෝ'ති.

10. ස. ප්‍ර: බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෝ ලොකුත්තරෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කෙචි බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෙ දූසෙයුන්ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකුත්තරෝ ධම්මෝ දූසට්ඨානියෝ කොපට්ඨානියෝ පවිඝට්ඨානියෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෝ -පෙ-

11. ස. ප්‍ර: නනු ලොකුත්තරෝ ධම්මෝ න දූසට්ඨානියෝ න කොපට්ඨානියෝ න පවිඝට්ඨානියෝ'ති.

ප: පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

අනු. ඨ: හඤ්චි ලොකුත්තරෝ ධම්මෝ න දූසට්ඨානියෝ න කොපට්ඨානියෝ න පවිඝට්ඨානියෝ,

අනු. පා: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෝ: බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෝ ලොකුත්තරෝ'ති.

12. ස. ප්‍ර: බුද්ධස්ස භගවතෝ. වොහාරෝ ලොකුත්තරෝ'ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි කෙචි බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෙ මුයෙහයුන්ති.

ප. පටික්ඛිපති: ආමන්තා.

9. ස. ප්‍ර: ලොකොත්තරධම්ය රාගස්ථානයට හිත නොවන්නේ රජනයට හිත නොවන්නේ කමනයට හිත නොවන්නේ මදනයට හිත නොවන්නේ බඹනයට හිත නොවන්නේ මූවජීනයට හිත නොවන්නේ නොවේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් ලොකොත්තරධම්ය රාගස්ථානයට හිත නොවේ නම්, රජනයට හිත නොවේ නම්, කමනයට හිත නොවේ නම්, මදනයට හිත නොවේ නම්, බඹනයට හිත නොවේ නම්, මූවජීනයට හිත නොවේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ'යයි නොකියයුතු මැ යැ.

10. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරයෙහි අප්‍රීති-දොෂ කරන යම් මැ කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකොත්තරධම්ය දොෂ කරනුවට නිසි වේ ද, කොප කරනුවට නිසි වේ ද, ප්‍රතිඝ කරනුවට නිසි වේ ද?

ප. පරි: එසේ නොකියයුතු මැ යැ ..

11. ස. ප්‍ර: ලොකොත්තරධම්ය දොෂ කරනුවට නිසි නොවන්නේ කොප කරනුවට නිසි නොවන්නේ ප්‍රතිඝ කරනුවට නිසි නොවන්නේ නොවේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් ලොකොත්තරධම්ය දොෂ කරනුවට නිසි නොවේ නම්, කොප කරනුවට නිසි නොවේ නම්, ප්‍රතිඝ කරනුවට නිසි නොවේ නම්,

අනු. පෘ: භවත, 'භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ' යයි නොකියයුතු යැ.

12. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරයෙහි මුළා වන යම් මැ කෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුදසු: එසේ යැ.

ස. අනු: ලොකුත්තරෝ ධම්මෝ මොහවඨානියෝ අඤ්ඤුණකරණෝ අවිඤ්ඤුකරණෝ පඤ්ඤුනිරොධිකෝ විඝාතපක්ඛිකෝ අනිබ්බානසංවත්තනිකෝ'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

18. ස. පු: නනු ලොකුත්තරෝ ධම්මෝ න මොහවඨානියෝ න අඤ්ඤුණකරණෝ න අවිඤ්ඤුකරණෝ පඤ්ඤුවුද්ධිකෝ[1] අවිඝාතපක්ඛිකෝ නිබ්බානසංවත්තනිකෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි ලොකුත්තරෝ ධම්මෝ න මොහවඨානියෝ න අඤ්ඤුණකරණෝ න අවිඤ්ඤුකරණෝ පඤ්ඤුවුද්ධිකෝ[1] අවිඝාතපක්ඛිකෝ නිබ්බානසංවත්තනිකෝ,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ: බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෝ ලොකුත්තරෝ'ති.

14. ස. පු: බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෝ ලොකුත්තරෝ'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: යෙ කෙචි බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරං සුණන්ති, සබ්බෙ තෙ මඤ්ඤං භාවෙන්ති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

15. ස. පු: යෙ කෙචි බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරං සුණන්ති, සබ්බෙ තෙ මඤ්ඤං භාවෙන්ති'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: බාලපුථුජ්ජනා බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරං සුණන්ති, බාලපුථුජ්ජනා මඤ්ඤං භාවෙන්ති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

ස. අනු: මාතුඝාතකා[2] -පෙ- පිතුඝාතකා -පෙ- අරහන්තඝාතකා -පෙ- රුහිරුප්පාදකා -පෙ- සඞ්ඝභෙදකා බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරං සුණන්ති. සඞ්ඝභෙදකා මඤ්ඤං භාවෙන්ති'ති[3].

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

---

1. පඤ්ඤුවුඩ්ඪිකෝ - සීමු.
2. මාතුඝාතකෝ මඤ්ඤං භාවෙති - සීමු, ඉජ්ඣ.
3. ඉජ්ඣ., සීමු පොත්ථකෙසු වාක්‍යමිදං එකාදසෙත්ත ඨපිතං දිස්සතෙ

ස. අනු: ලොකොත්තරධම්මය මොහයට හිත වේ ද, නුනුවණ කරනු වේ ද, අවඤ්ඤය කරනු වේ ද, ප්‍රඥා නිරොධ ඇති කරනු වේ ද, විඝාතපක්ඛයෙහි වූයේ වේ ද, නිවන් පිණිස නො පැවැතුම් ඇති වේ ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

13. ස. ප්‍ර: ලොකොත්තරධම්මය මොහයට යොග්‍ය නො වන්නේ නුනුවණ කරනු නො වන්නේ අවඤ්ඤය කරනු නො වන්නේ ප්‍රඥාවාධික වන්නේ විඝාත පක්ඛ ඇති නොවන්නේ නිවන් පිණිස පවත්නේ නො වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් ලොකොත්තරධම්මය මොහයට නිසි නො වේ නම්, නුනුවණ කරනු නො වේ නම්, අවඤ්ඤය කරනු නො වේ නම්, ප්‍රඥාවාධික වේ නම්, විඝාතපක්ඛ ඇති නො වේ නම්, නිවන් පිණිස පවත්නේ වේ නම්,

අනු. පා: භවත, 'භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ' යයි නො කියැයුතු මැ යැ.

14. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අසන යම් මැ කෙනෙක් ඇද්ද, ඒ හැම මාඝීය වඩත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

15. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අසන යම් මැ කෙනෙක් ඇද්ද, ඒ හැම මාඝීය වඩත් ද?

ප. පටිඤ්ඤ: එසේ යැ.

ස. අනු: බල් පුහුදුන්හු භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අසත් ද, බල් පුහුදුන්හු මාඝීය වඩත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

ස. අනු: මාතෘඝාතකයෝ ... පිතෘඝාතකයෝ ... අර්හත්-ඝාතකයෝ .. රුධිරොත්පාදකයෝ ... සඞ්ඝ-භෙදකයෝ භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අසත්. සඞ්ඝභෙදකයෝ මාඝීය වඩත් ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

16. ප. පු: ලබ්භා සොවණ්ණමයාය ලට්ඨියා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකායපි සුවණ්ණපුඤ්ඡා'පි ආවික්කිතුන්ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. පා: එවමෙවං භගවා ලොකුත්තරෙන වොහාරෙන ලොකියම්පි ලොකුත්තරම්පි ධම්මං වොහරති'ති.

17. ස. පු: ලබ්භා ඵලණ්ඩියාය ලට්ඨියා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකායපි සුවණ්ණපුඤ්ඡා'පි අවික්කිතුන්ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

අනු. පා: එවමේවං භගවා ලොකියෙන වොහාරෙන ලොකියම්පි ලොකුත්තරම්පි ධම්මං වොහරති'ති.

18. ස. පු: බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෝ ලොකියං වොහරන්තස්ස ලොකියෝ හොති, ලොකුත්තරං වොහරන්තස්ස ලොකුත්තරෝ හොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: ලොකියං වොහරන්තස්ස ලොකියෙ සොතෙ පටිහඤ්ඤති, ලොකුත්තරං වොහරන්තස්ස ලොකුත්තරෙ සොතෙ පටිහඤ්ඤති, ලොකියං වොහරන්තස්ස ලොකියෙන විඤ්ඤාණෙන පටිවිජානාති, ලොකුත්තරං වොහරන්තස්ස ලොකුත්තරෙන විඤ්ඤාණෙන පටිවිජානාති, ලොකියං වොහරන්තස්ස පුථුජ්ජනා පටිවිජානාති, ලොකුත්තරං වොහරන්තස්ස සාවකා පටිවිජානන්ති'ති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

19. ප. පු: න වත්තබ්බං බුද්ධස්ස භගවතෝ වොහාරෝ ලොකියං වොහරන්තස්ස ලොකියෝ හොති, ලොකුත්තරං වොහරන්තස්ස ලොකුත්තරෝ හොති'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු භගවා ලොකියම්පි ලොකුත්තරම්පි ධම්මං වොහරති'ති.

ස. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

16. ප. ප්‍ර: රූවන්මුවා යටින් ධාන්‍යපුඤ්ඤයත් සඞ්ඝී පුඤ්ඤයත් දක්වා කියන්නට ලැබිය හේ ද?

ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

අනු. පා: එ පරිදි මෑ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලොකොත්තර ව්‍යවහාරයෙන් ලෞකික වූත් ලොකොත්තර වූත් ධර්මය ව්‍යවහාර කෙරෙති.

17. ස. ප්‍ර: එරඹූ යටින් ධාන්‍යපුඤ්ඤයත් සඞ්ඝීපුඤ්ඤයත් කියාදෙන්නට හැකි වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

අනු. පා: එ පරිදි මෑ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලෞකික ව්‍යවහාරයෙන් ලෞකික වූත් ලොකොත්තර වූත් ධර්මය ව්‍යවහාර කෙරෙත්.

18. ස. ප්‍ර: භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකිකාර්ථය ව්‍යවහාර කරනුවන්හට ලෞකික වේ ද? ලොකොත්තරාර්ථය ව්‍යවහාර කරනුවන්හට ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පරිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ස. අනු: ලෞකිකාර්ථය ව්‍යවහාර කරන බුදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකිකශ්‍රොත්‍රයෙහි ගැවේ ද, ලොකොත්තරාර්ථය ව්‍යවහාර කරන බුදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර ශ්‍රොත්‍රයෙහි ගැවේ ද, ලෞකිකාර්ථය ව්‍යවහාර කරන බුදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකිකවිඤ්ඤණයෙන් දනිත් ද, ලොකොත්තරාර්ථය ව්‍යවහාර කරන බුදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තරවිඤ්ඤණයෙන් දනිත් ද, ලෞකිකාර්ථය ව්‍යවහාර කරන බුදුන්ගේ ව්‍යවහාරය පුහුදුන්හු දනිත් ද, ලොකොත්තරාර්ථය ව්‍යවහාර කරන බුදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ආර්‍ය්‍ය-ශ්‍රාවකයෝ දනිත් ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියෑයුතු මෑ යෑ ...

19. ප. ප්‍ර: 'ලෞකිකාර්ථය ව්‍යවහාර කරන භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකික වෙයි, ලොකොත්තරාර්ථය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ' යනු නොං කියෑයුතු ද?

ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

ප. අනු: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලෞකික වූත් ලොකොත්තර වූත් ධර්මය දෙසනා කරත්නාහු නොං ද?

ස. පරිඤ්ඤු: එසේ යෑ.

අනු. ඣ: හඤ්ච භගවා ලොකියම්පි ලොකුත්තරම්පි ධම්මං වොහරති,

අනු. පා: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරෝ ලොකියං වොහරන්තස්ස ලොකියෝ හොති, ලොකුත්තරං වොහරන්තස්ස ලොකුත්තරෝ හොති'ති.

20 ස. පු: බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරෝ ලොකියං වොහරන්තස්ස ලොකියෝ හොති, ලොකුත්තරං වොහරන්තස්ස ලොකුත්තරෝ හොති'ති.

ප. පටිඤ්ඤා: ආමන්තා.

ස. අනු: මඤ්ඤං වොහරන්තස්ස මඤ්ඤා හොති, අමඤ්ඤං වොහරන්තස්ස අමඤ්ඤා හොති, ඵලං වොහරන්තස්ස ඵලං හොති, අඵලං වොහරන්තස්ස අඵලං හොති, නිබ්බානං වොහරන්තස්ස නිබ්බානං හොති, අනිබ්බානං වොහරන්තස්ස අනිබ්බානං හොති, සඞ්ඛතං වොහරන්තස්ස සඞ්ඛතං හොති, අසඞ්ඛතං වොහරන්තස්ස අසඞ්ඛතං හොති, රූපං වොහරන්තස්ස රූපං හොති, අරූපං වොහරන්තස්ස අරූපං හොති, වෙදනං වොහරන්තස්ස වෙදනා හොති, අවෙදනං වොහරන්තස්ස අවෙදනා හොති, සඤ්ඤං වොහරන්තස්ස සඤ්ඤී හොති, අසඤ්ඤං වොහරන්තස්ස අසඤ්ඤී හොති, සඞ්ඛාරෙ වොහරන්තස්ස සඞ්ඛාරා හොන්ති, අසඞ්ඛාරෙ වොහරන්තස්ස අසඞ්ඛාරා හොන්ති, විඤ්ඤාණං වොහරන්තස්ස විඤ්ඤාණං හොති, අවිඤ්ඤාණං වොහරන්තස්ස අවිඤ්ඤාණං හොතීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

වොහාරකථා නිට්ඨිතා.

අනු. ඵ: ඉදින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලෞකික වුත් ලොකොත්තර වුත් ධර්ම්ය ව්‍යවහාර කෙරෙත් නම්,

අනු. පා: එ කරුණින් භවත, 'ලෞකිකධර්ම්ය ව්‍යවහාර කරන භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකික වෙයි. ලොකොත්තරධර්ම්ය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වෙයි.

20. ස. ප්‍ර: ලෞකිකධර්ම්ය ව්‍යවහාර කරන භාග්‍යවත් බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලෞකික වේ ද, ලොකොත්තරධර්ම්ය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ලොකොත්තර වේ ද?

ප. පටික්ඛිපති: එසේ යැ.

ස. අනු: මාඝීය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය මාඝී වේ ද, අමාඝීය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අමාඝී වේ ද, ඵලය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය ඵල වේ ද, අඵලය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අඵල වේ ද, නිව්‍රණය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය නිව්‍රණ වේ ද, අනිව්‍රණය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අනිව්‍රණ වේ ද, සංඛතය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යහාරය සංඛතවේ ද, අසංඛතය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අසංඛත වේ ද, රූපය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය රූප වේ ද, අරූපය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අරූප වේ ද, වෙදනාව ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය වෙදනා වේ ද, අවෙදනාව ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අවෙදනා වේ ද, සංඥව ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය සංඥ වේ ද, අසංඥව ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අසංඥ වේ ද, සංස්කාර ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය සංස්කාර වේ ද, අසංස්කාර ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අසංස්කාර වේ ද, විඥනය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය විඥන වේ ද, අවිඥනය ව්‍යවහාර කරන බුදුරදුන්ගේ ව්‍යවහාරය අවිඥන වේ ද?

ප. පටි: එසේ නොං කියැයුතු මැ ඇ ...

වොහාරකථා නිමි.

2. 11.

නිරොධකථා

1. ස. පු: දෙව නිරොධා'ති.

   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

   ස. අනු: දෙව දුක්ඛනිරොධාති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. ස. පු: දෙව දුක්ඛනිරොධාති.

   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

   ස. අනු: දෙව නිරොධසච්චානීති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

3. ස. පු: දෙව නිරොධසච්චානීති.

   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

   ස. අනු: දෙව දුක්ඛසච්චානීති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

4. ස. පු: දෙව නිරොධසච්චානීති.

   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

   ස. අනු: දෙව සමුදයසච්චානීති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

5. ස. පු: දෙව නිරොධසච්චානීති.

   ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා:

   ස. අනු: දෙව මග්ගසච්චානීති.

   ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

2. 11.

නිරෝධකථා

[‘අප්පවිසංඛානිරෝධය’ හා ‘පවිසංඛානිරෝධය’ හා දෙක එක් කොට ගෙන ‘නිරෝධසත්‍යය නම් මේ’ යයි ගත් ලබ්බියෙක් ඇත. මහිංසාසක අන්ධක නිකායවාසීන්ගේ සෙයිනි. ඒ වාද බිඳුනාට නිරෝධකථා එයි.]

1. ඝ. ප්‍ර: නිරෝධයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: දුඃඛනිරෝධයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

2. ඝ. ප්‍ර: දුඃඛනිරෝධයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ. (දෙඅයුරෙකින් දුඃඛනිරෝධ වන හෙයිනි.)

ඝ. අනු: නිරෝධසත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

3. ඝ. ප්‍ර: නිරෝධසත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: දුඃඛසත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

4. ඝ. ප්‍ර: නිරෝධසත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: සමුදයසත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

5. ඝ. ප්‍ර: නිරෝධසත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිඤ්ඤූ: එසේ යැ.

ඝ. අනු: මාර්ගසත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරි: එසේ නොං කියැයුතු මැ යැ ...

6. ස. පු: දෙව නිරොධසච්චානීති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: දෙව තාණානි -පෙ- දෙව ලෙණානි -පෙ- දෙව සරණානි -පෙ- දෙව පරායනානි -පෙ- දෙව අච්චුතානි -පෙ- දෙව අමතානි -පෙ- දෙව නිබ්බානානීති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

7. ස. පු: දෙව නිබ්බානානී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අත්ථි දිට්ඨානං නිබ්බානානං උච්චනීචතා, හීනපණීතතා, උක්කංසාවකංසෝ, සීමා වා හෙද්‍දෙ වා, රාජී වා අන්තරිකා වාති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

8. ස. පු: දෙව නිරොධාති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: නනු අපපටිසඞ්ඛානිරුද්ධෙ සඞ්ඛාරෙ පටිසඞ්ඛා නිරොධෙනතී'ති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අපපටිසඞ්ඛානිරුද්ධෙ සඞ්ඛාරෙ පටිසඞ්ඛා නිරොධෙනති,

අනු. පෘ: නො ච වත රෙ වත්තබ්බෙ 'දෙව නිරොධා'ති.

9. ප. පු: න වත්තබ්බං දෙව නිරොධාති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ප. අනු: නනු අපපටිසඞ්ඛානිරුද්ධාපි සඞ්ඛාරා අච්චන්තභඞ්ගා, පටිසඞ්ඛානිරුද්ධාපි සඞ්ඛාරා අච්චන්තභඞ්ගාති.

ස. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

අනු. ඵ: හඤ්චි අපපටිසඞ්ඛානිරුද්ධාපි සඞ්ඛාරා අච්චන්තභඞ්ගා, පටිසඞ්ඛානිරුද්ධාපි සඞ්ඛාරා අච්චන්තභඞ්ගා,

අනු. පෘ: තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ 'දෙව නිරොධා'ති.

6. ස. පු: නිරෝධසත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිකුකුදු: එසේ යැ.

ස. අනු: ත්‍රාණයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද ... නිලීයනසථානයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද ... සරණයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද ... පරායණයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද ... අවුත්තයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද ... අමෘතයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද .. නිබ්බාණයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

7. ස. පු: නිබ්බාණයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිකුකුදු: එසේ යැ.

ස. අනු: නිබ්බාණයන් දෙදෙනාගේ උච්චනීචතායෙක් හෝ හීනප්‍රණීතතායෙක් හෝ උත්තකාවකතියෙක් හෝ සීමායෙක් හෝ භෙදයෙක් හෝ රාජියෙක් හෝ අන්තරිකායෙක් හෝ ඇද්ද?

ප. පටි: එසේ නො කියැයුතු මැ යැ ...

8. ස. පු: නිරෝධයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිකුකුදු: එසේ යැ.

ස. අනු: අප්‍රතිසංඛ්‍යානයෙන් නිරුද්ධ වූ (සමුදාචරණ නැති පමණින් නිරුද්ධ යයි ගන්නා) සංඝකාරයන් ප්‍රතිසංඛ්‍යාන සඞ්ඛ්‍යාත ලොකොත්තර ඤාණයෙන් (එකාන්තයෙන්) නිරුද්ධ කෙරෙන් (අනුනපත්ති යට පමුණුවන්) නු?

ප. පරිකුකුදු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අප්‍රතිසංඛ්‍යාන නිරුද්ධ සංඝකාරයන් ප්‍රතිසංඛ්‍යානයෙන් මැ නිරුද්ධ කෙරෙන් නම්,

අනු පා: භවත, නිරෝධයෝ දෙදෙනෙකැයි නො කියැයුතු මැ යැ.

9. ප. පු: නිරෝධයෝ දෙදෙනෙකැයි නො කියැයුතු ද?

ස. පරිකුකුදු: එසේ යැ.

ප. අනු: අප්‍රතිසංඛ්‍යාන නිරුද්ධ වූත් සංඝකාරයෝ අත්‍යන්ත භඟන වූවාහු නො ද? ප්‍රතිසංඛ්‍යාන නිරුද්ධ වූත් සංඝකාරයෝ අත්‍යන්ත භඟන වූවාහු නො ද?

ස. පරිකුකුදු: එසේ යැ.

අනු. ඵ: ඉදින් අප්‍රතිසංඛ්‍යානනිරුද්ධ වූත් සංඝකාරයෝ අත්‍යන්තභඟන වෙත් නම්, ප්‍රතිසංඛ්‍යාන නිරුද්ධ වූත් සංඝකාරයෝ අත්‍යන්තභඟන වෙත් නම්,

අනු. පා: භවත, ඒ කරුණින් 'නිරෝධයෝ දෙදෙනෙකි'යි කියැයුතු මැ යැ.

10. ස. පු: දෙව නිරෝධාති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පටිසඞ්ඛානිරුද්ධාපි සඞ්ඛාරා අරියමග්ගං ආගම්ම නිරුද්ධාති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අපටිසඞ්ඛානිරුද්ධාපි සඞ්ඛාරා අරියමග්ගං ආගම්ම නිරුද්ධාති.

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

11. ස. පු: දෙව නිරෝධාති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: පටිසඞ්ඛානිරුද්ධා සඞ්ඛාරා න පුන උපපජ්ජන්තීති.

ප. පටිඤ්ඤු: ආමන්තා.

ස. අනු: අපටිසඞ්ඛානිරුද්ධා සඞ්ඛාරා න පුන උපපජ්ජන්තීති

ප. පටි: න හෙවං වත්තබ්බෙ -පෙ-

අනු. පා: තෙන හි න වත්තබ්බං: දෙව නිරෝධාති.

නිරෝධකථා නිට්ඨිතා.

දුතියෝ වග්ගෝ නිට්ඨිතෝ.

තස්ස උද්දානං:

පරූපහාරෝ අඤ්ඤුණං
කඞ්ඛා පරවිතරණා
වච්ඡෙදෙ දුක්ඛාභාරෝ
විත්තවසීති ච කුක්කුලා
එකාභිසමයෝ චෙව
මොහාරෝ ච නිරෝධකොති.

10. ස. ප්‍ර: නිරෝධයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ ය.

ස. අනු: ප්‍රතිසංඛ්‍යානනිරුද්ධ වූත් සංස්කාරයෝ අරීමඟට පැමිණ නිරුද්ධ වෙත් ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ ය.

ස. අනු: අප්‍රතිසංඛ්‍යානනිරුද්ධ සංස්කාරයෝ ආයුෂ්මාගීයට පැමිණ නිරුද්ධ වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ ය ...

11. ස. ප්‍ර: නිරෝධයෝ දෙදෙනෙක් ඇද්ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ ය.

ස. අනු: ප්‍රතිසංඛ්‍යාන නිරුද්ධ සංස්කාරයෝ යළි නූපදනාහු වෙත් ද?

ප. පරිසුද්ධ: එසේ ය.

ස. අනු: අප්‍රතිසංඛ්‍යානනිරුද්ධ සංස්කාරයෝ යළි නූපදනාහු වෙත් ද?

ප. පරි: එසේ නො කියයුතු මැ ය ...

අනු. පෘ: එ කරුණින් 'නිරෝධයෝ දෙදෙනෙකි'යි නො කියයුතු මැ ය.

නිරෝධකථා නිමි.

දවිතියවග්ගය නිමි.

එහි උද්දාන:

පරූපහාරකථා ය, අසුසූණකථා ය, කඞ්ඛාකථා ය, පරවිතරණකථා ය, වවත්ථෙදකථා ය, දුක්ඛාහාරකථා ය, චිත්තවීථිකථා ය, කුක්කුලකථා ය, එකාභිසමයකථා ය, වෝහාරකථා ය, නිරෝධකථා ය යි එකදසකථාඥෙකි.

කථාවත්ථුපපකරණං

පඨමෝ භාගෝ

අනුක්කමණිකා

I. ආගමසුත්තානුක්කමණිකා

II සකසද්දානමානුක්කමණිකා.

III පදානුක්කමණිකා.

I

ආහටසුත්තනිත්තාදුකඛකමණිකා

පිටඨඛකානි

අත්තනි වා භික්ඛවෙ සති - (මජ්ඣිමනි. මූලප - අලගද්දූපම සුත්ත.) 184
අත්ථි නු ඛො තං භගෙන වකඛුං-(සළායතනසංයුත්ත-එගඝුණපඤඤසුත්ත)368
අත්ථි පුඤඤලොං අත්තහිතාය පටිපත්තො-(පුඤඤලපඤඤත්ති,
චතුක්කඛඛුත්තර - ජවාලාත සුත්ත.) 36, 38, 40, 84, 178
අනමතග්ගොා'යං භික්ඛවෙ, සංසාරො-(අනමතග්ග සංයුත්ත-පඨමවග්ග) 88
අනුපුඛෙඛන මෙධාවී - (ධම්මපද - මලවග්ග.) 288, 358
අමතං තෙ භික්ඛවෙ - (අඛඛුත්තර - එකකනිපාත) 410
අගිංසෙ තෙ අතීතංසෙ - (චතුක්කඛඛුත්තර - ධම්මික සුත්ත.) 300
අහු පුඛෙඛ ලොභො - (තිකඛඛුත්තර - මහාවග්ග.) 370
ආරහථ භික්ඛමථ - (ඛ්‍රහ්මසංයුත්ත - අරුණවතීසුත්ත.) 518
උච්චාවචා හි පටිපාදූ - (සුත්ත නිපාත - නාළකසුත්ත.) 240
එකපුග්ගලො භික්ඛවෙ ලොකෙ උපපජ්ජමානො - (එකකඛඛුත්තර.) 178
එකාගතො අයං භික්ඛවෙ මඟෙහා - (දීඝනිකාය -
මජ්ඣිමනිකාය, සතිපට්ඨානසුත්ත.) 410
එතාදිසී, ධම්මපකාසනෙත්ථ - (දීඝනිකාය - සක්කපඤඤසුත්ත.) 479
කබළීකාරෙ වෙ භික්ඛවෙ ආහරෙ අත්ථි රාගො -
(නිදානසංයුත්ත - මහාවග්ග.) 370
කබළීකාරෙ වෙ භික්ඛවෙ ආහාරෙ නත්ථි රාගො -
(නිදානසංයුත්ත - මහාවග්ග.) 372
කිනන්නු සත්තොනි පවෙවති - (භික්ඛුනී සංයුත්ත - වජිරාසුත්ත.) 180
ජානතො'හං භික්ඛවෙ පස්සතො ආසවානං ඛයං වදාමි -
(ඛන්ධසංයුත්ත- පුප්ඵවග්ග - වාසිජටසුත්ත.) 458, 472, 492
තතියං ඣානං සම්පන්නස්ස පිති නිරුද්ධා-(දසකඛඛුත්තර-
ආකඛවග්ග - කණ්ටක සුත්තං සම්මන්නාහරිතබබං.) 516
තයො මෙ භික්ඛවෙ නිරුත්තිපථා - (සංයුත්ත -
උපඩවග්ග - නිරුත්තිපථසුත්ත.) 366, 388
තයො මෙ සෙනිය සත්ථාරො- 184
තස්ස එවං ජානතො - තස්ස සම්මාවිමුත්තස්ස -
(ඡක්කඛඛුත්තර - මහාවග්ග) 242
තීණිමානි භික්ඛවෙ සඬ්ඛතස්ස සඬ්ඛතලක්ඛණානි -
(තිකඛඛුත්තර - පඨමපණ්ණාසක - චූළවග්ග.) 168
තීහි භික්ඛවෙ ඨානෙහි ජම්බුදීපකා - (තිකඛඛුත්තර.) 266
තං සුඛෙන සුඛං පත්තං - 540
දුක්ඛමෙව උපපජ්ජමානං උපපජ්ජති - (නිදානසංයුත්ත -
කච්චානගොත්තසුත්ත.) 180
දුතියස්ස ඣානස්ස විතක්කවිචාරා කණ්ටකො -
(දසකඛඛුත්තර - කණ්ටකසුත්ත.) 516

පිටුඛකානි

දුතියං ඣානං සමාපන්නස්ස විතක්කවිචාරා නිරුද්ධා හොන්ති- 514
දෙවමා භික්ඛවෙ ධාතුයෝ කතමා දෙව: සඞ්ඛතා ච- 164
නාහං භික්ඛවෙ අඤ්ඤං එකධම්මම්පි-(එකකඞ්ගුත්තර- පඤ්චමවග්ග.) 524
නාහං සඛිස්සාම් පමොචනාය- (සුත්තනිපාත-ධොතකසුත්ත.) 496
පඤ්චිමෙ භික්ඛවෙ කාමගුණා-(මජ්ඣිමනිකාය-මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්ත.) 534
පඤ්චිමෙ භික්ඛවෙ ධම්මා සමය විමුත්තස්ස-(පඤ්චකඞ්ගුත්තර-
තිකණ්ඩකිවග්ග.) 242
පඨමස්ස ඣානස්ස සඳෙකණ්ඩකො-(දසකඞ්ගුත්තර - කණ්ටකසුත්ත.) 516
පඨමං ඣානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හොති- 514
පස්සාමහං භික්ඛවෙ දිබ්බෙන චක්ඛුනා - (මජ්ඣිමනිකාය -
මූලපණ්ණාසක-මහාසච්චකසුත්ත.) 124
යදා හවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා - මහාවග්ගපාළි, උදානපාළි බොධිසුත්ත.) 476
යස්මිං භික්ඛවෙ සමයෙ අරියසාවකස්ස විරජං- 288, 462, 474, 494, 510
යං කිඤ්චි භික්ඛවෙ රූපා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං-
(ඛන්ධසංයුත්ත -ඛන්ධසුත්ත.) 366, 390
යා කාචි සඞ්ඛා - (උදානපාළි - රෙවතසුත්ත.) 476
යෙ කඞ්ඛා සමතික්කන්තා - (දීඝනිකාය-සක්ක පඤ්හසුත්ත.) 476
යෙ තෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ පුථුජ්ජනා-(මහාවග්ගපාළි-චීවරක්ඛන්ධක-
නිසීදනානුඤ්ඤාත කථා.) 442
රඤ්ඤෙ භික්ඛවෙ චක්කවත්තිස්ස පාතුභාවෙ - (බොජ්ඣඞ්ග-
සංයුත්ත-චක්කවත්තිසුත්ත.) 410
ලාභා වො භික්ඛවෙ-(සළායතන සංයුත්ත - දෙවදහවග්ග -
ඛණසුත්ත.) 536, 538
විතතණ්හා අනාදුනො- 240
සබ්බං භික්ඛවෙ අනභිජානං - (සළායතනසංයුත්ත -
අපරිඤ්ඤනසුත්ත.) 460, 474,494
සබ්බං භික්ඛවෙ ආදිත්තං - (සළායතනසංයුත්ත-සබ්බවග්ග-
ආදිත්තසුත්ත.) 534
සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා - (ධම්මපද.) 180
සම්මුඛා මෙතං ආවුසො භගවතො සුතං - (සච්චසංයුත්ත -
කොටිගාමවග්ග - ගවම්පතිසුත්ත.) 558
ස සත්තක්ඛත්තුපරමං- (අනමතග්ගසංයුත්ත-පුග්ගලසුත්ත) 88
සහාවස්ස දස්සනසම්පදාය - (සුත්තනිපාත-රතනසුත්ත.)
288, 460, 474, 494, 560
සික්ඛිස්ස ආනන්ද භගවතො- (තිකඞ්ගුත්තර- ආනන්දවග්ග.) 518
සුඛො විවෙකො තුට්ඨස්ස - (උදානපාළි - මුචලින්දවග්ග - පඨමසුත්ත.) 540
සුඤ්ඤතො ලෝකං අවෙක්ඛස්සු-(සුත්තනිපාත - මොඝරාජසුත්ත.) 176
සුඤ්ඤතු ලෝකං-(සළායතන සංයුත්ත-සුඤ්ඤතලෝකසුත්ත.) 182
සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ මහාසමුද්දෙ -(අට්ඨකඞ්ගුත්තර -
මහාවග්ග - උපොසථසුත්ත.) 556
සො හි නාම භික්ඛවෙ සුනෙත්තො සත්ථා - (සත්තකඞ්ගුත්තර-
සුනෙත්තසුත්ත) 300

II

සඤ්ඤානාමානුක්කමණිකා

	පිටුඅංකානි		පිටුඅංකානි
අහිභූ	518	මහාකොට්ඨිත	238
ආනන්ද	182, 518	මහාපන්ථක	238
උක්කලා	568	මොග්ගල්ලාන	238
කච්චාන	180	මෝඝරාජ	176
ගවම්පති	558	ලුම්බිනී	258
ඛෙතක	496	වජිරා	180
නන්දක	370	වඞ්ඝ	368
එගගුණ	368	සාරිපුත්ත	238
හඤ්ඤ	368	සිඛී	518
මහාකච්චාන	238	සුනෙත්ත	300
මහාකස්සප	238	සේනිය	184

III

පදානුක්‍රමණිකා

අ	පිටුඅංකයන්
අකුප්පපටිවේධාය	272
අකුප්පං	290
අජ්ඣා	254
අඤ්ඤං	446, 448, 450, 454
අඤ්ඤංපඨතෝ	448
අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං	34, 36, 52
අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං	80, 98, 100
අඤ්ඤං රූපං	30, 36, 38
අණුසහගතෝ	218
අතීතං	306, 308, 310, 312
අතීතං චක්ඛුං	332, 334, 336
අතීතං ඝාණං	338
අත්ථෝ	414, 416, 418, 420
අත්ථං	168
අධිවචනසම්පඨාතා	148
අධිවචනපථා	366, 368, 388
අනභාවකතෝ	228, 450, 452
අනාගාමිනා	208, 210, 214
අනාගාමිඵලූපපත්තෝ	282
අනාගාමිඵලං	194, 196, 198, 200
අනාගාමිමග්ගෙන	296, 298
අනාගාමිස්ස	200, 204 206, 220
අනාගාමී	160, 194, 196, 206
අනාගතං	306, 308, 310, 312
අනාගතං චක්ඛුං	334, 336, 338
අනාගතං ඝාණං	340, 342
අනුපුබ්බාභිසමයෝ	542, 544
අනුපපත්තිසඳෙට්ඨෝ	230, 438
අනොධිං කත්වා	532, 534, 536, 538
අනුබන්ධනෙන	354
අපචයගාමී	294, 404
අපතිකුට්ඨා	366, 368
අපටිසඛ්ඛානිරුද්ධා	576, 578
අපීයංකරිත්වා	80, 82, 84, 314
අබ්බූළ්හසල්ලෝ	230, 438
අභිඤ්ඤෙය්‍යං	230, 438
අයෝගං	304
අරහත්තඵලපත්තෝ	286
අරහතා	208, 212, 214
අරහතෝ	198, 200, 202, 216

අ	පිටුඅංකයන්
අරහත්තා	190, 192
අරහත්තෝ	190, 192
අරහං	194, 196
අරියෝ	230, 438
අවිගතෝ	96
අවිපක්කවිපාකා	392, 394 396
අසංඛතෝ	164
අසමයවිමුත්තෝ	232, 234, 236, 238
අසෙවනකඵලෝ	104, 108
අලබ්භත්තා	96
ආ	
ආජානාහි නිග්ගහං	2, 20, 22
ආජානාහි පටිකම්මං	4, 14, 70
ආපාථිකං	142,
ආපෝ	356
ආපෝකසිණං	504, 512
ආමන්තා	2, 22, 24
ආයුපමාණං	528, 530
ඉ	
ඉද්ධිං	154
උ	
උක්කිත්තපලිඝෝ	230, 438
උච්චාරපස්සාවෝ	432
උච්චාවචා	240
උච්ඡින්නමූලෝ	228, 450, 452
උපචයං	246
උපලබ්භති	14, 22
උපොසථෝ	538, 540
උභතොභාගවිමුත්තෝ	160
එ	
එකච්චං අපි	392, 400
එකථෝ	80, 82, 314
එකදෙසං	282, 284, 286
එකබීජී	276, 278
එකවොකාරභවං	114
එලණ්ඩියාය	570
එසෙ	80, 82, 314
ඔ	
ඔථෝ	90
ඔධිසොඔසෝ	276, 288
ඔභිතභාරෝ	230, 438

ඛ පිටඩඛකානි

කඬ්ඛා 464, 466, 472
කණ්ඩරවජ්ජනෙනා 96
කතකරණීයෝ 230, 438
කත්තා 126, 128, 130
කම්මකාරකෝ 150
කල්‍යාණපාපකානි 128

කා

කාමරාගෝ 218, 220
කායසක්කී 160
කාරෙතා 126, 128, 130
කාසාවධාරණා 254, 256, 258

කු

කුක්කුළා 532, 534

කෝ

කෝලංකෝලෝ 276, 278

ඛ

ඛත්තියෝ 92, 156, 158
ඛයගාමී 294

ග

ගද්‍රභෝ 90
ගහට්ඨෝ 156, 158

ගෝ

ගෝණෝ 90

ච

චතුවොකාරභවං 114

ජ

ජළා 252

ත

තජ්ජාතෙ 80, 82, 314
තදෙකට්ඨෙ 280, 282

තා

තාලාවත්ථුකතෝ 228, 450, 452

ති

තිණකට්ඨවනපප්පතයෝ 130, 134, 142, 152
තිරච්ඡානගතෝ 90

තං

තං ජීවං තං සරීරං 96, 98, 100, 176

දි

දිට්ඨිපත්තෙනා 160
දිබ්බං සුඛං 532

දු පිටඩඛකානි

දුක්කටෙ 20
දුක්ඛාහාරෝ 520
දුක්ඛුද්‍රයෝ 104, 108

දෙ

දෙවෝ 156, 158

දෙ

දෙසවජ්ජානියෝ 566

ධ

ධම්මානුසාරී 160

න

නත්ථටෙඨා, 414, 416, 418, 422
න හුත්වා න හොති. 330

නි

නිගලෝ 116
නිග්ගහෙ 20
නිග්ගහෙතබ්බෙ 18
නිබ්බානං 324, 326, 364
නිරග්ගලෝ 230
නිරුත්තිපථා 366, 368, 388
නිරොධා 574, 576, 578
නිස්සත්තෙ 432

නූ

නූපලබ්භති 4, 6, 8, 12, 14, 16

නෙ

නෙරයිකෝ 92

ඛ

ඛාතීතං 328, 350
ඛන්ති 328

ප

පච්චුපජ්ජනං 306, 308, 310, 312
පච්චුපජ්ජනං චක්ඛුං 334, 336, 338
පච්චුපජ්ජනං ඝානං 340, 342
පඤ්චවොකාරභවං 254, 258, 260
පඤ්චවොකාරභවං 114
පඤ්චාරම්මණියානි 266, 268
පඤ්ඤත්තිපථා 366, 368, 388
පඤ්ඤවිමුත්තෙනා 160
පටිකම්මං 20
පටිච්චයෝ 242
පටිඝසඤ්ඤා 6, 8
පටිපාදනා 12, 20
පඨවීකසිණං 504, 512
පණ්ඩකා 430
පත්තඛාරණා 254, 258
පත්තාධිජෝ 230 438

ප පිටඅඩකාංනි

පඤ්ඤාභාරෝ 230, 438
පබ්බජිතෝ 156
පබ්බජ්‍යා 254, 256
පරධම්මකුසලෝ 440, 442, 456, 458, 470
පරපච්චයෝ 480, 482
පරපරිබ්‍රූහිතු 480, 482
පරපත්තියෝ 480, 482
පරවිතරණා 480
පරංකතං 146, 148
පරිකම්මභවසංයෝජනෝ 230 438
පරිනිබ්බායී පුග්ගලෝ 268
පරිනිබ්බුතෝ 168
පරියුට්ඨානං 244
පරිහානි 190
පරූපභාරෝ 444

පු

පුග්ගලෝ උපලබ්භති, 2, 14, 20, 22, 24, 44, 46, 74, 76
පුග්ගලෝ සංඛාවති 86, 88, 90
පුථුජ්ජනා 424
පුථුජ්ජනෝ 292, 294, 432, 434
පුබ්බා කොටි 88
පුනබ්භවෝ 272
පුරිසයුගා 162

පෙ

පෙතෝ 90

බා

බාලපුථුජ්ජනා 520, 568

බු

බුද්ධපාතුභාවා 162, 164

බෝ

බෝජ්ඣඞ්ගරතනානං 412
බෝධගාමී 294

බ්‍ර

බ්‍රහ්මචරියවාසෝ 252, 254, 256, 258, 260

බ්‍රා

බ්‍රාහ්මණෝ 92, 156, 158

භ

භවං 168

ම පිටඅඩකාංනි

මනවා පුග්ගලෝ 108, 110
මනුස්සා 90, 156
මඞ්ගුසෝ 90

මා

මාතා ඇති 156
මානුසකං සුඛං 532
මාරකායිකා 426

මි

මිච්ඡා 4, 6, 8, 10, 12
මිච්ඡාදිට්ඨියෝ 110

මු

මුණ්ඩියං 254, 256

මෙ

මෙථුනං 432, 434

ය

යක්ඛෝ 90

රෙ

රෙ 4

ල

ලහුපරිවත්තා 524

ලෝ

ලෝකියෝ 572
ලෝකුත්තරං 572

ව

වචීභෙදෙ 498, 500, 502, 504
වට්ටූපච්ඡෙදෙ 126 132, 134, 136, 138, 140, 142, 152
වත 4
වත්තබ්බෙ 4, 6, 8, 10, 12, 14

වි

විචිකිච්ඡා 218, 220, 222
විපක්කවිපාකා 392, 394
විපාකපටිසංවෙදී 150, 152
විපාකෝ 150, 152
විමති 428, 430
විසඤ්ඤුත්තෝ 230

වෙ

වෙස්සෝ 92, 156, 158

වොහාරෝ 562, 564, 566

ව්‍යා

ව්‍යාපාදෙ 218, 220, 222

ස

සකදාගාමිඵලපත්තෙහා 280
සකදාගාමිනා 208, 210, 212, 214
සකදාගාමී 160, 192, 196, 206
සක්කායදිට්ඨි 218, 220, 222
සඤ්ඤිණ්ණපරිඛෙ 230, 438
සඩ්ඪතො 164, 168
සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන 2, 6, 10, 12
සච්ඡිකට්ඨෙ පරමත්ථෙ 4
සත්තක්ඛත්තුපරමෙ 276, 278
සද්ධානුසාරී 160
සද්ධාවිමුත්තෙහා 160
සද්ධම්මකුසලෙ
440, 442, 456, 458, 470
සන්තාවති 86, 90
සපත්තිකුමෙහා 186
සබ්බත්ථ 24, 26
සබ්බදා 26, 28
සබ්බම්පි 304
සබ්බසු 28
සමහාගෙ 80, 82, 314, 418, 420
සමයවිමුත්තෙහා 232, 234, 236, 238
සමෙ 80, 82 314, 418, 420
සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තෙහා 330, 438
සම්මාදිට්ඨියෙ 110
සම්මාසම්බුද්ධා 144
සයං කතං 144, 146, 148
සරූපෙ 96

සා

සාවකයුගං 260

සි

සිනෙරුපබ්බතරාජා
128, 134, 136, 142, 152

සී

සීලබ්බතපරාමාසෙ 218, 220

සු

සුකතෙ 20
සුක්කමිස්සවති 424, 426, 428, 430, 432
සුඛා වෙදනා 532
සුබුද්ධයෙ 104
සුදෙ 92, 156, 158
සුවිජිතවිජිතෙ 230, 438

සූ

සූකරෙ 90

සෙ

සෙවනකඵලෙ 104, 108
සෙ නිග්ගහෙ 20
සෙවත්ථි 414, 416, 418
සෙව නත්ථි 414, 416, 418

සෝ

සෝතාපත්තිඵලපත්තෙහා 276, 278
සෝතාපන්නෙහා
158, 160, 192, 194, 206

සෝ

සෝවච 88, 90, 92

හ

හඤ්ච් 4, 6, 18
හත්ථච්ඡින්නෙහා 94
හත්ථසංවාවිකා 252

හු

හුත්වා හොති 330

හෙ

හෙතාය 6, 8, 16
හෙවත්ථි 414, 416, 418, 420
හෙව නත්ථි, 414, 416, 418, 420
හෙවමෙවං 8, 16
හෙවං 6